

مقدمه

سال‌ها پیش وقتی برای اولین بار به امید پولدار شدن با تعدادی از دوستان کم تجربه خود جهت حفاری در بدست آوردن گنج دفینه به کوه و جنگل رفتم فکر میکردم که فردای آن روز بالاخره به تمام آرزوهای جوانی خود خواهم رسید!!؟ غافل از اینکه تازه شروع یک راه بسیار پرپیچ و خم و ناهموار بود.

در هر صورت عاقبت پس از سالها تلاش بیهوده و کورکورانه و از دست دادن میلیون‌ها تومان پول و سرمایه خود و همچنین مواجهه با ناجوانمردی‌های بسیار روزی از روزها با تلنگری کوچک به ناگاه به خود آمدم و با تحلیل و بررسی عملکرد آن سالها از دست رفته به این نتیجه رسیدم که اصلاً از ابتدا، راه را اشتباھی انتخاب تموده‌ام و به یکباره خانه نشین شدم. هر چند بدست آوردن مجده آن همه روحیه و انرژی پیشین سخت بنتظر می‌رسید ولی با کمی تمرکز و دقت بار دیگر آرام آرام به راه افتادم و نتوانستم روحیه از دست رفته خود را بار دیگر بدست آورم و از آن پس به جای اینکه بدون تفکر و تعقل دست بکار حفاری‌های آنچنانی و بی‌پر نامه شوم، با خود عهد کردم که تا زمانی که توان در بدن دارم تمام هدف و زندگیم را بر روی تحقیقات علمی و هدفمند معطوف بنمایم و به جای عجله و رویاپرازی‌های پیچ و مبهم با لمس واقعیت‌ها به آرامی در این راه جدید گام برداشتم و با همت خود و همچنین تحمل و بردا برای خانواده‌ام نتوانستم خود را مجده احیا کرده و امروز نیز در خدمت شما سروران گرامی باشم.

سخن را کوتاه نموده و فقط به این نکته اشاره می‌نمایم که اصلی‌ترین دلیلی که بندۀ تصمیم به گردآوری و ترجمه و چاپ این مجموعه ارزشمند گرفته‌ام این بود که وقتی در جنگل و کوه و بیابان سردرگم به دور خود می‌گشتم با خود آرزو می‌کردم که ای کاش کسی یا چیزی می‌توانست با راهنمایی‌های درست و اصولی به من کمک کند تا لاقل آنقدر زجر و مشقت را به خود وارد نسازم و تکلیف کار نیز هر چه سریعتر برایم روشن شود تا بجای از دست دادن زمان و نیز سرمایه خود حتی‌امکان به زندگی خود بیش از پیش لطمہ وارد نسازم! چرا که اگر به طور مثال من می‌دانستم در سنگ خوک در داخل یا زیر آن چیزی نمی‌تواند باشد و اگر قرار باشد دفینه‌ای هم داشته باشد در مکانی دیگر و در عمق بسیار زیاد می‌یابسد، هیچگاه چندین روز از عمر خود را صرف شکستن سنگهای بعض‌طبعی و ... نمی‌کردم.

در پایان با بیان اینکه بخش اعظم مطالبی که در این کتاب توسط بندۀ و همکاران پر تلاش گردیده و آماده استفاده شما عزیزان قرار گرفته است مربوط به کتابی تحت عنوان به چشم طلائی بوده که در کشور ترکیه در گذشته به چاپ رسیده است و مابقی مطلب تکمیلی، ثمره تجاربی است که در این سالها و با سختی‌های بسیار شخصاً به دست آورده.

و صد درصد نمی‌توان گفت که تمام مطالب این کتاب صحیح و بی‌نقص است و احتمال اینکه مواردی دیده شود که در این کتاب موجود نباشد بسیار نادر بوده و بندۀ هم به آنها اشاراتی نموده باشم یا وجود نداشته باشد.

ضمناً مطالب این کتاب بر اساس دیدگاهها و خواسته‌های اکثریت مشترکین عزیز تهیه و تنظیم گردیده است و من باب مثال بخششایی همچون مولکلین دفینه و دعاهای ذکر شده جهت رفع طلس و ... مواردی می‌باشد که بندۀ شخصاً به آنها اشراف کامل نداشته و با مشورت افراد خبره و استادی فن تهیه گردیده و اینجانب در این کتاب هیچ نظر و دیدگاهی در باب این مقولات اظهار ننموده و تشخیص صحت و درستی این مطالب به عهده خود خوانندگان گرامی می‌باشد.

اکیداً توصیه می‌گردد به هیچ عنوان در مناطقی که به عنوان امامزاده، معصوم‌زاده، اماکن متبرکه و مقدس و همچنین مناطقی که توسط سازمان میراث فرهنگی و جهانگردی علامت‌گذاری و ثبت گردیده است، اقدام به حفاری و هرگونه کاوش جهت بدست آوردن دفینه و گنج ننموده زیرا موارد ذکر شده نه تنها جرم سنگینی محسوب می‌گردند بلکه عوایق قانونی و مادی سنگینی نیز برای شما در پی خواهد داشت.

فهرست مطالب:

۳	گنج و گنج پژوه
۱۱	زبان علامت‌ها
۱۳	سمبل چیست؟
۱۵	نشانه یا علامت چیست؟
۱۸	منطق نهفته در علامت‌ها
۲۶	معانی مختلف در علامت‌ها
۲۸	الفبای مصری
۳۰	ارقام یونانی، رومی و میخی
۳۵	ابجد
۳۹	علامت‌های شکسته شده
۴۳	علامت‌هایی که مفهومشان را نمی‌فهمید
۴۵	سمبل‌ها
۱۲۶	سمبل حیوانات
۱۶۲	معانی سمبول‌ها و نشانه‌ها
۲۶۰	بعضی از علایم رایج در گنج یابی
۲۶۲	ساروچ و حلال ساروچ چیست
۲۶۷	نقاط دفن در صنعت گنج و دفینه
۲۷۸	نسخه‌های گنج
۲۹۶	خط میخی فارسی باستان
۳۰۹	خط پهلوی
۳۲۱	کلید الفبای باستانی
۳۳۰	صلیب‌ها
۳۳۷	سکه‌های ایران زمین

زبان علامت‌ها

اَسْلَمْتُ هُنَّا اِلٰهٌ لَّا يَعْلَمُ بِهِ شَهِيدٌ وَّلَا هُنَّ مُشْهُودُونَ
۱۴۰۰ هـ ۲۹ مهر ۱۳۹۵

کتابی که در دست دارید در زمینه خود یکی از اولین‌ها در ایران می‌باشد و بر این باوریم که به همین دلیل جای خالی زیادی را پر می‌کند. در این بخش از کتاب به نکاتی پیرامون علامت‌ها و نشانه‌ها خواهیم پرداخت.

اولاً، ما مدعی این موضوع نیستیم که اطلاعاتمان در این حیطه کامل است و همه چیز را می‌دانیم. دنیای سمبول‌ها فقط مختص به ما نیست، موضوع سمبول‌ها و علامت‌ها حیطه وسیعی است که هیچکس در دنیا نمی‌تواند مدعی این شود که همه چیز را درباره آن می‌داند. بنابر این ما در اینجا قصد داریم فقط به منطق کلی موجود در این موضوع پردازیم، و به بررسی موضوعاتی را که بر روی آن اتفاق نظر وجود دارد، و بعضی از سمبول‌ها و علایمی که تحلیل آنها در حد اطلاعاتمان برایمان ممکن است بنشینیم، تا برخی از موانع موجود در این رابطه را از پیش روی اندیشه خواننده برداشته و راه را برای او باز نماییم. ثانیاً؛ یک تحقیق جدی در رابطه با اینکه سمبول کشف شده خاصی، چه معنا و مفهومی را می‌رساند، و این معلومات نتیجه تحقیقات چه کسی یا کسانی است، برای خواننده ای که در حیطه دفینه و گنج فعالیت دارد یا به آن علاقمند است، زمینه مفید و بی‌زحمتی فراهم می‌کند و مانع اتلاف نیرو، هزینه و زمان او شده، و همچنین مانع از دست رفتن امیدهای او در این زمینه می‌گردد.

نکته ای که در این رابطه باید فراموش کنیم این است که؛ در منطق علامت‌ها هیچ قانون قطعی وجود ندارد، اما در عین حال هر علامتی معنا و مفهوم خاصی را می‌رساند، خواه این معنا معنای دور باشد، خواه معنای نزدیک. هیچ علامت و سمبولی به خودی خود یا از روی بیکاری و سر رفتن حوصله ایجاد نشده است، و سعی در تعریف چیزهایی دارد. در هر علامتی که بصورت برجسته کاری یا کنده کاری شده ایجاد شده است، کوچکترین برجستگی یا فرو رفتگی مفهوم خاص و مطلقی را می‌رساند. اشکال، نگاه‌ها، طرز ایستاندنها، و هر گونه حرکات و رفتار نقش داده شده در سمبول‌ها و علایم، هر کدام سعی در بیان مطلب خاصی دارند. نقوش روی علایم، خواه نقش یک انسان باشد، خواه نقش یک

حیوان، گیاه یا هر شی دیگر، اندازه‌های بکار گرفته شده در ترسیم اجزاء این اشکال، هر کدام به نوعی بیانگر مفهومی در رابطه با فاصله و جهت محل خاصی در محیط اطراف، مانند محلهای سکونت، گورستان، عبادتگاه و امثال این می‌باشد. هر علامت در مناطق مختلف دنیا معنا و مفهوم یکسانی ندارد. همچنین باید توجه داشت که اگر در اینجا به مفهوم علامت خاصی می‌پردازیم، این مفهوم، مفهوم تقریبی و نسبی آن علامت است و نمی‌توان به آن بصورت قطعی نگاه کرد. سمبولی خاص در فرهنگ‌های مختلف معانی متفاوتی دارد. تحلیل سمبول‌ها و حل معماهای آنها همانند بازی شطرنج می‌باشد. در این بازی شطرنج مابین کسی که این عالمی را کشیده و از خود بجا گذاشته و کسی که سعی در پیدا کردن مفهوم آن علامتها دارد مجادله سختی در جریان است. در بعضی از فرهنگ‌ها و در میان بعضی از اقلیت‌ها، برای نشان دادن محل گنجینه پنهان شده خاصی، از بیش از یک علامت استفاده شده است، گاهی در سیستم علامت گذاری کمتر از سه علامت استفاده نمی‌شود. بنابراین جستجوی گنج بوسیله تنها یک سمبول یا علامت که در محل خاصی یافت شده است کار منطقی و عاقلانه‌ای نمی‌باشد. در مورد هر علامت کشف شده، علامت مرتبطی قبل یا بعد از آن ممکن است وجود داشته باشد، فقط کسی که در این کار تخصص و تجربه کافی دارد می‌تواند بگوید که سمبول و علامت کشف شده آخرین علامت راهنمای است یا خیر. به همین دلیل نه تنها باید به معنا و مفهوم علامتها توجه کنیم بلکه یافتن منطق نهفته در ارتباط بین این علامت‌ها و چگونگی ترتیب آنها نیز بسیار مهم است، پس در محل کاوش می‌بایست تمامی اطراف را به خوبی مشاهده و بررسی کرد. در رسیدن به هدف، عواملی مانند بر جستگی‌ها و فرو رفتگی‌های زمین، پوشش گیاهی و امثال این از اهمیت بسیاری برخوردار است. در اینجا قصد داریم با استفاده از دانش و تجربیات دوستان متخصص خود در این زمینه، همچنین با در نظر گرفتن اوضاع سیاسی و اقتصادی تمدن‌های مختلف، به بررسی علامتها و درست ترین معنایی را که ممکن است این علامت‌ها بر سانند بپردازیم. در رابطه با تعیین مسافت‌ها توسط سمبول‌ها، واحدهای اندازه گیری که هر تمدن از آن استفاده می‌کرده را نیز در نظر می‌گیریم. علاوه بر این در هنگام بررسی محل کاوش احتمال اینکه خطاهای کوچکی در هنگام علامت گذاری در اندازه گیری صورت گرفته باشد را نباید از نظر دور داشت. قبل از شروع حفاری ها تثبیت محل دقیق حفاری و عمق حفاری با استفاده از افراد متخصص و مجرب و به کمک فلزیابها و ابزارآلات اهمیت دارد. زیرا در اثر عواملی از قبیل فرسایش زمین در طول سالیان دراز، سیل، زلزله و امثال این، عمق مورد نظر ممکن است تغییر کرده باشد و عمقی

که علایم آن را نشان می دهند با عمق واقعی اختلاف داشته باشد. در این زمینه استفاده از تجهیزات حساس به عمق از اهمیت بسیاری برخوردار است. علاوه بر تمام اینها، ما حضور یک باستان شناس را در کار ثبیت محل حفاری، بسیار مفید می دانیم. یک باستان شناس هرچند همانند یک جستجو گر دفینه به قضیه نگاه نمی کند اما علم باستان شناسی و دانش او می تواند مانع از تلاش در جهت اشتباه و بیهوده گردد.

سمبل چیست؟

Bahai

Buddhist

Buddhist

Christian

Christian

Confucian

Confucian/Taoist

Hindu

Judaic

Judaic

Judaic

Islamic

Sikh

Shinto

معنی کلمه سمبل در فارسی «نماد» است. ریشه کلمه سمبل، کلمه «Symbolon» است که در زبان قدیم مصری بکار می رفته و معناهایی همچون با هم بحث کردن، کنار هم قرار دادن، در یک جا جمع کردن و بستن را می رساند. این کلمه پس از آنکه به زبان یونانی قدیم راه یافته، به شکل کنونی درآمده است. در بعضی از واژه نامه ها سمبل به معنای «یک چیز مشخص تری که در تعریف یک چیز مشکل تر مورد استفاده می گیرد» و یا «قانون عمومی، اصل و قاعده، تفکر اساس، دانش، علایمی که برای بیان فکر» نیز آمده است. سمبلیسم را به اختصار میتوان بصورت «دانش عمومی، بیان حقایق به روش ساده و قابل فهم» تعریف کرد. یک سمبل علامتی است که سعی دارد مفهومی را به قطعی ترین، مشخص ترین، ساده ترین و طبیعی ترین شکل ممکنه بیان کند.

سمبل‌ها در نتیجه کدام نیاز به وجود آمده‌اند؟

انسان، به اقتضای فطرت و نوع خلقتش، تمامی اطلاعات و رازهای راجع به زندگی اش را نمیتواند با همگان به اشتراک گذارد. هر انسانی در دنیایی که در آن زندگی می‌کند، رازها و اسرار سریسته زیادی در درون خودش دارد. وجود اطلاعات سری در زندگی اجتماعی به دلایل مختلفی مانند دلایل نظامی، دفاعی، فرهنگی و غیره، یک امر طبیعی است. انسان تمامی ایده‌ها و افکار خود را به راحتی نمی‌تواند با دیگران در میان گذارد. به دلایلی نظری مواردی که به آن اشاره شد، انسان همیشه از فاش کردن افکار و دانش خود بصورت واضح و بی‌پرده در میان همگان خودداری کرده است و به نوعی به بیان آنها بصورت سریسته فقط در میان کسانی که لازم است از آن اندیشه‌ها و حقایق اطلاع داشته باشند دست زده است. این گونه ارتباط با دیگران و بیان حقایق به این شیوه، در طول گذشت سالیان و قرون متمام‌دی قسمتی از طبیعت وجود آدمی گشته است. سه دلیل اساسی بیان حقایق بصورت سریسته را می‌توانیم به شکل زیر بیان کنیم:

- ۱- در تمام زمانها و تمام جوامع، برای کسانی که درباره حقایق خاصی اطلاع داشته اند همیشه خطراتی وجود داشته است که باعث خودداری این عده از بیان حقایق بصورت آشکارا می‌شده است.
- ۲- تکامل انسان و تکامل دانش و آگاهی‌های او بصورت تدریجی صورت می‌گیرد، در جهان حقایقی وجود دارد که هنوز زمان آشکار شدن آن برای همگان فرا نرسیده است، عده زیادی از انسانها در زمانی خاص ظرفیت اطلاع داشتن از این گونه حقایق را نداشته اند. اطلاع داشتن از حقایقی خاص نه تنها برای آنها مفید نبوده بلکه می‌توانسته مضر باشد به همین دلیل بعضی از حقایق از کسانی که هنوز ظرفیت دانستن و درک آنها را نداشته‌اند مخفی مانده است.
- ۳- بعضی از حقایق همانند نوعی سلاح هستند و اطلاع داشتن دیگران از آنها، بخصوص کسانی که نیت‌های سو در سر دارند می‌تواند بسیار خطرناک باشد. به همین دلیل بعضی حقایق نباید به دست افراد نا اهل بیفتند. شاید امروزه نگاه کردن به شی یا موجود خاصی در طبیعت معنا و مفهوم مستقیمی به ما نرساند اما در روزگاران قدیم که هنوز خط ابداع نشده بود یا در میان انسان‌ها عمومیت نداشت، انسان از اشکال اشیاء و موجودات مختلف موجود در طبیعت برای بیان منظور خود استفاده می‌کرده است. در آن دوران انسان از اشکال مختلف مانند نقش حیوانات و گیاهان مختلف استفاده می‌کرده و این اشکال را بر روی سنگها و درختان رسم می‌کرده است.

نشانه یا علامت چیست؟

انسان های قدیم برای انتقال افکار، اندیشه ها، خواسته ها و انتظارات خود از اشکال موجود در طبیعت استفاده می کردند. برای این منظور اشکالی را بکار می بردند که با افکار و اندیشه های آنان ارتباط داشته باشد و بتوانند مفهوم چیزی که قصد بیانش را دارند را برسانند. و این امر مستلزم این بوده است که طبیعت را به دقت زیر نظر بگیرند و پدیده های مختلف آن را بخوبی بشناسند. اشکالی که بوسیله این انسانها استفاده می شده است، نقش کوهها، دره ها، رودها، دریاچه ها، خورشید، ماه و غیره بوده است.

نکته مهم دیگری که در اینجا قصد داریم به آن اشاره کنیم این است که هر شکل و علامتی یک سمبل نیست و بین این دو تفاوت وجود دارد. سمبل ها اکثرًا علامت ها و اشکالی هستند که در میان انسان ها بیشتر جنبه عمومی داشته و نشان دهنده افکار و اعتقادات مشترک بین خیلی از انسان ها و ملت ها می باشند.

به عنوان مثال داستان خلقت حضرت آدم (ع) و حوا، طوفان نوح، به صلیب کشیده شدن

حضرت عیسی (ع) و ... در طول سالیان دراز و متمادی و با بهره گرفتن از افسانه‌ها و انتقال سینه به سینه، در بین انسان‌ها عمومیت یافته است و خود این افسانه‌ها هم بر روی آنها تاثیر گذاشته‌اند. می‌توان این وقایع و داستانها با استفاده از سمبیل‌ها بیان کرد. اینگونه موضوعات کاملاً جنبه عمومی و جهانی به خود گرفته است. از جهتی، سمبیل‌ها می‌توانند نشان دهنده اعتقادات دینی، جغرافیای محل زندگی، و خصوصیات روحی ملت‌ها و جوامع مختلف نیز باشند.

در مقابل خصوصیت عمومیت سمبیل‌ها، علامت‌ها و نشانه‌ها خواه با سمبیل‌های خاصی در ارتباط باشند یا نباشند، بیشتر مختص یک شخص، یک گروه یا جوامع کوچک خاصی می‌باشند و نشان دهنده اندیشه‌ها، خواسته‌ها و احساسات آنها، گاه نیز مشخصه و تعریف کننده یک طرح و کار مربوط به آنها هستند.

این یک واقعیت است که هر سمبیل، علامت و شکل اسرار آمیزی که همیشه و در همه جا نقش یکسانی داشته و به همان صورت خاص رسم می‌شود، اشکالِ خیالی و بی معنی نمی‌باشند. ممکن است زیان ملت‌ها و جوامعی که اینگونه اشکال و سمبیل‌هایی را استفاده می‌کنند متفاوت باشد اما سمبیل‌های استفاده شده در بین آنها یکسان است. این قبیل اشکال و نقوشِ خاص جنبه عمومی و جهانی پیدا کرده‌اند.

تمامی سمبیل‌ها جنبه اسرار آمیز و راز گونه ندارند. موضوعاتی وجود دارد که گاه‌آنها بصورت مستقیم و آشکارا بعضی انسانها و گروه‌ها را ناراحت می‌کند و در دنیا امروز نیز مثال‌های زیادی می‌توان از آن زد، در این شرایط، نشانه‌ها و سمبیل‌ها وارد عمل شده و برای بیان همان موضوعات اما بصورت سربسته و غیر مستقیم بکار گرفته می‌شود. گاهی نیز سمبیل‌ها و علامت‌ها فقط به عنوان وسیله‌ای برای بیان موضوعات بصورت اختصاری و به منظور صرفه جویی در جا و زمان، و جلوگیری از نوشتن‌ها و توضیحات طولانی‌تر استفاده می‌شود.

یکی از موضوعات و اندیشه‌های تاثیر گذار در نوشتن این کتاب، موضوعات دینی و فلسفی می‌باشند که سمبیل‌ها در داخل آنها به وفور استفاده شده‌اند. در اینجا سعی داریم اشاراتی به این موضوعات نیز داشته باشیم.

سمبیل‌ها و نشانه‌هایی که در متون باستانی آمده است در بسیاری از موارد ریشه در باورها و اعتقادات و اندیشه‌های دینی دارد. مثال‌های مختلفی در این رابطه در قسمت سمبیل‌ها آورده شده است.

بسیاری از این سمبیل‌ها در متون مقدس نیز به نوعی استفاده شده‌اند، حتی منبع اصلی

بسیاری از سمبول های عهد قدیم را همین متون مقدس تشکیل می دهند. دلایل اصلی جای گرفتن سمبول ها در متون مقدس را اینگونه می توانیم توضیح دهیم: تفاوت های ذهنی و فرهنگی انسانها: تمامی انسانها تفاوت های ذهنی با هم دارند و همچنین در جوامع و محیط های کاملاً متفاوتی بزرگ شده و زندگی می کنند و خود این جوامع نیز دارای فرهنگ های متفاوتی چه از نظر کیفیتی و چه از نظر سطح کمیتی هستند، به همین دلایل ذهنیت، طرز فکر و ظرفیت درک و فهم آنها با هم متفاوت است. هر انسانی قدرت و ظرفیت فهم و درک هر دانشی را ندارد. بعضی از معلومات عمیق و وسیع بجای اینکه باعث پیشرفت و تعالی بعضی از انسان ها شود ممکن است سد راه پیشرف آنان یا سبب به هم ریختگی ذهنی و یا حتی گمراهی آنان گردد. سطح درک و فهم انسانها با هم متفاوت است.

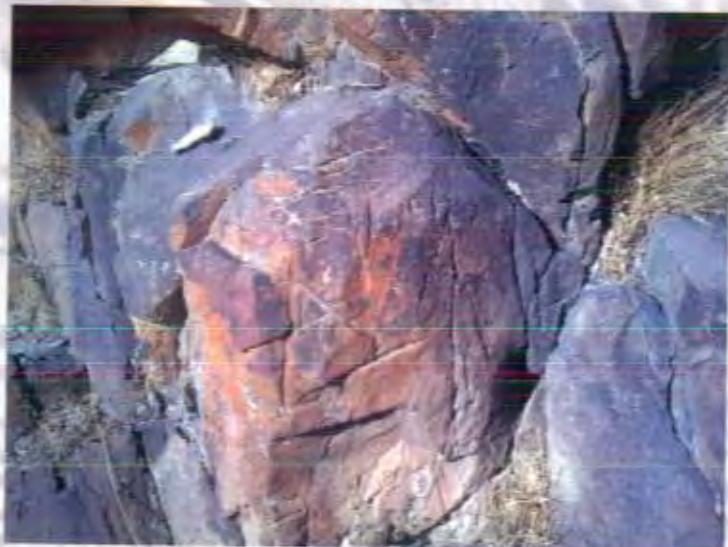
کتب مقدس دارای خصوصیت عمومی و جهانی بودن هستند و از طرف خدا برای تمامی انسانها با هرگونه خصوصیات فکری و سطح درک و فهم نازل شده اند و به همین دلیل در قالبی نازل شده اند که برای عموم انسانها قابل درک و فهم باشد. متون کتب مقدس باید طوری باشد که هر انسان با هرگونه ذهنیت و درک و فهمی که دارد بتواند از آن بهره مند گردد و در عین حال معلومات موجود در داخل کتاب باعث به هم ریختگی و مشکلات ذهنی برای او نشود و دانش هایی که خارج از ظرفیت درک و فهم اوست را در کتاب نیابد. بدین ترتیب هرچقدر که سطح دانش و درک و فهم یک انسان ارتقاء یافتد و افق دید او وسیعتر شد، با خواندن همان کتاب می تواند به معلوماتی در سطوح بالاتر و مناسب سطح ذهنی خود دست یابد. تنها روشی که این امر را امکانپذیر می سازد سمبولیسم است. سیستم سمبولیسم سیستمی است که در تناسب با «اصل تدریج» (تکاملی که بصورت آنی صورت نگرفته و در طول زمان و بصورت پله به پله و مرحله به مرحله انجام می پذیرد) این امکان را به انسان ها می دهد تا حقایق را بصورت تدریجی یاد گرفته و درک نمایند. میتوان گفت که یکی از دلایل اینکه در کتب مقدس بعضی از حقایق بصورت روشن و واضح و بعضی دیگر بصورت سربسته بیان شده است همین امر می باشد.

شرایط زمانه و سطح تکامل: یکی از دلایل شکل گیری و استفاده از سمبول ها در کتب مقدس، نامناسب بودن شرایط زمانه و ناکافی بودن سطح تکامل انسانها برای درک حقایق رهی وجود در کتاب است، در زمانی که کتاب نازل شده. به عنوان مثال از سطح علمی ناکافی انسانها در زمانی که کتاب نازل شده می توان نام برد؛ با گذشت زمان و تکامل علم بشر، انسانها در آن متون متوجه حقایقی می شوند که در نگاه اول و اعصار گذشته به آن پی

نبرده بودند. اینگونه کشف حقایق در کتب مقدس هنوز ادامه دارد و ادامه خواهد یافت.

منطق نهفته در علامت‌ها:

استفاده از اشکال و علایم توسط انسانهای اولیه، در ابتدا در جهت رفع مشکلات و سختی‌های زندگی بود، بعدها در امور اقتصادی (خرید و فروش کالا، ایجاد پول، حساب و امور نظیر این) مورد استفاده قرار گرفت، اما ما در اینجا سعی داریم بیشتر به جنبه استفاده از علایم و نشانه‌ها در زمینه گنجها و دفینه‌ها پردازیم. بنابراین به نوعی وارد یکی از

بخش‌های «علم کتیبه خوانی» (Epigraphy) می‌شویم.

مطالبی که در این زمینه در کتاب خواهیم آورد ارتباطی به علم باستان‌شناسی نداشته و قسمتی از آن نمی‌باشد. در واقع باستان‌شناسان کار گنج پژوهان و جستجوی گنج و دفینه را بیشتر یک کار سینمایی به حساب می‌آورند نه یک کار علمی. از یک نظر اینطور فکر کردن آنان به نوعی درست است؛ مانیز بوسیله تجربیات بسیاری که در طول سالیان دراز در این کار بدست آورده ایم به این نتیجه رسیده ایم که تقریباً تمامی کسانی که در ایران به کار گنج پژوهی مشغولند، کارشان را از روی هیچ علم خاصی انجام نمی‌دهند. اطلاعاتشان در این زمینه کاملاً بی‌اصل و اساس بوده و آنها را از راه شنیدن از دیگران بدست آورده‌اند. همواره باید به این امر توجه داشته باشیم که علامت‌های هم شکل گاهی معانی متفاوتی را می‌رسانند.

علاوه بر اینکه از جنبه‌های مختلفی به بررسی علامتها خواهیم پرداخت، خواستار هستیم که موارد زیر را نیز به اطلاع خوانندگان برسانیم:

هر علامت با تمدنی که از آن علامت استفاده کرده، همچنین سطح علمی، بافت اجتماعی، وضعیت اقتصادی، وضعیت سنی مردم آن تمدن و موارد دیگری از این قبیل ارتباط نزدیکی دارد.

هر علامت و سمبول با توجه به معیارهای زیر باید مورد بررسی قرار گیرد:

- رمزهای ارقامی

- رمزهای الفبایی

- رمزها و سمبول های دینی

- علایم اجتماعی

- اشکال حیوانات

- اشکال سکه ها و پولها

- موجودات طبیعت

در مورد هر علامتی که پیدا می کنیم قبل از هر چیز باید این نکته را بررسی و مشخص کنیم که آیا علامت مذکور مربوط به یک گنج است یا خیر. بدین ترتیب از تلاش های بیهوده در راستای کشف گنجی که وجود خارجی ندارد، و هدر دادن پول، زمان و امیدهایمان جلوگیری خواهد شد.

گنج پژوهی که امروزه در بسیاری از جاهای عتوان یک حرفه تلقی می شود، برای مردم ما تنها عبارت است از شنیدن یک سخن در این رابطه و به دنبال آن، به دست گرفتن بیل و کلنگ. در حالیکه گنج پژوهی عرصه ای است که از جهات بسیاری نیاز به تخصص دارد. متداول ترین محرك در میان جستجوگران گنج در کشور ما شنیده ها و روایات است. به محض اینکه علامت یا نقشی را بر روی سنگی در کوه یا مزرعه یا حیاط خانه می بینند، خیال پولدار شدن به سرشاران زده و به محاسبه این امر می پردازند که چگونه و کجا را حفاری نمایند. اصلاً به این موضوع فکر نمی کنند که علامتی که دیده اند نشان یک دفینه است یا نه. همچنین برای اینکه بفهمند چگونه گنج خیالی خود را پیدا کرده و از داخل زمین بیرون آورند، موضوع را به اطلاع اطرافیانشان رسانده و نظر آنها را جویا می شوند. یکی از مواردی هم که ما زیاد به آن برخورده ایم، داستانهایی است که پدر بزرگ ها و مادر بزرگها درباره گنج هایی که در زمینهای اطراف مدفون است تعریف می کنند. شاید روزی شخصی را دیده باشند که شیئی یا مقدار پولی را در زمین چال می کند، شاید هم روزگاری خودشان مقداری پول در جایی خاک کرده اند و در بستر مرگ می خواهند جای آن را به فرزندانشان نشان دهند و ...

بسیاری از جستجوگران گنج در اغلب جستجوهای خود بدون اینکه چیزی پیدا کنند به کار جستجو پایان می دهند؛ در صورتی که جستجوی گنج دقت بسیار و بررسی دقیق نیاز دارد. گاهی دو سنگ نوشته مشابه یا دو علامت مشابه بر روی دو سنگ قبر قدیمی می توانند علامت دهنده گنج باشد و تفاوت اندک مابین این دو نشانه مشابه ممکن است اشاره کننده به محل گنج باشد. گاهی شکستگی کوچک گوشة تخته سنگی میتواند نشان دهنده راستای گنج پنهان شده باشد. گاهی یک علامت فلش، نقش یک ماهی یا حیوانی که به سمت خاصی قرار گرفته همانطور که می تواند نشانگر جهت گنج باشد، در عین حال می تواند برای گمراه کردن، درست جهت خلاف را نشان دهد.

فرهنگ‌ها، اعتقادات، و طرز فکر کسانی که این عالیم و نشانه‌ها را بکار بردند خیلی مهم است. این کار مکتب و آموزشگاه خاصی ندارد، در این رابطه قوانین دقیقی که حتماً باید رعایت می شده است هم وجود ندارد. اعتقادات، فرهنگ، طرز فکر و حتی شرایط روحی کسی که این علامت‌ها را باقی گذاشته است مهم ترین عامل مشخص کننده پیام این علامتها می باشد. و حل این قبیل معماها و کشف این قبیل رمزها به هیچ وجه کار آسانی نیست.

برای کسانی که می خواهند از این کتاب به منظور پیدا کردن گنج کمک بگیرند باید متذکر شویم که: هیچ پنهان کننده گنجی علاوه‌ی مبنی بر این که «گنج من در فلان جا پنهان شده است، بروید و آن را بردارید» از خود باقی نمی گذارد. این رفتار هم با طبیعت انسان مغایر است و هم با منطق این کار. کسی که ثروت و گنجینه‌ای را پنهان می کند این کار را به این منظور که دیگری از راه رسیده و به راحتی اموال او را بردارد و برود، انجام نمی دهد، و عالیم و نشانه‌هایی که می گذارد برای راحت کردن کار جستجوگر گنج و به زحمت نینداختن او نیست.

عالیم و نشانه‌ها به منظور گم نکردن محل اشیایی که پنهان می شود قرار داده می شوند. برای یافتن منطق نهفته در این علامت‌ها نیز به همان اندازه که دانش اهمیت دارد، تجربه هم لازم است. امروزه اغلب کسانی که به این کار مشغولند، بیشتر از آنکه به دنبال یافتن مفهوم علامت‌هایی که آنها را به گنج می رسانند باشند، به کمک سمبول‌هایی که مفهوم کلی و عمومی دارند و نیازی به حل معماهای آنها نیست، به دنبال کشف گورستانها و آثار باستان هستند. پس از کشف این گونه آثار قدیمی نیز به حفاری محظوظ مشغول می شوند تا شاید بتوانند چیز ارزشمندی برای خودشان بیابند.

مفهوم علامت‌ها و مفهوم سمبول‌ها دو مقوله جدا از هم می باشند. سمبول‌ها بیشتر جنبه

عمومی و جهانی دارند و در دیا بصورت سیستم مسترکی در امده‌اند که در همه جا از آنها بصورت مشابه استفاده شده است. به همین دلیل برای فهمیدن یک سمبول باید دانش و معلومات خاصی داشته باشیم.

اما در مورد نشانه‌ها و علامت‌های گنج‌ها موضوع کمی متفاوت است، برای فهمیدن این علامت‌ها و حل معماهای آنها بیشتر از دانش و معلومات، به هوش و درایت بالا نیاز است، در اینجا تجربه مهم‌تر از علم و دانش می‌باشد.

در این زمینه تنها کسی می‌تواند از شناسی موفقیت بالایی برای رسیدن به هدف برخوردار باشد که در زمینه باستان‌شناسی تحصیلاتی داشته، تا اندازه‌ای به به علم کتبیه خوانی و کتبیه‌ها حاکم باشد، در زمینه سمبول‌ها معلومات و اطلاعاتی داشته باشد، با حروف و ارقام عبری، سریانی، ارمنی، رومی، بیزانس و ایرانی آشناشی داشته و در کنار تمام اینها از تجربیاتی در زمینه گنج یابی برخوردار باشد.

با این حال امروزه ارزش این کار تا حدی پایین آورده شده است که در قهوه خانه‌ها و محافل مختلف بحث آن می‌شود و انسانهای زیادی تنها بخاطر دیدن یک نشانه یا شنیدن یک روایت شروع به کنند زمین کرده و به دنبال گنج می‌گردند.

بدتر از این، سودجویان و متقلبانی هستند که ادعای تخصص در این کار و دانستن زبان علامت‌ها را می‌کنند، مردم را فریب داده و باعث می‌شوند تا انسانها به حفاری‌های بی اساس و تخریب آثار باستانی دست زنند. در ضمن، از رمالان و دعا نویسان و جن گیرها و متقلبان دیگر هم میتوان نام برد که دستی در اینگونه کارها دارند.

علاوه بر همه اینها، کتاب‌هایی در این زمینه چاپ شده است که تمام متن آنها تشکیل شده است از مطالب بی‌اصل و اساس، مطالب ساختگی و نامربوط.

کار جستجوی گنج بیشتر از آنکه یک کار حفاری باشد، یک هنر است. هنر تحقیق و بررسی، هنر تقویت احتمالات وجود گنج، هنر کشف رمز عالیم و نشانه‌ها. هر شکل و نشانه‌ای علامت یک گنج نمی‌باشد. اگر در سرزمین ایران هر شکل و نشانه‌ای که پیدا می‌شود علامت یک گنج بود، الان تمام مردم کشورمان ثروتمند بودند. دولت می‌توانست به تمام افراد کشور در ازای انجام ندادن هیچ کاری حقوق‌هایی با مقادیر بالا پرداخت کند. در زمینه گنج پژوهی و یا تحقیقات باستان‌شناسی، ارقام از اهمیت زیادی برخوردارند. لخیلی از حروف یک ارزش رقمی نیز دارند و این موضوع ممکن است چه در حیطه باستان‌شناسی و چه در حیطه گنج‌ها و دفینه‌ها مورد استفاده قرار گرفته شده باشد. بطور مثال حرف یا علامت (X) هم می‌تواند نشانگر یک مقبره یا علامت یک سوگند (تایید چیزی)

باشد و در عین حال می تواند معادل ارزش رقمنی آن در زبان رومی یعنی عدد ۱۰ مورد استفاده قرار گرفته شده باشد.

به عنوان مثالی دیگر حرف (L) را می توان نام برد که اگر به عنوان رقم رومی در نظر گرفته شود نشانگر عدد ۵۰ می باشد اما در عین حال معانی مختلف دیگری را نیز می تواند برساند، مثلاً اگر بصورت برجسته و در داخل یک مستطیل قرار داده شود به معنای یک قفل است و مفهوم شروع یا پایان پذیرفتن یک چیز را می رساند. (شکل ۱) همچنین می توانند علامت گنجینه ای از پول و جواهرات باشد، یا نشان قبر انسانی که در زمان حیات ثروتمند بوده است. نکته مهمی که باید به آن توجه شود این است که این علامت در کجا و به چه شکل و چه موقعیتی قرار گرفته و استفاده شده است. از حرف (L) در تمدن های مختلف و به گونه های مختلف مانند برجسته کاری یا کنده کاری شده استفاده شده است. گاهی یک علامت علاوه بر این که وجود چیزی را نشان می دهد، خصوصیات آن علامت

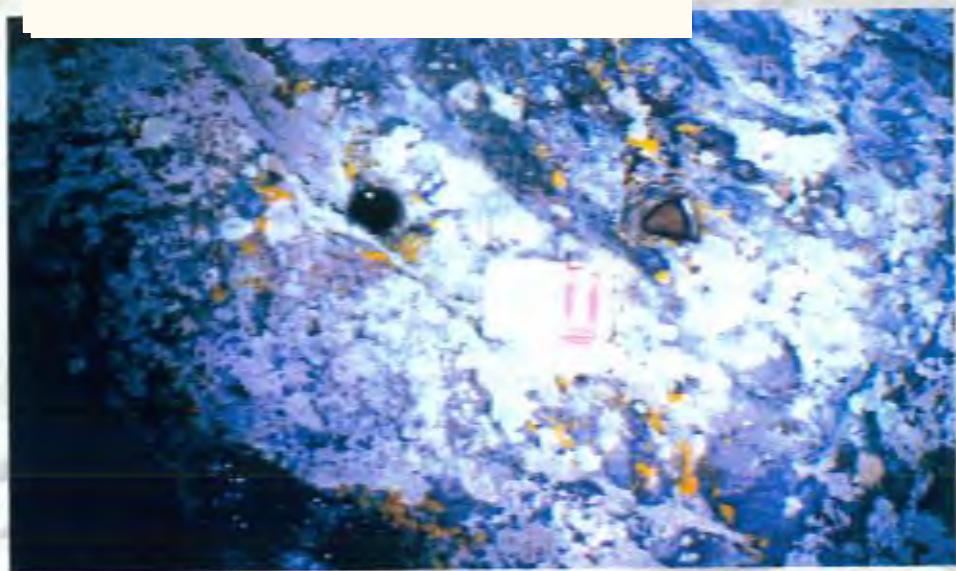

شکل: ۱

علامت (L) در وسط تصویر فوق مشهود می باشد

نیز می تواند اطلاعاتی در مورد آن چیز خاص به ما بدهد.

بطور مثال یک نشان کنده کاری شده بر روی یک صخره می تواند نشان وجود یک قبر باشد، در عین حال عمق این کنده کاری می تواند نشانگر عمق آن قبر، و یک نقطه یا خط بر روی آن شکل می تواند نشان دهنده راستایی باشد که باید قبر را در آن جهت جستجو کرد، اندازه شکل کنده کاری شده هم می تواند در ارتباط با فاصله قبر از محل صخره اطلاعاتی به ما بدهد. (شکل ۲) بدین ترتیب یک علامت کوچک کنده کاری شده بر روی

شکل: ۲

یک صخره می‌تواند ما را از وجود یک قبر، جهت، عمق و دوری و نزدیکی آن مطلع سازد. گاهی برای فهمیدن اینکه یک علامت یا حرف یا رقم خاصی که در نوشته یا کتیبه ای بکار رفته چه مفهومی را می‌رسانند، باید بدانیم که آن نوشته مربوط به کدام زمان می‌باشد. برای مثال علامت اولیه ای که برای بیان عدد ۵۰ استفاده می‌شده است در طول سالها دچار تحول شده و در هر دوره از زمان به شکل خاصی نشان داده شده است تا اینکه در قرن اول قبل از میلاد بصورت (L) در آمده است.

↓ → ↓ → → → L

همانطور که در شکل بالا مشاهده می‌کنید، تمام این علامت‌ها نشانگر عدد ۵۰ هستند. اما اگر یک جستجوگر گنج اطلاعاتی درباره این موضوع نداشته باشد، با دیدن یکی از دو علامت اول بر روی یک صخره، آن را به عنوان یک فلش برداشت کرده و هدف خود را در راستای آن فلش جستجو خواهد کرد. و پیداست که اینگونه جستجوها هیچ وقت به هدف نخواهند رسید.

همین علامت فلش در صورتی که سر آن رو به پایین ↓ باشد: در عهد یونان قدیم نشانگر زن یا اندام جنسی زن بوده است و به شکلی که سر فلش رو به بالا باشد: ♂ مفهوم مرد را می‌رساند است.

برای اینکه مفهوم یک سری علامت کشف شده را هر چه بهتر متوجه شویم باید بدانیم متعلق به چه کسانی و چه دوره ای از زمان می‌باشند.

اما در این کتاب به بررسی چندین علامت و سمبل و مفاهیمی که این سمبل‌ها و علائم می‌توانند برسانند خواهیم پرداخت؛ اما از آوردن بسیاری از علایم و اطلاعات بی اساس

مربوط به آنها که در جاهای زیادی نیز آورده شده و در بین مردم دست به دست می گردد اجتناب می کنیم. برخی از دلایل این کار از قرار زیر است.

به موارد زیادی از سنگ قبرهای قدیمی برخورده ایم که مطابق ذهنیت و فرهنگ مرسوم آن دوران و در میان آن مردم، بر روی آن بجای استفاده از نوشتار، از عالیم و اشکال استفاده شده است. این عالیم و اشکال، بیانگر اطلاعاتی در مورد انسانی است که در آنجا خاک شده، اطلاعاتی همانند شغل، مقدار ثروت و دارایی، کارهایی که در زمان حیات انجام داده است، علت مرگ، عناوین و القاب و غیره.

همچنین بعضی علامت‌ها وجود دارند که نظیر آن در هیچ جای دیگر یافت نمی‌شود و تنها مخصوص شخصی است که آن را از خود به جای گذاشته. درک مفهوم واقعی آن برای هیچ کس ممکن نمی‌باشد. مشکل اصلی جستجوگران گنج پیدا کردن عالیم نیست، مشکل اصلی خواندن و کشف رمز این عالیم است. بسیار اتفاق می‌افتد که در نزدیکی یا درست در کنار یک گنج حفاری و جستجو انجام می‌شود، بر روی زمینی که گنج در زیر آن پنهان است قدم گذاشته می‌شود، اما در نهایت بی خبر از گنجی که آنقدر نزدیک بوده است، هیچ چیزی پیدا نمی‌شود. یکی از دلایل اصلی این امر این است که بسیاری از جستجوگران گنج خودشان هم نمی‌دانند که چه کار می‌کنند و چه کار باید بکنند، نمی‌دانند چه می‌خواهند و به دنبال چه چیز می‌گردند. به همین منظور برای کسانی که در جستجوی گنج و عالیم گنج هستند توصیه هایی داریم.

- در اراضی در سطح وسیعی مشاهده و بررسی انجام دهید، و برای کار مشاهده از چشم غیر مسلح استفاده کنید.

- تپه‌های کوچک و بزرگ چیزهایی نیستند که در طول سالها از بین بروند، اینگونه تپه‌ها و دیگر عوارض طبیعی منطقه، مانند کوهها و دره‌ها در اوقات مختلف روز و در شرایط مختلف نور خورشید مورد بررسی قرار دهید و به دنبال تشابه‌ها و ارتباط‌ها در میان آنها بگردید.

- کار بررسی عوارض طبیعی زمین را در سطح وسیعی انجام داده و بطور مداوم این سوال را از خودتان پرسید که اگر من جای او بودم گنج را در کجا پنهان می‌کردم. بدین ترتیب سعی کنید تا مناسب ترین محل برای پنهان کردن گنج را بیابید.

- چشمه‌ها و محل‌های خروج آب از زمین، بخصوص در زمان‌های اخیر، از اهمیت بسیاری برخوردارند. ممکن است خشک شده یا بسته شده باشند؛ بر روی یافتن آنها تمرکز کنید.

- اگر در محل، علایم و نسایه هایی یافتید، حتما با یک شخص اداه و متخصص در این زمینه مشورت کنید و نظر او را پرسید و سعی نکنید خودتان آن علایم را بدون آگاهی تعبیر و تفسیر نمایید.
- اغلب اوقات علامت نشان دهنده یک گنج تنها یکی نمی باشد؛ اگر علامت و نشانه ای یافتید، نواحی اطراف آنرا به دقت جستجو کرده و مورد مشاهده قرار دهید و از نبود علامت های دیگر مطمئن شوید. اگر علامت های دیگری بیابید پی بردن به رمز این علایم، و در نهایت پیدا کردن گنجینه پنهان شده برایتان آسان تر خواهد شد.
- گاهی بین علامت ها ممکن است ترتیب خاصی برقرار باشد؛ در اینصورت برای یافتن ارتباط بین آنها تلاش کنید و همیشه احتمال وجود علایم انحرافی و گمراه کننده را نیز در نظر داشته باشید. این قبیل دفینه ها معمولاً گنجینه های بزرگی هستند؛ باز هم مشورت با یک متخصص را توصیه می کنیم؛ شاید کمک گرفتن از یک متخصص و شخص آگاه به معنای تقسیم گنجینه باشد، اما حرص بودن و کمک نگرفتن نیز خستگی و به نتیجه نرسیدن را به همراه دارد.
- پس از انجام مشاهدات در سطح وسیع، سعی کنید محوطه جستجوی خود را کوچک تر کرده و به ۱۰۰ متر مربع کاهش دهید. محوطه جستجوی کوچکتر یعنی نزدیک تر شدن به هدف و بیشتر شدن احتمال موفقیت. و در آخر اینکه، اگر از هوش و استعداد خوبی برای خواندن علامت ها و کشف رمز آنها برخوردارید، بیشتر مسئله برای شما حل شده خواهد بود. از مراجع قانونی مجوزهای لازم را بگیرید، اگر مانع قانونی خاصی وجود ندارد می توانید کار حفاری را شروع کنید.

معانی مختلف علامت‌ها:

همانطور که قبلاً نیز اشاره کردیم، ممکن است یک علامت در همه جا مفهوم یکسانی را نرساند، همچنین علایم و سمبول‌هایی نیز وجود دارند که در همه جاهایی که استفاده شده‌اند تقریباً یک معنای مشترک و واحدی را می‌رسانند و نشان دهنده افکاری کم و بیش یکسان هستند. علاوه بر اینها علامت‌ها و اشاراتی نیز وجود دارند که نظیر آن در هیچ جای دیگر نیست و مخصوص به شخصی است که از آن استفاده کرده است.

یکی از سختی‌های کار جستجوی گنجینه‌ها خواندن علایم و نشانه‌ها و کشف رمز آنها است. نباید فراموش کنیم کسانی که گنجینه‌ای را پنهان می‌کنند و به امید اینکه روزی بازگشته و محل آن را پیدا کنند علایم و نشانه‌هایی قرار می‌دهند انسانهای با هوشی هستند. شاید آنها به منظور پیدا کردن مناسب ترین محل برای پنهان کردن گنجینه خود و مناسب ترین روش‌های پیدا کردن آن گنجینه پنهان شده، روزها و هفته‌ها اندیشیده باشند. این گونه طرز تفکر در بیشتر علامت‌ها و نشانه‌های گنج‌ها مشهود است. هیچ کس درست در بالای محلی که گنجینه اش را دفن کرده، تخته سنگی که بر روی آن «در اینجا گنج وجود دارد» نوشته شده باشد قرار نمی‌دهد.

در اینجا اولین کاری که باید انجام دهیم این است که برای فهمیدن اینکه گنجینه بوسیله چه کسانی و در چه دوره‌ای از تاریخ و پنهان گشته است تلاش کنیم. فهمیدن این موضوع نیز این مجبوریت را به دنبال دارد که اطلاعات و معلوماتی درباره طرز فکر آن مردم، سمبول‌ها و علایم دینی آنها، و مهم‌تر از همه خط و القابی که از آن استفاده می‌کرده اند داشته باشیم.

در این کتاب قسمتی از ارقام و حروفی ده در سرزمین ایران زیاد به آها بر می خوریم را بررسی خواهیم کرد. اما به یاد داشته باشید گاهی ممکن است علایمی که با آن سر و کار دارید و یا مفهوم و ارتباط بین آن علایم، نتیجه طرز نگرش و طرز فکر شخصی پنهان کننده گنجینه باشد. در این گونه موارد برای یافتن مفهوم علایم و فهمیدن منطق نهفته در آنها تلاش ذهنی بسیاری لازم است، و در صورت امکان باید به شخص متخصص و مجرب این کار رجوع کرده و از او کمک گرفت. داشتن اطلاعات در زمینه تاریخ و باستان شناسی، آشنایی با علم کتبیه خوانی، داشتن معلومات در زمینه سمبول‌ها و علایم، در کنار تمام اینها داشتن هوش و درایت بالا و همچنین تجربیات در زمینه گنج یابی، احتمال رسیدن به هدف را بالا می برد.

انسان‌های عهد قدیم مانند ما از ارقام و حروف الفبا استفاده نمی کردند. اولین نمونه خط و الفبا در حدود قرن ۱۵ قبل از میلاد و توسط اقوام سامی (اقوامی ساکن در مناطقی مانند لبنان، فلسطین، اردن و مناطق صحرای سینای امروزی) ابداع شده است؛ یعنی در حدود ۳۵۰۰ سال پیش.

در ادوار اولیه‌ای که خط استفاده می شده، بیشتر از علامت‌ها و اشکال مختلف برای این کار استفاده می کرده‌اند. خط بعدها بوسیله الفبای یونانی به شکل پذیرفته شده‌ای در میان تقریباً تمام ملت‌ها در آمد که بصورت مشترک از آن استفاده می کردند.

وقتی نگاهی کلی به تاریخ خط داشته باشیم، می‌توان به این نکته پی برد که تقریباً تمامی گونه‌های الفبایی که امروزه از آن استفاده می شود از نسل الفبای فنیقی هستند. ایران بخاطر شرایط جغرافیایی خاصی که دارد سیر تکاملی تقریباً تمامی انواع الفبا را به خود دیده است. تمدن‌های زیادی بر این سرزمین حکومت کرده و هر کدام نیز آثاری از خود بجا گذاشته‌اند. مواجه شدن با آثار این تمدن‌ها و به تبع آن مواجه شدن با انواع سمبول‌ها، علامت‌ها و حروف و ارقام الفبایی در شرق تا غرب این سرزمین امکان‌پذیر است.

در این قسمت از کتاب مثال‌هایی از انواع ارقام و حروفی را خواهیم آورد که زمانی در این سرزمین و در میان اقوام مختلف ساکن آن استفاده شده، و یا به نوعی به میان آنان راه یافته و شناخته شده است. این مثال‌ها کم و بیش منشاء همان علایم و نشانه‌هایی هستند که گنج پژوهان با آنها مواجه می شوند.

الفبای مصری:

در بعضی از مناطق کشورمان دیدن آثاری بجای مانده از فرهنگ و تمدن مصری امکانپذیر است. با در نظر گرفتن سیر تاریخی تکامل الفباها، در اینجا ابتدا به بررسی بعضی از حروف و ارقام الفبای تمدن فراعنه می‌پردازیم. الفبای استفاده شده در تمدن مصر گونه‌ای از انواع الفبای تصویری است که امروزه با نام هیروگلیف (Hieroglyph) مشناخته می‌شوند. مشخصه این

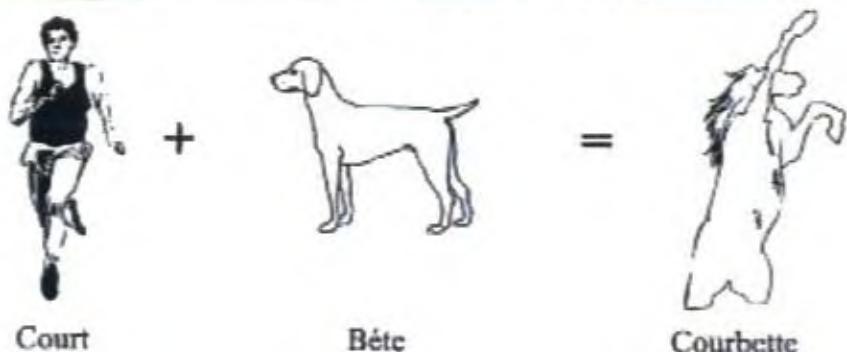
الفبای این است که در آن بجای حروف از تصاویر و علائم و سمبل‌ها استفاده شده است. در اینجا می‌خواهیم به طرز نگرش کلی الفبای تمدن مصر اشاره ای داشته باشیم، سر و کار داشتن با تصاویر و سمبل‌ها در کار جستجوی گنج یک قاعده کلی می‌باشد، برای همین نگاه کردن به موضوع با این طرز نگرش می‌تواند برای جستجوگران گنج مفید واقع شود.

بطور مثال می‌خواهیم واژه پرتقال را تعریف کنیم و بنویسیم؛ اولین چیزی که به فکر می‌رسد این است که تصویر این میوه را برای این منظور رسم کنیم، در این صورت توانسته ایم پرتقال را بدون اینکه با حروف نوشته باشیم بوسیله تصویر آن نشان دهیم. اما در هیروگلیف به این طریق عمل نمی‌شود، روش پیچیده‌تری بکار گرفته می‌شود.

بطور مثال از کنار هم قرار دادن اشکال طلا (Or) و فرشته (Ange) برای نوشتن واژه پرتقال (Orange) استفاده می‌شود. البته برای این مثال ما از واژگان فرانسوی استفاده

کردیم اما اساس کار به همین صورت است. به عنوان مثالی دیگر، فرض کنید می خواستند بر روی دو پا ایستادن یک اسب (Courbette) را بنویسند، برای این کار ابتدا انسانی در حال دویدن (Court) و به دنبال آن تصویر یک حیوان (Bete) را رسم می کردند.

در این دو مثال می بینیم برای اینکه تصویر بلند شدن یک اسب بر روی دو پا و یا تصویر یک پر تقال بطور مستقیم کشیده نشود، از دو تصویر دیگر برای نشان دادن هر کدام از آنها استفاده شد. بدین ترتیب این کار به شکل پیچیده تر و اسرار آمیزتری در آمد که شاید خواسته آن مردم نیز در همین راستا یعنی پیچددگی و اسرار آمیزی بیشتر و خط و الفبای کاملتر بوده است.

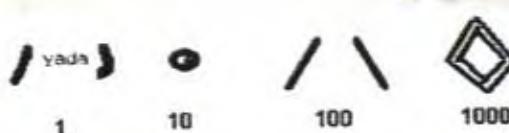
اگر با این طرز نگرش به خیلی از سنگ نوشته ها و کتیبه ها نگاه کنیم می توانیم موضوع را به خوبی درک کنیم در غیر اینصورت فهمیدن آنها برایمان ممکن نخواهد بود؛ مثلاً شخصی با دیدن تصویر طلا که در مثال اول مطرح کردیم احتمالاً تصور می کند که گنج یافته است و برای پیدا کردن آن شروع میکند به کندن زمین.

در اینجا نیز ارقام استفاده شده در تمدن مصر را می بینیم:

۱	۱۰	۱۰۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰	10^6
---	----	-----	------	-------	--------	--------

فرهنگ و تمدن کرت:

بعضی از حروف و ارقامی که در بعضی از مناطق کشورمان به آنها بر می خوریم می تواند مربوط به دوران تمدن کرت باشد. در زیر به عنوان نمونه به چند مورد از این عالیم اشاره می کنیم.

ارقام یونانی، رومی و میخی:

الفبا و ارقام رومی و یونانی هم در خود این تمدن ها و هم در تمدن های بعد از آنها استفاده شده اند. الفبای تمدن های بعد به الفباهای رومی و یونانی شباهت داشته و به مدت طولانی در دنیا از آنها استفاده شده است. بیشترین ارقام و حروف استفاده شده در دنیا مربوط به تمدن یونان و روم می باشد.

در زیر سیستم رقمی مربوط به این تمدن ها را مشاهده می کنید. در بسیاری از علامت ها و نشانه های گنجینه ها از این ارقام و حروف استفاده شده است.

1		
5	Λ ya da	Υ ya da
10	Χ ya da	Ο
50	Ϙ ya da	Ϙ ύ ya da
100	Ϻ ya da	Ϻ ⊕
500	Ϻ ς ya da	Ϻ ς
1 000	Ϻ ς ya da	Ϻ ς ya da

سیستم شمارش

تحول عدد ۵۰ در طول قرون متعمادی:

Ѱ → ↓ → ↴ → ↴ → ↴ → ↴

50

چگونگی تحول و شکل گیری عدد ۱۰۰۰:

در خیلی از مواردی که به آن برخورد کردیم، حتی در میان کسانی که متخصص خواندن خط به حساب می آیند، کسانی بودند که از تحول و دگرگونی اشکال اینگونه ارقام و علامیم خبر نداشتند. علم کتبه خوانی (Epigraphy) علمی است که نیاز به تخصص بسیار بالایی دارد، این رشته در دانشگاه ها به عنوان یکی از علوم پایه تدریس می گردد. ما در این کتاب سعی کردیم مطالب را از جنبه وسیع و پیچیده علمی و دانشگاهی مورد بررسی قرار نداده و بیشتر به مطالبی پردازیم که برای خوانندگان آن بتواند مفید واقع شود. در عین حال

در تالیف مطالب این کتاب از بطرات و تجربیات استادان و متخصصان این رشته استفاده کرده و از آنها کمک گرفته ایم.

در این کتاب در حد مقدور سعی کردیم تغییرات و تحولات عالیم و ارقام یونانی و رومی در طول گذشت دوران های مختلف این تمدنها را مورد بررسی قرار دهیم. در تاریخ کشورمان فرهنگ و تمدن های روم و یونان بسیار تاثیر گذار بوده اند و نیاز داشتن معلومات و اطلاعات در مورد حروف و ارقام این تمدن ها برای کسانی که در این سرزمین به کار پژوهش گنج مشغولند مبرم و اجتناب ناپذیر است.

در بسیاری از کتیبه ها و سنگ نوشته ها تعیین تاریخ قدمت آن تنها با بررسی حروف و عالیم نوشته شده بر روی آن امکان پذیر است. به همین دلیل تعیین قدمت (و خواندن) برخی از آثاری که نوشته های بر روی آنها کوتاه است یا هیچ چیز بر روی آنها نوشته نشده، بسیار مشکل است؛ همانند سنگ قبرهایی که تنها نام اشخاص بر روی آنها نوشته شده، یا تکه نوشته های کوتاهی که معنای خاصی را نمی رسانند، کتیبه های مربوط به نذورات و غیره.

1 *	10 ☉	100 ☈
2 :	20 ☉☉	200 ☈�
3 ~	30 ☉☉☉	300 ☈��
4 ::	40 ☉☉☉☉	400 ☈���
5 :::	50 ☉~	500 ☈���~
6 ::::	60 ☉~	600 ☈~
7 :::::	70 ☉~☉	700 ☈~
8 :::::	80 ☉~☉☉	800 ☈~
9 :::::~	90 ☉~☉☉☉	900 ☈~

ناید هر متن رومی و یونانی را که بر روی تکه سنگی یا صخره ای دیدیم یک علامت گنج به حساب آوریم. این گونه نوشته ها می توانند معانی مختلفی داشته باشد، مثلا نشان دهنده یک قبر باشد یا نشانگر آدرس و غیره. این نوشته ها حتما باید خوانده شود تا مفهومش مشخص گردد. نوشته هایی هم وجود دارند که بصورت رمزگونه می باشند و بطور مستقیم هیچ معنای خاصی را نمی رسانند.

گاهی از حروف برای نشان دادن ارقام استفاده شده است و گاهی نیز کاملا برعکس، برخی از کنده کاری ها یا ارقام ممکن است نشان دهنده حروف و جمله خاصی باشند. در زیر به چند مثال در رابطه با این موضوع اشاره خواهیم کرد.

در جدول زیر ارزش رقمه‌ی هر یک از حروف یونانی را مشاهده می‌کنید.

یکان			دهگان			صدگان		
A	α	alpha	1	I	ι	iota	10	P
B	β	hēta	2	K	κ	kappa	20	Σ
Γ	γ	gamma	3	Λ	λ	lambda	30	Τ
Δ	δ	delta	4	M	μ	mu	40	Υ
Ε	ε	epsilon	5	N	ν	nu	50	Φ
Ζ	ζ	digamma *	6	Ξ	ξ	ksi	60	Χ
Z	ζ	dzēta	7	O	ο	omikron	70	Ψ
H	η	ēta	8	Π	π	pi	80	Ω
Θ	θ	thēta	9	Ϙ	ϙ	koppa	90	Ϙ

در جدول ارزش رقمه‌ی هر یک از حروف و اعداد خط‌های مختلف را مشاهده می‌نمایید.

Egypt	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	C
Babylon	T	TT	TTT	TTTT	TTTTT	TTTTT	TTTTT	TTTTT	TTTTT	TTTTT	< ٢٤٤
Roman	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	C
Chinese	一	二	三	四	五	六	七	八	九	十	百
Indian	१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	१००
Mayan	•	----	•	---	≡
Arabic	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	100
Thai	່	້	໊	ໍ	ໆ	໇	່	້	໊	ໍ	໏

ارقام و سمبل‌های الفبایی که در یخشهای مختلف این کتاب مشاهده می‌کنید، ممکن است با توجه به دورانی که نوشته می‌شوند معانی مختلفی برسانند، همچنین با توجه به زمینه ای که در آن مورد استفاده قرار گرفته شده است، ارزش و معانی مختلفی می‌تواند داشته باشد. نوشته‌هایی که از مردم و تمدن یونان بر جای مانده است دارای موضوعات متنوعی می‌باشند؛ بطور مثال طرز ساختن بناهای بزرگ، امور آبیاری زمینها، قربانی کردن حیوانات، روایت پیروزی در جنگ‌ها، شمارش غنایم جنگی، نشانه گذاری دفینه‌ها و غیره. الفبایی که در این نوشته‌ها بکار رفته است از ۲۹ حرف تشکیل شده که اشکال هندسی دارند و تقریباً تمامی آنها در اندازه‌های یکسان نوشته می‌شوند. حروف الفبای یونانی شکل تغییر و تکامل یافته الفبای فنیقی می‌باشد که زبان‌های سامی و نزدیک به عربی در قدیم بوسیله آن نوشته می‌شد. گاهی هر یک از این حروف الفبا به تنها برای بیان مقیاس‌های مسافت

یا وزن بکار گرفته می شده است ده در شهر ها و محل های سکونت باستانی، بر روی صخره ها و سنگها میتوان نمونه های آن را مشاهده کرد. گاهی حتی می توان از روی این گونه علایم نوع جنس (طلاء، نقره، مس و غیره) سکه هایی که مدفون شده است را فهمید.

الباء شده فارسی معنی مرسوم شده	الباء یونانی						الباء پارسی	
	بیان قدیمی		بیان شرطی		بیان عربی			
	Heter	Musa	Musa Koinon	Bolotia				
Alef	Α	Α	Α	Α Α	Α Α Α	Α α	Alpha	
Bet	Β	Β	Β	Β Β	Β	Β β	Beta	
Gimel	Γ	Γ	Γ	Γ Γ	Γ	Γ γ	Gamma	
Delta	Δ	Δ	Δ	Δ Δ	Δ	Δ δ	Delta	
Het	Ε	Ε	Ε	Ε Ε	Ε	Ε ε	Epsilon	
Waw	Ϝ	Ϝ		Ϝ	Ϝ	Ϝ ϝ	Digamma*	
Zayin	Ϛ			Ϛ	Ϛ	Ϛ ζ	Zeta	
Het	Ϛ	Ϛ	Ϛ	Ϛ Ζ	Ϛ	Ϛ η	Eta	
Tet	Ϙ	Ϙ	Ϙ	Ϙ Θ	Ϙ	Ϙ θ	Theta	
Yod	Ϛ	Ϛ	Ϛ	Ϛ Σ	Ϛ	Ϛ ι	Iota	
Kaf	Ϙ	Ϙ	Ϙ	Ϙ Κ	Ϙ	Ϙ κ	Kappa	
Lamed	Ϛ	Ϛ	Ϛ	Ϛ Λ	Ϛ	Ϛ λ	Lambda	
Mim	Ϻ	Ϻ	(ϻ)	Ϻ	Ϻ	Ϻ μ	Mu	
Nun	Ϻ	Ϻ	Ϻ	Ϻ	Ϻ	Ϻ ν	Na	
Samakh	Ϻ	Ϻ	(Ϻ)	Ϻ	Ϻ	Ϻ ξ	Xi	
Ayia	ο	ο	ο	ο	ο	ο ο	Omikron	
Pi	ϙ	ϙ	ϙ	ϙ Π	ϙ	ϙ π	Pi	
Sai	Ϻ	Ϻ	(Ϻ)	Ϻ	Ϻ	Ϻ Σ	San*	
Qaf	ϙ	ϙ	ϙ	ϙ	ϙ	ϙ Ω	Koppa*	
Roh	ϙ	ϙ	ϙ	ϙ	ϙ	ϙ ρ	Rho	
Sin	Ϛ	Ϛ	Ϛ	Ϛ	Ϛ	Ϛ σ	Sigma	
Tau	Ϛ	Ϛ	Ϛ	Ϛ	Ϛ	Ϛ τ	Tau	
			(Ϛ)	Ϛ	Ϛ	Ϛ φ	Phi	
				Ϛ	Ϛ	Ϛ χ	Chi	
			(Ϛ)	Ϛ	Ϛ	Ϛ ψ	Psi	
			(Ϛ)	Ϛ	Ϛ	Ϛ ω	Omega	

الباء یونانی در زمانهای مختلف

ردیف ارقام در الفبای ارمنی

رتبه رسمی	صدای ارمنی مترادف	صدای ارمنی ملاری	معادل صنایع	اسم حروف	حروف کوچک	حروف بزرگ	حروف ارمنی
1	a	a		ա	ա	Ա	Ա
2	b	b		բ	բ	Բ	Բ
3	g	g		շ	շ	Շ	Շ
4	d	d		դ	դ	Դ	Դ
5	ye / c			է	է	Ե	Ե
6	z	z		զ	զ	Զ	Զ
7	é	é	*	է	է	Է	Է
8	e	e	*	ե	ե	Ե	Ե
9	t / th			տ	տ	Թ	Թ
10	j	j		յ	յ	Յ	Յ
20	i	i		ւ	ւ	Ւ	Ւ
30	ı	ı		ւ	ւ	Ւ	Ւ
40	kh	kh		հ	հ	Հ	Հ
50	ts	ts		չ	չ	Չ	Չ
60	k	k		շ	շ	Շ	Շ
70	h	h		օ	օ	Օ	Օ
80	dz	dz		ճ	ճ	Ճ	Ճ
90	gh	gh		ղ	ղ	Ղ	Ղ

در جدول زیر از رسمی هر یک از حروف و اعداد خط میخی را مشاهده می کنید. توضیح اینکه اعداد در بعضی نسخ سنگی و پوستی دوران اسلامی به عنوان رمز استفاده گردیده است.

1	2	11	21	31	41	51
2	12	22	32	42	52	
3	13	23	33	43	53	
4	14	24	34	44	54	
5	15	25	35	45	55	
6	16	26	36	46	56	
7	17	27	37	47	57	
8	18	28	38	48	58	
9	19	29	39	49	59	
10	1	20	30	40	50	

ابجد

ابجد ترتیب قدیمی حروف الفبای عربی و سیستم محاسبه‌ای است بر مبنای ارزش رقمنی هر یک از این حروف.

مطابق منابع علمی موجود در زمینه خط عربی، ترتیب ابجد اولین ترتیب حروف الفبای عربی می‌باشد و مطابق متون دینی قدمت حروف ابجد به زمان آفرینش حضرت آدم (ع) باز می‌گردد.

ابجد در اصل ترتیب و ترکیبی می‌باشد که در قدیم برای راحت تر حفظ کردن حروف الفبای عربی استفاده می‌شده است. با توجه به ترتیب حروف، هشت کلمه‌ای معنی تشکیل می‌شود که نخستین کلمه آن ابجد می‌باشد و به همین دلیل نیز این ترتیب به عنوان ابجد معروف شده است. کلمات تشکیل دهنده‌این مجموعه از این قرار است: **ابجذ، هوز، حطی، کلمن، سغقص، فرشت، ثخذ، ضقطع**.

در زبان ترکی به آخرین کلمه از این ترتیب یک لا اضافه کرده و بصورت ضظاغلا می‌خوانندند، پس از خواندن تمام کلمات نیز جمله «**فَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ**» که قسمتی از آیه ۱۴ سوره مومنون است خوانده می‌شده.

گاهی در بعضی منابع حروف ابجد اینگونه نیز تعریف شده است: «ترتیب حروف الفبایی است که در ادبیات عرب، فارسی و ترکی برای ساختن تاریخ، طرح معما و علوم پنهانی استفاده می‌شده است.»

درباره حروف ابجد حدیث‌هایی نیز وجود دارد اما بنابر نظر عالمان دینی این حدیث‌ها معتبر نبوده و قابل اطمینان نمی‌باشند.

در یک روایت منسوب به حضرت علی (ع) و ابن عباس، هشت کلمه حروف ابجد کلماتی است که حضرت آدم (ع) در مراحل مختلف‌فاصله زمانی بیرون رانده شدن او از بهشت تا زمان توبه به زیان آورده است. در روایت دیگری هر کدام از حروف شش کلمه اول نشانگر یکی از اسماء حسنی می‌باشند یعنی این شش کلمه اول از ترکیب حروف اول زیباترین نامهای خداوند تشکیل شده‌اند. طبق یک نظریه هر یک از حروف ابجد با رعایت ترتیب خود اشاره دارند به چهار عنصر اصلی تشکیل دهنده کائنات یعنی آب و خاک و باد و آتش؛ در این زمینه آثار ادبی و کتابهای مختلفی نوشته شده است.

در طول تاریخ و در زمینه‌های مختلف بسیار پیش آمده است که وقتی چند چیز مختلف را بوسیله ارزش رقمنی حروف ابجد با هم مقایسه کرده‌اند، به شباهت‌ها و نتایج عجیب

و غیر قابل توضیحی رسیده اند؛ همین امر باعث شده است که هم کسانی که در این کار مشغولند و هم مردم عادی به این باور رستند که حروف ابجد اسرار و خصوصیات فوق العاده ای در خود نهفته دارند.

گفته می شود که ارزش عددی دو کلمه «الله» و «هلال» مطابق با حساب ابجد برابر با ۶۶ است، یعنی شکل هلال نماد «الله» است.

در توضیح جمله «کار را به ۶۶ سپردن» که اصطلاحی رایجی است در میان مردم کشورمان، گفته می شود که به همان دلیلی که ذکر آن شد، این جمله مفهوم «کار را به خدا واگذار کردن» را می رساند.

می توان بوسیله این روش به کلمات هم از نظر معنایی و هم از نظر ارزش رقمی نگاه کرد، در نتیجه امکان هترنماهی ها و طرح معما های مختلف را فراهم می کند، به همین دلیل حروف ابجد در نزد شاعران محبوبیت کسب کرده و بسیار مورد استفاده قرار گرفته است. در دنیای اسلام حروف ابجد در زمینه های بسیاری همانند علم نجوم، ادبیات، معماری، تصوف و غیره مورد استفاده قرار گرفته شده است. همچنین در علوم مرتبط با اسرار غیبی، علم جفر، علم وفق (اوافق) و در زمینه های سحر و جادو هم بسیار استفاده شده است.

در میان عموم مردم نیز از حروف ابجد استفاده های مختلفی می شود؛ یکی از اینها این است که از حروف معادل تاریخ تولد در پیدا کردن اسمی فرزندان و نامگذاری آنها استفاده می کنند. اما بیشترین استفاده ای که از حروف ابجد در میان عموم رواج دارد زایچه، طالع بینی، طلسما، تعویذ و دعا نویسی، و امثال این می باشد. در زبان فارسی مطالب و آثار بسیاری در ارتباط با اینگونه موضوعات وجود دارد که در کل به آنها عنوان «ستاره نامه» اطلاق می شود. طلس بدوح (یا مثلث غزالی) منسوب به امام محمد غزالی یکی از این نمونه ها می باشد که در میان مردم بسیار مورد توجه است.

ایجده	۱	۱
	۲	۲
	۳	۳
	۴	۴
	۵	۵
هورز	۶	۶
	۷	۷
	۸	۸
حمس	۹	۹
	۱۰	۱۰
کلسن	۱۱	۲۰
	۱۲	۳۰
	۱۳	۴۰
	۱۴	۵۰
	۱۵	۶۰
محفس	۱۶	۷۰
	۱۷	۸۰
	۱۸	۹۰
فروتست	۱۹	۱۰۰
	۲۰	۲۰۰
	۲۱	۳۰۰
	۲۲	۴۰۰
شند	۲۳	۵۰۰
	۲۴	۶۰۰
	۲۵	۷۰۰
	۲۶	۸۰۰
شنتخ	۲۷	۹۰۰
	۲۸	۱۰۰۰

بکان

دهگان

صدگان

(جدول حروف ایجده)

غیر از مواردی که نام برده شد، از اساس کار حروف ایجده برای ایجاد و گسترش برخی سیستمها و «الفبا های رمز» که کاربردهای خاص دارند استفاده شده است. در حروفیه و بکتاشیه (دو فرقه از تصوف) و در کل، در آثار ادبی مربوط به تمام شاخه ها و فرقه های تصوف، آثار منظوم و منثور بسیاری در ارتباط با بعضی از اسرار و خواص حروف ایجده می توان یافت.

نحویاً همه کسانی که با اموری مانند طلسم سر و کار دارند و کسانی که در جستجوی گنج به عنوان راهنمای حضور می یابند، از آثار اشاره شده در بالا استفاده می کنند. پایه و اساس اغلب علوم خواص و معارف سری را حروف ایجده تشکیل می دهند. البته تنها آشنایی با حروف ایجده و ارزشهای رقمی آنها برای ساختن، فهمیدن یا شکستن طلسم کافی نیست. یکی از اشخاص شناخته شده و متخصص و مسلط در این امور، بخصوص در زمینه جستجوی گنج، در طی دیدارهایی که با او داشتیم بصورت مختصر و مفید اینطور بیان کرد که اموری مانند عزائم، احضار ارواح (و جن ها)، علوم خواص، جفر و غیره کار هر کسی نیست. بخصوص کسانی که در انجام عباداتشان کوتاهی می کنند هیچ گاه نمی توانند در اینگونه امور موفق باشند.

می گفت؛ بسیاری از کسانی که در احضار ارواح و امور نظیر آن مشغولند، بخاطر آگاهی نداشتن از علوم صرف و نحو که به نوعی پایه و اساس زبان عرب را تشکیل می دهد،

همیشه در کار خود ناموفق هستند. برای موفقیت در این زمینه غیر از علوم صرف و نحو، تسلط بر علم و فق نیز لازم است. اغلب کسانی که امروزه به این قبیل امور مشغولند، تنها کاری که انجام می دهند «تقلید کردن» است نه چیز دیگر.

در میان یهودیان و مسیحیان نیز از محاسبات رقمنی نظری حروف ابجد استفاده شده است.

بخصوص بر روی سنگ قبرها به نمونه های زیادی از اینگونه کارها بر می خوریم. یکی از نمونه های این قبیل محاسبات در مسیحیت، مسئله آلفا و امگا است. این دو حرف، حروف اول و آخر الفبای یونانی را تشکیل می دهند. آلفا و امگا در مسیحیت نماد کلید علم و کائنات می باشد. طبق بیان انجیل حضرت عیسی (ع) خود را آلفا و امگا، یعنی ابتدا و انتهای همه چیز نامیده است. با این بیان حضرت عیسی (ع) خودش را با «روح القدس» یعنی وجود خداوند مترادف قرار داده است.

مسئله آلفا و امگا در مسیحیت اثباتی است بر مسئله تثلیث. مطابق با انجیل متی، در هنگام غسل تعمید حضرت عیسی (ع) جبرائیل در شکل یک کبوتر بر آن حضرت ظاهر شده است. در زبان یونان ارزش رقمنی کلمه کبوتر (Peristera) برابر با عدد ۸۰۱ است، یعنی مجموع ارزش رقمنی دو حرف آلفا و امگا.

$$\begin{array}{r} \text{A , } \Omega \\ \hline 1 \quad 800 \end{array} \rightarrow$$

Alfa + Omega = عیسی

$$\begin{array}{r} \Pi \quad E \quad P \quad \Sigma \quad T \quad E \quad P \quad A \\ \hline 80 \quad 5 \quad 100 \quad 200 \quad 300 \quad 5 \quad 100 \quad 1 \end{array} \rightarrow$$

جبرائیل = (کبوتر) Peristera

علامت های شکسته سده

برای کسانی که در امور جستجوی گنجینه‌ها فعالیت دارند، یکی از مهم‌ترین عوامل یا حتی گاهی مهم‌ترین عامل در رسیدن به گنج، علامت‌های موجود در طبیعت می‌باشد. این نشانه‌ها که در زیر خاک یا بر روی صخره‌ها قرار داده می‌شوند، یکی از راه‌های رسیدن به محل‌های سکونت قدیمی، مزارها، گنجینه‌ها و اشیای دفن شده در زیر زمین می‌باشد.

چیزهایی که در حیطه باستان‌شناسی به عنوان «سمبل»، در زبان انگلیسی «Symbol» و در اصطلاح میان گنج پژوهان «نشانه» یا «علامت» شناخته می‌شوند در واقع یک نوع الفبا هستند. نوشته‌هایی هستند که با خواندن آنها به خوبی از راه حل‌ها و نتایج می‌رسیم. علم کتیبه‌خوانی (Epigraphy) که یکی از شاخه‌های باستان‌شناسی است وجه علمی و دانشگاهی این کار می‌باشد.

در درس‌های رشته کتیبه‌شناسی و کتیبه‌خوانی، موضوعات مربوط به خط‌ها و سیستم‌های علامت گذاری قدیمی که وسیله بیان اندیشه‌های تمدن‌های گذشته بوده و با تکنیک‌های دفن گنجینه‌ها، فرهنگ و آیین‌های کفن و دفن مردگان و فرهنگ زندگی آنها در ارتباط هستند، در حد امکان مطرح می‌شود. با استفاده از این علم و این قبیل معلومات، باستان‌شناسان نیز در بسیاری از موارد موفق شده‌اند بوسیله علامت‌هایی که گذشتگان از خود بجا گذاشته‌اند مکان‌هایی که نسبت به وجود آنها شباهتی وجود داشته، یا اماکنی که محل آنها جستجو می‌شده، یا اماکنی که فقط افسانه و صحبت آنها وجود داشته را کشف کنند. در نتیجه کسانی که در حیطه علمی و آکادمیک این کار فعالیت دارند نیز از وجود این اشکال و علایم بهره می‌برند، برای رسیدن به نقاط مورد نظرشان از راهنمایی این نشانه‌ها استفاده می‌کنند.

کسانی که به دنبال گنجینه‌ها هستند نیز به نوعی از راهنمایی‌های این علایم و نشانه‌ها استفاده کرده و به کمک آنها در رسیدن به هدفشان تلاش می‌کنند. اما تمامی اطلاعات این گروه دوم در این زمینه از راه شنیدن بدست آمده است. به همین دلیل نیز بیشتر اوقات هنگامی که با یکی از نشانه‌هایی که در طبیعت گذاشته شده است رویرو می‌شوند شروع می‌کنند به کندن اطراف آن علامت.

در صورتی که، به احتمال زیاد پیدا کردن گنجینه در زیر هیچ «اولین علامت» کشف شده ای ممکن نمی‌باشد. اما در اینجا استثناء هم وجود دارد و آن هم مواردی هستند که شیء

دفن شده یک گنجینه نبوده و یک قبر یا مشابه آن می باشد که فقط جنبه تاریخی دارد. اما اگر موضوع گنجینه در میان باشد گفته ما صادق است و انسان های قدیم که خیلی زرنگ تر از ما بوده اند هیچگاه درست در زیر علایمی که از خود بجا می گذاشتند پول قرار نداده اند.

هر گونه نشانه موجود در طبیعت اگر اشاره به پول یعنی گنجینه ای ارزشمند داشته باشد به احتمال بسیار زیاد بین آن نشانه و گنجی که به آن اشاره دارد مسافت معلومی وجود دارد. متخصصانی که توانسته اند تمدن های گذشته و طرز تفکر انسانهایی که در زمان آن تمدن ها زندگی می کردند را تا اندازه ای تحلیل کرده و بفهمند، به کمک راهنمایی یک علامت، بدون استفاده از هرگونه ابزار و تجهیزات، و با خطای بسیار کم می توانند شیء پنهان شده را بیابند.

بطور مثال تصویر یک تپانچه یا یک مار یا تصویر مرغی در کنار جوجه هایش جای یک شیء دفن شده را نشان می دهد. یک فرد متخصص هنگامی که با اینگونه نشانه ها رویرو می شود با تخمینی بسیار نزدیک می داند که شیء پنهان شده در چه عمقی قرار دارد. در اینجا همانقدر که معلومات و تجربیات شخص متخصص اهمیت دارد، سالم بودن علامتی که می باشد بررسی شده و ما را به هدف برساند نیز اهمیت دارد.

به عنوان مثال، اگر در جایی از تصویر یک تپانچه صحبت شود احتمال وجود گنجینه ای مطرح است. کسی که در مورد نشانه خبر می دهد چیزی که دیده است یا می داند را تعریف می کند؛ اما در خیلی از موارد نیز با چنین سخنانی رویرو می شویم:

- من قبلا دیده بودم اما در حال حاضر شکسته شده است.

- من ندیدم اما برآدم و یا فلان شخص دیده بود، اما الان شکسته است.

- من دیده بودم اما با وجود اینکه دوباره بارها رفتم و گشتم پیدا نکردم.

- نشانه درست در همینجا بود، ما آنرا شکستیم.

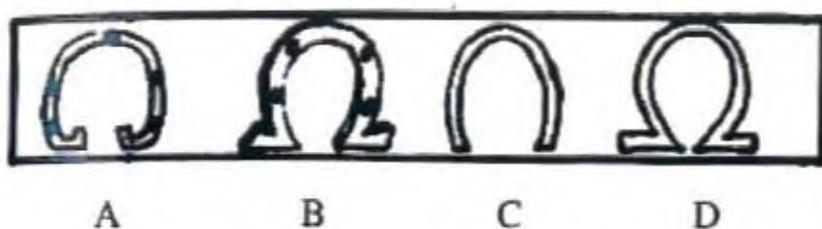
در مورد نشانه ها و علایمی که به این صورت تخریب یا نابود می شوند، حتی اگر شخص متخصص باشد هیچ حرفری برای گفتن نخواهد داشت. در نتیجه پیدا کردن شیء یا اشیاء مورد نظر خیلی مشکل یا حتی غیر ممکن خواهد بود.

در اینگونه موارد تنها کاری که می توان انجام داد تکیه کردن به توضیحات و گفته های شخصی است که نشانه را دیده بوده. اما در اینجا این مشکل وجود دارد که کسی که از زیان علامت ها چیزی نمی داند در مورد علامتی که قبلا دیده است حرف زیادی برای گفتن نخواهد داشت.

با این مثال می توانیم این موصوچ را بهتر بوضیح دهیم: سخنی نزد ما آمده و از پیدا کردن تصویر یک «نعل» بر روی صخره ای خبر می دهد. این سمبل در زمینه گنج پژوهی واقعاً خیلی مهم است. لازم است که همان علامت در دو جای مختلف به تصویر کشیده شده باشد. یکی از آن نعل ها می بایست درست در اندازه نعل یک اسب بوده و دیگری باید کمی کوچکتر باشد. علاوه بر این، جای میخ هایی که بر روی نعل به تصویر کشیده شده است و تعداد آنها دارای اهمیت می باشد.

هنگامی که از شخصی که نزد ما آمده درباره این موضوعات می پرسیم درباره چیزهایی که بخارط می آورد تردید داشته و با قطعیت نمی تواند پاسخ گوید. علاوه، شاید هیچ خبری از علامت نعل دوم نداشته باشد. از اینکه جهت تصویر نعل به کدام طرف بوده است و اینکه آیا در کنار نعل کنده کاری یا برجستگی کوچکی به اندازه نخود وجود داشته است یا نه هیچ اطلاعی ندارد. چیزهایی که بیان کردیم تنها یک بخش از موضوعاتی است که درباره علامت یک نعل باید به آن دقت شود.

این موضوع هم وجود دارد که آیا تصویر دیده شده واقعاً تصویر یک نعل بوده است یا خیر. زیرا دو تصویر متفاوت دیگر بسیار شبیه به نعل وجود دارد که گنج پژوهان زیادی از آنها اطلاعی ندارند.

اشکال A و B تصویر یک نعل هستند.

نشانه نعل

تصویر C علامت یک غار یا یک تونل می باشد.

تصویر: C

تصویر D آخرین حرف از الفبای یونانی، یعنی امگامی باشد و در زمینه گنج ها در بسیاری از موارد به طلا و یا ارزش بسیار بالایی اشاره می کند.

تصویر: D

در اینجاست که هنگامی که درباره تصویر شکسته شده ای سوالی می پرسیم، اگر کسی که آنرا دیده است معلوماتی درباره آن نداشته باشد، قادر به پاسخگویی نبوده و نمی تواند تصویر را تعریف نماید. در اینگونه موارد شخص متخصصی که از زبان علامت ها آگاه است کار زیادی از دستش بر نمی آید و حرف زیادی برای گفتن نخواهد داشت. خیلی از موقع انسانهایی که علامتی را پیدا می کنند برای اینکه دیگران آن را نبینند و دستشان به گنج نرسد، علامت را شکسته و از بین می برنند. گاهی نیز صاحبان اراضی به دلیل خسته شدن از رفت و آمد گنج پژوهان دست به تخریب علایم می زنند. مورد قابل توجه دیگر این است که برخی از انسانها بخصوص کسانی که در روستاها زندگی می کنند گاهی سنگها و ستونهای سالمی را که در خرابه های یک منطقه باستانی نزدیک محل سکونت خود پیدا می کنند از جای خود برداشته و به خانه می برنند و در ساختن دیوار از آنها استفاده می کنند. اگر تکه سنگی که با خود برداشته اند شکل دلخواه آنها را نداشته باشد نیز آنرا در اندازه و شکلی که می خواهند تراش داده و می شکنند. در هر حالت انجام چنین کارهایی اصلا درست نمی باشد. این کار نه به کسی که نشانه ای را دیده و از بین برده و نه به دیگران فایده ای نمی رساند.

در این رابطه حقیقت دیگری وجود دارد که فکر می کنیم بیان آن در اینجا می تواند مغاید واقع گردد؛ برخی از اقلیتهايی که اجدادشان در بسیاری از جاهای ایران اقامات داشته و پس از خیانت به مردم ایران از این سرزمین تبعید شده اند، برای اینکه مکان پولهای اجدادشان پیدا نشود دست به تخریب نشانه های موجود در خاک کشورمان می زنند. گاهی نیز این بیگانگان برای تخریب سهبل ها و نشانه های مربوط به دفینه ها و گنجینه ها اشخاصی از

میان هموطنان خودمان را اجیر می نسد.

علامت هایی که مفهومشان را نمی فهمید

نشانه هایی که در طبیعت پیدا می کنید را تخریب نکنید. علایمی که مفهوم آنها را نمی فهمید و برای حل معماه آنها کنجدکاو هستید را در حد امکاناتی که دارید بوسیله دوربین عکاسی یا دوربین فیلم برداری ثبت کنید.

هرگونه اثر تاریخی که پیدا می کنید (همانند ستون های تاریخی، سر ستون، سنگ قبر و امثال این) و یا با هرگونه وضعیت مرتبط با حیطه باستان شناسی که رو برو می شوید، وضعیت موجود را به هیچ عنوان تغییر ندهید و در کوتاه ترین مدت به مراجع مرتبط تاریخی و فرهنگی یا مسئولین موزه ها اطلاع دهید. اینکه آیا از دست ما کمکی برای شما ساخته است یا نه موضوع دیگری است، اینگونه موارد احتمالا با موضوع گنجینه ها ارتباطی ندارند.

از علایم و نشانه هایی که پیدا می کنید تنها با دادن نام شهر یا منطقه ای که آنرا پیدا کرده اید ما را مطلع سازید، گروه های متخصص ما توضیحات لازم در ارتباط با نشانه ای که یافته اید را در کوتاه ترین زمان و از کوتاه ترین طریق ممکنه به اطلاع شما خواهند رساند. توجه داشته باشید که ما فقط برای فهمیدن نوع تمدن ها یا اقلیت هایی که در آن منطقه زندگی کرده اند نام منطقه ای که علامت در آن یافته اید را از شما درخواست می کنیم. نام روستا، محله، کوچه، آدرس اراضی و یا هیچگونه جزئیات دیگر در مورد محل علامت را به ما یا به هیچ کس دیگر ندهید.

هنجامی که می خواهید ما را از علامت‌ها و سمبول‌هایی که یافته اید مطلع سازید، می‌توانید با خیال راحت با استفاده از هر کدام از موارد پست، فکس و یا اینترنت این کار را انجام دهید. اگر جوابی خصوصی از ما می خواهید نوشتن آدرس یا شماره تلفنی که بتوانیم بوسیله آن با شما ارتباط برقرار کنیم را فراموش نکنید.

این مورد را نیز به یاد داشته باشید که بسیاری از علامت‌ها ممکن است به تنها ی هیچ مفهوم خاصی نداشته باشند؛ به همین دلیل با بررسی زمینهای اطراف علامتی که یافته اید از نبود علایم دیگر مطمئن شوید. کوچکترین جزئیات از اهمیت بالایی بر خوردارند. چاهها، تپه‌های کوچک، بلندی‌ها و فرو رفتگی‌ها، چاله‌ها، صخره‌هایی که دستکاری شده‌اند یا حالتی غیر معمولی دارند، درختان کوهنسل، مخصوصاً درختانی همچون سرو کوهی یا کاج، چشممه‌ها و نهر‌های جاری یا خشک شده، تپه بلندی در منطقه، و جزئیات در مورد جهت‌ها را تا حد امکان برای ما شرح دهید. چیزهای کوچک و بی اهمیت در نظر شما، از نظر ما اهمیت زیادی خواهند داشت.

اگر در اطراف، در کنار یا بر روی علامتی که یافته اید بررسی هایی انجام داده اید، در اینصورت مطلع کردن ما از چیزهایی که یافته اید می‌تواند در پیدا کردن مفهوم علامت مفید واقع شود.

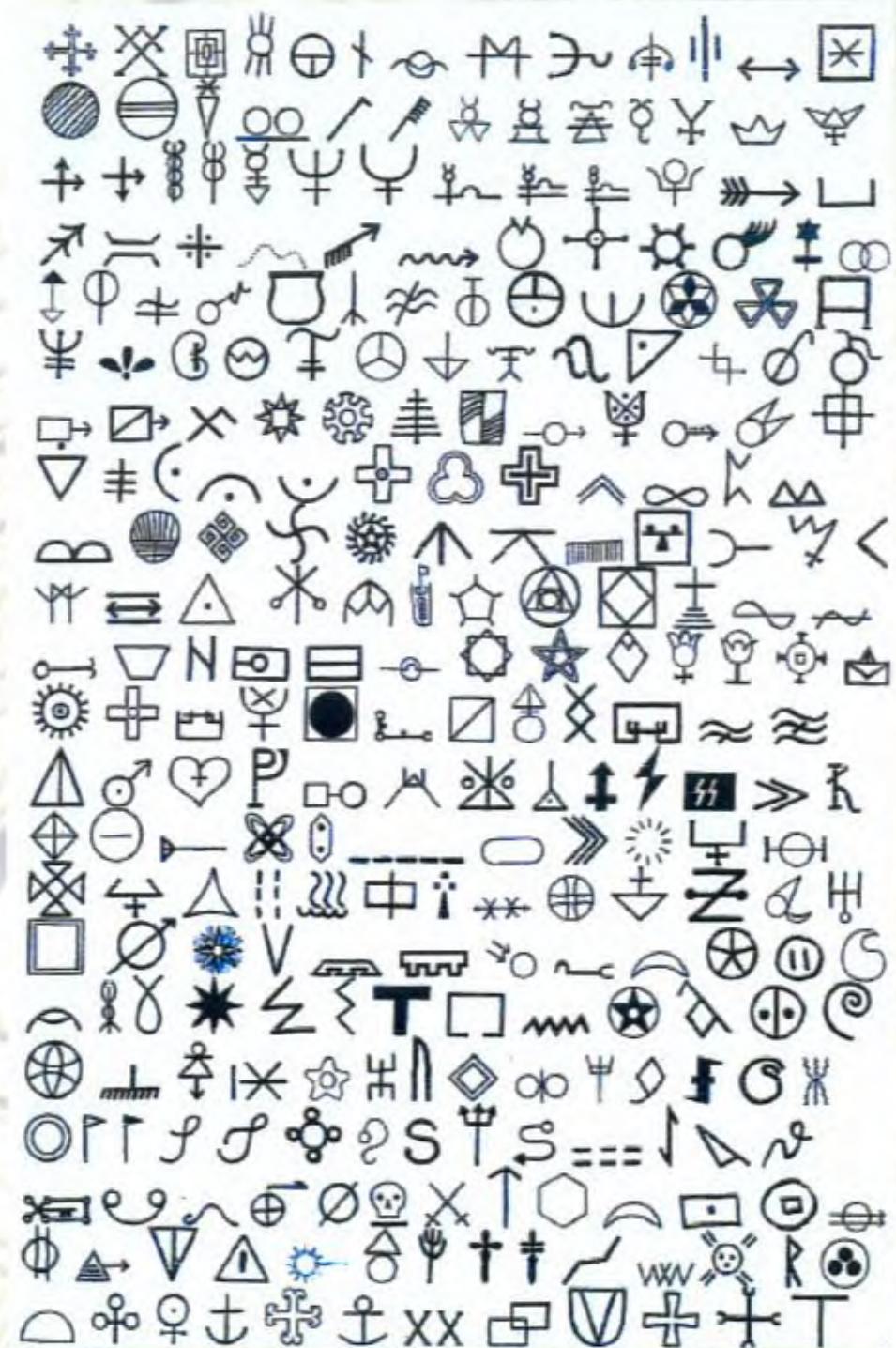
در اینجا موضوع مهم دیگر مسئله اندازه‌ها است. قرار دادن برخی اشیاء در کنار موضوعاتی که از آنها عکس می‌گیرید یک روش کلی است برای تخمین اندازه‌ها. گنج پژوهان اغلب برای این کار از اشیائی مانند پاکت سیگار یا گوشی تلفن همراه استفاده می‌کنند. اینگونه اندازه گیری‌های کلی تا زمانی که هنوز اندازه گیری‌های دقیق و میلیمتری در مورد ابعاد علامت مانند طول، عرض و عمق آن انجام نشده است، کفايت کرده و بسیار مهم است. در یک اندازه گیری نسبی، اندازه‌های کوچکی در حد ۲ سانتیمتر، در مورد مشخص کردن مکان هدف می‌تواند ۲ تا ۴ متر اختلاف ایجاد کند.

سمبل‌ها

سمبل: ۱

= سمبلي است که گاهی در کار پنهان کردن گنج و دفینه استفاده شده است. اگر به همراه تصویر یک خانه یا تصویر هیروگلifici دیگری مورد استفاده قرار گیرد مفهوم اتاق را می تواند در برابر داشته باشد. از این سمبلي و موارد مشابه آن در عهد یونان باستان بسیار استفاده شده است. سمبلي مشابه این سمبلي در یکی از شهرها روی یک سنگ پیدا شده است.

این سمبلي می تواند نشان یک پناهگاه زیر زمینی مخفی نیز باشد. در موارد زیادی به همراه تصویر یا یک راه پله بکار برده شده است. این سمبلي و موارد مشابه آن در بسیاری از موارد در جهت حرکت عقربه های ساعت رسم شده اند، با این حال گاهی نیز شکلی در جهت خلاف عقربه های ساعت دارند. استفاده از این شکل در هر دو جهت ذکر شده، در یونان باستان به عنوان یک شکل تزئینی رایج بوده است.

سمبل خانه

سمبل ۲

= این سمبلي در بسیاری از جاهای دنیا دیده شده است. راز

واقعی آن کشف نشده است اما به عنوان علامت منطقه مسکونی (یا خرابه ها و بقاياي يك منطقه مسکونی) تفسير می شود. يکی از قدیمی ترین سمبلي های تاریخ است. بدون تردید مفهوم یک هزارتو (بنای پیچ در پیچ) را بیان می کند.

نمی دانیم از این سمبلي برای اولین بار در چه دوره ای از تاریخ استفاده شده است اما در میان اشکال و سمبلي هایی که در نواحی شمالی رشته کوههای آلپ و در منطقه Val Camonica بر روی تخته سنگهایی پیدا شده اند می توان آن را دید. با اینکه در مورد

قدمت دقیق آن اطمینان نداریم (حدوداً به ۱۰۰۰ سال پیش بار می تردد، و بر روی سنگها و صخره های صاف و صیغلی استفاده شده است. این شکل بر روی یک گلدان اتروریایی (Etruria) باقی مانده از سال ۵۵۰ قبل از میلاد دیده می شود. بعدها در حدود سالهای ۳۰۰ قبل از میلاد از این سمبل بر روی سکه های تمدن کرت استفاده شده است. هنگامی که از دید خودمان به موضوع نگاه کنیم، باید این را مد نظر داشته باشیم که این سمبل می تواند به عنوان علامت یک راه مخفی یا مسیرهای انحرافی و گمراه کننده زیر زمینی استفاده شده باشد.

سمبل ۳

○ = یک علامت قدیمی می باشد. در دوران باستان و در خط چینی به مفهوم طلوع آفتاب یا به بیانی، به مفهوم یک روز جدید بکار می رفته است. در زمانهای بعد در غرب و در ستاره شناسی به همین مفهوم بکار رفته است. در عین حال برای نشان دادن قسمت پایین دایره خورشید نیز بکار رفته است. خط افقی سمبل نشان دهنده سطح زمین است و ○ شکل دایروی سمبل نمادی است جهانی برای نشان دادن خورشید.

در باستان شناسی می تواند بیانگر این باشد که برای مشاهده بعضی از نوشه های موجود بر روی تخته سنگی خاص به نور خورشید نیاز است. در مناطق اطراف این گونه سمبل ها می بایست تحقیقات و بررسی هایی دقیقی انجام شود.

سمبل ۴

// = در اینجا با سمبلی که مفهوم «اخطرار» یا «دقیت کنید» را می رساند روبرو هستیم. در اروپای شمالی این سمبل به مفهوم «مراقب باش ممکن است بازداشت شوی» بکار می رفته است؛ اما در ایران تا به امروز به موردي که این سمبل در آن استفاده شده باشد بر نخورده ایم.

سمبل ۵

= به این سمبول چه در زمینه باستان شناسی و چه در گنج یابی ممکن است برخورد کنیم. این سمبول در بعضی از تقویم های قدیمی نشان دهنده عدد ۱۵ می باشد. Φ این سمبول همانند سمبول مشابهی در خط چینی \square به مفهوم وسط و میان نیز بکار رفته است.

سمبل ۶

= این سمبول برای نشان دادن نقطه وسط دو چیز بکار رفته است. از نظر منطقی تفاوتی بین این سمبول و سمبول بالا (سمبل ۵) وجود ندارد. سمبول بالا که شکل دایره در آن بکار رفته، ممکن است معنای کلی تقسیم شدن و تقسیم بندی را برساند یا نشانگر یک اتاق زیر زمینی تقسیم بندی شده باشد، و در این سمبول مستطیل می تواند نشانگر یک قبر باشد. شی پنهان شده هر چیزی که هست احتمالا در بخشی که دو قسمت را از هم جدا می کند پنهان شده است. در موردی مشابه، خط وسط نشان دهنده بهشت است که بین زندگی بر روی زمین (زندگی دنیوی) و زندگی در زیر زمین (آخرت) قرار گرفته است.

سمبل های حضرت عیسی (ع):

در زمینه فعالیت های جستجوی گنج اشتباهات بسیاری در خواندن و تفسیر عالیم صورت می گیرد. کسانی که هیچ گونه معلومات و اطلاعاتی در این زمینه ندارند هنگامی که اغلب از شنیده های خود در این کار بهره می گیرند اشتباهات زیادی انجام می دهند. علاوه بر اینها متقلبانی که ادعای داشتن تخصص در این زمینه را دارند، این وضعیت را بدتر می کنند. در این میان این میراث تاریخی ما است که آسیب می بیند و همچنین تلاش، پول و زمان عده ای که به دنبال کشف گنجینه ها هستند هدر می رود.

در زیر بعضی از اینگونه عالیم را که به غلط تفسیر می شوند را می آوریم، این سمبول ها که همگی اشاره به حضرت عیسی (ع) یا موضوعاتی مرتبط با او دارند، سمبول های شماره ۷ تا سمبول شماره ۱۶ را در بر می گیرند.

سمبل ۷

= این سمبل در کار جستجوی گنج به گونه های متفاوتی تفسیر و تعریف شده است. خیلی از این گونه تفسیرها پوج و بی اساس هستند. در میان سمبل های غربی این سمبل علامتی است که برای نشان دادن عدد ۱۰ بکار می رود. (ریشه در علامت X در زبان لاتین دارد).

علاوه بر این در قبرستانها و بر روی مزارها این سمبل می تواند نشانگر صلیب باشد، و یا نشانگر یک قبر نیمه باز.

سمبل ۸

= یکی از اشکالی است که در کلیساها بسیار مورد استفاده قرار گرفته است. یکی از گونه های زیاد سمبلهایی است که تمثیل کننده حضرت عیسی (ع) می باشد. همانطور که در سمبل ۱۴ نیز مشابه آن را خواهید دید، این شکل نشانگر دو حرف اول و آخر حروف الفبای یونانی یعنی آلفا و امگا است که صلیبی بر روی آن قرار گرفته است. مفاهیم «از اول تا به آخر (از ازل تا ابد) بر روی هرچیز صلیب قرار دارد» یا «عیسی اولین و آخرین است» را می رساند.

سمبل ۹

= <> این سمبل را می توان در الفبای هیروگلیف مصری نیز مشاهده کرد. در صورت رسم شدن بصورت عمودی سمبلی است که در زمانهای بعد از تمدن مصر به عنوان سمبل حضرت عیسی (ع) بکار رفته است.

یکی از معانی دیگر این سمبل معصومیت یا بکارت می باشد که بر روی قبرها استفاده شده است. در فرهنگ و فلسفه عبرانی این () سمبل برای نشان دادن معصومیت بکار رفته است. در ایران گاهی بر روی سنگ قبرها با این سمبل روپرتو می شویم که نشان دهنده این است که در آن مزار بانویی معصوم و (احتمالاً) باکره دفن شده است.

سمبل ۱۰

= این سمبل نشان دهنده هاله اطراف ماه است. در میان ذهنیت های دوران باستان در مفهوم درخت اسرار آمیز بادام نیز استفاده می شده است.
با اقتباس از سمبل های دوران کثرت پرستی و چند خدایی (Paganism) به داخل اشکال و سمبل های دینی مسیحیت راه یافته است. در مسیحیت این سمبل بیشتر به عنوان نماد حضرت عیسی (ع) بکار رفته است.

همانطور که کسانی که با موضوع در ارتباط هستند می دانند؛ نقاشان و تصویرگران دوران باستان در اغلب تصاویری که در آن خدایان را رسم کرده اند اشکال هاله مانندی مثل این سمبل را در اطراف سر خدایان به تصویر کشیده اند. در این سمبل مفهوم عشق به جنس مخالف، محبت، همراهی و با هم بودن، به وسیله دو نیم حلقه بیضی شکل که به یک میان آمده اند به تصویر کشیده شده است.

در دوران های قدیمی تر زمان مسیحیت مفاهیم جنسی و مشابهات آن به مرور زمان از سمبل خارج شده و فقط برای نشان دادن بکارت و معصومیت استفاده شده است؛ در نتیجه بصورت سمبلی برای نشان دادن یکی از وجوده حضرت مریم در آمده است که در اعتقادات مسیحیت رابطی است بین خداوند و حضرت عیسی (ع) که ارتباط پدر و پسری با هم دارند. امروزه اگر با چنین سمبلی در اثنای کار جستجوی گنج مواجه شویم، نشان دهنده این موضوع خواهد بود که در آن محل بانویی معصوم و باکره دفن شده است.

در بسیاری موارد این علامت در کار گنج پژوهی به عنوان شکل «چشم» برداشت می شود که اینگونه تفسیر اشتباه است. همانطور که در بالا به آن اشاره کردیم این شکل برای تمثیل خدایان استفاده می شده و در عین حال مفهوم قدرت بسیار را به همراه دارد. دو نیم هلالی که یک حلقه بیضی شکل را تشکیل می دهند تمثیل گر حضرت مریم؛ و خطوطی که در خارج به آن متصل هستند توصیف کننده حضرت عیسی (ع) می باشند؛ و این مفهوم قدرتی که در سطح جهان انتشار یافته است را می رساند.

به این دلیل که این سمبل در هر جایی و در مورد هر کسی استفاده نمی شود، گاهی پیدا شدن آن در مناطقی مانند محوطه کلیساها ممکن است نشانگر گنجینه پنهان شده ای از طلا نیز باشد. باید این سمبل را با سمبل مشابه آن یعنی سمبل «قرص خورشید» که به شکل دایره رسم می شود (نه بیضی) اشتباه گرفت.

سمبل ۱۱

= سمبلي است که هم امروزه و هم در زمانهای گذشته در کلیساها استفاده می شده است. این سمبل تمثیل کننده یکی از ارکان و آیینهای مسیحیت به نام مراسم تدهین و مسح کردن بیماران با روغن مقدس می باشد.

این سمبل بر روی بعضی از سکه های دورانهای مسیحیت نیز به چشم می خورد. این سمبل تمثیل کننده نام حضرت عیسی (ع) می باشد، سه حلقة قسمت پایین سمبل، در علم کیمیا سمبل روغن می باشد؛ از این رو این سه حلقة در این سمبل نماد روغن مقدس حضرت عیسی (ع) را تمثیل می کند. در دایره المعارف های باقی مانده از قرن هجدهم این سمبل با مفهوم روغن حضرت عیسی (ع) تعریف شده است.

هنگامی که به موضوع از دید گنج پژوهی بنگریم، وجود این سمبل بر روی یک مزار یا در یک کلیسا مفهوم یک چیز تقدیس شده یا مفهوم تقدیس کردن را به همراه دارد.

سمبل ۱۲

= سمبلي است که از ترکیب دو حرف X و P بوجود آمده است. با اینکه در حالت کلی حرف X نشانگر عدد ۱۰ می باشد، اما در اشکال و سمبل های دینی تمثیل کننده صلیب می باشد. ترکیب X و P در اینجا یکی از سمبل های شناخته شده حضرت عیسی (ع) را تشکیل داده است.

این شکل در بنایها و اماکنی که از آن استفاده شده است، مفهوم نذر حضرت عیسی (ع) یا پناه بردن به آن حضرت را می رساند. این سمبل در قدیم بر روی بسیاری از سکه ها نیز استفاده شده است.

سمبل ۱۳

= بسیاری از سمبل های استفاده شده در مسیحیت به عنوان نماد حضرت عیسی (ع)، اشکالی شبیه به این سمبل را دارند. این گروه اشکال در حالت کلی از ترکیب حروف اول شکل یونانی نام «عیسی» به وجود آمده اند. مطابق گفته بی اساس بعضی از افراد نا آگاه، علامت X در همه جا مفهوم «گنج در همینجا است» یا «ده قدم به جلو بروید» را

نمی‌رساند.

حروف X و P در زبان یونانی ارتباط نزدیکی با حروف K و R دارند. در بسیاری از موارد حروفی مانند K، P و R که بر روی سکه‌های قدیمی به چشم می‌خورد مرتبط با حضرت عیسی (ع) می‌باشند. احتمال دارد حروف I، H و S مخفف عبارت Jesus Habemus Socius یعنی «عیسی نجات بخش» و یا «عیسی راهنمای ماست» باشد.

سمبل ۱۴

= این سمبل نیز به همان شکل که در بالا گفته شد بوسیله حرف P و صلیبی که در زیر به آن وصل شده، حضرت عیسی (ع) را نمادینه می‌کند؛ و اما شکل مثلثی △ که در قسمت پایینی سمبل وجود دارد بیانگر مفهوم پادشاهی می‌باشد، در عین حال خبر دهنده منشاء قدرت خطرناکی نیز می‌تواند باشد.

بدینوسیله این سمبل در بر دارنده سه مفهوم اساسی زیر می‌باشد:

۱. مثلث خداوند، عیسی و روح القدس (پدر، پسر و روح القدس) △
۲. بیانگر پادشاه بودن حضرت عیسی (ع) و همچنین این موضوع که او دارای قدرت مجازات می‌باشد. △
۳. بیانگر اینکه شخص فوت شده و یا کلیساي معلوم تحت پوشش روحانیت حضرت عیسی (ع) قرار دارد.

سمبل ۱۵

= این سمبل از نماد حضرت عیسی (ع) و حروف اول و آخر الفبای یونانی یعنی آلفا و امگا تشکیل شده است.

این سمبل نمادی است از نمادهای حضرت عیسی (ع) که مفهوم «اول و آخر» یا به بیان دینی «ازل و ابد» را در بر دارد.

حرف P نماد حضرت عیسی (ع) می‌باشد که بر روی یک صلیب قرار گرفته است، و با نوشته شدن حروف اول و آخر الفبای یونانی نیز خواسته شده است تا مفهوم عیسی (ع) اولین و آخرین است بیان شود. سمبلی است که تنها در قبرستان کلیساها و یا در مکاهایی که روی داد مرگی در آن به وقوع پیوسته است استفاده می‌شود.

مکانی که این علامت در آن پیدا شود محن دهن افرادی با موقعیت اجتماعی بالا همانند یک پادشاه، یک کشیش یا یک فرمانده می‌باشد. همچنین آن محل محوطه یک کلیسا نیز هی تواند باشد.

سمبل ۱۶

 = سمبولی است که بیشتر در خاورمیانه (لبنان) و در موارد کمتری در ایران نیز استفاده می‌شده است. یکی از سمبلهای حضرت عیسی (ع) می‌باشد. این سمبول مفاهیمی همانند شفقت و مهربانی، رشد کردن، بزرگ شدن و به تنی قد کشیدن، یا مفهوم بلند قدری نیز می‌تواند داشته باشد؛ درختان گونه سدر و سرو درختان همیشه سبز بوده و عمری بسیار طولانی دارند.

درخت سرو هم در اسلام و هم در مسیحیت بر روی سنگ قبرها به عنوان نماد مرگ یا فانی بودن استفاده می‌شود. درخت سرو که عطر خاص و منحصر به خودش را دارد و در بهار و زمستان همیشه سبز است، در اسلام و بعضی از عقاید کمتر تحریف شده مسیحیت وحدانیت خداوند را نمادینه می‌کند.

به سادگی تکان نخوردن شاخه‌های آن نماد صبر و برداشتن می‌باشد. خم بودن شاخه‌های سر درخت سرو نماد گردن خمیده (خضوع و خشوع) در برابر پروردگار، و عجز و ناتوانی در برابر او است. درخت سدر چه در زمان باستان و چه در روزگار خودمان نماد زندگانی ابدی بوده است. این نماد بر روی بسیاری از سنگ قبرهای دوران‌های شرک و کثرت پرستی و دوران‌های بعد از آن مشاهده می‌شود. استفاده این سمبول در مورد اشخاصی در موقعیت‌های اجتماعی بالا همانند ملکه‌ها و پادشاهان که زندگانی ابدی برای آنها تمدنی می‌شده است رواج بیشتری داشته است. وجود این سمبول بر روی سنگ قبری نشانگر این است که صاحب مزار شخص مهمی بوده است.

سمبل معادن، عناصر معدنی و سمبول‌های مختلف دیگر:

سمبل ۱۷

 = سمبول مهمی است. رویرو شدن با آن در هر جایی از کشورمان امکان پذیر نیست،

زیرا در امور مرتبط با عنصر طلا بکار برده می شده است. این سمبول بخصوص در مورد معادن استفاده می شده است، به همین خاطر پیدا شدن آن در جایی می تواند لزوم جستجوی آن محوطه برای یافتن معادن را به دنبال داشته باشد. به عنوان سمبول معادن موادی که همراه طلا و در طلا کاری استفاده می شده است نیز شناخته می شود. شباهت زیاد آن با سمبول هایی که برای طلا بکار برده می شود مشهود است.

سمبول ۱۸

= یکی از سمبول های شناخته شده علم کیمیا است. عموماً به عنوان سمبول «مول عسل» از آن استفاده می شده است.

در برخی از کاربردهای دوران باستان، از آن برای نشان دادن اشیا یا گنجینه ای که در یک انبار یا اتاق زیر زمینی یا چاه آب و امثال آن مدفون می شده استفاده می کرده اند. این گونه دفینه ها ممکن است گنجینه ای ارزشمند نباشند؛ ممکن است پس از چال کردن یک شی مقدس و نذر شده در زمین، مرده ای را بر روی آن دفن کرده باشند.

سمبول ۱۹

= این سمبول قبل از هر چیز به عنصر سرب اشاره می کند. سمبول سولفور نیز در سمت چپ به همراه یک صلیب به آن اضافه شده است، که در کل نشان دهنده محوطه کاری در داخل یک معادن می باشد.

این گونه علامت ها در بیشتر موارد ماهیت یک تابلو را دارد. نشان دهنده این موضوع می باشند که مکان علامت گذاری شده به چه منظوری استفاده می شود و مواد استخراج شده چه عناصری می باشند.

اضافه شدن صلیب به سمبول ممکن است نشان دهنده اعتقادات دینی کارگران آن معادن باشد، و یا نشان دهنده اعتقادات دینی حکومت و مردم سرزمینی که معادن در آن قرار دارد.

سمبول ۲۰

= این سمبول مفهوم «در داخل نگاه داشتن» و یا «قفل است» را می رساند. بیشتر

در کلیساها یا در محل های سرپوشیده سر ایج رسیدنی می کنند به چشم می خورد.

گاهی این سمبول را در معادن، بر روی در اتاقها و مخازنی نصب می کرده اند که مواد استخراج شده و آماده استفاده پس از تصفیه و جداسازی غل و غش از آنها، درون آن نگهداری می شده است.

هنگامی که با این منطق به موضوع نگاه کنیم، این سمبول می تواند علامت وجود مکانی باشد که در درون آن فلزات یا مواد معدنی ارزشمندی قرار دارد، و یا اشیای تاریخی یا دفینه ای در آنجا پنهان است.

۲۱ سمبول

○ = این سمبول کاملاً مربوط به موضوع رنگها است و نشانگر رنگهای سرخ و زرد می باشد. بخاطر این خصوصیت، در طول تاریخ به عنوان نماد زعفران، مس زرد، و مس آمیخته شده با آهک شناخته شده است.

در حیطه باستان شناسی می باشد در جستجوی ارتباطی با موضوع بیان شده در بالا باشیم؛ در این سمبول مشاهده می کنیم که دو اتاق یا گور جدا از هم بوسیله علامت صلیبی به هم متصل شده اند. توجه کنید که اتاق ها (یا قبرها) از نظر ساختمانی کاملاً از هم جدا می باشند اما از نظر خانوادگی یا بوسیله سلسله مراتب خاصی با هم ارتباط دارند.

مطابق با عقاید مسیحیت دو انسانی که در کنار هم دفن شده اند و احتمالاً در یک دوره زمانی مرده اند، بصورت جدا از هم خاک نشده اند. همچنین در مورد کلیساها و اماکنی همانند عبادتگاه ها نیز می توانیم با منطق مشابهی به موضوع نگاه کنیم. در این حالت، دو اتاق موجود در آن محل هر دو از لحاظ دینی مقدس و هر دوی آنها در وضعیتی یکسان قرار دارند.

این سمبول را می توانیم نشانه اشیا و فلزاتی که مطابق آیین های مختلف کفن و دفن در کنار شخص دفن می شده است یا هدایایی که به همراه مرده دفن می کرده اند نیز به حساب آوریم.

۲۲ سمبل

= این سمبل نماد «اجاق آتش» می باشد که از قرن هفدهم به بعد در اروپا و دنیای مسیحیت بسیار استفاده می شده است و به نوعی در فرهنگ سرزمین ایران نیز راه یافته است.

بیشتر از اینکه در مورد اجاق هایی که در خانه ها از آنها استفاده می شده بکار برده شده باشد، سمبلي است که در مورد اجاق ها و کوره هایی استفاده می شود که جنبه حرفه ای تری داشته (همانند کارگاه ها و معادن و غیره) و در کارهایی در ابعاد بزرگ تر از آنها استفاده می شده است.

جستجوی بقایای کارگاهی در محوطه یک معدن، در محلی که این علامت پیدا شده است کاری خلاف منطق نمی باشد.

۲۳ سمبل

= یکی از سمبل های مهم دوران باستان می باشد. نشان دهنده ظرفی است محکم و مقاوم که در درون آن فلزات را ذوب می کرده اند. پیدا شدن دیگر ها یا ظروف بزرگ ریخته گری در محلی که این سمبل وجود دارد این موضوع را تصدیق می کند. مطابق با منطق و مطابق با روش کار ریخته گری، این سمبل معمولاً در مناطقی یافت می شود که در نزدیکی آن آب موجود باشد؛ بطور مثال رودخانه، چشمه یا دریاچه ای در آن نزدیکی وجود داشته باشد.

این سمبل گاهی بوسیله اشکال دیگری نیز نمایش داده می شود.

۲۴ سمبل

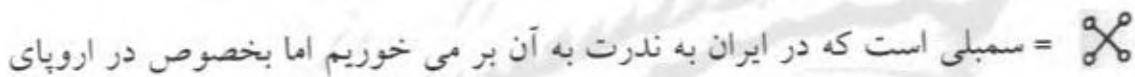

= سمبلي است که در کار ذوب فلزات استفاده می شود و هم معنی سمبل قبلی است که در بالا توضیح داده شد. همان موارد ذکر شده در بالا گاهی با این سمبل نشان داده می شود.

این سمبل به اندازه نصف سمبل ظرف مانندی است که برای نشان دادن قبرستان های خانوادگی استفاده می شده است؛ به همین دلیل ممکن است علاوه بر نشان دادن محل

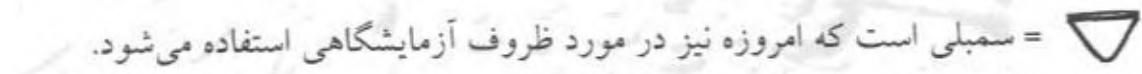
ذوب فلزات در عین حال نشان دارد سرمه بیرون از سرمه می برسد.

۲۵ سمبول

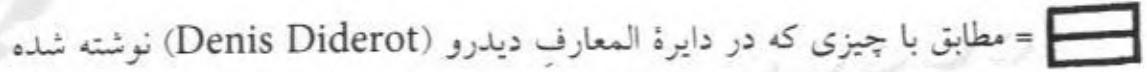
 = سمبولی است که در ایران به ندرت به آن بر می خوریم اما بخصوص در اروپای غربی بسیار مورد استفاده شده است. سمبولی که در کار ذوب فلزات از آن استفاده می شده است.

باید توجه کنید که این سمبول به همراه گونه های مختلف آن ممکن است در نزدیکی ضرایبانه ها نیز استفاده شده باشند. همچنین باید توجه داشت که در کار ذوب فلزات عناصر بسیاری مانند آهن، برنز، نقره، مس و برنج استفاده می شده است.

۲۶ سمبول

 = سمبولی است که امروزه نیز در مورد ظروف آزمایشگاهی استفاده می شود. این سمبول توسط کیمیا گران قرن هفدهم بکار برده می شده، و سمبول ظرفی است که در ذوب فلزات از آن استفاده می کردند.

۲۷ سمبول

 = مطابق با چیزی که در دائرة المعارف دیدرو (Denis Diderot) نوشته شده است، این شکل سمبول آهنگری یا کوره آتش می باشد. در افسانه های یونان Heista (در روم Vesta) خداوند آتش و احاق خانه می باشد. این سمبول مفهوم احاق را به تصویر می کشد. این سمبول و جایگاه قرار گرفتن Vesta و سمبول مثلثی شکل دیگری که بر روی آن به عنوان نماد آتش قرار می شود هر دو در نتیجه طرز فکر مشابهی به وجود آمدند. در کار گنج پژوهی برای یافتن یک احاق یا کوره می تواند مورد استفاده قرار گیرد. این سمبول به احتمال زیاد در محوطه ای استفاده شده است که احاق خانه یا معدنی در آنجا وجود داشته است.

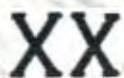
سمبیل ۲۸

= کناره های خارجی این سمبیل نشان دهنده یک ظرف محافظ است. این شکل سمبیلی است که در موضوعاتی مانند محافظت جسد انسان یا محافظت و نگهداری مواد غذایی و گیاهی استفاده می شده است. قسمت مثلثی شکل داخل سمبیل با توجه به جهت قرار گیری آن، سمبیلی است که به عنوان نماد زن بسیار استفاده شده است.

با توجه به مواردی که گفته شد، ممکن است این سمبیل نشان دهنده محل نگهداری جسد زنی باشد که در زمان حیات از موقعیت اجتماعی بالایی در اجتماع برخوردار بوده است. بدین ترتیب این سمبیل می تواند نشان قبر یک زن باشد، اما در هر صورت برای اینکه این مفهوم را داشته باشد باید به شرایط محیط اطراف نیز توجه داشت، زیرا همین سمبیل توسط کیمیاگران برای نشان دادن مفهوم گیاهی بسیار ظریف نیز استفاده شده است.

سمبیل ۲۹

= این سمبیل در حالت کلی در مورد کارهایی از قبیل ذوب کردن، تصفیه، پالایش و یا تقطیر فلزات یا مواد دیگر استفاده می شده است. انجام این قبیل امور در هر جایی امکان پذیر نمی باشد، به همین دلیل برای این منظور مکانهایی مشخص و شرایط ویژه ای باید محسناً باشد.

این سمبیل یکی از سمبیل هایی است که انسانها از زمانهای قدیم تا زمانهای نزدیک عصر خودمان برای این قبیل کارها استفاده می کرده اند.

در سرزمین ایران که میزبان بسیاری از تمدن ها بوده است در بعضی جاها ممکن است با این سمبیل روپرتو شویم. گاهی این سمبیل به اشتباه به مفهوم عدد ۲۰ رومی تفسیر شده و موجب این می شود که در اطراف آن به جستجوی گنج مشغول شوند. در یکی از کتاب هایی که در زمینه علامت ها چاپ شده بود، این علامت اینگونه تعریف شده بود که در دو قدمی این علامت گنج وجود دارد و در صفحه دیگری از همین کتاب نوشته شده بود که در بیست قدمی این علامت گنج وجود دارد، ما با دیدن این تعاریف بسیار تعجب کردیم.

سمبل ۳۰

= این سمبل سمبلي است که از ترکيب دو سمبل مختلف، يعني که يکي از اينها سمبل مس ♂ و دومي Ⓛ يکي از سمبلهايی که برای طلا بکار برده می شود تشکيل شده است.

در مورد اين سمبل در باستان شناسی تا به حال به موردي بر تxorde اند که وجه ديگري غير از موردي که گفته شد مورد نظر باشد، به همين دليل به احتمال زياد اين سمبل، سمبل مس جلا داده شده يا مس سرخ می باشد. همچنين امكان دارد به عنوان سمبل يك کارگاه ذوب فلزات و يا سمبل معدن طلا و مس نيز استفاده شده باشد.

سمبل ۳۱

= سمبلي است که با عمل دیدن و يکي از کاريبي هاي چشم در ارتباط است. در اين سمبل سه خصوصيت و بخش مجزا وجود دارد. قبل از هر چيز مثلث تثلیث (پدر، پسر و روح القدس) در آن به تصویر کشیده شده است. خطوط اطراف مثلث نيز سعی در نشان دادن مفهوم مقدس بودن ابدی تثلیث و همچنان انتشار يافتن اين عقیده در سطح جهان دارد. و در آخر تصویر چشمی که در داخل مثلث قرار گرفته است، سعی در به تصویر کشیدن يکي از خصوصيات خداوند، يعني خصوصيت شاهد همه چيز بودن و خصوصيت بینا بودن او را دارد.

از لحاظ باستان شناسی در مکانی که اين سمبل قرار گرفته است و در جهت راستاي نگاه چشم داخل سمبل، به طور حتم يک مزار يا محلی که اتفاقی مقدس در آنجا به وقوع پيوسته است قرار دارد؛ زيرا هدف اين بوده است که آن چشم نگاهش را به آن نقطه خاص متعرکز کرده و آنجا را زير نظر داشته باشد.

با اين گونه طرز فکرها در دوران هاي باستان بسيار می توان روپرتو شد. جستجو گران گنج می دانند که در راستاي نگاه اين سمبل يک مزار يا چيز مشابهی قرار دارد.

سمبل ۳۲

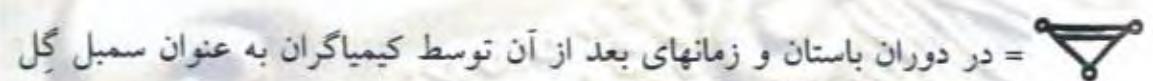
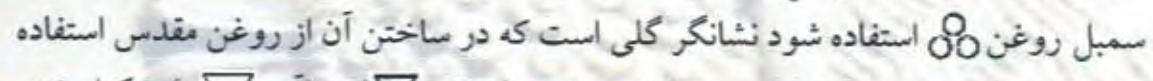
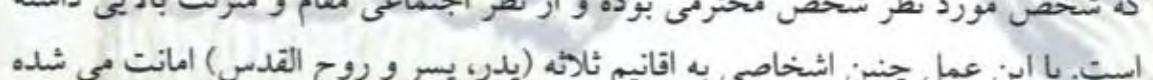
= سمبلي است که در زمان هاي کهن رواج بسيار داشته و در بسياري از مناطق

استفاده می شده است. دایره موجود در سمبل نمیتواند در دنیا و میت داخل آن نمایل گر اعتقاد تثیت می باشد. دنیایی به مرکزیت پدر، پسر و روح القدس را به تصویر می کشد. سمبلی است که برای نشان دادن اعتقاد تثیت ایجاد شده است.

سمبلی است که بر روی قبرها، در کلیساها و دیگر اماکن مقدس بسیار زیاد استفاده شده است. ممکن است شکل دایره در دوران باستان نشان دهنده طرز فکر دیگری هم بوده باشد، مفهوم آخرت بی پایان و ابدیت.

این سمبل بر روی سنگ قبرها و در قبرستان ها نیز استفاده شده است.

سمبل ۳۳

= در دوران باستان و زمانهای بعد از آن توسط کیمیاگران به عنوان سمبل گل استفاده شده است. گاهی به این شکل نیز نشان داده شده است. هنگامی که به همراه سمبل روغن استفاده شود نشانگر گلی است که در ساختن آن از روغن مقدس استفاده شده است. این سمبل از ترکیب سمبلهای عناصر (خاک) و (آب) تشکیل شده است.

اگر برای مزار شخصی از گل و روغن مقدس استفاده می شده است این بدین معنا است که شخص مورد نظر شخص محترمی بوده و از نظر اجتماعی مقام و منزلت بالایی داشته است. با این عمل چنین اشخاصی به اقانیم ثالث (پدر، پسر و روح القدس) امانت می شده اند و معمولاً از این سمبل بر روی سنگ قبر آنها استفاده می شده است.

این گونه قبرها معمولاً به شکل گورپشته (یا گورتپه - در زبان انگلیسی: Tumulus) می باشند.

سمبل ۳۴

= شاید شکل مثلث بعد از شکل دایره از اولین اشکال هندسی باشد که انسان در تصاویرش از آن استفاده کرده است. شکل مثلث در تصاویری که انسان های ماقبل تاریخ بر روی صخره ها از خود به جای گذاشته اند بسیار به چشم می خورد. در تمام دنیا و توسط ملت های مختلف هر دوران معانی گوناگون و بسیاری به این شکل داده شده است. سمبلی که در اینجا آورده ایم یک مثلث متساوی الساقین می باشد، مثلثی با این خصوصیت

مفاهیم متفاوتی را می‌رساند. بین رنگ‌های سرمه رو به بالا باشد با مفاهیمی همچون آتش و قدرت الهی در ارتباط است. علاوه بر این در زمینه باستان‌شناسی در بسیاری از موارد به عنوان سمبول مرد شناخته می‌شود.

در اسلام و مسیحیت، در ساخت مناره مساجد یا بام کلیساها طرز فکر تقریباً مشابهی تاثیر داشته و همواره سعی بر این بوده که اینگونه بنایها هم از نظر بلندی و هم از نظر راستا، در امتداد رسیدن به قدرت الهی بنا شوند.

در تمامی زمانها حتی دوران ماقبل تاریخ این سمبول کم و بیش در معانی مشابه این بکار رفته است.

سمبول ۳۵

★ = این سمبول در ایران بیشتر مخصوص نواحی غرب و شمال غرب کشورمان می‌باشد. در مناطق اطراف رودهای دجله و فرات این سمبول نشان والا ترین خدا یعنی خدای خورشید (Shamash) بوده است. در مسیحیت سمبول صلیب ستاره‌ای (Crux) می‌باشد. در دوران‌های قدیم مخصوصاً در زمان تمدن روم بر روی سنگها و تابلوهای راهنمایی که در جاده‌ها قرار داده می‌شده از این سمبول استفاده می‌کرده‌اند.

در ایران به ندرت یافت می‌شود. در صورت پیدا شدن آن، اولین احتمالی که به ذهن خطرور می‌کند این است که آن مکان بر سر راهی قدیمی قرار داشته و محل تقاطعی در آن جاده بوده است. در کلیساها و بعضی از اماکن متعلق به دوران مسیحیت نیز به عنوان یک صلیب تزئینی ممکن است استفاده شده باشد.

سمبول ۳۶

○○ = سمبولی است متعلق به دوران ماقبل تاریخ. از فرهنگ‌های دوران کثرت پرستی (پاگانیسم) وارد مسیحیت نیز شده است. بیشتر در زمان تمدن روم و بر روی سنگهایی که در جاده‌ها و تقاطع‌ها قرار داده می‌شده (Milestone) استفاده می‌شده است. در میان تصاویر متعلق به ۱۵۰۰۰ سال قبل که در غاری در اروپا کشف شده است دیده می‌شود. دادن هر گونه مفهومی به آن امکان پذیر نمی‌باشد.

سمبول ۳۷

= حلقه (دایره) تمثیل کننده کمال، تداوم و گردش

طبیعی جهان می باشد.

مطابق تعبیر مسیحیت خورشید مرکز جهان می باشد، منشاء برکت و دشمن بدی و تاریکی است. دایره ای که در درون آن نقطه ای قرار دارد نشان دریافت نور خورشید توسط دنیا و آمدن بهار است. در رسوم مسیحیت این حلقه بخاطر ویژگی کمال آن تمثیل گر خداوند می باشد.

حلقه ای که در داخل آن صلیب قرار دارد نماد یک هزاره می باشد؛ نشان دهنده مرکز و چهار گوشه دنیا است. این حلقه که به چهار قسمت تقسیم می شود تمثیل کننده چهار عنصر آب، باد، خاک و آتش نیز می تواند باشد. حلقه ای که به دو قسمت تقسیم شده دو قطب مختلف همانند شب و روز، بهار و زمستان، مرگ و زندگی را تمثیل می کند.

دو حلقه تو در تو مفهوم دو جنسیتی را تمثیل می کند. این سمبول گاهی بخاطر شباهت، به غلط به معنای چاه تفسیر می شود.

حلقه ای که به شکل گل می باشد، نماد آرامش خاطر و فراموش کردن و یا نماد خوابیدن می باشد؛ نماد عنکبوت یا پرتو های نور خورشید نیز می تواند باشد.

در حالت کلی، حلقه ها و تمامی انواع سمبول هایی که از آنها ساخته می شوند نماد گردش بی پایان، نشان بی انتها و بی پایانی زندگی انسان می باشند.

سمبول ۳۸

= دایره قدیمی ترین شکل شناخته شده در تاریخ بشریت می باشد. در بسیاری از کشفیات زمان ماقبل تاریخ تصویر دایره به چشم می خورد. حتی اگر مقصود و مفهوم کشیدن این شکل ها در آن دوران برایمان نا آشنا باشد، امروزه می دانیم که انسان آن زمان با به تصویر کشیدن این شکل بر روی دیواره غارها و صخره ها سعی در رساندن مفهومی داشته است.

دایره در مقبول ترین مفهوم خود در میان تمامی ادوار سرگذشت بشریت، نشان دهنده تکه کوچکی از یک واحد بزرگ می باشد که به قسمت های کوچکتری تقسیم شده است. این مفهوم کلی هنگامی که از جنبه بعضی موضوعات خاص به آن نگاه شود مفاهیم متفاوتی

را می رساند.

از جنبه باستان شناسی با اینکه در تمدن های مختلف مفاهیم بسیار و متفاوتی را در بر دارد، اما بیشتر تمثیل کننده مفاهیمی همچون دنیا، کره زمین و پادشاه می باشد. از نظر رسم این سمبل ها علاوه بر تصاویری به شکل دائیره، می توانند در قالب های تزئینی دیگری مانند کنده کاری هایی حلقوی شکل به عمق تقریبی یک سانتی متر نیز باشند. اینگونه حلقه ها معمولاً اندازه هایی حدود ۱۵-۲۰ سانتی متر الی ۴۰ سانتی متر می توانند داشته باشند.

خیلی از جستجوگران گنج هنگامی که با یکی از این حلقه ها مواجه می شوند گمان می کنند که در اطراف باید دیگری به اندازه دهانه همان حلقه وجود داشته باشد، در صورتی که این تصور اشتباه است. در مورد گنجها چنین علامتی که نشان پول و گنجینه باشد وجود ندارد.

حلقه بطور خلاصه، اشاره دارد به ابدیت، گردش بی پایان و جاودانگی. اینگونه حلقه های کنده کاری شده در زمان تمدن یونان، روم و بیزانس بسیار استفاده شده است. اغلب در نزدیکی اینگونه حلقه های کنده کاری شده در ابعاد بزرگی مانند دهانه دیگ، به علامت های + و یا X نیز می توان برخورد. این علامت ها می توانند مفهوم سوگند یا تایید داشته باشند، همچنین علامتی برای نشان دادن محل یک گور یا محل اشیای پنهان شده نیز می توانند باشد.

سمبل ۳۹

= سمبلی است که استفاده از آن رواج بسیار داشته است. همان طور که می دانیم علایمی که مثل + و ✗ و ✕ در اشکال صلیب نشان دهنده پایان زندگی دنیوی و سمبل مرگ می باشند، اما این سمبل برخلاف صلیب هنگامی که بر روی سنگ قبری باشد مشخص کننده تاریخ تولد می باشد.

این سمبل از زمانی که سیستم های تاریخ گذاری وارد زندگی انسان شده اند، به همراه حروف، ارقام یا علایمی که بتوان تاریخ تولد شخص را با آن نشان داد استفاده می شود. سمبلی است که هیچگاه به تنها بی مورد استفاده قرار نمی گیرد. علاوه بر اینکه مفهوم واقعه تولد را می رساند، لازم است بر روی سنگ قبر یا کتیبه ای که بکار برده می شود به همراه تاریخ و یا عبارتی که نشان از خرسنده مربوط به آن تاریخ است استفاده شود.

سمبل ۴۰

= این سمبل بالاترین، والا ترین، زیباترین، چیزی که هیچ قدرت و حاکمیتی بالاتر از آن وجود ندارد را تمثیل می کند، به بیان دیگر سمبلی است که به عنوان نماد پادشاه استفاده می شود.

این گونه دوایر تو در تو در فرهنگ و طرز فکر دوران باستان مفهوم در بر گرفتن، تحت نفوذ داشتن یا تحت حمایت گرفتن محظوظه، منطقه یا وسعتی خاصی را داشته اند. این سمبل نیز که ساختاری مرکزی دارد یکی از انواع اینگونه اشکال می باشد که در کل مفهومی غیر از مفاهیم گفته شده را نمی رسانند.

این سمبل مطابق نظر بسیاری از جستجوگران گنج، علامت سه دیگ یا سه دفینه نمی باشد.

سمبل ۴۱

= به احتمال زیاد سمبل قرص خورشید می باشد. سندي مبنی بر اینکه در ایران مشابه آن یافت شده باشد در دست نداریم. بهتر است مفهوم آن با توجه به خصوصیت تقسیم شدن آن به چهار قسمت تعبیر شود.

احتمال می دهیم که سمبلی مربوط به عصر برنز بوده و نماد آیینه باشد.

سمبل ۴۲

= در بعضی از مثالهایی که آوردیم گفته شد که تقسیم شدن یک دایره یا هر شکل هندسی دیگر بصورت عمودی، اشاره به شیئی در قسمت وسط دارد؛ در اینجا با شکلی روپرتو هستیم که بصورت افقی تقسیم بنده شده است.

در اینجا دایره تعبیر متفاوتی است از کره زمین؛ نمادی است برای نشان دادن زندگی، که به دو بخش زندگی دنیوی و زندگی پس از مرگ تقسیم شده است. انسانی که دو وجه زندگی یعنی دنیا و آخرت (عالم پس از مرگ) را دیده است، (ابتدا زندگی بر روی زمین و پس از آن مرگ) این دو بخش زندگی را به نوعی تجربه کرده است. این سمبل با این مفهوم بسیار زیاد استفاده شده است.

صلیب بالای سمبول سعی در بود. این سه مردم - یکی زن و دو مرد مسیحیت پس از پایان یافتن زندگی دنیوی زندگی اخروی در آرامش و امنیت آغاز می‌گردد. در قرن هفدهم و در کیمیاگری به عنوان سمبول اکسید سرب (شنگرف، زنجرف، سولفور جیوه) نیز استفاده می‌شده است.

سمبول ۴۳

= در این سمبول اگر نقطه‌ها به این شکل روی هم قرار گیرند این شکل سمبول نمک دریا خواهد بود که در کیمیاگری استفاده می‌شده است. در حالتی که نقطه‌ها بصورت افقی و کنار هم قرار می‌گیرند در گروه سمبلهایی که در غرب (اروپای غربی) استفاده می‌شده است مفاهیمی همچون خطر، در اینجا تو را بازداشت خواهند کرد یا تحت نظر هستی را به همراه داشته است. ممکن است این دو نقطه در بعضی جاها نشان دهنده مفهوم «چشم» نیز باشند، در این صورت ممکن است در راستایی که سمبول به آن نگاه می‌کند قبری یا نشانه و علامت دیگری وجود داشته باشد.

سمبول ۴۴

= در اینجا دایره بزرگ نماد دنیا و زندگی می‌باشد و حلقه‌های کوچک قرار گرفته در درون آن نشان دهنده بعضی از امور و فعالیتهای مربوط به منطقه، به بیانی، دنیاهای کوچک دیگری می‌باشند. ممکن است این سمبول نشان وجود یک معبد که بخشی از عالم معنوی است (دایره بزرگ) و فعالیتهای خاصی مربوط به عالم مادی (دو حلقة کوچک) باشد.

بطور خلاصه می‌توان گفت دایره بزرگ در اینجا نشان کلیسا یا عبادتگاهی است که مکانی است مقدس و ثابت؛ و دو حلقة کوچک درون آن نشان کارها و امور دنیوی است که در این معبد انجام می‌شود.

در اینجا لازم است گفته شود که دیده شده بعضی از متقلبان و متخصصان قلابی نماد جهالت، این سمبول را به غلط بصورت «در یک قبر دو جسد وجود دارد» تعبیر می‌کنند.

سمبل ۴۵

= همانطور که در سمبل قبلی نیز نمونه آن را مشاهده کردید، در اینگونه سمبل‌ها دایره بزرگ نشان دهنده دنیابی است که در آن زندگی می‌کنند و یا نشان دهنده کره زمین می‌باشد، و اشکالی که در درون این دایره بزرگ قرار داده می‌شوند معانی متفاوتی داشته و به امور یا خصوصیاتی در دنیا یا در یک منطقه خاص اشاره می‌کنند.
می‌توان گفت که بوسیله سمبلی شبیه به این، اطلاعاتی در ارتباط با تعداد خانه‌ها، قبرها یا کلیساها و اماکن مقدس موجود در آن منطقه ممکن است داده شده باشد. این تعداد به نسبت تعداد اشکال موجود در درون دایره بزرگ خواهد بود.
بنابر این چون در این سمبل تعداد اشکال داخل دایره کم است و نمی‌تواند اشاره به تعداد خانه‌های یک منطقه داشته باشد، امکان دارد اشاره داشته باشد به تعداد اماکن مقدس آن منطقه.

اگر بخواهیم بصورت قطعی تر بیان کنیم، این سمبل می‌تواند به تعداد قبرهای موجود در منطقه و یا تعداد گنجینه‌های دفن شده در داخل یک کلیسا در نزدیکی آن سمبل اشاره کند.

سمبل ۴۶

= حالت چرخانده شده (۴۵ درجه در جهت عقربه‌های ساعت) سمبلی متعلق به خدای دریاها Posseidon می‌باشد که به عنوان سمبل آذرخش نیز استفاده می‌شده است.

این سمبل در دوران باستان به عنوان سمبل خاکستر نیز استفاده می‌شده است، همچنین در مناطقی همانند معابد، قربانگاه‌ها و قبرستان‌ها نیز یافت می‌شود.

این سمبل به مفهوم سوزاندن نیز می‌تواند باشد و ممکن است در نزدیکی آن سمبل محلی وجود داشته باشد که عمل سوزاندن چیزی یا چیزهایی در آنجا صورت می‌گرفته است.
شكلی است مرتبط با اجساد و نباید آنرا با مفهوم اجاق اشتباه گرفت.

سمبل ۴۷

= سمبلی است که از به هم پیوستن دو نیم دایره تشکیل شده است. هنگامی که

بصورت عمودی یعنی همانطور - سر بین سین سین سی سو سر بر سیر، معهوم دلی وادی مرگ را بیان می کند.

هر کدام از نیم دایره ها بصورت مستقل دنیا و آخرت را تمثیل می کنند. بصورت تو در تو قرار گرفتن آنها در اینجا مفهوم اسرار آمیزی غیر از مکان یا منطقه مرگ را بیان نمی کند. وادی مرگ یا به بیان دیگر وادی مردگان در خیلی جاهای با سمبل دیگری (سمبل ۴۸) نیز نشان داده می شود.

سمبل ۴۸

= سمبلی رایجی است برای مفهوم وادی مرگ. از به هم پیوستن دنیابی (حلقه ای) که بر روی محور بی نهایت در حال گردش است (سمبل دایره) و زندگی ای که پایان یافته است (ابطال شده است) (سمبل X) بوجود آمده.

طبق گفته بعضی از افراد نا آگاه با مفهومی همچون «دیگ یا ظرفی وجود دارد که روی آن علامت گذاری شده است» هیچ گونه ارتباطی ندارد. جایی که این سمبل در آنجا پیدا شود به احتمال زیاد محل یک قبر (یا قبرستان) می باشد.

سمبل ۴۹

= این سمبل و موارد مشابه آن در اصطلاح رایج بین جستجوگران گنج به نام «پای غاز» شناخته می شود. این گونه سمبل ها سمبل هایی هستند که در امتداد رود های دجله و فرات و همچنین در اروپا بسیار استفاده شده و به تعداد زیادی یافت می شوند. گاهی به عنوان سمبل گوزن شمالی (Moose) نیز استفاده می شود.

از نظر باستان شناسی، در قبرستان ها بسیار با آن رو برو می شویم، سمبلی است که در مورد گورستان های خانوادگی بکار برده می شده است، در حالت خاص گاهی نیز نشانگر قبر یک مرد می باشد.

سمبل ۵۰

= سمبلی است که در دوران باستان در برخی از مناطق به عنوان سمبل روز اطلاع

رسانی (اعلان، دعوت) استفاده می شده است. همانطور ده در تصویر ملاحظه می کنید مفهوم انتشار از پایین به سمت بالا از شکل فهمیده می شود.

با توجه به این خصوصیت که در شکل مشهود است، سمبل مفهوم اعلان و دعوتی از جانب یک فرد به جمع را می رساند. علاوه بر این، شکل کاسه مانندی که در سمبل وجود دارد نماد جشن و شادی است. در نتیجه این سمبل به بیانی، سمبل اعلان شادی و سرور می باشد.

این سمبل بیشتر در میادین تجمع مردم در خرابه هایی باقی مانده از شهرهای قدیمی، اماکن تجمع دینی، قربانگاه ها و اماکن مختلف گرد هم آیی یافت می شود.

سمبل ۵۱

= از سمبلهای دوران باستان و یکی از سمبل هایی است که مفهوم جمع کردن (جمع شدن) را می رساند. شکل سمبل حرکتی (تجمع) از محیط اطراف به سمت یک مرکز را تداعی می کند. به این دلیل که این سمبل سمبولی در ارتباط با یک مکان مقدس می باشد، دایره واقع در وسط آن تمثیل گر یک مقام اداره کننده همانند کشیش یا پادشاه است. خطوط عمود شده به مرکز نیز تمثیل گر گرایشی است از مناطق اطراف به سمت مکان مقدس.

اینگونه اماکن می تواند یک معبد، کلیسا یا میادین تجمعی باشد که در آنها اطلاع رسانی های برای خلق انجام می شده است.

به سمبل های مشابه این از جهت ساختار چهار تایی آن نیز می توان نگاه کرد، این سمبل می تواند تمثیل کننده چهار عنصر از یک کلیت خاص باشد که در یک جا جمع می شوند. بطور مثال چهار مذهب مسیحیت (کاتولیک، پروتستان، ارتدکس و ایوانجلیسم) یا چهار عنصر طبیعت. (آب، باد، خاک و آتش)

ارتباط اینگونه سمبل ها که ساختار چهار تایی دارند با اشکال هندسی مانند مستطیل و مربع را نیز مد نظر داشته باشید.

سمبل ۵۲

= سمبل دیگری است برای روزهای اطلاع رسانی. در مقایسه با سمبل قبلی که

به این منظور بکار می رفت سبب ۷۰ رسیدی از آن اسعادة می سده نه ساختار اجتماعی یا فرهنگ عمومی ضعیف تر داشته اند.

یکی از موارد دیگری که از این سمبل استفاده می شده، میادین تجمع و خوش گذرانی بوده است. در اینگونه میادین با روشن کردن مشعل هایی مکان (و زمان) تجمع را مشخص می کرده اند.

در کار جستجوی گنج نیز اگر بررسی ها با دقت لازم انجام شود، به راحتی می توان فهمید که از این سمبل برای علامت گذاری میادین استفاده می شده است.

۵۳ سمبل

۷۱ = می تواند مقاهمی همچون دیوارهای چرخان یا پیچ در پیچ و ساختارهای پر پیچ و خم زیر زمینی را در بر داشته باشد. یکی از اشکال الفبای هیروگلیف مصری می باشد. در ایران و از لحاظ باستان شناسی می تواند نشان یک تونل زیر زمینی، یک مخزن یا انبار زیر زمینی، یک جان پناه، یک مخفی گاه، یک پناهگاه پر پیچ و خم (هزارتلو) و یا کوره، اجاق و امثال این ها باشد.

امروزه در جاهایی که از این قبیل علایم در آن پیدا می شود، از سطح زمین دری یا مدخلی به داخل تونل های زیر زمینی وجود دارد، مدخلی همانند یک چاه، یک صخره جاسازی شده با ظاهری طبیعی یا یک درخت قدیمی.

نکته مهمی که در اینجا وجود دارد این است که، اگر این علامت نشان دهنده یک محل سکونت زیر زمینی باشد، این مکان به طور حتم دو نقطه متفاوت برای ورود و خروج دارد. (دو در مجزا دارد) مواردی که در بالا آورديم، همانند یک چاه یا یک صخره با ظاهری طبیعی می تواند نقطه ورود و یا خروج به این این محل باشد.

انسان های دوران های قدیمی امکانات ساختن خانه یا پناهگاه بر روی زمین را نداشتند و یا در مناطقی زندگی می کردند که ساختن یک محل زندگی یا پناهگاه زیر زمینی برای آنها یک مجبوریت به حساب می آمد به همین دلیل می دانیم که ساختن مساکن و پناهگاه های زیر زمینی در آن دوران رایج بوده است و امروزه نیز به موارد زیادی از آنها برخورد می کنیم. هنگامی که ضرورت ساخت چنین محلی به وجود بیاید، اتخاذ تدابیر لازم برای پنهان نگاه داشتن آن محل و به راحتی دیده نشدن آن از محیط اطراف نیز یکی از شرایط اساسی این کار محسوب می شود.

برای پیدا کردن چنین محل های ساخته شده در زیر زمین می بایست محیط اطراف و پوشش گیاهی منطقه را به دقت تحت مشاهده و بررسی قرار داد. برای این کار اگر شخص وارد و متخصصی که در این زمینه از آگاهی، تجربه و استعداد برخوردار است کار مشاهده و بررسی محیط را انجام دهد، شاهد آن خواهیم بود که حتی گیاهان رشد کرده بر سطح زمینی که تونل در زیر آن قرار دارد با پوشش گیاهی دیگر قسمتهای آن منطقه متفاوت می باشد.

پستی و بلندی های موجود در طول مسیر تونل ها نیز از موارد مطلوب و مهم اینگونه بناهای زیر زمینی محسوب می شوند. با این توضیح می توان گفت پیدا شدن این سمبل در دامنه یک کوه امری است کاملاً طبیعی که با منطق این علامت نیز هماهنگی دارد.

۵۴ سمبل

= این سمبل که در نگاه اول نسبت دادن مفهومی به آن بسیار مشکل می باشد، در واقع سمبلي است برای بیان مفهوم «به خودم اصلاً اطمینان ندارم، درست در مرکز بهم ریختگی و پریشان حالی قرار دارم، بنده خداوندی بزرگ هستم، با تمام حس هایم و تمام اعضاء و جوارح به او متصلم.»

این سمبل در عین حال یک سمبل خورشید است. اما بیشتر به عنوان سمبلي که بعضی از ستارگان خاص (شش ستاره در مدت زمانی خاص در دوران قدیم) را نمادینه می کند شناخته شده است.

اگر از نظر باستان شناسی به موضوع نگاه کنیم، خواهیم دید که اغلب در نقشه ها، و در نقشه ها نیز بیشتر برای نشان دادن مکان آسیابها از آن استفاده شده است.

اگر شکل سمبل را با شکل چرخ دنده های یک دستگاه یا آسیاب امروزی مقایسه کنیم، خواهیم دید که در اینجا با منطقی بسیار واقع گرایانه رو برو هستیم. در صورت رو برو شدن با این سمبل باید توجه داشته باشیم که احتمالاً سمبلي است که در طول چند قرن اخیر تاریخ ایران مورد استفاده قرار گرفته شده، و باید با توجه به این خصوصیت به دنبال کشف مفهوم آن باشیم.

سمبل ۵۵

۹

= سمبلي است برای نشان دادن لزوم زمان گذشته. بخصوص در جاهایی استفاده شده که دنبال کردن ردی در آن نقاط لازم بوده است. شخصی که علامت ها را بجا می گذاشته است بوسیله این سمبل سعی داشته که مانع ارتکاب اشتباه در تعقیب رد شود و در صورت ارتکاب اشتباه با این علامت تعقیب کننده را از خطایش آگاه سازد.

می دانیم که در ایران گاهی این سمبل و نظایر آن به عنوان سمبل «مار» تعبیر می شود، در اینجا نظر ما این است که لازم است دقیق بیشتری در مورد اینگونه علامت داشته باشد. شکل این سمبل از داخل به سمت خارج امتداد داشته و رفته رفته باز تر می شود، (دور شدن از هدف) در نتیجه سمبل در نقطه پایانی مفهوم به انتهای رسیدن را بیان می کند و سعی در بیان این مفهوم دارد که در این نقطه می بایست به عقب بازگشت.

سمبل ۵۶

۱۰

= سمبلي است که مفهوم گرفتن (به چنگ انداختن) را می رساند. منظور از گرفتن در اینجا گرفتن حیوان در حال فراری مانند یک گربه یا سگ یا یک پرنده می باشد. مقصود این است که به هدف معلوم بسیار تزدیک شده اید، هدف آشکار شده است و تنها کاری که باید انجام دهید گرفتن آن می باشد.

اگر با دقیق به شکل سمبل نگاه کنید، متوجه شباهت آن با عمل در آغوش گرفتن و یا نحوه کارکرد یک شیء انبر مانند خواهید شد.

سمبل ۵۷

۱۱

= چیزی که در اینجا نشان داده می شود شکل بدن یک انسان می باشد. شکلی است به فرم یک لباس، نه چیز دیگر. شکل آن از ترکیب دو سمبل قبلی (سمبل ۵۵ و سمبل ۵۶) بوجود آمده است.

وقتی بصورت کلی به سمبل نگاه کنیم، مشخص کننده شادی ناشی از رسیدن به هدف می باشد، در حال بیان این مفهوم می باشد که «به نقطه نهایی رسیده ای و تنها کاری که باقی مانده گرفتن هدف است.»

سمبل ۵۸

= سمبلي است که در ايران بر روی چارچوب درها یا بر روی سنگ قبرها با آن زياد برخورد می کنيم، همچنين از اشكالي است که در كليساهما نيز زياد با آن رو برو می شويم. بيانگر مفهوم دوران یا مفهوم حرکت مستقل می باشد. بيشتر به همراه اشكال ديگري مورد استفاده قرار گرفته و به عنوان «تغيرات زندگی» تعبير می شود، سمبلي جدا شدن از اين دنيا و ادامه دادن به زندگي در دنياي ديگر می باشد.

سمبل ۵۹

= سمبلي است که استفاده از آن در علم كيميا برای نشان دادن مرحله يكى مانده به آخر کارها را يچ بوده است. طرز فكر به تصوير كشيده شده در تصوير چيزی غير از شكل پله نمي باشد و قدم يكى مانده به آخر را نشان می دهد.

در حيطة باستان شناسی بيشتر در محل راه پله ها یا جاهایي که در آنجا نياز به بالا رفتن وجود داشته است، همانند قلعه ها و صخره های نزد يكى كليساهما استفاده شده است. در رسيدن به يك مكان مخفى یا اسرار آميز، قدم يكى مانده به آخر را نشان می دهد. در ايران گنج پژوهان آن را به عنوان راه پله تعبير می کنند که اين درست نمي باشد، اين نشانه ممکن است در هر جايی از قبيل اراضي مسطح پيدا شود، و اين مفهوم را بيان می کند که در نقطه يكى مانده به آخرین قدم قرار داريد.

سمبل ۶۰

۶۰

= اين دو نقش شبيه هم در اين سمبيل هر كدام شكل يك موج می باشنند. مفهوم انتقال و گذر را بيان می کنند، در كتبه ها و سنگ نوشته ها برای ثبت تغيير و تحولات انجام شده در دولت استفاده شده است. به همراه ديگر سمبليها در زمينه هاي مختلفي مانند امور اداره مملكت، هنر و اقتصاد، تغيرات و نوسان (مواج بودن) قبيل و بعد از يك وضعیت خاص را بيان می کنند.

در ايران با اين سمبيل خيلي رو برو می شويم، اما در هر جايي ممکن است درست همان

معانی که در بالا گفته شد را بررسیم. این سمبول‌ها در ریاضیات، موسیقی و هواشناسی، هم امروزه و هم در گذشته کاربردهایی داشته‌اند و در هر زمینه مفاهیم متفاوتی می‌رسانند. علاوه بر تمامی اینها گاه در حالت کلی مفهوم مطلق خود یعنی موجودار شدن را نیز به همراه دارد.

در زمینه باستان‌شناسی هنگامی که بر روی سنگ قبر‌ها یا در کلیساها با آن روبرو می‌شویم با مفهوم کاملاً متفاوتی مواجه خواهیم بود، در اینجا مفهوم آن غسل تعمید کردن یا غسل تعمید شدن می‌باشد.

با قسمت سمت چپ این سمبول نیز در موضعات مختلف و در معانی متفاوت می‌توانیم روبرو شویم. به همراه بعضی از سمبول‌های دیگر در مورد حضرت عیسی (ع) بکار رفته و برای نشان دادن غسل تعمید مقدس استفاده می‌شود.

۶۱ سمبول

= این شکل یکی از سمبول‌هایی است که امروزه در دنیای مدرن نیز از آن استفاده می‌شود. هم در زمان باستان و هم در زمان خودمان در بسیاری از سیستمهای علامت گذاری به مفهوم هم شکل بودن و تساوی بکار می‌رود.

در مفهوم باستان‌شناسی هنگامی که با این سمبول روبرو شویم این مفهوم را می‌رساند که دو چیز هم نوع اما مجزا در فاصله‌ای مساوی از محل این سمبول قرار گرفته‌اند. به بیان دیگر اگر سمبول را نقطه شروع در نظر بگیریم، از دو نقطه دیگری که بحث آن شد فاصله‌ای یکسان خواهد داشت.

۶۲ سمبول

= استفاده از این سمبول در قدیم بسیار رایج بوده است. شکل کلی سمبول مفهوم شیئی که از یک کلیت یا چیز کاملتری جدا و یا کنده شده است را نشان می‌دهد. بطور مثال اگر بر روی یک سنگ قبر استفاده شده باشد، ممکن است به معنای زنی که بچه اش را سقط کرده است یا بچه‌ای که سقط شده است باشد. یکی از موارد استفاده دیگری که بسیار با آن مواجه می‌شویم در مورد قبر خالی یکی از اعضای جدا شده از خانواده می‌باشد، بطور مثال قبر خالی فردی که به جنگ رفته و بازنگشته است.

سمبل ۶۳

= این سمبول در قرون وسطی در مفهوم طول جغرافیایی استفاده شده است.
ممکن است مفهوم قبرهای موجود در یک ردیف یا بناهای موجود در یک ردیف، در محلی که سمبول در آنجا پیدا شده است را به همراه داشته باشد. این گونه تعبیر با توجه به منطق این علامت تعبیر نادرستی نخواهد بود.

سمبل ۶۴

= در مکان هایی مانند گورپشته ها (تل خاکی) پس از اینکه مراحل ساخت و به خاک سپاری به پایان رسید، تدابیری اتخاذ می شد تا سارقین و بیگانگان به آن منطقه نزدیک نشوند. اگر با وجود این تدابیر باز هم کسی به آن محبوطه نزدیک می شد؛ معمولاً سر آن شخص را بریده و برای عبرت دیگران او را بدون سر دفن می کردند.
گاه در نتیجه حفاری ها یا شخم خوردن زمینهای کشاورزی در دامنه و نواحی اطراف این گورپشته ها چنین اجساد بدون سری پیدا می شوند، این نوع مجازات جزای توجه نکردن به این سمبول هشدار دهنده بوده است.
سمبل هایی وجود داشته اند که به عنوان علامت هشدار دهنده یا بازدارنده از آنها استفاده می شده است، و این سمبول نیز سمبولی است که در بسیاری از دوران ها و بسیاری از مناطق دنیا به مفهوم اعلام خطر استفاده شده است.
همین سمبول حتی امروزه نیز در بسیاری از زمینه ها معنایی مشابه دارد و برای اعلان خطر یا هشدار دادن از آن استفاده می شود.

سمبل ۶۵

= پیش از این گفتیم که دایره نماد دنیا، آخرت یا هرگونه دنیای فردی یا گروهی دیگر می تواند باشد. شکل چشم که در این سمبول وجود دارد در دنیای سمبولها همیشه با مفهوم «دیدن» بکار برده می شود.
اگر می خواستند در منطقه ای مشخص، نقطه یا نقاط مشخصی را نشان دهند، سمبول چشم لزوم مشاهده و توجه به محیط اطراف را نشان می داده است.

نقش مردمک چشم بیانگر این موصوح می باشد که جستجو در در این نعشه روبروی چیزی که جستجو می کرده است قرار گرفته، و به آخرین مرحله از جستجو رسیده است. یعنی جستجو به پایان رسیده است.

شکل چشم در حالت معمولی تنها بیانگر مفهوم دیدن نمی باشد. گاهی پلک های بالایی و پایینی تمثیل گر دو دنیای متفاوت می باشند و گاهی نیز در پناه خدایان زمین و آسمان بودن را به تصویر می کشند. گاهی هر کدام از پلک های بالا و پایین را با شکل یک مار نیز به تصویر می کشند. تمامی اجزای یک چشم از پلک ها گرفته تا شکل ابروها، بخشی از یک مفهوم کلی را تشکیل می دهند.

در حالت کلی شکل یک چشم مفهوم بررسی و مشاهده اطراف را بیان می کند. چیزهایی که می بایست جستجو شده و پیدا شوند نیز در اجزا و خطوطی که چشم را به تصویر می کشند پنهان است. بطور مثال در سمبیل که در اینجا مشاهده می کنید، همانگونه که در خصوصیات اشکال دایره و حلقه نیز بیان کردیم، دایره اطراف چشم نشان حیات ابدی و گرددش بی پایان می باشد و این سمبیل در ارتباط با قبری استفاده شده که به چشمان ناظر خداوند و محافظت و مراقبت او سپرده شده است.

گاهی اشکالی که در اطراف سمبیل چشم بکار برده می شود بیانگر چیستی عناصری است که چشم به آنها می نگرد.

۶۶ سمبیل

= می توان اینطور تصور کرد که از نظر باستان شناسی این سمبیل نشان زنی است که به خاک سپرده شده است. زنی که حیات او به دو بخش حیات دنیوی و آخرت تقسیم شده و به بعد دیگری از حیات قدم گذاشته است.

زنی که بوسیله این سمبیل تعریف شده است، در قبر اتاقی شکل یا زیر صخره ها و سنگها مدفون نشده، بلکه مستقیما در زیر خاک دفن شده است.

این سمبیل در علم کیمیاگری قدیم به عنوان سمبیل عنصر خاک استفاده می شده است.

۶۷ سمبیل

= سمبیل شیء یا اشیاء مدفون شده ای است که بوسیله یک روش و سیستم

مشخص مدفون نشده اند بلکه روش متداول تری در پنهان کردن و دفن آنها استفاده شده است. در حقیقت این سمبول شکلی کاملاً منطقی دارد.

امروزه نیز مشاهده می کنیم که افراد ناشی در جستجوی چیزی زمین را حفر می کنند، این چاله رفته به سمت پایین تنگ تر می شود تا حدی که جای قدم گذاشتن در آن نیز باقی نمی ماند. این سمبول نیز دفینه ای را نشان می دهد که بوسیله یک حفاری غیر سیستماتیک همانند مثالی که زدیم در زیر زمین قرار داده شده است. این سمبول بیانگر موضوعی مانند «زمین حفر شده و دفینه مورد نظر بلا فاصله در آنجا دفن شده است» می باشد، و همانند تعبیر بسیاری از افراد نا آگاه نشان دهنده یک دیگر و یا ظرف پر از طلا نمی باشد.

۷۸ سمبول

= این سمبول از نظر ساختاری از دو قسمت مختلف تشکیل شده است. یکی از آنها شکل مریع می باشد که بیانگر یک قبر اتفاقی می باشد. شکل مریع چهار عنصر آب، خاک، باد و آتش را تمثیل می کند و این نیز تمام معانی بوجود آمدن و از بین رفتن را در بر دارد. مثلثی که سر آن به سمت بالا قرار گرفته است نشانگر امتدادی است در جهت خداوند. در مسیحیت نیز مثلث به عنوان سمبول افانیم ثلاته (پدر، پسر و روح القدس) شناخته شده است. با این وجود این سمبول تنها متعلق به دنیا مسیحیت نیست و در زمان قبل از مسیحیت مثلا در زمان کثرت پرستی (پاگانیسم) نیز یکی از اشکال و سمبول های رایج بوده است.

با این توضیحات، مفهوم این سمبول تشکیل شده از این دو شکل هندسی واضح و آشکار می باشد؛ این سمبول اشاره کننده به مرد ای است که در داخل قبر اتفاقی قرار گرفته است. در اینجا قرار گرفتن شکل مثلث که نشانگر مرگ است در داخل شکل مریع بیانگر مفهوم دیگری نیز می باشد، این مفهوم را بیان می کند که مرد به منظور محافظت شدن در میان یک قبر سنگی قرار داده شده است. این سمبول را باید به عنوان سمبول یک قبر اتفاقی که از سنگ ساخته شده است تعبیر کرد.

اگر به سمبول از دید باستان شناسی نگاه کنیم خواهیم فهمید که جسمی که در داخل این قبر قرار گرفته است متعلق به یک مرد می باشد. علاوه بر این می توان گفت این مرد رئیس

خانواده نیز بوده است.

اگر به خصوصیات کلی اشکال هندسی مریع و مثلث و ترکیب شدن آنها در این سمبول توجه کنیم، می توانیم به مفهوم دقیق تری درباره این سمبول برسیم.

سمبول ۶۹

= این شکل به عنوان سمبول یک مکان مخفی در داخل یک مکان دیگر بوده و بسیار استفاده شده است.

می توان گفت که این سمبول اشاره دارد به اشیائی پنهان شده در داخل یک قبر اتاقی. اگر این سمبول در اراضی مسطح پیدا شود بیانگر این موضوع خواهد بود که اشیائی که سمبول به آن اشاره دارد در آن منطقه نمی باشد بلکه در داخل یک مکان سرپوشیده موجود در همان اطراف قرار گرفته اند. این مکان می تواند یک غار، یک بنا یا مسکنی بر روی زمین، یا یک اتاق زیر زمینی باشد. در اینجا وجود علامت های دیگری برای نشان دادن محل مورد نظر لازم می باشد.

اینگونه سمبول ها برای مشخص کردن یک مکان خاص نمی باشند؛ برای آگاه ساختن از یک وضعیت موجود قرار داده می شوند. برای راهنمایی و مشخص کردن مکان مورد نظر وجود سمبول دیگری لازم می باشد.

از نظر ما این سمبول به مکانی اشاره دارد که از دو بخش تشکیل شده است. در یک بخش جسدی قرار گرفته است و در قسمت دیگر، همانطور که در دوران باستا رایج بوده است، به همراه جسد اشیاء و هدایایی قرار داده اند.

سمبول ۷۰

= از لحاظ ساختاری این سمبول تنها نشانگر یک لوزی می باشد. در بسیاری از موارد به تنهایی استفاده نمی شود. اغلب در کنار آن خطوطی (یک یا چند خط) کنده کاری شده وجود دارد.

این سمبول نشانگر تعداد مراحلی است که در رسیدن به هدف باید طی شود. تعداد خطوط اطراف این سمبول نشان دهنده تعداد علامت هایی است که در طول مسیر جستجو باید آنها را پیدا کرد.

گاهی این سمبول نشان قبر سنگی یا زیری را می‌دانند برای بیان مفهوم «در اینجا کسی زندگی نمی‌کند» نیز استفاده شده است. اگر این دو مفهوم را در کنار هم در نظر بگیریم می‌تواند نشان یک قبر خالی نیز باشد.

۷۱ سمبول

I

= این شکل که ظاهری رقم مانند دارد در حقیقت بیان کننده هیچگونه خصوصیت رقمی نمی‌باشد. (البته این در حالی است این سمبول به تنها یک استفاده شده باشد.) این سمبول به تنها یک هیچ مفهوم خاصی ندارد. کسانی که در ایران در کار جستجوی گنج فعالیت دارند گاهی این علامت را به عنوان رقم یک (۱) زیان لاتین تعبیر می‌کنند و با این تعبیر سعی می‌کنند مفهوم رقم یک را در آن محل پیدا کنند، در حالی که این علامت به تنها یک هیچ چیز خاصی را بیان نمی‌کند و طبق عالیم غربی در ۱۰ ترکیب متفاوت می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد. بخصوص تعبیراتی همانند یک قدم در جلو یا یک قدم در اطراف این علامت چیزی وجود دارد، به کلی تعبیراتی بی اساس و اشتباه می‌باشد.

از دید باستان‌شناسی، در صورتی که خطوط افقی سمبول وجود نداشته و تنها بصورت یک خط عمودی نشان داده شود هم نشان پیامبر و هم نشان پادشاه می‌باشد و این هم به این معنا است که در مورد حضرت عیسی (ع) استفاده شده است.

با این توضیح، اگر این سمبول بر روی سنگ قبری به تصویر کشیده شده باشد، شاید نشان قبر یک پادشاه یا یک مقام دولتی (همانند والی یک ناحیه) باشد که پس از مرگ به حضرت عیسی (ع) سپرده شده است.

همانطور که در بعضی از سمبول‌ها نیز بیان کردیم اشاره به زندگی زمینی و زیر زمینی، یعنی دنیا و آخرت دارد، با این حال بر روی سنگ قبر افراد معمولی استفاده نمی‌شده است و بیشتر در مورد افرادی بکار رفته است که مقام بالا یا ثروت زیادی داشته‌اند.

۷۲ سمبول

Ax

= از سمبول‌هایی است که گفته می‌شود برای گمراه ساختن یا منحرف کردن ذهن استفاده می‌شده است. این سمبول‌ها بخشی از یکی از سیستم‌های علامت گذاری

است که ریشه آن ناشناخته و سیروم است.
امکان دارد سمبولی باشد برای به شک انداختن و گمراه ساختن شخصی که به دنبال چیزی می‌گردد. شخص در هنگام مواجه شدن به این سمبول به شک می‌افتد که چه کاری باید انجام دهد.

سمبول ۷۳

●● = اشکال و سمبول‌هایی که از دوایر کوچک و توپر دو تایی، سه تایی و بیشتر تشکیل شده‌اند از نظر تاریخی بسیار قدیمی هستند و قدمت آنها به زمان ماقبل تاریخ باز می‌گردد. اینگونه اشکال در بسیاری از محوطه‌های باستانی مناطق مختلف دنیا دیده می‌شوند. در مورد مفاهیم این قبیل علامت‌ها بصورت قطعی نمی‌توان سخن گفت. این اشکال در هر تمدنی ممکن است مفاهیم مختلفی داشته باشند، به عنوان مثال می‌دانیم که در تمدن مصر از این دوایر کوچک برای مشخص کردن مکان ستارگان و سیارات استفاده می‌شده است.

برخی از اشکال شبیه به این سمبول، همانند ●●●●● دو یا چند دایره توپر که بصورت افقی در یک ردیف قرار گرفته‌اند، گاهی برای بیان مسافت‌ها در مقیاس قدم استفاده شده‌اند. در بعضی از فرهنگها از این علامت‌ها برای مشخص کردن برخی از خصوصیات خرابه‌های باستانی و تاریخی استفاده شده است.

●●● = این اشکال در مفهوم «اعتماد، عشق و امید» و یا در مفهوم «پدر، پسر و روح القدس» بکار رفته‌اند. تنها کاربرد اینگونه اشکال که می‌توانیم بطور قطعی در باره آن صحبت کنیم این است که طبق بعضی از اعتقادات، بخاطر خصوصیت «محافظت کننده» بودن از آنها استفاده می‌شده است.

سمبول ۷۴

= از سمبول‌هایی است که استفاده از آن بسیار رایج بوده است. در زمینه‌های مختلفی از آن استفاده می‌شده است، به همین دلیل مفهوم آن با توجه به زمینه ای که در آن استفاده شده است باید تعبیر گردد:
- سمبولی است که برای سیاره زهره (ونوس) استفاده شده است.

- سمبلی است که برای معدن مس بکار می رفته است.
 - به عنوان سمبل آفرودیت (الهه زیبایی در نزد یونانیان باستان) استفاده شده است.
 اگر این سمبل در محل یک کوره قدیمی پیدا شود احتمال دارد که در آنجا ذخایر مس وجود داشته یا محلی بوده باشد که در کار با عنصر مس از آنجا استفاده می شده است.
 اگر بر روی مزاری استفاده شده باشد، به این معنا است که آن قبر برای محافظت به آفرودیت سپرده شده است، و در اینصورت آن مزار به احتمال زیاد قبر یک زن خواهد بود.

سمبل ۷۵

= سمبلی است بسیار قدیمی. در فرهنگ یونان باستان همانند بعضی از سمبل‌های دیگر به عنوان نماد آفرودیت استفاده شده است. هنگامی که در سرزمین ایران با آن رویرو می شویم بسیاری از جستجوگران گنج آن را به عنوان یک «فاسق» و یا «فنجان» تعبیر می کنند که این تعبیر با مفهوم واقعی آن هیچ ارتباطی ندارد.
 در عصر یونان باستان این سمبل که نماد آفرودیت بوده است، به عنوان نماد زیبایی و عشق نیز شناخته می شده است. در زمانهای بعدی سمبل این الهه را با شکل ♀ نیز نشان می داده اند.

این سمبل در برخی از مناطق و کاربردها به عنوان سمبل معدن یا عناصر معدنی نیز استفاده شده است. اگر در منطقه ای که این سمبل در آنجا پیدا شده ذخایر مس یا معدن مس وجود دارد، احتمالاً سمبل با همین موضوع در ارتباط است.

سمبل ۷۶

= این سمبل و مشابهات آن که گاهی در کشورمان با آن مواجه می شویم، بوسیله گنج پژوهان و دیگر انسانهای کنجکاو در این زمینه به اشتباه به عنوان اتفاقهایی که با هم مرتبط هستند تعبیر می شود؛ در صورتی که غیر ممکن است این سمبل بیان کننده چنین تعبیری باشد.

این سمبل در بسیاری از فرهنگ‌ها و تمدن‌ها برای نشان دادن ستارگان و صورتهای فلکی استفاده می شده است. با این حال حلقه‌هایی که با یک خط به هم متصل می شوند در همه جا با ستاره شناسی در ارتباط نمی باشند، بطور مثال دو حلقه‌ای که با یک خط

به هم وصل شده اند ارتباطی به موصوع سثار دان نداشته و سنان دهنده دو ساختار یا دو ساختمان مرتبط به هم می باشد.

فهمیدن مفهوم واقعی اینگونه علامت ها باید نسبت به مکانی که در آن پیده شده اند و پس از بررسی های دقیقی انجام گیرد. اینگونه اشکال می توانند نشان دهنده مکان بعضی از نقاط مرتبط با هم باشند، به عنوان مثال ممکن است نقشه چشمها، تپه ها، گورپشته ها (تل خاکی) و یا فصرهای موجود در یک منطقه باشد.

سمبل ۷۷

= این سمبل که بجای علامت پیکان مستقیم استفاده می شود، بخاطر ساختار متفاوت مفهوم متفاوتی نیز دارد.

پیکان مورب نشان دهنده محلی است که درست در رویرو قرار نداشته و در جای دیگری واقع است، همچنین به مفهوم «پس از برطرف شدن مانعی که بر سر راه قرار دارد» نیز ممکن است استفاده شده باشد.

سمبل ممکن است با دیوار یا صخره ای که در اطراف آن محل قرار دارد و باید پشت سر گذاشته شود در ارتباط باشد.

از لحاظ زمانی، این سمبل در دوران باستان بسیار مورد استفاده قرار می گرفته است، همچنین در دوران های ماقبل تاریخ نیز استفاده می شده است.

سمبل ۷۸

 = این سمبل از لحاظ ساختاری مثلث متساوی الاضلاعی است که یک خط افقی در قسمت بالا آن را قطع کرده است، کناره های خط افقی نیز در خارج مثلث قرار گرفته اند. خط افقی با قطع مثلث اصلی مثلث کوچک تر دیگری را در قسمت بالای شکل پدید آورده است.

این شکل در سیستمهای علامت گذاری مختلف سمبل چیزهای متفاوتی همانند آتش، گرما و یا نم می باشد. از نظر باستان شناسی سمبل از رئیس خانواده ای بحث می کند که به تازگی فوت کرده است.

مثلث بزرگ را یک خانواده فرض کنید. رئیس خانواده بوسیله مرگ از خانواده جدا شده،

در نتیجه در قسمت بالا فقط یک مثلث کوچک که سمبول مرد است باقی مانده است. خانواده رئیس خود را از دست داده و بدون سر باقی مانده است، رئیس خانواده نیز در نتیجه مرگ از خانواده خود جدا شده و تنها مانده است.

سymbol ۷۹

= سمبولی است که در مورد نزدیک شدن به منطقه هشدار می دهد. همانطور که پیش از این در مورد سمبولی دیگر صحبت آن شد (Symbol ۶۴) برای محافظت از یک منطقه خاص، بخصوص گورپشته ها (تل خاکی) از سرقت بیگانگان و سارقین، سمبولهایی با هدف اخطار دادن در اطراف این مناطق قرار می داده اند. این سمبول نیز به همین منظور استفاده شده و در اطراف معادن یا در نقاط ورود به اماکن مقدس قرار داده می شده و پیام «در اینجا انسانها را می کشنند، نزدیک نشوید» را می رسانده است.

سymbol ۸۰

= سمبولی است مشابه سمبول بالا. مفهوم «به این محل نزدیک نشو» را می رساند. به دلیل اینکه از لحاظ ظاهری شبیه به حصار چوبی اطراف یک باغچه یا مزرعه می باشد اینگونه تعبیر از این سمبول را منطقی می دانیم.

سymbol ۸۱

= این سمبول نیز مفهوم «در جلوی محلی محصور و محافظت شده قرار داری، مراقب باش» را می رساند. چه در دوران باستان چه در اعصار نزدیک تر، مفهوم محافظت شدن توسط یک جسم مادی و فیزیکی (همانند حصار) یا توسط یک طلس را بیان می کند.

سمبل ۸۲

= در اعصار نزدیک در مورد محلهایی استفاده می شده که در آنجا امنیت وجود نداشته است. از نظر عالیم دوران باستان به عنوان نوعی بازی (Dama - Turkish Draughts) نیز می توانیم از آن نام ببریم. در این حالت ممکن است نشان یک توپل یا دلان زیر زمینی باشد که شکلی تو در تو و مار پیچ دارد.

سمبل ۸۳

≠ = سمبول رایجی است که به آن صلیب دعا نیز گفته می شود. به عنوان سمبولی شناخته می شود که در هنگام خطر و در روزهای بسیار سخت (همانند جنگها، بیماری‌ها، بلایای طبیعی و غیره) در نزدیکی خانه‌ها یا پناهگاه‌ها استفاده می شده است. اعتقاد بر این بوده است که اگر این صلیب به عنوان یک شیء در دست گرفته شود یا تصویر آن بر روی دیوارها و صخره‌ها کشیده شود، هرگونه بلا و مصیبت به پایان رسیده و زندگی بر پایه‌های استوارتری قرار خواهد گرفت. به همین سبب این سمبول برای در امان ماندن از هرگونه خطرات و بلایای احتمالی در نقاط ورودی و بر روی در خانه‌ها به تصویر کشیده می شده.

سمبل ۸۴

= این سمبول که یکی از چهار شکل موجود در ورق‌های بازی است که «پیک» یا خال سیاه نامیده می شود. سمبولی در ارتباط با مرگ است. مطابق عالیم زمان باستان، سمبولی است در ارتباط با عمل سوزاندن مردگان.

سوزاندن مردگان در بسیاری فرهنگ‌های دوران باستان و در بسیاری از مناطق زمین رواج داشته است. سمبولی است که در محلهایی که در آنجا عمل سوزاندن مردگان انجام می گرفته ممکن است استفاده شده باشد. این محل‌ها اماکنی هستند مانند قربانگاه‌ها یا محل‌هایی که آیین‌های و مراسم مختلف دینی در آنجا انجام می شده است.

سمبل ۸۵

= این سمبول که در نگاه اول بسیاری از گنج پژوهان مفهوم دیگ یا سطل به آن می دهند، در حقیقت از نظر منطق دوران باستان سمبول سر یک انسان است. اگر با دقت به آن نگاه کنیم شکل بیضی مانند قسمت چانه نمایانگر درستی این مطلب می باشد. گاه گاهی در گورستان ها یا بر روی سنگ قبر ها استفاده شده است اما در کل سمبولی است که استفاده از آن زیاد رواج نداشته است.

سمبل ۸۶

= شکل کاسه مانندی که در این سمبول در زیر شکل صلیب قرار گرفته است شکل دستهایی باز شده به سمت بالا است، شکل دستها در هنگام دعا و التماس به عالم ملکوت است، و به بیانی نماد انتظار و امید داشتن از عالم بالا می باشد. در دوران امپراتوری روم (قبل از پذیرش مسیحیت به عنوان دین رسمی دولت) مسیحیان در مقابل فشارها، اذیت ها و شکنجه هایی که به آنان می شد سمبول هایی را ابداع کرده و به وسیله آنها با هم ارتباط برقرار می کردند. این سمبول در زمان امپراتوری روم و در میان مسیحیان مقاومتی همچون محافظت شدن، امیدوار بودن و انتظار داشتن از خداوند را در بر داشته است. در ورودی خانه ها و در معابد مخفی آن دوران می توان این سمبول را پیدا کرد.

سمبل ۸۷

= در این سمبول که به شکل برگ گیاه شبدر می باشد، اندیشه حاکم نمادینه کردن صلیب می باشد. در دوران های قدیم به عنوان سمبول یک نوع ترکیب شیمیایی نیز استفاده می شده است. از نظر باستان شناسی آرم و علامت کلیسا ها و اماکن مقدس می باشد. بیشتر توسط مبلغان مذهبی و در اماکن معنوی استفاده می شده است. در این حالت باید فرض کنید که قسمت پایین صلیب توسط دستان فرد مبلغ گرفته می شده است.

گنج و گنج پژوه

گنج چیست؟

برای پاسخ گویی به این دو سوال،
ابتدا آنها را تعریف می نماییم.
به اشیاء قیمتی و ارزشمندی مانند
طلا و نقره که به منظور محافظت
از بلایای طبیعی، جنگها و دزدان
و راهزنان، در جاهایی مانند زیر
خاک، داخل دیوارها، در پای
درختان، چاه ها، قنات ها و این
قبيل محل ها مدفون شده است
دفینه یا گنج گویند.

گنج پژوه چیست؟

و اما گنج پژوه کسی است که رد این گونه گنجینه ها و اشیاء قیمتی را بوسیله علایم و
نشانه ها، و هرگونه معلومات و منابع اطلاعی موجود دنبال کرده و برای یافتن آنها همانند
یک کارآگاه تلاش می کند.

و حرفة ای تلاش کرده و برای رسیدن به این هدف از هرگونه سرخ، نشانه، علامت،
اطلاعات و ردی که بدست می آورد استفاده میکند.

گنج پژوه دوستدار محیط زیست، دوستدار طبیعت است. برای فرهنگ و میراث فرهنگی
احترام و اهمیت قائل است. گنج پژوه تاجر
است، معلم است، سیاستمدار است، دکتر
است، دادستان و قاضی است، گنج پژوه
مهندس است، محقق و تاریخدان است؛
گنج پژوه فردی است از افراد محترم و
وطن دوست این کشور، شخصی است از
اشخاص گزیده این سرزمین.

گنج پژوه چه چیزی را جستجو می کند؟

گنج پژوه، در جستجوی گنجینه‌ها، دفینه‌ها و ثروت‌هایی است که به دلایلی که در زیر به آن اشاره می شود، پنهان گشته است.

جنگها

حاکمان زورگو و مستبدی که خواستار حکمرانی به تمام دنیا بودند، جنگاوران و اقوام جنگجو، و یا مردمی که برای یافتن محل زندگی یا از میان برداشتن عناصری که زندگی آنها را تهدید می کرد مجبور به جنگ بودند؛ غایم و ثروت‌هایی را که در نتیجه این جنگها بدست می آوردند در جاهایی مانند قلعه‌ها، پناهگاه‌ها، ابزارها و دالان‌ها پنهان می‌کردند به امید اینکه روزی بازگشته و آنها را بردارند. در این قبیل جنگها که به مدت‌های طولانی ادامه می‌یافت سربازان و جنگجویان بسیاری کشته می شدند و غایمی که توسط این سربازان پنهان گشته بود همانند صاحبانشان در زیر خاک مدفون شده و مفقود می‌شد.

در زمان استیلاها و غارت‌ها نیز، سربازان دور از چشم فرماندهان خود، گنجینه‌ها و اموالی که غارت می کردند را در آن محل پنهان می‌کردند تا هنگامی که بعدها دوباره گذرشان به آنجا افتاد آنها را بردارند.

همچنین اشیای قیمتی و اموالی که سربازان کشته شده در میدان جنگ همراه خود داشتند،

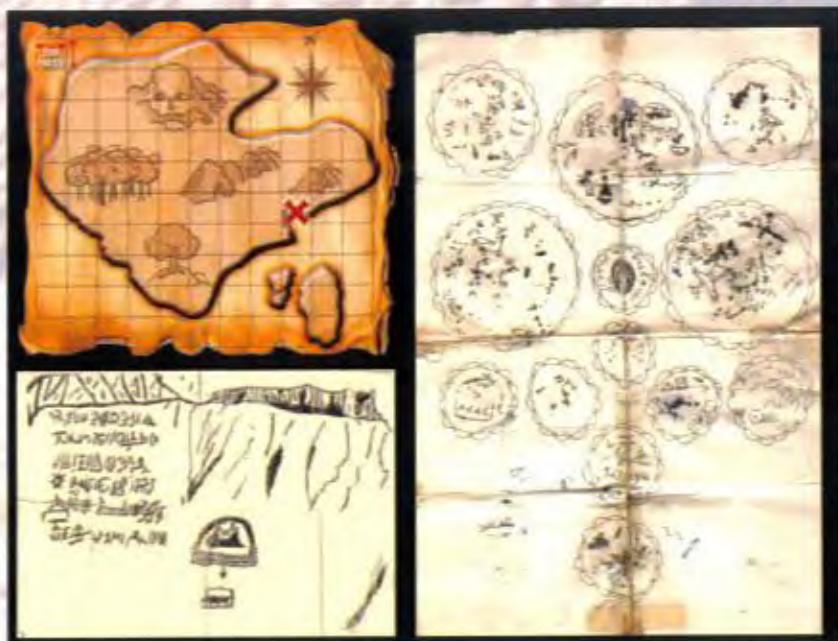

در سطح میادین جنگ پخش شده است.

جنگ پژوه در سرزمین هایی که روزگاری جنگها در آن بوقوع پیوسته است، اموال و اشیائی را که در بالا به آن اشاره کردیم، به کمک ابزار آلاتی مانند فلزیابها جستجو می کند.

از مهم ترین و بارزترین این قبیل جنگها، جنگهای صلیبی است که در ظاهر به بهانه های دینی صورت می گرفت اما هدف اصلی آن غارت و به تاراج بردن اموال و ثروتهای شرق و انتقال آنها به غرب بود.

دزدان دریایی، راهزنان و غارتگران

در دریاها، دزدان دریایی کشتی های تجاری را غارت میکردند، و در خشکی دزدان و راهزنان کاروانهای تجاری و اموال قبیله های کوچک کوچ نشین را غارت کرده و این گونه اموال غارت شده را در جاهایی که پیدا کردن آنها به سادگی ممکن نبود پنهان یا مدفون می کردند تا بدست دیگران نیفتند.

این افراد برای اینکه بعدها بتوانند اموال و گنجینه های پنهان شده خودشان را بیابند از علایم و نشانه هایی استفاده میکردند. همچنین میدانیم برای اینکه اشخاصی غیر از خودشان

نتوانند این گنجینه ها را بیابند، از علایم و نشانه های گمراه کننده و همچنین تله های مرگبار مختلف استفاده می شده است.

گنج پژوه با دنبال کردن علایم و نشانه ها، همچنین به کمک فلزیاب ها و ابزارهای دیگر برای پیدا کردن این گونه گنجینه ها تلاش میکند.

حاکمان زمانه

حاکمان برای اینکه اموال، گنجینه ها و ثروتهای خودشان را در مقابل اشغالگران، کودتاگران و دزدان و غارتگران حفظ کنند و به منظور اینکهدر صورت از دست دادن حکومت در آینده خودشان یا فرزندانشان بتوانند دویاره حکومت را بدست گیرند، اموال و ثروت های خود را در اماکن بسیار سری پنهان و نگهداری می کردند. این ثروتها سالیان درازی در محلهایی که کسی غیر از خودشان از آن اطلاع نداشت و نمی توانست به آن دست یابد پنهان می گشت.

بسیاری از این حاکمان در نتیجه ی سوء قصدها کشته شده، و ثروت ها و گنجینه های آنان به مدت صدها سال در محل هایی که پنهان کرده اند باقی مانده است. مخفیگاه ثروتها و اموال شخصی سزار، امپراتور روم، پس از کشته شدنش هیچگاه پیدا نشد و سر آن امروزه پس از گذشت قرنها هنوز باقی است.

به عنوان مثالی از زمانهای متاخر تر میتوان به ثروت کلان شاه مخلوع ایران که به دنبال انقلاب از قدرت ساقط شد اشاره کرد. این گنجینه در زمان حکومت جدید بطور تصادفی بوسیله ی چوبانی، در یک غار پیدا شد. مقدار این گنجینه آنقدر زیاد بود که برای حمل آن از ۱۲ تریلر استفاده شد.

گنجینه ها و اموال شخصی

انسانها مجبور می شدند ثروتها و اموالی که در تمام عمر برای بدست آوردنشان کار و تلاش کرده بودند را برای محافظت از دزدان و راهزنان، و یا حتی گاهی برای محافظت از افراد خانواده خودشان مخفی کنند. این مخفی کردن ها به دو صورت انجام می شد.

یا قسمت بزرگی از اموال برای مدت های طولانی در جایی پنهان میشد و یا قسمت کوچکی از اموال که گاه گاهی مورد استفاده قرار می گرفت در صندوقچه ها و داخل دیوارها و جاهایی که دسترسی به آن آسان بود مخفی می گشت. بدین ترتیب در موقع نیاز قسمتی از این اموال برداشته شده و مصرف می شد.

این گونه روشها در زمانهای قدیم بخصوص از طرف کسانی که از طریق ربا خواری، با استفاده از پول ، پول در می آوردن استفاده می شد.

کوج

اموال و ثروتها بی را که در نتیجه ی کوج، ترک شده یا پنهان می گشتند را میتوان به دو گروه زیر تقسیم بندهی کرد.

۱) در زمانهای گذشته اقوام و قبیله های بسیاری زندگی کوج نشینی داشته اند. این اجتماعات کوج نشین در جستجوی خاک حاصلخیز و آب و هوا و اقلیم مناسب برای زندگی، دائماً در حال کوج و مهاجرت بودند و آن دسته اموال و دارایی هایشان را که نمی توانستند با خود حمل کنند، در جایی مدفون یا پنهان می کردند. به این ترتیب بعدها در هنگام بازگشت میتوانستند از اموال پنهان شده خود استفاده نمایند.

۲) گاهی انسانها در نتیجه جنگها مجبور به کوچ می شدند. برای دور ماندن از تاثیرات جنگ یا برای زندگی در مکانی که در آن احساس امنیت کنند بطور موقت به روستاها، شهرها، و سرزمینهای دیگر کوچ می کردند، و قبل از مهاجرت اشیاء قیمتی خود را در جایی پنهان می کردند.

تعداد انسانهایی که در طول تاریخ در نتیجه جنگها مجبور به مهاجرت شده اند بسیار است. گنج پژوه اینگونه وقایع را دنبال کرده و مناطقی که مهاجرت در آنها صورت گرفته است را شناسایی می کند. در این محلها، خانه ها، داخل دیوارها، حیاطها، چاه های آب، و زمینهای اطراف را جستجو می کند. اینگونه جستجو ها تنها با استفاده تکنولوژی امروزی و فلزیاب ها و ابزار آلات مخصوص امکان پذیر است.

روحانیون

در زمانهای قدیم بزرگترین موسسه های مالی عبادتگاه ها و کلیساها، و بزرگترین متخصصان امور مالی روحانیون بودند.

پایه و اساس این

ثروتها و اموال را مالیاتهای مختلف و بخشش ها و نذورات همچنین کسانی که به جنگها اعزام می جادوگری و فعالیت شدند مجبور بودند اموال و دارایی های مخالف دین شد،

آن زمانها صومعه خود را به کلیسا ببخشنند.

هدف از این کار فراهم شدن این زمینه سوزانده شدن اعدام

بخشها مختلف بود که سربازان به جای اموالی که به شده و اموال و دارایی

جامعه تاثیرگذار و کلیسا بخشیده اند با غنائم جنگی بیشتری های آنان از طرف

دارای قدرت و اختیار بازگردند و به غارت و یغماهی بیشتری کلیسا مصادره می شد.

به دلایلی از این قبیل، بودند. کلیسا به خرید دست زنند.

از مردم مالیاتی به عنوان مالیات کلیسا جمع آوری می شد، همچنین کلیسا از دادن مالیات به دولت و حکومت معاف بود. کلیسا، بخصوص در قرون وسطی سبب کشته شدن هزاران انسان به بیانه های

و فروش پول و رباخواری اشتغال داشت، مختلف، به اتهام بخشش ها و نذورات همچنین کسانی که به جنگها اعزام می شدند مجبور بودند اموال و دارایی های مخالف دین شد، که بوسیله شکنجه یا آن زمانها صومعه خود را به کلیسا ببخشنند.

ها و کلیساها در هدف از این کار فراهم شدن این زمینه سوزانده شدن اعدام بخشها مختلف بود که سربازان به جای اموالی که به شده و اموال و دارایی جامعه تاثیرگذار و کلیسا بخشیده اند با غنائم جنگی بیشتری های آنان از طرف دارای قدرت و اختیار بازگردند و به غارت و یغماهی بیشتری کلیسا مصادره می شد.

به دلایلی از این قبیل، بودند. کلیسا به خرید دست زنند.

کلیساها و روحانیونی که در زیر نقاب دین از کلیسا برای رسیدن به مقاصدشان استفاده می‌کردند، ثروت‌های کلانی در ابعاد و مقادیر باور نکردنی بدست آورده‌اند. در جاهای مختلف دنیا، اینگونه ثروتها، گاهًا بوسیله مدفون و پنهان شدن، از نسل دیگر رسیده است، و امروزه، هتوز جنبه اسرارآمیز خود را حفظ کرده است.

در کشور خودمان و در خلال جنگهای زمان نزدیک، گروه‌های غیر مسلمان با حمایت و جهت دهی از طرف روحانیون منصوب به کلیسا، بصورت گروهی یا جمعی طلا و جواهرات، اموال، ظروف و اشیای قیمتی خود را در یک جا جمع کرده و در اماکن مختلفی همانند تونل‌ها و دلالان‌هایی که حفر می‌کردند، و یا در اراضی جنگلی یا کوهها، غارها، شکاف صخره‌ها یا چاله‌هایی که حفر می‌کردند مدفون ساخته‌اند.

گنج پژوه برای یافتن این گونه گنج‌ها و کالاهای مورد بحث تلاش می‌کند. و به کمک ابزارآلات و فلزیابها به جستجوی این قبیل اماکن که احتمال وجود اینگونه اشیاء قیمتی در آن وجود دارد می‌پردازد.

معدن

خاک کشورمان همانگونه که میزبان تمدن‌های مختلفی در زمانهای گوناگون بوده و از این حیث ثروتمند به حساب می‌آید، از لحاظ معادن طبیعی بسیاری که در خود جای داده نیز ثروتمند محسوب می‌شود. یکی از بزرگترین عوامل ثروتمندی دولت‌ها و جوامع قدیم، فلزات ارزشمندی بود که

از معادن استخراج می‌کردند. به عنوان مثالی در این رابطه میتوان به لیدیه اشاره کرد. در عصر یونان قدیم و در غرب سرزمین آناتولی، مرماتیان یعنی آخرین خاندان از سه دوره‌انی که

تحت عنوان امپراتوری لیدیه حکومت کردند، به روایت هرودوت تاریخ نویس، ۱۴۱ سال بر این سرزمین حکمرانی نمودند. امپراتوری لیدیه که در اوایل قرن هفتم قبل از میلاد یکی از مهم‌ترین ابداعات تاریخ بشر یعنی

پول را اختراع کرده است، ثروتمندترین کشور زمان خود بود. یکی از مهم ترین دلایل اینکه لیدیه ثروتمند ترین امپراتوری دوران خود بوده است، طلای داخل گل و لای و رسوبات دره سارد (Sart) (دره ای در نزدیکی شهر سارديس قدیم در غرب ترکیه) بود که بوسیله روودخانه گدیز (Gediz) از رشته کوههای بُز (Boz) آورده شده و در آن اراضی ته نشین می شد.

آخرین امپراتوری لیدیه کروئیسوس (Kroisos) که با بعضی دیسیسه ها در سال ۵۶۰ پیش از میلاد حکومت را به دست گرفته بود، صاحب ثروت عظیمی مثال «گنج قارون» بوده است. در طی دوران های مختلف، از زمان تمدن ها و امپراتوری های قدیم تا بعضی از زمانهای معلوم امپراتوری صفوی، در کشورمان از معادن بسیار زیادی بهره برداری میشده است و این واقعیت در کتابها و منابع بسیاری نیز آمده است، اما امروزه تعداد این قبیل معادنی که می شناسیم بسیار اندک می باشد. بقیه این معادن در دوران خاصی یا تعطیل شده و یا پنهان گشته است.

گنج پژوه با استفاده از اطلاعات و ابزارهای مختلف، برای یافتن محل این معادن یا یافتن فلزات ارزشمند استخراج شده از این معادن مانند طلا، نقره، مس و سرب تلاش میکند.

سمبل ۸۸

= این سمبول از نظر عالیم باستان شناسی به مفهوم یک غار پنهان می باشد، اما در جاهای مختلف امکان دارد در معانی متفاوت دیگری نیز بکار رفته باشد.

سمبل ۸۹

 = سمبولی است که از دوران های باستان به زمان ما راه یافته است. این سمبول که از دو خط موازی و خط سومی که آن دو خط موازی را به هم وصل می کند تشکیل شده، بیان کننده این موضوع است که مکانی که سمبول در آن قرار گرفته مملو از خطرات بسیار می باشد. این سمبول بصورت کنده کاری بر روی دیوارها تصویر شده است نه بصورت برجسته کاری.

سمبل ۹۰

 = سمبولی است که در مورد افراد معمولی استفاده نمی شود. در مورد افرادی که در اداره حکومت دست دارند همانند والی و فرماندار یک منطقه یا در مورد پادشاه استفاده می شود. هنگامی که این افراد کشته می شوند یا بوسیله دشمن ها و رقیبانشان از قدرت ساقط می گردند این سمبول مفهوم «پادشاه مرد» را می رساند.
اگر پادشاه به قتل رسیده باشد احتمال دارد این نشان در نزدیکی مزار او نیز به تصویر کشیده شده باشد.

در تمدن های مختلف این سمبول را برای پادشاهان خود استفاده نمی کردند، به همین خاطر ممکن است کسانی که بعدها روی کار آمدند بر روی قبر پادشاه قبلی این سمبول را قرار داده باشند.

سمبل ۹۱

= مانند سمبول قبل سمبول مرگی است برای یک پادشاه، فرمانروا یا حکمران از قدرت ساقط شده یک منطقه همانند یک والی.

سمبول ۹۲

= همانطور که گفته شد دایره نماد دنیا و حیاتی می باشد که در حال چرخش دائمی است. مثلثی که بر روی آن قرار گرفته است در اینجا نماد قدرت و اقتدار است. یک مثلث هنگامی که بر روی یک شکل دیگر قرار می گیرد علاوه بر اینکه نشان قدرت می باشد، نماد صاحب قدرتی است که مقتدر به دادن جزا می باشد. به این ترتیب در اینجا می توانیم اینطور فرض کنیم که این سمبول نشان دهنده منزل یا مکان صاحب قدرتی است که می تواند حکم صادر کرده و مجازات کند.

سمبول ۹۳

= یک مثلث وارونه (مثلثی که سر آن رو به پایین است) همانطور که در عالیم باستان شناسی در حالت کلی به مفهوم زن یا اندام جنسی زن بکار می رود، در برخی از دوره های دوران باستان در مفهوم آب نیز استفاده شده است. سمبولی که تنها برای اندام جنسی زن استفاده می شده علامت فلشی رو به پایین است (۷) که در دوران ماقبل تاریخ به این منظور بسیار استفاده شده است. اما در این سمبول با شکلی رو برو هستیم که قسمت بالای آن بسته شده و شکل یک مثلث به خود گرفته است. در اینجا باید به این موضوع توجه کنیم که مکانی که سمبول در آن پیدا شده محوطه یک مزار می باشد یا نه. اگر احتمالاً اینطور باشد این سمبول ممکن است بیانگر این مفهوم باشد که در اینجا مقبره زنی قرار دارد و نزدیک شدن به این مقبره خطرناک است. در این حالت محل مذکور محوطه یک گورپشته (تل خاکی) یا مکانی محافظت شده می باشد.

سمبول ۹۴

= همانطور که قبلاً نیز گفته شد، یکی از معانی سمبول دایره مرکز زندگی و مکان زندگی می باشد. در شکل این سمبول دو پیکان بر روی دایره ای قرار گرفته اند. ابتدا و انتهای پیکان ها در خارج از دایره قرار دارند. بدین ترتیب بوسیله این سمبول به افراد غریبه پیام «در اینجا توقف نکن، گذر کن و برو» داده می شود.

عالیم و سمبول هایی نظری این سه از بریب اسحن دایره و پیحان سسحیل سده اند به وفور یافت می شوند. برای فهمیدن مفهوم این علامت ها باید بسیار دقت کرد تا منجر به تعابیر اشتباه نشود، زیرا همانطور که در مورد این سمبول مشاهده می کنید درست تعبیر کردن و درست فهمیدن مفهوم یک سمبول، جستجوگر را از یک جستجو و تلاش بیهوده نجات می دهد.

سمبول ۹۵

= این سمبول به نام Ichtyς شناخته می شود که در زبان یونانی به مفهوم ماهی است. سمبولی است که از دو کمان که همدیگر را قطع می کنند تشکیل شده است. این سمبول که شکل آن شبیه یک ماهی است، یکی از اشکال دینی مسیحیت می باشد که بسیار زیاد استفاده شده است.

فرضیه های زیادی وجود دارد درباره اینکه چگونه و چرا مسیحیان شروع به استفاده از سمبولی کردند که شکل ماهی دارد، اما قطعیت هیچکدام از این فرضیه ها به اثبات نرسیده است.

از میان این فرضیه ها آنکه قوی ترین احتمال را در خود جای داده است، داستانی است که در متون مقدس آمده و در آن ماجرا حضرت عیسی (ع) بشکلی معجزه وار پنج هزار نفر را بانان و ماهی سیر کرده است.

این سمبول که در نگاه اول شکل یک ماهی را خاطر نشان می کند، سمبولی رمز گونه و سری بوده که در دوران امپراتوری روم توسط مسیحیان اولیه استفاده می شده است. اولین مسیحیان که بخاطر اعتقادات دینی که داشتند خوار و حقیر شمرده می شدند، حتی در معرض آزارها و شکنجه ها قرار می گرفتند، از این سمبول در میان خودشان به عنوان یک وسیله آشنایی استفاده می کرده اند.

برای اینکه از طرف غریبه ها مورد آزار و اذیت قرار نگیرند و از طرف دوستانشان شناخته شوند این شکل را به عنوان نوعی رمز ایجاد کرده و بکار می برند.

یکی از خصوصیات این سمبول این است که اولین استفاده آن در مسیحیت به عنوان نوعی کلمه رمز بوده است. از خصوصیات مهم دیگر این سمبول این است که مستقیما حضرت عیسی (ع) را تمثیل می کند.

این سمبول سمبول ماهی نیست بلکه سمبولی است که تنها به شکل یک ماهی می باشد. درباره

سمبل ماهی بعدها در زیر عنوانی به نام حومه موصیب است بیسیم

سمبل ۹۶

= در ایران با اشکال و گونه های مختلف این سمبول ممکن است روبرو شویم. در مسیحیت نان و ماهی از اهمیت ویژه ای برخوردارند. گویی حدود پنج هزار نفر انسان که به حضرت عیسی (ع) ایمان آورده بودند در دورانی سخت با آغوشی باز پذیرای آن حضرت شدند در حالیکه خودشان نیز در وضعیت بدی به سر می بردند. اینان به نزد حضرت عیسی (ع) آمده و او را برای غذا دعوت می کنند در حالی که خوراک زیادی نیز نداشته اند. گفته می شود تنها پنج تکه نان و دو ماهی داشته اند.

حضرت عیسی (ع) دعوت آنها را پاسخ گفته و از آنها می خواهد تا تکه نان ها را نزد او بیاورند. عیسی (ع) آن پنج تکه نان را شکسته و در دوازده سبد بین تمام انسانها پخش می کند. پنج عدد نان تمام آن انسانها که غیر از زنان و کودکان تعداد آنها به پنج هزار نفر می رسیده است را سیر می کند و هیچ کس گشنه نمی ماند.

در آنجا حضرت عیسی (ع) خطاب به تمام جمعیت اعلان می کند که او نان زندگی است. کسانی که به این سفره بیایند را به بهشت مژده می دهد. می گوید کسانی که با وجود گرسنگی نمی خورند و کسانی که با وجود تشنجی نمی نوشند و خوردن و آشامیدن در این سفره را رد می کنند از بهشت دور خواهند ماند.

در اینجا اشاره کوتاهی نیز داشته باشیم به سمبول «سفره سنگی» که در مناطق مختلف ایران نیز با آن بسیار روبرو می شویم. در سفره سنگی تصاویر نان و ماهی که غذای حضرت عیسی (ع) و حواریون بوده است، به همراه لوازم دیگری همانند قاشق و چنگال به چشم می خورد. این شکل در همه جا حتی بر روی صخره ها، بصورت دایره (سینی بزرگ) به تصویر کشیده می شود. همانگونه که گفته شد دایره نماد گردش بی پایان یعنی نماد ازل و ابد می باشد. هر شکل داخل سفره نیز مفهوم متفاوتی را می رساند.

اینگونه اشکال سمبول هایی هستند که هم در محلهای سکونت و هم در معابر مسیحیت پکار برده شده اند. در اینجا درست برخلاف بیان بعضی افراد نا آگاه، به تعداد نان ها و ماهی ها دفینه وجود ندارد. بوسیله تعابیر بی اساسی همچون در جهت ماهی ها و به تعداد آنها باید قدم برداشت؛ نمی توان به گنج رسید. اینگونه سمبول ها هیچگونه ارتباطی با دفینه ها و گنجینه ها ندارند.

سمبیل ۹۷

= ستاره هشت گوش (Heptagram) باز سمبیلی است که در ادیان کثیر پرستی (پاگانیسم) در زمینه های بسیار زیادی استفاده می شده است. معمولا در ورودی گورستان ها و بصورت دفن شده در زیر خاک با آنها مواجه می شویم. اینگونه سمبیل ها که همانند یک شاه اثر هنری بسیار زیبا، بر روی سنگ مرمر و بصورت برجسته کاری ساخته می شده اند، نشانگر این موضوع نیز می باشند که فرمانروای پادشاهی در آن قبرستان دفن شده است.

ستاره های هشت گوش (Octagram) در بسیاری از تمدن ها به عنوان نماد عالم دوم استفاده شده اند. با گنجها و دفینه ها هیچگونه ارتباطی ندارند.

سمبیل ۹۸

= سمبیلی است که به نام ستاره هفت گوش تنگ شناخته می شود. در برخی از تمدن های دوران باستان مقدس شمرده شده است.

در فرهنگ Otherkin برخی از اعضا آن را به عنوان نشان هویت و نوعی رمز عبور استفاده می کرده اند.

در مفاهیم باستان شناسی و با توجه به وجهی که به ایران نیز مربوط می شود، این سمبیل در ادیان کثیر پرستی (پاگانیسم) نماد قدرت جادو بوده است. در فرهنگ های پاگانیسم جادوگری آنقدر پر اهمیت بوده که نمی توان آنرا نادیده گرفت.

این سمبیل هفت گوش در کشورمان بسیار استفاده شده و احتمال پیدا شدن آن در محلهای متعلق به جادوگران در مناطق مسکونی قدیمی و در جاهایی همانند قربانگاه ها وجود دارد. از آنجایی که به پول و گنج اشاره نمی کند ارتباطی با گنج پژوهی ندارد.

سمبیل ۹۹

= سمبیلی است که به سبب شکل خاصی که دارد جلب توجه می کند. از دو مثلث که یکی رو به پایین و یکی رو به بالا و بر روی هم قرار گرفته اند تشکیل شده است.

همانطور که گفته شد، گاهی مثلثی که سر ان رو به بالا قرار گرفته است به عنوان نماد آتش و مثلثی که رو به پایین است به عنوان نماد آب بکار می روند، هنگامی که این دو سمبول در یک شکل بر روی هم قرار می گیرند مفهوم جوشیدن به ذهن خطور می کند. در همان سیستم مشابه دایره ای که در وسط آن نقطه ای قرار گرفته است نماد خورشید است. برای اینکه بین این سمبول و سمبول های دیگر خورشید تفاوتی وجود داشته باشد، به این شکل به تصویر کشیده شده است.

سمبلی که با آن روپرتو هستیم بوسیله اشکال دو مثلث رو به پایین و رو به بالایی که بر روی هم قرار گرفته اند و نقطه ای که در وسط آنها قرار داده شده است مفهوم سوزندگی، خطر و یا مفهوم ممنوع کردن را بیان می کند، بوسیله مفاهیم آب و آتش نیز نماد مکانی خاص و اسرار آمیز را به تصویر می کشد.

اگر از نظر مفهوم خورشید به آن نگاه کنیم، سمبول ممکن است نشان دهنده مکانی واقع بر نقطه ای استراتژیک باشد که متعلق به حکومت می باشد.

از نظر باستان شناسی سمبول مهمی می باشد. خصوصیات جهت و مسافت را به همراه خود ندارد به همین دلیل نواحی اطراف آن لزوماً می بایست تحت مشاهده و بررسی دقیقی قرار گیرند.

نظر شخصی ما در ارتباط با این سمبول این است که ممکن است در محلهایی همانند ضرابخانه که وجود آب و آتش در آنجا لازم است، استفاده شده باشد.

سمبل ۱۰۰

= همانطور که می دانیم حضرت عیسی (ع) پیامبری است که بعد از حضرت موسی (ع) آمده است. قبل از میبعث شدن حضرت مسیح (ع) بزرگان و عالمان فهمیده یهود که دینشان در معرض تحريفات بسیار قرار گرفته بود در انتظار پیامبر جدید و دین جدید او بودند. محل تولد و دعوت حضرت عیسی (ع) نیز در حوالی شهر قدس امروزی می باشد.

سه نفر از عالمان مجوسى و یهودی ساکن آن منطقه در یک شب خاص و هر سه بطور همزمان ستاره ای هشت گوش را می بینند و از روی آن تولد حضرت عیسی (ع) را مژده می دهند.

این ستاره در دوران های قبل از حضرت عیسی (ع) به عنوان ستاره و نوس شناخته می

شده، و در دوران های بعد به عنوان سمبل کریسمس (جشن بولد حضرت مسیح) و سمبل حضرت عیسی (ع) نیز شناخته شده است.

ستاره پنج گوشی که در داخل آن خطوط متقطع رسم نمی شود یکی از سمبل های مهم در بین عالیم و سمبل های غربی می باشد.

این سمبل در بسیاری از سیستم های علامت گذاری استفاده می شود، مهم ترین و متدالوی ترین معانی آن را در زیر مشاهده می کنید.

- سمبل سیاره ونس (زهره - ناهید)

- ستاره زهره (گاه به عنوان ستاره از آن نام می برنند چون بعد از ماه نورانی ترین جسم آسمان می باشد).

- سمبل خدای جنگ

- ستاره بیت لحم (ستاره کریسمس)

گونه دیگری از سمبل ستاره را (☆) به عنوان مشخص کردن تاریخ تولد بر روی سنگ قبرها استفاده می کنند.

این ستاره شش گوش را امروزه در بسیاری از جاها بخصوص در ورودی خانه های قدیمی می توان دید، این سمبل معمولاً به عنوان ستاره یهود (یا ستاره داوود) نیز شناخته می شود. موضوع مهم در اینجا این است که در محلی که این سمبل در آنجا پیدا می شود باید منطقه را خوب و دقیق بررسی کنیم زیرا این سمبل به تنها یک هیچ مکان یا جهت خاصی را نشان نمی دهد.

سمبل ۱۰۱

= این سمبل بیشتر بر روی سنگ قبرهای دوران پاگانیسم استفاده می شده است. این سمبل و اشکال شبیه به آن همانند ستاره های شش گوش و هشت گوش و غیره به منظور بیان مفاهیمی چون زندگی ابدی، تولد و مرگ، بر روی سنگ قبرها استفاده می شده اند.

تعداد برگ ها یا گوشه های اینگونه سمبل ها که بر روی سنگ قبر به تصویر کشیده می شده اند با مقام و منزلت شخص ارتباط نزدیک داشته اند.

گاه برخی افراد تعداد گوشه های این سمبل ها را مرتبط با جهت یا مسافت یا حتی تعداد گنجینه ها می دانند، این گونه تعبیرات کاملاً اشتباه و بی اساس می باشند. همین موضوع در

مورد تعداد حبه های انگور تصویر یک خوشه انکور نیز صادق است. نه تعداد کوشه های اشکال ستاره ها و نه تعداد دانه های انگور هیچ گونه ارتباطی به موضوع گنجها ندارند.

سمبل ۱۰۲

= همانطور که مسیحیت با صلیب، و اسلام با هلال تمثیل می شوند، این سمبول نیز نماد بودیسم است. به نام چرخ زندگی یا چرخ آموزش نیز شناخته می شود. این چرخ معمولاً تمثیل کننده راه اصیل هشت مرحله ای در بودیسم می باشد. هر یک از دندانه های این چرخ نشان دهنده یک مرحله در این راه است. این مراحل عبارتند از:

۱. نگرش درست
۲. نیت درست
۳. گفتار درست
۴. کردار درست
۵. معیشت درست
۶. تلاش درست
۷. توجه درست
۸. تمرکز درست

اگر این سمبول در ایران پیدا شود (که وجود هم دارد) نباید به دنبال ارتباط آن با بودیسم بود، ما این مطالب را فقط برای اطلاع در اینجا آوردیم. پیشنهاد می کنیم در صورت مواجه شدن با چنین سمبولی، آن را با موارد مشابهی که در مسیحیت کاربرد دارد مقایسه کنید.

سمبل ۱۰۳

= سمبولی است که در نزدیکی قبر ها از آن استفاده می شود. این سمبول که در دوران های کثرت پرستی، دوران امپراتوری روم و بیزانس و دوران های بعد از آن بسیار زیاد استفاده شده است.

سمبل قبر افرادی است که از نظر شخصیت و اعتبار افراد زیاد مهمی نبوده اند. گاهی جسد را بصورت گذاشتن سنگهایی بر روی آن دفن می کنند. این سمبول در مورد چنین قبری است و بیان کننده این موضوع نیز هست که قبر متعلق به یک مرد می باشد.

توجه کنید که شکل مثلث در نماد مرد است و دایره بیز نماد متدالوی است برای نشان دادن ابدیت.

سمبل ۱۰۴

= سمبول رایج و مهمی است برای قبرستان‌های مسیحیان کاتولیک. در مورد قبرستان‌های استفاده می‌شود که در مرکز آن کلیسا‌ای قرار دارد. دایرة وسط سمبول نشان دهنده کلیسا، ابدیت و حضرت عیسی (ع) می‌باشد، صلیب‌های کوچک اطرافِ دایره نیز یک صلیب بزرگتر را تشکیل می‌دهند. این صلیب‌های کوچک بیانگر این مفهوم هستند که مزار‌های اطراف کلیسا تحت مراقبت و محافظت حضرت عیسی (ع) قرار دارند.

چهار صلیبی که در اطراف دایره قرار گرفته‌اند با تعداد قبرها ارتباطی ندارند. ممکن است تعداد قبرهای اطراف کلیسا از چهار عدد بیشتر یا کمتر باشد.

سمبل ۱۰۵

= مربع توپر با چهار ضلعی که دارد (چهار گوشه) در اینجا نماد دنیا می‌باشد. در عالم و سمبول‌های غربی □ معمولاً به مفهوم کره زمین بکار می‌رود. با توجه به صلیب‌های اطراف مربع، این سمبول + + بیان کننده این موضوع است که مسیحیت تمام دنیا (چهار گوشه دنیا) را فرا گرفته است. و این سمبول + + در کلیسا و اطراف آن خبر دهنده گنج است.

سمبل ۱۰۶

= این سمبول سمبول غار یا تونل می‌باشد. خطوط کوچک موجود در پایه‌های شکل غار نشان دهنده این موضوع است که این غار به دست انسان ساخته شده است و یک غار طبیعی نیست.

در دوران باستان غارها نماد دروازه دنیای مردگان (دنیای زیر زمین) و یا رَحم مادر خاک (الهه خاک) بوده‌اند.

خطوط کوچک موجود در پایه های شکل غار در عین حال نشان دهنده عبادتگاه بودن این محل می باشد. در مورد اشکال و نقاط داخل شکل غار نیز می توان گفت که با موارد مشابه آن در تمدن های فریگی، لیدیه، و دوران های اولیه مسیحیت بسیار رویرو می شویم، این اشکال نشان دهنده قبرهای داخل غار می باشند. در فرهنگ ها و تمدن هایی که نام برده شده در غارهایی که انسانها در آن سکونت داشتند مردگان نیز دفن می شدند، اما در اینجا این موضوع بیان نمی شود بلکه این نقاط فقط نشان دهنده قبرهایی است که در داخل عبادتگاه قرار داده شده اند.

سمبل ۱۰۷

= این سمبل نشان دهنده دو گورپشته است که در کنار هم قرار گرفته اند. دو قبر با دو حلقه در شکل نشان داده شده اند. صلیبی که قسمت پایین آن بلندتر است صلیب مذهب کاتولیک است و در اینجا درباره مذهب دو نفری که دفن شده اند اطلاع می دهد.
چسپیده بودن صلیب به دو دایره ممکن است بیانگر یکی از موضوعات زیر باشد:
- قبرها ممکن است متعلق به دو کشیش باشند که شغل هر دو یکی بوده است.
- ممکن است قبرها متعلق به دو نفر زن و شوهر باشند.
- ممکن است قبر دو نفر (که به هم نزدیک بوده اند، مثلاً دوست یا اقوام هم بوده اند) باشد که به سبب جنگ، بیماری مسری یا بلایای طبیعی هر دو در یک زمان مرده اند.
هر کدام از این موارد که باشد، این سمبل بیان می کند که این دو قبر از لحاظ مکانی نیز نزدیک هم قرار دارند. در ضمن قبرها بصورت جدا از هم ساخته شده اند.
در سیستم علامت گذاری دیگری این سمبل اشاره کننده به قبر یک زن می باشد.

سمبل ۱۰۸

= معمولاً مشخص کننده مکان قبر انسانی است که در داخل یک غار دفن شده است.
اگر توجه کنید شکل بصورت معکوس انسانی را نشان می دهد (سر با دایره و بدن با یک خط نشان داده شده) که فرصت او برای زندگی به پایان رسیده و در حال مسافرت یه زیر خاک (به طرف پایین) می باشد، و به این ترتیب سمبل بیان کننده اتفاق مرگ می باشد.

سمبل ۱۰۹**ل**

= مفهوم این سمبول با مفهوم سمبول قبلی بسیار متفاوت است. گاهی با آن اشتباه گرفته می شود. این سمبول در مکتب کابالا (قبلا) سمبول روحی است که بعد از خداوند، عیسی (ع) و عشق به زندگی، در ردیف چهارم قرار می گیرد.

هنگامی که از این وجه به سمبول نگاه کنیم، دنیا و تمامی عناصر آن را تمثیل می کند. درباره چهار عنصر اصلی قبل صحبت کردیم. برخی از اندیشه های دوران های باستان در این سمبول تأثیرگذار بوده است به همین دلیل اشاره به بعضی از این موارد را در اینجا مفید می دانیم؛ چه در زمینه پنهان کردن گنجینه ها و چه در زمینه باستان شناسی، لازم است برای فهمیدن مفهوم برخی از انواع سمبول هایی که بر روی سنگ قبرها یا بر روی درها و غیره به تصویر کشیده شده اند طور دیگری یا بصورت برعکس به آنها نگاه کنیم. شاید این سمبول نیز همانند سمبول بالا نیاز به چنین بررسی ای داشته باشد. فرق این سمبول و سمبول قبل فقط در این است که در اینجا از شکلی مستطیلی استفاده شده است. این تصویر در حالت کلی یک زندگی سر و ته شده (مرگ) را به تصویر می کشد. اگر این سمبول در ارتباط با موضوع گنج یا مرگ باشد این تفسیر دوم درباره آن درست تر است.

سمبل ۱۱۰

= تصویر ما در بسیاری از دوران های زندگی انسان، شامل دورانهای قبل و بد از میلاد مسیح (ع)، یکی از تصاویر مهم در نمادینه کردن رب النوع های مختلف بوده است.

khons (Chons)

در مصر:

Luna - Diana

در میان اساطیر روم:

Diana

لاتین ها:

Artemis

یونانیان:

Sin - Ninurta

در بین النهرین:

Bianna

در میان اساطیر تراکیان:

Selene

در دوران هلنی:

Men

در زمان فریگی ها:

Nanna

در تمدن سومر:

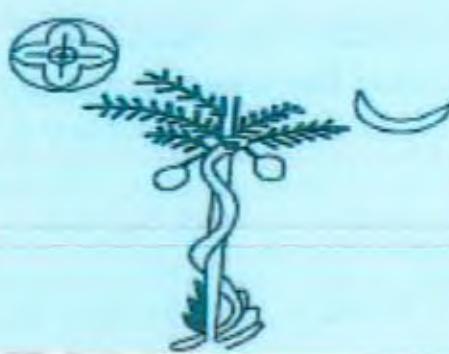
رب النوع هایی که در بالا مشاهده می کنید تنها متعلق به یک تمدن حاصل بوده اند، هنگامی که یک تمدن رب النوع را به وجود می آورد در تمدن های بعدی نیز گاهی از آنها استفاده می شده است.

مفهوم و معنای سمبل های ماه که در جاهای مختلف پیدا می شوند را باید در چارچوب مطالبی که در بالا بیان کردیم جستجو کرد. (تصویر ۱)

تصویر ۱

در این تصویر از اشکالی و سمبل هایی که تمثیل کننده قدرت باروری زن و نماد باردار شدن هستند استفاده شده است و زنی که می توان گفت رب النوع ماه است با نقش هلال گونه ای که بر روی سر آن دیده می شود، به تصویر کشیده شده است.

تصویر ۲

در این تصویر نیز (تصویر ۲) شکل ماه که در سمت راست دیده می شود توسط کسانی که در کار گنج هستند به عنوان هلال ارمنی تعبیر می شود و در اطراف آن به دنبال پول و طلا می گردند، در صورتی که نه شکل سمت چپ یک صلیب می باشد و نه شکل ماه سمت راست یک هلال ارمنی.

در برخی از کتاب های موجود در بازار اطلاعات اشتباه زیادی درباره اینگونه اشکال وجود دارد، این کتابها در حال منتقل کردن افکار و معلومات بسیار اشتباهی به دیگران می باشند. کسانی که در زمینه جستجوی گنج فعالیت دارند نیز با استناد به مطالب این گونه کتابها

برخی از تصاویر و اشکالی آن را رس-رسی بسیار پنهان می‌نماید، سحریب سرمه و در زیر و اطراف آنها به دنبال پول و گنجینه می‌گردند. مطالب بی اصل و اساس موجود در اینگونه کتابها به استعمار کردن زمان، پول، تلاش و امیدهای انسانها مشغولند.

هنگامی که ما این تصویر (تصویر ۲) را به چند نفر از افرادی که اینگونه اطلاعات نادرست را در بین مردم پخش می‌کنند نشان دادیم چیزهایی به ما گفتند که بطور خلاصه بعضی از آنها را در اینجا می‌آوریم. به گفته آنها؛

۱. در این تصویر دو میوه بر روی درخت دیده می‌شود، این دو میوه نشان دهنده دو ظرف پر از پول می‌باشند. طول درخت نیز نشان دهنده عمق گنج پهان شده می‌باشد، این عمق به ازای هر سانتی متر از طول درخت یک قدم می‌باشد.

۲. شکل هلال مژده دهنده پول زیادی است که صلیب نشانگر آن است. جهت این گنج نیز از روی شکل معلوم است. باید هفت قدم در آن جهت پیش بروید.

۳. در زیر تصویر، در عمق سه متری دو ظرف پر از پول وجود دارد، زیرا مار سه دور بر روی درخت چرخیده است.

۴. پنج برگ درخت نشان دهنده پنج متر است. دو ظرف پر از پول وجود دارد. علاوه بر آن دو ظرف پول یک مژده دیگری هم وجود دارد که برگ کوچک موجود در پای درخت نشانگر آن است.

۵. دهانه هلال نشان دهنده جهت گنج می‌باشد، صلیب نیز نشان سوگند است ...
تعابرات این افراد از این تصویر چیزهایی شبیه به همین موارد می‌باشد. ما این کار را برای اینکه معیاری در این موضوع باشد انجام دادیم و در اینجا هم جهت اطلاع شما آوردیم. همین کار را شما هم می‌توانید انجام دهید؛ یک کپی از این تصویر برداشته و درباره آن نظر افرادی که در این زمینه فعالیت دارند را بپرسید.

این در حالی است که این تصویر متعلق به منطقه برنبورگ آلمان می‌باشد و قدمت آن نیز به زمان نئولیتیک (آخرین دوره عصر حجر) باز می‌گردد. در آن زمان نه مسیحیت وجود داشت و نه نقش هلال روی پرچم ارمنی. در آن زمان هنوز پول هم ابداع نشده بود. همانطور که دیدید، کسانی که در این زمینه متخصص (!) لقب گرفته اند همانند مطالب بی اصل و اساس بعضی از کتابهای موجود در بازار با جنبه علمی این کار هیچگونه ارتباطی ندارند.

در شبههای تاریک تنها چیزی که می‌تواند به زمین روشنایی دهد ماه است. هرچقدر که ماه کامل تر باشد همانقدر نیز روشنایی آن بیشتر خواهد بود و هدف را برای ما روشن تر

خواهد کرد. اگر ماه نیمه یا بصورت هلال باشد بور آن به سبب دمتر بوده و به همین دلیل وسعت دید ما نیز محدودتر خواهد بود.

مشخص شدن و پیدا کردن هدف در حالی که ماه کامل باشد راحت تر است، اما پیدا کردن هدفی نامشخص در زیر نور هلال باریک ماه (هلال یکی یا دو روزه) آنقدرها هم کار آسانی نخواهد بود.

در زمینه گنجینه ها، یک ماه نیمه نشانه و راهنمایی است که اهداف را به وضوح کامل مشخص نمی کند. یافتن این سمبول به مفهوم پی بردن به وجود یک گنجینه پنهان است. این موضوع نیز نیازمند دانش و تجربه می باشد.

سمبل ۱۱۱

⊕ = این سمبول یعنی تصویر ماهی که در کنار آن دایره یا شکلی دیگر وجود دارد اطلاعاتی در مورد یک دفینه یا یک شیء پنهان را به ما می دهد. بطور مثال در اینجا دایرة کوچکی که وسط ماه به تصویر کشیده شده است نشان دهنده وجود یک گورپشته (Tumulus) می باشد در جهتی که هلال به آن سمت قرار گرفته.

در بسیاری از موارد بعضی از سمبول ها ممکن است هیچ ارتباطی به گنج نداشته باشند اما در اینجا این سمبول علاوه بر اینکه می تواند نشان یک گورپشته (تل خاکی) باشد، ممکن است نشان دهنده گنجینه ای نیز باشد که در فاصله ای نزدیک به سمبول پنهان شده است. به همین دلیل این سمبول در زمینه گنجینه ها سمبول مهمی است.

سمبل ۱۱۲

◐ = سمبولی است که به یک عبادتگاه مربوط به مذهب ارمنی گریگوری (لوساوریچ) (شاخه ای از ارتدکس) اشاره می کند. باز هم مانند سمبول قبلی محل معبد در جهت دهانه هلال قرار دارد. هلال ماه در صورتی که دهانه آن به سمت بالا قرار گرفته باشد ممکن است نماد رب النوع ماه نیز باشد. در صورت مواجه شدن با چنین شکلی اگر این سمبول به یک عبادتگاه اشاره داشته باشد آن عبادتگاه با رب النوع ماه ارتباط دارد و اگر این سمبول به یک قبر مربوط می شود، کسی که در آن قبر خوابیده است برای محافظت شدن به رب النوع ماه سپرده شده است.

سمبل ۱۱۳

= مستطیل توپری که بر پشت یک هلال ماه وصل شده باشد نشان دهنده یک اتاق مخفی در داخل یک تل خاکی می باشد. (این اتاق یک قبر نیست). این سمبول با همین شکل که در اینجا می بینید ممکن است نشان دهنده قبری نیز باشد که بر روی تپه ای در آن حوالی ساخته شده است.

باز هم از سمبول مهمی است در زمینه گنج ها.

سمبل ۱۱۴

= این سمبول در اروپا در داخل بسیاری از غارها و بصورت استثنای ایران نیز در داخل بعضی از غارها پیدا شده است. مربوط به دوران ماقبل تاریخ می باشد. این سمبول و سمبول قبل تقریباً دارای یک شکل و منشاء مشترک می باشند.

سمبل ۱۱۵

 = این سمبول در مناطق اطراف رودهای دجله و فرات ممکن است پیدا شود. سمبولی است که برای رب النوع ماه استفاده می شده است. سمبولی است بسیار قدیمی که به احتمال زیاد از زمان ۲۵۰۰ سال قبل از میلاد به بعد استفاده می شده است.

سمبل ۱۱۶

= انسان در دنیای اسرار آمیز رقم ها همیشه سعی داشته است معانی مختلفی به هر رقم ۹-۰ بدهد. هر رقم را به یک اتفاق خاصی در طبیعت نسبت داده و سپس سمبول های مختلفی برای آنها ایجاد کرده است. شاهد آن هستیم که این سمبول ها در طول تاریخ ابتدا نسبت به تمدن ها و مناطق مختلف و سپس نسبت به دوره های زمانی مختلف تاریخی دچار تغییر و تحولاتی در زمینه اشکال و معانی شده اند.

در طول دوره های بلند تاریخی در بسیاری از سیستم های علامت دداری مربع ها، دائیره ها و مستطیل ها در نماد چیزهای مختلفی همانند دنیاهایی که در آن زندگی می شده یا نماد قدرت و اقتدار و غیره استفاده شده اند.

در طول تاریخ اندیشه ها و سمبول های زیادی در ارتباط با رقم «چهار» به وجود آمده است که در اینجا با موضوع ما نیز در ارتباط است. یکی از موارد مهمی که در این زمینه می توان از آن نام برد اندیشه های مرتبط با چهار عنصر آب، باد، خاک و آتش می باشد. این چهار عنصر علاوه بر اینکه عناصر اصلی تشکیل دهنده جهان و آفرینش آن را تمثیل می کنند، نماد منشاء اصلی تمامی ماده ها و انرژی های موجود در بدن انسان نیز می باشند.

شکل مستطیل (یا مربع) با چهار گوشه ای که دارد در طول تاریخ چیزهای متفاوتی را نمادینه کرده است که یکی از موارد اصلی آن نیز شکل یک قبر می باشد.

مطابق افکار و اعتقادات دوران قبل از مسیحیت (پاگاتیسم) اندیشه های مربوط به چهار عنصر اصلی طبیعت با اشکال چهارگوش (همانند مربع) نمادینه می شد، بعد از تغییراتی که در زمان مسیحیت انجام شد این اشکال جای خود را به صلیب دادند و از آن پس علامت صلیب بود که بخاطر شکل خاص چهار تکه اش این عناصر را تمثیل می کرد.

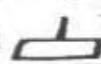
در مورد انسانهایی که عمر دنیوی آنها به پایان می رسید، این طرز فکر وجود داشت که بعدها دوباره زنده خواهند شد. (دوباره بوجود خواهند آمد) این انسانها هنگامی که در آرامگاه ابدی (قبر) قرار می گرفتند وظیفه بوجود آوردن دوباره آنها (دوباره زنده شدن) به قدرت و انرژی عناصر چهار گانه سپرده می شد، بدین ترتیب میان سمبول های چهار گوشی که این عناصر را تمثیل می کردند و مکانی که انسانها پس از مرگ در آن قرار داده می شدند این ارتباط به وجود آمده است.

نمادینه شدن شکل قبر بوسیله یک مستطیل، همانطور که در تصویر این سمبول مشاهده می کنید، تمثیل کننده ضخامت می باشد، و این موضوع نیز چیزی نیست غیر از این مفهوم که این قبر یک قبر سنگی است. نقطه ای که در درون شکل مستطیل قرار دارد نیز نشان خطرناک بودن این محل می باشد.

سمبول ۱۱۷

= این سمبول که در جاهای زیادی با آن روپرتو می شویم نشان دهنده یک قبر سنگی و تونل مربوط به آن است. همچنین سمبول از یک خطر نیز بحث می کند. در

کیمیاگری به عنوان نماد کورس را در یک خطوط کوچک متصل به شکل مستطیل نشان دهنده سمبول یا علامت دیگری در همان جهت می باشند. می توانیم این خطوط را به عنوان یک فلش فرض کنیم، و یا نشان دهنده یک ورودی (تونل) نیز می توانند باشند.

یک منشور ◇ افقی بیان کننده مفهوم «در اینجا کسی زندگی نمی کند» می باشد. این سمبول نیز به یک قبر سنگی اشاره دارد.

سمبل ۱۱۸

 = کنده کاری های مربع شکل برخلاف کنده کاری های مستطیل شکل نشان قبر سنگی نمی باشند. این اشکال در بیشتر مواقع سمبول یک پناهگاه زیر زمینی، یک عبادتگاه و یا یک قبر اتفاقی می باشند.

 از زمانهای بسیار قدیم یک عبادتگاه ساخته شده به دست بشر (نه به حالت موجود در طبیعت، مانند یک غار) را تمثیل کرده است.

یک نقطه در داخل مربع نشان‌گر شیء خاصی نمی باشد بلکه از وجود یک خطر (تله) خبر می دهد.

سمبل ۱۱۹

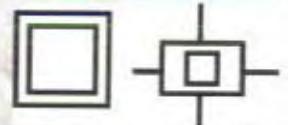
 = علامت فلش موجود در این سمبول برخلاف نظر برخی از گنج پژوهان اشاره کننده به گنجی در جهت فلش نیست، بلکه نشان دهنده سنگ نوشته ای که رویداد مرگی در آن نوشته شده است می باشد که در جهت فلش و در نزدیکی سمبول (احتمالاً در سه قدمی) قرار دارد.

این سنگ نوشته ها معمولاً در ورودی قبرستانها قرار دارند. بطور متوسط ارتفاعی به طول یک متر دارند، معمولاً صاف و یکنواخت نبوده و بصورتی عمود در زمین قرار داده شده اند.

شکل مربعی در داخل دایره باز هم نشان دهنده یک قبر اتفاقی یا یک پناهگاه می باشد. سمبول مکانی است که نزدیک شدن و یا سرقت کردن از آن جزای مرگ را به همراه دارد و در اغلب موارد این کشتن برای عبرت دیگران و به شکل جدا کردن سر از بدن صورت

می گرفته است. پیدا شدن اجساد بدون سر در اطراف گورپشته ها به همین دلیل است.

سمبل ۱۲۰

= مفهوم شکل دو مریع تو در تو با مفهوم دیگر سمبل های مربعی شکل متفاوت است. بیشتر در مفهوم مواظبت، در دست داشتن (نگهداری)، محافظت کردن (یا شدن) در داخل چیزی، یا محبوس کردن در داخل چیزی بکار می رود. این شکل در برخی از سیستم های نقشه برداری به عنوان نشان قلعه استفاده می شود.

سمبل ۱۲۱

= یکی از سمبل های موجود در سیستم های علامت گذاری اروپایی / مسیحی می باشد. به این خاطر که از زمانهای قدیم استفاده می شده است در ایران نیز می توان به آن برخورد. بخصوص در اراضی اطراف محل های سکونت قدیمی و خرابه ها می توان با آن مواجه شد. پیدا شدن آن در کناره راه های قدیمی نیز ممکن است. این سمبل سمبلی است متعلق به راهزنان یا قاچاقچیان. در محل سمبل قبری وجود دارد که متعلق به انسانی از طبقه متوسط بوده است.

سمبل ۱۲۲

= یکی از گونه های صلیب است که در مسیحیت بر روی چوب دستی ها و عصاها استفاده می شوند. این سمبل در کیمیاگری به عنوان سمبل سرکه نیز استفاده می شود.

در زمینه های دیگر معانی متفاوت دیگری نیز می تواند داشته باشد. یکی از سمبل هایی است که در کشورمان به آن اهمیت زیادی می دهنند. در زمینه گنجینه ها به عنوان سمبل طلا کاربرد دارد به همین دلیل ما آنرا در میان سمبل های کتاب مطرح نمودیم. لازم به توضیح است که این سمبل حتی اگر به طلا اشاره کند نشان یک گنج نمی باشد بلکه نشان محل تولید طلا (ضرابخانه) یا معادن طلا و سنگهای قیمتی می باشد.

سمبل ۱۲۳

= سمبلي است که تقریبا در تمام دوره های تاریخ به عنوان سمبلي تونلها و غارها از آن استفاده شده است. این سمبلي بیانگر مسدود بودن یا نبودن غارها نمی باشد اما در بیشتر موارد در ارتباط با غارهای مسدود شده استفاده شده است.

سمبل ۱۲۴

= سمبلي رایجى است به نام چشم خدا. اضلاع مثلث پدر، پسر و روح القدس را تمثیل می کنند.

علاوه بر این، در بعضی محلها به عنوان علامت قبر یک مرد نیز ممکن است با آن روپرتو شویم. از روی نقطه ای که در درون یا اطراف این سمبلي قرار داده می شود نیز می توانیم به وجود خطر یا تله ای پی ببریم.

اینگونه سمبلي ها در محلی دور از قبر قرار داده نمی شوند بلکه درست بر روی قبر یا بر روی سنگها و صخره های کنار قبر، و برای مشخص کردن مکان قبر به تصویر کشیده می شوند.

اگر در این محلها کار حفاری می خواهد انجام شود قبل از آن بهتر است محل مورد نظر بوسیله تجهیزاتی که تثیت خلاء می کنند به خوبی بررسی شود و کار حفاری نیز با دقت تمام انجام گیرد.

در ضمن یادآوری می کنیم که محوطه قبرها جزوی از مناطق حفاظت شده می باشند.

سمبل ۱۲۵

= این شکل در اصل یک سمبلي سامي است. با عنوان صليب تاثو نيز شناخته می شود. در عین حال به نامهای صليب سنت آنتونی، صليب دزدان و Crux Comissa نیز شناخته می شود. گاهی در ارتباط با موضوع زندگی و امنیت استفاده شده است.

این سمبلي بشکل صليب لاتين می باشد، اعتقاد بر این است که حضرت عيسى (ع) نیز بر

صلیبی مانند این به صلیب کشیده سد، او انجایی که در دنیا را بر صلیب سسی می‌سند این به صلیب می‌کشیدند این صلیب صلیب دزدان نیز نامیده شده است.

مطابق با طرز فکری در دوران باستان این سمبیل یک صلیب ناتمام و ناقص می‌باشد. بوسیله اندازه بخش پایینی صلیب اندازه ای بدست می‌آید و این اندازه بدست آمده ما را در رسیدن به هدف راهنمایی می‌کند.

اندازه گیری به این صورت است که می‌بایست نصف درازای قسمت پایین صلیب را در ۱۲۰ سانتی متر ضرب کنیم تا رقم مورد نظر بدست می‌آید. (این روش اندازه گیری متعلق به ما نیست، یک روش اندازه گیری ناشناخته می‌باشد.)

سمبیل ۱۲۶

= کتاب در اغلب اوقات مفهوم کلام خداوند (انجیل) را می‌رساند. هنگامی که این سمبیل در کلیسا یا دیگر مکانهای مقدس قرار داشته باشد باید این وجه آن نیز در نظر گرفته شود.

یک کتاب باز نشان دهنده این است که حقیقت بیان شده است. مفهومش این است که چیزی که قبل مخفی بوده، در حال حاضر عیان و آشکار است. یک کتاب بسته نیز نشان میراث مخفی کشیشان مسیحی می‌باشد.

تصویر کابی که در دست یک کشیش قرار گرفته است به وصیت نامه پنهان شده یک کشیش در آن محل اشاره دارد. اینگونه وصیت نامه‌ها به شکل طومار بوده و بسیاری از فعالیت‌های انجام شده در کلیسا در آن قید می‌شوند. این کلیساها نیز معمولاً کلیساها مریبوط به مذهب پروتستان هستند. اگر بر روی نشان این کشیشها (نشانی که بر روی نامه آنها قرار گرفته) نوشته‌ای وجود داشته باشد در صورت خواندن آن خواهیم دید که نام کشیش بصورت یکی از نامهای استفان(Stephan)، بارتلومئو(Bartholomew)، ماتیاس(Matthias)، یا سایمون(Simon) نوشته شده است.

تصویر کتاب گاهی نیز ممکن است سمبیل اسناد و مدارکی باشد که کشیشها در جوامع مسیحی از فعالیت‌های منطقه تهیه می‌کردند. این کار بخصوص در شهرهای بزرگ انجام می‌شده است و کشیشان اطلاعاتی درباره زمینهای کشاورزی منطقه، انواع و تعداد حیوانات اهلی موجود در منطقه، تعداد، زمینه فعالیت و درآمد هر کدام از تاجران و اربابان منطقه، و امثال اینها را نوشته و آنها را در مکانهای مخصوصی در کلیسا نگهداری می‌کردند.

علاوه بر این موارد همانطور
نیز بکار رفته باشد.

سمبل ۱۲۷

= قبله ارزش رقمی سمبول های مختلف اشاره کردیم. یکی از این ارقام نیز عدد سه می باشد که مثلث با سه ضلعش شکل نمادین این رقم است.

دایره ای که در این سمبول مشاهده می کنید نشان حتمی وجود یک شیء پنهان شده یا دفن شده است. اما هنگامی که از یک شیء دفن شده بحث می کنیم این شیء حتماً یک گنج نخواهد بود. این سمبول نشانگر یک قبر است، زیرا مثلث موجود در این سمبول نmad پدر، پسر و روح القدس می باشد. از روی جهت قرار گرفتن شکل مثلث نیز پیداست که این قبر مزار یک زن است.

تقسیم شدن دایره به دو قسمت توسط ضلع بالای مثلث سمبول تقسیم شدن زندگی شخص خاک شده به دو قسمت دنیا و آخرت می باشد. اینگونه قبرها و دفن شدن ها معمولاً در زمین (خاک) انجام شده است.

سمبل ۱۲۸

△△△△ = در این سمبول نیز با اشکال مثلث روبرو هستیم. یکی از مفاهیم مختلف شکل مثلث مفهوم جنسیت (مرد و زن) می باشد. در این سمبول ساده ترین و قوی ترین احتمالی که به ذهن می رسد این است که سمبول مربوط به قبر چند مرد است که در کنار هم به خاک سپرده شده اند.

با در نظر گرفتن منطق کلی می توان گفت که این قبرها ممکن است مربوط به یکی از موارد زیر باشد؛

- اگر محل مورد نظر یک عبادتگاه یا کلیسا باشد، یک روحانی و دیگر انسانهایی که در کنار او خاک شده اند،

- یک پدر یا بزرگ خانواده و نزدیکان وی که در کنار او به خاک سپرده شده اند،
- یک فرمانده و سربازانی با رتبه کمتر که در کنار او خاک شده اند.

اما با توجه به عالیم و نشانه های نسب شناسی اینجا محلی است که یک زن در کنار

فرزندانش به خاک سپرده شده است، و این معهوم سوی برین معموسی است به این سمبول آن را بیان می کند.

در مکانی نظیر این بجای اندیشیدن در مورد احتمالات مختلف بهتر است که دیگر عالیم و یافته های موجود در منطقه و شرایط محل را بررسی کنیم.

بطور مثال اگر آن محل محوطه یک کلیسا باشد می توانیم اطلاعات مربوط به آن را جمع آوری و بررسی نماییم. کلیسا حتماً یک اداره کننده (کشیش) دارد، می توان خانه و محل سکونت آن کشیش را یافت و بررسی های لازم را در آنجا انجام داد، یا اگر مکان مربوط به یک گورستان خانوادگی باشد که یک پدر یا مادر به همراه فرزندانش در آنجا دفن شده اند می توانیم قبر این افراد را پیدا کرده و بررسی نماییم.

ورای تمام این نظرات و حدسیات، هنگامی که از نظر منطق کلی موجود در زمینه جستجوی گنج به سمبول نگاه کنیم، در این محل قبری وجود دارد.

مطابق عالیم و سمبول های بریتانیا این سمبول به مفهوم زنی که برای بچه ها داستانهای هیجان انگیز و جالبی در مورد بچه دار شدن تعریف می کند نیز می تواند باشد، و مطابق سیستمهای علامت گذاری آمریکا سمبول زنی خوش قلب و مهربان است که داستانهای جالب و تاثیرگذاری تعریف می کند. در بعضی از سسیستم های اروپا نیز سمبول زنی است که با خواهران کوچکترش یا دخترهای جوان دیگری در خانه مانده است.

سمبول ۱۲۹

✚ = سمبولی است که در ایران زیاد با آن رویرو نمی شویم، اما امکان دارد گاهی در محلهای سکونت مسیحی قدیمی مانند شهرهای بزرگ (کلان شهر) با آن مواجه شویم به همین دلیل در اینجا به توضیح آن می پردازیم.

به نام صلیب پطرس یا صلیب پطرس قدیس (Saint Peter) (به لاتین: Petrus) شناخته می شود. یک صلیب لاتین معکوس است. اصل و مبداء این صلیب به ماجرای به صلیب کشیده شدن پطرس باز می گردد، او بصورت معکوس به صلیب کشیده شده بود؛ خودش را پایین تر و بی اهمیت تر از آن می دانسته که همانند عیسی (ع) به صلیب کشیده شود به همین دلیل درخواست می کند که بصورت معکوس به صلیب کشیده شود.

اولین کسی که درباره ماجرای وارونه به صلیب کشیده شدن پطرس سخن گفته است عالمی اهل اسکندریه به نام اوریجن (Origen) می باشد. برخی از کاتولیک ها این صلیب

را نشان بی ارزشی و بی اهی - بر بر یی یی یی -
کسانی که خود را پایین تر از عیسی (ع) می دانند در مفهوم تصوف در زندگی دنیوی نیز
ملک و ثروتی زیادی نخواهند داشت. در تصوف اسلامی نیز کسانی که زندگی خودشان
را صرف طاعات و عبادات می کنند اهمیت زیادی به دنیا نمی دهند، از این لحاظ شباهتی
بین این دو گروه وجود دارد.

در زمینه گنج پژوهی نیز بهتر است با این دید به موضوع نگاه کنیم.

سمبل ۱۳۰

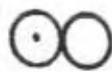
= گونه دیگری است از صلیبی که در بالا به آن اشاره شد. اما در اینجا مفهومی که بیان
می شود کمی متفاوت است. از لحاظ سمبولیک همان صلیب پطرس می باشد اما بخارط
ظاهر متفاوتی که دارد مفهوم متفاوت تری نیز می رساند.

جایی که این صلیب در آن پیدا شود به احتمال زیاد محل یک صومعه یا کلیسا می باشد.
شکل قسمت بالای این صلیب یک مثلث معکوس را تداعی می کند. هنگامی که با این دید
نگاه کنیم سمبول مفهوم یک ساختار مونث را با خود دارد. این طرز نگرش مفهوم مطلق این
سمبل نیست بلکه مفهومی است که از شکل آن برداشت می شود.

سه حلقه قسمت پایین صلیب نشان دهنده سه اتاق یا سه قبر نمی باشد بلکه بیانگر وجود
بیش از یک اتاق یا قبر می باشند. به این حلقه ها به عنوان تکمیل کننده های شکل یک
صلیب نیز می توان نگاه کرد.

در محل هایی همانند کلیساها و عبادتگاه ها باید شناخت کافی از فرهنگهای مرتبط با آن
مکان داشته باشیم و محل را با توجه به آن مورد بررسی های لازم قرار دهیم.

سمبل ۱۳۱

= دایره ها در حالت معمول نشان قبرهای خاصی همانند گورپشته (تل خاکی) ها
هستند. در این سمبول نیز علامت دو قبر کنار هم را مشاهده می کنیم.

یکی از این دایره ها شکلی معمولی دارد (دایره سمت چپ) و مربوط به قبری است که پس
از اینکه بصورت معمولی ساخته شده، بعدها به حال خویش رها شده و بصورت مکانی
متروک در آمده است. در مورد گورپشته دوم نقطه ای که در داخل دایره قرار گرفته است

خبر از یک خطر حتمی می دهد.

یک دایره که نقطه ای در داخل آن قرار گرفته است با دایره ای که مربعی در داخل آن قرار دارد نباید اشتباه گرفته شود. دایره ای که در داخل آن نقطه ای قرار گرفته از یک خطر خبر می دهد. دایره ای که در داخل آن مربعی قرار دارد را در زیر توضیح خواهیم داد. این گونه سمبول ها در مورد دفن شدن در خاک (در زمین) بحث می کنند نه قبرهای سنگی و انافقی.

سمبل ۱۳۲

= معانی مختلف حلقه ها (دایره ها) را در حد امکان و در جاهای مربوطه بیان کردیم، در اینجا نیز شکل این سمبول نشانگر یک گورپشته (تل خاکی) می باشد اما مربع ها یا مستطیل های قرار گرفته در داخل دایره از وجود حتمی یک اتفاق در داخل این گونه قبرها خبر می دهد. همانطور که در بالا نیز گفته ایم دایره در مورد دفن شدن در خاک بحث می کنند نه قبرهای سنگی، اگر همین مربع در سمبول دیگری در داخل مربع قرار گرفته باشد □ در آن صورت سمبول از یک محل صخره ای بحث می کند و اشاره به یک قبر اتفاقی شکل دارد که در داخل صخره ها ساخته شده (کنده شده) است.

این سمبول که در اینجا می بینید نشان یک گورپشته (Tumulus) می باشد که ساختار آن بصورت پشته ای از خاک است. قرار گرفتن سمبول قبر (مربع) در داخل دایره ای که سمبول کره زمین و ابدیت می باشد در اینجا این را بیان می کند که شخص خاک شده در این محل زندگی ابدی خواهد داشت.

در طول تاریخ، تمدن ها همیشه با موضوع غارت شدن گورپشته ها مواجه بوده اند، به همین دلیل به منظور پیشگیری از این سرقت ها و غارت ها بعد از دفن اجساد اشیاء و هدایای قیمتی را در جای دیگری دور از آنجا دفن می کردند.

توضیح: تمامی انواع قبرها و گورپشته ها جزوی از مناطق حفاظت شده محسوب می شوند، این موضوع را مدد نظر داشته باشید.

سمبل ۱۳۳

= این سمبول نشان دهنده محل یک قبرستان می باشد، اما در عین حال با توجه به

شکل مستطیل ممکن است سربر - ب - سر سی سر پس. سر اینجا مهم این است که منطقه ای که سمبول در آن قرار دارد بطور دقیق و درست بررسی شود..

اگر سمبول نشان یک قبرستان باشد باید یک سنگ عمود در زمین را جستجو کنیم که در ورودی قبرستان ها قرار می داده اند. این سنگ ها سمبول قبرستان های دوران باستان هستند، طول متوسط آنها یک متر بوده و معمولاً صاف و یکنواخت نیستند. معمولاً درست در زیر این سنگ ها یا در نزدیکی آنها قبر شخصی مهم و صاحب مقام و منزلت بالا قرار دارد.

اگر حالتی را در نظر بگیریم که این سمبول نشانگر یک گورستان است، شکل مستطیل موجود در سمبول نشانگر محل قبرستان بوده و خط وصل شده به مستطیل نیز نشان دهنده سنگی است که در بالا به آن اشاره کردیم.

اگر این سمبول در یک محل صخره ای قرار داشته باشد که احتمال وجود قبرستان در آن ناحیه وجود ندارد، در اینصورت به احتمال زیاد یک قبر اتفاقی سنگی در نزدیک ترین نقطه به علامت وجود خواهد داشت. در این حالت خط موجود بر روی مستطیل نشانگر یک تونل یا یک نقطه ورودی به محل قبر خواهد بود.

۱۳۴ سمبول

= یک وجه از این سمبول بیانگر مفاهیم خود، اصل و روح است. به عنوان مثال الكل به عنوان روح شراب محسوب می شود. یا یک رئیس قبیله با قدرت و اختیاری که در آن قبیله دارد اصل و خود قبیله را تمثیل می کند.

یک وجه دیگر سمبول نیز با توجه به سیستم علامت گذاری دیگری بیان کننده تونلی است که دو سر دارد. در این حالت سمبول تمامی مفاهیمی که با خود دارد را به وضوح بیان می کند. اگر فرض کنیم که تونلی دو سره به عمق فرضی ۲-۴ متر در زیر زمین قرار داشته باشد، در داخل تونل نیز در مکانی با عمق بیشتر یک قبر یا شیئی پنهان شده وجود دارد. با توجه به شکل سمبول محل شیء پنهان شده درست در زیر یک برآمدگی یا تپه ای واقع در منطقه می باشد. اما در بسیاری از مواقع شیء پنهان شده درست در زیر تپه یا برآمدگی نبوده و در جای دیگری قرار داده شده است. در این حالت بعضی از مسیرها یا اتفاق های داخل تونل بوسیله افرادی که آن را ساخته اند با خاک یا سنگ پوشانیده شده یا بوسیله ملاط دیواری در جلوی آن ساخته شده و مسدود می شوند. بدین ترتیب مانع برای

رسیدن به هدف اصلی قرار داده می شود.

در اینگونه مکانها حتی اگر بتوان به طریقی داخل تونل شد، علایم بی معنی یا گمراه کننده داخل تونل ذهن افرادی که توانسته اند به آنجا راه یابند را به هم می ریزند، حتی آنها را به محلی دور از هدف راهنمایی می کنند.

در اینجا افرادی که علایم و نشانه ها را دنبال می کنند باید محل را بصورت دقیق وارسی کرده و علایمی که با آن روپرتو می شوند را با دقت بررسی نمایند و به جزئیات موجود در آنها توجه کنند. جزئیات موجود در علامت ها مثلا یک خط یا نقطه کوچک بر روی یک تصویر می توانند نقش مهمی در رسیدن به هدف ایفا نمایند.

سمبل ۱۳۵

۲۸

= در قسمت سمبول حیوانات درباره اشکال گاو نر بیشتر بحث خواهیم کرد، این سمبول در محل پنهان شدن گنج ها بکار نمی رفته است بلکه مطابق اعتقادات قدیمی بیشتر در عبادتگاه ها و معابد بر روی سنگ قبر افرادی که صاحب قدرت یا مقام و منزلت بالایی بوده اند استفاده می شده است.

این سمبول در جاهای مختلف دنیا نماد اصالت، دانایی و پیروزی نیز بوده، همچنین مفاهیمی چون رهبری، دلاوری و پهلوانی را نیز می رساند.

سمبل ۱۳۶

۹۹

= شاخ قوچ. نماد عزم و اعتبار است، در عین حال مقاومت و پایداری در برابر قدرت های بزرگ با این شکل بیان می شود. این سمبول رشد و تعالی در فاصله میان زندگی دنیای فانی و زندگی عالم ابدی را بوسیله شکل مثلثی خود که از سمت پایین به بالا گسترش می یابد نشان می دهد. شکل این مثلث همچنین مفهوم رهبری و ریاست بر یک جمع را بیان می کند. (در منشور (مثلث) با ساختاری سلسله مراتبی مواجه هستیم که در بالای همه این سلسله مراتب یک نقطه خاص (رهبر) قرار می گیرد).

کسانی که به کار جستجوی گنجها مشغول هستند نه تنها در مورد این سمبول بلکه در تمامی شکل هایی که شاخ در آن وجود دارد تصور می کنند که سمبول نشان دهنده پول و گنج می باشد.

این سمبول نشان قبر یک فر - - - - - ریس ریبر سی پس - - - - - ریس ریبر سی ما چیز بیشتری برای گفتن نداریم. ممکن است به همراه جسد فرد ذکر شده اشیاء و هدایای ارزشمندی هم دفن شده باشد.

در اینجا باز هم یاد آور می شویم که قبرها جزوی از مناطق حفاظت شده توسط قانون می باشند.

سمبل ۱۳۷

= در اینجا هم با یکی از سمبول های مطلوب جستجوگران گنج رویرو هستیم. یک یوغ در حالت کلی سمبول تلاش و کوششی سخت، رنج کشیدن و یا نماد تسلیم شدن در برابر فشار می باشد. در بعضی از مناطق سمبول صداقت انسان بوده و بخصوص به عنوان سمبول ازدواج نیز کاربرد داشته است.

این سمبول در دوران هایی که حضرت عیسی (ع) و مومنان در زیر فشار و ظلم زندگی کرده و نمی توانستند عقایدشان را بیان کنند به عنوان یک سمبول دینی استفاده می شده. حتی در نسخه های انجیل این مفهوم نیز آورده شده است که افراد بی ایمانی که به یوغ حضرت عیسی (ع) تن در نمی دهند (به او ایمان نمی آورند) و کسانی که برای بسته شدن در این یوغ شتاب می کنند با هم برابر نیستند.

مطابق با این عقاید حضرت عیسی (ع) با این جملات به مومنان مژده می دهد: «من مونس و همدم، خوش خلق و خوشرفتارم. من خاضع و فروتنم. بار من برای یوغ گردنم سبک و تحمل آن برای من آسان است. و اما شما به آرامش روحی خواهید رسید. من در محکمه شما را از هرگونه اتهام مبراء کرده و از هرگونه چیز سنگینی که به شما تحمیل شود نجات خواهم داد.»

در اسلام نیز انداختن انگشت نقره به انگشتان به عنوان یک سمبول دینی و مطابق با سنت پیامبر (ص)، یا نوشتن عبارت «هوالباقی» بر روی سنگ قبر یک انسان فوت شده (از نظر اعتقادی) هیچ فرقی با مفهوم سمبول یوغ ندارد. هر دو یک طرز فکر را نمادینه می کنند و آن طرز فکر نیز همان تسلیم بودن در برابر خداوند و پیامبر خداوند است.

در نهایت دین مسیحیت نیز (از جهاتی که تحریف نشده است) یک دین آسمانی است و در بعضی از جنبه ها بین آن و دین اسلام که دین حق است شباهت وجود دارد. این موضوع درباره دین یهودیت نیز صادق است.

مطابق اعتقاد مسیحیت اگر بر روی سبک قبری سحل بر جسمه بیه یوچ نیمه سود بین شکل از نظر اعتقاد شخصی که در آنجا دفن شده است هیچ مفهومی جز تسلیم بودن در برابر خداوند و عیسی (ع) را در بر ندارد.

یوچ کاملاً یک سمبول دینی می باشد، تعابیر بی اساسی چون در نزدیکی یا در کنار آن گنجی وجود دارد هیچ وجه منطقی و هیچ ارزش و اهمیتی ندارد. اثبات هیچ کدام از اینگونه تفاسیر نیز ممکن نبوده و در نتیجه هیچکدام از آنها درست نمی باشند.

۱۳۸ سمبول

= در شیمی قدیم (کیمیا) به عنوان سمبول سرب سفید از آن استفاده می شده است. ممکن است برای مواد رنگی که از کریم سرب ساخته می شود و در زمان قدیم نیز شناخته می شده است استفاده شده باشد. سرب سفید را با سمبول های دیگری نیز نشان می داده اند. این † و ‡ این سمبول ارتباطی با موضوع گنج ها ندارد. گاهی برای موادی که از ترکیبات سرب می باشند بکار رفته است. برای اینکه سرب فلزی نرم است در زمان باستان از سرب و ترکیبات آن برای ساختن سر تیر، ظروف غذا، مجسمه ها و موارد مشابه دیگر بسیار زیاد استفاده می شده است. در مهر و موم لحدها و گورها نیز از این فلز استفاده می کرده اند، به همین دلیل در هر جایی که این علامت دیده می شود نباید آن را به موضوع گنج ها ارتباط دهیم.

در محل کوره ها روپرورد شدن با این سمبول امکان پذیر است. این کوره ممکن است کوره ای باشد که در حرارت های بالا برای ذوب فلزات از آن استفاده می شده است.

۱۳۹ سمبول

= سمبولی است که در ایران زیاد با آن روپرورد می شویم و نماد مرد می باشد. اگر در محل یک قبر با این سمبول روپرورد شویم به مفهوم آن است که در اینجا مردی دفن شده است. این شکل سمبول پای غاز نیست.

سمبل ۱۴۰

△ = در مناطق زیادی در دوران باستان از آن استفاده می شده و نماد زن می باشد. در محل گورها همانند سمبل های دیگر زن ▽ و △ نشان آن است که زنی در آنجا دفن شده است. این شکل بدون خط بالای مثلث △ سمبل مرد است پس باید ارتباطی بین آنها وجود داشته باشد.

این سمبل با شکل متفاوتی که دارد در موضوعات مربوط به زندگی اجتماعی بیشتر استفاده شده است تا در محل قبرها.

زن بیشتر با شکل مثلث وارونه ▽ نشان داده می شود، در مقایسه با آن این سمبل از یک شکل مثلث رو به بالا و وصل شدن یک خط عمودی به آن تشکیل شده است و بدین ترتیب به صورت یک سمبل کلاسیک زن در آمده است.

سمبل ۱۴۱

△ = شکل این سمبل همان شکل سمبل قبل است با این تفاوت که در داخل مثلث نقطه ای قرار گرفته است. این نقطه با بیان اندیشه «دقیق، وضعیت خطرناک» مفهوم متفاوتی نسبت به سمبل قبل پیدا کرده و یک زن حامله را تمثیل می کند.

به یاد بیاورید که نقطه ای در داخل شکل از یک خطر خبر می داد. این سمبل با این خصوصیت بیشتر تداعی کننده علامت قبر یک زن نیز می باشد.

سمبل ۱۴۲

△ = این تصویر از شکل سمبل زن ▽ تشکیل شده است و تمثیل کننده یک زن بچه دار است. این شکل در دنیای سمبلها بخشی از نظام خانواده است.

دو دایره ای که در طرفین شکل قرار گرفته است سینه های یک زن را تمثیل کرده و این مفهوم را بیان می کند که این زن یک مادر می باشد. همانطور که ممکن است بر روی قبرها با این سمبل روپردازی شویم، گاه بر روی در خانه زنی که به تازگی صاحب فرزند شده است نیز به تصویر کشیده می شده و مفاهیمی همچون تناسل و خوشبختی را به همراه داشته است، به همین دلیل می توانیم آن را به عنوان سمبل برکت نیز بشناسیم.

سمبل ۱۴۳

= سمبلي است برای نشان دادن نظام خانواده. با شکلی که دارد و مفهوم وسیعی که در خود جای داده است برای نشان دادن تمام اعضای یک خانواده کامل ساخته شده است. عناصر به تصویر کشیده شده در سمبل شامل پدر، مادر و فرزندان آنها می باشند. در صورت درک اشکال و مفاهيم سه سمبل بالا، اين سمبل نيز بصورت آشكارا مفاهيم موجود در خودش را بيان می کند.

سمبل ۱۴۴

= سمبلي است که در مفهوم مسيحي ساختن دنيا استفاده شده است. در بسیاري از مناطق كشورمان ممکن است با اين شکل روپرتو شويم. بيشتر در كليسا ها استفاده شده و در شهرها نيز گاهی در محل خانه کشيش ها ممکن است با آن مواجه شويم. از نظر شکلی، صليبي است که بر روی دايرو اي که دنيا را تمثيل می کند. قرار گرفته است. با اين شکل اين مفهوم بيان می شود که مسيحيت بالاتر از تمام ارزش هاي دنيا می باشد. اگر در محل يك قبر با آن روپرتو شويم ممکن است قبر متعلق به يك مبلغ مذهبی باشد. اگر در غار يا محل سکونتی با آن روپرتو شويم آن مكان ممکن است محل زندگی يا محل ملاقات مبلغان مذهبی باشد.

سمبل ۱۴۵

= يكى از اشكالي است که در هر جايي که استفاده شده است مفهوم يكسانی ندارد. بيشتر در محل زندگي اقوام هيتي می توان با آن مواجه شد. در فرهنگ و خط هيتي اين شكل برای فرمانرواييان استفاده می شده است. در جاهای مختلف و سیستم های مختلف به عنوان سمبل مرد یا پادشاه نیز از آن استفاده شده است. ممکن است مفاهيمی همچون خود شخص فرمانروا یا دولت فرمانروا را در بر داشته باشد و یا برای نشان دادن قبر فرمانروا نيز استفاده شده باشد.

سمبل ۱۴۶

= معمولاً سمبول زن است که با آن زیاد روبرو می‌شویم. تصویر مثلث وارونه در دوران باستان به عنوان سمبول زن بر روی اشیای خانگی و تزئینی استفاده می‌شده است. در فرهنگ سومری به عنوان سمبول زن استفاده می‌شده و در بسیاری از تمدن‌ها نیز بدليل تاثیرات تمدن سومریان در فرهنگ آنها همین مفهوم را در بر داشته است. در ایران در مناطق غربی و شمال غربی می‌توان با آن روبرو شد.
از زمان هزاره سوم قبل از میلاد به بعد استفاده می‌شده است. مفهوم «منفی» را در بر دارد. در مجسمه‌ها یا تصاویر برجسته‌ای که برای یک زن مرد ای ساخته می‌شده مفهوم مرگ را منعکس می‌کند.

سمبل ۱۴۷

= یکی از عالیم چین باستان می‌باشد. تا به امروز هیچ دلیل قطعی مبنی بر اینکه این سمبول چه معانی‌ای را می‌رساند بدهست نیامده است. هر سمبولی یک معنای مخصوص به خودش دارد اما تا به امروز نسبت دادن هیچ مفهوم و معنای مشخصی به این سمبول امکان پذیر نشده است.

به بیان همین مطلب کفايت می‌کنیم که در عالیم چینی به عنوان سمبول «بام» استفاده شده است. به عقیده شخصی خود ما در صورت پیدا شدن آن در محل کلیسا‌ها ممکن است (به احتمال ضعیف) سمبول «ناقوس» نیز باشد.

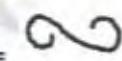
سمبل ۱۴۸

= این شکل طبق افسانه‌های رومی به عنوان عصای ژوپیتر شناخته می‌شود. ژوپیتر در تمدن روم معادل با زنوس در تمدن یونان می‌باشد. این شکل نیز نماد نیزه شکار ماهی یا عصای پزیدون و نپتون می‌باشد.

این شکل در عصر نئولیتیک (آخرین دوره عصر حجر) نماد شکاف‌ها و کنده‌کاری‌های بر روی صخره‌ها بوده است. عصاهای خدایان هرچقدر هم که با هم تقاؤت داشته باشند معمولاً تمثیل کننده ظرافت

می باشد. مواجهه شدن با این سمبل بر روی مزارها یا محل مدیین به این سی پس مرگ در آن اجرا می شده محتمل است. فرض بر این است که در اینگونه موارد شخص پس از مرگ برای مراقبت و محافظت به رب النوع مربوطه سپرده می شده. این سمبل در عین حال نماد قدرت تلاطم آب نیز می باشد.

سمبل ۱۴۹

 = این شکل مفهوم دفاع کردن را به تصویر می کشد. سمبلی است که معمولاً در تونل ها، دالانها و ساختارهای مشابه زیرزمینی با آن رویرو می شویم. همچنین در اتاق های درون گورپشته (تل خاکی) ها نیز می توان با این شکل رویرو شد. در اینجا دفاع کردن فقط در مفهوم تله ها بکار رفته است. بدلیل استفاده شدن این شکل در گورپشته هایی که نباید به آنها نزدیک می شدند، می توان به مفهوم وجود یک مجازات نیز به آن نگاه کرد. به عنوان یک شکل تزئینی استفاده شده بر روی سنگ قبرها نیز زیاد با آن رویرو می شویم.

سمبل ۱۵۰

= اسرار مرگ و زندگی بوسیله این شکل حلزونی به تصویر کشده شده است. این پیچش ها مفاهیم خدای گونه بودن و جاودانگی را بیان می کنند. در زمینه گنج ها برخی آن را به عنوان سمبل «مار» تعبیر می کنند که این طرز برداشت بسیار اشتباه است. در اینجا وارد موضوع سمبل مار نمی شویم زیرا این سمبل در جای دیگر و در زیر مطلبی با عنوان خودش با جزئیات بیشتری بیان خواهد شد. این سمبل مفاهیم جاودانگی و گردش بی پایان را در بر دارد.

سمبل ۱۵۱

= مفهوم احساسی خاص را می رساند، احساس ترسی آمیخته با احترام. گاهی در کنار تصاویر و اشکال کشیده شده از جنگجویان با آن رویرو می شویم. در اروپای شمالی و در زمینه جادوگری سمبل مهمی به شمار می رود.

در صورتی که در ایران با این سبک از مفهوم تضاد یا تقابل را به همراه باشد. طبق یک باور قدیمی هنگامی که بر روی پیشانی زئوس چین خوردگی دیده شود می‌تواند ترس‌های خود را به دشمنانش انتقال دهد. نباید این سمبول را با سمبول برخی از عناصر معدنی اشتباه گرفت.

۱۵۲ سمبول

= سمبولی است که در علم نجوم و ستاره‌شناسی مفهوم تضاد یا تقابل را به همراه دارد. تا به امروز دیده نشده که در مفاهیم دیگری غیر از این استفاده شده باشد. در شیمی و کیمیا نیز کاربرد دارد.

در زمینه گنج‌ها و اشیای پنهان شده نیز مفهوم دیگری را بیان می‌کند. بسیاری از افراد سمبول‌هایی نظیر این سمبول و اشکال و دوایر متصل به هم را علامت ارتباط بین اتاق‌های مخفی می‌دانند.

۱۵۳ سمبول

= در علم نجوم نشان دهنده خسوف (ماه گرفتگی) می‌باشد. این اتفاق (خسوف) به مفهوم تقابل میان ماه و خورشید می‌باشد، که تمام سطح ماه در زیر سایه زمین قرار می‌گیرد.

در زمینه باستان‌شناسی می‌توان آن را سمبول قبر دو انسانی دانست که در زندگی آنها با هم در ارتباط بوده و یا در زندگی به هم وابسته بوده‌اند. (مانند زن و شوهر و غیره) در اینجا سیاه بودن سطح دایره‌ها بیانگر مرگ یا سیاهی، به بیان دیگر خاموش شدن چراغ زندگی آن افراد می‌باشد

۱۵۴ سمبول

= به عنوان سمبول «منبع علم و دانش» شناخته می‌شود. سمبولی است که در فعالیت‌های مربوط با جستجوی گنج زیاد با آن روبرو می‌شویم. در اینجا کلید را به عنوان گشایش نباید دید، بلکه باید به عنوان کلید گشایش به آن نگاه

کرد؛ بیان کننده این است که به دسی ده می فهمد یا می داند بیار است. به بیان سیمر سمبل کلید بیان می کند که «در اینجا موردی وجود دارد که با دانش گشوده می گردد.» علاوه بر چیزهای گفته شده، در مسیحیت نیز مفهوم دیگری دارد که دانستن آن می تواند مفید واقع گردد. مطابق بیان انجلیل متی (انجلیل متی: ۱۶,۱۹) حضرت عیسی (ع) به پطرس حواری چنین گفته است: «من به شما کلید پادشاهی بهشت را خواهم داد.» به همین دلیل سمبل کلید در کلیسا مفهوم «خوش آمدگویی» به انسانها را به همراه دارد.

سمبل ۱۵۵

= در معماری گوتیک کلیساها سمبلی است که برای چهار واعظ استفاده شده است. منظور از چهار واعظ چهار نماینده از هر مذهب مسیحیت می باشد. این مذاهب شامل کاتولیک، پروتستان، ارتدکس و ایوانجلیسم می باشند و کتابهای این مذاهب نیز انجلیل های متی، مرقس، لوقا و یوحنا می باشند.

جایی که این سمبل در آن قرار دارد یک کلیسا است و معنای سمبل هم این است که ورود به کلیسا برای پیروان هر چهار مذهب آزاد است.

سمبل ۱۵۶

= سمبلی است که برای ایشتار (Ischtar) (از الهه های آشوری) استفاده می شده است. این خصوصیات را برای ایشتار برشمرده اند:

- الهه بهشت ها

- مادر هر کسی که از زن متولد می شود

- خواهر خدای خدایان بابلیان

- شمس (Shamash) خدای خورشید

- الهه لذت جنسی

- تنها الهه (رب النوع مونث) در میان خدایان آسیایی و بابلیان

- الهه جنگ و شکار

سمبل ۱۵۷

= در زمان حکمرانی بابلیان به منطقه دجله و فرات در ایران، این سمبل به عنوان ستاره رب النوع و نوس استفاده می شده است به بیان دیگر ستاره ایشتار است. معادل سمبل بالا می باشد.

این سمبل که در مناطق مختلف عراق امروزی استفاده می شده است، گاهی در اشکال متفاوت دیگر به سرزمین ایران راه یافته است.

سمبل ۱۵۸

= ستاره ایشتار همان سیاره و نوس (ناهید) می باشد. این سیاره قبل از میلاد مسیح (ع) الهه جنگ، جنسیت و برکت بوده است. همین اعتقادات در فرهنگ دوران پاگانیسم هم وجود دارد.

اطلاعات بیشتر درباره این سمبل را در زیر عنوان سمبل ستاره هشت گوش آورده شده.

(سمبل ۱۰۰)

سمبل ۱۵۹

 = سمبلی است در مفهوم تعادل در وزن، اما در زمینه گنج ها و در زمینه باستان شناسی نشان دهنده زمین مسطحی است که در زیر آن شیئی پنهان وجود دارد. در اینجا شیء دفن شده همانطور که می تواند یک گنجینه باشد، ممکن است به یک گور هم اشاره کند.

خط افقی سمبل پایه و اساس، سطح زمین، دنیا و در مفهوم کلی سمبل دولت و حکومت می باشد.

سمبل ۱۶۰

= این سمبل ها معمولا در اشکال هشت تکه دیده می شوند. از زیباترین و ظریف ترین اشکال هندسی می باشند. نشان سادگی، زیبایی، ظرافت و کمال

همچنین نماد داشتن وجهه بسیار، زندگی، مبيع بور، و مردمی تمامی دانس می باشد. از دید مسیحیت ستاره یا گل رز، همچنین مژده دهنده تولد حضرت عیسی (ع) می باشد. همچنین مقایسه ای داشته باشید با سمبل های ستاره هشت گوش، ستاره ایشتار، و سمبل های مشابه آن در فرهنگهای پاگانیسم.

در مقایسه با سمبل های گفته شده این سمبل ها بصورت برجسته کاری بر روی مرمر نبوده بلکه بشكل کنده کاری بر روی سنگ ها و صخره ها و بصورت اشکال ساده تری دیده می شوند.

سمبل ۱۶۱

= سمبل هایی نظیر این نشان کلیسا می باشند و برای نشان دادن زمانهای پذیرش مسیحیت بکار می روند. این اشکال تصاویر کلیساهاي زیبای چوبی ساخته شده در کوههای کارپات می باشند. این اشکال را فقط در غرب اوکراین می توان دید.

این اشکال برای نشان دادن توانایی کلیسا در جدا کردن خوب از بد بکار رفته اند. از این اشکال در طبیعت برای تشکیل صلیب یا بجای اشکال مثلث و چهار ضلعی استفاده می شده است. گاهی به صورت نادر نیز دیده شده که به منظور نشان دادن برج ناقوس هم از آنها استفاده شده است.

در میان جستجو گران گنج حرف رایجی وجود دارد؛ گفته می شود که شکل کشتی رد پول را نشان می دهد. این اشکال بسیار شبیه به کشتی هستند، اما سمبل کشتی نمی باشند، به همین دلیل این مطلب را در اینجا یاد آور شدیم.

سمبل ۱۶۲

= عنکبوت: این اشکال در نگاه اول به عنوان خورشید و تابش اشعه های نور آفتاب برداشت می شوند. این شکل نماد صبر، هنر و سخت کوشی است.

در نظر باستان شناسی مفهوم مشخصی در بر ندارد اما در زمینه گنج ها از روی تجربیات بدست آمده در این زمینه اینطور بیان می شود که در جاهایی که این سمبل پیدا شده است گنج نیز پیدا کرده اند. اینطور بیان می شود که اینگونه گنجینه ها بسیار ارزشمند و در مبالغ

بسیار بالایی هستند اما خطر را بسیار زیادی می‌رسانند.

سمبل ۱۶۳

= در میان جستجو گران گنج سخنان زیادی در مورد این سمبل وجود دارد. گفته می شود که محل وجود شکل تار عنکبوت طلسم شده یا خطرناک است. گفته می شود این سمبل در مورد گنجینه های مهم و ارزشمند استفاده می شود که در پنهان کردن آنها توجه زیادی به خرج می دهند. گفته می شود که قبل از جستجوی محل اینگونه گنجها باید ابتدا یک سری اطلاعات لازم درباره آن جمع آوری کرده و منطقه مورد نظر با دقت و به درستی بررسی گردد.

سمبل حیوانات

چه در زمینه باستان‌شناسی و چه در زمینه جستجوی گنج که موضوع اصلی کتاب ما را تشکیل می‌دهد بیشتر از هرگونه اشکال و سمبل‌های دیگر با سمبل حیوانات و سمبل‌هایی که از اجزاء و اشکال حیوانات در ساختن آنها استفاده شده است مواجه هستیم.

شاید یکی از مفید‌ترین وجوه این کتاب همین بخش از کتاب می‌باشد که در آن به بیان مفاهیم این سمبل‌ها خواهیم پرداخت. بخصوص می‌دانیم که جستجوگران گنج با دیدن هر شکل حیوان به وجود پول و گنج مشکوک شده و به جستجوی آن می‌پردازنند.

از اشکال حیوانات اغلب به عنوان سمبل خدایان استفاده شده است. مفاهیم این سمبل‌ها گاهی با ادراکات و احساسات جستجوگران گنج درباره آنها مطابقت می‌کنند. اما برای فهمیدن مفاهیم برخی از این اشکال و سمبل‌ها لازم است که معلومات عمیقی در مورد آنها داشته باشیم.

ما در این کتاب سعی نمودیم در مورد اشکال حیواناتی مانند سمور، مار، لاک پشت و حیوانات دیگری نظیر آنها و مفاهیمی که هر کدام از این سمبل‌ها می‌رسانند توضیحاتی کافی بیاوریم. سعی نمودیم مفاهیم پنهان شده در پس این سمبل‌ها را برای شما آشکار ساخته و به بررسی جزئیات آنها بپردازیم.

در مورد بت‌های حیوانات بدون شک مهم ترین آنها بت گاو نر می‌باشد. بت گاو نر در بسیاری از افسانه‌های یونان باستان آورده شده است. این فرضیه وجود دارد که منشاء بت گاو نر از آناتولی می‌باشد. در فرهنگ تمدن مصر که به فرهنگ کرت نیز بسیار نزدیک است نیز بت‌هایی به شکل گاو نر همانند آپیس (Apis) و Hather وجود داشته است. در اشکال و تصاویر دینی نیز اشکال سر حیوانات و بدن انسان دیده می‌شود. احتمالاً این تصاویر مرتبط با آیین‌های دینی می‌باشند که در هنگام اجرای آنها ماسک به صورت می‌زدند. در زمانهای گذشته برخی از حیوانات همانند خدایان پرستش می‌شدند، همانطور که شاهد نمونه‌های آن در تمدن مصر هستیم. به آپار اینگونه بتها در قرن هشتم قبل از میلاد بر می‌خوریم. در آرکادیا که یکی از گوشه‌های دور افتاده از دنیا می‌باشد رب النوع دیمیتری (Demetr) که سر اسب داشته و رب النوع زئوسی (Zeus) که سر گرگ داشته را می‌پرستیده‌اند.

بسیاری از حیوانات از لحاظ دینی حرمت و احترام زیادی می‌دیدند. بسیاری از حیوانات بخارط جنبه مقدسی که صاحب بودند به عنوان علامت خدایان استفاده می‌شده‌اند، یا در

بسیاری از مناطق این حیوان — رب — رئیسی — بسیار سب سوسندها برای خدای خورشید Helius، اسب و خرگوش برای Hera و لاک پشت برای Pan قربانی می شدند. مطابق عقاید موجود در آن زمان پرندگان گوشتخوار رساننده پیام های خدایان بوده اند. به همین دلیل است که عقاب در تمامی فرهنگها تقدیس خود را حفظ کرده و تا زمان حال نیز ادامه یافته است. پرندگانی همچون بلبل و کلاع نیز با خاطر آوازشان به عنوان خبر دهنده و راوی برخی سخنان و وقایع روزهای آینده شناخته می شده اند.

سگ دوستی محبوب است. در مورد گربه تقریبا هیچ چیزی نوشته نشده و هیچ تاکیدی نیز بر آن نشده است. اسب با دقت و توجه زیا تزئین می شده و موضوع تصاویر و نقاشی ها بوده است. اسبها به دلیل اینکه بر آنها سوار می شده اند، یکی از اركان اصلی و جزء جدایی ناپذیر جنگها بوده اند یا به دلیل نقش مهمی که در مسابقات داشته اند آنقدر پر اهمیت و با ارزش به حساب می آمدند که به همراه نام ثروتمندان از آنها یاد می شده است.

در فرهنگ های یونان، روم و بیزانس قربانی کردن حیوانات بسیار خوشایند خدایان بوده است. مطابق با اعتقادات، در هر تمدنی حیوانی مناسب به منظور قربانی کردن برای رب النوعی وجود داشته است، همچنین باز هم مطابق با اعتقادات هر رب النوعی از حیوانی خاص خوشش می آمده است. چویانان جوان کوههای Pindos این حیوانات خاص را هنگامی که هنوز کوچک بوده اند گرفته و آنها را با شیر گوسفند پرورش می دادند تا بعد از آنرا قربانی رب النوع آفرودیت نمایند.

اشکال آهو و گوزن از اشکالی هستند که در تزئینات دیوارها و گورها از آنها بسیار زیاد استفاده می شده است. در جزیره Delos مجسمه های شیری وجود دارد که برای تقدیم شدن به رب النوع بزرگی همانند Apollon ساخته شده اند. اشکال عقابها در کاخها، اتاقها و بر روی عصای شاهان و فرمانروایان بکار گرفته می شده است. استفاده کردن از اشکال و کنده کاری های شیرها و عقابها بر روی شمشیرها و خنجرها نشان هیبت و قدرت زیاد این حیوانات است که نظیر آن فقط در فرماندهان و فرمانروایان وجود دارد.

در دوره های قبل از تمدن یونان به موارد استفاده از اشکال و نمادهای گاو زیاد بر نمی خوریم. در تمدن های بعدی همانند روم و بیزانس گاو یکی از اشکالی است که بسیار از آن استفاده شده است. خوک با تمام زشتی اش حیوانی است که از نام آن برای توهین و تحقیر به دیگران استفاده شده است، اما به دلیل خصوصیات آن در تغذیه و تولید مثل بالا در بسیاری از مناطق دنیا جای مهمی در دامپروری داشته است.

اشکال حیواناتی همانند کبوتر، جوجه تیغی، شاهین، باز، شتر، خرس، اسب، فیل و نظایر

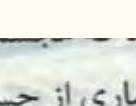
آن را در میان اشکال و تصاویر حسیده سده بر روی مرمره و سجده و صخره ها می توان دید. در کاخها، خانه ها، گورها و غیره از اشکال حیوانات استفاده می شده است. این اشکال گاهی منعکس کننده طرز زندگی یا مقام و منزلت فردی خاص بوده اند، مانند اشکالی که بر روی برخی سنگ قبره کشیده می شده، گاهی نیز به عنوان سمبول خدایان از آنها استفاده می شده است، و گاهی نیز برای علامت گذاری و نشان دادن مکان قبرها یا گنجها از آنها استفاده شده است.

اما در ارتباط با موضوع این کتاب، اشکال حیواناتی که برای نشان دادن محل گنجها استفاده شده اند خصوصیات ویژه ای دارند. برخی از اشکالی که در محل گنجها قرار داده می شوند از یک مژدگانی (پول کم یا گنجینه ای کوچک) خبر می دهند، برخی از آنها نیز نشان دهنده محل اصلی گنج هستند. در اینگونه علامت هایی که محل گنج را نشان می دهند اشکال حیواناتی انتخاب می شوند که از لحاظ خصوصیاتشان با ارزش و بزرگی گنج پنهان شده تناسب داشته باشند. بطور مثال یک حیوان در کنار یک، سه، پنج و یا هفت بچه اش اگر به تصویر کشیده شده است این تعداد بچه ها به هیچ وجه نشانگر یک پول زیاد یا گنج بزرگ نمی باشد. اینگونه اشکال حیوانات کوچک حتی اگر نشان دهنده محل یک گنج باشند نشان یگ گنج پراکنده می تواند باشد، و یا یک مژدگانی فربیض دهنده است، که پنهان کننده گنج به وسیله آن سعی کرده است که ذهن جستجو کننده گنج را از هدف اصلی منحرف کند.

مطابق برخی گفته ها اشکال شماره دار (فرزنده دار) حیوانات، نشانگر شماره منطقه هستند. مثلاً یک مرغ با پنج جوجه منطقه شماره پنج را نشان می دهد. در این رابطه بیشتر اشکال حیواناتی همچون مرغ با جوجه هایش، خوک با بچه هایش، خرس با توله هایش، شتر های پشت سرهم قرار گرفته در یک صف و نظایر آن استفاده می شود. هر کدام از این موارد را در زیر عنوان خودش به ترتیب توضیح خواهیم داد.

خصوصیت دیگر اشکال حیوانات، کنده کاری یا پرجسته کاری بودن آنها است یا به تصویر کشیده شدن آنها بر روی صخره ها یا سنگ های مرمر. این اشکال اگر نشان یک دفینه می باشند از سویی نیز بیان کننده اهمیت دفینه یا اهمیت شخصی که آن دفینه را پنهان کرده یا اهمیت شخص مرده ای که اشیاء به عنوان هدیه در قبر او قرار داده شده است می باشند، در نتیجه در اغلب موارد اینگونه اشکال حیوانات اطلاعاتی درباره ارزش، مقدار و خصوصیات دفینه به ما می دهند.

نکته مهم در اینجا این است که گنج هایی که با اشکال کنده کاری شده حیوانات نشان داده

شده اند هیچ گاه به بزرگی بر جای مسیحیان بر بسیه ساری شده حیوانات به آن اشاره دارند. به همین دلیل بسیاری از جستجوگران گنج بخصوص به اشکال برجسته کاری شده حیوانات اهمیت می دهند.

تصاویر کنده کاری شده حیوانات متعلق به افراد فقیر یا طبقه متوسط می باشند و یا متعلق به دزدان و غارتگران هستند که از امکانات کافی برای ساختن آنها بهره مند نبوده اند. اما اشکالی که بصورت برجسته کاری بر روی سنگهای مرمر تصویر شده اند یک کار پر زحمت و با ارزش هستند و دفینه ای که به آن اشاره می کنند نیز به تناسب این اشکال بزرگ تر خواهند بود. در این موارد بجای کلمه دفینه بکار بردن کلمه گنجینه صحیح تر می باشد.

در این چارچوب قسمتی از اشکال حیوانات که بر روی سنگها و صخره ها و یا در مناطق مسکونی قدیمی با آنها رویرو می شویم را تا حد امکان در اینجا آورده و توضیح خواهیم داد. با این حال به یاد داشته باشید که همیشه به نتایج قطعی اشاره نخواهند داشت. ما تا حد امکان چه از نظر وجه علمی این کار و چه از نظر تجربیاتی که در این زمینه بدست آورده ایم شما را در این زمینه راهنمایی خواهیم کرد. اشکال حیوانات همانطور که در دوران های مختلف مفاهیم مختلفی داشته اند، گاهی در یک دوران خاص بخاطر تمدن های متفاوتی که از آنها استفاده می شده است مفاهیم متفاوتی را می رسانده اند. همچنین باید این موضوع را نیز در نظر داشته باشیم که این اشکال ممکن است در نتیجه نگاه شخصی یک فرد یا بر اساس منطق متفاوت دزدان و راهزنان و یا فقط برای گمراه کردن ایجاد شده باشند.

ماهی

یکی از سمبل های مسیحیت می باشد و مفاهیمی همچون فراوانی، برکت، غسل تعمید، قدرت تازه و نوشدن، و یا قربانی را به تصویر می کشد. گاهی شاهد مواردی از این شکل هستیم که با دقت و توجه زیادی بر روی سنگ ها و لوحة ها به تصویر کشیده شده اند.

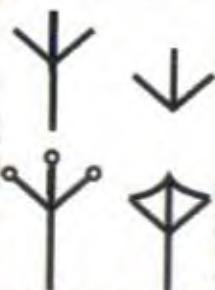
فرضیه های زیادی درباره اینکه چجوبه و چرا مسیحیان سروج به استعداده از سمبیل ماهی کردند وجود دارد اما قطعیت هیچکدام از این فرضیه ها به اثبات نرسیده است. از میان این فرضیه ها آنکه قوی ترین احتمال را در خود جای داده است، داستانی است که در متون مقدس آمده و در آن ماجرا حضرت عیسی (ع) بشکلی معجزه وار ۵۰۰۰ نفر را با نان و ماهی سیر کرده است. این سمبیل که در نگاه اول شکل یک ماهی را خاطر نشان می کند، سمبیلی رمز گونه و سری بوده که در دوران امپراتوری روم توسط مسیحیان اولیه استفاده می شده است. اولین مسیحیان که بخاطر اعتقادات دینی که داشتند خوار و حقیر شمرده می شدند، حتی در معرض آزارها و شکنجه ها قرار می گرفتند، از این سمبیل در میان خودشان به عنوان یک وسیله آشنایی استفاده می کرده اند. قبل از دوران مسیحیت نیز سمبیل ماهی در مفاهیم متفاوتی استفاده می شده است، یکی از این موارد استفاده از آن به عنوان سمبیل برکت بوده است. اما مطابق یافته ها و معلوماتی که امروزه داریم می توان گفت کسانی که از این سمبیل زیاد استفاده کرده اند مسیحیان اولیه بوده اند.

مطابق ادعای یک ریاضیدان به نام پیساگور (Pisagor) رقم اسرار آمیز ماهی عدد ۱۵۳ می باشد. طبق روایتی که در انجیل آمده است نیز هنگامی که حضرت عیسی (ع) در گرفتن ماهی به حواریون خود کمک می کرده، ۱۵۳ ماهی گرفته است.
بر این اساس روایاتی وجود دارد که اگر سمبیل ماهی در جایی دیده شده یا با گنجینه ای در ارتباط باشد به تناسب محل نشانگر اندازه هایی همانند ۱۵۳ سانتی متر یا ۱۵۳ متر می باشد.

همچنین اگر از نظر موضوع گنج پژوهی به این سمبیل نگاه کنیم، ممکن است گاهی نشان دهنده آب یا مکانی مرتبط با آب باشد، (مانند آب جاری، رودخانه یا دریاچه و امثال این) در هر صورت جایی که سمبیل ماهی در آنجا پیدا شود به احتمال زیاد محلی است که قبری در آنجا وجود دارد.

پای غاز و پای مرغ

پای مرغ یکی از علایمی است که بسیاری از محققان آن را در مفهوم خودش تعبیر می کنند. با توجه به علم نسب شناسی شکلی است علی رغم جوانی تاکید بر محافظت دنیا می کند. مفهوم یک انسان جوان اما عاقل و فهمیده را در بر دارد.

پای غاز علاوه بر این که بر سری ری دیگری سرمه مسحوم جان و روح را نیز به تصویر می کشد.

شکل پای غاز از روی پرده میان انگشتان به راحتی شناخته می شود اما پای مرغ اینطور نمی باشد. شکل پاهای همانند راه رفتن این حیوانات باید به ترتیب و پشت سر هم باشد. در این ارتباط این سمبول ها را با سمبول های شبیه اینها که به تنهایی آورده می شوند و قبل از آنها بحث کردیم مقایسه کنید.

شکل پای غاز اغلب اوقات با سمبول دیگری که سمبول قبر خانوادگی می باشد اشتباه گرفته می شود. همچنین مطابق برخی از تجربیات می توان گفت پای غاز گاهی علامت و نشان برخی از دفینه ها و اشیای پنهان شده می باشد..

همچنین می توان گفت که پای غاز در بعضی موارد بخصوص در در دوران های آخر حکومت قاجاریان به عنوان علامت راهنمایی کننده به برخی مکانهای سری استفاده می شده است.

پنجه خرس

احتمالاً به علت طرز فکرهای تاثیر پذیرفته از زندگی حیوانات، پنجه خرس با مفاهیمی چون محافظ جنگل، ناظر و مراقب جنگل در ارتباط

 است. این شکل سمبول شجاعت، دانایی، قدرت و برکت نیز می باشد. مطابق با برخی از روایات گفته شده توسط جستجو گران گنج، هنگامی که این نقش به تنهایی و بر روی دیواره غاری یا در نزدیکی غاری و یا بر روی صخره ای پیدا شود، لازم است که در اطراف آن ناحیه به دنبال سمبول خرسی بگردیم که یک پای آن ناقص کشیده شده است. این نوع سمبول در زمینه گنج ها به عنوان سمبول «خرس لنگ» شناخته می شود که در جای دیگر و در زیر همین عنوان به بیان آن خواهیم پرداخت.

اسب

سمبل اسب به عنوان نشان تاریخی خورشید شناخته می شود. باستان شناسان مدعی هستند که اسبها توسط انسان برای اولین بار در اوکراین اهلی شده اند.

این شکل سمبول ثروت، آسایش، فراوانی و سرعت می باشد.

سمبلی است که در ایران گاههایی با آن رویرو می سویم. در اینجا می خواهیم اهمیت خصوصیت وفاداری اسب را بیان کنیم که در بسیاری از موارد دلیل اصلی بکارگیری این سمبل نیز می باشد. همانطور که در مورد سمبل سگ نیز این موضوع صادق است، گاهی وجود اشکال سگ یا اسب بر روی سنگ قبر برخی افراد نشان دهنده ارتباط و دوستی بلند مدتهاست که آن انسان با حیواناتی مانند اینها داشته است. این موضوع را در زیر عنوان خودش بیشتر توضیح خواهیم داد.

قوچ

این سمبل مخصوص مرد است و رهبری و قدرت را نشان می دهد. این شکل که در بسیاری از سیستم های علامت گذاری اسفاده می شود سمبل اعتبار و عزم نیز می باشد. اغلب در نزدیکی گور یا بر روی سنگ قبر مردانه استفاده می شود که در زمان حیات مقام ریاست داشته اند.

کبوتر

در زمینه باستان شناسی و در زمینه گنج پژوهی درباره کبوتر دیدگاه های متفاوتی وجود دارد. همانطور که با حروف ابجد ارزش رقمی کلمات محاسبه می شود، مطابق ارزش رقمی حروف الفبای یونانی نیز کبوتر بیان کننده برخی مفاهیم مشخص می باشد. کلمه Peristera در زبان یونان معادل کبوتر می باشد. مجموع ارزش رقمی حروف این کلمه برابر با رقم ۸۰۱ است. همچنین مجموع ارزش رقمی دو حرف آلفا و امگا که حروف اول و آخر الفبای قدیمی یونانی هستند برابر با ۸۰۱ است. در این وضعیت ارزش رقمی کلمه کبوتر و ارزش رقمی مجموع دو حرف آلفا و امگا با هم برابر می باشند. وجود سمبل کبوتر بر روی یک سنگ قبر می تواند بیان کننده یکی از مفاهیم زیر باشد. مطابق اعتقادات مسیحیت روح القدس در ظاهر یک کبوتر در حضور حضرت عیسی (ع)

ظاهر شده و مسئولیت پیامبری را بر سپرده است. مریم ب پس و عیسی نبود نمادینه شده است و برای جاودانه ساختن اعتقاد پیامبری حضرت عیسی (ع) نقش کبوتر بر روی سنگ قبر به تصویر کشیده شده است.

اما اگر از دید گنج پژوهی به این مطلب نگاه کنیم، تنها می‌توان این مطلب را بیان کرد که اگر تصویر یک کبوتر بر روی سنگ قبر شخصی بصورت زیبا و برجسته کاری شده بر روی مرمر به تصویر کشیده شده باشد بشکلی که این تصویر ارزش هنر نیز داشته باشد، می‌توان گفت که شخص دفن شده در آنجا از مقام و منزلت اجتماعی بالایی برخوردار بوده است و به همین دلیل نیز ممکن است در درون مزار او یا در همان نزدیکی هدایایی نیز به همراه او دفن کرده باشند.

عقاب

عقاب در تمام دوران‌ها نماد قدرت بوده است. در طول تاریخ و در بسیاری از تمدنها این حیوان را به عنوان سمبول قدرت، آزادی و اقتدار شناخته شده است. در زمان تمدن‌های روم، بیزانس و سلجوقیان عقاب در اشکال متفاوتی نشان داده می‌شده است، به عنوان مثال می‌توان عقاب دو سر، عقاب با بالهای باز یا با بالهای بسته و اشکال متفاوتی دیگری نظیر این با تصاویر عقاب اغلب در مناطق مسکونی مربوط به تمدن روم و سلجوقیان بیشتر رویرو می‌شوند. همانطور که عقاب سمبول قدرت و آزادی تمدن‌ها بوده است، ممکن است در زمینه گنجها نیز از تصاویر این پرنده استفاده شده باشد، در این حالت باید به برخی از نکات توجه داشته باشیم. تصویر عقاب باید در محل‌های مرتفع و صخره‌ای قرار گرفته باشد. این گونه سمبول‌ها گاه بصورت مجسمه این پرنده و گاه بصورت برجسته کاری بر روی سنگها هستند. در هر دو حالت محل پنهان شدن گنجینه در چشمان عقاب پنهان شده است. این‌گونه دفینه‌ها را می‌بایست در اراضی خاکی و محل‌های باز جستجو کرد.

عقاب در تمام دوران‌ها نماد قدرت و اقتدار بوده است؛ در زمینه پول نیز این مطلب صادق است. این سمبول همیشه نشانگر پول زیاد می‌باشد. این گنجینه به احتمال زیاد اموال یک جنگجو یا فرمانروایی است که طرز استفاده از شمشیر را می‌دانسته است. اگر بر بالای تصویر عقاب نقش صلیب نیز وجود داشته باشد، به احتمال بسیار این گنجینه متعلق به زمان روم یا بیزانس می‌باشد. اگر عقاب با بالهای باز به تصویر کشیده شده باشد، این

ثروت پس از مرگ شخص و به منظور یاد بود او دفن سده است. آن محل مرار شخص مورد نظر نیست اما با این حال اشیایی همانند شمشیر، نقاب قبر، کلاه خود جنگی، و غیره متعلق به او همراه پولهای او دفن شده است.

بوسیله این تصاویر نمی توان تعیین مسافت نمود اما به احتمال زیاد یک علامت صلیب یا یک غار در جهت نگاه چشمان عقاب وجود دارد. در جهت نگاه عقاب یک دشت مسطح یا بقایای شهری قدیمی وجود ندارد، حتماً باید منطقه ای صخره ای باشد. در باره این موضوع سخنان و روایاتی نیز وجود دارد که نمی توان از صحت آنها مطمئن بود با این حال ما این سخنان را در اینجا می آوریم:

- اگر بر بالای سر عقاب صلیب قرار داشته باشد آنجا مزار یک پادشاه یا شخصی صاحب قدرت می باشد.
- اگر بالهای عقاب باز باشد آن محل یک مزار نیست بلکه مکان یا لوحه یادبودی است که برای شخص مورد نظر ساخته شده است.
- اگر در نزدیکی تصویر عقاب قبر شخص مورد نظر قرار گرفته باشد، به همراه پیکر او اشیای شخصی اش (همانند شمشیر، زره و کلاه خود) نیز دفن شده است.
- اگر تصویر عقاب بشکل کنده کار شده باشد، در اینجا باید به دنبال علایم کنده کاری شده دیگری بگردیم که آنها نیز ما را به مکان گنج راهنمایی خواهند کرد.
در مورد عقاب توجه کردن به این موارد نیز می تواند مفید واقع گردد:
الف) اگر در تصویر عقاب شی گوی مانندی در میان پنجه های او قرار گرفته باشد، امکان دارد که آن تصویر نشان یک گورپشته (تل خاکی) باشد.
ب) اگر منقار بالایی عقاب بلند تر باشد، گنج پنهان شده را باید در طرف جلوی تصویر جستجو کرد، و در حالت عکس یعنی زمانی که نوک پایینی عقاب بلند باشد باید در پشت تصویر به دنبال گنجینه گشت.
ج) اگر چشمان عقاب بیش از حد معمول برجسته شده باشد در این حالت نیز باید احتمال وجود گورپشته (تل خاکی) را در نظر گرفت.
- تصویر عقابی که سر آن خمیده و رو به پایین باشد، تصاویری برجسته هستند که در اجتماع های ارمنی-رومی و بخصوص در کلیساها و میادین شهرهای آنان قرار داده می شده است و مفهوم «سر سلجوقیان را خم کردیم» را به همراه داشته است.

شکل شتر در فرهنگ های زمان قدیم استفاده می شده است.

این حیوان بیشتر در مناطقی همانند آفریقا و خاور میانه نقش

مهمی در زندگی روزانه مردم ایفا می کرده است و به همین

دلیل در میان اشکال و سمبول های غربی زیاد استفاده نشده

است. سرزمین ایران که از لحاظ جغرافیایی مابین شرق و غرب قرار گرفته است انسانها

اهمیت زیادی برای این حیوان قائل شده و در زندگی روزانه خود جایی برای او در نظر

گرفته است.

در حالی که در بعضی از مناطق کشورمان این حیوان نقش زیادی در زندگی انسانها ایفا نمی کرده است اما در بعضی از مناطق کشور به عنوان یک وسیله باربری یا سواری مشهور بوده و زیاد مورد استفاده قرار می گرفته است.

این حیوان که از لحاظ شکل فیزیکی و طرز نشستن و خوابیدن با بسیاری از حیوانات تفاوت های زیادی دارد، در طول زمان در میان انسان های کشورمان در عالیم و تصاویر گنجینه ها نیز مورد استفاده قرار گرفته است و به علت شکل متفاوت جسمی اش در سمبول های زیادی از آن استفاده شده است. دلایل اصلی استفاده شدن تصویر شتر در زمینه گنجها را می توان در سه خصوصیت این حیوان خلاصه کرد.

۱. همانطور که می دانیم شتر جز جدایی ناپذیر کاروانها بوده است. بارها بر پشت شتر قرار داده می شده و توسط ساربان بوسیله زنجیرهایی هدایت می شده اند
۲. شاخص ترین خصوصیت شترها کوهان های آنهاست که به تعداد یک یا دو عدد بر پشت آنها قرار گرفته است.

۳. یک خصوصیت کمتر شناخته شده شتر نیز این است که رفتاری که با او می شود را فراموش نمی کند، بر همین اساس هم می تواند بسیار وفادار باشد و هم می تواند کینه توز باشد.

در اینجا هم می خواهیم به مواردی اشاره کنیم که چرا شتر در سمبول هایی که در زمینه گنجها از اهمیت بالایی برخوردار بوده است.

- ۱- به دلایلی که گفتیم از تصاویر شتر در تمدن هایی همانند روم و بیزانس و غیره استفاده نمی شده است. در میان سمبلهای مسیحیت نیز جای قابل ملاحظه ای اشغال نکرده است.
- در سمبول های غیر دینی غربی نیز به آن بر نمی خوریم، سمبولی است که خاص ایران و مناطق اطراف آن می باشد و با زندگی انسانهای این مناطق در ارتباط است.

خصوصیت بار بری شتر باعث شده است نا بصورت نماد حیوانی ساحنه سود به بارهایی ارزشمند بر پشتی حمل می کند. در این خصوص پنهان کنندگان گنجینه ها در جزئیات مختلف سمبول این حیوان معانی مختلفی قرار داده اند.

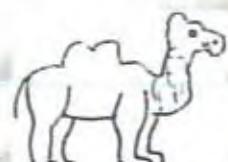
الف) اگر شتر در حال راه رفتن به تصویر کشیده شده باشد این بدان معنی است که برای رسیدن به هدف باید مسافت بیشتری طی شود، مسیر این مسافت نیز در جهتی که شتر راه می رود خواهد بود.

ب) در مسیری که در جهت حرکت شتر طی می شود باید حتما علامت دیگری به عنوان علامت آخر وجود داشته باشد. این علامت ممکن است تصویر شتری باشد که نشسته است، یا علامت یک صلیب، کنده کاری خاصی بر روی یک صخره یا سنگ، یک علامت ضربدر، یا عالیم مشخص دیگری نظیر اینها.

ج) این علامت نهایی به تناسب شرایط محیط و اراضی اطراف ممکن است در فاصله ۱۱، ۲۱ الی ۴۰ قدمی قرار گرفته باشد.

د) اگر تصویر چوبان یا ساریانی که شترها را می کشد در شکل وجود داشته باشد، در این حالت احتمالا زنجیری نیز در شکل وجود خواهد داشت. ممکن است تعداد حلقه های زنجیر نشان دهنده تعداد قدمهایی باشد که باید برای رسیدن به علامت نهایی طی شود.
ه) اگر زنجیر وجود ندارد هرگونه اشکال موجود بر روی شتر یا ساریان مانند تعداد خطوط یا نقاط جزئیات روی آنها ممکن است بیان کننده مسافت باشد، به همین دلیل جزئیات تصویر باید به خوبی بررسی گردد.

و) اگر شتر در حال نشسته تصویر شده باشد، این بدان معنا است که گنجینه در همان نزدیکی پنهان شده است.

-۲ همانطور که می دانیم شتر یک حیوان کوهان دار است، برخی از حیوانات به دلیل ساختار کلی و برخی نیز به دلیل اعضاء و خصوصیات خاصی که دارند اندیشه خاصی را منعکس کرده و به شکل سمبول در می آیند.

کوهان شتر ممکن است به پشته ای (تل خاکی) اشاره کند. این پشته یک مزار نبوده و تنها برای مشخص کردن محل اشیاء پنهان شده ساخته شده است. این پشته می تواند پشته ای از سنگها باشد یا هرگونه ساختاری که در آن محل جلب توجه نماید.
-۳ به موضوع وفاداری و کینه توزی شتر اشاره ای کردیم. این خصوصیت شتر را در این

سمبل اینطور می توان توضیح --- سبب بروی سی به این را می ساسد چیزهای زیادی را بصورت آشکارا بیان می کند. او هم می تواند اسرار شما را به مدت های طولانی حفظ نماید و در عین حال چیزهایی را که در خود مخفی نگه داشته است در عین بی زبانی آشکار سازد، اما هنگامی که آن را نشناخته و زبانش را ندانید، در اینجا خاموش و رازدار بوده و هیچ چیزی بیان نمی کند.

بخاطر همین خصوصیت وفا و رازداری است که شتر در سمبل گنجینه ها استفاده شده است. در محلی که شتر قرار دارد گنجینه ای نیز ممکن است وجود داشته باشد، اما برای یافتن آن گنجینه باید آن شتر را بشناسید و بتوانید با او ارتباط برقرار کنید.

از سمبل شتر اقلیت های مختلف همچنین دزدان و راهزنان نیز استفاده می کرده اند. اگر شتر بار داشته باشد احتمالا در نزدیکی گنجینه ای وجود دارد، (اموال غارت شده ممکن است در جایی همانند چاه، چشمی یا کاروانسرا یی در آن نزدیکی پنهان شده باشد). اگر باری نداشته باشد ممکن است هیچ چیزی در آن اطراف وجود نداشته باشد و تنها نشان دهنده مسیر کاروان باشد. در سمبل شتر تصویر شتر نشسته اهمیت ویژه ای دارد. بار شتر احتمالا در آن حوالی پنهان شده است. ممکن است در چاه، غار، شکاف صخره و نظایر آن پنهان شده باشد.

اگر تصویر شتر در داخل غاری قرار داشته باشد، فرقی نمی کند که ایستاده باشد یا نشسته، اشیاء پنهان شده در داخل غار قرار دارد.

در مورد شتر این موارد را به خاطر داشته باشید:

- اگر باری بر روی آن باشد به معنای پر بودن و وجود چیزی است.

- اگر شتر باری نداشته باشد به معنای خالی بودن است، یعنی بر روی مسیر کاروان قرار دارید.

- اگر در داخل غار باشد، اشیاء پنهان شده در غار پنهان است.

- اگر شتر نشسته باشد اشیاء در آن نزدیکی پنهان شده است.

- اگر در حال راه رفتن است، شما نیز در همان مسیر به راه رفتن ادامه دهید.

سنگ

یکی از سمبل ها و اشکال یونانی است. معمولا بر روی سنگ فبرها به چشم می خورد. بر روی دیوارها یا سنگ های مرمر به ندرت دیده می شود. بیشتر بر روی سنگها و صخره های روی زمین بصورت نقوش برجسته یا کنده کاری شده به چشم می خورد. بیشتر

بصورت کنده کاری شده با آن مواجه می شویم. از زمان بمدن یونان استفاده سده و به بیزانس راه یافته است.

جهت نگاهش یا جهت قرار گرفتن سر آن محل قبر را نشان می دهد. مسافت بین آن و قبر مورد نظر معمولاً بین ۳ الی ۷ قدم می باشد. اگر سگ بر روی زمین دراز کشیده باشد مزار در همانجا قرار دارد. ممکن است در داخل مزار هدایایی نیز باشد اما از روی این سمبول نمی توان آن را فهمید زیرا این سمبول تنها بخاطر اعتقادات دینی استفاده می شده است. در مورد قبر انسانهای سالخورده ای که مورد احترام و محظوظ انسانها بوده اند استفاده می شده است.

شاید تصویر سگی که در وضعیت آماده باش و نگهبانی به تصویر کشیده شده باشد نگهبان اشیائی پنهان شده باشد. احتمالاً شیء مورد نظر در زیر تصویر سگ یا در یکی دو قدمی آن قرار دارد. اینگونه اشیاء حتماً در زیر خاک پنهان شده اند.

سگ بخاطر وفا و صداقت‌ش در یونان باستان و به دنبال آن در بیزانس دوست بسیار محظوظ بوده است. در آن زمانها گربه تقریباً شناخته نمی شده و از آن در تصاویر استفاده نمی کرده اند.

خرس

خرس به عنوان طلسم آینده خوب و بخت خوش شناخته می شود. در زمانهای ماقبل تاریخ آنرا مرتبط با طلوع آفتاب می دانسته اند.

در برخی سیستمها بیانگر دقت، توجه و بیداری است. به عنوان سمبول مردانگی است که تنها و بدون جفت نیز نمی ماند، به همین دلیل ممکن است در اطراف سمبول آن سنگها یا صخره هایی بصورت ردیفی وجود داشته باشد که تمثیل کننده مرغ ها (جفت های او) می باشند.

همچنین در محل یک قبرستان خانوادگی برای نشان دادن قبر پدر خانواده یا اعضای خانواده نیز ممکن است بکار رفته باشد.

اسب

در دوران باستان حیوانات زیادی از جنبه دینی مورد احترام قرار می گرفته اند. بسیاری از حیوانات بخاطر تقدیس خاصی که داشته اند برای نشان دادن خدایان مورد استفاده قرار گرفته اند، و یا همانطور که در بسیاری از جاهای رایج بوده است برای خدایان قربانی می شده اند. بطور مثال اسب حیوانی بوده است که برای رب النوع Hera قربانی می شده است.

اسب حیوانی است که با وفا و صداقت شناخته شده و خدمتگذار انسان بوده است. اما چیزی که موضوع ما را تشکیل می دهد تجلی خصوصیات وفا و خدمتگذاری آن در زمینه دیگری می باشد.

همانطور که می دانیم در افسانه ها از اسب تروا (Troy) بحث می شود. آنطور که روایت می شود سریازان یونانی در داخل اسپی چوبی پنهان شده و بدین طریق شهر تروا را فتح کرده اند. اگر سمبول اسب در زمینه گنجینه ها مفهومی دارد باید برای فهمیدن آن مفهوم از این زاویه به موضوع نگاه کرد.

تصاویر اسب بصورت کنده کاری شده یا برجسته کاری می تواند باشد. تا به امروز تمام تصاویر دیده شده از اسبها در ابعاد بزرگ بوده اند. موضوع مهم در اینجا این است که آیا اسب نشان محل گنج می باشد یا نمی باشد.

اگر بر روی سنگی که بصورت افقی بر سطح زمین قرار گرفته است به تصویر کشیده شده باشد و هیچ شکل دیگری نیز در کنارش نباشد، در اینجا نشان قبری است که در آن نزدیکی قرار دارد. به عنوان پول و گنج هم هر چیزی که در داخل قبر گذاشته باشند همان است.

اگر بر روی صخره ای بصورت کنده کاری یا برجسته کاری به تصویر کشیده شده باشد، به شکلی که خطی افقی نیز در زیر پاهای آن کشیده شده باشد یا پاهای اسب بصورت چرخ هایی گرد تصویر شده باشد در اینصورت این تصویر همان اسب تروا می باشد که داخل شکم آن نیز خالی نیست. شاید به گنج کوچکی و یا به احتمال زیاد به یک نقشه اشاره دارد.

گفته می شود اگر اسب به گونه ای تصویر شده باشد که یکی از پاهای آن (پای جلو) در هوا باشد، کار حفاری باید درست در همان جا انجام گیرد. این تصویر بیانگر این است که اسب در آنجا ایستاده و به چیزی در آن نقطه اشاره می کند.

شاید اگر اسب در حال راه رفتن کشیده شده باشد، در آن صورت شیء پنهان شده در نقطه ای جلوتر و در همان مسیری که اسب راه می رود قرار داشته باشد.

مرغ

سمبل مرغ در زمینه گنج مستقیماً با پول و طلا در ارتباط است. این حیوان مطابق عالیم باستان سمبول باروری و بسیار زایی نیز می‌باشد. مرغ در قبلا (کابala) و در برخی از متون مذهبی حمل کننده تخم مرغ طلس شده است.

در میان جستجو گران گنج گفته می‌شود که در جایی که سمبول مرغ قرار دارد باید به دنبال یک سنگی گشت که تمثیل گر تخم مرغ می‌باشد. گفته می‌شود سمبول مرغ و سنگی که به عنوان تخم مرغ آن مرغ است به گنجینه‌ای متعلق به دزدان اشاره دارد یا مکان متروکه‌ای متعلق به ارمنی‌ها را نشان می‌دهد. گفته می‌شود در زیر آن پول و جواهرات وجود دارد. همچنین گفته می‌شود که «سمبل مرغ بصورت تنها یا به همراه جوجه‌هایش یکی از آن سمبلهایی است که بیشترین استفاده را در زمینه گنجینه‌ها دارند. چه به تنها ی و چه در کنار جوجه‌هایش نشان حتمی یک گنجینه می‌باشد. در فرهنگ‌های بیزانس و ارمنی بسیار زیاد از آن استفاده شده است. مفاهیم این سمبول نسبت به اقوام و تمدن‌هایی که از آن استفاده کرده‌اند متفاوت است اما در حالت کلی بدون گمراه کردن جستجو کننده او را به گنجینه می‌رساند. کافی است که محل مورد نظر قبل توسط کس دیگری پیدا شده و اشیاء پنهان در آنجا برداشته شده باشد.

در مورد مفاهیم سمبول مرغ و جوجه‌هایش می‌توان گفت:

معمولاً گروه‌هایی در تعداد فرد بر روی دیوارها یا دیواره صخره‌های (ضخره‌های عمودی) و گروه‌هایی در تعداد زوج بر روی زمین یا بر روی صخره‌های روی زمین (افقی) به تصویر کشیده شده‌اند. بطور مثال یک مرغ به همراه ۵ جوجه‌اش یک گروه زوج را تشکیل می‌دهند و بر روی زمین رسم می‌شوند، یا یک مرغ به همراه ۶ جوجه‌اش تعداد ۷ را تشکیل داده و یک گروه فرد هستند که بر روی دیواره صخره‌ها کشیده می‌شوند. اگر بر روی زمین تنها سر یک مرغ تصویر شده باشد و هیچ نقش دیگری هم غیر از آن وجود نداشته باشد، آن تصویر به طور حتم یک اتاق زیر زمینی را نشان می‌دهد. در صورتی که تصویر گفته شده بر روی زمین باشد اتاق درست در زیر تصویر قرار دارد. اگر یک مرغ بصورت کامل و بر روی یک صخره افقی تصویر شده باشد، هنگامی که از دور به آن صخره نگاه کنیم خود صخره نیز شباهت به مرغ خواهد داشت. در این حالت

قسمتی از صخره که نشان د
بر روی زمین باید سنگی را جستجو کنیم که احتمالاً گنجینه در زیر آن قرار دارد. این سنگ ممکن است کوچک یا بزرگ باشد.

یک مرغ تنها گاهی نیز همانند تصویر گاوی که زنگوله ای بر گردن دارد نشان دهنده مقدار پول کمی است که به آن مژده‌گانی گویند. گاهی نیز از داخل تصویر یک مرغ ممکن است یک نقشه بیرون آید.

گاه در تصاویر مرغ به همراه جوجه هایش، در اطراف تصویر مرغ یا اطراف صخره ای که به شکل مرغ است به تعداد جوجه ها ممکن است سنگ کوچک یا بزرگ بر روی زمین قرار گرفته باشد که در زیر آن سنگ ها یعنی به تعداد جوجه ها در آنجا گنجینه وجود دارد. در اینگونه موارد دفینه ها در عمق زیادی نبوده و درست در زیر سنگ ها قرار دارند. تصویر مرغ به همراه جوجه هایش به عنوان نشان قبرستان های خانوادگی نیز ممکن است استفاده شده باشد، در اینصورت در آن ناحیه به تعداد جوجه ها باید قبر وجود داشته باشد. اگر در تصویر تنها یک جوجه وجود داشته و آن جوجه نیز در زیر بال چپ مرغ باشد، درست در زیر همان صخره ای که تصویر بر روی آن کشیده شده است قبری وجود دارد. اینگونه قبرها خالی نمی باشند.

اگر در تصویر جوجه بر پشت مرغ سوار شده باشد، این تصویر به احتمال زیاد نشان دهنده یک دفینه است. در اینجا باید به جهت سر جوجه دقت شود. در جهت نوک جوجه و در فاصله حداقل ۵۰ متری باید به دنبال صخره ای باشیم که به شکل مرغ یا منقار مرغ باشد. اگر تصویر نوک بالایی مرغ بلند تر از نوک پایینی باشد، گنجینه در در جهت سر مرغ و در فاصله حداقل ۵۰ متری قرار دارد، اگر نوک پایینی دراز تر باشد، گنجینه را در جهت خلاف سر مرغ باید جستجو کرد.

گوزن

سمبل دیندار بودن است و سمبلی است که مفهوم وابستگی را می رساند. این سمبل بیان می کند که شخصی که شکل گوزن برای او به تصویر کشیده شده است، اعتماد خدا را به خودش جلب کرده است. این دیدگاه وجه دینی این سمبل می باشد.

این سمبل همچنین شکلی است ناریخی در فرهنگی به *تاریخی* می‌سود. این سمبل در این فرهنگ نماد ریاست، پیروزی، شادی و سرور و مردانگی است.

می‌گویند هنگامی که می‌خواستند دختری را برای آرتیمیس قربانی کنند، آرتیمیس دلش به رحم آمده و بجای آن دختر گوزنی قرار داده است و بدین ترتیب دختر نجات پیدا کرده و آرتیمیس او را به عنوان راهبه به همراه خود به *Tauris* برده است.

بخاطر همین افسانه بر روی سنگ قبر زن‌ها تصویر سر گوزن یا آهو می‌کشیده‌اند تا آرتیمیس او را گرفته و نزدیکش باشد. تصاویر گوزن اغلب بر روی سنگ قبرها به تصویر کشیده شده‌اند.

از دید باستان‌شناسی و نظرات و گفته‌های گنج پژوهان نیز (هرچند علمی نباشد) می‌توانیم اینگونه به موضوع نگاه کنیم: شاخهای گسترده شده و شاخه شاخه شده گوزن بخاطر شکلی که دارد مطابق طرز فکر مردم دوران باستان بیانگر یک دلالان و تونل زیر زمینی می‌باشد.

این سمبل سمبلی نیست که به گنج اشاره کند. یعنی اگر تصویر گوزن وجود داشته باشد نمی‌توانیم بگوییم که حتماً گنج هم وجود دارد. اما از آنجایی که این شکل ممکن است نشان قبر زن مهمی باشد؛ محل ارزش بررسی را خواهد داشت. حداقل ممکن است در درون قبر یا در کنار آن اشیاء و هدایای ارزشمندی دفن شده باشد.

توضیح: برای اینکه اجزاء حفاری در محل قبرها داده نمی‌شود، در اینگونه مکانها ابتدا می‌توان محل را بوسیله تجهیزات بررسی کرده و در صورت وجود چنین اشیائی اقدام به گرفتن مجوز نمود.

پرنده

سمبلی است که در ایران زیاد با آن رویرو نمی‌شویم. اینطور فرض می‌کنیم که گاهی با سمبل مرغ نیز ممکن است اشتباه گرفته شود.

در سمبلیسم گونه‌های مختلف پرنده مژده دهنده بهار شناخته می‌شوند. در میان مردم چلچله شناخته شده ترین پرنده خبر دهنده بهار می‌باشد، لک لک تمثیل کننده از راه

رسیدن کودکی تازه متولد شد. پسر بپرورد سرخ می‌ورس، بین امدن بهار را در باغ و بستان اعلان می‌کند، و اردک‌ها و غازها آمدن بهار را به دریاچه‌ها و رودخانه‌ها خبر می‌دهند.

در اینجا هم روایتی ضعیف و غیر قطعی را می‌خواهیم بیان کنیم: بخاطر خصوصیت تخمگذاری که در تمامی پرنده‌گان وجود دارد در مورد سمبل پرنده نیز همانند موضوعی که درباره سمبل مرغ بیان کردیم گاهی گفته می‌شود که در محل وجود این سمبل باید یک صخره یا سنگ تنها که تمثیل کننده تخم پرنده می‌باشد را در منطقه جستجو کرد. منظور از تخم پرنده در اینجا زرده داخل آن است و این زرده هم بخاطر رنگی که دارد معادل مفهوم طلا می‌باشد.

حلزون

حلزون در تمام دوران‌ها نماد تغییر و تجدد فصلها، یعنی نماد تولد دوباره بوده است. مطابق داستانی در افسانه‌ها یونان، شاه یونان مینوس (Minos) به کسی که بتواند نخی را از داخل پوسته حلزونی رد کند و عده پاداش می‌دهد. صنعتگری به نام دایدالوس (Daidalos) موفق به انجام این کار می‌شود. اتفاق در افسانه به این صورت تعریف می‌شود: «از پوسته یک حلزون چطور می‌توان نخی را رد کرد؟ کافی است نخ را به پای یک مورچه بیندیم، مورچه راه خروج را پیدا خواهد کرد.

دایدالوس شخصی است که طرح اولین کاخ حلزونی شکل که ساختاری پیچ در پیچ داشته است را کشیده و آن را به شاه هدیه کرده است. شاه این طرح را بسیار می‌پسندد و دستور ساختن آن را می‌دهد.

بعداً در میان کسانی که زندگی‌های اسرار آمیز داشتند یا در میان کسانی که با امور دفاع از حکومت در ارتباط بودند ساختن اینگونه بنای‌های تو در تو (هزارتلو) رواج زیادی پیدا کرد. این بنای‌ها گاه در زیر زمین بصورت تونل‌هایی تو در تو و گاه بر روی زمین بصورت دیوارها و اتاقهایی حلزونی ساخته می‌شدند.

با سمبل حلزونی شکل در خانه‌ها یا شهرهای قدیمی زیاد روبرو نمی‌شویم، بیشتر در اراضی طبیعی به چشم می‌خورند و نشان دهنده تونل‌ها و ساختارهای زیرزمینی می‌باشند. در نزدیکی اینگونه سمبل‌ها، یک صخره با ظاهری طبیعی، یک چاه آب، یا یک برآمدگی یا فرو رفتگی وجود دارد که محل ورود به داخل آن تونلها می‌باشد. این ورودی

می بایست پیدا شود.

همانطور که در سمبل ۵۳ نیز بیان کردیم اینگونه ساختارهای زیر زمینی قطعاً دو نقطه ورودی دارند. این تونل های زیر زمینی بخاطر امنیت یا نقل و انتقال جز جدایی ناپذیر زندگی انسانها در دوران باستان بوده اند.

طبق طرز فکر انسانهای تمدن های قدیم در داخل محلی مانند این تونل ها ممکن است اشیایی مانند جواهرات و مروارید پنهان شده باشد.

سمبل ها و اشکال حیواناتی که در مناطق و اراضی مختلف با آنها رویرو می شویم ممکن است درست همانند خود حیوان تصویر نشده باشند اما طوری رسم می شوند که تمثیل کننده خصوصیات نسبت داده شده به آن حیوانات باشند. این سمبل که از نظر علم کیمیا سمبل طلا می باشد، هنگامی که در طبیعت پیدا شود در نگاه اول انسان را به یاد حلزون و در نتیجه آن به یاد طلا می اندازد.

گاو نر

ثور یا گاو نر یکی از صورت های فلکی (برج) منطقه البروج (Zodiac) است. هیتی ها برای زن ها سمبل گاو نر را بکار می بردند. گاو نر در عین حال سمبل زیاد شدن (ازدیاد - تولید) می باشد، در میان هیتی ها زن تمثیل گر ازدیاد بوده است، آنها برای نشان دادن مفهوم ازدیاد از سمبل گاو نر استفاده می کردند. همانند شیر، گاو نر نیز نماد قدرت است. در جستجوی گنج با این سمبل زیاد رویرو می شویم اما پیدا کردن گنج از روی این سمبل چیزی جز خیال پوچ نمی باشد. تصویر گاو نر بیشتر در معابد و عبادتخانه ها و بر روی سنگ قبر افراد قدرتمند و صاحب مقام و منزلت بالا استفاده می شده است نه در محل گنج ها.

این شکل در مناطق مختلف نماد اصالت، دانایی و پیروزی نیز می باشد، همچنین نشان دهنده قهرمانی و ریاست نیز می باشد.

طبق افسانه ها روموس و رومولوس دو برادر بوده اند. از میان این دو نفر، رومولوس به کمک گاو آهنی که به دو گاو نر سفید بسته شده بود محل دیوارها و مرزهای شهر را

بر روی زمین می کشد. جرسی سی - ریں سه معبد حبور سد مرد خواهد بود. روموس که قبلا نیز از برادر خود شکست خورده بود، از این دیوار نمادین عبور می کند و برادر بزرگترش رومولوس او را می کشد. بدین ترتیب رومولوس تنها فرد صاحب اقتدار می شود.

بعدا خاطر که رومولوس به کمک گاو آهن به دور شهر (رم) کشیده بود به عنوان یک محافظ جادویی برای شهر شناخته می شود. مطابق باورها خدایان زیر زمین از این جا به سطح زمین می آمده اند. این داستان از طرف رومیان در طول سالیان دراز و تا زمان سرنگونی امپراتوری روم برای محافظت از شهرها تعریف می شده است. این باور در طول اعصار طولانی دچار تغییر و تحولاتی شده و منشاء اعتقادات دیگری نیز می شود. این سمبول در محل پنهان کردن اشیاء مختلف و دفینه ها نیز استفاده شده است. منشاء این شکل که در زمان یونان باستان با آن بسیار زیاد رویرو می شویم از اترووریا می باشد. در زمان رومی ها نیز در اشکال متفاوت بسیار استفاده شده است.

باور بر این بوده است که گاو نر چشم میترا و اهورا مزدا بوده و دنیا بوسیله او اداره می شده است. مطابق عقاید، میترا جانشین خدای خدایان شده و در مجادله بزرگ میان خوبی و بدی شرکت کرده و پیروز شده است. میترا پس از پیروزی، گاو نر بزرگی که نمونه نخستین طبیعت شناخته می شود را قربانی کرده است. بخاطر قربانی شدن این گاو نر طبیعت حاصلخیزی خود را بدست آورده است.

اشکال گاو نر بیشتر بر روی سنگ قبرها و یا در ها و دروازه ها به چشم می خورد از این رو در محل این اشکال به احتمال زیاد با قبر انسان یافت خواهد شد.

گاو نر

نشان رسمی Nova Nordisk، گاو مقدس تمدن مصر یعنی آپیس (Apis) می باشد. آپیس در تمدن مصر خالق کائنات، محافظ شهر ممفیس بوده است و به عنوان شکل دوباره به دنیا آمده خدای صنعتگران Ptah شناخته می شده است. در طراحی نشان از یک مجسمه مصری مربوط به سالهای ۳۲۳-۶۴۴ قبل از میلاد استفاده شده است. تزئینات بر روی مجسمه نماد دو نیمه مساوی زندگی، شب و روز، مرگ و زندگی می باشد.

سمبل و نقش برجسته گاو نر در بسیاری از مناطق دستور مان به چشم می‌حورد. این سمبول‌ها و تصاویر را باید به عنوان یک فرهنگ دینی انتقال یافته از مصر به ایران در نظر گفت، در غیر اینصورت جستجوی گنج بر مبنای اینگونه سمبول‌ها چیزی جز خیال باطل نمی‌باشد.

خرچنگ

از اشکال خرچنگ در بسیاری از تمدن‌ها و در مقاصد مختلف استفاده شده است. در تمام مقاصدی که از این سمبول استفاده شده است به وجه مشترک وجود دارد و آن وجه مشترک خبر دادن از مفاهیمی همچون «خطر» و «دققت کنید» می‌باشد.

محل‌هایی که از سمبول خرچنگ و یا عقرب در آنجا استفاده شده است مکان‌هایی هستند که در تمدن‌های گذشته نوعی طلسیم و جادو بر روی آنها وجود داشته است. در بسیاری از جادوگری‌ها و امور ماوراء الطبيعه قدیمی می‌توان این موضوع را بصورت آشکار مشاهده کرد.

وجود آب در اطراف محلی جادو شده مطابق با طبیعت این حیوان می‌باشد. به همین دلیل همانند مطلبی که در مورد سمبول ماهی نیز صادق است، در محلی که سمبول خرچنگ وجود دارد یک دریاچه، باتلاق یا آبگیر وجود دارد.

در مورد خرچنگ مطلبی قطعی وجود دارد و آن مطلب نیز این است: در نزدیکی (خیلی نزدیک) خطری وجود دارد. این محل‌ها مناطقی مسطح نمی‌باشند به همین دلیل در هنگام بررسی و جستجوی محل می‌باشد خیلی با دقت عمل کرد.

مطابق تحقیقاتی که داشتیم و اطلاعاتی که در این موضوع بدست آوردهیم، پول‌های پنهان شده‌ای که از سمبول خرچنگ برای علامت گذاری آنها استفاده شده است ممکن است در محل آسیاب‌ها نیز مخفی شده باشند. اگر تصویر خرچنگ بزرگ بوده و بر روی آن صلیب وجود داشته باشد، منظور این تصویر خود خرچنگ می‌باشد. ممکن است جایی که تصویر بر روی آن قرار دارد یک دریچه باشد.

خوک و بچه هایش

یکی از مهم ترین سمبول های موضوع گنجها نیز این است. مواجه شدن با اشکال و تصاویر برجسته یا کنده کاری شده خوک در بسیاری از مناطق کشورمان امکان پذیر است. همانطور که می دانیم خوک حیوانی است که با خصوصیت تولید مثل بالا و بسیار زایی شناخته می شود. در طول تاریخ بسیاری از

الهه ها یا زن های مقدس با همین خصوصیت بسیار زایی شناخته شده اند.

جد رومی ها Aineias بعد از پایه گذاری روم به منظور ایجاد شدن روم بزرگ یک ماده خوک سفید را برای خدایان قربانی می کند. درست در هنگام قربانی کردن سی بچه خوک متولد می شوند که نشانه آسایش روم تلقی می شود. این یک افسانه است، اما طرز فکر موجود در این داستان در طول اعصار طولانی زنده مانده و به فرهنگ ها و تمدن های بعدی سرایت کرده است. در زمینه جستجوی گنج، گفته می شود که تصویر ماده خوک سفید به همراه بچه هایش به پولی از جنس نقره اشاره می کند. اگر بچه خوک ها به دنبال هم صفت کشیده باشند و یکی از آنها به سمت مخالف برگشته باشد، در اینصورت پول در زیر صخره ای که در جهت خلاف ایستادن بچه خوکها و در فاصله حدودا سی الی چهل متری قرار دارد پنهان شده است. این پول در عمق زیاد پنهان شده است. اگر بچه ها در اطراف خوک مادر قرار گرفته باشند، پول در همان فاصله گفته شده اما در جهت ایستادن مادر قرار دارد. این پول معمولاً پول میراث است و جنس آن از طلا می باشد.

اگر سمبول خوک به پول اشاره کند، پیدا کردن این پول خیلی سخت می باشد. اغلب در خاک و در عمق زیاد دفن شده است. بین موضوع سمبول خوک و بچه هایش و سمبول مرغ و جوجه هایش به نوعی ارتباط وجود دارد، به مطالبی که درباره مرغ و جوجه هایش بیان کردیم مراجعه کنید. از دوران باستان تا زمان های اخیر، از تصویر خوک بر روی اجسام و وزنه هایی که در وزن کردن بکار گرفته می شده اند نیز استفاده می شده است. امروزه گاهی اینگونه اجسام که اغلب از جنس برنج می باشند توسط برخی از جستجوگران گنج پیدا می شود، این افراد به گمان اینکه طلا یافته ان قصد فروش اینها را می کنند، در صورتی که اینها چیزی جز وزنه نیستند. تعداد بچه خوک های موجود بر روی این وزنه ها نیز یک نوع مقیاس اندازه گیری وزن می باشند، مقیاس هایی نظیر گرم و کیلوگرم که ما امروزه از آنها استفاده می کنیم.

پروانه

شکل پروانه شادی و خوشحالی کودکان را به تصویر می‌کشد. پروانه نماد تعالیٰ روح به سمت جاودانگی و ابدیت می‌باشد علاوه بر اینها این شکل به ما خاطرنشان می‌کند که ظرافت و زیبایی مهم تر از محظوظ درون می‌باشد. از این سمبل ممکن است بر روی سنگ قبر یک کودک استفاده شده باشد.

پروانه گاهی نیز سمبل زندگی طولانی پس از مرگ می‌باشد. تغییر شکل لارو (کرم پروانه) به یک پروانه در بسیاری از ادوار زمان باستان به عنوان یک تغییر قابل توجه شناخته می‌شده است.

شتر با بار

شکل شتر یکی از اشکال مهم در زمینه گنج ها می‌باشد. با توجه به موضوع چند نوع شکل مختلف شتر داریم. در این شکل ما تصویر یک شتر که بر روی آن بار قرار دارد را می‌بینیم. شتری که بار دارد یک نشان یک گنجینه مهم می‌باشد. برای اطلاعات بیشتر به سمبل شتر (به صفحه ۱۳۵ در کتاب) مراجعه نمایید.

مرغ با سه جوجه

در فرهنگ های ارمنی و بیزانسی زیاد استفاده شده است. با توجه به اقوامی که از آن استفاده کرده اند مقاهم متفاوتی را می‌رسانند اما در حالت کلی برای نشان دادن قبرهای خانوادگی و یا پولهای مخفی استفاده شده است. برای اطلاعات بیشتر از سمبل مرغ (به صفحات قبل کتاب) مراجعه کنید.

نقش برجسته اسب

این شکل نماد ثروت، آسایش، فراوانی و سرعت می باشد. خصوصیت صداقت و وفاداری اسب در بسیاری از موارد دلیل اصلی بکارگیری این سمبول می باشد. گاهی وجود اشکال سگ یا اسب بر روی سنگ قبر برخی افراد نشان دهنده ارتباط و دوستی بلند مدتی است که آن انسان با این حیوانات داشته است.

نقش برجسته ماهی

نقش ماهی علاوه بر اینکه نشان دهنده مبلغ زیاد پول می تواند باشد، به عنوان سمبول در مسیحیت نیز زیاد استفاده شده است. تصویری که در آنجا مشاهده می کنید این موضوع را بیان می کند که مکان پنجه شکل موجود در جهت شکل ماهی به عنوان مکان پنهان کردن اشیائی استفاده می شده است. در مورد تصاویری مانند این در صورت اخذ مجوز های لازم از طرف افراد زیادی می تواند بررسی شود. جزئیات بیشتر در مورد ماهی در زیر عنوان خودش آورده شده است.

لاک پشت

در این صخره که در تصویر مشاهده می کنید با سوراخ کردن قسمت جلوی سنگ و قرار دادن یک تکه استوانه ای شکل در آنجا صخره به شکلی شبیه به یک لاک پشت در آورده شده است. اگر بخواهیم در مورد وضعیت خاص این شکل، یعنی لاک پشتی که دست ها و پاهایش را به درون لاک خود کشیده است نظر دهیم، می توان گفت که در فاصله ۵ الی سی متری در جهت سر لاک پشت یک برآمدگی یا فرو رفتگی یا صخره ای که جلب توجه

می کند قرار دارد. چیز پنهان شده را باید در زیر آن جستجو کرد.

شمشیر و الاغ

نشان دهنده قبر شخصی است که طرز استفاده از شمشیر را می دانسته و همچنین به کار کشاورزی مشغول بوده است. قبر در جهت سر شمشیر و یا در جای دیگری در همان نزدیکی قرار دارد.

ماهی

این تصویر معمولاً بر روی صخره های اطراف رودخانه ها یا دریاچه ها کشیده می شود. ممکن است چیزی در ارتباط با آب در آنجا دیده نشود اما این احتمال را در نظر داشته باشید که زمانی در آنجا دریاچه یا رودخانه یا برکه ای وجود داشته و در طول گذشت زمان خشک شده است. اندازه شکل و جهت قرار گرفتن ماهی با موضوع گفته شده در ارتباط است. در باره ماهی در زیر عنوان خودش بیشتر توضیح داده ایم.

مار و گل بابونه

این شکل از وجود یک گورپشته (تل خاکی) در آن حوالی خبر می دهد. اگر به دم مار توجه کنید می بینید که به آن شکل خاصی داده شده و جهتی را نشان می دهد. بکار بردن مار و بابونه در این شکل بیانگر این موضوع است که قبر مورد نظر مزار شخصی است که صاحب مقام و منزلت بالایی بوده است، شخصی همانند پادشاه، ملکه یا حاکم و فرمانروای یک منطقه.

لاك پشت

مي توان گفت اين لاك پشت عظيمى که در شکل می بینيد يکي از نمونه هاي قابل توجه سمبليزم بدوي می باشد. توسط بسياري از تمدن هاي کشورمان مقدس شمرده شده است. يکي از مهم ترين دلائل مقدس شمرده شدن لاك پشت اشكال شش گوش روی لاك آن است. اين شکل در اقوام قدیمی نماد بسیار زایی بوده است و همچنین از نظر رقیعی بیانگر يکي از خصوصیات رقم شش، یعنی عمر طولانی می باشد. در شکلی که در اينجا ملاحظه می کنيد دو مستطیل کنده کاري شده بر پشت لاك پشت نشان دهنده دو قبر است که در کنار آن قرار گرفته است.

عقرب

نشان دهنده گنجينه اي است که دستيابي به آن بسیار مشکل خواهد بود. اينگونه محل ها نيازمند بررسی هاي دقیق و طولانی می باشد. عقرب نشان خطر نيز می باشد. اينگونه گنجينه ها اغلب در زير حوضچه ها و مخازن آب، در چاه هاي آب و يا در يك انبار يا اتاق زير زمیني پنهان شده اند. در جاهایی که آب آسیاب های آبی از آنجا خارج می شود می توان به با اشكال عقرب روپرورد. اگر تصویر عقرب در داخل غار باشد، گنجينه در دالاني که در اعماق غار ساخته شده است قرار دارد و باید با دقت بسیار به آن نزدیک شد.

خرس

همانند برخی حيوانات خرس نيز اغلب سمبيل پول می باشد، اما در اين رابطه نظرات متفاوت زيادي وجود دارد. اگر بر روی بیني خرس تصویر حلقه اي دیده شود علامت

دومی می بایست جستجو شود. سمبولی تنناخته شده به نام «حرس سب» بیز وجود دارد که یک پا ندارد، در مورد این سمبول باید در مناطق اطراف به دنبال تصویر پای بریده شده آن بگردیم. پای سالم کنار پای لنگ را اندازه گیری کنید، به همان اندازه و در جهت سر خرس به جلو بروید (قدم؟). در آنجا علایمی نظریر + C، A، و یا Ω خواهد دید. این علامت ها نیز دنباله داشته و به علایم دیگر راهنمایی می کنند. توسط شخص آگاهی باید خوانده شده و تفسیر گردد. خاکی بودن یا صخره ای بودن محل نیز مهم است. دفینه از جنس طلا یا نقره می باشد.

ازدها

در مورد اینگونه موجوداتی که نوعی ترس را بیان می کنند، گنجینه اغلب در درون خود آنها قرار گرفته است. در اشکالی شبیه دایناسور، سوسмар و اژدها، شیء پنهان شده به احتمال زیاد در زیر قسمت شانه قرار دارد؛ ممکن است در زیر گوش یا قسمتهای پایین گردن نیز قرار داشته باشد. اگر جاهای گفته شده شکسته شده باشند، شیء توسط کس دیگری برداشته شده است.

اسعب با سوار

این شکل در صورتی که بیانگر مفهوم و معنای خاصی نباشد و فقط به عنوان یک علامت بکار رفته باشد، در جهت سوار یا اسب باید سنگ دیگری جستجو شود. شیء پنهان شده درست در زیر یا در کنار آن سنگ قرار دارد. اگر دم اسب بلند

شده باشد در جت دم اسب و در جایی که پیدا کردن آن آسان است گنجینه کوچک یا پول کمی (مزدگانی) قرار دارد. شیئی که در دست سوارکار قرار دارد یا اشکالی بر روی لباس او می تواند نشان دهنده جنس گنجینه و فاصله محل پنهان شدن آن باشد. بر روی سوارکار حتما نشانه و علامتی که جهت پنهان شدن گنج را نشان می دهد وجود دارد، مهم ترین علامت نیز دست سوارکار است یا شیئی که سوارکار در دست گرفته است. بررسی شدن

شکل از طرف یک فرد متخت سیچ بجهت سر بر سواد داشت.

شاهین - طغان

نشان پول جنگجویان یا راهزنان می باشد. معمولا در اماکن سریسته (مسقف) قرار دارد. جهت نگاه شاهین و طغان مهم می باشد.

شاهین پرنده ای است که غذایش را خودش شکار می کند و می خورد. گوشت یا حیوان جانداری که با دست به آن داده شود را قبول ندارد و نمی خورد. در مورد گنجینه ها نیز باید اینطور اندیشید که ممکن است روی گنجینه بسته شده باشد یا تله هایی در محل وجود داشته باشد. گنجینه ای شاهین و طغان به آن اشاره می کنند بزرگ و سنگین است. در همان منطقه علاوه بر گنجینه اصلی گنجینه کوچکتری (مزدگانی) نیز وجود دارد. اگر این اشکال در داخل غاری قرار گرفته باشند، در آن غار باید محلی تنور مانند را جستجو کرد، گنجینه در زیر آن محل تنور پنهان شده است.

دو گساله روبروی هم

جستجوگران گنج تصویر دو گساله که به هم دیگر نگاه می کنند را با نام «دو گاو نر» می شناسند. این شکل به پول اشاره می کند. کمتر از ۵۰ درصد جنس این پول را نقره تشکیل می دهد و به نام «نقره پست» شناخته می شود. این پول از نوع سکه هایی است که در قرن پنجم قبل از میلاد استفاده می شده و به آن Billon می گفته اند. وزن این سکه ها $\frac{11}{20}$ گرم و قطر آن ۲۰ میلی متر است.

نقش عقاب

اگر با دقت به تصویر نگاه کنید متوجه شکل عقابی که بر روی صخره نقش داده اند خواهید شد. عقاب در تمام زمانها نماد قدرت بوده است. در مورد موضوع پول نیز همین موضوع صادق است. عقاب سمبل رب النوع زمان باستان، زئوس بوده است،

همچنین به عنوان سمبل پادشاه و فرمانروایی استفاده می‌شود. در ریر حیوان خودش مطالب بیشتری در مورد سمبل عقاب بیان شد.

شیر

بخشی از سمبولیسم قرون وسطی می‌باشد. شیر هم یکی از سمبل‌های حضرت عیسی (ع) می‌باشد.

حضرت عیسی (ع) در تصاویر و مجسمه‌های زیادی به عنوان یک شیر یا انسانی همانند شیر به تصویر کشیده شده است. به این دلیل که حضرت عیسی (ع) را به عنوان پسر خدا می‌شناسند و بخاطر خصوصیات جسارت، قدرت و فرمانروایی او، تمثیل او بوسیله شکل شیر یک موضوع متداول می‌باشد.

پیدا شدن مجسمه‌های شیر در مسیرها یا ورودی‌های خرابه‌های باقی مانده از کاخ‌های دوران باستان امری است که زیاد اتفاق می‌افتد. در صورت مواجه شدن با یکی از این مجسمه‌ها باید بدانید که آنجا راه ورود به کاخ می‌باشد. (راه شیر) این مجسمه‌ها هیچگاه تک نبوده، بصورت جفت قرار داده می‌شدند. در صورت پیدا شدن یک مجسمه، مجسمه دیگری نیز باید در همان نزدیکی وجود داشته باشد.

طاووس

هنگامی که طاووس پرهای دم خود را باز می‌کند گویی چشمان بسیاری به انسان نگاه می‌کنند. اینها همانند تصاویر چشمی هستند که بر روی سنگ قبرها به تصویر کشیده می‌شوند.

همانند افسانه‌ای که پس از مرگ شخص زنده می‌ماند، طاووس و تصویری که طاووس با باز کردن دم خود ایجاد می‌کند، به نوعی نمایانگر جاودانگی است. هنگامی که به اشکال دایروی روی دم طاووس به عنوان یک سمبل نگاه کنیم، هر کدام از این دایره‌ها به عنوان

نماد گرددش بی پایان و حیات بی پس روزی سر می سوید.
به همین دلیل است که طاووس به عنوان سمبل حیات ابدی شناخته شده و یکی از سمبل های مسیحیت نیز می باشد.

در فسانه های یونان هر، خواهر و همسر زئوس است. هرا زنی حسود است که معشوقان زمینی شوهر عشقباز خود را زیر نظر دارد و بخاطر این مسئله همیشه با او دعوا می کند. به عنوان حافظ و نگهبان ازدواج و مادری در نزد تمام یونانیان مقدس شمرده می شده است. طاووس نیز بوسیله او تقدیس شده است. طاووس با همین وجه خود در فرهنگ کشورمان جای گرفته است و بر روی مزارها نقش آن دیده می شود.

نقش طاووس ممکن است بر روی یک مزار و یا در ورودی یک قبرستان پیدا شود. یکی از سمبل های رایج آیین های پس از مرگ است.

مار

تصویر ۱

سمبل مار نیز سمبلی ایست که از زمانهای باستان به زمان ما راه یافته است. اطلاعات قطعی در مورد اینکه اولین بار توسط چه کسانی و در چه دوره ای از تاریخ استفاده شده است وجود ندارد، اما در بسیاری از مناطق دنیا و توسط بسیاری از تمدنها و برای نمادینه کردن اندیشه های مختلف استفاده شده است.

این سمبل در بسیاری از دورانهای گذشته در زمینه هایی همانند جادوگری، طب، موضوعات اجتماعی که با مقاهم تولد و مرگ در ارتباط بوده اند، در شاخه های مختلف علم نسب شناسی، و در زمانهای اخیر در زمینه گنج، در مقاهم متفاوت استفاده شده است.

در طول دورانهای بلند تاریخ اشکال مار در جاهای مختلفی همانند معابد، بر روی صخره ها و کوهها، در مجسمه ها، در نقاشی ها و بر روی سکه ها استفاده شده و همواره جای مهمی در زندگی انسانها اشغال کرده است. مقاهم بیان شده توسط مار بسیار زیاد هستند. اگر تنها به عنوان یک سمبل استفاده شده در زمینه گنج ها به آن نگاه کنیم، این دیدگاه بسیار اشتباه خواهد بود.

به همین دلیل پرداختن به این موضوع ده در طول تاریخ این سمبل به چه معاصدی بر روی صخره ها و دیوارها به تصویر کشیده شده است را مفید می دانیم.

در حدود سه هزار سال قبل از میلاد مسیح و در میان تمدن سومریان نقش مار معادل و هم مفهوم باروری و بسیار زایی بوده است. در تمدن سومریان اگر مفهوم بسیار زایی در جایی، مثلا در مورد یک الهه استفاده می شده است، نقش مار نیز حتما در آنجا وجود دارد. مفهومی که سمبل مار در تمدن سومر بدست آورده است امروزه هنوز در سمبل طب به چشم می خورد، زیرا آنها نیز در متون طبی خود از اشکال مار استفاده می کرده اند.

تمدن های زیاد دیگری نیز همانند سومریان از سمبل مار در مقامات طب، باروری و بسیار زایی استفاده کرده اند. اشکال مار در شمال آفریقا، در سرزمینهای شرق دور همانند چین و هندوستان، در میان تمدن های قدیمی قاره آمریکا همچون آزتک ها و اینکاها، در اروپا و در ایران زمین دائم استفاده شده است.

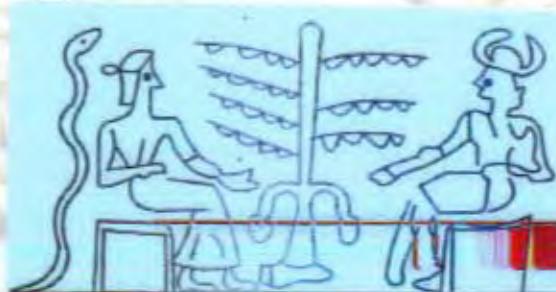
تصویر دو مار نر و ماده بر روی یک قبر آرزوی داشتن یک زندگی منظم پس از مرگ برای کسی که در آنجا خاک شده است را به تصویر می کشد.

تصویر ۲

در تمدن های قدیم مارها به درون اندیشه های آن مردم در مورد خدایان نیز راه یافته اند. ما می توانیم اینگونه طرز تفکر را بر روی نقوش سکه های استفاده شده توسط آن مردم ببینیم. (تصویر ۲) برای اینکه مار یکی از سمبل های اصلی باروری و بسیار زایی می باشد، به همراه الهه های تمثیل کننده باروری و بسیار زایی در تصاویر دیده می شود. تعداد اینگونه تصاویری که از مار به عنوان سمبل در آن استفاده شده است بسیار زیاد می باشد.

(تصویر ۳)

تصویر ۳

مار با مفاهیم مختلفی که در سر. بی... سب سر رسمی انسان جای بسیار مهمی را اشغال کرده است، به همین دلیل مار یکی از مهم ترین سمبل های جهانی می باشد. مار در بسیاری از مناطق دنیا محافظ و نگهبان خانه ها و خانواده ها شناخته می شده، هنگامی که این حیوان که خوش یعنی نیز به حساب می آمده است در داخل سوراخ دیوار خانه ها دیده می شده است، کاری با آن نداشته اند و آزاری به او نمی رسانده اند.

در بسیاری از فرهنگ های دوران های باستان مار به عنوان موجود بارور کننده زن ها شناخته می شده است. یونانیان کودکانی که غسل تعیید نشده بودند را Drakoi یعنی مارها می نامیدند، این نیز نشات گرفته از مان اعتقاداتی است که در بالا بیان کردیم. در یونان و تمدن های وابسته به آن کودکان را تا زمانی که غسل تعیید نمی شدند از نسل و ریشه مار می شمردند.

الله های مصریان و سومریان، همچنین آتنا و الهه کرت همیشه به همراه مارها به تصویر کشیده می شدند.

یکی از باورهای مشترک دیگر در مورد مار این بوده است که مردگان در جسم مار در می آمده و بدین طریق دوباره زنده می شده اند. اندیشه ای که اساس این اعتقاد را تشکیل می داده این است که برای اینکه انسان بتواند دوباره زنده شود مار خود را فدای او می کرده است تا زندگی جدیدی آغاز گردد. هنگامی که به بررسی باورهای موجود در مورد مار پردازید، در میان باورهای انسانها و جوامع نخستین همیشه این اعتقاد مشترک به چشم می خورد. وجود سمبل مار بر روی سنگ قبرها که انتظار تولد دوباره را به تصویر می کشیده است از همین منطق انسانهای اولیه ناشی می شود.

با توجه به تمام چیزهایی که تا به اینجا در مورد مار بیان کردیم، ما نمی گوییم در محلی که تصویر مار دیده شود گنج وجود ندارد، فقط می گوییم که در مورد اینکه آیا در اینگونه محل ها گنج وجود دارد یا نه، باید بسیار با دقت بود.

آن دسته از سمبلهای مار که در دوران باستان استفاده می شده و با موضوع تولد یا مرگ مرتبط بوده اند، هیچ ارتباطی با آن دسته از سمبل های مار که در دوران های بعد به عنوان علامت گنجینه ها از آنها استفاده می شده است ندارند.

پس از آوردن تمام این مطالب، در اینجا قصد داریم به توضیح آن سمبل ماری که در تصویر ۱ می بینید پردازیم.

همانطور که در شکل دیده می شود نقش دو مار که به همدیگر نگاه می کنند در اینجا به تصویر کشیده شده است. می توان گفت که در اینجا هر کدام از آن دو مار متعلق به یک

خانواده یا قبیله متفاوت می باشند. چیزی که هفتم سامل این بیان بیز می سود هه مارها نشان دو گورپشته هستند که افرادی که در آنجا خاک شده اند از نسل دو خاندان مختلف می باشند.

ممکن است دو مار متعلق به دو قبیله مختلف نباشند، ممکن است متعلق به دو پادشاه یا حکمران مختلف از یک نسل یکسان باشند. در هر صورت این دو نفر در دو قبر جداگانه دفن شده اند و قبرها نیز از نوع گورپشته (تل خاکی) هستند و این دو مار هم به این دو قبر اشاره می کنند.

وجود دو گورپشته را می توان از قوسی که به بدن این همارها داده شده و شکل کلی بدن آنها را بوجود آورده است فهمید. آن اشکال دایروی که بوسیله انحنای بدن این مارها تشکیل شده اند هم نشان دهنده چاله (قبر) کنده شده در زمین می باشند که به عنوان سمبولی عمومی برای مزارها بکار می روند و هم سمبول هایی هستند که وجود قبر در داخل دو پشته (گورپشته) را نشان می دهند.

مکانی که این دو گورپشته در آن قرار گرفته اند در عین حال یک قبرستان نیز می باشد. وجود قبرهای دیگر در این قبرستان را نیز می توان از روی اشکال برجسته لوزی و مستطیل شکلی که در میان تصویر دو مار قرار دارند فهمید. در آن محل به تعداد چهار ضلعی ها قبر وجود دارد.

سمور

تصویر ۲

تصویر ۱

در این تصاویر با یکی از حیوانات موجود در طبیعت روبرو هستیم. ممکن است در نگاه اول این تصاویر هیچ چیز خاصی را بیان نکنند اما در اصل این نقش موضوعات زیادی در ارتباط با انسان های دوران باستان را به تصویر کشیده است.

در تصویر ۱ شکل صلیب جرج قدیس (St. George) را می توان دید، گرچه قسمت پایین صلیب در شکل وجود ندارد اما از روی از شکل دیگر قسمت های آن می توان ساختار کلی آن را فهمید. این صلیب مفاهیمی چون ابدیت و محافظت شدن در برابر

جادوها و بدی‌ها در خو... پیش از سرمهیی ب بیت بد نیز از مفاهیمی است که این صلیب بیان می‌کند.

در مورد تحلیل قسمت‌های دیگر شکل، اولین چیز وجود شکل حیوانی شبیه به سمور می‌باشد. این موضوع که تصاویر صلیب و سمور بصورت برجسته هستند، نه بصورت کنده کاری، همانطور که در پایین توضیح خواهیم داد بیانگر این موضوع است که شخص مرتبط با این تصویر صاحب مقام و منزلت اجتماعی بالایی بوده است.

حیوان موجود در تصویر سرش را به سمت عقب برگردانده و به نقطه خاصی نگاه می‌کند. جهت نگاه در سمت جهت دم می‌باشد و دم نیز در حالت پیچ خورده به تصویر کشیده شده است. این پیچیدگی دم نشانگر یک دلان و یا ساختاری پیچ در پیچ در زیر زمین می‌باشد. این بدین معنی است که تونلی که به یک مرکز راه دارد وجود دارد و ورودی این تونل را نیز باید در جهت نگاه حیوان جستجو کرد.

اگر یک ورودی به داخل یک تونل وجود داشته باشد باید این سوال را از خودمان پرسیم که این تونل در نهایت ما را به چه نقطه‌ای خواهد رساند. جواب این سوال نیز در شکل چشم حیوان که بصورت برجسته به تصویر کشیده شده، نهفته است. اگر با دقت نگاه کنیم این چشم بدون شک نشانگر قبری گورپشته (تل خاکی) مانند می‌باشد.

آخرین نکته‌ای که در این تصویر جلب توجه می‌کند به تصویر کشیده شدن پاهای عقبی حیوان در سطحی بالاتر از پاهای جلویی آن است، به گونه‌ای که گویی چیزی در میان پاهای خود گرفته و از آن محافظت می‌کند. این موضوع نیز احتمال دارد نشان یک طلس یا جادو در آن محل باشد.

اما در طرف راست تصویر؛ در چارچوب سمت راست یک خوشگاندم به همراه شاخه و دو برگ آن به تصویر کشیده شده است. در اینجا فقط این تصاویر گفته شده به چشم نمی‌خورند، غیر از اینها اشکالی دیگری نیز وجود دارند که در دوران باستان نشان دهنده مفهوم جنسیت بوده اند.

حال این قسمت از تصویر را بررسی می‌کنیم؛ انتخاب تصویر انگور در اینجا بخاطر ارتباط این میوه با شراب است. شراب نیز در مسیحیت نماد خون مقدس حضرت عیسی (ع) می‌باشد. انگور در اینجا با حضرت عیسی (ع) در ارتباط است و بیانگر این موضوع می‌باشد که شخص خاک شده در اینجا به حضرت عیسی (ع) سپرده شده است.

خوشگاندم بیان کننده مفهوم شمارش بی‌انتها (به دلیل دانه‌های زیاد آن) می‌باشد. جاودانگی و ازل و ابد را در ارتباط با حضرت عیسی (ع) بیان می‌کند. در اینجا خوش

انگور به همراه مفهوم شراب ده بیان‌حر حون حصرت عیسی (ع) است، بمیں کننده رستگاری در ابدیت می باشد.

دو برگ به تصویر کشیده شده در بالا و پایین شاخه انگور چیزی جز بیان این مطلب نیست که در داخل گورپشته (تل خاکی) دو انسان به خاک سپرده شده اند. در مورد ساختار قبر این انسانها هیچ چیز در این تصاویر وجود ندارد. اما شاید بتوان از روی ظرافت این تصاویر گفت که ممکن است آن دو مزار به شکل لحد باشند.

اما در این تصویر هویت این دو شخص را باید از روی چه چیزی مشخص کنیم؟

در قسمت ابتدایی شاخه گندم سمبل هایی به تصویر کشیده شده اند که امروزه نیز به عنوان سمبل های نشان دهنده جنسیت استفاده می شوند. این سمبل ها ♂ و ♀ و مشابهات آنها همیشه و در بسیاری از مناطق دنیا تمثیل کننده زن و مرد بوده اند. در اینجا نیز بر اساس همین مفهوم و طرز فکر احتمال دارد این قبرها متعلق به یک پادشاه و یک ملکه باشند.

لاک پشت

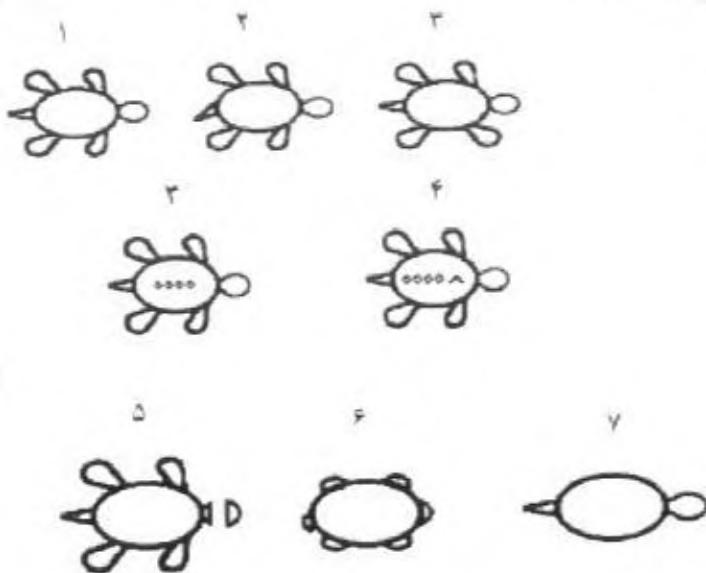

لاک پشت یکی از گونه های جالب سمبولیسم ابتدایی می باشد. لاک پشت توسط بسیاری از تمدن های کشورمان مقدس شمرده شده است. یکی از مهم ترین دلایل مقدس شمرده شدن لاک پشت اشکال شش گوش روی لاک آن است. شکل شش گوش در اقوام قدیمی نماد بسیار زایی بوده است و یکی از مفاهیم بیان شده توسط عدد شش نیز عمر طولانی می باشد. بر اساس چیزهایی که گفته شد لاک پشت هم نماد بسیار زایی و هم نماد عمر طولانی بوده است.

اشکال شش گوش بیان کننده زیاد شدن بی پایان نیز می توانند باشند، بدین ترتیب که هر شکل شش گوش به اشکال شش گوش دیگر تقسیم می شود و این کار همینطور ادامه پیدا می کند، این تعریف چیزی است مشابه تقسیم سلوی.

به لاک پشت می توان از جهات گوناگون نگاه گرد، که اولین آنها اشکال شش گوش روی لاک آن می باشد. اما در زمینه گنج ها این سمبل از جهات دیگری اهمیت پیدا می کند. به

خصوصیات مشخص این زیر-سی سی سبب معلو معلو است. امر از سکل لاک پشت به عنوان علامت یک گنجینه استفاده شده باشد موضوعی که در اینجا لازم است به آن دقت شود این است که در اینگونه موارد در محل بطور حتم یک تونل، دالان، یا یک غار با مسیری طولانی وجود دارد. اشکال لاک پشتی که در شکل زیر داده شده است هر کدام با هم تفاوت داشته و در نتیجه مفاهیم متفاوتی بیان می کنند. (به سر و، دم و پاهای حیوان دقت کنید) تصویر لاک پشت چه بصورت نقش برجسته باشد و چه بصورت کنده کاری، تصویر از لحظ شکلی که دارد خیلی مهم است. هر شکل و علامتی که در زمینه گنجینه ها از آن استفاده می شود یک سری مفاهیم را بیان می کند. در هنگام بکار گیری اشکال حیوانات نیز خصوصیات مشخص آن حیوانات در نظر گرفته می شود و تصاویر با همین منطق کشیده می شوند.

۱. در جهت سر پیش بروید و بررسی کنید.
۲. در راستای دم پیش بروید.
۳. در جهت پای راست جلویی یک مانع (سنگ) وجود دارد.
۴. گنجینه در پشت لاک پشت پنهان است.
۵. گنجینه در قسمت جلویی پشت لاک (در محل علامت ۸) پنهان است.
۶. در جهت سر مانعی (تونل) وجود دارد. پس از پشت سر گذاشتن مانع باید دوباره در جهت قبلی حرکت کرد. (جهت درست می بایست دوباره تعیین گردد.)
۷. سر، دم و پاهای در داخل لاک قرار گرفته اند. یک مورد خطرناک وجود دارد. (تله)
۸. پاهای در داخل لاک قرار گرفته اند. در همین جا بایست و در جهت سر لاک پشت محل را بررسی کن.

معانی سمبول‌ها و نشانه‌ها

جای پا

جای پا شاید پر طالب ترین و شناخته شده ترین سمبول از نظر جستجوکنندگان گنج باشد با توجه به کشف آثار پا در میان اراضی، اگر بگوییم که انسانهای طالب گنج اکثر عمر خود را در این راه سپری کرده‌اند سخن به گزار نگفته ایم.

فرورفتگی هایی که به دنبال فرسایش طبیعی، برف، باران و علل مختلف دیگر بعد از مدت‌ها در روی صخره های آهکی مشاهده شده اند نیز به اشتباه از طرف این گروه به عنوان جای پا تلقی می گردند.

تصاویر پایی که در شکل مشاهده می شود برای یک پا ترسیم شده اند. این علامت در بین جستجوکنندگان گنج به نام «تک پا» معروف است. اگر به تصویر بزرگ دقت کنیم، در پایین یک جای پا و درست در بالای آن علامت فلاش نشان دهنده جهت موجود است. آنچه که قصد داریم از این تصویر به جستجوکنندگان گنج بفهمانیم این است: «خوب نگاه کنید، علامت باید چنین باشد». محموله مخفی که با علامت بزرگ بایستی پیدا شود، دقیقاً ۱۰ قدم بعد از آن است. دومنی «تک پا» نیز علامتی است که با انگشتانش مشخص شده و امانت آن نیز در فاصله ۱۱ قدمی است.

تک پا:

اثر یک پا یکی نشانه‌هایی است که هم چاره‌ساز بوده و هم گنج پژوه را بیشتر از گذشته مخصوص می گرداند «تک پا» فقط و فقط با انگشتانش ترسیم می شود. فرورفتگی های طبیعی

شبیه به پا (یا مانند اثر کف کفش) بیشتر وفتها با سمبول پا استیاه در فته می سود. در فاصله ۳ الی ۷ و یا ۱۰ قدمی جهتی که انگلستان پا نشان می دهد، به احتمال زیاد می توان گنجی پیدا کرد.(البته در این خصوص بعضی ها ۱۱۱ قدم نیز گفته اند) اگر بر روی انگشت شصت برآمدگی مثل دانه نخود یا عدس باشد، ۴۰ الی ۷۰ و یا ۱۱۱ قدم رو به جلوی پا، به طور حتم دفینه ای موجود است. شکل پای مربوط به احتمال وجود گنج (شکل ۱) هم همانطور که مشاهده می کنید بایستی بر روی یک صخره صاف که روی زمین است، نقش زده باشد. ضمناً یک علامت پا در کنار یک پناهگاه می تواند به عنوان سمبول تمدنهای قدیمی بوده و خبر از وجود یک خانه عمومی باشد.

تصویر پایی که بر روی سنگ قبرهای مرمری به صورت برآمدگی نقش بسته باشد با فرد مرده مرتبط بوده و گوشه ای از زندگانی اوست. ارتباطی به گنج ندارد. آنچه در تصویر شماره ۲ مشاهده می کنید نشانگر همین امر است. یکی از گنج یابان معروف قدیمی که اطلاعات زیر را نیز از ایشان اخذ کرده ایم، بر اهمیت این اطلاعات تاکید می کند. عبارات ایشان را همانگونه که نقل کرده برایتان می آوریم:

«یک پا جهت را نشان می دهد. تک پا اگر بر روی صخره ثابت روی زمین باشد، قابل تأمل و بررسی است، با مشاهده دقیق در جهت انگلستان پا به دنبال یک برآمدگی تپه مانند کوچک باشد به سمت چپ نگاه کنید، اگر پای راست باشد طرف راست را بگردید. اگر علامت دوم را که علامت «ثانی» گفته می شود نیاید، اشیای مخفی را نیز نخواهید یافت. مسافت مورد نظر معمولاً از ۳ قدم کمتر نیست. در اکثر مواقع تک پا به طرز بسیار حساس و دقیقی اندازه گرفته می شود. هر سانتی مترش ۷۲-۷۸ سانتی متر محاسبه می گردد. یک واحد اندازه گیری دیگر هم در استقامت تک پا؛ ۱۰ قدم و هر قدم به ازای ۱۲۰ سانتیمتر میباشد. اگر رد پا در غار پیدا شود، چنانچه در کف، سقف و یا دیوارهای این نقش دیده شود، به احتمال زیاد در فاصله ای نزدیک تلهای که با فشار پا به کار بیفتند، طراحی شده است. این تلهای خطرناک هستند. اصولاً در غارهایی که علامت رد پا، کشف گردد ماسه در آنجا زیاد است مثل بعضی از تومولوسها «تپهای کوچک خاکی». اگر در غاری انگلستان پای کشف شده به صورت باز بوده باشند، تلهای موجود بیش از یک عدد است. در نشانه جای پا که در کنار هم قرار داشته باشند می بایست پاهای خود را برابر، جای پاهای قرار داده و در جهت دیدتان هر چیز متغیری که دیدید با منطق خود بررسی کنید و دنبال نمایید. به طور حتم چیزی که جلب نظر کند پیدا خواهید کرد. این روش را دنبال کن تا موفق شوی، از مهارت خود استفاده کن.»

کوزه:

هر کسی که با گنج سرو کار دارد یا ندارد، مخصوصاً کشاورزان اکثرا در زمینهای زراعی خود گاه و بیگاه به کوزه‌هایی از گل پخته برخورد کرده‌اند. این کوزه‌ها معمولاً خالی هستند. از داخل آنها ممکن است رنگ روناس، ماسه نرم الک شده و یا تکه فلز و یا استخوان خارج شود. وجود یک کوزه خالی در زمین می‌تواند نشانه‌ای از وجود یک مزار در اطراف باشد. این مزارها بعضاً به صورت بلوکی و یا از گل ساخته می‌شوند. به طور مثال، وجود دو عدد کوزه خالی در اطراف، احتمالاً نشانگر وجود دو تل

خاکی Tumulus در جهت شرقی - غربی می‌باشد. اشیای داخل این کوزه‌ها، درباره فرد مدفون در داخل تومولوس و زندگی آنها اطلاعاتی را در اختیارمان می‌گذارند.

کشف هر نوع کوزه‌ای در زمین، نمی‌تواند به منزله وجود پول در آنجا تلقی شود. بررسی زمین‌های اطراف محل کشف، جستجوکننده گنج را به نقطه مطمئنی سوق خواهد داد.

سنگ نشیمن(سنگ صندلی):

علیرغم قدمت زیاد این نوع سنگها، با در نظر گرفتن انتقادات سیستم Frigya، الهه مورد نظر این اعتقاد که در کوهها و صخره‌ها در حال گردش است، برای نشستن از این سنگهایی که برایش مثل نشیمن یا مبل ساخته شده، استفاده می‌کند. لکن از همین اثر جستجوکنندگان گنج نیز استفاده کرده‌اند.

انسانهایی که در اطراف این سنگها زندگی می‌کردند، با توجه به منطقه احاطه کننده اطراف، از این سنگ به عنوان نوک ثابت پرگار استفاده کرده و بر طبق منطق مشخصی گنجهای خود را دفن می‌کردند. این امر بسیار طبیعی به نظر می‌رسد. زیرا وجود نقاط ثابت پرگار به عنوان یکی از مهمترین و اصول اولیه گنج یابی برای دفن کننده و جستجوکننده بوده و

می بایستی با دقت خاص زیر نظر کرفته شود.
اگر روایت و تفسیر خاصی در زمینه گنج یابی مورد نظر بوده باشد، و یا این باور وجود داشته باشد که سنگ پیدا شده واقعا همان سنگ نشیمن است، در این صورت موارد ذیل بایستی مورد توجه قرار گیرد:

(موضوعاتی که نتوانیم درستی آنها را ثابت کنیم ارتباطی به ما پیدا نمی کند)

* قبل از هر چیز قسمت جلوی سنگ نشیمن بایستی به سمت پاهای دره مانندی وجود داشته باشد.

* چنانچه پس از نشستن بر روی سنگ نشیمن پاهایتان به زمین برسد، گنج را باید در زیر پاهایتان جستجو کرد.

* اگر دو سنگ نشیمن موجود باشد، دفینه در سمت جلو و در داخل یک چاه پنهان شده است.

* اگر فقط یک جای تکیه گاه است زیر بغل موجود باشد، گنج را در سمت خالی جستجو کنید.

* اگر سنگ نشیمن برای نشستن دو نفر بزرگ باشد، دفینه در قسمت جلویی و در جایی با ملات پوشانده شده است.

چراغ (پی‌سوز):

سمبل چراغ در گنج یابی از اهمیت بالایی برخوردار است، در جایی که یافته شود، به طور یقین به معنای وجود یک دفینه و یا محل اختفای آن است. چراغ که در زمانهای قدیم از روغن و بعدها از گاز و چیزهای مشابه پر می شده است، علامت یک اتاق است که داخل آن را پر کرده اند. شما بایستی راه ورودی این اتاق، تو پر را پیدا نمایید. این کار نیز با نور چراغ مشخص می شود.

نور چراغ هر مسیری را که روشن کند، بایستی در آن سمت جستجو کنید. نوری که به سمت بالا تمایل داشته باشد، به معنی ورود به اتاق از سمت بالاست. روی این ورودی‌ها احتمالا با گل و شاخه‌های درختان پوشیده شده است.

نور چراغ از یک جهت دیگر نیز اهمیت دارد. چنانچه نور چراغ با هدف روشن کردن یک جهت بوده باشد، اشاره به یگانه بودن ورودی اتاق دارد. ولی اگر نور چراغ، به صورت شعبه دار ترسیم شده باشد، به مفهوم دو ورودی مجزا از هم خواهد بود. دستگیره چراغ جایی است که باید بیشتر مورد توجه قرار گیرد. اگر دستگیره مانند شکل بالا از یک کمانه توخالی عبارت شده باشد، به معنی یک اتاق بوده و در جایی هموار است. اگر قسمت

میانی دستگیره سوراخ نبوده و تمام به صورت پر سده باشد، در این حالت احتمالاً در اطراف یک مورد تل خاکی قرار دارد.

یکی از اشکالی که در این مورد حرف برای گفتن دارد، وجود یا فقدان یک درب بر روی چراغ می باشد که خود نشانگر وجود تل خاکی است. در صورت وجود درب بر روی چراغ و ترسیم آن به صورت یک دایره شبیه توب، آن نیز بسیار قریب به یقین علامت وجود یک تل خاکی می باشد.

علاوه بر این، علایمی هم که بر روی سمبول چراغ پیدا شده مشاهده می شوند، بایستی با دقت مورد بررسی قرار گیرند، اشکال و علایمی که در اینجا آورده شده اند، به طور یقین حاوی اطلاعاتی در مورد فرد آرمیده در تومولوس(تل خاکی)، هویت و هدایایی است که به همراه خود دارد.

ضمناً، تصویرنگاری برآمده و یا کنده کاری شده بر روی سمبول چراغ نیز دارای علایم فراوانی بوده و باید به عنوان سرنخی از گنجینه مخفی ملاحظه و بررسی گردد. علامت چراغ، از آخرین سمبول هایی است که برای دفینه ساخته می شود. علایم دیگری هم در فواصل دورتر منطقه قابل کشف است. از چنین علایمی می توان به سمبول های آتش و تیر (فلش) اشاره کرد. همراه با این علایم، سمبول چراغ نیز لازم است.

سنگ سوراخ

آنچه که مسلم است، اولین اشیایی که انسانهای اولیه برای برطرف کردن نیازهای خود ساختند، به طور حتم از انواع سنگ بوده است. سلاحهایی که برای شکار حیوانات و سیر کردن شکم خود می ساختند نیز از سنگ درست میشد. در طول عصر سنگ های تراش خورده، سنگ های سفت و متناسب با هدف خود تراش داده شده و با تحمل دستکاری های انسان برای امر مورد نظر آماده می شوند. انسانها در طول زمان دست به تولید سنگهایی زدند که برای زنانشان به منزله آلت تزیینی به شمار می آمد، اولین سنگ سوراخدار نیز دقیقاً در همین دوره به وجود آمد. در این زمان سنگهای سوراخ تحت تاثیر اعتقادات مختلف و نیز طبیعت خود سنگ به عنوان اشیایی دارای خیر و برکت محسوب می شوند. رحم موجود مقدس همچون الهه مادر کیله له Kibele که به شدت مورد احترام جامعه Frigya بوده، نیز با سنگ سوراخدار ترسیم شده است.

در اینجا بدون اینکه وارد مبحث استخراج نتایج آشکار و واضح از این نکات شویم، به

موضوعی که با صفت گنجیابی مرتبط است می پردازیم.
سنگ های سوراخداری که در جای جای ایران مشاهده شده اند، از نظر اندازه سنگ و وسعت سوراخهایی که بر روی خود دارند، از هم متمایز میشوند. لکن در اکثر این موارد، شکل مخروطی سوراخها به طور رایج به چشم میخورد.

با نگاه کردن از طرف گشاد نقطه دیده شده، در سمت تنگ همانجا گنج می باشد. نگاه کردن به مسئله از این زاویه از یک جهت درست است. نقطه‌ای که در طرف تنگ سوراخ دیده می شود، نقطه هدف گذاری شده می باشد. این امر به احتمال زیاد درست است. فقط از این نوع سنگهای سوراخ دار که از دوره ماقبل اختراع پول به زمان ما رسیده اند آنقدر زیاد است که نمی شود فهمید خزانه در کدام یک از آنهاست.

در این صورت، همانگونه که مرتبا بیان کردیم، هر علامت و شکل سمبلیزه شده نشانه پول نیست، مناطقی که در این نقاط مشاهده می شوند در اکثر مواقع می توانند منطقه یک مزار بوده باشد. اگرچه زیاد به آن برنامی خوریم، بعضا در این نقاط به نقشه‌ها و یا اشیای کوچک برخورد می شود. به همین دلیل بهتر آن است که این مناطق با دستگاههای مجهر بررسی شوند.

نظریه رایج در ارتباط با سنگهای سوراخ؛ نقطه‌ای است که با نگاه کردن از طرف گشاد در طرف تنگ سوراخ دیده می شود.

آتش:

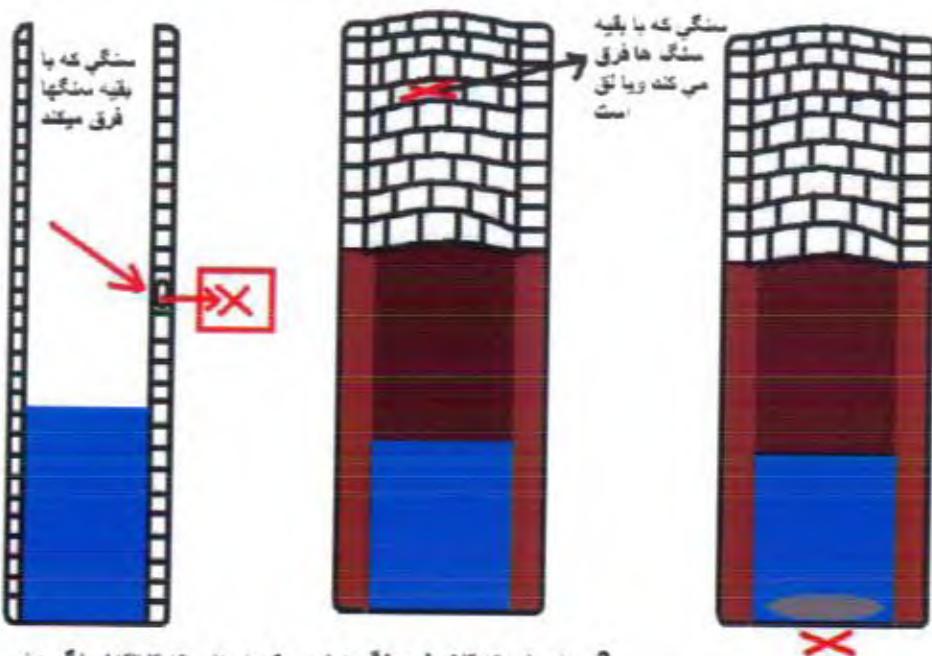
علامت اجاق معمولاً نشانگر ساختار خانواده است. لکن با این وجود، اماکن داخلی که اجاق و یا تندراها در آن کشف شده اند از اهمیت برخوردارند. آتش به معنی «Od» می باشد. کلمه Oda «اتاق» از همین کلمه O به معنی آتش منشعب می شود. چنانچه در جایی که سمبل آتش وجود دارد، یک یا چند اتاق همراه با یک اتاق اصلی بوده باشد؛ همین اتاق اصلی محل روشن بودن آتش، گرم شدن و محل اصلی جستجوی دفینه است. برخی معتقدند که بایستی سمبل آتش را در اطراف نیز جستجو کرد. زیرا این سمبل با انسان هایی که اطراف آن می نشستند ترسیم می شد. یک یا چند دفینه به تعداد انسان های اطراف آتش می توانند وجود داشته باشد.

به روایتی دیگر، محل وجود آتش می توانسته چیزی شبیه به یک کوره و ضرایبانه سکه جات بوده باشد، ولی برای قطعیت یافتن این احتمال بایستی در منطقه نزدیک آتش نهر و رودخانه‌ای نیز جریان داشته باشد تا آب کافی برای ضرب را تامین نماید. علاوه بر این،

برای اینکه سمبول آتش علامت یک صریح‌باجه بوده باشد، بایستی این منطقه حالت مسکونی داشته و حتی قلعه‌ای نیز در آنجا قرار داشته باشد. همچنین نباید فراموش کرد که این نوع اماکن در آن زمان نیز از اهمیت استراتژیک برخوردار بوده و تحت محافظت قرار داشته‌اند. «هستیا» که از یک طرف رومی و از طرف دیگر یونانی است، همان‌اله آتش می‌باشد. او خواهر «ژئوس» و «هرا» است. سمبول آتش بوده و در هر خانه و معبدی نشانه‌ای از آن وجود داشت. از این نظر اجاق یکی از گوشه‌های خانه و یا مرکز مقدس بود به همین سبب هرگونه سمبول آتش که در صنعت گنج یابی به دست می‌آید نباید مطلقاً به علامت وجود دفینه در نظر گرفته شود.

در مکانهایی که در دوره‌های نزدیک به ما، به منزله محل اقامت مورد استفاده قرار می‌گرفتند، مخصوصاً در خانه‌های رومیان- ارمنه مکان‌های که محل برپا کردن آتش و یا محل اجاق و نیز تنور نانپزی حتی همین منطق برای اماکن اسلامی و مسلمان نیز معتبر است. همچنانکه محل سوختن آتش در اجاق مهم است، قسمت بالایی محل خروج دود از خانه نیز از اهمیت زیاد برخوردا بوده و برای اختفای گنج به کار می‌رفته است. مثلاً در خانه‌های شبیه به آنچه گفته شد در منطقه‌ی واقعه در یکی از استان‌های کشورمان، «قره داغ»، درست در زیر جایی که فرد نانوا می‌نشست، یعنی در یک قدمی اجاق، کوزهای پر از طلا که با چنین تفکری دفن شده بود، از زیرزمین بیرون آورده شد. با تمام اهمیت محظوظ مربوط به اختفای دفینه در محل وجود اجاق همزمان باید اضافه کنیم که محل اختفا به طور کلی با تفکر و منطق انسانها در ارتباط بوده است.

چاه:

2. چاه هایی که تا نصف سنگ چین و پیش خانست

3. چاه هایی که هدف در کند آن است، ممکن است در هر دو چاه 1 و 2 پیش بیاید روی چاه یک سنگ من تکارن

چاه ها یکی از محل های مورد جستجو و تحریک برانگیز در بین جستجوکنندگان گنج است. با این وجود افرادی که علت حفر چاه ها و منطق موجود در آن را نمی دانند، علیرغم تلاش های فراوان اکثر اوقات بدون به دست آوردن نتایج های کار را رها می کنند. لکن با توجه به این موضوع اگر قرار است که یک جستجوی واقعی انجام گردد، چاه ها یکی از مهمترین مکانها برای اختفای دفینه می باشد. در این موضوع هم که ما گاه و بیگاه برخی عالیم را نشانه وجود طلا ندانسته ایم، برای خوانندگان بسیار پرفایده بوده است، لیکن این سمبول و حتی خود چاه نیز به طور کامل خارج از این تفکر قرار می گیرد و در صورت پیدا شدن یکی از عناصری است که باید به طور جدی مورد بررسی و کاوش قرار گیرد.

چاهها از نظر ساختار در چند گروه مورد بررسی قرار می گیرند:

A: چاه آب: چاه هایی از این قبیل در خانه ها و اراضی بوده اند، دیواره های داخلی آنها حتما باید مورد بررسی قرار گیرد. زیرا در چاه های آبی که از داخل سنگ فرش شده اند، در سمت پایین نرسیده به آب باید به دنبال سنگی متفاوت بگردید.

سنگی که دفینه در پشت آن مخفی شده است بعضا به خاطر تغییر ارتفاع آب زیرزمینی در داخل آب هم می تواند باشد. اثبات این موضوع نیز به همت جستجوکننده گنج و یا

خواندن علایم احتمالی موجود در اصراف را دارد.

B: چاههای اراضی: این چاهها همچنان که برای رفع مشکل آب حفر شده‌اند، به همین ترتیب تفکرات دیگری را هم در خود خواهند داشت.

اینگونه که: اگرچه چاههایی که در اراضی پیدا می‌شوند، در اکثر موقع و در اولین نگاه مانند چاه آب به نظر می‌رسند، پس از عمق مشخصی ممکن است دارای حفاری‌های تونل مانندی در خود باشند. چاههایی از این دست، معمولاً به دوره‌های باستانی تعلق داشته، در اطراف آنها سهیل‌ها و نشانه‌هایی که این موضوع را در خود حمل کنند وجود دارد. به همین سبب بسیار مفید خواهد بود اگر محوطه اطراف چاه با وسوس خاصی مورد بررسی قرار گیرد.

C: خواه چاههای موجود در اراضی و یا خواه اکثر چاه‌های موجود در منازل به منظور دفن گنج حفر نشده‌اند؛ این چاه‌ها تنها به عنوان یک شاخص ثابت در نظر گرفته می‌شوند. در این حالت، اگر در اطراف نشانه‌ای باشد در کنار تصویر چاه بایستی به دنبال سهیل دومی بگردید چون که اشیای پنهان شده نه در خود چاه، بلکه در ۳-۵ قدمی جهات اطراف چاه دفن شده‌اند، به نظر ما، نه فقط داخل چاه‌ها، بلکه منطقه پیرامون آنها نیز بایستی با گنج یابها و فلزیاب‌های حساس به طور کامل مورد بررسی و کاوش قرار بگیرد.

آلт تناسلی مرد: Phallus

آلت تناسلی مرد که به نام Phallus آمده، اکثر موقع در طبیعت به عنوان نماد برکت ساخته شده و در تفکرات انسانهای باستان جای مخصوص به خود داشته است.

بعضی از مردانی که قبل از مسیحیت الهه Atargatis را پرستش می‌کردند، خود را خادم این الهه ساخته بودند. در مراسم‌های باستانی زیادی که برای نشان دادن تعلق آلت تناسلی تمام مردان به مادر خدایان انجام می‌شد، ابدیت حیات

به سهیل Phallus نشان داده می‌شد. در همین رابطه، Phallus از طرف برگزارکنندگان مراسم مورد حرمت و احترام زیادی بود. Phallus به عنوان سهیل قدرت، قوت و اقتدار تلقی می‌شده است. در جوامعی که به تقدس آلт تناسلی مرد اعتقاد داشتند، مراسم‌های زیادی نیز انجام می‌شد و تا آنجا که به موضوع ما مربوط می‌شود، Phallus در کنار مرکز مقدس قرار می‌گرفت.

با توجه به آنچه در بالا اشاره شد، محل قرارگیری Phallus می‌توان کفت که انسانی که به دنبال کمک گرفتن از محل مراسم و یا سمبول آن بوده در عین حال از این عنصر که نماد برکت نیز بوده است، طلب استعانت می‌نموده. این عنصر هم‌زمان در کثارت محل‌های زندگی و قبر انسانها نیز به طور وسیعی به کار رفته است.

یونجه- حبوبات- گندم:

یکی از سمبول‌هایی است که از فرهنگ شمال اروپا وارد فرهنگ رم و بیزانس شده است. سمبول و نماد قمار و برد هستند. معمولاً بر روی سنگ‌های قبر و سنگ‌های روی مزارها به کار می‌روند.

ساختار چهاربرگی سمبولیزه شده در گیاه یونجه نیز، نمادی از صلیب تفکر مسیحیت می‌باشد. این سمبول در بسیاری مواقع نمادی از حضرت عیسی نیز می‌شد. در یک مزار مربوط به اواخر دوره باستان، این سمبول نشانگر بازی قمار مانند فرد دفن شده است در زندگی خویش، انجام کارهایی که نیازمند جسارت بالایی بودند، غلبه بر سختی‌های زندگی و کسب موفقیت بزرگ می‌باشد. در سنگ قبر انسان‌های بزرگی چون اسکندر کبیر فقط به چنین سمبول‌هایی برخورد می‌شود. به طور طبیعی این سمبول پول به همراه دارد. لکن همانطور که گفتیم این سمبول‌ها لزوماً نشانه وجود پول نیستند.

فقط گندمی که به صورت سمبول ترسیم شود، مقاهمی همچون حصد و اشیای بالارزش را با خود دارد. این سمبول علاوه بر نشان دادن زندگی زراعی افراد دفن شده در مزار، اگر بر روی صخره‌ای سنبل گندم حک شده باشد، علامت مسیحیان و یا راه زنان بوده و با خود گنجی به همراه دارد.

گیاهان داری مانند گندم در جایی که اشاره شده باشند شروع به محصول دهی می‌کنند. به همین جهت زیر سمبول این نوع گیاهان و به ویژه گندم باقیتی کنده شود. برای کشف عمق این حفاری گفته‌های زیادی مانند توجه به تارهای نوک خوش گندم وجود داشته است. گفته می‌شود که این تارها نیز معمولاً بین ۵ الی ۷ عدد می‌باشند. بنابر همین نظریه، اگر قرار باشد که در این خصوص بررسی به عمل آید، در اینجا می‌توان گفت که عمق با وجب محاسبه می‌شود. یعنی اگر خوش گندم ۵ تار داشته باشد با احتساب $5 \times cm 25$ ، عمق حفاری ما باید $1/25$ متر باشد. این گفته نظر رایج است.

شمعدان:

منورا «Menora» در زبان عبری، شمعدان هفت شاخه‌ای است که در اراضی بیت المقدس و در یک معبد چادری روشن شده بود. یکی از قدیمی ترین سمبل‌های یهودیان است. نماد درختی است که به روایتی حضرت موسی در کوه سینا دیده که می‌سوخته است. در مورد هفت شاخه آن ادعاهای متقارن مطرح می‌شود. گفته می‌شود که نماد هفت روزی است که خدا در ۶ روز دنیا را خلق کرده و در روز ۷ به استراحت پرداخته است. نشان دهنه ۷ روز هفته بوده و به نقلی نماد هفت هفته‌ای است که حضرت موسی از مصر خارج شده و در کوه سینا ۱۰ فرمان را دریافت کرده است.

گفته می‌شود فاصله و طول مساوی شاخه‌های منورا Menora نماد عدالت و برابری انسانهاست. معمولاً در کتبه‌های متعلق به یهودیان و بر روی مزارهای آنها تصویر این شمعدان هفت شاخه را می‌بینیم که با برآمدگی کم خود بنا بر اکثر متابع با درخت زندگی نیز مرتبط شده است، موضوعی که ما در اینجا روی آن تأمل خواهیم کرد، خصوصیتی است که شمعدان یا به عبارت کاملتر شمعدان هفت شاخه در ایران صاحب آن می‌باشد. با نگاهی به موضوع از زاویه فوق، همان‌گونه که در سطح دنیا نمی‌توان محل اجتماعی از یهودیان را به سادگی پیدا کرد، اما در جغرافیای ایران نیز به چشم می‌خورند. برای آنکه بدانیم این شمعدان سمبل تفکر یهودیت است یا خیر، باید محل استقرار این ملت را به دقت در طول تاریخ آن بررسی کنیم. به همین جهت هر شمعدان هفت شاخه‌ای را در اراضی کشورمان بدان برخورد کردیم، درست نیست به قوم یهود نسبت دهیم. زیرا در تفکر Apokalips مسیحیت نیز چنین شمعدانی را مشاهده می‌کنیم. گفته شده این شمعدان هفت عدد بوده، لکن هفت شاخه نبوده است. به طور یقین شمعدان هفت شعبه یهودیت و هفت شمعدان متعلق به یکی از شاخه‌های مسیحیت شمعدان واحد نیستند و چیزهایی مجزا از هم دیگرند. این شمعدان با جامعه هفت جماعتی مسیحی که برای اولین بار در ایران تاسیس شد مرتبط بوده و سمبل «هفت کلیسا»‌یی است که در صنعت گنج یابی همیشه موضوع جستجوی کاوشگران بوده است.

می‌توانیم بگوییم که هفت شمعدان و یا شمعدان هفت شاخه سمبل و نمادی متعلق به یک

مکان مقدس و یا ساختمان یک قبر بوده است. این را هم بگوییم که فهمیدن اینکه داخل چنین مکان هایی چه نوع اشیای مخفی شده عملاً غیرممکن است. لکن می توان گفت که این گونه نمادها به هیچ وجه به طور مستقیم نمایانگر پول و گنجی نیستند.

از نظر کاوشگران گنج، اگر روزی به چنین نمادی برخورد شود، این احتمال پیش می آید که این مکان محل زندگی اجتماعی یهودیان بوده است، با توجه به تعلق آن به دوره های باستانی و یا نزدیک، این مکان احتمالاً یک (معبد یهودی) بوده است. از زاویه گنج یابی هیچ حرف خاصی برای گفتن نداریم.

سنگهای عمود

سنگ عنصری مهم در هنر روم و یونان می باشد. رومیان و یونانی ها بر روی این سنگ ها که به شکل ستون ها، صخره ها، سنگ قبرها و ... پاره ای از سمبل ها و اشکال را که مفاهیم مورد نظرشان را در خود جای می دادند، حک کرده اند. این کار به طور ماهرانه و با اصول زیبایی شناختی انجام شده و هیچ خط و نقطه ای بی جا قرار نگرفته است. در هنر مجسمه تراشی هر نقطه از بدن محصول یک تفکر بوده و در هر عضوی از بدن مفهومی گنجانده شده است.

تمام این سنگ هایی که همچون ستون از خاک به سمت آسمان نهاده شده اند، در اسطوره های زیادی به عنوان موجودی که طالب احترام است بیان شده و همواره مقدس شمرده شده است. هر یک از این سنگ ها که به یک شکل حکاکی شده، بر رویش نوشته شده و نقاشی شده اند، گویی رابطه ای تنگاتنگ با روح داشته و به طور کلی یکی از اجزای غیرقابل اجتناب اماکن مقدس محسوب می شدند.

سنگ های برافراشته با حالت عمود خود از خاک به آسمان از منظر دینی صعود و نزول و از دیدگاه فلسفی نیز هستی و نیستی را با تمام مفاهیم در سینه خود گنجانده است. زیرا این سنگ های افراشته که تمام تقاض محسوب می شوند، تنها به عنوان سنگ طبیعی موجود در طبیعت نگریسته نمی شوند. به همین ترتیب، سنگ همانگونه که از آسمان به زمین آمد، به همان گونه نیز به سمت آسمان سر برافراشته است. درست به همان شکلی که بنی آدم از خداوند آمده و به او نیز بر میگردند...

علاوه بر این، سنگ هایی هم که در رمان فرود از اسمان در حاد فرو رفته‌اند، مفهوم تولد و تناسل را به همراه دارند. باز از این منظر، آنها بی که به طور مکعب برافراشته شده‌اند ماده، و آنها بی که به صورت مخروط هستند نر را تمثیل می‌کنند. انسانهای دوران باستان محرابهای خود را از سنگ می‌ساخته‌اند. به اعتقاد آنها سنگ محراب جایی بود که خدا می‌ایستاد و منتظر شده، عهد و پیمان‌ها را قبول می‌کرد. بعدها همین اعتقاد، به شکل مشابهی وارد مسیحیت نیز شده و در ساختمان کلیسا خود را بروز داده است. سنگ قفل که در قبه‌های اصلی کلیسا دیده می‌شود سمبلی از حضرت عیسی است. سنگ‌های زیرین دیگر هم که معمولاً ۱۲ عدد می‌باشد، نمادی از دوازده حواریون می‌باشد.

خاکستر:

خاکستر نماد یک «پایان» است. ماده‌ای است ماندگار و ابدی. تا ابد می‌ماند و ساختاری است که تا ابد هیچ نوع ترکیب دیگری به خود نمی‌گیرد. خاکستر از این لحاظ، قسمتی است که بعد از سوختن بدن یعنی خاموش شدن خصوصیات حیاتی انسان از آن به جای می‌ماند. از نظر مادی این عنصر دیگر هیچ ارزشی ندارد. زندگی با رنگ سفید و مرگ با رنگ سیاه تمثیل می‌شود. در حالی که زندگی انسان با رنگ سفید تمثیل شده، مرگ با رنگ سیاه خود بر روی سفید حیات می‌نشیند و فرهنگ‌های باستان خود را در ساختار مزارها نشان داده و به کار گرفته است. در این تفکرات که قصد انعکاس آنها را داریم، بعد از خاکسپاری مستقیم جسد همراه بوده، گاهی نیز با قرار دادن یک سنگ پوشاننده بر روی جسد روى می‌داد. بعد از آن هم بر روی طبقه فوقانی خاکستر موادی که برای سوزاندن جسد به کار رفته پاشیده می‌شد. سپس بر روی لایه نازک یک میلی متری شن نرم، لایه ای از سیلیس سفید و یا آهک که نماینده زندگی مابعد بود پخش می‌شد. در قبر نیز بر روی لایه نزدیک به سطح، سنگ و خاک طبیعی ریخته شده و قبر را شکل می‌داد.

ثروتمندان و خانواده Frig که در شهر پادشاه زندگی کرده بودند، بعد از مرگ در تومولوس هایی (تل خاکی) که اتاق‌های مزاری پوشیده با ریشه‌های درختان سدر و عرعر را در خود جای داده بودند، دفن می‌شدند. ساختار چوبی این اتاق‌ها خاکی از یک تکنیک پیشرفته

می باشد. در اکثر موقع، چالههای وسیع و درازی در زمین کنده شده، در داخلس اتافک هایی از چوب ساخته می شود و اطرافش با قلوه سنگ پر می شد. بعد از قرار گرفتن جسد در اتافک چوبی و قرار دادن هدایای مرده، بر روی اتافک سقف زده شده و بر روی آن نیز Tumulus از سنگ پر میشد. بر روی آن نیز خاک و یا خاک رس انباشته شد، تل خاکی ساخته می شد.

ارزش و تنوع هدایایی که همراه مرده در تومولوسهایی (تل خاکی) که تعدادشان به ۱۰۰ نزدیک بوده و تا کنون ۲۰ عدد از آنها حفاری شده، نشان از اهمیت فرد مرده دارد. اجساد در دوره های اولیه بدون سوختن و در دوره های بعدی پس از سوزانده شدن به صورت خاکستر در ظرفهای مخصوص به نام Urne در تل خاکی ها قرار می گرفتند. خاکستر در بسیاری از مدنیت ها نماینده تصویری ابدی از روح است. از این زاویه، در جاهای مختلفی از ایران به ویژه در جاهایی که اجساد سوزانده می شدند، بخشی یا تمام خاکستر مرده در داخل یک سنگ قبر کوچک، یا یک گلدان و یا در مورد انسان فقیر در داخل یک کوزه نگهداری می شد.

جستجوگران گنج و یا به عبارت دیگر انسان هایی که در محیط روستایی زندگی می کنند، زمانی که به هر نحو از زیر خاک کوزه ای را بیرون می کشند، با خاکستری در داخل آن مواجه می گردند. این یک اتفاق رایج است و گاهی نیز افراد حکایت هایی را متنسب به پدران و اجداد خود از این کوزه ها نقل می کنند. چنین نقل می کنند که خاکستر این کوزه ها را به هوا پخش کرده و بعدها فهمیده اند که این خاکستر گرد طلا بوده است. لکن تمام حادثه غیر از چیزی که در بالا ذکر شد نبوده است.

قبیر اتاقی (مخزن):

در خرابه ها، مناطق نزدیک آنها و یا هر نقطه ای از اراضی، کنده کاری هایی که بزرگی آنها کمتر از ۴-۵ سانتی متر نبوده و یا بزرگتر از آن باشند، دیده می شوند. قطر و عمق آنها نیز به همین اندازه است.

(علامت یک مخزن در یک کانال آب)

کنده کاری های موجود بر روی یک تخته سنت ادر به صورت مربع باشد نشان دهنده وجود یک انافک در زیرزمین و یا داخل تخته سنگ بوده؛ اگر به شکل دایره باشد هم قبر یک فرد بلندمرتبه و هم وجود یک انبار زیرزمینی را خبر می دهد.

شکل ۱

شکل ۲

شکل ۳

انبارها نه تنها به وسیله کنده کاری ها، بلکه گاهی با علامت پناهگاه (شکل ۱) گاهی فلش های از پشت بسته (شکل ۲) و بعضانیز با علامت غار نشان داده می شوند.
توجه: در اینجا بار دیگر بارآوری می کنیم؛ هرگونه حفر مزار و اماکن زیرخاکی بر اساس قانون پیگرد قانونی دارد.

گروه سه تایی:

همانطور که قبل در توضیحات به سمبل های زیادی اشاره کردیم، نمادهای زیادی که از دوران باستان به روزگار ما رسیده اند، عناصر غیرقابل اجتناب و زیستی کلیساها، معابد، خانه ها و مخصوصا لوازم قبور بوده اند. به همین دلیل بیشتر سمبل هایی که قصد توضیح و تفسیرشان را داریم، علایمی هستند که افراد خبره و به اصطلاح «گرگ»های صنعت گنج پژوهان که عمرشان را در این راه گذاشته اند، مورد تایید قرار داده اند. بعضی از این دیدگاه ها نیز اشتباه و نادرست هستند. حالا باید ببینیم که این نوع علامت گروه سه تایی به چه معنایست و در داخل یک سیستم به چه علت از آن استفاده شده است. با اطلاعاتی که از توضیحات روشن کنده این علایم به دست می آورید خودتان به تنها بی و یا در کنار دیگرانی که به صورت بی خودی و بی جهت وقت خود را صرف امور غیرضروری نخواهید کرد. اکنون انسان هایی که به این باورها منسوب باشند، به طور طبیعی همانگونه که از خدا طلب می کنند، به همان ترتیب نیز از به اصطلاح فرزند خدا و حضرت جبریل در شرایط مختلف طلب استمداد کرده و به آنها تقدس خواهند داد. به همین سبب، با

حکاکی سمبل‌ها و اشکال این سه گانگی در معابد، کلیساها و خانه‌ها و مخصوصاً بر روی سنگ قبرها آرزوها خواهند کرد که این ارتباط تا ابد برایش باقی و محفوظ بماند. مفهوم سه بیضی هم که در بالا آورده ایم، چیزی غیر از این توضیحات که دادیم نمی‌باشد. در تصدیق تمامی این توضیحات، این علامت سمبل یک گنج نیست؛ به احتمال زیاد سمبل مردی است که در زیر تابوت آرمیده است.

صلیب محصور در دایره:

این سمبل که به نام صلیب ایرلندی نیز معروف است، امروزه از طرف مسیحیان قدیمی سلتیک Celtic که با ریشه بریتانیایی شناخته شده هستند، مورد استفاده قرار می‌گیرد. معمولاً در قبول و بالای کلیساها از آن استفاده می‌شود. بدینگونه دایره آن سمبل حیات دائمی و ابدیت می‌باشد.

این نوع از صلیب از سمبل‌هایی است که در ایران زیاد موارد استفاده قرار نگرفته است. با این وجود و با توجه به مفهومی که در بر دارد، اگر بر روی یک مزار و به صورت برجسته کار شده باشد می‌تواند حاکی از انسان بلند مقامی باشد که در آن آرمیده است.

تاج:

تاج همیشه سمبل قدرت و حاکمیت یک حاکم است. این سمبل برای مسیحیان، نشانه حاکمیت و احترام واپسین بوده و آن را نیز با پسر خدا عیسی توصیف می‌کنند. به نظر مسیحیان، برای مدت زمانی با تاجی بر سر بازگشته و شاه شاهان و سرور سروران خواهد شد.

در سیستم جستجوی گنج نیز تاج اهمیتی بسزا دارد. هرگز در یک سنگ قبر معمولی به نقشی از تاج برنمی‌خوریم. در گورستان‌های بزرگ تنها یک مورد و آن هم در منطقه‌ای که به یشتر از جاهای دیگر اهمیت داشته باشد، قابل کشف است. در مزارهای تابوت دار و یا در قبر یک کشیش منصب دار نیز می‌توان آن را دید. این موضوع نیز اولاً بر منصب فرد آرمیده، ثانیاً بر درجه دینی آن شخص دلالت می‌کند.

اگر توجه کرده باشید، تصاویر تاج در هر تجایی ده بوده باستند، زمان حکایی ان بر روی مزار در بالاترین نقطه به یک حلقه دایره ختم می شود. اگر چنین چیزی وجود داشت، آنجا محل یک تومولوس (تل حاکی) است.

افراد زیادی در مراجعات خود این سوال را می پرسند: «فرض کنیم که مفهوم علامت را کامل فهمیدیم، جهت و مسافت آن چگونه معلوم می شود؟» حالا در اینجا با استفاده از شکل تاجی که آورده ایم، جهت و محل اموال مربوط به فرد صاحب تاج را نمیتوان استنباط کرد. این کار تنها با بررسی هایی که در اراضی اطراف انجام می شود قابل فهم است، یا اینکه می توان با لوازم و دستگاه های فلزیاب آن را کشف کرد.

علاوه بر این اگر در کنار این علامت، علامت دومی نیز بوده باشد، باید توسط یک فرد خبره مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد. اینگونه سمبول های حاشیه ای از عناصر تعیین کننده جهت و مسافت در عملیات جستجو هستند.

کلید:

کلید سمبول تبدیل حادثه مشخصی به انواع دیگر است، یا اینکه علامتی از وقوع به رموز حادثه و یا جای مخفی شده می باشد. سمبول کلید رمز از بعضی از ناشناخته گشوده، روشن و شفاف می سازد. مانند کلمه عبور و یا کلید جواب....

از آنجا که کلید یک سمبول مذکور به شمار می رود، همیشه نقش فعالی را بازی کرده و سمبول نقطه ورود و یا کاری است که برای اولین بار انجام می شود. در نهایت کلید سمبول اقتدار و تملک است.

کلید مورد نظر ما در صنعت گنج یابی نیز نه برای گشودن در، بلکه بر عکس اشاره و علامتی برای کشف نشانه بعدی گنج است، یعنی کلید علامت ماقبل آخر در این حرفه است.

چوپان:

چوپان به عنوان جزئی از دنیای سمبول ها، تصویر انسانی است پر از عشق، خلق لطیف که مسیر سیر خود را با دقت طی کرده، همواره هوشیار بوده و با گله خود با محبت رفتار کرده و سرانجام سمبول یک محافظ است. با خورجینی بر دوش و عصایی در دست از امانتی که به او سپرده شده به معنای واقعی کلمه محافظت و مراقبت می کند. با نگاه کردن از زاویه دید گنج یابی و یا منطق اختفای زمانهای قدیم در سمبول چوپان دو خصوصیت اصلی به

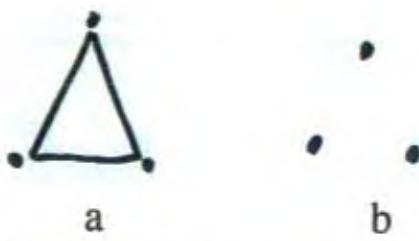
چشم می خورد. یکی از این ویژگیها عصای دست چوپان و دیگری خورجینی است که بر دوش دارد.

از این دو عنصر چنین بر می آید که خورجین چوپان محموله مخفی و عصایش نیز جهت و فاصله آن را به دست می دهد. همچنین بعضا سمبول چوپانی که با خورجین یابی خورجین مواظب گوسفندانش است، در نقاطی که با عصایش نگاه می کند مواظب یک یا چند گوسفند است. از این رو، زاویه دید چوپان، جهت اشاره عصای وی بسیار مهم تلقی می شود.

اگر تعداد حیواناتی که مواظب آنها است یک یا چند عدد باشد، در آن منطقه باید زیر سنگ هایی که به شکل گوسفند خوابیده و یا صخره ثابت هستند، به دقت بررسی شود. محموله دفن شده احتمالا در یک یا چند نقطه توسط فرد یا قبیله پنهان شده است. منطق موجود در چوپان و گوسفندان تقریبا هم تراز موضوعاتی همچون مرغ و جوجه هاو یا خوک و توله هایش است.

اگر چوپان در حالت نشسته باشد، امانتش نیز درست در همان جاست، اگر به جایی تکیه زده بود اشاره به وجود امانت در زیر چیزی است که به آن تکیه زده است، تکیه گاه او می تواند یک صخره و یا یک درخت باشد. وضعیت بر اساس همین موضوع ارزیابی می شود. در صورتی که با عصایش نقطه ای را اشاره کند، در اینجا باید از واحد اندازه گیری مسیحی که معادل متر است بهره بگیرید. در اینکار باید معادل هر سانتی متر از ۷۲-۷۸ سانتی متر محاسبه گردد.

مثلث سه نقطه:

مثلث ها به احتمال قوی علامت خدا، جبریل و حضرت عیسی است و عبارت از امانتی است که محافظت آن بر عهده این سه موجود می باشد. این امانت هم چنانکه می تواند یک گنج مخفی بوده باشد، می تواند حاکی از وجود یک قبر نیز باشد. برخلاف تصور ما، مثلث نشانه سه امانت نیست، علامتی از سه قبر است.

اگر علامت مثلث بر روی یک سعف و یا درب بابوت‌ها حد شده باشد، در این مورد قطعاً به معنی تثلیث است.

مثلث بعضاً نشانه راه زنان و ارامنه می‌باشد. از همین‌رو، بیشتر وقت ما با ۳ قبر مواجه می‌شویم که یکی واقعی و دو تای دیگر قلابی است. با دقت در این سمبول‌ها، متوجه می‌شویم که یکی از این سه مورد از دو تای بعدی متفاوت کار شده است. با بررسی دقیق منطقه، همچنانکه در مزار «سه کولی» بود، سه عدد قبر، سه تل خاک و یا سه برآمدگی خود به خود دیده خواهد شد.

در اینجا به یک نکته اشاره می‌کنیم، این سه نقطه صرفاً نشانه سه مزار نیست، ممکن است علامت وجود سه عدد درخت بلند گلابی وحشی و یا درخت عرعر و یا سه تپه کوچک نیز باشد. خلاصه مطلب اینکه، بایستی در اطراف به دنبال سه نوع موجود گشته و از بین آنها گزینه درست را تشخیص دهید.

چیزی که در اینجا اصل می‌باشد، مثلثی است با سه نقطه کنده شده (شکل b). این حاکی از سه قبر است. این موضوع که در همه آنها و یا یکی از آنها پول وجود داشته باشد، با بررسی بسیار موشکافانه علامت قابل کشف است. بدون پیدا کردن یک مزار دو تای دیگر به سختی پیدا می‌شوند. اندازه آنها مهم است. اگر هر طرف مثلث با هم برابر باشند، مزارها از هم به یک فاصله قرار دارند.

همچنانکه مثلث مذکور می‌تواند با استفاده از چند خط بر روی صخره‌ها کنده کاری شده باشد، در عین حال ممکن است با سه عدد اسکنه نیز ترسیم شود. در این صورت خبر اسکنه نشانه وجود یک مزار و یا دفینه می‌باشد.

اکنون به نکته مهمی در ارتباط با کنده کاری‌های مثلثی می‌پردازیم؛ اگر در منطقه‌ای که سه عدد کنده کاری شده به دنبال سه قبر گشته و قادر هستید جای این مزارها را به شکلی تثبیت و مشخص نمایید، در این صورت نباید به حفر مزارهایی که از نظر قانونی منع شده اند اقدام کنید.

در مقابل اگر این سه قبر با اسکنه بر روی سنگ یا صخره حکاکی شده و در حال حاضر موجود باشند، به احتمال زیاد در آنجا در کنار سه کنده کاری مورد چهارمی نیز وجود خواهد داشت که آن هم خود سمبول وجود یک اتاق (خانه) می‌باشد.

خورشید:

خورشیده بیشتر در بین عناصر مذهبیت‌های باستان قابل مشاهده است؛ افرادی که در حرفه جستجوی گنج فعالیت دارند گاها تمام تصاویر دایره و یا حلقه‌ای را به نشانه خورشید تفسیر می‌کنند. هلیوس الهه خورشید است. او که پسر هیپریدن و تنیا بود با یکی از پریان دریابی به نام پرسیس ازدواج کرد. در بیشتر دوره‌های عصر باستان، به طور مرتب به تصاویر خورشیدی که فقط به نشانه اعتقادات ترسیم شده است بر می‌خوریم. نباید فراموش کرد که اغلب دوره‌های خورشیدی که در حالت نقاشی مشاهده می‌شوند ارقام و اعداد رومی می‌باشند. جستجوی گنج در آنها کاری بیهوده است. زیرا جایی که سمبول خورشید را در آنجاست، منطقه‌ای باستانی است. شکل خورشید به صورت برآمدگی اگر یکی از سمبول های مخصوص تمدن‌های قدیم نبوده باشد، به احتمال زیاد علامت ارامنه و یا راه زنان است. احتمال اختفای گنج در این مناطق وجود دارد. پس از بررسی های دقیق باید از انواع مشابه باستان تمیز داده شود. پول‌هایی که در این مناطق مخفی شده اند نه در یک نقطه بلکه در چند جای مختلف قرار دارند، در اینجا جامعه‌ای ثروتمند میزیسته است. در اینجا آنچه را که از انسانهای فعال در امر گنج یابی به ما رسیده بدون آنکه چیزی از خود بر آن افزوده باشیم عیناً نقل می‌کنیم:

در اینجا باید آبی روان بوده باشد و طبق تصویر خورشید در سمت جریان آب باید به دنبال علامت دومی از خورشید بگردیم. در جایی که شکل پیدا شد کنده ای باید وجود داشته باشد. فقط در آوردن آن کاری تقریباً غیرممکن است، باید آن منطقه با آن خیس شود تا جایی به اندازه یک قابلمه و یا سینی خودش را نشان دهد. (ساروج دیر خشک میشود) این چهارچوب را باید با اسکنه باز کنید.

درب:

در جایی که تصویر گوسفند است (طبق اعتقادات مسیحی) می‌توانید به دنبال یک درب بگردید. زیرا در تصویر کتابی برنزی که در سر در ورودی شاهی ایاصوفیه وجود دارد، این جمله نوشته شده است: «خدابه من گفت که تو دروازه جایی هستی که گوسفندان در آنند، هر کس از طریق من وارد شود، مرتع واقعی را پیدا خواهد کرد و نجات خواهد یافت.» (احتمالاً درب جایی است که به سمت گنجینه باز می‌شود).

تصویر پاشنه پا نیز جستجو برای پیدا دردن در را الزامی می‌نمد. اشاره به در دارد. «اگر کسی بر این در بکوید و باز کند صدای مرا می‌شنود» این جمله گفته عیسی است. این می‌تواند گنج باشد.

در بین مسیحیان قرون وسطی مریم همان در است. دری بسته است. کلید نیز به در مربوط بوده و با آن تفسیر می‌شود.

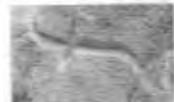
در تفکرات یهودی، مسیحی و مسلمان منطقه ایران در به منزل گوش خانه و پنجره به مانند چشم آن قلمداد شده است.

از نظر باستان شناسی، این حادثه تعبیر دیگری نیز دارد؛ مخصوصاً اینکه تابوت‌هایی کشف شده اند که برای افراد مهم ساخته می‌شدند، همچنین ساختارهای زیاد دیگری هم وجود دارند که به عنوان دستگیره در می‌شناشیم، افراد فعال در زمینه گنجینه، زمانی که در قبرها و معابد به چنین دستگیره دری برخورد می‌کنند، آن را مثل خود گنج ارزیابی می‌کنند. در صورتی که این دستگیره‌های در جز برای گذر از این دنیا به دنیا بعدی ساخته نشده‌اند، برای همین، بر روی دستگیره مذکور اطلاعاتی درباره فرد، زمینه کاری او در زمان حیات، برکت، رستاخیز وی، جنسیت و ... به صورت سمبول حکاکی شده اند.

به همین ترتیب، در جایی که از نظر باستان شناسی دارای اهمیت خاصی نبوده و مربوط به دوره‌های نزدیک است، مخصوصاً بر روی صخره‌ها اگر تصویر دری را مشاهده کردید، باید در اطراف به دنبال یک ورودی بگردید.

در اینجا تعیین جهت و مسافت امکانپذیر نیست. در شرایط معمولی می‌توان به دنبال یک غار در پوشیده و یا یک تونل در بسته گشته، با ابزارهای دقیق به جستجو پرداخت.

شمشیر:

شمشیر معمولاً به عنوان سمبول قبر یک فرد جنگجو محسوب می‌شود. منطقه ای که تصویر شمشیر را دارد به طور کلی محل یک قبر است. شمشیر سمبولی است بر روی مزار مرده یا مقتول که حاکی از جوانمردی و قهرمانی‌های او می‌باشد.

لکن در هر جای دنیا زمانی که یک فاتح سرزمینی را اشغال کرد، حاکمان بعدی بر طبق یک نوع سیاست دولتی به نابود کردن آثار گذشته خصوصاً چنین جاهایی اقدام می‌کنند. به همین دلیل اگر در جایی هم به تصویر یک شمشیر برخورد کردید، احتمالاً پیدا کردن

مزار صاحب آن شمشیر بسیار سخت خواهد بود

شمشیر در شرایط معمولی به معنی وجود گنج نیست. همانطور که در بالا اشاره کردیم شمشیر سمبول مزاری است که به هیچ وجه معلوم نیست داخل آن چیزی باشد یا نباشد. تصویر یک شمشیر راست به معنی گلادیاتور خواهد بود. علاوه بر آن، باید متذکر شویم که تصاویر زیادی از صلیب نیز اکثراً به عنوان تصویر شمشیر تفسیر شده است.

لکن در حرفه گنج یابی بعضاً به تصاویر شمشیرهایی با نوک کج و مورب نیز برخورد می‌شود. گفته‌ها حاکی از اهمیت این تصاویر است. این تصویرها مربوط به شمشیرهای سبک برای اثبات دلالت این تصاویر بر وجود دفینه‌ای که تا به امروز یافته و معلوماتی به که دست نیامده است. فقط بعضی حرف و حدیث‌ها وجود دارند که دهان به دهان می‌گردند. یکی از این حرف و حدیث‌ها عبارت است از اهمیت قبضه شمشیر برای پیدا کردن گنجینه. گفته می‌شود در این وضعیت بر حسب اندازه قبضه شمشیر و در خلاف جهت شمشیر قدم شماری می‌شود. از آنجا که در این خصوص معلومات قطعی نداریم، قصد تفسیر و راهنمایی در این موضوع را نداریم، فقط اگر این گفته صحیح باشد هر سانتی متر از قبضه باید معادل ۶۸-۷۲ سانتی متر محسوب شود. گفتن این مورد به خاطر نادر بودن این شمارش خالی از لطف نیست.

قفل:

در زمان توضیح موضوع کلید، گفتیم که این می‌تواند به عنوان یک عنصر دانایی تفسیر گردد. قفل و کلید در عنصر نزدیک به هم بوده و در سیستم سمبولیک ما از اهمیت بالایی برخوردارند.

تصویر یک کلید تنها، حاکی از نزدیکی هدف بوده، در عین حال سمبول زمان استفاده از قدرت نبوغ و دانایی برای گشت و کاو محیط اطراف است.

همچنانکه کلید به معنای نزدیکی زیاد هدف به شما و یا حتی قرار داشتن آن دقیقاً در محل استقرار شماست، از طرف دیگر نشان دهنده لزوم دقت بالا و بصیرت نیز می‌باشد. زیرا اگر بر روی قفل کلیدی نباشد نشان از وجود یک مانع داشته و این برای شما به منزله علامت هشدار است.

هشداری که گفتیم لزوماً به منزله وجود یک خطر نیست. فقط قصدمان از هشدار وجود یک مانع بر سر راه مان است. برای مثال، احتمالاً دفینه در داخل یک صخره و یا سنگی با شکل متفاوت جاگذاری شده و نقطه مورد نظر با استفاده از ساروج به طور کامل از چشمان

ما دور نگه داشته می شود. فعل احر به معنی وجود امانتی در داخل یک اتاق بوده باشد، باید آن را با همان کار گردش در ذهن خود متصور شویم. زیرا مکانیزم کار قفل با حرکت کلید به طرفین راست و چپ عملی می شود. معمولاً سمت راست برای بستن و چرخش به چپ برای باز کردن به کار میرود. در این صورت پس از ورود به اتاق باید در طرف چپ به دنبال یک اتاق و یا در سمت چپ اتاق به دنبال یک محل اختفا گشت.

اگر بر روی قفل کلیدی نباشد، قطعاً مانعی در کار است و این به منزله هشداری برای شماست. همچنانکه در علامت پاهای بیان شد، بایستی در محل پیدا شدن قفل ایستاده و در اطراف به دنبال یک مدخل بگردید. شکستن سنگ قفل طبق گفته بعضی‌ها و یا جستجو در بالا و پایین آن برای پیدا کردن چیزی به طور کامل خلاف منطق این کار است. قفل در عین حال سمبول گذار از این دنیا به دنیای بعدی است. در اطراف چنین سمبولی می‌توان یکی از علامت‌های را در آن اطراف پیدا کرد. این سمبول را می‌توان به عنوان توقف و تأمل تفسیر نمود.

به نکته‌ای در مورد قفل اشاره می‌کنیم: بر روی سنگی در نزدیکی محل کشف آن تصویر نقشه جغرافیایی منطقه توسط کاوشگران گنج کشف شد. چنین برداشت شد که این نقشه باید بعد از پیدا شدن گنج مورد مطالعه قرار گیرد و حقیقت این امر نیز بعد از تحقیقات انجام شده معلوم شد. این نقشه خبر از یک دست لوازم مخفی می‌داد. به طور قطع نمی‌توان گفت که جنس آن از طلا، نقره و ... است، شاید دفینه ارامنه و یا راهزنان بوده باشد. در هر دو صورت نیز به معنی یک دفینه مخفی است.

نرdban (پلکان):

به معنی صعود مرحله به مرحله در کسب معلومات و مهارت می‌باشد. سمبولی از تغییر شکل نیز می‌باشد. معانی جداگانه خروج و نزول را نیز به همراه دارد. نرdban به همراه پله‌های خود باید بررسی گردد. تعداد پله‌های موجود بر روی نرdban نشان از بعضی اعتقادات اسطوره‌ای دارد. اغلب با اعداد مبارک تمثیل می‌گردد.

نرdbانها (پلکان‌هایی) که در اماکن مقدس ساخته می‌شود اغلب دارای پله‌هایی با تعداد فرد (...-۳-۵-۷) بوده و دلالت بر لزوم شروع و ورود با پای راست دارند. اگر علامت نرdban- پلکان به سمت بالا اشاره کند معنی خدایی داشته و به مکانی از آن فردی مرده مرتبط است. اگر به سمت پایین و زمین اشاره کند، خبر از ناشناخته‌هایی در آنجا و حادثه‌ای در نقطه‌ای جلوتر می‌دهد. و به معنی وجود چیزهای مخفی است.

علامت پلکان رو به بالا به مفهوم وجود رازی پنهان در نقطه‌ای بالاتر است. در حرکت به سمت آن نقطه تمام سمبیل‌ها و نشانه‌های مسیر بایستی به دقت بررسی گردد. زیرا در هرگونه صعودی مراحل مشخصی سپری شده و در نهایت به بالاترین مکان می‌رسید. اشکالی که در این مراحل گذر به آنجا برخورد می‌شود احتمالاً ماهیت فریب‌نده داشته باشند. نباید فریب هدایای کوچک را خورد. هر پله‌ای مرحله‌ای از سختی و مجادله است، راه رسیدن به پایان باید با علم و تجربه جستجو گردد.

اگر از پنجره گنج یابی به پلکان نگاه کنیم، بایستی به بعضی موارد دقت داشته باشیم: در خانه‌ها، معابد و کلیساها قدمی مربوط به دوره‌های نزدیک، جستجوی روابط پلکان با دفینه‌ها تقریباً بر هیچ کسی پوشیده نیست. رایج‌ترین گفته در اینجا وجود گنجینه در زیر اولین و یا سومین پله می‌باشد.

ما به چنین چیزی برخورد نکرده‌ایم، لکن از معلوماتی که بدست آورده‌ایم چنان برمی‌آید که زیر سنگ‌های محل شروع پلکان که به نام «آستانه» معروفند از نظر جستجوی گنج ارزش زیادی برخوردار است.

موضوعی که غیر از موارد فوق ما را به تأمل و امیداردن، علامت گذاری یکی از پله‌ها از سمت بغل به وسیله اسکنه می‌باشد، این علامت اغلب بر روی پله‌های با شماره فرد و از کناره‌ها گذاشته می‌شود. مثل ... - ۷-۵-۱ .

چیزی که در این مقام با آن مواجه می‌شویم آن است که: هر چه قدر هم که بر روی پله‌های سوم و پنجم علامت گذاری شده باشد، به همان اندازه فریبی است برای انحراف از مقادیر زیادی گنج مخفی. در موقعی که امانت‌ها در زیر پلکان پنهان شده باشد، بایستی جستجوی جدی و دقیقی در محل اقامت انجام پذیرد. از مهمترین محل‌هایی که باید بررسی شوند می‌توان به زیر احاق و دودکش آن، محل حمام‌ها، طاقچه‌های محل نگهداری کتابها، زیر و داخل پنجره‌هایی که به سمت خیابان باز شده و دارای نرده می‌باشند. علاوه بر این، بایستی اتاق‌های محل نگهداری خوندگان، مایین تخته‌های استفاده شده در سقف و زیر تخته‌های کف به صورت یکی در میان کنده شده به دقت بررسی گرددند. در مواردی که زیر پله‌های پلکان قرار داشته‌اند، احتمالاتی بر شمردیم، هرگز خالی از دفینه نبوده‌اند.

زین:

سعیل زین علامتی است که به طور کامل در حرفه گنج یابی به کار رفته است. گفته می شود که در بسیاری از جاها زین باید با رکاب و سنگ زیر پا همراه باشد. در این صورت باید اولین علامت سنگ زیر پا و علامت دوم رکاب باشد، پس از آن بایستی سنگ زین پیدا شود. امانت اصلی با زین در ارتباط است.

اگر واقعاً زین برای این منظور ساخته شده باشد، ابتدا بایستی از طرف یک فرد خبره بررسی شده و بر درستی آن رای داده شود، زیرا ماتا به حال در جاهای مختلف به سنگ زین های قلابی و یا مشابه اصلی زیادی برخورد کرده ایم.

در صورت درست بودن علامت، فرد بر روی زین می رود و با دقت به سمت جلویش نگاه می کند، در فاصله سه و یا یازده قدمی به طور حتم یک سنگ و یا نقطه‌ای همچون تپه سفید وجود خواهد داشت.

در اینجا به یک گفته دیگر نیز اشاره می کنیم: بعضی از افراد در مورد قضیه زین، نشستن بر روی آن را می پذیرند. در این نمیتوان شک داشت. لکن بر آنند که امانتی مورد نظر در سمت پشت یعنی سمت عقب فرد نشسته قرار دارد. دلیل آن را هم اهمیت محل افتادن سرگین (فضلله چهارپایان) حیوان در سمت عقب ذکر کرده‌اند. توجه به این نکته نیز در اینجا خالی از لطف نیست.

صخره عسلی:

یکی از اشکالی است که در مناطق تحت حاکمیت Frigya به کثرت به آن برخورد می شود به همین شکل، در صخره مزارهای تن، چنین کنده کاری هایی که صخره عسلی نامیده می شوند، وجود دارند.

قسمتی از این صخره‌ها که از طرف فرسنگی خاص برای ایجاد مزارهای مرتفع مورد استفاده قرار گرفته اند، از طرف زنبورها به عنوان کندو استفاده می شوند. برخی تعاریف در خصوص جاری بودن عسل از صخره‌ها در بیشتر مواقع مثالی از این نوع است.

مکانهایی را که صخره عسلی نامیده شده نمی توان به عنوان خزانه گنج توصیف کرد. لکن

همین قبرهای صخره ایی Frigya بعدها از طرف راهزنان شاید به عنوان پناهگاه مورد استفاده قرار گرفته باشند، اگر در چنین جاهایی علامت و یا باقی مانده‌ای از راهزنان کشف شود، دیگر شکی باقی نمی‌گذارد. لکن اشتباه بزرگی است اگر هر صخره عسلی را به صورت محل یک گنج توصیف کنیم.

اگر این مکان حتی در دوره‌های بسیار دور نیز محل زندگی انسان بوده باشد، باز این به معنای وجود طلا نیست. می‌توان اینگونه تصور کرد که مقبره صخره ایی اماکن ترک شده اند. از آنجا که به مدت طولانی هیچ انسانی وارد آنجا نشده، زنبورهای عسل از آنها به عنوان کندوی خود استفاده کرده‌اند. از لحاظ کشف گنج اگر نگاه کنیم، در صورت وجود راهزنان در این مکان، زندگی زنبورها موضوع بحث ما نخواهد بود. بماند که در حرف و حدیث‌های رد و بدل شده، سخن از جاری شدن عسل‌هایی است که زنبورها در طی قرن‌ها کار انباسته‌اند. ما در مورد صحت روایاتی که در این باره وجود دارد، صاحب هیچ‌گونه نظر و تفسیری نیستیم.

با وجود همه اینها، اگر امانتی در این جاها مخفی شده باشد، ارائه نظریه در مورد مکان و نحوه اختفای آن به هیچ وجه صحیح نیست. باید بگوییم که حرف و حدیث‌های زیادی که در بین افراد مشغول در این حرفه رد و بدل می‌شوند، تماماً ساختگی و بی معنی هستند. در مناطق مختلف کشورمان مکان‌های بسیاری به اسم صخره عسلی وجود دارند. هر روایت کننده در بحث از این مکان‌ها، بر انباسته بدون آن از طلا و اختفای گنج توسط راهزنان تاکید می‌کند. ما در شرایطی نیستیم که بگوییم کدامیک از این صخره‌های عسلی واقعی و پر از دفینه می‌باشد.

ولی در اینجا روایت صخره عسلی شمشیر را با استناد به سخنان مشکوک Voyvod که زمانی به راهزنی می‌پرداخته است را نقل می‌کنیم. این توصیفات را بدون اضافه کردن مطلبی به اسناد و یا کم کردن آنها عیناً آورده ایم:

«(اطراف قبیله جیک-ستوگوت توصیف می‌شود) در داخل گوشه دره که به سمت شرق اینجا می‌آید، در محلی به نام «بازی جولاتی» در پشت خوک ماده، خوکی با شش توله وجود دارد. از این خوک‌ها در سه جای دیگر هم هست. در زیر این خوک یک انبار بزرگ وجود دارد. در صخره‌های سمت شرق اینجا، یک چرخ از یک ارابه چهار اسبه تیمورانی شکسته، سوارش شلاق بر دست، اسب‌ها در حال تاخت، چهار چرخ و در وضعیت ارابه‌ای هست که سنگی پائین، در بین چرخ‌هاش است. در پشت این ارابه شش سوار تصویر شده‌اند.

در جهت نگاه این اسب ها، و در فاصله ۱/۵ ساعتی منطقه به نام صخره عسلی وجود دارد. در این صخره عسلی تصاویر زنبور و کندو وجود دارد. در نقاط ورودی و خروجی زنبورها دو عدد سوراخ چهارچوب مانند موجود است. در این سوراخ ها الماس و دوازده عدد شمش طلا وجود دارد.

از قسمت عقب صخره عسلی ۱۹ پله بالا می رود. اگر بر روی اولین پله رفته و پشتمن را به دیوار چسبانده و پشت را نگاه کنیم، در نوزده قدم جلوتر بر روی یک تخته سنگ تبر با تصویری برجسته یک مسلح دیده می شود. اگر از سنگ دارای تصویر مسلح دریش را جدا کنیم، تونلی ظاهر می شود به طول ۲۵ متر که وارد صخره عسلی می گردد. از آن به میدان وسیعی وارد می شود. در حدود ۱۵ تن اشیایی که در این میدان پشت درهای آهنی نگهداری می شود عبارتند از مجسمه های هلنوس، توبه های طلایی، شمشها، جواهرات و سکه های مختلف طلایی و ...

از جلوی صخره عسلی وارد بیلاق روستای مقابل می شوید. بین صخره عسلی و روستای مقابل تپه های کوچکی وجود دارند. در این میان ۷ مزار سنگی وجود دارد. ما بدان نام Topkoru را نهادیم. در بین مزارهای سنگی Topkoru در مزارهای وسط از سمت قبله به شمال، دقیقا در میانه مزاری سنگ فرش شده وجود دارد. یعنی مخزنی سنگی وجود دارد. در بیلاق اریکلی نزدیک آنجا یک چشمه آب سرد موجود است. در نزدیکی چشمه آب یک درخت کاج وجود دارد. در بین کاج و چشمه قبرهای به نام مزار سه تن وجود دارد. در نزدیک آنجا خرابه های یک قصبه قرار دارد.

مسیر پایین دست آنجا، ما را به دره تاریک می برد. در راهی که به سمت بیلاقی می رود، در سه راهی که به سمت تربه تپه، وزیر خان و حمام های قدرت می روند، مزار ساری قیز (دختر طلایی) قرار دارد.

روستای تکه لی هم باز در همین جا بوده، در آنجا یک تربت زیارتگاه وجود دارد. این تربت از طرف ما غنی شده است. در همین اطراف، در سر راه روستای چالتی دره، تصویر ماهی است که جلویش بر روی صخرهای صاف طوری قرار گرفته که گویی در حال فرو رفتن در دریاست. این صخره دریچه یک مخزن غنی پوشیده است.

تپه‌های ریگی:

بعضاً به صورت مزارهای پناهگاه نیز نامیده می‌شوند. قطرشان از دو متر تا ۲۰-۲۵ متر ممکن است باشد. از نظر موقیت اجتماعی مقبره انسان‌های رده اول جامعه است. همچنانکه در تل خاکی‌های بزرگ اتفاق‌های قبر کاملاً در زیر قرار داشت، در تپه‌های ریگی اتفاق مزار و هدایای آن برای در امان بودن از دست غارتگران در جایی دور از مرکز قرار می‌گیرند.

علام دست:

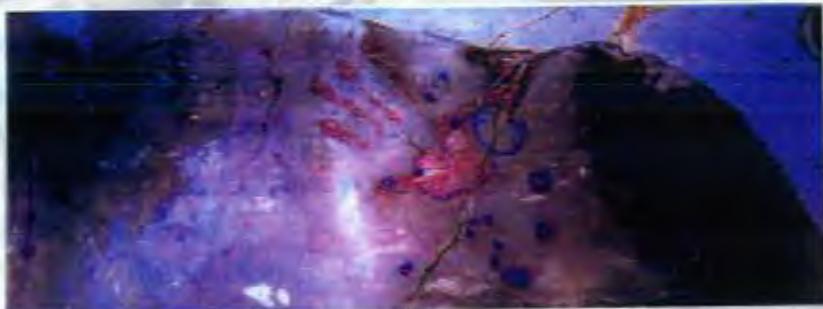
باید یادآوری کنیم که بیشتر علامتهای دستی که در طبیعت کشف می‌شوند از نظر باستان‌شناسی به تفکرات دینی مربوط می‌شوند. همین تفکر معتقد است که علامت دست متعلق به حضرت عیسی می‌باشد. با اعتقاد به اینکه حضرت عیسی با دست کشیدن بر مردہ آن را زنده می‌کرده، برای آنکه همین تاثیر بر روی فرد مردہ نیز وجود داشته باشد در کنار، رو و اطراف مزار فرد فوت شده علامت دست ترسیم می‌شد، این امر نیز بسیار طبیعی به نظر میرسد.

علاوه بر این در دیواری داخل غارها نیز به طور مرتب به عالیم دستی برخورد می‌شود که در دوره ماقبل تاریخ به دلایل نامعلوم بر روی سنگ نقش بسته‌اند. این نشانه‌ها یا بر روی سنگ حکاکی شده‌اند و یا با رنگ‌های گیاهی ساله‌است که در دامن طبیعت جا خوش کرده‌اند، در مفهوم گنجینه‌یابی نیز، مفاهیم زیادی در قالب سمبل دست نهاده شده‌اند. بعضی از تفکرات معقول و یا نزدیک به معقول مربوط به توصیفات از مفهوم سمبل دست را با وجود آنکه منطبق با تجربه نیافریم در زیر آورده‌ایم.

علامت دست بر روی صخره طبیعی اشاره به پول دارد با قبول این نکته که دست چپ همیشه از دست راست قویتر است، اشارات بر روی این تفکر بنا شده‌اند. هر دستی که

باشد باید به تعداد انگشتان دست پیدا سده بوجه نمی‌نماید.

علامت‌هایی که در اطراف دست وجود دارند نیز به همان اندازه دست و انگشت‌های آن مهم هستند. برای مثال در شکل دست راست و مخصوصاً در نوک انگشت اشاره یک فرورفتگی برای ما خیلی مهم است. اگر این علامت را مشاهده کردید، بایستی حداقل ۲۱ قدم در جهت اشاره انگشت به دقت بررسی شده دنبال سنگی بگردید که به طور مرتبی بریده شده باشد. این سنگ طبیعی نیست و همچنین ثابت هم نیست ولی به نظر طبیعی میرسد باید این سنگ را بلند کرده زیرش را بکنید. عمق حفاری به سمت پایین یک قدم است. آن هم معادل $1/20$ متر است.

اگر بر روی انگشتان دست علامتی وجود نداشته باشد، در مورد دست راست حداقل ۲۵ قدم و برای دست چپ نیز ۵ قدم شمرده شود. ممکن است بر روی صخره‌ها با اشکال متفاوتی از علامت دست برخورد کنیم.

نوشتن و توضیح همه اینها در اینجا امکان پذیر نیست. به همین مورد اکتفا می‌کنیم که هر یک از انگشتان دست راست و چپ از نظر ارقام دارای اهمیت می‌باشد.

اگر بر روی یکی از انگشتان سمبول دست علامتی گذاشته شده باشد، با نظر به اهمیت زیاد انگشت مورد نظر اندازه‌گیری‌ها بر حسب آن انجام می‌شود. این علامت را بیزانسیها و مسیحیان به طور مرتب استفاده می‌کرده‌اند.

از آنجا که در هر فرهنگی ارزیابی و شماره گذاری متفاوت بوده، بهترین روش بررسی دقیق اراضی خواهد بود. به خاطر آنکه امانت این نوع علامت‌ها در فاصله دوری قرار ندارد، یک دستگاه فلزیاب قوی می‌تواند تمام انتظارات را در مدت کمی برآورده نماید.

- در اینجا عدد قابل محاسبه مربوط به هر انگشت دست را در زمان تعیین مسافت بر می‌شمریم:
- (رقم سمت راست تعداد قدم‌ها می‌باشد)
- ۱ = انگشت شست دست چپ
 - ۲ = انگشت شست و اشاره چپ
 - ۳ = انگشت شست و اشاره و میانی چپ
 - ۴ = انگشت شست و اشاره و میانی و انگشتی انگشتی چپ
 - ۵ = دست چپ کاملا باز
 - ۱۰ = انگشت شست و اشاره راست
 - ۱۵ = انگشت شست و اشاره و میانی راست
 - ۲۰ = انگشت شست و اشاره و میانی و انگشتی راست
 - ۲۵ = دست راست کاملا باز

این ارزش‌های رقمی برای هر علامت و سمبلی معتبر نیستند. آنچه مسلم است هر فرهنگی طرز فکر و طرز شماره گذاری خاص خود را دارد.

توجه: می‌دانیم که علایم گروهی از دستها بر روی یک تخته سنگ مربوط به سوگند دسته جمعی مسیحیان بوده است. اگر به چنین محلی برخورد کردید، این مژده را باید بدھیم که در کنار یک دفینه غنی مسیحی دفن شده است.

تک دست:

همانگونه در قسمتهای قبل اشاره شد، علامت دست سمبل یک مفهوم عددی است. در دوره زمانی مربوط به غارهای قدیمی نیز، انسانهای اوایله به طور مرتب از سمبل دست در حکاکی بر روی غارها استفاده می‌کردند. معادل بودن دست راست با عدد ۲۵ و دست چپ باز با رقم ۵ را نیز در این چهارچوب توضیح داده بودیم.

ولی منطق ترسیم سمبل دست در جاهایی که دفینه راهزنان وجود دارد، هنوز بر ما معلوم نشده است. در منطق بیزانس و مسیحیان نیز این سمبل مفهوم خاصی دارد. با توجه به هر دستی که ترسیم شده باشد، معادل آن رقم و یا چند برابر شدن در آنجا دفینه‌ای مخفی است. اگر تصویر دست بر روی صخره گونه حک شده باشد، به معنای بررسی با دست نیز می‌باشد. لکن به این نکته باید توجه کرد که اگر صلیبی در داخل دست بود، عملیات در جایی انجام خواهد شد که تصویر پیدا شده است، به عبارتی سنگ برداشته خواهد شد.

اگر بر روی یکی از انگشت - بر سه یعنی به جمی نحن، اهمیت دیگری دارد. به نظر می رسد حاکی از یک امانت دینی باشد و احتمالاً طلس مدارد. انگشت علامت دار در عین حال از خصوصیت راهنمای جهت نیز برخوردار است.

دست صلیب دار:

اگر در داخل یک یا دو پا یا یک دست صلیبی یافته شد، به معنی قسم است. خزانه های مسلم و معین است. دست راست باز با پنج انگشت (صلیب دار)؛ به معنی ۲۱-۱۹ قدم رو به جلو و انگشت اشاره باز (صلیب دار) معادل ۷۰-۴۰ قدم رو به جلو است. این اعداد را خواه ناخواه متفاوت آورده ایم، زیرا اعداد مورد استفاده اقلیت ها و راهزنان نیز متفاوت میباشد.

پارچ (ظرف آب):

پارچی که در اراضی و یا محل های مسکونی پیدا می شود بایستی از زوایای مختلف مورد بررسی قرار گیرد.

* (به عنوان ظرف آب) نشانه وجود یک چشم و چاه در نزدیک آن جاست. بر روی فرد پارچ اگر علامتی نبود در محیط اطراف به دنبال نشانه دومی برای تعیین جهت و مسافت بگردید.

* آنچه اهمیت دارد اینکه خود بدنه پارچ به معنی وجود یک تل خاکی و لوله آن نیز نشان دهنده نقطه ورود و یا جهت راهنمایی است. در هر صورتی، به روی پارچ باید علامت های دیگری در خصوص توضیح مفهوم آن موجود بوده باشد. با تغییر رمزگشایی این سمبول ها و بررس دقیق در اراضی، معلوم می شود که چه چیزی و در کجا باید جستجو شود.

ما با کسانی که می گویند طول لوله پارچ نشانگر فاصله تصویر با اموال مخفی شده است، موافق نیستیم. زیرا در این بار آنقدر تعاریف ساختگی وجود دارد که؛ کاری غیر از ریشخند زدن به آن و ترحم به کسانی که مشغول آن هستند نمی توانیم انجام دهیم.

به کسانی هم که معتقدند قبور دوره های باستان پس از بررسی های ظریف فضایی کنده شده اند نیز می گوییم که چنین زاویه دید مفتاوتی قابل قبول نیست.

آبشار

آبشار یکی از عناصری است که در حرفه گنجیابی از اهمیت بسزایی برخوردار است. انسان‌ها از زمانهای بسیار دور بدین سو، برای مصرف دائمی خود آب و برای حفاظت از خودشان نیز ساختار طبیعی استراتژیک را در صدر کارهایشان قرار می‌دادند.

آبشارها و مناطق اطرافش برای مخفی کردن دفینه نقاطی ایده آل محسوب می‌شدند، زیرا علاوه بر آنکه یک محل مسکونی دائمی بوده، در عین حال همیشه زیر نظر فرد مخفی کننده نیز بوده است. مناطق آبشار جایی است که هر کسی نمی‌تواند برای مدت طولانی اقامت کند، در عوض مناطق اطرافش محل اقامات خوبی است. نهایت اینکه مناطق دارای آبشار به خاطر جو سرسیز و جنگلی محلی مساعد برای اختفاء بوده است.

در ادامه تمام آنچه گفته شد، اگر تفکر تقدس آب را که در قالب یک فرهنگ از زمانهای دور به زمان ما منتقل شده، اضافه نماییم، بهتر متوجه خواهیم شد که چرا در دوره‌های نزدیک تا این حد با آب سر و کار داشته‌اند.

معمولًا اموال مخفی شده در بیرون آبشار قرار داده می‌شوند. علیرغم اینکه افراد زیادی ادعا می‌کنند که اموال مخفی در پشت آبشار یعنی عقب جایی که آب جریان دارد می‌باشد، این امر به شدت غیرمنطقی است. زیرا این نقطه همان جایی است که به ذهن هر جستجوکننده می‌رسد. در مقابل، اگر در کنار آبشار غارها و یا پناهگاه‌هایی وجود داشته باشند، برای جستجو در آن اهمیت زیادی باید داد.

بر اساس تجربه‌های ما، نقاطی که در اطراف آبشار به مسافت ۳۰-۱۵۰ قدم به چشم می‌خورد بیشتر ترجیح داده می‌شده‌اند. خصوصاً اگر محموله دفن شده باشد، باید در اطراف به دنبال رد، علامت و نشانه‌ای بگردید. اگر هم به صورت محموله‌ای بر روی صخره دفن شده باشد، باید محلی که امکان اختفای محموله در آن وجود دارد به طور حتم تصویرسازی شده است.

در چنین مکان‌هایی علامت گذاری سمبول ماهی اهمیت زیادی دارد. همچنانکه معلوم است ماهی در عین حالی که تمثیل کننده حضرت عیسی است، اولین سمبولی است که در ارتباط با آب ترسیم می‌شود. لکن منطقی نیست که به محض مشاهده آب فکر کنیم که امانتی در آب و یا جایی نزدیک آب است. ماهی ترسیم شده و نشانه‌های مکمل اطراف آن باید به طور صحیحی مورد بررسی قرار گیرد.

در اینجا سمبولی را که در ۸۰-۱۰۰ متری یک آبشار و در دامنه کوهی ترسیم شده است را شرح می‌دهیم، متأسفانه در حال حاضر عکسی از این شکل در دستمان نبود.

در این شکل با استفاده از چهار عدالت مار ار همان عدداد مزار بحث سده است. این مزارها همگی برای یک خانواده درست شده بودند یکی از این مزارها در خلاف جهت بقیه است و علامت ماری هم که همین وضعیت را داشت دقیقاً سمبول آن مزار بود، علامت مار که در خلاف جهت بقیه است به همین جا اکتفا نکرده، در عین حال بر تومولوس (تل خاکی) بودن این مزار نیز اشاره دارد. این مطلب را از خمیدگی بدن مار مورد نظر متوجه می‌شویم. توجه: اگر چنین خمیدگی هایی به سمت پایین باشند، نشانه وجود یک تل خاکی و در صورتی که رو به سمت بالا بوده باشد، دلیل بر وجود یک غار مخفی یا ورودی یک تونل است.

بَتْ خَانوادَگِي:

در ساختار موجود در عکس، تصویر صلیب شکسته ای مشاهده می‌شود. تصویری است که برای خانواده های اصیل و با نفوذ به کار می‌رفته است. چیزی که هست سنگ از بعضی جاهای از هم جدا شده و در این ساختار به کار رفته است. باید اضافه کنیم که این شکل ربطی به مزار و یا گنج ندارد، برای اطلاع بیشتر گذاشتیم.

قَاجْ باقلوا:

نشان دهنده قبر بانویی با منزلت والاست.

صلیب درون دایره:

علامت صلیب داخل دایره نشانگر مزار خانوادگی است. می توان گفت که در آن نزدیکی ها یک قبرستان خانوادگی قرار دارد. چنین علایمی در سکونتگاههای قدیمی زیاد به چشم می خورد.

صلیب:

شکلی است که در معنای باستان شناسی بر روی بعضی مزارها و یا دستگیره درها نقش بسته است در تفسیری متفاوت، باید به صورت وارونه نیز مورد بررسی قرار گیرد.

علامت برآمدگی ضربدری:

این علامت ها در جاهایی مانند مخزن، غار و یا اتاق بوده، به معنای بسته بودن است، دلالت بر چیزی مخفی در آنجاست. در عین حال، به معنای سمبول مرگ و پایان زندگی نیز بیان شده است.

علامت قبر:

این علامت که در داخل دایره قرار دارد، سمبول یک تل خاکی کوچک و یا یک مزار خانوادگی چیزی شبیه به پناهگاه است. علامت فلشی که دقیقاً در وسط شکل مشاهده می‌کنید، نشان دهنده جهت می‌باشد. همزمان به معنی عدد هزار در ارقام رومی است. از آنجا که فلش از وسط می‌گذرد اینگونه استنباط می‌شود که به معنی ۱۰۰۰ متر جلوتر می‌باشد.

صلیب مورب (Capali):

نمونه‌ای از صلیب‌های مسیحیت می‌باشد. شکل نیم هلالی همان حالت مورب است. سمبول انتظارات جامعه مسیحی از حضرت عیسی می‌باشد.

بت خانوادگی:

یکی از نمونه‌های بت خانوادگی است که از زیر خاک بیرون آورده شده است. متعلق به خانواده‌های اصیل و با نفوذ می‌باشد. از نوشهای رویش مشاهده می‌شود که به دوره روم تعلق دارد. نوعی کتابت است.

صلیب دو تایی:

این صلیب‌ها که در کنار هم و به طور برآمده ساخته شده‌اند در اماکن مسکونی قدیمی در حد وسیع به عنوان علامت و یا سمبل قبر مورد استفاده قرار می‌گرفتند. به دوره روم تعلق دارد.

دهلیز یا راهرو:

تصویری که مشاهده می‌کنید نمونه‌ای از یک دهلیز مخفی است.

چشم‌هه تاریخی:

در شکل یک چشم‌هه تاریخی و قدیمی را مشاهده می‌کنید. علامتی از این دست که در سمت چپ و راست فوقانی مشاهده می‌کنید، می‌توان گفت که تماماً برای زیبایی بنای مذکور قرار داده شده‌اند. از آنجا که این اشکال به مفهوم علامت خاصی نیستند، پس نبایستی متلاشی گردند. لکن به دلیل اینکه چشم‌هه همواره به عنوان نقطه ثابت بسیار مناسبی عمل می‌کرده، بایستی محیط اطراف به دقت بررسی گردد. از آنجا که چنین جاهایی جزء مناطق حفاظت شده محسوب می‌شوند، توصیه می‌کنیم خارج از مقررات عمل نکنید.

سنگ سدر:

این سنگ نشیمن که به شکل درخت سدر می باشد، یافته ای است که در دوره های گذشته ساخته می شده و مرتب به چشم می خورد. بایستی اطراف چنین محل هایی را با دستگاه فلزیاب به دقت جستجو کنید.

سمبل های قبور ردیفی:

شش فرو رفتگی که بر روی یک صخره ثابت کنده کاری شده، نشان دهنده قبرهای ردیفی جهت مقابل می باشند. اگر در جهت آن صخره غول پیکر دره مانندی وجود داشته باشند، احتمال اینکه مقبره صخره ایی بوده باشند، زیاد است. در غیر این صورت به طور حتم علامت قبور اتفاکی زیرزمینی می باشد.

توجه: چنین مزارهایی در محدوده مناطق محافظت شده قرار دارند.

کتیبه مقبره:

دستگیره قبر موجود در شکل فوق متعلق به دوره روم بوده و از نظر درجه بندی اجتماعی به شخص و یا اشخاصی بلندمرتبه دلالت دارند. چنین مزارهایی معمولاً قبور اتفاکی داخل صخره ای و یا از نوع قبور مخزنی می باشند. عمق شان بین ۳ و ۵ متر متغیر است.

محل های این قبرها در مناطق حفاظت شده می باشند، دستکاری چنین قبوری جرم محسوب می شود. لطفا تابع قوانین باشید.

نمونه قبور اتاقکی:

تصویری که مشاهده می کنید چیزی نیست جز یک قبر اتاقی که به طور مخفی در زیر زمین ساخته شده است. این واقعیت را نیز از کنده کاری دایره مانندی که در زیر تصویر میبینید می توان استنباط کرد. دو بار تکرار می کنیم که وارد شدن در این گونه اماکن و دستکاری در آنها غیرقانونی و جرم محسوب میگردد.

مخفيگاه:

تصویر بالا محلی است که در زمان های خیلی دور ساخته اند این مکان محلی مخفی جهت مخفی شدن بوده است خصوصاً در دوران دور و نزدیک در این گونه جاها گنج های بسیاری کشف گردیده است.

نوعی قبر حفاظت شده:

محوطه اطراف تصاویر بالا یک قبرستان خانوادگی می باشد. در این گونه قبرها معمولاً هیچ گونه وسایل و هدایایی یافت نمی گردد. بهتر است آنها را تخریب ننمایید، چیزی عاید تان نخواهد شد.

چاه و مکان مخفی دفینه:

در تصاویر بالا چاهی را نشان می‌دهد که مکان مخفی نمودن دفینه می‌باشد. به گوشه بالای تصویر نگاه کنید تقریباً یک متر پایین‌تر از لبه‌ی چاه را با ساروج پوشانده‌اند. این مکان معمولاً توسط راهزنان ساخته می‌شده است.

تپه حاکم:

در تصویر فوق تپه‌ای را مشاهده می‌نماییم که وسعت زیادی داشته و این تپه به صورتی که از هر طرف به راحتی قابل رویت است. این محل و مکان‌هایی مانند آن در دوران اسلامی به عنوان محل مخفی نمودن مال و دفینه‌های راهزنان مورد استفاده قرار می‌گرفته است. برای یافتن گنجینه‌ی این نوع مکان‌ها باید از یک ردیاب خوب و مطمئن استفاده نمود.

لنگر کشتن:

چیزی که در تصویر مشاهده می‌کنید یک منطقه صخره‌ایی است، آنچه هم که در داخل دایره می‌بینید احتمالاً لنگری است متعلق به دزدان دریایی. در کنار آن نمونه واقعی را مشاهده می‌کنید، از نظر ما علامتی است که در نزدیکی یک محموله گنج بزرگ قرار داده شده است. مخفی بودن علامت در بین صخره‌ها نیز مovid این تفسیر است.

غار دماغه:

با دقت در تصویر فوق، ورودی غاری را مشاهده می کنیم که در سه قسمت دماغه وجود دارد. طبق آنچه می دانیم، این نوع غارها که ورود و خروج از آن بسیار دشوار است، از طرف بیزانسیها، دزدان دریایی و راهزنان به عنوان مکانی برای مخفی شدن و مخفی کردن مورد استفاده قرار می گرفت. چنین جاهایی تنها به وسیله افراد خبره قابل بررسی می باشد.

قسم مسیحیان:

با دقت در داخل دایره علامت گذاری شده، یک کنده کاری گرد به چشم می خورد. اگر در اراضی چنین کنده کاری را به تنهایی مشاهده کردید، پس از آنکه از نبودن کنده کاری های دیگر در اطراف آن مطمئن شدید، می توان نتیجه گرفت که سه یا چهار خانواده مسیحی با جمع شدن به دور هم و ترسیم این سمبول، امانات خود را در شعاع ۴۰-۵۰ متری این مکان مخفی کرده اند. شکی در پول بودن آن نیست.

سوراخ کنده شده:

در ارتباط با تصویر فوق چهار تفسیر قابل برداشت است:

- ۱ سوراخ قسمت پایین به عنوان ورودی ساختمان زیرین مورد استفاده بوده است.
- ۲ قسم مسیحی است که در اطراف آن اشیایی پنهان شده اند.

۳ در زیر و یا کنار آن یک ابیر و یا بیر اتفاقی قابل دست است.

۴ در قسمت بالایی سوراخ احتمالاً چیزی پنهان شده است.

این موضوع باید از طرف افراد خبره و از نزدیک مورد بررسی قرار گیرد.

ستاره شش گوش:

کنده کاری موجود در تصویر در قالب یک شش ضلعی طبقه بندی شده، به مفهوم شش ضلعی پشت لاک پشت می باشد. با استفاده از این علام خود لاک پشت که همان علامت دوم است به دست می آید.

تخم مرغ:

دو عدد تخم مرغی که در شکل مشاهده می کنید از ترکیب ساروج درست شده و درون خود مژده ای به همراه دارد. چنین تصور کنید که باقیتی مرغ صاحب این تخم مرغ ها را که در اطراف قرار دارد، بیاید. اگر بتوانید مرغ را پیدا کنید، شما را به سمت هدف اصلی خواهد برد. در مورد مرغ و جوجهها در بخش مخصوص به خودشان به تفصیل توضیح داده شده است.

شکل L وارونه:

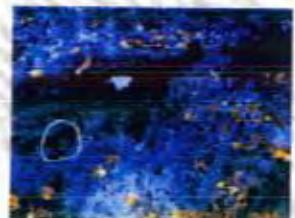
محلی که در عکس مشاهده می کنید قله یک صخره مرتفع می باشد. اگر به علامت داخل دایره توجه کنید، به شکل یک L وارونه است، آنجه دریاره آن می دانیم به طور قطع اشاره به یک دفینه طلا دارد. محل کشف آن باید از طرف افراد خبره بررسی شود.

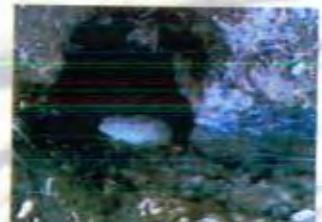
چاه:

اینگونه ساختارها معمولاً با ساروج بسته شده و پر از آب کشف می شوند. استنباط ما این است که مسیحیان و راهزنان در اثنای جنگ، اشیای خود را در حال فرار در این محل‌های ثابت که در عین حال مورد استفاده نداشتند، اثبات می کردند.

توجه: چنین محل‌هایی با استفاده از تجهیزات پیشرفته همراه با دوربین‌های زیر آبی از طرف افراد ماهر و مجرب قابل بررسی هستند.

پای اسد:

این علامت نماینده پول است. محل کشف آن باید بررسی شود. معمولاً احتمال اینکه امانتی در فاصله ۳ یا ۵ متری آن باشد زیاد است. (اگر علامت وجود تونل نباشد) در کنار این مورد باید به دنبال علامت دومی نیز بگردید.

بناهگاه:

این محل‌ها که در زمان‌های قدیم انسان‌ها برای محافظت خود ساخته بودند، بعدها به طور وسیعی برای اختفای اشیای قیمتی به کار می رفته است. اگر در موقع ورود به آن چیزی به چشم تان نخورد، به احتمال زیاد در داخل دیوارها طاقچه‌های مخفی طراحی شده اند. حتی قسمت سقف نیز باید مورد بررسی قرار گیرد. در چنین مکان‌هایی حتماً باید از تجهیزات کافی استفاده کرد.

قبر صخره‌ایی:

دو مورد قبر صخره‌ایی در سمت چپ و راست تصویر قابل مشاهده است، احتمالاً ساختمان نیمه کاره رها شده است. در مناطق صخره‌ایی از این قبیل مرتب به چنین قبرهای صخره‌ایی بروخورد می‌شود.

توجه: قبور صخره‌ایی جزء مناطق حفاظت شده هستند.

صلیب کاتولیک:

سمبل دو عدد مزار تپه قلوه سنگی است. مفهوم دو عدد مزار تپه قلوه سنگی با دو عدد حلقه نمایش داده شده است. صلیب موجود در اینجا نیز اطلاعاتی در خصوص مذهب فردی که آن را کنده در اختیار ما می‌گذارد. مجاورت صلیب با دو مزار سرپناهی در اینجا چند مورد را تداعی می‌کند.

۱ دو فرد مرد احتمالاً کشیش‌های یک مذهب بوده‌اند.

۲ احتمالاً مزار دو زن و شوهر می‌باشد.

۳ مزار دو نفر خویشاوندی است که در جنگ، قحطی و یا بیماری واگیر مرده‌اند.

کنده کاری:

سنگی که در شکل مشاهده می‌کنید، در بین خرابه‌های قدیمی جلب نظر می‌کند. همانگونه که از تصویر هم بر می‌آید، بر روی آن دو کنده کاری کوچک و بزرگ وجود دارد. در شرایط معمولی می‌تواند به صورت مخزن (قبر جمعی) و اتاق کناری تفسیر شود. لکن با هدف‌های

دیگر نیز می تواند ساخته شده باشد. برش دادن این سنگ سخت است. بهترین و معقول ترین کاری که در اینجا می توان انجام داد، تلاش در بررسی منطقه با استفاده از تجهیزات مدرن است.

مزار قل خاکی (تپه مانندی):

محلی که در تصویر مشاهده می کنید، نمونه ای از قبرهای قل خاکی است. یادآوری می کنیم در صورت وجود علامت میراث فرهنگی فعالیت در این محل ها غیرقانونی می باشد.

کنده کاری (حفره) تک:

در صورتی که در اراضی با چنین کنده کاری مواجه شدید، (به شرط آنکه در اطرافش نشانه دیگری یافت نشده باشد) به نظر می آید که یک قسم (سوگند) مسیحی بوده باشد. در مساحتی به اندازه ۳۰۰۰ مترمربع در شعاع اطراف سنگ، اشیای حداقل ۳ و یا ۴ خانواده مسیحی دفن شده است. با استفاده از یک دستگاه فلزیاب شروع به بررسی و جستجوی اطراف سنگ بکنید. (از هر طرف به اندازه ۵۰ متر).

توجه: در کتاب در چند مورد تحت عنوانین سوگند مسیحی و یا کنده کاری تک به چند نمونه پرداخته شده است. با توجه به یافته هایی خود اراضی را بررسی کنید. نمونه متفاوتی در خصوص کنده کاری تک و سوگند مسیحی (حفره ای که در سمت چپ تصویر قرار دارد مشاهده شود).

مقبره صخره‌ایی:

آنچه در تصویر مشاهده می کنید نمونه معظمی از یک قبر صخره ایی است. معمولاً مزار افرادی با شان و منزلت بالا در چنین جاهای دشوار و صعب العبوری ساخته می شد. ولی متاسفانه به دنبال قتل عام های انجام شده به طور جدی تخریب شده است. ضمناً باید بادآوری کنیم که جزء لیست مناطق حفاظت شده می باشد.

کنده کاری ها (حفره ها):

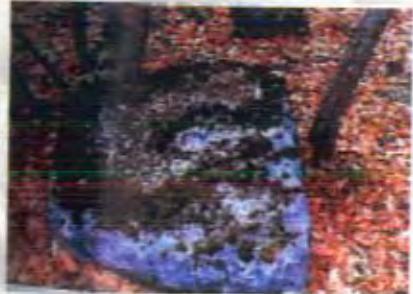

حفره های موجود در اینجا کاملاً طبیعی بوده و باید با کنده کاری های دیگر به یک صورت تفسیر شود. به طور مرتباً به چنین اشکالی برخورد می کنیم در طول زمان دچار تخریبات طبیعی شده و به وضع فعلی درآمده اند. این تصویر با هدف هشدار قرار داده شده است. (علامتهای واقعی معمولاً بر روی صخره‌ای محکم و ماندگار کنده کاری می شوند).

قبر حلزونی:

این شکل که از خاک پخته درست شده است، حاکی از قبر حلزونی است که در زیرزمین ساخته شده است. از نظر اجتماعی به فرد یا افراد صاحب منصب تعلق دارد.

مخزن:

این اشکال معمولاً به معنی کنده کاری هایی است که بر روی صخره های بی حرکت و ماندگار در اراضی انجام شده اند. در این تصویر نیز مریعی را که نشان دهنده مخزن است مشاهده می کنیم. طبق آنچه می دانیم، کانال و یا فلش هایی که در این گونه تصاویر در کنار مخزن دیده می شوند، نشان دهنده جهت می باشند.

حفره های مزار ردیفی:

این کنده کاری ها که بر روی صخره ها مشاهده می شوند، نشان دهنده قبرستان خانوادگی در جهت دید خود هستند. استقرار قبرها مطابق کنده کاری های روی سنگ هستند.

مخزن:

این سنگ چهار ضلعی که به نظرمان متعلق به دوره روم است با صلیب و فلش های رویش اشاره به وجود یک مخزن در جهت فلش را دارد. این علامت باید از طرف افراد خبره بررسی شود.

سنگ قبر:

از هر دو سنگ قبرهایی که در اینجا آورده ایم به طور خیلی واضح استباط می شود که چنین سمبل هایی به طور گسترده ای برای صاحب منصبان عالی مقام همچون پادشاه و ملکه که در طلب حیات ابدی بوده اند، استفاده می شد. چنین سنگ قبرهایی خصوصا وجود درخت کاج بر روی آنها حاکی از اهمیت افراد صاحب قبر می باشد. این تصاویر هر کدام اتفاق یک قبر را نشان می دهد. در هر دوی آنها قبر زن و شوهر وجود دارد، لکن از آنجه معلوم است به نوعی توسط یغماگران کشف شده و به تاراج رفته اند. چنین اماکنی منطقه حفاظت شده درجه یک می باشند. از قوانین حفاظت از میراث طبیعی وزارت فرهنگ و توریسم تعیین نمایید. سنگ قبری با اشکال متفاوت که دلالت بر زن و مرد دارند.

علامت مخفی:

این علامت که در اثر ریزش آب به وجود آمده، بعدها با نقاشی هایی که بر روی آن انجام شده، شکل خاصی را پیدا کرده است. علامتی رایج در اراضی بوده و نشانه راه حل خاصی نیست. اگر به چنین علامتی برخوردید، بهترین راه حل همان بررسی و جستجوی اطراف به وسیله دستگاه می باشد.

غار:

در این تصویر از دو غار ساخته دست انسان بحث شده است، به نظر می رسد که علامت های نقطه ای قسمت بالا نشانگر قبرهای مصفف داخل غار باشد، چنین مکان هایی معمولا به عنوان

پرستش گاه نیز مورد استفاده قرار می گرفتند. این سمبول های داخل غار در دوره های اولیه مسیحیت زیاد به چشم می خورند، با این وجود مستلزم تحقیق و بررسی است.

صلیبهاي مزين:

این علامت ها تجسم بالاترین و بهترین مقام یا به عبارتی نشان دهنده شخص شاه می باشند. به نظر می رسد وسعت آن به معنای احاطه و تسلط بوده باشد. تماماً به عنوان سمبول به کار رفته است. این علامت متعلق به دوره بیزانس است.

ورودی غار:

در شکل ورودی یک غار را مشاهده می کنید، چیز جالب توجه در این شکل وجود یک سوراخ کنده کاری شده درست در بالای ورودی است. این هم وجود یک اتاق را درون غار تداعی می کند. در چنین غارهایی، اگر اشیای مخفی بوده باشد وجود تله فیزیکی هم بسیار محتمل است، بایستی از طرف متخصصان بررسی گردد.

صلیب داخل چهار ضلعی:

به معنی قبر اتفاقی است. دارای مژده ای بوده ولی نباید فریب آن را بخورید. در قبر امانات زیادی پیدا نمی شود، مال اصلی به طور حتم در علامت کناری مستقر است. اگر علامت دوم را پیدا کردید به هدفتان خواهید رسید. در تصدیق چهار چوب رسمی، پولی

است که می توان به راحتی پیدا کرد.

قبر اتاقی:

در بررسی دقیق شکل، اتاقی را مشاهده می کنید که به وسیله علایم همچون چهار عدد (L) وارونه در برگرفته شده اند، به صورت خیلی واضح نمایانگر قبر درون اتاق می باشد. این شکل در بعضی از سیستم های نقشه کشی در قالب قلعه نیز به کار رفته است. در زمینه باستان شناسی به معنای خاصی از آن برنخوریم. محل کشف علامت بایستی توسط افراد خبره بررسی گردد.

علامت صلیب، فلش و نقطه:

اگر در اراضی با این علامت و یا امثال آن مواجه شدید، اندازه فلش را معین کرده، هر میلی متر و یا سانتی متر آن را معادل یک قدم فرض نموده در جهت فلش به پیش روید و بررسی کنید تا به هدف برسید. صلیب موجود در شکل نشانه این است که جنس اموال آن از طلا می باشد. نقطه امانت مخفی بوده، حلقه کنده کاری شده نیز تله فیزیکی می باشد.

گالدری:

اینجا هر چه قدر هم که شبیه غار بوده باشد، به نظر ما غار نبوده بلکه جایی برای فلزکاری در دوره بیزانس بوده است. در زمانهای قدیم در چنین جاهایی جواهرات و فلزات با ارزشی ساخته و پرداخته می شد

(از قبیل طلا، نقره، مس و ...). کاری که باید انجام دهید این است که از این اماکن مقداری تکه های معدنی برداشته و برای بررسی به دست متخصصان برسانید.

قفل:

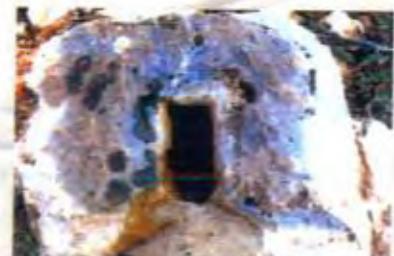
این علامت که با ریختن رنگ روی آن ظاهر شده، تداعی کننده یک قفل است. اگر در اطراف علامت یک کلید نیز پیدا شد، احتمالاً آنجا دری است که به محل اختفای امانت باز شده و یا حتی خود گنج است. کانالی که به سمت راست ادامه می‌یابد بایستی مورد تحقیق و بررسی قرار گیرد.

پارچ و شیشه کیمیاگری:

می‌دانیم که پارچ بنا بر وصیت فرد مرده در قبر مدفون می‌شده است. تصویر پشت پارچ هر چه قدر هم که شبیه شیشه اشک چشم بوده باشد، به نظر ما شیشه اشکی نبوده بلکه یک شیشه کیمیاگری است. آن هم سمبول و نشانه آن است که فرد فوت شده یک کیمیاگر بوده است. هدف از حکاکی پارچ در این محل نیز به معنای آن است که فرد مرده از خود پولی را وصیت کرده است جهت حرکت در مسیر نوک لوله پارچ به مسافت تقریبی ۳-۷ قدم می‌باشد.

مقبره حفره‌ای داخل صخره:

تصویری که مشاهده می‌کنید بدون شک علامت یک قبر حفره‌ای داخل سنگ می‌باشد. در داخل و یا فاصله بسیار نزدیکی از محل سنگی است که روی آن حکاکی شده است.

دو سوگند مسیحی در دو جای مختلف:

باز هم در اینجا کنده کاری هایی را مشاهده می کنیم که در میان اراضی بر روی صخره های سنگی نقش بسته اند. در اطراف این کنده کاریها (حفره ها) که به نظرمان سوگند مسیحی بوده اند، به احتمال زیاد اشیای ۳ الی ۴ خانواده مسیحی مخفی شده است. به نمونه های متفاوتی از آن در کتاب می توانید رجوع کنید.

حفره های چهار ضلعی:

کنده کاری های چهار ضلعی که مشاهده می کنید، هر کدام علامت یک انبار بزرگ می باشد. به احتمال زیاد درست در زیر و یا اطراف نزدیک آن خواهد بود.

حفره کنده کاری شده چهار تایی:

استنباطی که از این تصویر به دست می آید ما را به سمت یک قبرستان خانوادگی در اطراف آن سوق می دهد. این علامت می تواند نشانه چهار قبر اتاقی مجزا از هم و یا قبرهای چهار خانواده در یک مخزن واحد بوده باشد.

غار صخره شنی:

تصویری از یک غار صخره شنی مشاهده می کنید با کنده کاری هایی که درونش انجام شده به شکل یک محل زندگی درآمده است. این نوع اماکن در زمانهای بسیار دور به عنوان سنگر و پناه گاهی در مسافرتها طولانی و جنگها بوده، بعدها به عنوان مکان مناسبی برای پنهان کردن اشیا کاربرد پیدا کرد.

چشم به باستانی:

دو عدد تصویر قلبی که بر روی صلیب کنده کاری شده اند، فرهنگ بیزانس و یا ارمنی را برای ما تداعی می کند. به نظر ما این علامت کاملاً حالت یک سمبول را دارد. این عکس و صرفاً جهت اطلاع آورده شده است.

سنگ قبری با تصویر طاووس:

علاوه بر اشاره به یک مزار، یکی از نشانه های سمبولیزم مسیحیت نیز می باشد. معمولاً بر روی یک قبر و یا در ورودی یک قبرستان در خارج از محل سکونت یافت می شود.

علامت مخزن و اتاق:

چهار ضلعی و دایره‌های را که بر روی شکل فوق مشاهده می‌کنید، به معنی وجود قبور مخزن و اتاق در اطراف آن می‌باشد.

ورودی تونل:

در شکل نوعی ورودی تونل را ملاحظه می‌کنید. چنین ورودی‌هایی معمولاً تنگ بوده و در داخلش تقریباً باید به حالت سینه خیز جلو رفت. پس از ۴-۵ متر سینه خیز رفتن، معمولاً به شکل یک اتاق وسیع شده و داخل غار به صورت یک محل زندگی بسیار بزرگ ظاهر می‌شود. اکثراً با چنین وضعیتی برخورد شده است. محل‌های زندگی از این دست فراوان بوده است. در جنگ برای حفاظت از خود قسمت ورودی را تنگ می‌کردند. در قسمتهای فوقانی نیز به طور حتم هواکش‌هایی موجود است. این موضوع را فقط افراد خبره می‌توانند تشخیص دهند.

تونل مخفی:

این تونل‌ها که با استفاده از صخره‌های طبیعی ایجاد شده بودند، معمولاً با هدف مخفی شدن و جایی برای مخفی کردن ساخته می‌شدند. خطناک بودن و وجود تله فیزیکی در آن محتمل است. قبل از انجام هر نوع عملیاتی در آنجا بایستی از افراد خبره کمک بگیرید.

کanal آب تاریخی:

تصویری که در شکل مشاهده می کنید به معنای واقعی یک کanal آب در زمان های قدیم بوده و نباید با غار، مخزن و اتاق و جاهایی از این قبیل اشتباه گرفته شود.

قبر تابوت دار کودک:

قبر تابوت داری که در شکل مشاهده می کنید به دوره روم باستان تعلق داشته و تابوت قبر یک کودک است. برای اطلاع آورده شده است.

تابوت:

ظاهر این تابوت که در شکل مشاهده می کنید دقیقا به شکل چهره فرد بلند مرتبه ای که درونش خوابیده درآمده است. توصیه می کنیم در صورت مواجه شدن با چنین اثری از صدمه زدن به آن اجتناب نمائید تصویر صرفا جهت اطلاع گذاشته شده است.

کنده کاری های مستطیلی:

به هر سمتی که نگاه کنند، نشانگر وجود چهار عدد مقبره صخره ایی و یا قبرهای خاکی ردیفی می باشد. می توان گفت که به احتمال زیاد قبرستان خانوادگی است.

سنگ سورتمه:

این سنگ که به قایق شباهت دارد، علاوه بر نشان دادن جهت، حاکی از وجود دو عدد مخزن و دو عدد قبر اتفاقی در سمت رو به جلوی خود است. کنده کاری درازی هم که در بین دیگر حفره ها مشاهده می شود به نظر می رسد که مسافت بین امانت و سنگ را تعیین کرده است، لکن می تواند بر محموله مخفی دزدان دریایی نیز دلالت داشته باشد. (مانند علامت کشته).

منطقه محل کشف علامت باید پس از کسب نظر افراد متخصص به دقت بررسی شود.

نمونه قبر تابوتی:

قبر تابوتی که در شکل مشاهده می کنید متعلق به شخصیت با درجه و مقام بالای اجتماعی بوده است. از روی اشکالی که بر روی آن ترسیم شده اند به طور واضح و آشکار معلوم است چنین آثاری قابل ارزش گذاری نیستند. در صورت مواجه شدن با آن بهتر است به مدیریت نزدیک ترین موزه اطلاع دهید. تصویر جهت اطلاع آورده شده است.

مزار سفالی:

به اینگونه قبر سفالی با چهار دستگیره که به دوران بسیار دور (۲۰۰۰ سال قبل از میلاد) تعلق دارد، به ندرت می خوریم. در این نوع قبر، امانت داخل قبر تنها چیزی از جنس مس می باشد. در صورت مواجه شدن با آن صدمه ای نزد و مراتب را به مدیریت

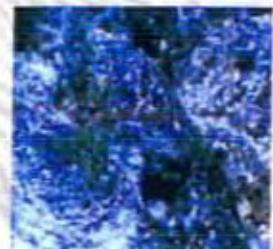
نزدیک ترین موزه اعلام نمایید. این نمونه صرفا جهت اطلاع درج شده است.

تابوت:

قبر تابوتی که تصویر مشاهده می کنید متعلق به یک شخصیت صاحب اقتدار بوده از اشکال و تصاویر گاو نر روی آن کاملاً مشخص است، در صورت مشاهده بدون وارد کردن صدمه ای به آن مراتب را به نزدیک ترین مدیریت موزه اعلام نمایید. این مورد جهت اطلاع گنجانده شده است.

سنگ درپوش:

دقیقاً در خلاف جهت حفره چهار ضلعی موجود در تصویر اگر به مسافت تقریبی ۵۰ متر اثری از مقبره صخره‌ای نیافتدید، اینجا چیزی نخواهد بود جز دری که به یک انبار باز می شود. ممکن است با استفاده از ساروج اندود شده و ظاهری طبیعی پیدا کرده باشد. احتمال اینکه در بالای قسمت ورودی بوده باشد بسیار زیاد است. بررسی نزدیک از طرف متخصصان امر لازمه کار است.

کتیبه:

این کتیبه رومی در محلی که پیدا شده شرح قبر فردی صاحب منصب می باشد.

مقبره صخره‌ای:

تصویری که ملاحظه می‌کنید به معنی ورودی با ساروج مسدود شده یک مقبره صخره‌ای و یا یک ورودی در طرف مقابل می‌باشد. دیگر احتمال اینکه، ورودی یک قبر صخره‌ای است که بنا به دلایل مختلف نیمه کاره رها شده است. محل پیدا شدن آن و منطقه اطراف باید از نزدیک بررسی شود. چنین اماکنی جز مناطق حفاظت شده می‌باشند.

مزار پوشیده:

چنین قبرهایی به دوره عباسی یا سلجوقیان تعلق داشته و علنا قابل مشاهده هستند، اما انتی قرار داده نمی‌شود، لطفاً به آن صدمه‌ای وارد نکنید.

قبر خانم:

در تصویر فوق یک عدد ۳ وارونه و دو عدد مثلث وارونه وجود دارد. بدآن معنی است که دو بانوی بلندمرتبه به همراه زیورآلات خود دفن شده‌اند. این مزارها حفاظت شده می‌باشند.

چشمه باستانی

این ساختار که در زمانهای قدیم به عنوان چشمه مورد استفاده بوده، بعدها خشک و با سنگ و خاک پر شده است، برای ما یک قبر را تداعی می کند. لکن قبر نیست از تخریب چنین اماکنی که اثر تاریخی قلمداد می شوند پرهیز کنید.

صلیب داخل دایره:

سمبل هایی از این قبیل در دوره های اولیه امپراطوری بیزانس، معمولا برای حفاظت انسانها از طلس و جادو بر روی دیوارهای محل سکونت نقش زده می شد. ارتباطی به گنج و علامت ها ندارد، چیزی که آشکار است از جایی کنده و به اینجا انتقال داده شده است. این مورد برای اطلاع درج شده است.

ستون قبر:

در تصویر فوق یک ستون قبر متعلق به دوره روم را مشاهده می کنید. در جایی که پیدا شود به طور یقین حاکی از وجود قبر افراد صاحب منصب در آنجا می باشد(کشیش، اسقف و ...) این مزارها جزء مناطق حفاظت شده می باشند.

قبر کشیش

جایی از تصویر را که با فلش مشخص کردہایم، احتمالاً صلیب کشیش می باشد. یعنی اینجا قبر یک کشیش است. آنچه مسلم است این فرد از طبقه اجتماعی بالایی بوده است. (سر اسقف، برای مثال) اینگونه قبرها داخل مناطق حفاظت شده هستند، موضوع جهت اطلاع درج شده است.

صلیب شکسته(نازی):

با توجه به خواصیده بودن آن بر روی زمین، می توان گفت که سمبول یک قبرستان افراد عالی رتبه بوده است. (مثل قبر اتابکی) تفسیری که بیان شد تنها در ارتباط با موضوع تصویر فوق بوده و نباید با سایر اشکال مقایسه گردد. رجوع کنید به قسمت صلیب ها.

قبر گروهی

شكل فوق به طور قطع به معنی وجود مزارهای پراکنده در اطراف محل پیدا شدن شکل، به تعداد کنده کاری های موجود بر روی صخره می باشد. این اثر چنانچه با استناد به سوگند مسیحی حاکی از امانت یک روستا نباشد، این تردید را در ما به وجود می آورد که گویا مستطیل کنار صخره اشاره به جای انبار مانندی دارد که در آن امانت هایی مخفی شده

است، بایستی اینگونه بررسی شود.

پنجرهای در صخره:

در چنین ساختاری که ارتفاع ۱۰-۸ متری سطح زمین ساخته شده، توضیح دقیقی نداریم، تنها می‌توانیم بگوییم که شاید یک مقبره صخره‌ای ناتمام و یا جایی برای اقامت بوده است.

نقطه مرکز (ثابت):

ساختار طبیعی که در تصویر فوق مشاهده می‌کنید، از آنجا که در طبیعت به وفور و کثرت یافت نمی‌شود، همواره از طرف مدنیت‌های مختلف به عنوان نقطه ثابت در نظر گرفته می‌شد. احتمال اینکه در کنار یا اطراف چنین محل‌هایی امانتی دفن شده باشد زیاد است. اگر در اراضی با چنین جایی مواجه شدید، توصیه می‌کنیم از دستگاه‌های شعاع زن (ردیاب) استفاده کنید.

مزار صخره‌ای:

در این تصویر یک مقبره صخره‌ای بزرگ را مشاهده می‌کنید که در قله ساخته شده است. لکن تخریب آن نیز کاملاً مشخص است. از آنجا که چنین جاهایی داخل در مناطق

حفظاً شده می‌باشند، این تصویر صرفاً جهت اطلاع گنجانده شده است.

سنگ قبر:

در این سنگ قبر اشاره شده است به وجود قبر دو خانم.

سنگ قبر:

نمونه‌ای از سنگ قبر متعلق به دوره مصر باستان.

سنگ قبر:

سمبل‌های موجود بر روی این سنگ متعلق به فرهنگ بیزانس می‌باشد، نشان دهنده کارهایی هستند که فرد صاحب قبر در دوران حیات خود مشغول آن بوده است. چیزی که می‌دانیم، اکثراً بعد از مرگ فرد به عنوان سنگ قبر وی به کار می‌رفته است. در خرابه‌ها به کثرت با آن مواجه می‌شویم.

سنگ قبر:

قبلا اشاره کردیم که از پارچ به عنوان نشانه میراث و یا وصیت پول در مبالغ کم استفاده می شده است. شکل برجسته دایره‌ای که دقیقا در جلوی قسمت لوله پارچ قرار گرفته، به طور مرتب به عنوان قبر اتفاقی و یا سمبول چاه مورد استفاده قرار گرفته است. ۳ الی ۷ متر در مسیر لوله پارچ باید جستجو گردد.

شمشیر دوتایی:

بر روی این سنگ قبر که به صورت خوابیده روی زمین قرار دارد، دو عدد شمشیر و یک حفره کنده کاری شده در سمت چپ مشاهده می کنیم. این موضوع حاکی از دفن دو استاد شمشیر زن در یک قبر می باشد. به احتمالی قبر اتفاقی خواهد بود.

کتیبه:

نمونه کتیبه رومی که از چهار قسمت تشکیل شده، به طور قطع به ساختاری همچون کلیسا، صومعه و یا معبد که در طرف مقابل قرار داشته، دلالت دارد. در مناطق مسکونی قدیمی به چنین کتیبه‌هایی نادر هم که شده باشد، برخورد می کیم. سمبول گنج، قبر و یا پول نیست. نباید تخریب شود.

مقبره صخره‌ایی و یا محل مراسم:

در اینجا یک مقبره صخره‌ایی بزرگ و یا یک محل مراسم شرح داده شده است. این ساختار که به یک زن و شوهر تعلق دارد بدون وارد آمدن صدمه‌ای تا زمان ما سالم بر جای مانده است. چنین جاهایی میراث تاریخی ما بوده و نباید تخریب شوند، علاوه بر این جزء مناطق حفاظت شده درجه اول نیز می‌باشند.

تل خاکی (تومولوس) و یا قبر اتاقی:

در میان این علامت‌ها که بر روی سنگ صاف و ثابتی در اراضی نقش بسته‌اند، کشف تصویر صلیب به افعال زیاد نشانه وجود یک تل خاکی کوچک در اطراف و یا یک قبر اتاقی می‌باشد.

گاو نر و سگ:

سمبل گاو نر و سگ علاوه بر استفاده به عنوان علامت وجود گنج و یا سایر اموال در محلی که کشف شده‌اند، بر روی سنگ‌های قبر زیادی نیز نقش بسته‌اند. این نشانه‌ها که در دوره یونان باستان با آنها زیاد مواجه نمی‌شویم، ریشه اتروسکی دارند و از طرف رومی‌ها به اشکال مختلف و به طور رایج به کار رفته‌اند.

مقبره صخره‌ایی و یا محل مراسمات

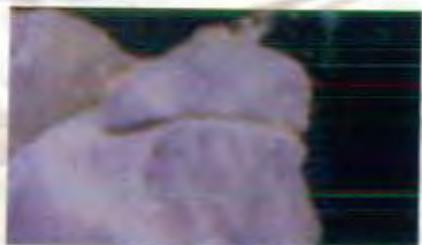
هر چه قدر هم که در اولین نگاه تداعی کننده مقبره صخره‌ایی بوده باشد، به احتمال زیاد نشان دهنده محل برگزاری مراسم‌های عقد، عروسی و ... در کنار یک معبد، صومعه و یا کلیسا بوده است. مدنیت‌های باستانی چنین خاطرات مهمی را مرتباً بر روی دیوارها سمبولیزه می‌کردند. این امر در روزگار ما بر روی عکس، CD و یا کاست‌ها انجام می‌شود.

نقشه ثابت:

این شکل که در اراضی مانند یک چشم در مقابلمان ظاهر می‌شود، در دوره‌های باستان نمونه خوب و ایده‌آلی از یک نقشه ثابت برای مخفی کردن و تعیین محل اختفای امانات بوده است. در چنین جاهایی که جلب توجه می‌کند، می‌توان از دستگاه‌های ردیاب استفاده کرد. (چنانچه در اطراف آن چیزی متعلق به دوره‌های قدیمی موجود باشد).

کanal کنده کاری شده:

شکل کانالی که در این تصویر مشاهده می‌کنید، اغلب با شکل مار به اشتباه گرفته می‌شود. حال اینکه، اشکال مار به صورت مار کامل حکاکی شده و به مار واقعی شباهت زیادی داشته و با چنین کانال‌هایی نباید اشتباه گرفته شوند. کانالی هم که در اینجا مشاهده

می شود می تواند به مفهوم نفسه یک راه میانبر، یک دره و یا نقطه مشخصی از یک رودخانه بوده باشد. (شاید هم با هدف جهت یابی به کار رفته است) در اینگونه موارد شک برانگیز می توان از دستگاه های ردیاب و بررسی دقیق محیط اطراف سود جست.

کاسه سر (جمجمه):

این سمبل که جستجوگران گنج زیادی در اولین نگاه مفهوم دیگ و یا سطل را به آن می دهند، در اصل سمبل جمجمه سر یک انسان می باشد. یک مشاهده گر دقیق و ریزبین فورا متوجه ساختار بیضی چانه شده و موضوع را از زاویه دیگری تفسیر خواهد کرد. در حرفه گنج یابی هیچ نوع تفسیری درباره کاسه سر انسان در اختیار ما وجود ندارد، بهترین کار در این موقع کند و کاو و جستجوی دقیق در منطقه پیدا شدن این سمبل می باشد.

صخره اسکنه خورده:

صخره‌ای که به صورت اسکنه خورده در تصویر مشاهده می کنید، در اصل یک صخره کاملا طبیعی می باشد. چنین تصاویری مرتبا از طرف گنج پژوهان به صخره اسکنه خورده تعبیر می شوند. حال اینکه ساختار طبیعی سنگ چنین است. افراد خبره با بررسی میدانی قادر به اثبات این مطلب می باشند. این تصویر صرفا جهت اطلاع آورده شده است. آن را با سایر سنگ های اسکنه خورده اشتباه نگیرید.

سنگ قبر زن:

این سنگ قبر در محل پیدا شدن آن، سمبل بانویی با مقام و منزلت بالاست. (همچون پرنس، ملکه و ...). چنین مجسمه‌هایی برای در امان بودن قبر از دست غارت گران در فواصل دورتر از قبر دفن می‌شوند.

صلیب‌های مزین:

29/09/2007

صلیب‌های مزینی که در این شکل مشاهده می‌کنید، به کشیش‌های بلند مرتبه و یا سر اسقفهای آن منطقه تعلق داشته‌اند. (در صورت وجود یک کلیسا در نزدیکی آن به عنوان سمبل کلیسا نیز به کار می‌رفته‌اند).

سنگ شکل داده شده:

با حکاکی بر روی این سنگ که تا نیمه در زمین فرو رفته، و ایجاد کanal بر روی آن از سمت بالا و کناره‌ها سعی شده تا مفهومی بدان داده شود. ما از این نوع اشکال استنباط خاصی

نداریم. هنوز مشخص نشده است که تصویر و تصاویری از این قبیل با چه هدفی ساخته شدند. گنجاندن این تصویر در اینجا به دلیل کثرت چنین اشکالی در اراضی مختلف است. می‌تواند به یک امانت اشاره داشته باشد. مستلزم بررسی می‌باشد. بهترین کار جستجوی خاک منطقه با دستگاه‌های پیشرفته می‌باشد.

صلیب:

در تصویر صلیبی را مشاهده می‌کنید شاخه بالایی آن به یک (V) و شاخه پایین آن نیز روی یک خط افقی قرار گرفته است. ترسیم این صلیب به شکلی که گفته شد افعال ساخته شدن آن بنابر دلایل اعتقادی و یا سمبلیک را حذف می‌کند. از آنجا که می‌دانیم تفسیر درست از چنین تصویری بسیار دشوار است، از این رو کار به دست کارдан بسپاریم، بهتر است.

علایم درون غار:

در تصویر سمت چپ شش عدد حکاکی قبر و در سمت راست سه مریع مشاهده می کنید. در داخل همدیگر ترسیم شده اند. مریع های داخل هم به معنی حفاظت، تسلط ، مواظبت در داخل هستند. با توجه به کنار هم بودن این تصاویر این قبرها به نوعی تحت حفاظت قرار دارند و در مسیرشان تله فیزیکی پهن شده است.

قبرهای قلوه سنگی:

در تصویر دو نمونه قبر مشاهده می کنیم که در مورد اولی اطرافش با سنگ های ریز و پشت سری آن با قلوه سنگ های بزرگ احاطه شده اند. می توان گفت که در این نوع قبرها هیچ نوع هدایایی مخفی نشده است. قلوه سنگ ها برای حفاظت از آن و هشدار برای عدم تخریب آنها قرار گرفته اند.

قبرهای اتاقی:

چهار حفره ایی که بر روی یک صخره ثابت و به صورت منتظم کنده شده اند سمبل وجود چهار عدد قبر اتاقی در اطراف نزدیک به آن می باشد.

سنگ قبر:

در تصویر سنگ قبر متعلق به دوره روم، به مراسمی اشاره شده است که سه نفر با هم برای فرد مردہ اجرا کرده‌اند، در قسمت پایینی سنگ قبر این مطلب توضیح داده شده است. به فردی با طبقه اجتماعی بالا تعلق دارد. قبر تابوتی سنگین است. چنین مکان‌هایی جزء مناطق حفاظت شده می‌باشند.

کشتی:

تصویر کشتی که مشاهده می‌کنید با عجله و به صورت ناشیانه ترسیم شده است. خمیدگی نوک دکل آن به سمت عقب حاکی از آن است که یک توده سنگ با حکاکی‌های انجام شده به شکل یک قلک درآمده که یک مرحله قبل از تبدیل به کشتی می‌باشد. به احتمال زیاد پس از پر کردن داخل آن با اشیای دزدان دریایی با ساروج لعاب کاری شده است. مسافت آن نیز با امانت با محاسبه هر میلیمتر نوک قسمت شکسته سمت عقب به اندازه یک متر تعیین می‌گردد. این تفسیر تنها برای این تصویر معتبر است.

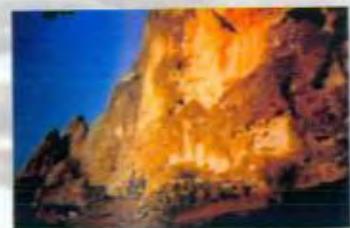
کشتی:

سمبل کشتی در هر حالتی حاکی از سیستم پر کردن دفینه از سمت بالا می‌باشد. به همین جهت بهتر است دنبال یک درپوش بگردید. مسئله اصلی پیدا کردن این درپوش می‌باشد. اگر در محل کشف کشتی هیچ نوع علامت و یا سمبول

دیگری نبوده و یا تخریب شده باشد، می‌توان دنبال صخره و یا غاری بکردید که در ذهن تصویر یک کشتی را تداعی می‌کند. غارهایی از این نوع که قسمت ورودیشان مسدود شده، بوسیله سوراخی که از قسمت فوقانی تعییه شده بود، پر از اشیای قیمتی شده، سپس به وسیله لعاب ساروج اندوخته می‌گشت.

مقبره صخره‌ایی دو تایی:

دقیقا در وسط تصویر دو عدد مقبره صخره‌ایی را مشاهده می‌کنید. این یک منطقه حفاظت شده بود و صرفا جهت اطلاع درج شده است.

مقبره صخره‌ایی:

ساختاری که در تصویر مشاهده می‌کنید، نمونه‌ای از مقبره‌های صخره‌ایی است که برای اطلاع شما آورده ایم. با توجه به محل قرار گرفتن و مصارف بالا در ساخت آن مزاری است که به صورت نادر با آن مواجه می‌شود. یادآوری می‌کنیم که جز مناطق حفاظت شده می‌باشد.

قبرهای اتاقی:

در تصاویری که مشاهده می کنید، یک صخره بسیار بزرگ حفر شده و درون آن چهار قبر اتاقی تعبیه گشته است (تصویر سمت چپ). در دو تصویر سمت راست نیز انتهای مزارها را می بینید. همچنانکه مشخص است به یغما رفته اند. صرف جهت اطلاع درج شده و جزء مناطق حفاظت شده می باشند.

مقبره و سکونتگاه داخل صخره ایی:

دو تصویری که در اینجا مشاهده می کنید، مفاهیم متفاوتی را شامل می شوند. در تصویر سمت چپ تماماً قبور صخره‌ایی وجود دارند، تصویر سمت راست نیز حاکی از یک سکونتگاه صخره‌ایی می باشد. باستی از هم متمایز شوند. جهت اطلاع درج شده اند.

حفره‌های قبور صخره‌ایی:

حفره‌هایی را که در سمت راست و چپ صخره‌های موجود در تصویر مشاهده می کنید، بر قبور صخره‌ایی طرف مقابل شان و یا به قبور زیر خاکی پای صخره دلالت دارند. از آنجه که از تصویر به دست می آید،

حفره‌های سمت راست سه و حفره‌های سمت چپ به دو قبر اشاره دارند. قبرها جزء مناطق حفاظت شده بود، تصاویر صرفاً جهت اطلاع گنجانده شده اند.

سنگ قبر:

در تصویر سنگ نگاره هایی که نشان دهنده مفهوم اسب دارای سواره است، پارچ و مفهوم قبر هستند به چشم می خورد. این اشکال به طور کامل با سبک زندگی فرد مرده ارتباط دارد. طرز زندگی و شغل وی به طور کامل بر روی سنگ قبر سمبولیزه ترسیم شده اند.

کروکی:

این شکل که در نگاه اول شکل یک مار به نظر می رسد، در اصل کروکی یک راه مال رو، رودخانه و یا دره می باشد. در اطراف آن جایی را که تجسم این کروکی باشد پیدا کنید، امانتی در یکی از این سه نقطه است:

۱ نقطه دُم مار

۲ قسمت تحتانی U شکل که برجسته است.

۳ قسمت سر مار

اگر تصویر را به دقت بررسی کنید متوجه علامت کوچکی بر روی یکی از این سه نقطه که نشان دهنده محل گنج است، خواهید شد. مخفیگاه راهزنان بوده است.

سنگ طبیعی:

هدف ما از قرار دادن این تصویر در اینجا نشان دادن یک صخره سفره ای طبیعی است. همچنانکه این سنگ در نتیجه اتفاقات طبیعی بدین شکل و ظاهر رسیده است. این سنگ که جستجوگران گنج نام سفره سنگ را به آن داده اند. در طبیعت به

کثرت به چشم می خورد. بر روی یک سفره سنگ واقعی اشکال فاشق، چنگال، چاقو و یا نان مشاهده می شود. تصویر صرفا جهت اطلاع درج شده است.

بَتْ خَانُوادَگَى:

چیزی که در تصویر این بَتْ چلب توجه می کند، درشت تر بودن قسمت تحتانی مثلث و رو به بالا بودن قسمت نوک آن است. به طور قطع به مفهوم وجود قبر یک شخص بلندمرتبه در این محل می باشد.

غَارِ نَشَانِ دَارِ:

در داخل غار تصاویر زیادی را مشاهده می کنیم که در کنار هم ترسیم شده اند. به نظر ما این تصاویر مفهومی در بر نداشته، فقط نمایانگر وجود زندگی در داخل آن در دوره های متمادی بوده است. در چنین محله ایی مزارهایی از نوع غار، دام و گنجینه های بالارزش قابل کشف است.

كَنْدَهُ كَارِيَهَايِ مَرْبُوطُ بِهِ قَبْرَهَايِ رَدِيفِي:

هفت کنده کاری مستطیلی که بر روی این صخره مشاهده می کنید به طور حتم نشانه وجود هفت قبر در اطراف آن می باشد. ترتیب قبرها بر اساس ترتیب حفره های روی صخره می باشد. می توان گفت که کنده کاری های روی صخره تقریبا نقشه استقرار قبرها هستند. این نوع قبرها می توانند به صورت پشته های سنگی (تل سنگی) کوچک و یا قبرهای مصفف درون صخره ایی باشند. تمام و کمال داخل در مناطق حفاظت شده اند.

حلقه:

علامت دفینه (گنج) نیست، ممکن است یکی و یا بیش از یکی باشند. هر حلقه نشان دهنده یک تله فیزیکی می باشد. حلقه های مجزا خبر از تله های جدا از هم را می دهند. با اندازه گیری مسافت شان تعیین می شود. (دایره های بسته (O) اکثرا سمبول عدد ۱۰ می باشند). اگر حلقه ها تو در تو باشند، به معنی وجود تله به همان تعداد حلقه ها است. درست در لحظه ایی که یکی از تله ها از کار می اندازید، تله دوم فوراً به کار می افتد. آنچه در اینجا اهمیت دارد، تمایز دادن بین حلقه تک و حلقه های کنار هم می باشد. ممکن است به مفهوم اعداد رومی و یونانی که در این کتاب نیز به آنها پرداختیم، باشند. یکی از این ارقام را می توانیم (۹-۱۰-۷۰) محاسبه کنیم. باید بفهمید که زندگی داخل آنها به چه دوره هایی تعلق داشتند.

زن لخت:

اگر در تصویری در هم و برهم و یا برجسته و یا در بین تصاویر مختلف تصویر زن لختی را مشاهده کردید، به مفهوم قبر یک پرنس و یا ملکه می باشد. زن لخت بر روی تصویر برآمده روی مرمر، اکثر در کنار خود علامت دومی را دارد. این علامت می تواند ماری باشد که به کمرش حلقه زده و یا از دوشش آویزان شده است. در این صورت، هم به یک قبر و هم به یک دفینه بالازش دلالت دارد.

در کنار علامت زنی که مشعل در دست دارد باید علامت دومی وجود داشته باشد. این شکل نشانه وجود یک دهلیز، غار و یا اتاق های بزرگ است. دو مشعل علاوه بر اشاره به دو دفینه مجزا از هم از اختفای پول و جواهرات در کنار هم خبر می دهند.

زن مشعل به دست دنبال جهت می گردد. در جایی که امانت وجود دارد به دنبال آن نگردید.

در خصوص سمبول زن دو نکته مهم وجود دارد: اولین نکته جهت نگاه آن و دومی دست یا دستان زن می باشد. برای پیدا کردن امانت کافی است ساختار دست زن را به دقت بررسی کنید.

زن حامله:

برخی از افراد جاہل خیال می کنند که در داخل شکم زن حامله چیزی پنهان شده است. کاملاً اشتباه است. نادان‌ترین افراد هم در داخل شکم یک تصویر چیزی مخفی نمی کنند. نتیجه اینکه این تصویر یک اثر بوده و نباید تخریب شود. جهت نگاه زن اهمیت دارد. در یک فاصله مشخص، به اندازه جنین درون شکمش امانتی که برای تمام عمرتان کافی باشد مخفی شده است، شناسایی منطقه لازم است، پیدا کردن این علامت ساده نیست. کار افراد خبره است.

انبردست:

نشان دهنده گروه ابزار سازها می باشد. در کنار آن شکل میخ، سوزن، چکش و امثال آن ترسیم می شود. چیز زیادی به دنبال ندارد، فقط لوازم جالبی ممکن است پیدا کنید. بعضی وقت ها این اموال بیشتر از طلا ارزش دارند. انبردست می تواند از تقاطع دو راه در نزدیکی آن محل خبر داده و یا مربوط به دو دره و یا نقطه اتصال راه باشد. گنج اصلی خود انبردست است. اشیایی که در کنار آن ترسیم شده اند از قبیل میخ، سوزن و ... ساختار منطقه و جای امانت در آن منطقه و در صورت وجود امانت های پراکنده دیگر محل اقتضای آنها را نشان می دهد. در همه جای ایران مشاهده نمی شود.

ترازو یا باسکول:

دو کفه آن بر روی سنگی که نقش بسته باشد، مساوی نخواهد بود. امانت در طرفی است که سنگین تر است. امانت این محل از نوع طلا و نقره می باشد. متعلق به طبقه اصناف و یا تجار می باشد. ترازوها اشکال مختلفی دارند، اشکالی که با خود علامت «گرم» داشته باشند، مهم هستند.

چکش:

جزء جعبه ابزار نیست. امانتی متعلق به یک اوستا و یا فردی است که با این ابزار کار می کرده است. ممکن است به همراه پول اشیای زیستی نیز پیدا شود. با وجود نظریه در خصوص لزوم شکستن محل چکش، این نظر به طور کلی نادرست است. هیچ کس در مورد دفنه اش تصویری به مفهوم «من اینجا دفنش کرده ام تو هم بیا بشکنش» نمی گوید. مطلب صحیح آن که باید دسته چکش را اندازه بگیرید.

اندازه مورد نظر این شکل $72 \times 72 \text{ cm}$ می باشد.

صخره های اسکنه خورده:

این اشکال سیستم های شماره گذاری هستند که از دوره فریگ، روم، بیزانس و ارمنه بدین طرف مورد استفاده قرار می گرفتند. از آنجا که مفاهیم زیادی را می توان به آنها نسبت داد، صحیح نیست که بگوییم معنای درستش دقیقا همین است. لکن هر حفره اسکنه خورده ۷۸ سانتی متر بوده، بعضاً معادل ۱۲۰ سانتی متر نیز محاسبه می شوند. دوره ایی که علامت بدان تعلق دارد، مهم است. این اشکال به طور قطع نه برای نشان دادن جهت بلکه برای تعیین فاصله به کار می روند. اگر حفره ها بر روی زمین باشند، با توجه به اندازه های آن باید به دنبال مجموعه دیگری از حفره هایی که بزرگتر و یا کوچکتر می شوند و یا یک علامت دیگر بگردید. اگر حفره های اسکنه خورده بر روی پیشانی یک صخره باشند باید در طرف مقابل آن به دنبال قبر و یا جایی که نشان از وجود اثبات دارد، بگردید.

تصویر کشیش:

یکی از اشکالی است که جستجو کنندگان گنج به کثرت به آن برخورد می کنند. لکن بعضاً این گونه تصاویر به تصویر حضرت عیسی با یک پدر مقدس تشبیه شده و تفاسیری با توجه به آن ابراز می شود. این در صورتی است که یک فرد ریش دار در آن دوره به منزله فرد مقدس بوده است. برای مثال؛ مجسمه های زیادی از جنس زنوس و یا اشکال برآمده آن در این شکل به حضرت عیسی و الهه مونث کنار آن به حضرت مریم تفسیر شده است. در صنعت گنج یابی اگر به معنای واقعی به تصویر یک کشیش برخورد شود، بایستی به احتمال زیاد در دست خود یک صلیب نیز داشته باشد. تصویر ریش دار بعضاً مربوط به یک راهزن نیز می شود. در این صورت در دست وی به جای صلیب یک شیشه خواهد بود. به خاطر اهمیت این موضوع وضعیت این شکل را در زیر شرح می دهیم:

اگر فردی که احتمال می دهیم کشیش باشد، شیشه ای را که در دست دارد به طرف دهان خود برده ولی به لبانش نجسبانده باشد، به طور قطع در اینجا یک انبار زیر زمینی و یا ورودی تونل وجود دارد. در نزدیکترین محل ممکن است به دنبال آن بگردید. لکن در صورتی که شیشه به لبانش در تماس باشد، باز هم انبار و یا تونل مورد نظر درست در زیر محل استقرار تصویر و یا در فاصله ۳-۷ قدمی جهت نگاه فرد خواهد بود.

تصویر شیشه در دوره های نزدیک چه از طرف راهزنان و چه از طرف اقلیت ها همیشه به مفهوم تونل، انبار زیرزمینی و یا دهليز (راهرو) استفاده می شده است.

نان سنگی:

ماده بسیار جالب توجهی است که در حفاری های قبرها و یا مکان مقدس و مخصوص عبادت در ایران با آن مواجه می شویم. رنگش ترکیب رنگهای سیاه و سبز بوده، عیناً در شکل نان فرانسوی می باشد. با استفاده از لعب ساروج در یک قالب مخصوص قسمت زیر آن دقیقاً مثل نان درآورده شده، قسمت روی آن نیز بسیار عالی کار شده است. بعد از بیرون آمدن از قالب کاملاً مثل قرص نان تداعی می کند در این شرایط مشاهده شده است

که افراد غیرواقف بر موضوع، او را به عنوان یک معسه و یا راهنمای محل پول تعییر کرده‌اند. لکن چیزی که در اینجا باید گفت آن است که اینگونه سنگ‌هایی به دور از هرگونه سفسطه، بنا بر اعتقادات مسیحی مبنی بر خلقت حضرت عیسی از سنگ، در کنار قبور دفن می‌شده است. هدف از این کار وجود یک سنگ نماد حضرت عیسی در کنار فرد مرده تا روز قیامت به عنوان دوستی مثل شخص حضرت عیسی بوده است.

به همین صورت سنگ در هر دوره ای سمبول نان بوده است. بر طبق نقشه‌های انجیل متنی، شیطان از حضرت عیسی خداست تا نان را به سنگ تبدیل کند. از این اعتقاد است که سنگ‌های دفن شده به عنوان نماد برکت نیز تصور می‌شدند. چنین سنگ‌هایی با اهداف گنج یابی همخوانی ندارند. احتمالاً سمبول حضرت عیسی و یا نماد خیر و برکت بوده‌اند.

صخره چنگالی:

بافت سنگی است که در بعضی از مناطق ایران مشاهده شده است. این صخره‌ها که به نام صخره‌های چنگالی معروفند، احتمالاً سنگ‌های برخاسته‌ای بودند که در زمان عبادت وسیله انتقال به سمت خدا می‌شدند. فرسایش داخل آن احتمالاً در طول زمان و به دنبال فرسایش صلیبی اتفاق افتاده است.

در مقابل، برخی از تعاریف عمومی همچون بعضی از اندوه‌ها و یا خون جگر شدن‌ها را نیز برای توصیف آنها نمی‌توان از نظر دور کرد.

هر وضعیتی که داشته باشد، این محل به طور قطع یک منطقه باستانی است. در اینجا حیات برقرار بوده و عبادت‌ها انجام می‌شده است. از این نظر، در زمان تغییر آن به عنوان محل وجود گنج حتماً در اطرافش بقایای زندگی انسانها نیز یافت خواهد شد.

چشم:

سمبل چشم معمولاً تنها برای نشان دادن نگاه به کار نمی‌رود. در این رابطه در تصویری که آورده ایم، به دو ماری که پلکه‌های بالا و پایین را تشکیل داده اند توجه کنید. در اینجا از مردمک چشم گرفته تا ساختار ابروها هر کدام قسمی از یک مفهوم کلی هستند.

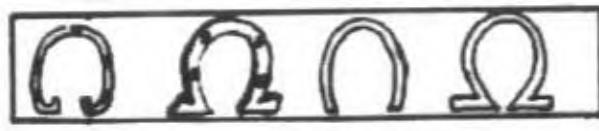
اشکال دیگری از مار که در جای جای این علامت پخش شده اند باز به معنای وجود قبرهای دیگری در اینجا هستند. (چهار عدد قبر) از آنجه که استنباط می‌شود، این منطقه مقر حکومتی و محل زندگی مقدس و قبرستان خانوادگی آنها به شمار می‌رود. با توجه به نقاط برجسته دیگر مشخص می‌شود که در اطراف چهار عدد تل خاکی نیز وجود دارند. قبل از ۴ عدد قبر بحث کرده بودیم. تومولوس (تل خاکی) بودن آنها را از این اشکال استنباط نمودیم.

در نگاه کلی چشم مظہر نگاه به اطراف و جستجو می‌باشد. این تعریف تنها از خصوصیت چشم برخی آید اماناتی هم که باید جستجو و پیدا شوند باز در قالب اشکالی که خود چشم را به وجود آورده اند نهفته است. برای مثال دو عدد مار موجود در تصویر نشانه حیات ابدی و به مفهوم دو عدد قبر می‌باشند.

تصویر ماهی و حوض هم که در اطراف چشم ترسیم شده اند، یکی از خصوصیات بارز دوره روم و مسیحیت یعنی یک حوض رومی را در اطراف آنجا نشان می‌دهد. اگر از این نکته که نام منطقه را برای خود محفوظ نگه می‌داریم بگذریم، این حوض بزرگ با حالتی ضرائب از گذرتاریخ هم اکنون در آن منطقه به حیات خود ادامه می‌دهد.

علاوه بر آن، با استفاده از عالیم لاک پشت و خرچنگ در اطراف چشم، می‌توان فهمید که در اطراف آن تونلی ساخته شده که برای گذراز آن باید به حالت سینه خیز حرکت کرد.

نعل:

A B C D

علامت نعل معمولاً یکی از سمبل هایی است که به طور اشتباه بررسی می شوند. ابتدا به برخی مفاهیم نعل در صنعت گنج یابی می پردازیم: این موضوع که جوامع مسیحی در زمان هجرت خود و نیز گروه های راهزن اموالی را که در تاراج و غارت ها به دست آورده بودند، در جاهای معینی پنهان می کردند.

گروه هایی که از آنها بحث کردیم برای مشخص کردن محل اختفای اموال خود از اشاراتی استفاده می کردند، یکی از این اشارات علامت نعل بوده است.

همانطور که همیشه هم گفته ایم یکی از اموال فعالیت های گنج یابی در زمان پیدا شدن چنین علایمی ابراز تعریف و توضیح دقیق و کشف رمز صحیح آنها می باشد. علاوه بر این، هیچ کس در هیچ زمان و مکانی دقیقاً بر روی اموالی که مخفی کرده نام نشانی آن را نمی گذارد. این موضوع خصوصاً در مورد مسیحیان نیز که از معماران صاحب نام آن دوره و استاد بلامنازع استئار بوده اند، صدق می کند. از این رو آنها اموالی را که مخفی کرده بودند، با چندین علامت مجزا و مرموز نشانه گذاری می کردند.

در اینجاست که نعل به عنوان یکی از علامت های مهم در تعیین نقطه هدف بکار رفته و اهمیت کشف رمز آن نیز آشکارا مشخص می شود.

اول از همه باید پرسید: چرا نعل؟ این سمبل چرا انتخاب می شده و به چه مفهومی بوده است؟ موضوع را از دو زاویه مورد بررسی قرار می دهیم:

۱- نعل به عنوان ماده ای که زیر پای اسب کوبیده می شود به عنوان کفش اسب مطرح است. با توجه به خصوصیتی که دارد، در هر نقطه ای که است پا بگذارد اثر آن بر جای خواهد ماند. این اثر به معنی عبور اسب از آنجا و تقریباً به منزله یک مهر عبور می باشد. لکن چیزی که باید بیشتر مورد تأمل قرار گیرد، دنبال کردن رد پای اسب است. جای پای اسب حداقل باید دو عدد باشد. به همین خاطر هم باید بر روی صخره ها از نعل اسب حداقل دو مورد وجود داشته باشد. در این صورت یکی از دو نعل باید از حد طبیعی بزرگتر باشد، در مقابل رد نعلی که در کنار امانت قرار دارد باید در حد طبیعی و کوچک باشد.

۲- نعل با توجه به ساختار خود، شبیه حرف امگا از حروف الفبای یونانی است. این حرف

در نزد کیمیاگران و افرادی نظری آنان به عنوان نشانه طلا نیز استفاده شده است. علیرغم مجزا بودن دو عنصر از هم، با توجه به شباهت نعل و امگایی که صنعت کیمیاگری استعمال داشته، از آن برای علامتگذاری مکان طلا و پول ها استفاده می شد.

بعد از چنین توضیحاتی در خصوص نعل به یک تشییه اشتباه در مورد آن نیز می پردازیم که همواره اتفاق می افتد:

بیشتر افراد جستجوکننده گنج و یا انسان هایی که فقط به عنوان سرگرمی به آن می پردازنند، علایم مشابه نعل را فورا و بدون کوچکترین بررسی و تحقیقی به عنوان نعل استخراج کرده و عملیات خود را بر طبق آن برنامه ریزی می کنند.

این در حالی است که همانطور که در شکل نیز مشخص کرده ایم، سمبول های مشابه دیگری نیز وجود داشته و هیچگونه ارتباطی به همدیگر پیدا نمی کنند.

اشکالی که در تصویر A و B مشاهده می کنید تماما سمبول نعل هستند. زیرا آثار میخ هایی که بر روی آنها وجود دارند، این نظریه را به طور کامل اثبات می کند.

سمبلی که با C مشخص شده نیز یکی از سمبول های مشهور باستان شناسی است و به طور قطع نشانه یک تونل می باشد. این سمبول ها می توانند برای غارها، انبارها و دهليز های زیرزمینی نیز استفاده شوند.

آخرین تصویر یعنی شکل D نیز چیزی نیست جز حروف الفبای یونانی یعنی همان امگا.

درختان: (گلابی وحشی، درخت عرع، بلوط، چنگال، سرو، گرد و ...)

بر روی صخره ها و جاهایی نظری آن تصویر درخت به عنوان علامت گنج ترسیم نمی شود. استفاده از درختها برای پیدا کردن دفینه آداب و قواعد خاص خود را دارد. درختانی با عمر طولانی به عنوان نقاط ثابت علامت گذاری انتخاب می شوند.

سرو دو شاخه (چنگالی):

مهتمترین خصوصیت درخت سرو دو شاخه بودن آن است. **درخت سروی** که حداقل سه نفر با دست به دست دادن بتوانند آن را در آغوش بگیرند، به طور متوسط ۲۰۰-۲۵۰ ساله خواهد بود. در اثنا یا قبل و بعد از جنگ آزادی این درخت به عنوان نقطه ثابت در نظر

گرفته می شده است. اگر ش محل یک درخت سرو با این مشخصات پیدا کردید، درست در زیر قسمت دو راهی درخت دنبال شکافی بگردید که سالها پیش ایجاد شده است. شکاف مورد نظر امروزه باید در حد و اندازه های یک بشقاب بوده باشد.

اگر از پشت علامت چشم و دقیقا از نقطه زیر دو راهی به طرف مقابل نگاه کنید، معمولا در فاصله ۷ و یا ۷۰ قدمی دنبال یک امارت بگردید. زیر دو راهی درخت به معنی حرف (V) می باشد، حرف V در الفبای عربی معادل عدد ۷ می باشد. در این شرایط یکی از دو نقطه به عنوان محل دفینه مشخص می شود. با استفاده از دستگاه های پیشرفته این منطقه را جستجو و محل گنج را مشخص کنید.

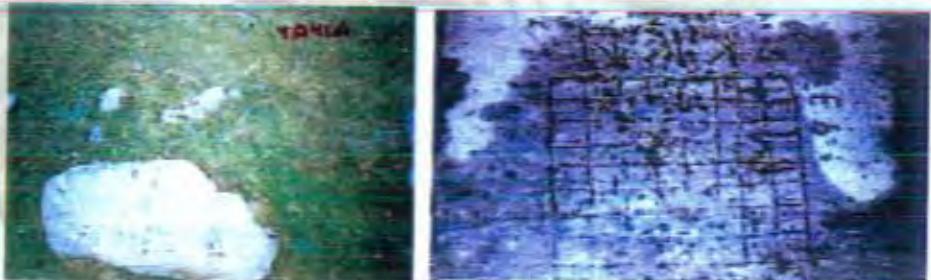
درخت گلابی وحشی، درخت عرع، درخت بلوط و درخت کاج: اینها از نوع درختان با عمر طولانی هستند که معمولا در اراضی و مناطق باز و به طور نادر در حیات خانه های روستایی وجود دارند. از آنجا که درخت گلابی وحشی و درخت عرع به صورت وحشی در بیشه زارها می رویند، احتمال دارد که گنجینه های راهزنان و نیز پول ثروتمندان روستایی در زیر چتین درخت هایی پنهان شده باشد. تا زمانی که خلافش ثابت نشده باشد، اگر دو عدد درخت وجود داشته باشد بین آنها و در صورتی که سه درخت بوده باشد، در زیر درخت بزرگ و یا درخت کوچک می باشد. اگر در نزدیکی درخت ها رودخانه وجود داشته باشد، بین نزدیکترین درخت و رودخانه، اگر بر جهت جاری شدن آب منطبق نباشد، فاصله بین چشمه و درخت با قدم اندازه گیری شده، سپس در سمت مقابل به همان اندازه پیش بروید طوری که چشمه در وسط این فاصله قرار بگیرد. نقاطهای را که بدینگونه بدست آمده بررسی کنید. در مواردی که درخت ها دو تایی باشند، در قسمت جلو یا عقب نقطه سوم را اندازه گیری کرده و برای پیدا کردن محل گنجینه سه ضلعی درست می شود. درخت اصلی و مادر این دو درخت بعضا سالخورده، سوزانده و یا بریده شده باشد. درختی را که از جوانه آن می تواند روییده باشد، بررسی کنید.

درخت توت: معمولا در میان خانه ها یافت می شود. بین درخت توت و نقاط مهم موجود در خانه ارتباط مستقیم وجود دارد. برای مثال فرد مخفی کننده گنج همیشه می خواسته گنج دفن شده را تحت نظر داشته باشد. برای همین امر پنجه محل اقامت و یا خواب وی مشخص می شود. جایی کمی پایین تر از درخت بهترین جا برای دفن و مواظبت از امانی می باشد. این نقطه معمولا با شروع از در و به سمت در ورودی خانه معمولا ۱/۳ یا ۷ قدم می باشد.

درخت گردو: معمولا درخت گردو، درخت باغ ها و محل های نزدیک مناطق مسکونی است. جهت و فاصله نقاطهای که با توجه نقطه درخت معین شده، قابل تشخیص نیست. لکن با توجه حروف ابجد

که در فرهنگ ایرانی عصری غیرقابل اجتناب به شمار می‌آمد، عدد ۳ بدست می‌اید (۳=ج). آنچه مشخص خواهد شد، قرار گرفتن دفینه در سه قدمی درخت بوده، لازم است اطراف آن به دقت مورد بررسی قرار گیرد. (درخت درخت سایه داری است و امانت در زیر سایه حفاظت می‌شود).

سنگ حکاکی شده به شکل جدول چهارخانه (Dama)

به مفهوم یک راه میانبر و پرپیچ و خم است. این مورد معمولاً سمبول تغییرناپذیر نقاط عبور و یا تونل های زیرزمینی است. سنگ Dama حتماً به عنوان نشانه گنج نیست. با این وجود، علامت بی‌بدیل وجود زندگی زیرزمینی در چنین جاها بی است.

با تثبیت و مشخص کردن چنین مکان هایی که به عنوان تونل و با کانال زیرزمینی از آنها یاد کردیم، می‌تواند اموال تمدن های باستانی و یا مال و اموال گروه های راهزن دوره های بعدی برخورد کرد.

توجه: برای آنکه علامت DAMA نشانه وجود طلا یا پول باشد، در کنار و یا نزدیکش به نشانه های دیگری نیازمندیم.

کشتی:

در ادبیات گنج یابی برای برخی ها علامت بسیار مهمی محسوب می‌شود. علامت کشتی سمبول یک آب روان، دریا و یا دریاچه می‌باشد. شکل کشتی، بر اساس یک قانون در ارتفاعات ساخته نمی‌شود. به طور حتم در جاها بی از زمین با ارتفاع پایین ایجاد شده‌اند. قبل در قسمت های مربوطه توضیح دادیم، برخی از آنچه که به عنوان سمبول کشتی تصور می‌شود، در واقع سمبول کلیسا می‌باشند. چنین نکته ظریفی مستلزم بررسی و تحقیق است. علاوه بر این، اگر با شکل یک کشتی شکسته برخورد کردید، در اینجا قطعه شکسته به

معنای زندگی پایان یافته در دوران باستان بوده است. بررسی و تحقیق بر روی آن نیز اجتناب ناپذیر است. در غیر این صورت، اگر احتمال وجود تصویر یک کشتی مربوط به گنج وجود داشته باشد، در این صورت بررسی‌ها باید در آن چهارچوب انجام شوند.

باید بگوییم که این سمبول اساساً با منطقی که در «خرس لنگ» و امثال آن به کار رفته مرتبط می‌باشد. یعنی روندی از کل به جزء را بایستی اجرا کنید. همچنانکه در مورد خرس لنگ به دنبال پای بریده و یا کنده شده می‌گشته‌یم، در اینجا نیز با این منطق که قطعه‌ای را باید پیدا کنید، قطعات کشتی ترسیم شده است. قطعه ناقص در کشتی‌ها همواره «پنجره شکسته» و یا دکل شکسته می‌باشند. هر قطعه‌ای از کشتی که مورد نظر بوده باشد، به طور حتم قطعه‌ای از قسمت فوقانی آن پنهان شده است. یعنی پنجره و دکل از بالاترین قطعات کشتی باشند. به همین صورت قطعه شکسته و یا ناقص هم که دنبالش می‌گردید، در قسمت بالای خط ترسیم کشتی و به احتمالی در سمت پنجره و یا دکل شکسته خواهد بود.

اگر در این مناطق عمارتی هم بوده باشد، به احتمال زیاد سنگ و قسمتی از یک صخره است که به کشتی تشییه شده است.

شکل ۱

یا احتمالاً غاری خواهد بود که ساختار آن دقیقاً بر خلاف بافت قسمت پشت ماهی درآورده شده است، این قسمت در داخل آب بوده و از نظر پنهان است. هر سمبولی که بوده باشد، پول و طلای پنهان شده در این جا با استفاده از سیستم پر کردن از بالا قرار داده شده است. در سطح تحتانی نیز باید سنگ درپوشی را پیدا کنید که برای اکثر سمبول‌ها به منزل نقطه پایان تلقی می‌شود. (شکل شماره ۱) احتمالاً این سنگ به شکل بسیار خوبی با استفاده از ساروج پوشانده و مخفی شده است. مسئله اساسی پیدا کردن این سنگ درپوش می‌باشد. در اینجا یک نکته را توضیح می‌دهیم. سنگی که از آن بحث شد همچنانکه در شکل بالا نیز مشاهده می‌کنید، گویا شبیه یک سوراخ مخروطی از قبل کنده شده و به شکل سریع تپانجه است که در لوله قرار گرفته است.

این سنگ را نمی‌توان با شکستن آن از جا کنند. لکن پس از آنکه محل دیواره‌های سنگ

با استفاده از حلال ساروج تشخیص داده شد، سنگ با استفاده از قلم بیرون بیاورید. (همین وضعیت برای نمونه قرص نان نیز معتبر است). سنگ در پوش که در شکل ۱ مشاهده می‌کنید، در نزدیکی یک تصویر متعلق به کشتی پیدا شده بود.

این سنگ زمانی که به روش بالا بیرون کشیده شود، پول و طلایی که از بالا در خزانه ریخته شده است از پایین به بیرون خواهد ریخت، سیستم آن بدینگونه سوار شده است. با تشخیص مکان چنین پولهایی، ابتدا محل پرشدگی قسمت بالایی صخره را به دقت مشخص نموده و با دستگاه‌های فلزیاب جستجو کنید.

نشانه‌های قبر:

قبرها بزرگترین دل مشغولی جستجوکنندگان گنج می‌باشد. فراموش نکنید که: «قبرها جزء مناطق حفاظت شده هستند»

معلومات مختصری را تحت این عنوان در خصوص سمبول‌های قبر ارائه خواهیم کرد. قبرها در بسیاری از دوره‌ای قدیم، مراکز معینی بودند که با حفره‌های کنده کاری شده به اراضی اشاره داشتند. باز همانگونه که در فرهنگ امروز ما نیز وجود دارد، اقسام قبرهایی که با قرار دادن یک عدد سنگ در بالا و پایین قبر تکمیل می‌شدند، بسیار متداول و رایج بودند. مشخصه دیگری هم که برای نشان دادن محل یک قبرستان عمومی به کار می‌رفت، قرار دادن یک سنگ بلند به ارتفاع متوسط یک متر در محل ورودی قبرستان بوده است.

یکی دیگر از انواع قبرها، تومولوس (تل خاکی) هایی بودند که با انباشتن خاک بر روی هم درست شده، دارای خصوصیات خاص خود بودند. قبرهای تل قلوه سنگی هم که در ایران بسیار به چشم می‌خورد، یکی از انواع قبرها بود که برای افراد عوام و معمولی ساخته می‌شد.

از بین این قبرها، علامت گذاری قبور تل قلوه سنگی و تومولوس (تل خاکی) و مهمتر از همه قبرهای دارای تابوت با حفره‌های کنده کاری شده ساده عملی متداول نبوده است. تصاویری که در پایین آورده‌ایم نمونه هایی از ده‌ها نوع قبر در مفهوم باستان‌شناسی می‌باشند. لکن مفاهیم مورد نظر همه آنها از هم متفاوت بوده، هیچ کدام برای تعیین جهت و مسافت به کار نرفته اند.

در اینجا به طور مختصر به ا نوع ساحمار قبر حواهیم پرداخت، ا نوع قبهای تل خاکی، قبرهایی که در اتاق های داخل تپه ها جای گرفته اند، تابوت هایی که صاف ، نقش برجسته دار و یا دارای ستون و سنگ های تراشیده به شکل گل هستند، قبرهای اتاقی که روی شان سقف بوده و در درونشان تابوت هایی به شکل U قرار داده شده اند، قبرهای مسقف تک نفره با دیواره های بلوکی، قبرهایی قایق مانند که روی شان با سنگ های صاف پوشانده شده است.

بر روی قبرهای تابوت دار صاف و دارای نقش برجسته در پوش هایی مزین به نقش و نگار در قسمت سر و گوشها قرار داده شده است. در قبرهای تابوت دار منقش به ستون نیز در پوش ها به شکل تخت خواب ساخته شده و بعضی بر روی آنها مجسمه زن و شوهر به حالت دراز کشیده مشاهده می شود.

برای مثال، در قبرهای یادبود لئودیکیا؛ حاشیه های زینتی و یا نوشته های روی صلیب یا روی دیوارها به چشم می خورند. در این نوشته ها، اسمی زن و شوهرها و سایر اعضای خانواده که قرار است در آنجا دفن شوند مشخص می شود. در مراسم هایی که مطابق وصیت در این محل انجام خواهد شد، نام سایر افرادی که اجازه دفن شدن را پیدا کرده اند اعلام می شود. مقدار جریمه برای کسانی غیر از این عده که در آنجا دفن می شوند، مقدار پولی که در عوض دادن اطلاعات دفن غیر مجاز به افراد داده می شود و نگهداری یک رونوشت از این نوشته در آرشیو از معلومات گنجانده شده در نوشته های مذکور می باشد. چنین نوشته هایی در شهرهای یونانی Dvasi Lycus و مخصوصا در هیراپولیس بسیار رایج است.

مقبره های صخره ایی:

همانگونه که می دانید یکی از خصوصیات بارز دفن در تمدن های لیکیا، لیدیا، فریگ، بیزانس، روم و سایر تمدن های شبیه آنها قبرهایی بودند که بر صخره ها ساخته می شدند. همانگونه که در مورد اتاق های صخره ای نیز صدق می کند، دفن مردگان در داخل قبرهای کنده شده در صخره های زمینی موردمی است در ایران به کثرت به آن برخورد می کنیم. قبرهای صخره ایی بیشتر در شرایط فیزیکی مناسب اراضی، با کنده کاری صخره زارهای بزرگ به شکل غار و بعضی هم با درست کردن یک تابوت قایقی در داخل آنها محلی برای قرار دادن اجساد مردگان و یا خاکستر آنها محسوب می شوند. به جای اشکال قایق، اجساد مرده ها بعضی بر روی تخت های چوبی نیز نهاد می شد.

مقبره های صخره ایی موجود در اراضی به طور معمول با کنده کاریهای مرربع و مستطیل مشخص می شوند. لکن نمی توان گفت که هر نوع کنده کاری چهار ضلعی به معنای وجود یک قبر در کنار و یا اطرافش است. ولی در فواصل کم و زیاد در اطراف حفره های چهار ضلعی قابل کشف هستند.

قبرهای صخره ایی در اکثر مواقع برای اعضای یک خانواده ساخته می شدند. برای همین با توجه به ضرورت باز شدن آنها در طول زمان متعددی، با امکان باز شدن دوباره ساخته می شد. ورودی چنین قبرهایی با پله ها و نقش برجسته ها مشخص شده، با انباشته کردن مقدار کمی خاک بر رویشان به شکل تومولوس (تل خاکی) درمی آمدند. چنین اتفاق قبرهای صخره ایی غنی و پر احتشام هستند و اصول دفن متفاوتی هم که در آن اجساد مردگان به طور مستقیم در قبرهای خاکی دفن شده یا پس از سوزاندن خاکستر شان در ظروف مخصوص ریخته می شد نیز وجود داشتند.

ورودی انبار است، بسته است.

قسمت جلویی ورودی غار خیلی مهم است. (طلا دارد)

علامت طلاست، در اراضی به تنهایی یافت نمی شود.

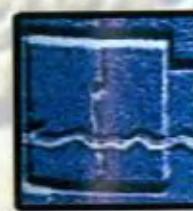
دست چپ باز، انگشت شست عدد ۵ و جهت را نشان می دهد.

سنگ درپوش وجود دارد، ورودی وجود دارد.

چنین علامت هایی در مکان هایی همچون انبار، غار و اتاق وجود دارند به معنای بسته بودن است به نحوی باید باز شوند.

اتاق خالی که با سنگ ساخته شده، محل سکونت افراد طبقات بالای جامعه است.

آستانه در ورودی بسیار مهم است. به معنی زیریننا هم می‌تواند باشد.

جادو شده است. امانت بزرگ و دشواری است. مستلزم راه حل است.

بیش از یک تله فیزیکی دارد. خزانه است. مقدارش بسیار زیاد است.

بعضًا به معنی رقم ۸ می‌باشد. این اشکال باید به انواع گوناگون تفسیر شوند.

اقامتگاه شخص رئیس است. مستلزم بررسی است.

دیوار چیده شده وجود دارد.

این دو نوع صلیب، به طور حتم قبر کشیش‌ها می‌باشند. اولی سمبول

مورد استفاده کشیش‌های رده بالا می‌باشد. (مثال سر اسقف) یا اسقف اعظم.

علایم قبر معمولی هستند. ورودی تونل وجود دارد.

به مفهوم پول حکمران درجه ۲ غیر از پادشاه است.

قبر معمولی با درپوش زیرین.

قطعاً چاه است. دیوارهای داخلی چاه را نگاه کنید.

بین عقربه‌های ساعت و دقیقه را ببینید.

ورودی مخزن و درپوش است.

کنده کاری‌ها قبر هستند. حلقه کنده کاری شده تله فیزیکی است.

توضیح داده شد.

امانت داخل آب است، درب ظرف در بسته است.

قیچی، راه متقاطع و یا دره هایی هستند که به هم می رستند.

گنج قیچی شکسته در دهانه تقاطع دو راه قرار دارد.

علامت های مختلف فلش نشان دهنده راه هستند. مستلزم اندازه گیری

هستند.

جهت قبر است. به عنوان علامت پول نیست.

به طور حتم جهت قبر بانویی بلندمرتبه است.

صلیب های مزین، تماماً قبر کشیش هستند.

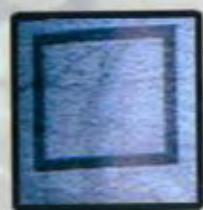

علامت طلا و خزانه است.

چاهی با جدار داخلی از جنس سنگ است. داخلش پر است.

اتاق خالی، چیزی ندارد. اتاق پر نزدیک این است.

دهلیز یا غار است، درونش (راه جدا شده) وجود دارد.

پناهگاه ساختگی است. قطعاً امانتی دارد. اموال راهزنان است.

پول و زیور آلات بانوی بلندمرتبه.

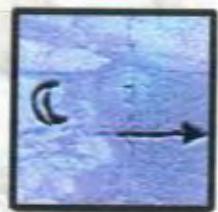

علامت سکونت گاههای قدیمی است.

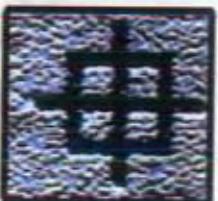

باز کرده و وارد شوید.

در این سمت قبر مخفی وجود دارد.

اتاق مزار کشیش است، امانت نه در کنارش، بلکه در نزدیک آن است.

در اطراف مربع به دنبال شکاف گشته، اموال را پیدا کنید.

سه پله (سطح کناره ها را ببینید)

در سمت نگاه پرندگانی همچون عقاب، کبوتر، شاهین و قرقی قرار

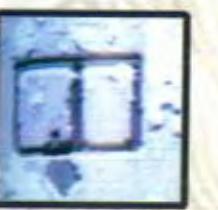
دارد. توضیح آن در قسمت نوشتار آمده بود.

راهی که در دهليزها ادامه می دهد، بسته (بن بست) است.

محل وجود خورشید، مخفیگاه گنج است.

اتاق های تو در تو و یا یک جفت مخزن وجود دارد.

از مخزن وارد اتاق می شود: اتاق پر است.

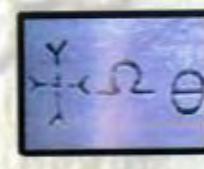
بت خانوادگی: از آن خانواده های اصیل و با نفوذ است.

صلیب گلدار: معمولاً متعلق به فرمانروایان و کشیش هاست.

سنگ عمود: از طرف سوراخ اندازه گیری شود. امانت جلوی آن است.

همگی سمبول طلا هستند: جهت دهی آنها متفاوت است. آخرین عالیم

هستند.

علامت قلعه و باروست: ممکن است تخریب و نابود شده باشد. فرد دفن کننده در زمان دفن امانتی است از اینجا به عنوان نشانگاه استفاده نموده است. تصویر حکاکی شده است. امانت از علامت دور است.

پلکان ... با پله پایین بروید: در کنار پلهای به دنبال علامت بگردید. تصویر حیوان با تصویر (+) در کنارش می باشد.

علامت غار: در یک دهليز طولانی می تواند باشد.

اینها معمولا تصاویر نقش برجسته هستند: نشانه قبرهای خانوادگی اند.

علامیم نوک باید رمزگشایی شوند.

نقره دفن شده است: از آنجا که سمبل‌های مختلفی بکار رفته اند، با

بررسی دقیق محل آن در صخره و یاخاک، و عمق آن مشخص گردد.

فلز خاکستری است: احتمالا سرب است. شاید اثیار لوازم و یا مواد

خام یک قبیله و اجتماع می باشد. احتمالا هم فریب است. چنین موادی را دور نینداخته ،

بررسی کنید.

یکی از دو اتاق بسته و دیگری باز است: از این قبیل مکان ها در تل

خاکی و غارها زیاد به چشم می خورد. اتاق بسته مهم است. لکن در عین حال احتمال

خطر وجود دارد. مواظب باشید.

نشانه اتاق و قبر هستند: مژده دارد. نباید فریب خورد. ممکن است

هدایای چندانی در قبر نباشد. مقدار اصلی هدایا به طور حتم در علامت کناری مخفی شده

است.

سنگ سفره: می تواند در بافت های متفاوتی باشد. ممکن است بر رویش سمبل های غذا باشند. پول زیادی است. با توجه به سمبل مورد استفاده دنبال جا و جهت بگردید.

ورودی مخزن، بسته است: این علامت نشان دهنده اتاق اول بوده، دومی را به طور بسته نشان داده است. اتاق دوم بسته ولی پر است.

سنگ DAMA: تعداد مربع ها متفاوت است. یک مثال آورده ایم. نشانه ورودی بسته و ورودی مخزن می باشد.

مار کنده کاری شده: تعداد پیچ و خم ها به اندازه جهت حرکت اهمیت دارد. همانگونه که در بالا اشاره کردیم، مارها با توجه به ساختار خود سمبل هایی مستلزم کار مخصوص هستند. قطعاً نمی توان گفت به این یا آن معنی است.

مار نقش برجسته: اگر بر روی سنگ قبر نبوده باشد، به طور قطع خزانه است. لکن در مورد نقش برجسته ها سر آن نیز اندازه گیری می شود. اموال مار باز با محاسبه مخصوص پیدا می شود.

ماری که جمع شده و سرش به بیرون است و تعداد پیچها و جهتی که نگاه

می کند خیلی مهم است.

ماری که جمع شده و سر در داخل دارد: امانتش در داخل و یا کنارش می باشد. ساختار دم دارای اهمیت خاصی است. به طور قطع جهت را نشان می دهد. افرادی با استفاده از قسمت سر جهت را پیدا کرده اند.

دو ماری که به هم پیچ خورده و همدیگر را می بوسند: در بین دو مار می تواند صلیبی بوده باشد. نشانه گرانترین امانتی ممکن است. بسیار دشوار است، به طور قطع در کنارش نبوده، در اطرافش می باشد. علامت خزانه را در اطراف آن جستجو کنید.

مار تنها پیچیده به تیرک: همچنانکه گفتیم در تمامی موارد مربوط به مار را باید با دقیقی بررسی نمایید، این هم علامتی است که در آخر باید جستجو کنید. جهت دم بسیار مهم است. امانت را با اندازه گیری آخرین نقطه مشخص کنید.

-۲۷- تپانچه شلیک نشده: معادل ۴۰ آرشین است. این اندازه هم معادل ۲۶ متر در جهت لوله تفنگ است.

تپانچه شلیک شده: معادل ۷۰ آرشین است. آن هم برابر با ۴۵-۴۴ قدم است. (توجه: اگر درون همان سنگ و یا سنگی در کنار آن جای فشنگ دیدید به معنی تپانچه شلیک شده می باشد).

دو هلال؛ معمولاً بر روی صخره کنده کاری می‌شود. امانت در زیر آن است.
در نزدیکی آن مژده‌ای دارد.

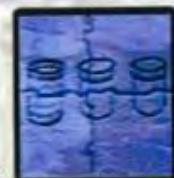
تک پا؛ در جهت پا دنبال فرو رفتگی یا تل شده بگردید. کمتر از ۱۰ قدم
نیست. معمولاً دفینه خاکی می‌باشد.

جفت پا؛ اگر پیدا کردید آخرین نشانه است که باید خوانده شود. در همینجا
ایستاده، به دنبال امانت در جهت استقرار پاها بگردید. امانت حدوداً ۲۶-۲۷ قدم در جهت پاها است

حلقه زنجیر؛ هر حلقه‌ای نشان دهنده یک قدم است. اندازه قدم‌ها را
سانتیمتر محاسبه کنید. جهت امانت در یکی از دو سر زنجیر است که متفاوت می‌باشد.

چاه سه تایی؛ از آنها به عنوان چاه آهکی هم یاد می‌شود. دو تا از چاه‌ها
خالی و یکی پر می‌باشد. مستلزم بررسی است. در ارتفاع یک متری سطح پر شده چاه
است. چاه کناری هم در جهت دیگری کنده شود. در مورد چاه وسطی طوری قرار گیرید
که چاه بزرگ کناری در سمت راست تان باشد.

سنگ سوراخ؛ این مورد سمبولی است که بعد از آن به طور قطع علامت دوم
یا علامت‌های دیگری پیدا خواهند شد. برای پیدا کردن امانت‌ها با استفاده از خصوصیت
این سنگ، یعنی از سوراخ آن نگاه کنید. برای انجام این کار نه از هر دو طرف بلکه از طرف
بزرگتر سوراخ نگاه کنید. با نگاه از این طرف به طور قطع یک صخره علامت خورده و یا
یک نقطه فرو رفته یا تل شده را خواهید دید.

بعضی از علایم رایج در گنج یابی

از این طرف نروید ↙

از این طرف بروید ↘

امن نیست //

مکان بی فایده (نقطه مرگ) ○

منطقه ثروتمندان □△

انبار بسته (مسدود) ✗

منطقه به تاراج رفته - قبر خانم ▽

این راه را ادامه دهید ➤

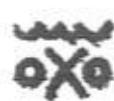
بی صاحب ⚡

صاحبش اینجاست (هدایای مرده و نگهبان آن)

غار تو پر ، توسط فرمانروایی حافظت می شود.

آب پاک، جای امن

مواظب باش - عمر طولانی برای فرد بلندمرتبه

مرد اصیل زندگی می کند

ساختار خطرناک - علامت هشدار

راه درست

خطرناک

سکوت (ساکت باش)

ساروج و حلال ملات ساروج:

ملاتی است که از زمانهای قدیم در پر کردن درزها به کار می رفته است. اساس آن از آهک شیرین می باشد. این ماده که از قدرت چسبندگی بالایی برخوردار است، از مواد اصلی بود که قبل از کشف و تولید سیمان به کار می رفته است. به عنوان ملات نیز استفاده می شود. این ماده، استحکام خود را به مدت صدها سال اثبات کرده است.

گل رس (ساروج) از ترکیب سیلیس ، شن، آهک، سفیده تخم مرغ و بعضی مواد دیگر با مرمر بدست آمده و در بافت بعضی از ساختمان ها به کار می رفت، داخل این ترکیب رنگ نیز اضافه شده و بدین ترتیب قطعه های مجزا را به صورت پیوسته در می آورد. کاری را که با استفاده از ساروج و به دست یک استاد خبره و ماهر انجام شده باشد، به سختی می توان از سنگ طبیعی متمایز کرد.

استاد کارها در دوره های قدیم، برای افزودن بر مقاومت مواد مورد استفاده شان ، موادی از قبیل سفیده تخم مرغ، خون، پنیر، رزین، سفال به ملات اضافه می کردند. در بعضی موارد نیز از مواردی مانند کاه، الیاف گیاهی، موی انسان و ... به عنوان چسباننده مورد استفاده قرار می گرفت. ملاتی که با نام ساروج شناخته شده، ماده ای است که در آن از محصولات خاکی پخته و سفت شده افزوده اند. در برخی عملیات ها، از موادی چون آهک، ماسه و قلوه سنگ نیز استفاده می شد. این ملات با مقاومت بسیار بالایش، در آثار تاریخی زیادی به کار رفته است. گل رس یا ملات ساروج که در آثار تاریخی بیزانس، سلجوقیان و ... به طور وسیعی به کار رفته ، مخصوصا بعد از قرن ۱۵ میلادی بر وسعت استفاده از آن اضافه شده است. ملات های ساروج که با ترکیب تکه های آجر و آهک درست می شدند، یکی از مهمترین لوازم و مواردی بود در آثار تاریخی فراوان به کار رفته است. از این رو، محققان زیادی در طول تاریخ بر روی این ملات ها و خصوصیات آنها کار کرده اند.

خصوصیات گل ساروج، در نمونه هایی که از آثار تاریخی فراوان گرفته شده، مورد تجزیه و بررسی قرار گرفته است. نسبت آهک به آجر در ترکیبات ملات استفاده شده در رودوس، وندیک، گیریت و بعضی از ساختارهای اوخر دوره بیزانس بین $1/4 - 1/2$ متغیر از تجزیه این ملات ها مشاهده می شود که از کربناتیزه شدن مواد چسباننده و آهک بلورهای کلسیت ایجاد شده در اثر واکنش بین گرد آجر بلورهای کلسیت با آهک ترکیباتی همچون هیدرات کلسیم، سیلیکات و آلومینات تشکیل شده اند.

درجه تحمل قشار ملات ساروجی که در یک آب انبار متعلق به دوره بیزانس اندازه گیری

شده و برای تعمیر آن از ملات ساروجی ببیه آن و با همان سختی و ترکیبات استفاده شده است. در تحقیقاتی که بر روی ملات‌های ساروج انجام شده، خصوصیات فیزیکی نمونه‌های جمع‌آوری شده از برخی آثار تاریخی و نسبت مواد خام استفاده شده در آن مشخص شده در آزمایشگاه‌های پیشرفته نیز شبیه آن تولید شد.

نسبت آهک و آجر مورد استفاده در ملات ساروجی که تجزیه شده بود، بین ۱/۱-۱/۲ متغیر می‌باشد. مشاهده می‌شود که ابعاد تکه‌های سفالی استفاده شده در ملات‌های ساروج در طبقات مختلف متغیر بوده است. در تجزیه بافت نمونه‌ها، مشاهده می‌کنیم که آهک و تکه‌های آجر به هم وصل شده‌اند. این امر نیز نشانگر مخلوط شدن بسیار موثر آهک و تکه‌های آجری با هم‌دیگر می‌باشد. به همین صورت بلوک‌های چیده شده در ساختمان و ملات ساروج نیز به خوبی به هم وصل شده‌اند. ملات‌های ساروج به خاطر خصوصیات هیدرولیک خود، در برابر آب مقاوم هستند. ملات‌های استفاده شده در بافت حمام و یا جاهای مرطوب به طور متوالی در تماس مستقیم با آب و نم هستند.

بافت ملات ساروج مریبوط به گرم خانه حمام است

برای جلوگیری از جدا شدن ملات روی دیوار مدت استفاده از آن، کلسیم رسوب کرده در آن به کار می‌اید. در این صورت ملات از دیوار جدا نمی‌شود. این بررسی‌ها نشان می‌دهد که ملات ساروج برای مکان‌های مرطوب و خیس مناسب بوده است.

حلال ملات ساروج:

بهترین راه برای حل کردن ملات ساروج، فهمیدن ترکیبات به کار رفته در آن است. اگر نوع ترکیب به دست بباید، راه حل آسان خواهد شد.

لکن ملات ساروجی که جستجوگران گنج در مکان های مختلف با آن سر و کار دارند می توانند بسیار متفاوت تر باشد. برای همین هم به طور قطع نمی توانیم به آنها بگوییم که :

«با این کار می توانی ملات ساروج را حل کنی».

به طور معمول با استفاده از مته های مختلف این کار امکان پذیر است. در کنار این روش، دادن حرارت بالا به ملات ساروج و سرد کردن فوری آن نیز از روش دیگر برای این منظور می باشد.

روش حل کردن ملات ساروج در بالا به کل آنها تعمیم دادیم، با یک تعمیم دیگر اینگونه شرح داده می شود:

برای لایه ملاتی به ابعاد 60×60 و ضخامت $10-6$ سانتی متر شرح کار چنین است:

۱ کیلو آب لیمو، ۱ کیلو آب سرکه، نیم کیلو الکل خالص، نیم کیلو اسید مورد استفاده خواهد بود.

آب لیمو، سرکه و اسید با هم ترکیب می شوند. این ترکیب بر روی ملات ریخته می شود.

۲ ساعت منتظر شده بعد از آنکه ملات محلول را به خود کشید، الکل را روی آن بربیزید و آتش بزنید. در شرایط معمولی این ترکیب برای حل کردن ملات ساروج کافی است. لکن

بعد از ریختن محلول اول مواطن چشم ها و تنفس خود باشید.

در روش دوم کار، فقط الکل ریخته شده دو ساعت بعد با شعله محدوده مورد نظر گرم می شود. این هم راه دیگری برای حل کردن ملات ساروج می باشد.

لازم به توضیح است که اگر شک کردید که در یک فضای خالی ملات ساروج به کار رفته است یا نه، با استفاده از چکش پلاستیکی و چوبی محل مورد نظر را کنترل می کنیم و برای نتیجه گیری بهتر از چکش های فلزی استفاده نکنید.

تپه ها:

تپه ها، محل های مسکونی هستند که در مدنیت های باستانی مورد استفاده بوده است و امروزه به صورت تپه های مصنوعی از جنس قلوه سنگ و خاک به حیات خود ادامه می دهند. ارتفاع آنها تا ۴۰ متر و وسعتشان بین ۱۰۰۰ و ۱۵۰۰ متر متغیر است.

این تپه ها با توجه به زمان ایجاد آنها تا به امروز، جدیدترین لایه شان در بالاترین سطح قرار دارد با حرکت از سطح بالایی به سطوح پایین تربه زمان تشکیل آنها نزدیک می شویم.

اندازه ها:

تغییر و تفسیر اندازه های مورد محاسبه در کل دنیا به مشکلی برای جستجوکنندگان گنج بدл شده است. برای مثال؛ وارا (۳۳-۸۳ سانتیمتر)، برازا (پنج فوت، ۷ اینچ تا ۱۷۰ سانتی متر)، استادو (۵ فوت و ۷ اینچ تا ۱۷۰ سانتیمتر)، پاسس (فدم) لیگو (۳/۲۷-۳/۱۸ مایل دریایی / ۲/۱۸-۲/۱۲ مایل زمینی) و ... اینها شبیه اصطلاحات ساده ای است که در زندگی روزمره از آنها استفاده می کنیم. معلومات ذیل، نشان دهنده این تغییرات تاریخی می باشد. «وارا» قبل از ۳۰-۳۵/۹ تغییر می کرد، این تفاوت در اندازه کشف امانت را دشوار می کرد. با توجه به اندازه مورد استفاده میان سربازان اسپانیولی، «وارا» تقریباً ۳۳ بوده است. این اندازه در دوره های بعدی به عنوان ۳۳ پذیرفته شد. هر علامت تا علامت بعد از خود، مسافت محاسبه شده را نشان می دهد. هر علامت با توجه به فاصله شان با هدف از جاهای خالی همچون ۱۰۰ و ۵۰ مورد استفاده قرار می گیرد.

«استادو» کم عمق ترین اندازه برای دفن مواد مهم است. برای اسپانیایی ها، کاتولیک ها و مومنان به عیسی نیز این واحد اندازه گیری معتبر است. این اندازه در ۵ فوت و ۷ اینچ محاسبه شده است. این علامت شبیه علامت «وارا» می باشد. لکن بر عکس مسافت، عمق را نشان می دهد.

برازا هم مثل همان ۵ فوت و ۷ اینچ تعیین شده است. اکثرا دزدان دریایی و یا دریانوردان اندازه نقشه های خود را بر اساس آن ترسیم می کنند. روی نقشه واحد های قدم و «وارا»

استفاده شده اند.

دو نوع لیگو وجود دارد. زمینی و دریایی. اندازه زمینی آن بین ۲/۱۲-۲/۱۸ متر است. واحد دریایی آن بین ۳/۲۷ و ۳/۱۸ متر می باشد. اگر در مورد مسافت ها با تردید مواجه شدید، در بین این اندازه به دنبال آن بگردید.

در بین گنج یاب های ایران یک سیستم اندازه گیری معتبر وجود دارد که بسیار رایج است. طول هر نوع علامت و سمبلی را اندازه گیری کرده و هر اندازه که بوده باشد به همان اندازه قدم یا متر محاسبه کرده در آن جهت پیشروی کنید.

اگر جهت یک فلش و یا خط بوده باشد در آن جهت و در صورتی که شکل یک موجود زنده باشد، مسیر نگاه آن خواهد بود.

همچنانکه مسیر حرکت بر اساس نگاه و خط در اکثر موقع درست از آب درمی آید: همیشه محاسبه کردن بر اساس قدم و متر به نتیجه صحیح متنه نمی شود. واحدهای اندازه گیری طول و وزن مورد استفاده از طرف تمدن های باستانی و افراد دفن کننده گنجینه ها با واحدهای اندازه گیری امروزی بسیار متفاوت می باشد.

واحدهای اندازه گیری طول:

۵/۶۸۵ m	۱- فرسخ
۲۲/۷۴۰ n	۲- برید
۴۵/۴۸۰ m	۳- مرحله
۶۵ cm	۴- آریشن
۱/۳ m	۵- کولاچ

واحدهای وزن:

۳/۲ g	۱ درهم
۱/۲۸۲ kg	۱ عقه
۵۶/۴۰۸ kg	۱ کانتار
۷/۶۹۲ kg	۱ بانهان

نقاط دفن در صنعت گنج و دفینه:

در اینجا تلاش خواهیم کرد تا یکی از نقاط مهم برای جستجوگران گنج را به تفصیل شرح دهیم. لکن معلوماتی که در اینجا می آوریم از قطعیت و قانون خاص و ثابتی تبعیت نمی کنند. با این وجود، بعضی از تجربه‌ها و اطلاعات کم خطأ در خصوص نقاط ثابت علامت گذاری را بر خواهیم شمرد.

به نظر و به نظر کسانی که در این حرفه مشغول فعالیت هستند، در زمانهای قدیم که بانکها و سایر سیستم‌های نگهداری از وجود و فلرات گران قیمت هنوز وجود نداشت، بهترین راه برای مردم جهت نگهداری آنها در جای امن دفن کردن آنها در جایی مطمئن بود. این نقاط می توانست در نقاط مختلف اراضی و بادی خانه‌ها، کلیساها و سایر ساختارهای طبیعی موجود در طبیعت باشند. غیر از اینها، هر فرد دفن کننده پول جاهای منحصر به فرد خود را داشت.

کاری که ما در اینجا قصد انجامش را داریم، عبارت است از تأمل و تفکر در مورد منطقی که بر اساس جای موارد دفن شده قابل بررسی باشد.

ابتدا باید بگوییم که:

۱- فرد دفن کننده، قبل از پنهان کردن امانتی خود به مدت و اندازه کافی تأمل و تفکر کرده، بهترین و امن ترین نقطه برای دفن را در نزدیکترین جای ممکن به خود جستجو می کند. لکن معقول بودن این مکان از نظر خود وی مهم می باشد. این مکان ممکن است برای دیگران به آن اندازه معقول و منطقی نباشد. اصولاً خلوت و یا پر رفت و آمد بودن این مکان‌ها در شرایط آن زمان مهم نبوده است. آنچه مهم است جالب توجه بودن آن نقطه می باشد. فرد دفن کننده می توانسته با انتخاب شلوغ ترین و پر رفت و آمدترین جا برای پنهان کردن اموال خود، از رهگذران نیز بدون آنکه خودشان متوجه شوند، برای حفاظت از امانتی اش استفاده کند.

۲- جایی که فرد برای پنهان کردن امانتی خود در نظر می گیرید بایستی در محلی که وی به طور مرتباً جلوی چشم دارد انتخاب شود. (این بند برای دزدها و راهزنان معتبر نیست) خصوصاً انسانهایی که امانتی را در خانه و باگچه مخفی می کنند، جایی را انتخاب می کنند که در نشست و برخاستهای روزانه جلوی دیدگانش باشد.

۳- فرد یا افرادی که اموال را دفن می کنند، با توجه به اینکه دویاره به آن محل خواهند آمد، در اطراف دفینه جایی ثابت را برای محاسبه علامت‌گذاری‌ها برخواهند گزید. این بند

برای کسانی که در اراضی و جنگلها اقدام دفن کرده اموال می کنند، بسیار حیاتی است.

۴- بالاخره فرد دفن کننده برای گم نکردن محل و یا بعدها برای نشانی دادن به سایرین، در اطراف دفینه نیز اشاراتی گذاشته و به وسیله آنها محل دقیق را پیدا خواهند کرد. دقیقاً این نکته جالب‌ترین قسمت ماجراست لکن با این وجود این قسمت سخت ترین قسمت کار نیز محسوب می شود. زیرا برای کشف رمزهای فرد دفن کننده، ابتدا باید مقررات و قانون این کار را بیاموزد. در اینجا منطق‌ها با مشکل مواجه می شوند با کمک گیری از تجربه‌های به دست آمده، سعی خواهیم کرد به یک نتیجه مطلوب برسیم. همچنین، بافت اجتماعی، سویه تحصیلات، دوره‌ای که در آن زندگی می کرد و زاویه دید فرد دفن کننده به امور دینی باید کشف شوند.

۵- تنها موارد فوق کفایت نکرده، فرد گنج یاب بایستی از الفبای یونانی، رومی، فریگ، بیزانس و ... نیز سرورشته داشته باشد. در نهایت شاید داشتن اطلاعات اندکی در خصوص تاریخ کمک زیادی به فرد بکند. زیرا با وجود اینکه چند سالی از دو هزارمین سالگرد تولد حضرت عیسی نگذشته، کارشناسان تاریخ زیادی را دیده ایم که از وجود انجیل ۳۰۰۰ ساله خبر داده اند. از همین روست که به اهمیت واقعی این مطلب پی می‌بریم:

پس از آنکه اطلاعاتی را در خصوص انتخاب محل دفن گنج از طرف فرد یا افراد دادیم، بر روی مکان‌های دفن نیز اندکی تأمل می‌کنیم: محل‌هایی که اشارات و علایم قرار می‌گیرند حداقل به اندازه خود آن علایم مهم هستند. بعضاً هم دفینه‌هایی را می‌بینیم که در تصدیق اعتقادات قدیمی، بدون گذاشتن اشاره و علامت دفن شده اند.

از اینرو، نقاطی که بیشتر دفینه‌ها را به خود جذب کرده و نیز نقاط ثابتی را که به عنوان مشخصه دفینه‌ها انتخاب می‌شوند را بررسی می‌کنیم. هرگز نباید فراموش کنیم که فرد دفن کننده گنج در زمان علامتگذاری محل‌های دفن برای خود، مکان و محل‌هایی را ترجیح می‌دادند که به هیچ وجه تغییر نیافته، جا به جا نشده و یا مکانی در نزدیکی محل دفن باشند. به طور مختصر به این اماکن می‌پردازیم:

۱- اراضی‌ها: انسانها اراضی را با توجه به شرایط آنها بررسی می‌کردند، تراکم جمعیت و میزان عبور و مرور از مسیرهای مختلف را مورد بررسی قرار داده و گذرگاه‌هایی با کمترین حالت شک برانگیزی و جلب توجه را انتخاب می‌کردند.

در بسیاری از دفینه‌های اراضی، پیدا کردن علایم مربوط به آن بر روی تکه صخره‌های ثابت روی زمین امکان پذیر است.

اینها قطعه صخره‌های سنگی هستند که بر رویشان اسکن کاری شده، تصاویری از فلش

قمه، نعل، شکاف، سنگ سعره، ریجیر، تصاویر دست و پا و برحی حیوانات را می توان مشاهده کرد.

شکل ۱

علایمی که در بالا بر شمردیم و سایر علایم شبیه آنها معمولاً نه بر روی صخره زارها، بلکه بر روی سنگها و صخره‌های کوچک و ثابت روی زمین ترسیم می شوند.
موردی که در اینجا باید مورد توجه قرار گیرد، آن است که اشارات و علایم موجود در اراضی به طور یقین بیشتر از یک مورد خواهند بود. حتی تا آنجا که همه می دانند در تصدیق تفکرات داخلی منسوبین جامعه ارامنه، بدون گذاردن چندین علامت در اطراف، هیچ گنجینه‌ای در زمین دفن نمی شده است. یکی از این علامت‌ها جهت و دیگری فاصله را نشان می دهد. بعضی وقت می توان نشانه‌هایی را پیدا کرد که هم جهت و هم فاصله را به تنها بیان می دهند، نشانه‌هایی همچون فلش، کمان، تک پا و ... از این قبیل هستند. صخره‌های اسکننده خورده نیز از علایمی به شمار می روند که جهت و فاصله مورد نظر آنها با شمارش محاسبه می گردد.(شکل ۱)

بعضی از این نشانه‌ها به منظور فریب دادن، جهات مخالف را نشان می دهند. بعضی از انواع علایمی همچون فلش (تیر) یکی از این موارد است. برخی دیگر از علایم نیز به مفهوم کندن سنگی که بر روی آن حک شده‌اند، می باشند؛ قهوه جوش، سنگ آسیاب، سنگ مصلی، سنگ سفره و گل برگ دار از این نوع هستند. چیزی که در پیشروی در جهت نشانه‌ها ترسیم شده با احتساب هنر با فرم مطرح می شود، داشتن واحد اندازه گیری که فرد دفن کننده در آن زمان با توجه به منطق خود به کار بردé است. چندین مورد از این نشانه‌ها عبارتند از: برخی از انواع فلش، زنجیرهای ته حلقه‌ای، تک پا، تک دست، تپانچه یا تفنگ و امثال آن هستند. داشتن برخی معلومات همچون واحد طولی استفاده شده توسط اقلیت‌ها در اینجا از اهمیت زیادی برخوردار است.

همچین اگر در مورد نشانه‌هایی که از دوره روم و بیزانس بر جای مانده اطلاعاتی در دست نداشته باشد، پیدا کردن امانت‌های مربوط به آن دوره غیرممکن خواهد بود. برخی از نشانه‌های ترسیم شده در اراضی و صخره زارها تنها به منظور مژده دادن ترسیم

شده‌اند. پیدا کردن امانت اصلی نیز مستلزم یافتن نشانه‌های دوم و سوم می‌باشد. یکی از مهمترین علامت‌هایی که بر روی سنگ‌های روی زمین ترسیم شده، اشکال قطعه قطعه شده می‌باشد. اینها خرس‌لنگ، یک چشم، گل بی‌برگ، کشیش‌لنگ و امثال آنها هستند. کشف اعضا و تکه‌های ناقص این اشکال لازم و ضروری است. امانت در زیر قطعه ناقص نیست. باید در نزدیکی آن جستجو شود. اطلاعات آن در قسمت مربوطه آمده است.

صلیب‌هایی که به نشانه سوگند بر روی سنگ روی زمین حک شده‌اند نیز بعضی به نشانه قبر، گاهی سروهای دو شاخه، درخت‌های عرعر کهنسال و گروه بلوط‌ها محل فریب نیستند.

درختهای تنہای موجود در اراضی و یا گروههای دوتایی و سه تایی و درختهای چند تایی دارای چیدمان هندسی از اهمیت برخوردارند.

۲- جنگل‌ها: جنگل‌ها یکی از جاهایی می‌باشد که اکثر دفینه‌ها در آن دفن می‌شوند. در دفینه‌های جنگل به جای درختان رایج آنجا، تنها درختانی بالغ که احیاناً در کنار مسیر عبور قرار دارند، ترجیح داده می‌شوند. در جنگل‌ها مناطق پیچ و یا جاهایی که موقع نگاه کردن شبیه یک روستا هستند اهمیت دارند. جستجوکنندگان گنج باید از جای جنگل‌های قدیمی نیز اطلاعات کافی و خوبی داشته باشند.

در جاهای زیادی از جنگل‌ها محل کلسیا و معبدها را می‌توان یافت. احتمالاً امروزه این اماکن تخریب شده‌اند. از این رو با در نظر گرفتن حالت قبلی این اماکن شروع به بررسی محیط بکنید. البته همانگونه که اماکن بدون درخت امروزی در زمانهای قدیم جنگل و پیشه زار بوده‌اند، عکس این مطلب نیز صحیح است. در داخل تعلیمات مسیحیت نیز انزوا دریافت وجود دارد. به همین سبب موضوع ساخت معابد و کلیسا در داخل جنگل امری رایج بوده است. کشیش‌ها و راهب‌ها در این محل‌ها مشغول عبادت می‌شوند.

باز به همین شکل، مشاهده می‌شود که برخی از صومعه‌ها نیز در داخل طبیعت و به دور از جامعه انسانی ساخته می‌شدند.

۳- معابد و کلیساها:

خواه به دلیل اعتقادات و یا خواه به خاطر اینمنی، یکی از ترجیح‌های افراد دفن کننده کلیساها و معابد بودند. به طور کلی ورودی‌های کلیساها و اطراف آنها جاهایی بودند که انسانها رغبت بیشتری را بدان داشتند. لکن اتاق مخصوص کشیش‌ها و راهب‌ها مکانهای اصلی دفن گنج به شمار می‌روند. زیرا کشیش‌ها پول‌هایی را که از مردم و حکمرانان می-

گرفتند در اتاق های خود در زیر محراب کلیسا و یا داخل دهليزهای میان خانه و کلیسا که مطمئن و مخصوص ساخته شده بودند، مخفی می کردند.

ترجیح انسانهایی که از بیرون آمده بودند و یا مردم دوره های بعد بیشتر حیاط کلیسا بوده است. لکن امروزه چنین دفینه هایی در حد صفر می باشند. این دفینه ها یا به تاراج رفته اند و یا به خاطر از بین رفتن محل دقیق حیاط دیگر قابل کشف نیستند. در مورد کلیساها بیایی با شکل و ساختار غار نیز باید گفت که قسمتهای جلویی یعنی جاهایی که در معرض دید هستند از نقاط ترجیح محسوب می شوند.

۴- سواحل رودخانه ها و دره ها:

چنین جاهایی که جا به جایی و تغییر محل برایشان به راحتی ممکن نبوده، یکی از مکان های غیرقابل اجتناب برای پنهان کنندگان گنج بوده است، انسانهای قدیم که از نتیجه فلاکت باری چون سیل اطلاع داشتند، بیشتر مناطق سخت صخره زاری کنار رودخانه ها را بر می گزیدند، چنین گنجینه هایی را به طور قطع در داخل ظرفهای سفالی و یا فلزی قرار می دادند.

نقاط چرخش رودخانه ها و اطراف پل های قدیمی شایان توجه و بررسی هستند.

۵- پایه های پل ها:

برای افراد دفن کننده گنج، پایه های پل ها نیز به اندازه مناطق اطراف آنها مناسب و مهم بودند. مخصوصا در مورد پل های سنگی علایم و نشانه هایی را می یابیم که قسمت پایه آن را نشان می دهند. این علایم گاهی برای ما به منزله نشانه ها و خطوط تزیینی می باشند، لکن در اصل به مفهوم اشیای مخفی شده می باشند. هیچ موردي را نمی توان به همه تعیین داد؛ ولی از آنجا که ادعاهایمان در اکثر جاها تصدیق شده، بنابراین از مطرح کردن آن نیز عبایی نداریم. در پایه چنین پل هایی علایمی نظیر صلیب، گل، دائره و خورشید مشاهده می شوند. علایم کلی اینها هستند. البته استثناء نیز وجود دارد.

۶- سرچشمه ها:

یکی از بهترین نقاط ثابت برای دفن کردن گنجینه، سرچشمه ها می باشند. پیدا کردن آنها مستلزم وقت کافی است، زیرا جای بسیاری از آنها ناپدید شده اند، لکن خود چشمه ها نیز از مکان های مهم می باشند. قسمت بالایی آنها به فاصله ۷-۱۱-۴۰ قدم برای پنهان کردن اشیاء استفاده شده است.

شکل ۲

همچنین در دفینه های مربوط به چشم، یکی از چهار جهت انتخاب شده و محاسبات از آن طرف بر روی چشمها انجام می شود. یک مشاهده گر زیرک این علامت ها را در مورد چشمها بیان که تخریب شده باشند پیدا خواهد کرد. (شکل ۲)

با به گفته بعضی از کارشناسان گنج، دفینه های چشم، نه در جهت جاری بودن آب بلکه دقیقا در خلاف جهت می باشند. لکن معلومات موثری را در این خصوص با شما مطرح می کنیم: فرد دفن کننده ای که چشمها و یک تپه نزدیک به آن را برای مثلث خود در نظر گرفته، مالش را در نقطه ای می گذارد که با چشمها و تپه تشکیل مثلث بدهد. فاصله بین چشمها و قله تپه ۱۱۰ قدم بود و پول نقطه مثلث نیز در زیر صخره ثابتی در فاصله ۱۱۰ قدمی آن بود.

اگر شرایط ساختاری چشمها مساعد بوده باشد، در مواردی گنجینه در داخل سنگ های به کار رفته در آن و زیر قاعده چشمها پنهان شده بود.

نشانه های عمومی این مکان ها عبارتند از ماهی، مار، لاک پشت و عما، دلیل دفن پول و طلاجات در کنار چشمها، ثابت بودن جای آنها برای علامتگذاری و یک باور قدیمی هم وجود دارد که همانگونه که چشم منافذ خروجی آب خود را در اعماق آب از دید مردمان به دور نگه داشته اند، پولهای دفن کننده را نیز مخفی نگه خواهند داشت.

۷- دوراهی ها (محل های قیچی):

کسانی که تصمیم به کار روی چنین محل هایی گرفته اند، بایستی به نحوی نقشه های قدیمی این مناطق را به دست آورده و یا با توجه به روایت به محل های آن دوره ای ببرند. در بین علامت ها، قیچی باز و بعضا نیز انبردست، چهار راه و قیچی شکسته نیز سه راهی را نشان می دهد (قیچی شکسته بعضا محل تقارن دو کانال آب را نیز نشان می دهد). چنین جاهایی به کثرت برای دفن گنج انتخاب می شده است. فرد دفن کننده، امانت خود را به همراه علامت هایی چون قیچی، انبردست، شمشیر ضربدری و نخ و سوزن دفن می کند.

۸- داخل آسیاب و اطراف آن:

با توجه به یافته های باستان شناسی، انسانها از ۶-۸ هزار سال قبل با گندم آشنا بوده و از آن

استفاده می کرده‌اند. فعالیت‌هایی ده روی هندم انجام می‌شده بیز معمولاً به آسیاب محدود می‌گشت. اولین تاریخ استفاده از این سیستم را نمی‌دانیم، وی آنچه معلوم است، از زمان ساخته شدن اولین آسیاب تا به امروز، یکی از مکانهای اجتناب ناپذیر انسان همین آسیاب‌ها شده‌اند. اطراف آب راه متنه به آسیاب، قسمت‌های سفت بارگذاری آسیاب و نقاط دوردست جهت چرخش چرخ آسیاب همواره یکی از محل‌های دفن و اختفا بوده‌اند.

بر اساس معلوماتی که بدست آورده ایم، آسیابان امانتی خود را درست در پشت طاق راست در ورودی به آسیاب قرار می‌داده است. بر روی دفینه نیز سنگ درپوش گذاشته، ساروج ریخته و روی آنها نیز قطعه فلزی می‌کوبیده است. قطعه فلزی اصولاً علامت دفینه می‌باشد، ولی کسانی که از بیرون می‌آیند فکر می‌کنند برای آنکه در از بیرون به دیوار نخورد به عنوان مانع بدان کوبیده شده است همانطور که می‌بینید هر کسی برای خود منطقی جهت دفن پول هایش دارد. بنابراین پیدا کردن منطق آنها و دادن حکم قطعی در مورد همه کاری غیرمنطقی خواهد بود.

۹- تومولوس (تل خاکی) و فراز تپه‌های باستانی:

اینها هم یکی از مهمترین جاهای برای دفن می‌باشند. ما در اینجا به شرح و توضیح ساختار داخلی تومولوس‌ها و تپه‌های باستانی نخواهیم پرداخت. برای دفن کنندگان بیرون و اطراف نزدیک این محل‌ها خیلی مهم هستند.

نه تنها دفن کنندگان گنج، بلکه سازندگان تل خاکی هم زمانی که به فکر پیدا کردن جایی بهتر از تل خاکی برای پنهان کردن اموالشان می‌افتدند، عقلشان به جایی بند نمی‌شد، زیرا تل خاکی‌ها را رومی‌ها نیز مثل بسیاری دیگر از قبایل درست می‌کردند، بیزانس‌ها به عنوان بزرگترین غارتگران تاریخ، تل خاکی‌های ساخته شده در زمان قدیم و نیز تل خاکی‌های ساخته شده در دوره معاصرشان را به سبب تنگناهای اقتصادی غارت و چاول می‌کردند به همین خاطر بود که در اواخر دوره بیزانس در داخل تل خاکی‌ها فقط و فقط جسد مرده قرار داده می‌شد، هدایای آن نیز در نقطه‌ای مخفی در اطراف نزدیک آن پنهان می‌شد.

با همین منطق، انسانهای دوره‌های پایانی بیزانس، با توجه به محل تل خاکی و تپه‌های باستانی مکانی را در نزدیکی آن برای مخفی کردن پول هایشان در نظر می‌گرفتند. زیرا این مکان‌ها هرگز تخریب و جابه‌جا نمی‌شدند.

چیز دیگری را هم که جستجوگران گنج باید بدانند این است که نه در دوره‌ای که تومولوس‌ها ساخته شده‌اند، بلکه سالها بعد از آن ساکنین منطقه برای دفن کردن طلا و پول‌های خود

به طور یقین با توجه به آن حرکت می کرده اند. در اطراف تومولوس ها معمولاً درختانی با عمر دراز همچون بلوط و عرعر وجود دارند، یا در همان منطقه یک رود روان و یا تپه طبیعی که بتوان از آن به عنوان نقطه ثابت استفاده کرد وجود دارد. در چنین اراضی، افراد مصمم به فن طلا و پول به دنبال تشکیل سه ضلعی خود می گردند و مسافت را نیز اکثرا با قدم محاسبه می کنند. چنانچه نقشه و چیزی شبیه آن در دست نباشد، اطراف تل خاکی ها از این نظر باید بررسی شده و مناطق مذکور خارج از شک و شبیه نباشند.

امروزه نیز اگر انسان ها به جای خراب کردن تل خاکی ها (تپه های دست ساز) سعی در جستجوی اطراف آنها بکنند، کاری بدون ریسک و دردسر را انجام داده اند. چنین فعالیت هایی با مجوز نیز قابل انجام بوده به آثار تاریخی مان هم صدمه نمی زند.

۱۰- کوهها و تپه ها:

همچنانکه در قسمت تومولوس (تل خاکی) شرح دادیم، این بار نیز تپه ها و کوه های کوچک طبیعی برای دفن کنندگان پول و طلا به منزله نقطه پرگار بوده اند. در صورتی که با یک روایت و یا نقشه در خصوص این مناطق مواجه شدید، تپه و اماکن اطراف آن همچون چشممه، رود، پل، آسیاب و دوراهی ها که به منزله نقاط همیشه ثابت هستند باید از نظر دور شده و تحت بررسی قرار گیرند

۱۱- صخره زارها و نوع قلوه سنگی:

صخره زارها برای افرادی که در آنجا زندگی می کردند مهمترین گزینه شمرده می شد. در صخره زارهایی که سابقه تاریخی نیز دارند، اطلاعات مربوط به سنگ های افقی را قبل و در بالا ارائه کردیم. در مورد سنگ های عمود نیز دفینه هایی و علامت هایی موجود است. بیشترین دفن گنج در صخره زارها مربوط به سنگ های محراب و زیر و روپروی سنگهای نشیمن می باشد. همچنین اشکال بعضی از حیوانات بر روی سنگ ها حک شده و در درونشان پولی به عنوان مژده و در اطراف نیز اهانت اصلی قرار می گیرد. اشکال این حیوانات بیشتر از نوع ازدها، لاکپشت، فیل و اختاپوس می باشد.

علاوه بر این، بیشتر در سکونتگاه های قدیمی بزرگترین بخش زندگی را مشاهده می کنیم. یکی از اینها قبرهایی هستند که در دامه و اطراف مراکز مسکونی پخش شده اند. اگر به قله نزدیکترین تپه کنار این مناطق نگاه کنیم، با تپه قلوه سنگی بزرگتری مواجه خواهیم بود. این قبرهای شاه، ملکه، رئیس قبیله و یا فردی است که می توان وی را بزرگ خاندان نامید. می توانند از نوع قلوه سنگی بوده و یا با چنین سنگ هایی پوشانده شده اند. از آنجا که ثروتمند هیچ وقت در مزار فقیر نمی خوابد، این فرد در بلندترین نقطه دفن شده

است. بعضاً قبر دومی را در فاصله همی از آن می بینیم. صاحب این قبر نیز پادشاه دوم و یا فردی در حد و اندازه های شاه یا همان همسر وی می باشد.

ما قصد نداریم این مکانها را به عنوان قبرهای مخصوص معرفی کنیم، زیرا در این نوع مکانها مقدار آنچنانی از طلا و پول پیدا نمی شود. بت ها، قاشق و بشقاب و لوازم شخصی بیشتر یافت می شوند.

از آنجا که این مکان ها با توجه به منظره خارجی به عنوان قبرهای بازساخته شده اند، برای حفاری در آنجا مجوز صادر نمی شود.

۱۲- مقبره های ساختگی:

یکی از روش های معروف اختفاء مقبره های ساختگی هستند. از آنجا که در قسمت مقبره ها به اندازه کافی به آنجا پرداختیم، در اینجا تنها نظرش را به این نکته جلب می کنیم: جوامع ارمنی و راهزنان به خاطر اطلاع از ضعف مسلمانان در خصوص قبر و مزارها، پول و اموال خود را در این محل ها دفن کرده و بعداً برای باز پس گیری مراجعت می نمودند. به همین خاطر این قبرها را به شکل های مختلف درست می کردند. همچنین به خاطر وجود فرهنگ بد و آباد در فرهنگ مردمان ما، نام های افراد مقدس را بر روی مزارها نهاده به حفظ آنها کمک می کردند. در مورد این قبرها نیز باید دقت کنید. امکان دارد قبر یک مسلمان به اشتباه تخریب گردد. بهترین کار این است که پس از تحقیقات لازم در خصوص قبر بودن یا نبودن آن و احتمال وجود خزانه در قبر قلابی اقدام نمایید. برای کار در این محل باید مجوز داشته باشید. قبرهای قلابی معمولاً دراز بوده با قبله ها هماهنگ نیستند. صندوق های ساخته شده برای قبرها با توجه به عظمت فرد آرمیده دراز ساخته شده اند. نباید این قبرهای دراز با قبرهای قلابی دراز در اراضی اشتباه گرفته شود.

۱۳- غارها:

غارها نیز یکی از مطلوب ترین جاهای برای دفن توسط افراد بوده اند. هنوز نمی دانیم که معانی و مفاهیم غارهایی که با نامهای ایسلی، گازلی و کمرلی نامیده شده اند، دقیقاً چه می باشد. اما افرادی که از ذکاوت و زیرکی بیش از اندازه لازم برخوردارند به این غارها تقدس داده و تا خواب و رویای مردم نیز وارد کرده اند.

البته غارها اماکن مورد استفاده شان از زمان های بسیار قدیم بوده و این مکان ها را به عنوان خانه، طویله و حتی مدارس به کار می بردند. ولی هرگز برای دفن گنج استفاده نکرده اند. نمی خواهیم بگوییم که در این غارها به هیچ وجه پوی نیست، ولی غارهایی به اسم ایسلی و گازلی دارای گنج های مخصوص به خود نیز نیستند. فهم این مطلب بسیار

پرفایده است. نباید با چنین مزخرفاتی وقت و پول جستجوگران گنج را هدر داد. و این خیلی مهم است که بدانید این دروغ ها باعث از دست رفتن پول و زمان گنج پژوه باهوش خواهد شد. حکاکی در مناسبت های مهم مشخص شده و یا در روزهای مشخص یک سال به صورت دسته جمعی آیین مقدس را انجام می دادند

۱۴- خانه ها :

برای گنجینه های شخصی مکانهای خیلی مهمی بودند. انسانها جواهرات و پول، اشیاء با ارزش خود را در نزدیکترین محل ممکن به خانه خود دفن می کردند تا بتوانند به راحتی آن را کتترل کنند و در جلوی چشم خود مخفی می کردند این یک رفتار طبیعی است. با این حال شخص مخفی کننده گنج سعی خواهد کرد که جاهایی را انتخاب کند تا کسی به آن محل شک نکند. این برای شخص مخفی کننده گنج خیلی مهم بوده است.

وقتی که خانه را می خواهیم جستجو کنیم اول از همه جستجو خودمان را از این نقاط شروع می کنیم. این سوال مهم را باز هم از خودمان می پرسیم که (اگر من بودم گنج را کجا مخفی می کرم) خیلی وقت ها جواب صحیح دادن به این سوال ممکن نخواهد بود زیرا بیشتر وقت ها زاویه دید و طرز فکر کردن انسان ها با هم فرق می کند. شاید مکانی

که برای شخصی خیلی مهم باشد برای شخص دیگری اصلاً مهم نباشد

در این جور مکانها صاحب مال ، مال خود را چه در داخل خانه و یا چه در با غچه حیاط خود بگذارد در هر صورت جایی را انتخاب خواهد کرد که همیشه جلوی چشمش باشد. بخاره همین پنجه های اتاق خواب را به راحتی خواهد دید . جاها و نقطه هایی که از پنجه های اتاق زاویه دید آنجا را داشته باشد می تواند مال خود را مخفی کند.

مکانهای اصلی خانه که می تواند مکان مخفی کردن گنج باشد به ترتیب زیر است مکانهایی که در آنجا غذا و نان می پختند (اجاق ها) . در این جور مکانها همانطور که مال می تواند دقیقاً زیر آتش باشد در داخل دودکش نیز می تواند باشد و یا کنار خاکستر اجاق نیز می تواند باشد

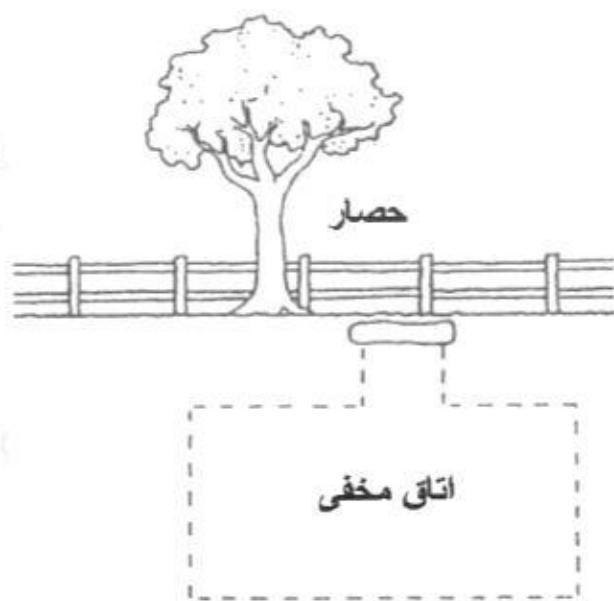
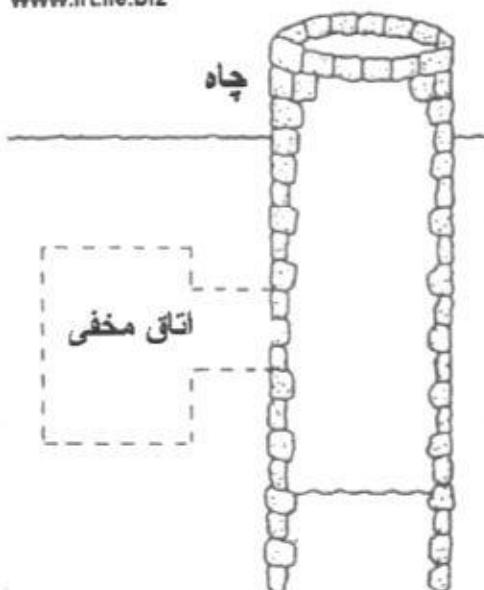
زیر پله ها... وقتی که اینجور مکانها را بررسی می کنید همانطور که پله ورودی به خانه را بررسی می کنید در داخل ، پله های طبقات بالایی را هم به دقت بررسی کنید. مهمترین نقطه پله ها آخرین پله و یا از آخر سومین پله است . مخصوصاً پله هایی که با سنگ و قلوه سنگ پر شده خیلی مهم هستند

ورودی درها... در ورودی یکی از مکانهایی است که خیلی از انسان ها به آنجا شک نمی کنند. دری که به بیرون باز می شود زیر قسمت ورودی داخل را به دقت بررسی نمایید.

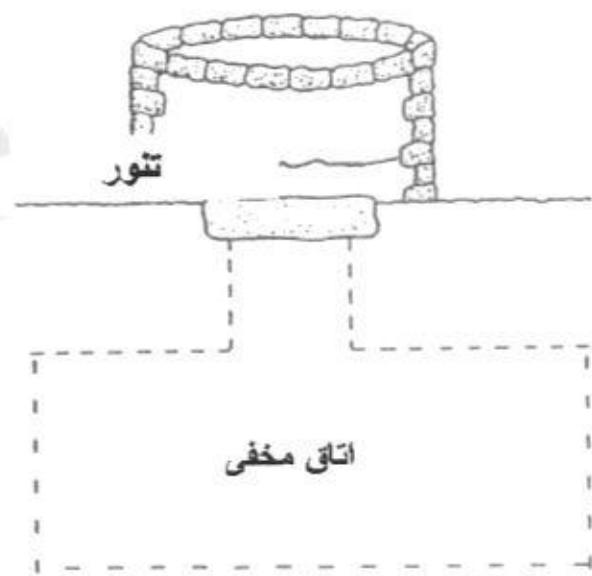
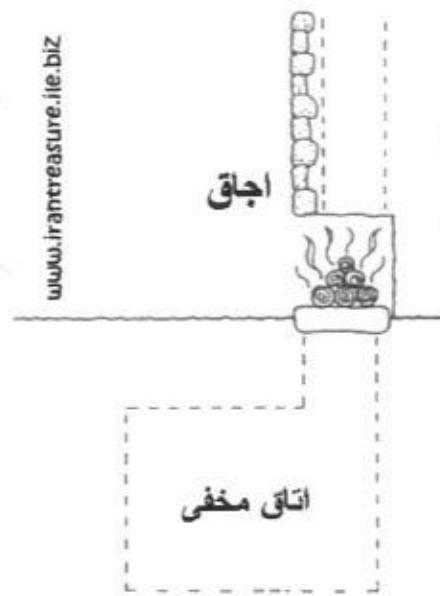
درخت های داخل حیاط با عمر صدی ... این درختان بیشتر ممکن است درخت توت، گلابی، و گردو باشد. و بعضی وقت ها درخت هایی با عمر طولانی مثل کاج، سرو، کوهی، گلابی وحشی نیز میتواند باشد. زیرا این درخت ها و یا مسافتی مشخص شده از این درختها را باید با دقیق بررسی نماییم.

اگر به این نوع درختها در مورد گنجینه شک کردیم. از طرف خانه به درخت نگاه می کنیم و در همان جهت حدوداً ۳ - ۵ - ۷ قدم و اطرافش را جستجو می کنیم و اگر از یک نوع درخت دو یا سه و یا چند عدد باشد در این حالت سعی خواهیم کرد که در بین درخت ها یک ارتباط هندسی درست کنیم

www.irt.ile.biz

www.irantreasure.ile.biz

نسخه‌های گنج

در این قسمت از کتابمان از خوانندگان محترم در جهت هشیاربودن آنها تقاضا می‌شود که فریب افراد کلاهبردار و شیاد را نخورند

در ابتدا از هموطنان می‌خواهیم که در برابر کلاهبرداری و فریبکاری هشیار باشند. در مورد نسخه‌هایی که تاجران خیالی می‌آورند صحبت خواهیم کرد. غالباً راهکارهایی که اعمال می‌شود مطمئن و دوست‌داشتنی می‌باشد که به عنوان یک پتانسیل از سوی کلاهبرداران و فریبکاران گنج‌ها به افراد خوش‌نیت انجام می‌گردد.

افراد خوش‌نیت و دوست‌داشتنی منطقه که مورد تأیید مردم می‌باشند هدف اول تاجران دروغی می‌باشند. این تاجران دروغی گاهایک دوست زمان سربازی، گاهی یکی از اقوام یکی از دوستان گاهی یکی از دوستان اقوام و گاهی دوست یکی از دوستان در اطرافتان حاضر می‌شوند. این افراد فوق العاده ملایم، شنوندگان خوب، هیچ اعتراض نمی‌کنند و استدلال‌های شما را تأیید می‌کنند و اگر تأیید لازم باشد حرف شما را تصدیق می‌کنند. مهمان بسیار خوبی است. از لحاظ اطلاعات صاف یک انسان معمولی اصلاً هیجان ندارد. با وجود اینکه تکلیفی که می‌دهد از لحاظ شما بزرگ است اما مانند یک یخ سرد و سازشکار است. این اولین مرحله یک کار است.

در مرحله دوم از چیزهایی که توسط دوستان، فامیل، و آشنایان پیدا شده است صحبت می‌کنند و به نمایش می‌گذارند. اگر کسانی که حضور دارند از عدم آگاهی آنها مطمئن شوند برخورد کارشناسانه انجام می‌دهند و فقط در مورد ارزش نقشه‌ای که آورده‌اند خود را فوق العاده بی‌اطلاع نشان می‌دهند.

چه باید کرد؟

در مرحله اول با پیش‌داوری اینکه این نقشه دروغی است باید نزدیک شد. «اگر من کلاهبردار بودم چه طور این نقشه را حاضر می‌کردم و چه طور انسان‌ها را فریب می‌دادم». با این تصور می‌شود حدس زد نقشه چگونه است. کسانی که نقشه‌های دروغی را تهیه می‌کنند ۲ گروه هستند.

گروه اول افراد آماتور هستند که برای تفریح تمام دارائی خود را صرف راه پیدا کردن گنج می‌کنند و وقتی که تمام دارایی و سرمایه آنها تمام می‌شود و بی‌چاره می‌مانند. و نظم اقتصادی زندگیشان به هم می‌خورد و زمانیکه روحیه‌شان از لحاظ روان‌شناسی به هم می‌خورد این افراد با کلاهبرداران شروع به همکاری می‌کنند و به سرقت و کلاهبرداری روی می‌آورند.

قبل از اینکه به بررسی نسخه‌هایی ده این افراد می‌اورید؟ پردازید: باید فهمید کسی که این نقشه را آورده در وله اول آیا این کار را به عنوان سرگرمی انجام می‌دهد یا گاه‌آفرادی که از لحاظ مرتبه خانوادگی، وضعیت اقتصادی و اجتماعی باید مورد تحقیق قرار بگیرند. اگر در هر یک از موارد فوق مورد منفی وجود داشته باشد باید علاوه بر بررسی معمول نقشه به بررسی‌های دیگر هم پرداخت.

قبل از اینکه بخواهیم از الغای گنج یابی صحبت کنیم از فطرت انسان صحبت کنیم. اول این را بگوئیم که فرزندان ایران‌زمین به دام کلاهبرداران و فربیکاران نیافتدند. انسان‌ها اکثراً خوشحالی و تلخی‌های زندگیشان را با نزدیکانشان قسمت می‌کنند (در میان می‌گذارند). اما وقتی که موارد مادی باشد همگان بسیار در تقسیم موارد مالی خود پستندند. آیا کسی را دیدید که پول مازاد احتیاجش را به دیگری قرض بدهد؟ و از سود بانکی دست بکشد؟ یا یک خانم لباسش را از کجا و به چه قیمتی خریده آیا تا حالا دیده‌اید که به صورت داوطلب عنوان کند؟ چند کشاورز می‌شناسید که به همسایه‌اش بگوید بذر و نهالش را از کجا و به چه قیمتی خریده است؟ چند آدم می‌شناسید که وقتی در محل کارش که سال‌ها در آنجا کار می‌کند هنگامی که به کارمند نیاز است؟ همسایه نزدیکان، دوستان بگوید و وسیله‌ای برای حضور او در یک کار شود؟ چند همسایه، دوست یا فامیل دیده‌اید که شانه به شانه در محل کار کنار هم باشند؟ زمانیکه دوست به دوست، همسایه به همسایه نسبت به یکدیگر تا این اندازه خود پستند هستند. امیدوارم ناراحت نشوید ولی چطور افرادی که مانند لکلک نقشه‌ای را می‌آورند را باور می‌کنید؟

چه طور گول ظاهر صاف، قلب ساده و تمیزی این افراد را می‌خورید؟ به شما از همسر، منصوبین و دوستان نزدیک‌تر است؟ یا اینکه این افراد دنیا را گشته‌اندو جیب‌هایشان پر از پول است و زندگیشان را انجام داده‌اند و برای بدست آوردن آخرتشان و بدست آوردن ثواب نزد شما آمده‌اند؟ چرا نقشه را با شما تقسیم نکند؟ فامیل، دوست، خواهر برادر، نزدیکی ندارد؟ که شما را پیدا کرده است؟ قبل از اینکه چیزی را در میان بگذارد از شما طلب هیچ پولی را کرده است؟ آیا در این کشور به این بزرگی فقط شما را پیدا کرده است؟ شاید هم از روی سادگی به شما حفاری مخفیانه هم پیشنهاد داده باشد.

افرادی که نقشه‌های ساختگی را می‌آورند اینگونه فعالیت‌ها را از خود نشان می‌دهند در برابر این افراد هشیار باشید.

گروه دوم: افرادی هستند که به صورت حرفة‌ای نقشه‌های گنج تهیه می‌کنند. این افراد با یک نقشه که در دستانشان دارند نزد شما می‌آیند و مدعی می‌شوند که در منزل و یا اراضی

شما یک گنج وجود دارد و با شما ارتباط برقرار می‌کنند. و در نقشه‌ای که اماده کرده است جوری عنوان می‌شود که بعد از حفر زمین، پول، طلا، اشیاء قیمتی، بیرون خواهد آورد. و چندتا سکه طلا به شما نشان می‌دهد و می‌گوید که مثل اینها بیرون خواهد آمد و از شما می‌خواهد که توسط صراف آنها را کارشناسی کنید و قیمت آنها را بیرون بیاورید و نمونه‌هایی که آورده است توسط صراف قیمت‌گذاری می‌شود و به این وسیله اطمینان ایجاد می‌گردد.

فقط تمامی باقی اشیاء که آورده است ساختگی می‌باشد؟ و حالا نوبت اینست که به شما بگوید که اشیاء را بعد از بدست آوردن به چه قیمتی در کجا و به چه کسی بفروشید. باید خیلی اطمینان شما را کسب کنند و از این رو از شما بخواهند که اشیاء نزد شما بمانند. و خودش با خریدار تماس می‌گیرد و باید لوازم را به پول نقد تبدیل کند. و اینکه خودش تمام نقدینگی اش را جهت گرفتن نقشه و خرچ‌های جانبی خرج کرده است و دارای مشکل نقدینگی است.

در عین حال صراف هم برای نمونه‌ها قیمتی را مشخص کرده است. و ادعا می‌کند که هزینه‌های وجود دارد و پس از فروختن اجناس به شما برمی‌گرداند و با خیال پولدارشدن مبلغ را می‌دهید.

این آخرین ملاقات شما با آنهاست آنها برای فریبکاری از دیگران در جای دیگری به جای دیگری نقل مکان کرده‌اند. اگر شما را خیلی صاف و ساده پیدا کنند به بهانه‌های مختلف جهت هزینه‌ها با شما تماس گرفته و پول درخواست می‌کنند. شما هم عقل می‌کنید و اشیاء را که نزد شما رها کرده را نزدیک صراف می‌برید و متوجه می‌شوید که همه ساختگی و بدлی می‌باشد. روکش طلا و نقره شده‌اند را متوجه می‌شوید و اعصابتان به هم می‌ریزد. و تنها یکی ۲ سکه اولی اصل می‌باشند. که آنها را هم یا عوض کرده‌اند یا تقلید شده‌اند. و چون شاهدی ندارید که فریب خورده‌اید و نمی‌خواهید مورد تمسخر و حرف دیگران قرار بگیرید و همین‌طور کسی از جرم حفاری غیرقانونی شما با اطلاع نگردد این را به کسی نمی‌گوئید و قربانی حرص و طمع خودتان می‌گردید.

تهیه‌کنندگان نقشه‌های دروغین راهکار دیگری هم دارند خارج از کشور ایران را نشان می‌دهند. ابتدا یک سری مناطق را مورد تحقیق قرار می‌دهند و سپس نقشه‌هایی در این زمینه تهیه می‌کنند و در این نقشه‌ها اسمی قدیمی مناطق را می‌نویسند و در نقشه جاهای مختلفی مانند: چشم، درخت، تپه را اشاره می‌کنند سپس این طرز نقشه‌ها را به کشورهای مانند بلغارستان، یونان، سوریه می‌فرستند. در مسافت‌های خارجی شما را اگر در یونان

باشید به شما می‌گویند پدر اس عین از مهاجر به ایران برویسان را در زمین دفن کرده‌اند و در بلغارستان هم می‌گویند پدران راهنماشان که اشیاء را غارت می‌کردند در زمین دفن می‌کردند و از این قبیل داستان‌ها را آنقدر زیبا نقل می‌کنند که تعجب می‌کنید. درس هایشان را خوب خوانده‌اند. حتی اسم موقعیت‌های مکانی را هم می‌گویند و حتی شما را در این مورد که پدربرزگتان در گذشته در آنجا زندگی می‌کرده قانع می‌کنند.

اگر شما را خیلی ساده بیابند. بر روی یک کاغذ با قلم یک نقشه می‌کشند و کلمات ناقص می‌نویسن، گاه‌آز خط قدیم استفاده می‌کنند و می‌گویند که این نقشه‌ها را پدربرزگان برای نوه‌هایشان گذاشته‌اند. و شما هم بدون اینکه بپرسید چرا پدربرزگتان این نقشه‌ها را به زبان مادریشان برای نوه‌هایشان گذاشته‌اند، آنها را خریداری می‌کنید.

حتی اگر پدربرزگ شما راهنما فارس هم بود مثلاً یک نقشه عربی برای شما به جا می‌گذشت تا هر کسی نتواند از آن سر در بیاورد حتی اگر هم ببیند کمی آگاه هستید و پول خوبی هم پرداخت می‌کنید برای افرادی مثل شما هم نقشه وجود دارد. از صحافی‌ها کتاب‌های کهنه را به قیمت خیلی کمی خریداری می‌کنند و با استفاده از صفحات خالی و با تراشیدن مرکب آنها با تیغ و استفاده از آن برای شما نقشه‌ای آماده می‌کنند.

تابلوهای ساختگی و انجیل‌های بر روی چرم

گاه‌آزا استفاده از یک پارچه قدیمی یا تراشیدن رنگ از روی یک تابلوی بی‌ارزش قدیمی و استفاده از رنگ‌های تراشیده و بوم قدیم تقلید تابلوها را انجام می‌دهند. هیچ وقت عرضه‌کننده با تست کردن در مورد این تابلوها موافقت نمی‌کند ولی این تابلوها باید مورد آزمایش اشعه مادون قرمز و مادون بنفش و همچنین آزمایش اشعه X-RAY قرار بگیرند. امضاء روی تابلو که توسط نقاش هترمند انجام شده و حتی برگه مالکیت که در پشت تابلو قرار دارد به کرات مورد تقلید قرار می‌گیرد. ترک‌ها و گردوغبارهایی که در طول زمان بر روی رنگ تابلو ایجاد می‌شود از عنصرهای قابل تقلید می‌باشد. برای بدست‌آوردن ترک‌های روی تابلو با اضافه کردن نوعی رنگ جلا به رنگ اصلی پس از خشک شدن و پریدن الکل از داخل رنگ نوعی ترک به صورت طبیعی ظاهر می‌گردد. وقتی تابلو را در حال حفاظت اگر در معرض گرما قرار دهیم این ترک‌ها به وجود می‌آیند. و خاک‌های به وجود آمده در طول زمان هم به وسیله جاروی بر قی ایجاد می‌گردد.

کسانی که این تابلوهای دروغی را می‌فروشنند عنوان می‌کنند که این تابلوها در جنگ خلیج فارس غارت گردیده است و نباید توسط مراجع دولتی مورد تأیید قرار بگیرد. قیمت این تابلوها خیلی دور از عقل و ناچیز است و مثل یک فرصت برای پولدارشدن می‌باشد. و

قابل چانه‌زدن هم نیست یک نقاش که در طول عمرش ۳۰۰ تا ۵۰۰ تابلو کشیده است و در حوزه‌های دنیا در حدود ۱۰۰۰۰ تا ۵۰۰۰۰ تابلو دارد نشان‌دهنده مهارت این گونه افراد است. در روزگاران تخصص تشخیص اشیاء ارجینال از تقلیلی یک کار بسیار جدی می‌باشد. انجیل‌های تقلیلی هم از موارد مورد علاقه کلاهبرداران است چون نوشتند آنها بر روی چرم کار سختی نمی‌باشند و به کلکسیونرها توصیه می‌کنیم که این متن‌ها را قبل از مطابقت دادن و مورد تست قراردادن قبول نکنند.

چگونه می‌توانیم هدف را پیدا کنیم.

در این کار کسانی که خودشان را خیلی حرفه‌ای فرض می‌کنند ولی هیچ‌چیز نمی‌دانند وجود ندارد. در قهوه‌خانه‌ها بحث گنج را باز می‌کنند و هموطنان ناآگاه را که هیچ فرقی بین صخره و تپه را نمی‌دانند و از زمین‌شناسی هیچ نمی‌دانند را به خطا انداخته و با آوردن یک سری نقاشی خط‌خطی به راه می‌اندازند و این افراد بدون فکر کردن به تاریخ یا میراث‌فرهنگی با آن نقشه‌ها هرجایی را حفاری می‌کنند.

در صورتی که یک گنج‌باب با مراجعه به یک زمین‌شناس و تحقیق در مورد اینکه این منطقه چگونه است بدون هزینه کردن و امید بستن و ناراحت شدن می‌تواند نتیجه کار را بفهمد. در هر صورت افرادی که به نتیجه رسیده‌اند هم وجود دارد. اما با جملاتی مانند این شخص اینجوری گفت آن شخص آن‌جوری گفت که در قهوه‌خانه‌ها گفته می‌شود درصد خیلی زیادی از انسان‌ها متضرر می‌گردند.

بله ... اگر به طور مثال در نقشه یک زمینی مورد بحث باشد. این زمین قبلاً از طرف باستان‌شناسان نشانه‌گذاری شده و هیچ‌کس بدون اجازه نمی‌تواند جستجو کند و بدون اجازه و بدون ناظر موزه نمی‌توان به جستجو گنج پرداخت.

حتی در این‌گونه زمین‌ها با اجازه موزه هم نباید با بیل به حفاری زمین پرداخت و تنها با روش حفاری دستی باید انجام شود. در این‌گونه زمین‌ها کارکردن بر روی زمین‌های تاریخی موزه‌ها در اکثر زمان‌ها به شما کمک می‌کنند. و هزینه‌های جاری را می‌پردازند و به کمک دانشگاه‌ها به حفاری زمین می‌پردازند و چنانچه در زمین موردنظر گنجی هم پیدا گردد باز هم حق شما تحت چارچوب‌های قانونی پرداخت می‌گردد.

یعنی با این روش از جستجوی زمین بعضی از نقاط مهم هدف قرار می‌گیرند و دسترسی به نتیجه راحت‌تر می‌گردد. در ابتدا نوع پوشش گواهی منطقه بسیار موربدی‌بیش است که نوع پوشش گواهی وجود گنج می‌باشد. این را هم صراف‌ها یا سمسار‌ها نمی‌دانند و باید توسط

افراد حرفه‌ای موردنبررسی فرار میر.

به طور مثال: علف‌هایی که بر روی تپه‌هایی که بر روی تپه‌ها سبز می‌گردد این علف‌ها گویای این است که این زمین یک زمین قدیمی است و یا پستی بلندی‌های یک زمین می‌تواند گواه یک زمین باشد مثلاً نوع رویش گیاهی روی سطح یک اتاق خالی با باقی جاهای متفاوت می‌باشد. حتی بعد از بارش برف، برف روی این سطوح زودتر ذوب می‌گردد و یا در بارش باران آب باران روی یک سطح این‌چنینی دیرتر خشک می‌گردد و بر روی سطح باقی می‌ماند. مکان‌های زندگی در قدیم غالباً جنوبی بوده‌اند برای بهره‌گیری بیشتر از آفتاب که در مناطق کوهستانی انجام می‌پذیرد. وجود حمام‌ها، قبرستان‌ها، کلیساها، و تقاطع‌ها دلیل بر وجود محل زندگی در گذشته می‌باشد. تنها وجود چشمه یا جویبارها دلیلی بر وجود محل زندگی نیست چون در گذشته محل استراحت چوپانان و گذرگاهها در کنار همین چشمه‌ها قرار می‌گرفته است.

در نزدیکی محل‌های مسکونی بزرگ در قدیم سنگ میل‌هایی قرار می‌گرفت که نشان‌دهنده مسافت و جهت تا شهر بود این میل‌های سنگی شاید نوشته‌ها و یا عکس‌هایشان پاک شده باشد اما از طریق آنها می‌توان به شهر دسترسی پیدا کرد.

محل‌هایی که دارای تپه نشان‌دهنده محل‌های زندگی می‌باشد اما از لحاظ باستانی دلیلی بر وجود گنج نمی‌باشد. در تابلویی که در بالا از آن صحبت کردیم سؤالی که باید در وحله اول از خودمان بپرسیم. این است که

- اگر من بودم گنج را کجا دفن می‌کردم؟

آدم‌های قدیمی اشیاء قیمتی، پول و جواهراتشان را با حفر زمین در صخره‌ها پنهان می‌کردند و باید این را قبول کرد که آن انسان‌ها این کار را بهتر از ما می‌دانسته‌اند و چون ما نیاز به همچنین کاری نداشته‌ایم از آنها کمتر می‌دانیم. به طور خاص جمعیت ارمنی در حفر و استوار و پنهان کردن در کل دنیا بسیار مشهور هستند.

و همچنین در نشانه گذاری بر روی محل‌های حفاری هم بسیار انسان‌های ماهری هستند. بر اساس گفته‌های استادان گنج‌یاب گاهانه آنها بر روی یک گنج مهم تا چند علامت و نشانه می‌گذارند به طور مثال گاهانه تا یک کیلومتر دورتر نشانه گذاری می‌کنند و با این شرایط تنها انسان‌های ماهر می‌توانند با خواندن نشانه‌ها محل اصلی را پیدا کنند و حتی در فکر هم کار بسیار سختی است. در مناطق آبهای جاری مهم هستند. در کنار آب‌های جاری و اینکه آب آن را نبرد و اینکه آب تا چه سطحی بالا می‌آید همه را در نظر می‌گیرند. و گاهانه وجود یک پل یا اسکله نشانه آنها می‌باشد.

در آبهای جاری جاهایی وجود دارد که اب به ۲ شاخه تقسیم می‌کردد و بعد از مدتی دوباره به هم می‌رسد این فضای خشکی که بین ۲ شاخه آب می‌ماند و شبیه یک جزیره می‌باشد گاهاً ارتفاع کمی دارد و گاهماً زیرآب می‌ماند ولی گاهی هم این خشکی‌ها دارای ارتفاع بیشتری است که به ندرت به زیر آب می‌روند اینگونه مکان‌ها را باید به دقت مورد تحقیق قرار داد.

اگر در کنار آبهای جاری گنجی مخفی شده باشد وجود دارد. در این جور مکان‌ها نشانه‌ها و سنگ نگاره‌ها با آب ارتباط است. این نشانه‌ها گاهماً ماهی، خرچنگ و غیره می‌تواند باشد. این نشانه‌ها بلکه دلیلی بر وجود گنج است اما این جهت و اطلاعات را به شما نمی‌دهد و این کار بسیار سختی است که بفهمید و تجربه می‌خواهد.

در اراضی چاه‌ها بسیار مهم هستند اینها مکان‌های خوبی برای پنهان کردن هستند. برای پیدا کردن نقطه اختفای گنج باید دارای تجربه زیاد باشید. فقط گفتن این جمله خیلی مهم است که: اکثراً در ته‌چاه و یا دیواره‌های داخلی یا زمین‌های اطراف چاه پنهان می‌کنند.

در اراضی یکی دیگر از جاهایی که احتمال وجود گنج وجود دارد آثارها هستند. در کنار آثارها نشانه‌ها و سمبول‌هایی وجود دارد. یکی از این سمبول‌ها مار و یا ماهی می‌باشد. یکی دیگر از مناطق قابل توجه مناطق صخره‌ایی می‌باشد، یکی از جملات قدیمی و غیرمنطقی در مناطق مسکونی این بوده است که پولدار در قبر فقیر نمی‌خوابد. یعنی پولدارها در کنار طبقه عوام در قبرستان دفن نمی‌گردند. از این رو پادشاه، ملکه، افسران، یا آدم‌های بلندمرتبه در قله کوه‌ها یا تومولوس‌ها (تل خاکی) دفن می‌گردیده‌اند و این نشانه وجود یک ثروت می‌تواند باشد.

پس قبرهای عوام یا مقبره‌های خانوادگی خیلی مهم نیستند و فقط اشاره‌کننده به نزدیکی محل زندگی در گذشته می‌باشند.

فقط با این دید که مناطق تاریخی بعضی وقت‌ها بعداً هم مورد استفاده نسل‌های بعدی قرار گرفته‌اند و از این رو نمی‌توان گفت که نباید آنها را حفاری کرد بلکه می‌توان با دقت به حفاری در آنها پرداخت.

در این جا یکی از نقاطی که خیلی دارای اهمیت است صخره‌ها می‌باشند که در این مکان‌ها غالباً سمبول‌هایی با اسکنه گذاشته می‌شوند. با لبه پیکان می‌تواند جهت را نشان دهند. نماد‌های قبور صخره‌ایی و قبور اتفاقی می‌تواند پیدا شود. باز هم از این نوع یکی از نماد‌های مهم صخره زارها منغ با جوچه هایش و یا سه، چهار و یا شش - هفت خوک با بچه هایش است

در زمان‌های گذشته اکثراً سبب در اراضی‌ها رسیدگی می‌شد و در روز‌دار ما اکثراً چوپان‌ها در اراضی‌ها می‌گردند و این سمبول‌ها را پیدا می‌کنند چون که در دشت‌ها، تپه‌ها، کوه‌ها این انسان‌های زحمتکش در حال گذر هستند. تقریباً تمام نقاط کشورمان را می‌توانیم بگوئیم که هر منطقه‌اش حفاری کرده‌اند و کشوری که صدھا تمدن را صاحب بوده است پی‌درپی در حال حفاری می‌باشند و نمادها و سمبول‌ها را از بین می‌برند.

و چوپان‌هایی که این سمبول‌ها را پیدا می‌کنند زمانی که از این سمبول‌ها چیزی نمی‌فهمند به نزدیک‌ترین دوست خود این مسئله را باز می‌کند و دنبال چاره می‌گردد و از آنجائی که دوستان او هم دارای فرهنگی مانند خود او می‌باشند تا حدودی مسئله را حل می‌کنند و همه جا پول را حس می‌کنند و فوراً در زیر یک صخره براساس نشانه‌ها شروع به حفاری می‌کنند. چوپانی که نشانه‌ها را پیدا کرده با گروه زیادی شروع به حفاری می‌کنند و گفته همیشگی گنج‌یابان «فنجان» است.

در شهرهایی قدیمی براساس اینها و فرهنگ‌ها مسائل مختلفی را بازگو می‌کند که در صخره‌ها بیشتر پیدا می‌شوند. و گفته همیشگی «فنجان» است که گاهاً در کنار آن‌ها یک ۳ راهی لوله‌های آب هم پیدا می‌شود.

این افراد پس از پیدا کردن این‌گونه علائم از اینکه اینجا هیچ‌چیزی نیست مطمئن می‌گردد و لی بعضی‌ها تمام صخره را حفاری می‌کنند و در پایان هم فقط چند تکه استخوان پیدا می‌کنند.

مسئله مهم در این صخره‌ها پیدا کردن منطقه گنج است. در اصل در زمان‌های قدیمی انسان‌ها در صخره‌ها برج‌هایی می‌ساختند که این برج‌ها از ترکیب گچ و آب مخلوطی درست می‌شد که این گنج‌ها را در میان صخره‌ها در لای این مخلوط‌ها قرار می‌دادند پس مهم نیست که این مخلوط‌ها با سنگ‌های رنگی اشتباه گرفته نشوند. در این صخره‌ها به آسانی حفاری صورت نمی‌گیرد. و حتی سمبول و اشارت هم به راحتی نمی‌توان گذاشت پس قبل از حفاری استفاده از دستگاه یکی از شروط غیرقابل انکار می‌باشد.

یکی دیگر از مسائل مهم در این صخره‌ها در نظر گرفتن جهت طلوع و غروب خورشید می‌باشد چون در ساختمان‌های دفن شده در زیرزمین با در نظر گرفتن این جهات می‌توان موقعیت آنها را در نظر گرفت و حدس زد.

یکی از مکان‌های خیلی مهم کنار چشمه‌ها و جویبارها است. برای دفن کنندگان پول همیشه جاهائی مثل کنار چشمه‌ها بهترین جا است چون مردم همواره پس از زلزله و فرسایش به دلیل نیاز به چشمه همواره به تعمیر آنها می‌پردازند.

یعنی در کنار چشمه‌ها مناطق خیلی ثروتمندی از لحاظ گنج وجود دارد. اینکه اینجا گنج را حفظ می‌کند یا خیر وی در کنار چشمه‌ها با فاصله ۲ متر به حفر گنج‌ها پرداخته‌اند. به طوریکه این افراد به این شکل به دیگران جای گنج را می‌گویند: اسبت را به پای چشم ببر تا او آب بخورد محل پاهای عقبش محل گنج است.

همچنین نقاطی که در هر لحظه افراد قدم می‌گذارند و بر رویش راه می‌روند در اصل صاحبان گنج‌ها افراد بسیار باهوش و دانایی هستند یعنی انتخاب مکانی که همه هر لحظه از روی آن می‌گذرند و هیچ‌کس فکر نمی‌کند که در زیر خاک چه چیزی پنهان شده است. و این یک فکری بسیار بالا را نشان می‌دهد.

البته که در کنار چشمه‌ها گودال‌ها در فواصل معین حفر می‌گردند مثلاً در فواصل ۱۱-۱۷ قدمی - و مثلاً اینکه در فواصل معین ۱۱ قدم به غرب یا شرق مورد بحث است استفاده از جهت‌های خورشید و یا چشمه بسیار مهم است.

به طورمثال در فاصله معینی مثلاً ۴۰ قدم از چشمه یک درخت قدیمی وجود دارد. در اینجا فرد باید به نسبت همان ۴۰ قدم از درخت مکان سوم را پیدا کند که این مکان سوم می‌تواند مکان گنج باشد.

در نظر گرفتن چشمه و جویبار و محل خروج آب نشانه‌دیگری است فقط با توجه به اینکه سرچشمه محل تردد افراد می‌باشد و این تردد می‌تواند باعث پیدا شدن گنج گردد پس حفر کنندگان اولیه به راهی که محل خروج آب است می‌روند که این محل‌های خروج آب در اثر زلزله و رانش ممکن است که عوض گردند که برای پیداکردن آنها احتیاج به کمی تحقیق است.

یکی دیگر از مناطق مهم در اراضی درختان هستند. حتی اگر مانند دیگر عنصراً دارای عمر طولانی نباشند باز هم از طرف راهزنان و حفاری‌های شخصی بسیار مورد استفاده قرار می‌گیرند. این‌ها اکثرًا در پای درختان کاج، سروکوهی، گلابی و گلابی وحشی دفن می‌گردند که دارای عمر طولانی می‌باشد. و در خانه‌ها هم پای درخت شاهوت می‌باشد. برای راهزنان و جنگاوران که حمل و نقل پول سخت است هر کس در محل تلاقی راه‌ها پول‌ها را دفن می‌کنند و این‌ها در این محل‌های تلاقی پول‌ها را می‌گذراند و این از نقاط مهم می‌باشد.

قدرت‌های معنوی

بزرگترین مشکل برای جویندگان گنج «مکان‌های معنوی» می‌باشد. برای این جویندگان

مسائل غیرقابل حلی است به در درون حودسان بجه می‌دارید. در ابتدا این را بگوئیم که این روایت‌ها سینه به سینه در بین افراد می‌باشد و این روایات گاهاً افراد کاملاً باطلاع و گاهماً هم با اطلاع هستند. اما این روایات کاملاً سینه به سینه نقل شده است. ما این روایات را در قالب این کتاب، درست یا غلط، را برای مخاطبین جمع‌آوری کرده‌ایم.

در زمینه پیدا کردن گنج در نظر گرفتن ۲ مسئله مهم می‌باشد یکی از اینها ابزارآلات مانند پیداکننده‌ها و چوب‌ها می‌باشد و دیگری در نظر مسائل دینی است. در مورد بعضی از اراضی آنقدر روایت وجود دارد که انسان را دچار سرگردانی می‌کند.

گنج‌یابان در مورد مسائل معنوی موجود روی گنج‌ها خیلی قوی فکر می‌کنند به طور مثال اگر در پیدا کردن یک گنج با تمام مسائل موفق نشوند در پایان عنوان می‌کنند که حتماً این گنج نگهبان دارد و در این صورت چه می‌توان کرد. مشکلات معنوی که در سر راه گنج‌یابان قرار می‌گیرد بیشتر از هر چیزی ذهن این افراد را مشغول می‌کند به طوریکه این افراد باید راه فرار از این مشکلات معنوی را به خوبی یاد بگیرند. بر روی گنج‌ها اسامی مانند «نگهبان» یا «موکل» گذاشته‌اند که از گنج محافظت می‌کند و می‌گویند که برای رهائی از آن باید به سراغ «دراویش» رفت.

در فصل‌های آینده در مورد تعبیر نگهبان و ارباب و افرادی که توسط قدرت‌های مافوق تصور درویش نامیده می‌شوند و اینکه این افراد چگونه آدم‌هایی هستند و چه چیزهایی می‌خواهند به طور کامل بحث خواهیم کرد.

فقط در موارد نیاز مانند مریضی‌ها، اشیاء گمشده‌ها، سحر و جادو و طلس و در مورد گنج مسئله اساسی جن و جن‌گیری است.

حال این مسائل را به ترتیب بیینیم:

جن چیست؟ نوعی موجود که قابل درک نیست و مانند انسان تحت امر خداوند می‌باشد و احساس ما قابل درک آنها نیست. مؤمن و کافر هستند در گذشته به پدران آنها جان می‌گفتند.

در گذشته در جمع اعراب اعتقاد به عالم ارواح داشتند به قدرت‌های خوب و بد ایمان داشتند بعضی‌ها سنگ بعضی‌ها چوب‌خشک و بعضی هم در غارها در زندگی انسان‌ها تأثیر گذاشتند.

ماهیت جن چیست؟ ماهیت جن‌ها مختلف است در قالب‌های مختلف فرو می‌روند در سایه‌ها در ماهیت‌های انسانی و در دین‌های مختلف تأثیرهای مختلفی می‌گذارند. طبق فرمایش قرآن‌کریم جن‌ها هم مانند انسان‌ها برای بندگی خداوند آفریده شده‌اند. به جن‌ها

هم پیغمبر فرستاده شده است. یک دسته ایمان اوردند و یک دسته هم کافر مانده‌اند. جن‌ها نسبت به انسان‌ها دارای قدرت بیشتری هستند. مثلًاً مسافت‌های طولانی را در زمان‌های کوتاه‌تری می‌کنند. با وجود نامرئی بودنشان آنها می‌توانند انسان‌ها را ببینند. بعضی از مسائل را در مورد انسان‌ها می‌دانند. بعضی از جن‌ها به لشگر حضرت سلیمان وارد شدند و تحت امر او به خدمت پرداختند. و در تولید محراب، مجسمه کاسه‌های بزرگ همراه با انسان‌ها کار کرده‌اند. در مورد حوادث هم گفته شده است در کنار هر انسان یک جن وجود دارد و این جن‌ها مؤمنان را وسوسه می‌کنند که این از گفته حضرت محمد (ص) می‌باشد. جن‌ها به سرعت از عالم غیب خبر می‌آورند و چیزهای بد و خوبی را که فهمیده‌اند به سینه شعبده‌بازان و کاهنان معابد می‌رسانند که این را حضرت محمد قدرت شیطانی جن‌ها نامیده‌اند.

در عوالم اسلامی جن‌ها «قدرت مطلق عالم غیب» هستند آنها زمان طولانی زندگی می‌کنند. و بین انسان و فرشته هستند. آنها هم مانند انسان‌ها می‌خورند «می‌آشامند، ازدواج می‌کنند و زادوولد می‌کنند. و زیاد می‌شووند و می‌میرند و حتی با انسان‌ها ارتباط برقرار می‌کنند. فقط در مورد غذا می‌گویند که جن‌ها از بوی غذا و یا حیوان‌ها و یا طرز متفاوتی تغذیه می‌کنند. می‌گویند جن‌ها مانند شکل انسان و از بین حیوانات مار، گربه، سگ، گاو در می‌آیند و در جاهای پر دنیا مانند خرابه‌ها، زباله‌دانی‌ها، صحراءها و قبرستان‌ها زندگی می‌کنند.

حضرت پیغمبر در مورد تأثیر بر انسان‌ها توسط جن‌ها و خشی کردن آنها چنین فرموده‌اند که برای اینکه از شر جن‌ها در امان باشید سوره فلق و ناس یا قسمتی از سوره بقره و یا آیه الکرسی را بخوانید در این حالت جن‌ها بر روی شما تأثیری نخواهند داشت. بعضی‌ها برای عدم تأثیر جن‌ها به سحر و جادو روی می‌آورند در بعضی از سوره‌ها مانند هوس - عطائم - معانی مانند دعا، دعوت، منادی و غیره وجود دارد که توسط خواندن این دعاها از قدرت شیطان‌ها استفاده می‌کنند. و به این افراد خدام می‌گویند.

فکر نکنید که جن‌ها از همه‌چیز با اطلاع هستند و خداوند به غیر از پیغمبر از عالم غیب هیچ‌کس را مطلع نکرده است. بعد از آمدن قرآن جن‌ها مثل گذشته تأثیرگذار نبودند براساس حکم قرآن و پیغمبر به کسانی که به پیغمبر و خداوند ایمان آورده‌اند ضرر نمی‌رسانند. مسائل دیگری را در مورد جن‌ها به اطلاع شما بررسانیم. که جن‌ها ماده نیستند و مکان ندارند.

آتش دارای دو خاصیت است یکی ظلمانی که دیده نمی‌شود و دیگری نورانی که دیده می‌شود که فرشتگان از قسمت نورانی هستند و جن‌ها ظلمانی که جن‌ها یا ایمان دارند که

الوی و ایمان ندارند که سوچی نامیده می‌سوند. در فرستخان بور زیاد است و در جن‌ها آتش و می‌گویند جن‌ها دارای عمر زیادی نزدیک به ۱۰۰۰ سال می‌باشند پس با این حساب از اتفاقات گذشته با اطلاع هستند.

آیا اعتقاد به جن در اسلام وجود دارد؟ اطلاعات مهم در مورد جن‌ها اکثراً در منابع اسلامی وجود دارد و این برای حفظ ایمانمان خیلی مهم است اما این موردکه زیرش یک خط هم می‌کشیم کسانی که وارد علم جن‌شناسی می‌شوند موضوعی را که این است جن‌شناسی فقط مربوط به دین اسلام و منصوبان آن نیست در تمام دین‌های آسمانی و غیرآسمانی جن و جن‌شناسی جای مهمی را گرفته است. کسانی که دنبال گنجیابی هستند به خاطر همین به اذیت می‌افتنند و وقتی که تلاش می‌کنند تا مسأله را حل کنند مغزشان به هم می‌ریزد. برای مثال از زمان‌های خیلی قدیم تا به امرز در مدنیت‌های - آشور - بابل - سومر - آکد - ایلام - و بعد از آن‌ها در مدنیت‌های چین - ژاپن - ترک‌های آسیا میانه - آفریقا و در ادامه در داخل دوران هلنی بیزانس. Licia- Rhrygian- ها این اعتقاد دیده شده است. مدنیت‌ها در یونان هم این اعتقاد و تابوهای نیز موجود است. مبارزه با اینها و یا راههای استفاده از آنها همیشه به شکل‌های مختلف وجود داشته است. در دنیای مدرن امروز هم در این زمینه و در تمام نقاط کره‌زمین دینش هرچی و کشورش هر کجا که باشد خیلی از انسان‌ها و حتی انجمان‌ها و سازمان‌ها همین حالا هم می‌دانیم که مشغول این کار هستند. محدوده اطلاعاتی که در مورد جن‌ها می‌دانیم خیلی تنگ و کم است. بنابراین به خاطر علاقه‌ای که به اینها وجود دارد روایت و خرافات آنقدر زیاد هست که به خاطر همین کسانی که عقایدشان ضعیف است دچار سردگمی می‌شوند.

ما در اینجا در مورد جن‌ها از منابع اسلامی آنهایی را که لازم و کافی دانستیم به اطلاع شما رسانیدیم.

ارتباط جن با دفینه‌ها

در گنجیابی کسانی که به (جن‌ها) اعتقاد دارند و راه تدبیر را می‌روند. گفتنی است در سه مورد با مشکل مواجه خواهند شد.

۱. قبل از حفاری

۲. در حال حفاری

۳. بعد از در آوردن مال و بعد از آن

در مرحله اول گنجپژوه در این سه نقطه خیلی زحمت و اذیت خواهد کشید. بعضی از اشخاص می‌خواهند موفقیت و یا عدم موفقیت خود را بخاطر فعالیت در این زمینه به این

ارتباط دهند. در این زمینه مشکل اصلی خود کنجپژوه است بخاطر اینکه اطلاعات کافی ندارد با این حال منبع و مشکل در این سه نقطه چیست؟
محافظت اجنه از دفینه‌ها

به قول گفتگی ارتباط بین انسان و جن بعضاً به صورت مستقیم و بعضاً به صورت غیرمستقیم از زاویه دینی یک عقیده است. این حقیقت از خیلی زمان‌های قدیم تا به امروز انسان‌های دوره‌های مختلف کم یا زیاد با جن و با کسانی که با جن‌ها مشغول بودند می‌خواستند تماس داشته باشند. در این به اندازه موجودیت عقاید گروه‌هایی که داخلش زندگی می‌کردند اثر فرهنگی‌اش هم خیلی زیاد است.

در زمان‌های قدیم از بانک و بانکداری خبری نبوده و کسانی که پول و اشیاء با ارزشی داشتند بهترین جا برای مخفی کردن آنها صخره‌ها، جنگل‌ها و یا در برخی از نقاط که با آثار و علائم آنجا را انتخاب کردند.

دین و آداب و رسوم انسان‌ها هر چیزی که باشد اکثراً پول خود را برای حفاظت به جن‌ها می‌سپرند و این آداب و رسوم همیشه ادامه داشته است.

حفاظت و بنام خود زدن دفینه به سه صورت ممکن بوده است.

حفاظت از دفینه‌ها چگونه صورت می‌گیرد؟

۱- استفاده از طلسما

همانطور که در بالا هم به این مسئله اشاره کردیم در زمان‌های گذشته چیزی شبیه به بانک وجود نداشت. اگر خودمان را به جای انسان‌های گذشته بگذاریم به آنها حق می‌دادید که پول‌های خود را مخفی کنند. انسان‌های گذشته وقتی می‌خواستند پول و مال خود را مخفی کنند به دو نقطه مهم خیلی توجه می‌کردند.

وقتی که من دارم مخفی می‌کنم کس دیگری نبیند، و بر ندارد باید یک علائمی را بگذارم تا محل را گم نکنم.

انسان‌های قدیم مالی را که مخفی می‌کردند نمی‌توانستند ۲۴ ساعته نگهبانی بدهند. و برای حفاظت به عالم پنهان سر خواهند زد. این بجز «نگهبانی جن‌ها» چیز دیگری نیست. اگر شخصی خودش راه و روش این کار را بداند خودش و اگر نمی‌دانند از متخصصان جن و دعاوی‌سان دوران خود کمک می‌گرفتند تعداد اینها و نوع طلسما که از آن استفاده می‌کردند می‌توانست یک و یا بالای یک باشد و این ارتباط بسیار نزدیکی با مهم و زیاد بودن دفینه دارد. از زمان آفرینش طایفه‌های جن می‌توانستند با استفاده از دعاها مخصوص و تکرار زیاد کلمات تماس پیدا کنند. بخاطر اینکه می‌توانند این نگهبانی را

خیلی راحت بدهند و مدت این می‌بواند فرن‌ها ادامه داشته باشد و بعضی‌ها عقیده دارند که جن‌ها برای زنده‌ماندن به انرژی‌های دیگری نیاز دارند که یکی از آنها تابش طلا است. و این هم یکی دیگر از دلایل حفاظت و نگهبانی جن‌ها است.

این موکل که تحت امر در آمده است تا وقتی که یک نیرویی اینها را آزاد نکند موظف هستند که نگهبانی خود را بدهند و امانت را به هیچ‌کس نخواهند داد حتی اگر بمیرند و یا ناقص بشوند باز هم نخواهند داد.

طلسم چیست؟

(A) طلسمات استفاده شده برای حفاظت از پول‌های کلیساها: طلسمات در این مکان‌ها در موقع حفاری خیلی وقت‌ها مشکل ایجاد می‌کنند. در این مکان‌ها هنگام حفاری مار - انسان‌تیره - سگ و ... مخلوقات زنده دیگر ظاهر می‌شوند.

(B) طلسمات استفاده شده برای حفاظت از پول‌های دولت: رئیس دولت و یا رهبر گروه‌ها خیلی وقت‌ها بعد از اینکه گنج را مخفی می‌کردند کارگر را کشته و از طلسم استفاده می‌کردند. در این جور جاها برای باطل کردن طلسم خون انسان لازم است زیرا برای مخفی نگهداشتن شدن با خون انسان ارتباط پیدا کرده است. انسان‌های که از این مکان‌ها گنج برداشته‌اند در مدت کوتاهی دچار بلا و مصیبت گشته و بعد از آن خبر مرگش هم شنیده شده است.

(C) طلسماتی که مورد استفاده دفینه‌های شخصی قرار گرفته است: طلسماتی که در این نوع دفینه‌ها مورد استفاده قرار گرفته معمولاً شخصی که داخل قبر خوابیده است برای محافظت از اموال داخل قبر استفاده شده است.

اجنه معمولاً پس از گذشت مدت زمان زیاد «حدود ۳۰۰ سال» از دفن گنج، آن را بنام خود می‌نمایند. یعنی به نوعی خود را صاحب مال می‌دانند.

۲- گنجهایی که بعداً اجنه صاحب آن می‌شوند.

برخی از نظرات مشترک در دنیای گنج‌بابی است در این مورد را در زیر مشاهده می‌نماییم:

• مرگ فرد مخفی کننده گنج

• گذشتن تاریخ مشخصی از مخفی کردن

• اختلاف نظر در بین افراد مخفی کننده گنج

• مخفی شدن بدون بسم الله گنج مسلمان

• گنج راه زنان و دزدان

• پول‌هایی که هنگام فرار گذاشتند.

• پول مکان‌های مقدس

به علت دلیل‌های بالا در هنگام مخفی کردن گنج نیز اگر اجنه به عنوان محافظ و نگهبان استفاده نشود. خیلی‌ها بر این باورند که بعدها جن‌ها محافظ و نگهبانان این دفینه‌ها خواهند شد.

۳- گنج‌های بدون صاحب

بسیاری از گنج‌پژوه‌ها این عقیده را دارند مالی که به طور کامل از راه حلال به دست آمده است و مخصوصاً مال‌هایی که با گفتن بسم الله مخفی شده‌اند طلس ندارند در این نوع گنجینه‌ها از نگهبان و جن خبری نیست.

در یک نظریه دیگری هم گفته می‌شود که گنجینه‌ایی که دعای بد و نفرین و در عین حال اشک چشم وجود نداشته باشد آزاد است و نگهبان ندارد. کسی که قسمتش باشد این نوع گنجینه را پیدا می‌کند و با خیال راحت و با آرامش خرج می‌کند.

طلسم

وقتی که حروف یک کلمه و یا جمله را پشت سر هم ارزشش را گرفته و آنرا تبدیل به عدد می‌کنیم طلس می‌گویند. برای این کار یهودیان «Gematri» یونانی‌ها «isopsephi» مسلمان‌ها «حساب‌الجمل» می‌گویند.

چهارشیل ۴۰۶									
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰

نمونه طلس

- ۱- هر کس هر روز یکبار این تست ایه شریف را قبل و یا بعد از نماز صبح بخواند و بر این اساس مداومت نماید چنانچه دنیا را بلا گرفته باشد و جمله کاهنات بر علیه او اقدام نمایند بقدرت این آیات هیچ صدمه‌ای به او نخواهد رسید و جمله آنها دفع و رفع گردد.
- ۲- دارنده این آیات همیشه در پناه خدا و موکلین این آیات خواهد بود و مهرش در قلوب آدمیان و موجودات خواهد افتاد و عاقبت بخیر باشد و رستگار از دنیا بیرون رود.
- ۳- اگر کسی این آیات شریف را به مشک و زعفران نوشته همراه خود نگهدارد و یا هر روز صبح شش آیه را یکبار بخواند زبان دشمنانش بسته گردد و هیچ آزاری به او نتوانند برسانند.
- ۴- اگر دختری را بخت بسته باشد و به شوهر نرود با مشک و زعفران نوشته در گوشة چادر خود بیاویزد و یا در زیر گیسوان خود مخفی سازد و نیز آن نوشته را در آب انداخته و از آبش بنوشد و قدری به سر و صورتش بمالد به اذن خدا در مدت ۶۰ روز به خانه بخت برود.
- ۵- اگر بیماری همراه خود نگهدارد و یا بشوید و از آبش بنوشد به اذن خدا شفاء بگیرد.
- ۶- اگر زنی همسر بد خلق و بد زبانی داشته باشد و یا اگر مردی زنی سلیطه داشته باشد این آیات به مشک و زعفران نوشته سپس در آب بشوید و از آن آب قدری به او بخوراند و روزها آن آیات را همراه خود نگهدارد و شبها در زیر بالین خود بگذارد به اذن خدا چنان بهم محبت نمایند که انگشت نمای دیگران گردد.
- ۷- اگر در مکانی شیاطین و ارواح پلید تجمع کرده باشند و یا خانه‌ای را تصرف نموده باشند و ساکنین آنرا آزار رسانند و یا بترسانند این آیات را نوشته در آن مکان بیاویزند و نیز شسته آبش را در آن مکان و یا خانه بپاشند به اذن خدا آن محل و خانه را ترک کرده و تا ابد برنگردد.
- ۸- اگر بر روی دفین طلس مار موکل باشد هنگام کاویدن در محل ۶۰ قاف را ۲۴۰ مرتبه بخوانند آن طلس ظاهر نگردد و اگر هم ظهور نماید هیچ آسیبی نتواند برساند.
- ۹- اگر بر روی دفین طلس رعد باشد هنگام کار ۶۰ قاف را ۲۷۰ الی ۳۰۰ مرتبه بخوان باطل شود.
- ۱۰- اگر بر روی دفین طلس ماهی باشد هنگام کار دفین ۶۰ قاف را ۱۸۰ مرتبه بخوان باطل شود.
- ۱۱- اگر بر روی دفین طلس آب باشد هنگام کاویدن آن ۶۰ قاف را ۷۰ مرتبه بخوانند باطل شود.
- ۱۲- اگر بر روی دفین طلس افعی باشد هنگام عمل ۶۰ قاف را ۳۴۱ مرتبه بخوانند باطل شود.
- ۱۳- اگر بر روی دفین طلس پرنده‌گان باشد هنگام کار ۶۰ قاف را ۲۰۰ مرتبه خوانده باطل شود.
- ۱۴- اگر بر روی دفین طلس آتش باشد هنگام کاویدن ۶۰ قاف را ۷۰ مرتبه بخوانند باطل شود.
- ۱۵- اگر بر روی دفین طلس گاو باشد هنگام کاویدن ۶۰ قاف را ۳۱۰ مرتبه بخوانند باطل شود.
- ۱۶- اگر بر روی دفین طلس سگ باشد هنگام کاویدن ۶۰ قاف را ۵۲ مرتبه بخوانند باطل شود.
- ۱۷- اگر بر روی دفین طلس شیر باشد هنگام کاویدن ۶۰ قاف را ۲۴۰ مرتبه بخوانند باطل شود.

- ۱۸-اگر بر روی دفن طلسم اسپ باشد هنگام کاویدن ۶۰ قاف را ۸۳ مرتبه بخوانند باطل شود.
- ۱۹-اگر بر روی دفن طلسم گاو باشد هنگام کاویدن ۶۰ قاف را ۳۱۰ مرتبه بخوانند باطل شود.
- ۲۰-اگر بر روی دفن طلسم ازدها باشد هنگام کاویدن ۶۰ قاف را ۸ مرتبه بخوانند باطل شود.
- ۲۱-اگر بر روی دفن طلسم جن و پری و شیاطین موکل باشند هنگام کاویدن ۶۰ قاف را ۱۰۰ مرتبه بخوانند محل را ترک کرده و خواهند رفت.
- ۲۲-اگر بر روی دفن هر گونه طلسماً باشد هنگام کار ۶۰ قاف را ۱۰ مرتبه بخوانند باطل شود. خواندن و داشتن و بیان کردن خواص آیات شصت قاف برای مومینین موجب برکت و ثبت ثواب بسیار در اعمال او خواهد بود و جهت رفع تمام بستگیها و دفع جمله دشمنان و بدیها بسیار موثر و م Jury است و آیات کریمه این است.

((سورة مباركة بقره آية شریفه ۲۴۶))

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّمَّا تَرَى إِلَيَّ الْمَلَائِكَةُ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى أَذْكُرْ لَهُمْ أَيُّهُمْ أَبْعَثْتُ لَنَا مَلَكًا نُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسِيْتُمْ أَنْ كُبَّ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ إِلَّا نُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا إِلَّا نُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُبَّ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ.

((سورة مباركة آل عمران آية شریفه ۱۸۱))

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قُولَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَتَخْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ.

((سورة مباركة نساء آية شریفه ۷۷))

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّمَّا تَرَى إِلَيَّ الَّذِينَ قَيْلَ لَهُمْ كُفُوا أَيْدِيهِمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَأَتُوا الزَّكُوَةَ فَلَمَّا كُبَّ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشُونَ النَّاسَ كَخَشِيَّهُ اللَّهُ أَوْ أَشَدُّ خَشِيَّهُ وَقَالُوا رَبِّنَا لَمْ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخْرَجْنَا إِلَى اجْلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا تُظْلَمُونَ فَتَيَا.

((سورة مباركة المائدہ آية شریفه ۲۷))

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَإِنْ لَعَلَيْهِمْ تَبَآبَنَى آدَمَ بِالْحَقِّ أَذْقَرِيَا قُرْبَانًا فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يَتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتَلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ.

((سورة مباركة الرعد آية شريعة))

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِّ اللَّهُ قُلْ إِفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أُولَيَاءَ
لَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الصُّلْمَاتُ
وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا اللَّهَ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِّ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ
الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ.

((سورة مباركة المزمل آية شريعة))

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَى مِنْ ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَ ثُلُثَهُ وَ طَافِهِ
مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقْدِرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنَّ لَنْ تُخْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرُوْا مَا تَيَسَّرَ مِنَ
الْقُرْآنِ عِلْمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضى وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَ
آخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرُوْا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكُوْهَ وَ أَفْرَضُوا اللَّهَ
قَرْضاً حَسَنَاً وَمَا تُقدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجَدُّوْهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَ اسْتَغْفِرُوا
اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ .

خط میخی

فارسی باستان

فارسی باستان :

فارسی باستان به الفبایی نوشته شده است که میخی نامیده می شود ظاهراً داریوش بزرگ دستور داده است که الفبایی برای فارسی باستان ساخته و این زبان بدان نوشته شود . الفبای فارسی باستان از الفبای اکدی و الفبای اکدی از الفبای سومری گرفته شده است . این الفبای ۳۶ حرف ، ۲ واژه جدا کن ، ۸ اندیشه نگار و نشانه هایی هم برای نشان دادن اعداد داشته است که تنها برخی از آنها به جای مانده است . هریک از حرفهای الفبای میخی به جز سه حرفی که برای نشان دادن مصوتها به کار می رود مصوتی هم همراه دارد به همین علت الفبایی هجایی است . الفبای فارسی باستان از چپ به راست نوشته می شود و پس از هر حرف یک واژه جدا کن گذاشته می شود .

نحوه رمز گشایی خط میخی فارسی باستان

خط میخی فارسی باستان پس از انقراض دولت هخامنشی از رواج افتاد و خواندن آن فراموش شد؛ تا اینکه ، اخبار و گزارش هایی که جهانگردان و سیاحان اروپایی از اوایل قرن هفدهم میلادی به این سوی، به هنگام سیر و سیاحت در شرق و بازدید از ویرانه های تخت جمشید ، فراهم کرده بودند، توجه دانشمندان اروپایی را به آن جلب نمود. در قرن هجدهم میلادی ، چندین کتابی به خط میخی فارسی باستان در اروپا منتشر شد ، از آن جمله است رونوشت کامل یکی از کتابی های داریوش در تخت جمشید (DPC) که ، شاردن Chardin جهانگرد معروف فرانسوی ، در سال ۱۷۱۱ ، آن را منتشر کرد ؛ همچنین کتابی ای از خشایارشا بر روی گلدانی از سنگ مرمر که کنت کایلوس Caylus Count ، در سال ۱۷۶۲ ، گزارشی درباره آن به محافل علمی آن روزگار ارائه نمود .

در سال ۱۷۶۵ ، کارستن نیبور Carsten Niebuhr رونوشتاهای دقیتری از کتابی سه زبانی تخت جمشید تهیه کرد و پس از بازگشت از شیراز ، در سال ۱۷۷۸ ، به انتشار آن پرداخت . نیبور از بررسی این اسناد به خوبی دریافت که ، کتابی ها از چپ به راست و به سه گونه نظام خطی کاملاً متفاوت از هم نوشته شده اند . چند صباحی بعد ؛ در سال ۱۷۹۸ م ؛ اولاف گرهارد تیخسن Olav Gerhard Tychsen پی برد که این سه نظام خطی متفاوت در کتابی ها ، در حقیقت ، میان سه زبان مختلف هستند و نشانه میخ مانند موربی که در ساده ترین نوع این سه شیوه کتابت به طور منظم پس از چند علامت تکرار می شود ، ظاهرا نشانه مقسم کلمات بوده است . اما او ، به اشتباه ، این کتابی ها را متعلق به دوره اشکانیان دانست . در سال ۱۸۰۲ م ؛ فردریش مونتر Friedrich Munter مستقل از تیخسن ، علامت واژه جدا کن را در این کتابی ها تشخیص داد و تصور کرد که ، گروهی از

نشانه هایی که در این سنگ نبیشه ها بیشتر از نشانه های دیگر دلالت می دند . او از روی برخی از قراین احتمال داد که « شاه شاهان » و « شاه » تکرار می شود ، احتمالاً بر مفهوم کتبیهها متعلق به دوره هخامنشی هستند . علیرغم مساعی مستمر این دانشمندان و چند تن دیگر ، هنوز پیشرفت واقعی در گشودن رموز خط میخی فارسی باستان حاصل نشده بود ، تا اینکه گنورگ فردریش گروتفند Georg Friedrich Grotfend آلمانی ، در سال ۱۸۰۲ ، به این کار همت گماشت.

گروتفند کار خود را با تطبیق و مقابله دو کتبیه از تخت جمشید (کتبیه های DPA و XPE) شروع کرد و دیری نگذشت که به موقفيتی چشمگیر دست یافت . او نیز ، تصور کرد که کتبیه ها به سه شیوه خطی متفاوت نوشته شده اند ، میخ مورب در آنها علامت یا نشانه واژه جداگان است ؛ کتبیه ها به پادشاهان هخامنشی تعلق دارند و اساساً حاوی اسمی و القاب این پادشاهان اند ، و زبان ساده ترین نوع این نبیشه ها - که در اصل به فارسی باستان بود - شبیه و همانند زبان اوستایی است . او همچنین ، احتمال داد که القاب و عنوانین پادشاهان هخامنشی مشابه القاب پادشاهان ساسانی است و القاب پادشاهان اخیر در آن زمان ، توسط سیلوستر دوساسی sacy Silvestre de به این صورت معلوم شده بود : « شاه بزرگ ، شاه شاهان ، شاه ایران و انیران ، پسر Y شاه بزرگ » پیش از ذکر جزئیات مربوط به نحوه کار گروتفند ، برای سهولت مقایسه ، آوانوشت دو کتبیه ای که اساس کار او در رمز گشایی خط میخی فارسی باستان بود ، در ذیل ارائه می شود :

* کتبیه خنایارتا
XPa
کتبیه داریوش + DPa
x shayArshA *
DArayavaush+
xShAya»iya vazarka *
xShAya»iya vazarka+
xShAya»iya xShAya»iyAnAm*
xShAya»iya xSAya»iyAnAm+
DArayavauSh xShAya»iyahyA *
viShtAspahyA+
Puca HaxAmaniShiya *
Puca HaxAmaniShiya +
(haya imAm tacaram akuanush)+

گروتفند به روشنی دریافت که در این دو کتبیه گروهی از نمادها عیناً تکرار می شود و گروهی دیگر با هم تفاوت دارد . بنابراین ؛ نتیجه گرفت که کتبیه ها متعلق به دو پادشاه هستند ؛ گروهی از نشانه است و گروهی که با هم تفاوت « شاه » هایی که عیناً یا با جزئی اختلاف تکرار می شود ، معرف کلمه دارد ، بر اسمی این دو شاه دلالت می کند . بر پایه این استدلال و نیز ، بر اساس الگوی یاد شده کتبیه های ساسانی ، او از این دو نبیشه ، کتبیه

دوم ، یعنی کتیبه خشایارشا را ، موصا ، به صورت زیر برجمه دارد :

« شاه را پسر ، هخامنشی Y ، شاه بزرگ ، شاه شاهان X »

در سنگ نوشته اول ، نخستین کلمه ای Y بر اساس این تصور بود که واژه « شاه را پسر Y » ترجمه بود که کتیبه با آن شروع می شد و به نظر می رسید نام پادشاهی باشد که کتیبه به نام او نوشته با یک لاحقه اضافی « شاه شاهان » شده است ، اما همین نام در کتیبه دوم در جایگاهی پس از عنوان به کار رفته بود . به همین دلیل ، او تصور کرد که این واژه از طریق همین لاحقه اضافی با واژه بعدی ، داشت ، ارتباط یافته است . علاوه بر این ، گروتفند متوجه شد نامی که کتیبه اول « پسر » که مفهوم قرار گرفته است . از سوی دیگر ، در « شاه X » با آن آغاز می شود ، در کتیبه دوم در جایگاه نام پدر کتیبه دوم پس از نام پدر کلمه شاه به کار رفته ، در حالی که در کتیبه اول پس از نام پدر ، این کلمه استعمال نشده بود . از این امر او نتیجه گرفت که ، این دو کتیبه متعلق به پدر و پسری است که هر دو شاه بودند ، اما پدر بزرگ پسر ، شاه نبود . بنابراین ، او در فهرست شاهان هخامنشی که از روی منابع یونانی به دست آمده بود ، به دنبال نام پدر و پسری گشت که دارای مشخصات فوق باشند . در میان پادشاهان هخامنشی ، نام کوروش و کمبوجیه از یک سو ، و نام داریوش و خشایارشا از دیگر سو ، می توانست مشمول این احتمال باشد . از این اسامی ، گروتفند نام کوروش و کمبوجیه را کنار گذاشت : چون تصور می کرد این دو نام باید با حروف یکسانی شروع شوند ، در حالی که اسامی مذکور در کتیبه ها با دو حرف مختلف شروع شده بودند . البته ، در اینجا یک تصادف محض به باری او شناخت : چون نام کوروش و کمبوجیه در خط فارسی باستان بنا به پاره ای از دلایل کتابتی با دو حرف مختلف شروع می شوند . به هر حال ، مجموع این دلایل گروتفند را به این عقیده رهنمون گشت که نویسنده کتیبه دوم باید خشایارشا باشد و نویسنده کتیبه اول پدرش ، داریوش ، که پدر او گشتاب (و یشتاب) عنوان شاه نداشت . مرحله بعدی ، تعیین ارزش آوایی این عالیم به عبارت دیگر تلفظ پارسی باستان این اسامی بود . در این مورد ، گروتفند به صورت این اسامی در متون متأخر ایرانی توجه کرد و ارزش آوایی کلمات مورد بحث را به صورت زیر مشخص نمود :

□ گونه صحیح اسامی در کتیبه ها □ تلفظ پیش نهادی گروتفند

V - i - sh - T - a - S - p	g-o-sch-t-a-s-p □
D - A - R - Y - V - U - sh	d-a-r-h-e-u-sch □
X - sh - Y - A - R - Sh - A	Kh-sch-h-a-r-sch-a □

بدین ترتیب ، گروتفند توانست ارزش آوایی ۱۵ نشانه از حروف خط میخی فارسی باستان را معین کند . البته ، بعدها ، « بزرگ » معلوم شد که از این ۱۵ حرف ، فقط ارزش آوایی ۱۰

حرف صحیح بوده است. علاوه بر سه نام یاد شده، لغات تنها کلماتی بودند که گرفتند به درستی آنها را تشخیص داد و بعدها، در سال ۱۸۱۵، نام کوروش را در کتبه «شاه» و شناسایی کرد. CMA مرغاب پس از تلاش های گروتفند، به دنبال یک وقفه نسبتا طولانی، در امر رمز گشاپی، خط میخی فارسی باستان، دانشمندان «شاه شاهان» دانمارکی در عبارت R. Rask دگرباره، به این کار اهتمام ورزیدند. در سال ۱۸۲۶ م؛ راسموس راسک اوستا شناس فرانسوی توانست ارزش O. Burnouf لاحقه اضافی جمع را شناسایی کرد. در سال ۱۸۳۶ م؛ اوژن بورنوف آوایی تعداد زیادی از حروف فارسی باستان را در یکی از کتبه ها مشخص کند. او در سال ۱۸۳۹، پی برد که تعدادی از آن را شناسایی کرد. او در سال ۱۸۳۹، پی برد که تعدادی از صامت ها فقط پیش از مصوت a صامت های متصل به مصوت در؛ H. Rawlinson و هینکس Hinks به کار می روند؛ در سال ۱۸۴۶، راولینسون u و تعدادی دیگر پیش از مصوت به همراه ۱۱ یا ۱۲ هر یک مستقل از دیگری دریافتند که این صامتها هر کدام یک مصوت Oppert سال ۱۸۴۷، اوپرت دارند.

را در کتبه های فارسی باستان روشن کرد و، یادآوری نمود که صامت au و ai اوپرت همچنین، ساخت آواگرده های در خط فارسی باستان پیش از واژه های انسدادی به کتابت در نمی آیند. بدین ترتیب، رمز خواندن m و n های غنه خط میخی فارسی باستان گشوده شد و نهایتا، راه برای خواندن خطوط میخی دیگر و به تبع آن دستیابی به ادبیات غنی بین النهرین هموار گشت.

نشانه های الفبای میخی فارسی باستان

شکل صفت حرف	حروف با نسبت فارسی	حروف با نسبت قاریه
۳۳	ء	ء-۱
۴۴	ا	او
۵۵	و	او

شکل صفت حرف	حروف با نسبت فارسی	حروف با نسبت قاریه
۶۶	ه	ه
۷۷	پ	پ
۸۸	ه	ه
۹۹	ه	ه
۱۰	ه	ه
۱۱	ه	ه

شكل هندسي حرف	حرف، با علامة لاتين	حرف، با شكله فالاري
◀	خ	خ
▽	ه	ه
□	ذ	ذ
□	ذ	ذ
□	س	س
□	ش	ش
□	ف	ف
□	د	د
□	د	د
□	ر	ر
□	م	م
□	ن	ن
□	و	و
□	ة	ة
□	ق	ق
□	غ	غ

شکل هندی حرف	حروف با تلفظ لاتین	حروف با تلفظ فارسی
જ	ji	جی
ڏ	di	دی
ڻ	vi	وی
ڻ	mi	می

شکل هندی حرف	حروف با تلفظ لاتین	حروف با تلفظ فارسی
ٿ	tu	تو
ڏ	du	دو
ڻ	ru	زو
ڱ	lu	گو
ڳ	gu	گو
ڻ	mu	مو
ڻ	nu	نو
۽	-	واژه جدا گان

ادیسه دارها

نکل سخن حرف	حروف با این حرف	حروف با این حرف
ش	xahyayya	شاه
س	dahyāt	سوزهین
اه	auramazdā	اهورامزدا
خ	baga	خدا
زم	bumlā	زمین

نکات:

- ۱- نشانه a در آغاز واژه، هم بیانگر صوت a بوده و هم بر صوت \bar{a} دلالت می کند
- ۲- نشانه a در میان و پایان واژه، پس از صامت a دار نشان دهنده صوت \bar{a} است
- ۳- صوت i در پایان به صورت i-ya و صوت u به صورت u-va نوشته می شود.
- ۴- در فارسی باستان هرگاه h پیش از u قرار می گرفت نوشته نمی شد.
- ۵- نشانه های a دار در بیشتر موارد در آخر واژه به صورت ساکن خوانده می شوند

کتبیه داریوش تخت جمشید سطر ۱۲ الی ۱۴

不以爲不一而四不而命之、則命不
而四也、主又而一而四者主而命、命而主者
四而命之、主而一、則四者主而命、立命而
四者、命主而一而主而命、一而主不而命主、則命四
主而主而一、則四者命而一、主而一、主
而一而主而一、主而一、主而一、主而一
而大命而一、主而一、主而一、主而一、主而一
而大命而一、主而一、主而一、主而一、主而一
不而一而一、大而一、不而一、大而一、不而一
而一而一、主而一、主而一、主而一、主而一
而一而一、主而一、主而一、主而一、主而一
而一而一、不而一而一、主而一、主而一、主而一
而一而一、主而一、主而一、主而一、主而一

सति	sātiy	ساتی
दारायाहौश	dārayavhaš	داریوش
खायस्ला	xāyaslya	خاہ
मना	manā	من
आरामादा	auramazdā	اورامزدا
उपस्तम	upastām	پوسٹم
बारातुव	baratuv	براد
हादा	hadā	ہد
विसाइस	visaibis	ہے
باغاibus	bagaibis	خدا ابن
उता	utā	و
इमाम	imām	ام
दाह्याउم	dahyāum	درزہ میں
पात्र	pātuv	پابد
हाचा	hacā	اڑ
हाइयाया	haināyā	ہسن
दुश्याराह	dušiyārāh	خشکمال
द्राउगा	draugā	مرغ
अभी	abīy	بھری - بھری
मा	mā	م
अजामिया	ajamiyā	ایڈ (قص = نیابد)

𐎠 𐎡 𐎢 𐎣	aita	اين را
𐎠 𐎡 𐎢 𐎤	adam	من
𐎠 𐎢 𐎣 𐎤	yānam	بخشى
𐎧 𐎣 𐎡 𐎢 𐎤 𐎣 𐎤 𐎢 𐎣	jadīyāmiy	درخواست مي گنم
𐎠 𐎡 𐎢 𐎤 𐎣 𐎤 𐎢 𐎣	aitamaiy	اين مرا
𐎠 𐎡 𐎢 𐎤 𐎣 𐎤 𐎢 𐎣	dadātuv	بدهد

ترجمه:

داریوش شاه گوید: مرا اهورامزدا پاوري برد با همه خدایان و این سرزمین را اهورامزدا بباید از سپاه دشمن، از خشکسالی، از دروغ به این سرزمین بباید، نه سپاه دشمن، نه خشکسالی، نه دروغ، این را من بخشى از اهورامزدا با همه خدایان در خواست مي گنم. مرا دهد اين بخشش اهورامزدا با همه خدایان.

معنی و آوانویسی چند واژه مهم در فارسی باستان:

𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔	akunavām	کرم-ملخت
𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔	agariya	بلوها
𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔	agarbāyām	گرفتم
𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔	avājanam	کشتم
𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔	adā	آفرید
𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔	abava	شند
𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔	asmānam	آسمان
𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔	kuruš	گردید
𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔	taumā	خاندان
𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔	dārayāmiy	دارم
𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔	naibā	زما
𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔	parunām	بخار
𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔	masišta	خودکشان
𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔	maritiyā	مرد
𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔	naiy	نه
𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔	haya	ای
𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔	vašnā	اش
𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔	yaudatim	آدوب

不 現 無 不	yadiy	اے۔ مخفی کے
現 金 不	Raukah	دن
金 金 不 現 金 不 金	Duvitiyam	دوم
現 金 不 金	dida	در
金 金	āha	اے
金 金 不 金	avasā	است
金 金 不 金 現 金	apatarām	مودر از
金 金 不 金 現 金	śiyātīm	نامی
金 金 不 金 現 金	xśayārśā	خستہ رہا
市 工 金 金	vazarika	بڑی
市 金 金 金	aivam	پک
市 金 金 不 金	aśiyava	رت
市 金 金 不 金	pasim	رد۔ سر
市 金 金 金	avam	اٹ
市 金 金 金	pasāva	اٹ۔ چاند
市 金 金 金	yasā	کلابی
市 金 金 金	kāra	کار
金 金 金 金	xśap	کش
今 金 金 金	gaubata	گت
金 金 金 金	avaina	بد
今 金 金 金	gastā	بھی
金 金 金 金	avarda	روہاں
市 金 金 金	vardanam	نور
市 金 金 不 金 金	viyakma	تم ملے داروز دم مخفیتی
众 金 金 金 金	hamaranam	جنگ۔ نبرد
金 金 金 金 不	aniya	دیکھو
市 工 金 金	azdā	آذن
市 金 金 金	sakatā	سونک کندہ یوہ
市 金 金 金	atarsa	فریاد
市 金 金 金 金 金	adukanalīś	تم ملے نہست مخفیتی
市 金 金 金 金	asaham	کشم
市 金 金 不 金 金	Maniyāhaiy	یاندیش

خط پهلوی

ادبیات پهلوی :

رساله ها و متن هایی که به زبان پهلوی در دست است بیشتر در سده های نخست اسلامی تدوین شده است. همه این آثار مبتنی بر روایات و سنتهای دینی و ادبی و کتبی و شفاهی زرتشیان در دوران ساسانی است.

این آثار را میتوان از حیث موضوع به چند دسته تقسیم کرد: ۱. ترجمه کتاب اوستا همراه با تفسیر به زبان پهلوی (زند و پازند). زند همه اوستا که در دوره ساسانی به شکل کامل وجود داشته است، امروزه در دست نیست. ۲. متون دینی فارسی میانه) رساله ها و کتابهایی که بر اساس اوستا و ترجمه آن به زبان پهلوی (زند) در موضوعات گوناگون تألیف شده است، مانند دینکرد، بندهشن (به دو روایت هندی و ایرانی)، گزیده های زادسپر، آثار منوچهر شامل سه نامه و کتابی به نام دادستان دینی، نامه ها، دادستان دینی، روایات پهلوی، پرسشنیها، و جرکرد دینی. ۳. متون فلسفی و کلامی، مانند شکنده گمانیک و بیچار یا (وزار) پسداش کامگ، گجستگ آبالیش. ۴. کشف و شهود و پیشگویی (متنهایی که به شرح پیشگویی بویژه حوادث پایان جهان می پردازد)، مانند ارد اویرافنامه، زند و همن یسن، پیشگویی های جاماسب، جاماسب نامه، یادگار جاماسبی، ظهور شاه بهرام و رجاوند. ۵. افسون و تعویذ، مانند نوشته هایی که در کتابهای پهلوی آمده و درباره تفال، تعبیر خواب و افسون و طلس است. ۶. اخلاقیات (اندرز و حکم) که مهمترین آنها عبارتند از: اندرز آذریاد مهر اسپندان، اندرز هایی که در کتاب ششم دینکرد آمده، اندرز اوشتردان، اندرز دانا یان به مزدیسان، اندرز خسرو قبادان، اندرز پوریوتکشان، اندرز دستوران به بهدینان، اندرز بهزاد فرخ پیروز، خیم و خرد فرخ مرد، پنج خیم روحانیان؛ داروی خرسنده؛ خویشکاری ریدگان؛ رساله روزها؛ اندرز خوبی کنم به شما کودکان؛ اندرز نامه های کوچک؛ آرای دین به مزدیسان و دادستان مینوی خرد. ۷. رساله هایی در آیین کشورداری؛ اصل پهلوی آنها بر جای نمانده و فقط ترجمة عربی که فرمانهای شاهان و وصیت نامه های سیاسی را «عهود و وصایا»؛ و گاه فارسی آنها در دست است، این تو شت ها را میتوان به چند دسته تقسیم کرد دربرمی گیرد و وصایای سیاسی شاهان است به جانشینان خود و نیز شیوه های کشورداری مانند: عهد اردشیر؛ عهد اردشیر به پسرش شاپور؛ رساله اردشیر نامه هایی از شاهان ساسانی که «نامه های سیاسی» در آیین کشورداری عهد اردشیر و پسرش هرمز؛ عهد قباد؛ عهد انشیروان؛ کارنامه انشیروان و شاهینی. درباره سیاست و دستورالعمل های کشورداری است، مانند نامه اردشیر، نامه تنسر، نامه های انشیروان، نامه منسوب به خسرو پرویز در

پاسخ شیرویه. ۸

گفته‌های کوتاه «توقیعات»، خطبه‌های هنگام جلوس بر تخت، شامل گفته‌های شاهان ساسانی که هنگام جلوس بر تخت سلطنت ایراد میکردند. ۹ حکمت آمیز که از قول شاهان نقل شده است، مانند توقيع نرسی، توقيع بهرام گور، توقيع هرمزد پسر انوشیروان، توقيع خسرو پرویز، توقيع قباد پسر خسرو پرویز و توقيعات انوشیروان. ۱۰ آیین‌نامه‌ها؛ رساله‌هایی به زبان پهلوی درباره آداب جنگ، سرگرمیها و رسوم درباری، آیین برگزاری جشنها. ۱۱. تاجنامه (درباره آیین کشورداری و رسوم درباری) ۱۲. چیستان (از ادبیات اندرزی به شمار میروند) مانند رسالت یوشت فریان و آخت. ۱۳. مناظره و مفاخره، مانند منظومة مفاخره آمیز در اثری به نام درخت آسوری ۱۴. تاریخ و جغرافیا تنها اثر تاریخی کارنامه اردشیر بابکان است و همچنین یک اثر جغرافیایی به نام شهرستانهای ایران در دست است. ۱۵. حمامه؛ تنها متن موجود در اینباره یادگار زریزان نام دارد (این اثر درباره نبردهای ایرانیان با خیونان پس از گرویدن گشتابس، شاه ایران، به آیین زردشتی است)؛ خداینامه (اثر تاریخی بزرگ دوره ساسانی است که به نظر برخی محققان به صورت غیرمستقیم در شاهنامه، مانده است)؛ داستان شروین دشتی، کتاب بهرام نرسی، کتاب بهرام چوبین، و کتاب انوشیروان از کتابهای تاریخی و رمان این دوره محسوب میشوند. ۱۶. فقه و حقوق، مانند شایست نه شایست، روایت امیداشوهیستان، روایات آذر فرنیغ فرزادان، روایات فرنیغ سروش، مادیان هزار دادستان (مجموعه هزار فتوی)، پرسش‌های هیربد اسفندیار فرخ بزرین، پیمان‌نامه زناشویی. ۱۷. رساله‌های کوتاه درباره تعلیم، مانند خسرو وریدک، شگفتیها و برجستگی‌های سیستان، گزارش شطرنج و وضع نرد، ماه فروردین روز خرداد، سورس خن، آیین نامه‌نویسی. ۱۸. داستانهای متثور؛ در زمان انوشیروان بسیاری از افسانه‌ها به کتابت درآمد یا به زبان پهلوی ترجمه شد که برخی از مهمترین آنها که در کتابهای اسلامی نام برده شده‌اند عبارت‌اند از هزار افسان، ستبدادنامه، بلوهر و بوذاسف، کلیله و دمنه؛ طوطینامه و اسکندرنامه از کتابهایی به شمار میروند که اصل پهلوی آنها موجود بوده و اکنون نسخه‌ای فارسی آنها در دست است. ۱۹. شعر؛ اشعار نسبتاً کمی به زبان پهلوی در دست است. سه منظومة کوتاه اندرزی به نامه‌ای اندرز دانایان (در رسالت اندرز دانایان به مزدیسان)، آمدن شاه «مدح خرد (در رسالت خیم و خرد فرخ مرد)، وصف خرد (در رسالت اندرز بهزاد فرخ پیروز) در دست است؛ قطعه شعری با مضمون دینی به نام نیز در دست است، سرود آتشکده کرکوی) قطعه دینی دیگری که به خط فارسی نوشته شده است اما به لحاظ ساختار زبانی آن را شعر «بهرام ور جاوند پهلوی

محسوب میکنند). ۲۰. بлагت؛ در نوشته‌های عربی به کتاب کاروند اشاره شده است. از کابهای علمی به زبان پهلوی هم اکنون نوشته‌ای در دست نیست. اما ایرانیان بویژه از زمان شاپور اول سasanی با علوم یونانی، هندی و بابلی آشنا بوده‌اند و در علوم گوناگون دست به ترجمه میزدهاند. اطلاعاتی از زیج شهریاران ورزیدک، تنگلوش یا تنگلوشا و کتاب اندزگر. ۲۱. فرهنگ؛ دو فرهنگ به «برخی کتابهایی که درباره علم نجوم بوده در دست است مانند زبان پهلوی در دست است به نامهای فرهنگ اویمایوک (واژه‌نامه کوچک اوستایی با معادلهای پهلوی) و فرهنگ پهلوی (فرهنگ املایی که برای دبیران و کاتبان دشوار بوده است، مانند هزووارش‌ها

خط پهلوی کتابی دارای ۱۴ حرف است که از راست به چپ نوشته می‌شود:

خ x	ه h	د d	گ g-k	ک k	۹/۹	آ-ا ā)	د
ه h	ه h	د d	ر r	ل l	۱	ب b	ب	ل
گ g	گ g	و w	م m	م m	۶	ی y	ی y	و / د
خ j	ی y	ف f	س s	س s	۷	و w	w w	ا
د d	د d	د d	ف f-p	پ p	۸	ز z	z z	ز
ر r	ر r	ر r	ش š	ش š	۹	ز z-ج	z-z c	ج
ن n	ن n	ن n	نها	نها در هزووارشها	E	ت t-d	t-d t	ت
لئان متحده اهل علم								

نکته: حروفی که با رنگ قرمز نوشته شده است برای حرف نویسی بکار می‌رود و در هزووارشها با حرف بزرگ نوشته می‌شود و حروف آبی رنگ در آوانویسی استفاده می‌شود.

یکی از مفکلات یادگیری است

مکمله استفاده من شود و در هنگام نوشتمن مکمل ذوقان آن ساخت ترقی میشود که باید مقابله باشد برای
سهوالت در ذوقان استفاده شود و تعریف زبانی نمایید در جدول تقریبی ذوقان حروف پهلوی به صورت مکمل
آورده شده است.

جدول نگارش حروف پهلوی به صورت متصال

برای آموختن خط پهلوی یا تغیری کامل و تعریف جدول زیر ضروریست

۲	۹	۶	۹	۱	-	۷	۶	۷	۸	۱	۵	۷	۴	۲	۷	۷	۶	۷
۲	۹	۶	۹	۱	-	۷	۶	۷	۸	۱	۵	۷	۴	۲	۷	۷	۶	۷
۳	۰	۷	۴	۳	۰	۳	۰	۳	۴	۰	۵	۳	۰	۷	۰	۷	۰	۷
۴	۱	۸	۵	۲	۱	۸	۵	۲	۱	۸	۵	۲	۱	۸	۵	۲	۱	۸
۵	۲	۹	۶	۳	۲	۹	۶	۳	۲	۹	۶	۳	۲	۹	۶	۳	۲	۹
۶	۳	۰	۷	۴	۳	۰	۷	۴	۳	۰	۷	۴	۳	۰	۷	۴	۳	۰
۷	۴	۱	۸	۵	۴	۱	۸	۵	۴	۱	۸	۵	۴	۱	۸	۵	۴	۱
۸	۵	۲	۹	۶	۵	۲	۹	۶	۵	۲	۹	۶	۵	۲	۹	۶	۵	۲
۹	۶	۳	۰	۷	۶	۳	۰	۷	۶	۳	۰	۷	۶	۳	۰	۷	۶	۳
۰	۷	۰	۴	۱	۰	۷	۰	۴	۱	۰	۷	۰	۴	۱	۰	۷	۰	۴
۱	۸	۷	۴	۳	۱	۸	۷	۴	۳	۱	۸	۷	۴	۳	۱	۸	۷	۴
۲	۹	۸	۵	۶	۲	۹	۸	۵	۶	۲	۹	۸	۵	۶	۲	۹	۸	۵
۳	۰	۹	۶	۷	۳	۰	۹	۶	۷	۳	۰	۹	۶	۷	۳	۰	۹	۶

هزوارش‌ها:

یکی از ویژگی‌های نگارش زبان پهلوی و پیشتر زبانهای ایرانی می‌باشد وجود هزارش در آنهاست.
هزوارشها کلعت آرامی‌الاصل هستند که به خط پهلوی نوشتنه من خلند و ای مکالم پهلوی آنها به تلفظ
در می‌آمد مثلاً حرف ایالله - ایز - بصورت پهلوی ۱۶ نوشتنه من شود و MN حرف نیوسی
میشود که نشان دهنده تلفظ men آرامی من باشد. و در هنگام ذوقان ۲۷ تلفظ من گردید.

علل وجود هزووارش در زبان پهلوی:

در زمان هخامنشیان مکاتبات دولتی به زبان و خط آرامی انجام می گرفت . بدین گونه که کاتبان آرامی زبان مراکز حکومتی مضمون نامه ها را که به زبان هر ناحیه به آنها شفا ها گفته می شد به آرامی ترجمه می کردند و می نوشتند و در مقصد نیز نامه ها را دبیران آرامی زبان همان ناحیه به زبان همان ناحیه بر می گرداندند پس از آن بتدریج از حدود قرن سوم قبل از میلاد که زبانهای ایرانی در نوشتن به کار گرفته شدند و این زبانها به خط آرامی و سپس به خطوط تحول یافته از آرامی همانند پهلوی نوشته شدند. حفظ سنت آرامی نویسی موجب شد که برخی از کلمات این زبان همچنان در نگارش بر جای بماند . اما همانگونه که روش دبیران آرامی زبان دوره هخامنشی در هنگام ترجمه نامه ها بود هرگز این کلمات به صورت اصلی خود تلفظ نمی شدند بلکه معادل ایرانی آنها در هر زبان به تلفظ در می آمد . بعدها که دبیران و کاتبان ایرانی تلفظ اصلی این هزووارش ها را نمی دانستند فقط شکل این کلمات را به خاطر می سپردند و به صورت پهلوی تلفظ می کردند.

اکنون به برخی از هزووارش های پهلوی نگاه کنید

معنی	آواتویس	درف نویس	هزوارش
در گذر	zadar	DN	زد
به	ö	OL	أـ
از	zhar	QHM	زهـ
از	az	MN	ازـ
که	kē	MNW	كـهـ
اگر-چون-و-نه که	ka	AMT	كـاـ
کجا	kil	ATK	كـجاـ
و	od	W	-
به	pad	PWN	ـبـهـ
من	tas	AYE	ـمـنـهـ
هر	kar	KRA	ـهـرـ
بن	én	ZNE	ـبـنـ
ست	dast	TME	ـدـسـ
آن	äa	ZK	ـآـنـ
نه	nē	LA	ـنـهـ
من	man	L	ـمـنـ
تو	t ö	Ik	ـتـوـ
لو	awē	OLE	ـلـوـ
ها	azmā	LNE	ـهـاـ
شما	z̄mā	LEWM	ـشـمـاـ
آها	awē-š̄mā	OLE-LEWM	ـآـهـاـ

اعداد در زبان پهلوی

برای نگارش اعداد، نشانه‌های زیر به کار می‌رود:

z	1	—
dō	2	—
sād	3	س / س
čahār	4	س س
panj	5	س س س
šat	6	س س س
haft	7	س س س س
nāt	8	س س س س
nīn(h)	9	س س س س س
dah	10	و
yedduh	(— + — + —) 11	و و و
wāt	20	—
wāt ud z	21	—
sīh	(— + — + —) 30	و و و
sīh ud z	31	و و و
čehel	40	و و و و
čehel ud z	41	و و و و
panjāh	50	و و و و و
šest	60	و و و و و و
haftād	70	و و و و و و و
haftād	80	و و و و و و و و
nawad	90	و و و و و و و و و
č sad / sad	1 × 100 و 100	ع / ع
dō sad	(2 × 100) 200	ر / ر
č hazār/hazār	1 × 1000 و 1000	ع ع / ع ع
dō hazār	2000	ر ر / ر ر

ه عبارت زیر توجه کنید.

۱۱۹ - و سد

PWN ŠM Y yzd' n

pad nām ī yazdān

پندام یزدات

همانطور که مشاهده می کنید سطر اول حرف نویسی متن است که باتوجه به اینکه ۳ کلمه نخست هزارش می باشد با حروف بزرگ نوشته شده است و در آوانویسی بصورت پهلوی ترجمه شده است. علامت خط تیر ھ زیر کلمه Z بدین سبب استکه در پهلوی گاهی اوقات بجای استفاده از حرف ز از حرف ی استفاده میشود این موضوع در برخی حروف دیگر مثل ی بجای ب نیز دیده می شود.

نکته: نوع حرف نویسی و آوانویسی در این کتاب بر گرفته از روش مکنزی می باشد.

املای تاریخی:

اگر به حرف نویسی و آوانویسی کلمات پهلوی توجه کنید متوجه می شوید در برخی موقع حرف نوشته شده در پهلوی به صورت دیگر آوا نویسی می شود مثل (wināh) به معنی گناه که املای آن در پهلوی بصورت wnas می باشد. این امر بعلت وجود املای تاریخی است یعنی این کلمه در گذشته وناس بوده که تلفظ آن به ویناه تبدیل شده است ولی نوع نوشتمند گذشته است در فارسی نیز این چنین مواردی وجود دارد مانند کلمه خواهر که xwāhar نوشته می شود ولی xāhar خوانده می شود.

حرف نویسی و آوا نویسی چند واژه پهلوی

س سد			
پ پس pas			AHL
ا اهل 'hlw ^b			
ه هریمن ahreman 'himn [']			
م مهر زاد whrmzd ['] مهر زاد			
ب بردن burdan bwlt ⁿ			
غ غفتان guftan YMLLWN-t ⁿ			
ر راسیدan rasidan YHMTWN-t ⁿ			
ک کونه kuned OBYDWN-yt			
ن نیک web IPYL	گناه	wnāh wn ⁿ s	اس اس
ذ ذیان budan YHWN ^{'-tn}	ذیان	zy ān zyd ^{'n}	ک کس
د دین xwadāy hwt ^{'y}	دین	den dyn [']	د د

اکنون برای تمرين پند نخست متن پهلوی اندرز خسرو انوشیروان که آنرا دروف نویسی، آوانویسی و معنی نموده‌ام را در اختیار شما قرار می‌دهم.

၁၃၁ ၂၀၁၅ ခုနှစ်

፳፻፲፭

حروف تهیییسی

PWN ŠM Y yazdan ytk nywk

[an dlc' Y hwslw' Y kwatam']

1. zytak' YMILLWN'd AYK nswšk lwban lswlw' Y kwatam' BYN
2. HNA AMT pwigs YHWN'd W MN ZK AMT yan MN tn'
3. ywltak bwt PWN sadlc OL gyhanylan gwpt AYK cygwa AMT
4. ZNE yan MN tn' Y L ywltak byd ZNE talk Y L QDM
5. YAHSNNyt W PWN spaswi YBLWNyt W PWN spaswi BRA HNHTWN'y
6. W PWN sl Y gyhanylan wang OHYDWN-x AYK nltwma MN wms
7. krtx' BRA pahlycd W PWN krpk wldykl twlsh YHWN'yt
8. W CBW Y gtyk PWN lwd YAHSNNyt' AMT ZNE ZK tn' AYT MNW
9. Yt-MHL BRA ZNE tn' bwt ZNE nltwma PWN 3 gam uzlykl
10. bwt PWN KRA ges W gmaa alhuyyh W CBW Y gtyk BRA
11. qwt Y LZNE YWM bahl Y lymayh lad KRA MNW YDE QMD
12. HNHTWN'yt ADYN-W PWN Wmaa BRA spayt HLLWN'sis' aywp
13. PWN yclha Y yazdan OL hspwrgyh Y wyhan LA ūHKWN'd yt-MHL
14. lswb Y lswtayh lad YDE OL AYW LA YHHWNd Y LZNE
15. YWM bahl Y lymayh lad AYW YDE QDM LA HNHTWN'YT.

آوانویس:

Pad nām Tyazdān jadag T nēk

[handerz T husraw T kawādān]

1-هون göwēnd kū enōšeg ruwān husraw T kawādān andar
 2-هه کا pumgāh būd pēš az ēn ka gyān az tan
 3-judāg būd pad handerz ë gähānīgān guft kū čyōn ka
 4-هه gyān az tan T man judāg bid ēn taxt T man abar
 5-därēd ud pad aspānūr berēd ud pad aspānūr be nihēd
 6-ud pad sar T gähānīgān wāng kunēd kū mardomān az wānh
 7-karden be pehrtzēd ud pad kirbag warziānīh tuxāg bewād
 8-ud xir gētīg pad xwār därēd kū ēn ēn tan aet kē
 9-yad fradāg be ēn tan būd ēn mardom pad sē gām nazdīktar
 10-būd pad har gāh ud zemānīh ahlāyīh ud xir T gētīg be
 11-abzūd T im rōz bahr T rēmanīh rāy har kā dast abar
 12-nihēd ñg-iē pad barənūm be abāyēd ūustan eyāb
 13-pad yaziēn T yazdān ë ham puresgīh T wehān nē hilēnd ud yed fradīg
 14-ëkōh T xwadāyīh rāy dast ë kas nē dād T im
 15-rōz bahr T rēmanīh rāy kas dast abar nē nihēd

ترجمه فارسی:

به نام یزدان نیک بخت

اندرز خسرو قبادان

چنین گویند که انوشه روان خسرو قبادان(خسرو پسر قباد) هنگامی که در حال مرگ بود پیش از آنکه جان از تن جدا شود به اندرز به گیهانیان (مردمان گیتی) گفت که زمانی که این جان از تن من جدا شود این تخت مرا بردارید و به آرامگاه ببرید و به آرامگاه بگذارید و در حضور گیهانیان (مردمان گیتی) بانگ زنید که ای مردم از گناه کردن بپرهیزید و به کار ثواب کوشای بشید و امور دنیوی را خوار دارید که این آن تن است که تا دیروز به مردم از سه گام نزدیکتر بود و همه گاه و همه زمان پارسا و به امور دنیوی بیافزود واکنون بخاطر نجاست هر کس دست (برآن) بزند آنگاه اورا به برشنوم باید شستن(باید در مراسم تطهیر مخصوص زرتشیان پاکیزه شود) و به نیایش یزدان و معاشرت با نیکان نگذارند و تا دیروز به سبب شکوه فرمانروایی دست به کسی نداد که امروز به سبب نجاست کسی دست بر او نمی گذارد.

کلید الفبای باستانی

خط الاسرار

یک مدل است و پر ترتیب حروف الفبا محاسبه می کردد

فهرالاسناد این ترتیب حروف
 ۷۸۸ میلادی سلطنتی هنری هدایت ها
 هنری هدایت هنری هنری هدایت ها
 هدایت هنری هدایت هنری هدایت ها

خط شاناق

یک مدل می باشد که به ترتیب حروف الفبا زیر معمیگر نوشته شده است.

فل، شاناق و ربط احصار الهمای
 ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ
 ح ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ
 ع غ ف ق ل ک ل م ر ن و ه ر ل ا ی
 ب س ه ب ه م م خ ر م م ه م ه و ح و ل ح

خط عبرانی

بنچ مدل می باشد که به ترتیب حروف الفبا زیر معمیگر نوشته شده است.

بر این ترتیب متوجه از قدیم بدین طریق است
 ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض
 ح ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ
 ب ه ک س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه
 د س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه
 ب ه ک س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه
 د س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه
 ب ه ک س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه
 ط ط ب ع غ ف ق ک ل م ن و ه ر ل ا ی
 ب ه ک س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه
 س و ع د ا ل ا ح ل ا م ا د م س ه م ه م ه ل و ل
 س ه ل ا س ر ه م ن ل ا ب ه ک س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه
 م ا ک س ه ا ت ا ط م د ا ب ه ک س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه
 ب ه ک س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه
 ب ه ک س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه س ه

خط الصابی

یک مدل است و پر ترتیب حروف ابجد محاسبه می کردد

فَلِمَ الظَّابِي بِغَنِيبِ ابْجَدِ الْأَوْفَلِ
بِكَلِمَةِ الْأَوْفَلِ هُوَ عَنْ كُلِّ الْأَوْفَلِ مُعْتَدِلٌ
وَعَنْ كُلِّ الْأَوْفَلِ مُعْتَدِلٌ هُوَ مُحَمَّدُ الْأَوْفَلِ

خط ارمابوی

یک مدل که به ترتیب حروف الفبا محاسبه می شود

فَلِمَارِمَا بَوِي
بِإِنْسَابِ حِرْفَوْفِ
سَوْرَلِمَادِ حِصَهْ وَكَلَّوْهْ هُوَ مَعَ مُوْمَهْ لِلَّاهْ حِلَّهْ لِلَّاهْ
مَهْلَمَهْ هُوَ مُحَمَّدُهْ مَاهْ مَهْلَمَهْ مَهْ

خط باحصی

یک مدل که به ترتیب حروف الفبا محاسبه می شود

فَلِمَعْرُوفِ باحِمِهِ ابْتَثِ جِحَّ خِذِرِزِسِ شِصِ
بِتِرِبِتِ حِرْفَوْفِ ۹ ۵ هُوَ مَاهْلَمَادِ حِصَهْ لِلَّاهْ كَطِمَاهْ ۱۰
ضَطَّطَعِ غِفَقِ كَلِمَنِ وَهِلَائِ
۸ ۲ وَعَصَرِيَ كَيَكَهْ فَهَدِ وَهَسِ

خط طرزجی

یک مدل است که به ترتیب حروف الفبا محاسبه می شود

فَلِمَارِمَا بَتْثِ جِحَّ
طِرِزِجِيَعِ حِسَجِ غِذِ
خِذِرِزِسِ صِضَطَطَعِ غِفَقِ كَلِمَنِ وَهِلَائِ
وَبِثِثِشَفَتِيَ حِزِ الَّهِ مَرِضِقِ طِ

خط فرنگی

کے پتھریں ابتدہ محاسبہ میں گردید۔

قلْرِ فَرِنْكَ لُوبَ جَهَهُ وَفَهُ
 بَنْتِ بَلْبَاجَهُ مَلْمَلْ مَلْمَلْ
 قَلْرَ شَاتَ شَاتَ شَاتَ شَاتَ
 سَطْرَ سَطْرَ سَطْرَ سَطْرَ
 صَطْرَ صَطْرَ صَطْرَ صَطْرَ

خط حسیری

یک مدل است و پر ترتیب حروف الفبا محاسبه می گردد

فَلِمْحٌ يَنْبَغِي لِتَدْبِيرٍ تَدْبِيرٌ حَرَقَ وَفَلِمْحٌ
لِيَقْرَأُ طَهْمَنْدَادِ إِسْمَهْ سَوْعَوَالْمَدْهُوَهْ بَهْرَكَهْ وَهِيَ مَعْلِمَةٌ قَطْنَهْ

خط الأحجار

نمودل می باشد که به ترتیب حروف الفبا زیر همدیگر نوشته شده است .

فلز لاجهارا ب ت ث ج ح خ د ذ رز س ش
 ص ض ط ظ ع غ ف ق ك ل مرن و هر لاي
 نهي يكراز قله اجهازه يذب حروف بطحي و هر دو هودت لاله
 كه موافق فتهي از قله رومي است ب له پ ه پ چ چ
 ح د ذ رز س ش ص ض ط ظ ع غ
 ف ق ك ل مرن و هر لاي
 پ ه للازمه هر دو هودت لاله

خط جعفری

یک مدل است و پر ترتیب حروف الفبا محاسبه می کردد

قلم جعفری بینی یا ترتیب حروف ۲۴ عدد
عنه هشتاد و سه هزار هجده صفحه سخن و عنوانه هشتاد و هشت
الله ۸۵ ب صفحه علی طاس من ۵ صفحه

خط کاهی

یک مدل که به حروف ایجدم حسابه می شود

فایل کاهی بینی ترتیب اب
اکسل ۱۰ ما

ج د ه ر و ر ح ط ی ک ل م ر ن س ع ف ص ق ق ر ش ت
و م ا ه ۸۲ م ا ک ل ر ع ل م ا س ۹۷ م ا ۴۰ س ۷۶ د ه ۷۰
ش خ ذ ض ظ غ

خط مشجر (سرمه)

یک مدل است و پر ترتیب حروف ایجدم حسابه می کردد.

قلم مشجر که سرو و ایوان مدل محنت انجام گردید و طوری است
خدا برین بعد ده هر کل آنچه میکند و آنچه مطابقت خطوط طبقات
یساد و اخوان ۴۴ نموده اند

خط العقول

یک مدل است و پر ترتیب حروف الفبا محاسبه می کردد

قلم العقول بینی ترتیب حروف مملکت ایران ۲۴ صفحه میکو شو ط ل ایه
دشمنیت و شر ماصکه همچه میکو و میکه طهر ۱۰۰ لیه طمع میکه
مشعله میکند همچنان که میکو و میکه همچوی

خط رملی مقطع

یک مدل است و پر ترتیب حروف الفبا محاسبه می گردد

فلم رمل مقطع بتن تبلیغ
 اب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ص ط ظ ظ ع
 غ ف ق ك ل م ن و ه ر ل آ ي
 ل غ ع ه ر ك ط م و ه ر ل آ ي

خط رومی

یک مدل است و پر ترتیب حروف ابجد محاسبه می گردد

فلم رومی بترندا احمد
 س ل ه ب س ب ش و ش ب ن ح ل ع ع د ب ن س ل م ن ک د ل ل ه ت ه ن آ ه م آ ش د آ ش م ه م ب ع
 ل غ ع ه ر ك ط م و ه ر ل آ ي

خط سابع از عبرانی

س ا ب ي ا ز ع ب ر ا ن ف ن ي ز ي ا ف ت ش د ه
 ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ص ط ط
 ب ه ك م ي موله ه و ع ع د د م م ا س س ن ن
 ظ ع غ ف ق ف ك ل م ن و ه ر ل آ ي
 د م ر ق ا ل ۱۶ ه و ك ط م و ه ر ل آ ي

خط سریانی

دو مدل می باشد که به ترتیب حروف الفبا زیر مذکور نوشته شده است.

فلم سرویانی دو قسم است اب ت ث ج ح خ د ذ
 مرد س ش ص ض ع ۳۳ ۳۳ ۴۴ ۴۴ ۵۵ ۵۵
 ۷۷ ۷۷ ۸۸ ۸۸ ۹۹ ۹۹ ۰۰ ۰۰ ۱۱ ۱۱
 ط ط ط ط ط ط ط ط
 ه ه ه ه ه ه ه ه ه
 ل ل ل ل ل ل ل ل ل
 غ غ غ غ غ غ غ غ غ

خط سیمیای کبیر

یک مدل است و پر ترتیب حروف الفبا محاسبه می‌گردد.

فَلَمْ يَمْبَدِئْ كَبِيرَةً بَلْ يَنْجُفْ
يَوْمَهُ فَيَدِيْ مَكْبُرَهُ مَهْرَهُ سَاهِرَهُ
كَبِيرَهُ مَهْرَهُ مَهْرَهُ مَهْرَهُ مَهْرَهُ
كَبِيرَهُ مَهْرَهُ مَهْرَهُ مَهْرَهُ مَهْرَهُ

خط سیمیای صغير

یک مدل است و پر ترتیب حروف الفبا محاسبه می‌گردد.

فَلَمْ يَمْبَدِئْ كَبِيرَةً بَلْ يَنْجُفْ
حَرْفَهُ مَهْرَهُ مَهْرَهُ مَهْرَهُ مَهْرَهُ
مَهْرَهُ مَهْرَهُ مَهْرَهُ مَهْرَهُ مَهْرَهُ

خط صینی

دو مدل که به حروف ابجد محاسبه می‌شود

فَلَمْ يَمْبَدِئْ كَبِيرَةً بَلْ يَنْجُفْ
الْبَجْلَهُ مَهْرَهُ مَهْرَهُ مَهْرَهُ
لَمْسَعْ فَصَقْ رَشْتَ ثَخْ ذَضْ طَغْ فَلَمْ
لَاهُ مَاهِيْعَ مَاهِيْعَ مَاهِيْعَ مَاهِيْعَ
جَانِسْ كَابِرَهُ رَافِنْشَهُ اَبْتَثْ جَحْ خَدْرَزِسْ
بَلْسَتُورْ حَرْفَهُ مَهْرَهُ مَهْرَهُ مَهْرَهُ
شَصْ ضْ طَطْعَ غَفْنَ كَلْ مَرَنْ وَهَرَلَى

خط تحلیل

یک مدل است و پر ترتیب حروف الفبا محاسبه می‌گردد

فَلَمْ يَمْبَدِئْ كَبِيرَةً بَلْ يَنْجُفْ
مَهْرَهُ مَهْرَهُ مَهْرَهُ مَهْرَهُ مَهْرَهُ
مَهْرَهُ مَهْرَهُ مَهْرَهُ مَهْرَهُ مَهْرَهُ مَهْرَهُ

فَتَمَّ بَلْهَادِيَّ دَلْكَهَّ دَلْكَهَّ دَلْكَهَّ دَلْكَهَّ دَلْكَهَّ
لَمْ يَرِدَ الْمَلَكُ مَلَكُ الْمَلَكِيَّةِ لَمْ يَرِدَ لَمْ يَرِدَ
لَمْ يَرِدَ لَمْ يَرِدَ لَمْ يَرِدَ لَمْ يَرِدَ لَمْ يَرِدَ
لَمْ يَرِدَ لَمْ يَرِدَ لَمْ يَرِدَ لَمْ يَرِدَ لَمْ يَرِدَ
لَمْ يَرِدَ لَمْ يَرِدَ لَمْ يَرِدَ لَمْ يَرِدَ لَمْ يَرِدَ
لَمْ يَرِدَ لَمْ يَرِدَ لَمْ يَرِدَ لَمْ يَرِدَ لَمْ يَرِدَ

حظره همه سلطان طایی
ب مت ملکه خ خ دلور سر من می سی ططفخ خ
دست ساری لیلی بود در سر پ د حامه دست
ن قلک ل ج و میلای حظمه کار ابت ن
ش عالی ۱۶۰۵ داده X
ج خ دلور می شی سی پیلی خ عیوب
پلورین دلمای حظمه اب بندت خ خ د
ن ۱۷۰۵ داده مو ۱۷۰۵
دست سی و نویزه میلای خ شیخ دن لند
دندان و نویزه میلای خ شیخ دن لند
مده بده کلا ملکه خ خ
ن میلای خ خ دلور سر ابت دلور خ
مده بده کلا ملکه خ خ
س سی سی ططفخ خ ف ق دلور خ

صلیب‌ها:

صلیب (آلفا+امگا) این صلیب متشکل و مرکب از آلفا به امگا خاطر نشان کننده آن است که حضرت عیسی به خاطر ما بر روی صلیب به چهار میخ کشیده شده و هنوز در آن حالت باقی است.

صلیب (لنگر) این صلیب سمبول انتظامات مسیحیت از حضرت عیسی می باشد. در عین حال، این صلیب لنگری علامت سانتا کلمانت می باشد که از طرف امپراطور تروجان به لنگری بسته شده و در دریا انداخته شد.

صلیب (غسل تعمید و چیزهای مرتبط با آن): ترکیبی است که از روی هم قرار گرفتن سه حرف اول معادل یونانی کلمه مسیحی (chi) به دست آمده است، صلیبی هشت شاخه به وجود می آید. از آنجا که صلیب هشت شاخه به معنی تجدد و تازگی بوده، اکنون این صلیب به عنوان صلیب غسل تعمید نیز یاد می شود.

صلیب (یونجه): این نوع صلیب که با توجه به شکل انتهای شاخه ها یش که تداعی کننده یونجه بوده و یادآور تثلیث است، بسیار به کار می رود.

صلیب بیزانس: صلیب بیزانس معمولا در کلیساها ارتودوکسی یونان استفاده می شود.

صلیب (کالواری پلهای): این صلیب بر روی سه پله نشان دهنده صلیب لاتین در روی تپه کالواری می باشد. بیشتر از آن معادل باور، امید و عشق است. (توجه: کالواری اسم تپه‌ای رومی است که حضرت عیسی در اورشلیم و بر روی آن به صلیب کشیده شد)

صلیب (کلتیک، ایرلندی) این صلیب از قدیمی ترین انواع آن محسوب می شود، از طرف مسیحیان بریتانیا و ایرلند به کار می رفته است.

صلیب (فاتحان و پیروزها): این صلیب از حروف اول و آخر کلمه عیسی در زبان یونانی (IC)، حروف اول و آخر کلمه مسیح در زبان یونانی (XC) و کلمه یونانی NIKA به معنی فاتح درست شده است.

صلیب (صلیب کوچک): این صلیب از چهار صلیب کوچک درست شده، به معنای گسترش مسیحیت در چهار سوی دنیاست. چهار مورد اضافی به عنوان تزیین به صلیب اصلی اضافه و شکل قفس را به آن می دهد.

صلیب (شرق): این نوع صلیب در اصل در کلیسای ارتودوکس روسیه به کار می رفته است. خط فوقانی، نشان دهنده حرف مختلف «INRI» است که Pilati به روی سر حضرت عیسی نهاده بود. خط مورب سر در افسانه ها دارد. بنابر روایتی، طول پاهای حضرت عیسی به یک اندازه نبوده است. به روایت دیگری، صلیب در اثر یک زلزله کج شده بود. بنا بر حکایت دیگری که محتمل تر است، این صلیب چهار میخ سانتا آندرو می باشد. گفته می شود سانتا آندرو مسیحیت را به روسیه برده است.

صلیب (در حال جنگ) این صلیب تداعی کننده برج های کنگره دار یک قلعه می باشد. به همین خاطر احتمالاً به عنوان سمبول حمله به کلیسا نیز به کار می رفته است.

صلیب (فلوردلیس = گل نیلوفر): صلیب فلوریس (همانگونه که در پایین آمده) رستاخیز و تثیث را خاطرنشان می کند.

صلیب (قلدری) صلیبی که نوک شاخه هایش به شکل زنبق متنه‌ی

شده، تثیت را به خاطرمان می‌آورد.

صلیب (یونان) شکل صلیبی است قدیمی که شاخه هایش به یک

اندازه است.

صلیب (هرگوئن=پروتستان فرانسوی): این علامت، به طور کلی در

بین ملتی متشكل از کاتولیک‌های رومی معادل مفهومی است که در سال ۱۵۹۸ میلادی برای تامین حقوق مدنی و تامین اجتماعی به پروتستان‌های فرانسه اتحاف شده بود. اساساً صلیب مالیتر، با هشت پیچ گرد (معادل خوشبختی اخروی)، سه تابع برگی هر چهار عدد نیلوفر به منزله ۱۲ نفر حواریون و کبوتر روی آن سمبل روح القدس می‌باشد.

صلیب (متعلق به ایونایا): شکل صلیبی است که از طرف سانتا کلومبا در قرن

شش میلادی به جزیره ایونایا برده شده بود.

صلیب (اورشلیم، صلیبیون، پنج تایی) شکل صلیبی که از ترکیب درهم و

برهم چهار صلیب بوجود آمده، نشان دهنده قانون‌های عهد عتیق می‌باشد. چهار عدد صلیب کوچک موجود در آن نشانه اجرای قوانین مسیح در یونان می‌باشد. بعضی‌ها از آن به عنوان کار میسیونری کلیسا تفسیر می‌کنند (گسترش و ترویج مسیحیت در چهار سوی دنیا). بعضی‌ها هم بر تعداد صلیب‌ها به منزله ۵ زخم بدن مسیح توافق دارند. (دستها، پاهای و بغل).

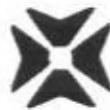
صلیب (لاتین): این شکل صلیب که زیاد مورد استفاده قرار گرفته، به مفهوم قربانی

بزرگ حضرت عیسی برای بخشش می‌باشد. این صلیب فاقد روح رستاخیز و حیات ابدی است.

صلیب (لاتین با اعلان): این حروف لاتین INRI به خاطر نوشته پیلاتی در

خصوص به صلیب کشیدن حضرت عیسی بر روی آن قرار گرفته است.

صلیب (مالتیز): این صلیب هشت پر، سمبول تولد دوباره است. زمانی گفته می شد که علامت هشت خوشبختی اخروی است. این صلیب علامت متعلق به سانتا جان است که از طرف ترکها از جزیره رودوس به جزیره مالت برده شد.

صلیب (تولد): این صلیب به شکل ستاره درآمده، سمبول تولد و نبوت حضرت

عیسی می باشد.

صلیب (پاپ): علامت رسمی مسند پاپ می باشد. کس دیگری غیر از او نمی تواند از آن استفاده کند. بعضا گفته می شود که سه خط موجود بر آن به مفهوم سه صلیب در کالواری می باشد. آنچه محتمل تر است، این سمبول نشانه سه دنیا تحت سلطه پاپ می باشد: کلیسا، دنیا و بهشت.

صلیب (درد): انتهای جمع شده شاخه های این صلیب نشان از دردی دارد که

حضرت عیسی بر روی چهار میخ متحمل شده است.

صلیب (پاشه): این صلیب مرتب با صلیب مالتی اشتباهی گرفته می شود.

صلیب (پاتریک): این صلیب که در کارهای هنری توسط پاتریک حمل می

شد، یک صلیب دینی است. خط فوچانی نشان دهنده نوشته دستور پیلاتی برای به چهار میخ کشیدن عیسی می باشد. این صلیب از طرفی اسقف های اعظم و کاردینال ها به عنوان سمبول سلسله مراتب پذیرفته می شده است.

صلیب (پومه) گردی ها نشانگر سیب و میوه های زندگی مسیحی هستند. اخیرا دایره ها تمثیل کننده اتوریته و قدرت کشیش ها در زمانهای قدیم شمرده می شدند. بعضا به عنوان صلیب کشیش ها مورد استفاده قرار می گرفته است.

صلیب (ستانتا آندرو) به روایتی ، سانتا آندرو به ناحق مثل سرورش عیسی به صلیب کشیده شد درخواست کرد که صلیب را متفاوت بسازند. سمبل تواضع و تحمل درد است.

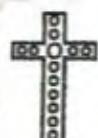
صلیب (تاؤ): صلیب تاؤ از حرف یونانی «T» ساخته شده، ساده ترین نوع صلیب است. از آنجا که بنی اسرائیل در مصر در شباهی عید «قصح» بر روی چهار چوب درب هایشان این علامت را با خون بره ترسیم می کردند، بیشتر به عنوان صلیب نبوت و یا صلیب عهد عتیق استفاده می شود. یک صلیب تاؤ به عنوان عصایی که حضرت موسی در صحراء با آن شیطان را از مسیر راهش دور می کرد، ترسیم می شود.

صلیب (تلیث): هر یک از گلهای نیلوفر ، نشان از تثلیث این صلیب دارند.

صلیب (پیروزی، غلبه ، کره زمین) این صلیب سمبل آخرین حکومت جهانی مسیحیان می باشد. از آن معمولا در هنر مسیحیت استفاده شده و سمبل حکومت حضرت عیسی باشان و شهرت می باشد.

این صلیب همان «کروکس گماتا» است که با ۱۳ مرد سنگ قیمتی مزین شده است. سمبل مسیحی و گوبای حضرت عیسی و ۱۲ نفر حواریون او می باشد.

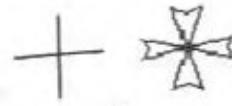

این صلیب «کروکس ایمیسا» ی لاتین است. سمبل مرگ و حیات ابدی در دین مسیحیت و نشانه وفات حضرت عیسی می باشد.

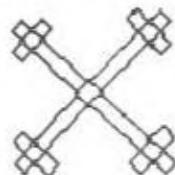
این صلیب سانتا آندرو، قبل از اتحاد با انگلیس، به عنوان سمبل پرچم اسکاتلند

به کار می رفته است. این **X** صلیب نیز علامتی است که به سانتا آندرو تعلق داشته و نماد او بوده است.

این صلیب که ساده ترین شکل یک ستاره می باشد، چهار نقطه

حقیقت و یا چهار مرحله زندگی را نشان می دهد: کودکی، جوانی، میانسالی و پیری. صلیب چهار تکه مالتی هم که از مرکز به سمت خارج گستردہ شده، شکل دیگری از علامت می باشد.

صلیب (استاندینگ): این علامت قبل از مسیحیان، در بعضی از قبایل

سمبل عبارت بوده است، بعدها وارد ساختار مسیحیت شد.

صلیب سانتا آندرو: از آنجا که سانتا آندرو مسیحیت را در اوکراین ترویج می کرد،

صلیب با علامت **X** به عنوان یک صلیب معروف مطرح شده است.

صلیب روسی است، به عنوان صلیب یونانی - روسی و یا کلیسیای ارتودوکس

روس معروف است. اولین بار از طرف هنرمندان بیزانسی مورد استفاده قرار گرفت. بنا بر بعضی از منابع اصلی، خط مورب در سمت راست صلیب نشان دهنده مرد دزدی است که به پای حضرت عیسی خود را چسبانده و تا بهشت رفته است.

بنابر یک تفسیر دیگر، خط مورب بعدها توسط کلیسای ارتودوکس یونان به آن چسبانده شده است. سمبل سانتا آندرو معروفترین عزیز روس است که بر روی میز شکنجه و به صلیب کشیده شد.

یکی از انواع صلیب های کوپتیک می باشد. اعضای کلیسای کوپتیک، اکثرا

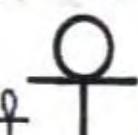
در اتیوپی و مصر زندگی می کردند. ادعا می کنند که اعتقادات انها از مذاهب ارتودوکس و کاتولیک نیز درست‌تر است. اولین کلیساي کوپتیک به عنوان حرکتی در مقابل کلیساي ارتودوکس در قرن شش میلادی تشکیل شد.

صلیبی است کوپتیکی با چهار میخ که دین مسیحیت را سمبلیزه می کند. کلیساي کوپتیک از کلیساي کاتولیک روم و کلیساي ارتودوکس یونان قدیمی‌تر است. اعضای آن قبل از همه در مصر و یونان بودند.

در بین سمبل های مسیحی، این علامت نشانه صلیب مصری و یا صلیب کوپتیک می باشد.

این علامت از سیستم سمبلیزم مسیحی اقتباس شده و نام «کروکس آشاتا» در عین حال به آشاتا و یا صلیب کوپتیک به آن داده شده است. «کروکس آشاتا» در عین حال به صورت نیز ترسیم می شود.

این علامت، صلیب ابدیست و تماما بر روی منطق ابدیت ترسیم شده است
برای مثال در این حالت، سمبل با علامت O به یک معنا می باشد

این علامت صلیب «گلگاتا» می باشد. بسیار شبیه صلیب هایی است که توسط شوالیه ها استفاده می شده است.

این علامت در سمبلیزم مسیحیت ، به عنوان نشانه حضرت عیسی شناخته می شود.

این علامت در سمبلیزم مسیحی مورد استفاده بوده و به منزله صلیب حضرت عیسی(ع) است. با سمبلی که از طرف یونانی ها به معنی حضرت عیسی تعییر می شود با سمبل X مرتبط است.

سکه‌های ایران زمین

لیدیه

شکافات mm.)	قطر (cm.)	وزن (گرم)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اموال	شماره سکه
۵	۱/۶	۱/۷				۴۳	۱
۵	۱/۷	۱/۸	۵۵۰ ق.م	لیدی - کرزوس	نقره	۲ عدد	۲
۵	۱/۶	۱/۷					۳

روی سکه: تصویر نیم تنہ شیر و گاو روپریوی هم
پشت سکه: فرورفتگی هایی به صورت دو مریع در کنار هم

شکافات mm.)	قطر (cm.)	وزن (گرم)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اموال	شماره سکه
۴/۵	۱/۴	۴/۶۰	۵۵۰ ق.م	لیدی - کرزوس	الکتروم	۲۱۲۹	۴

روی سکه: نیم تنہ شیری غران به سمت راست
پشت سکه: فرورفتگی هایی به صورت دو مریع در کنار هم

شکافات mm.)	قطر (cm.)	وزن (گرم)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اموال	شماره سکه
۴/۵	۱/۶	۸	۵۵۰ ق.م	لیدی - کرزوس	طلاء	۲۱۲۱	۵

روی سکه: تصویر نیم تنہ شیر و گاو روپریوی هم
پشت سکه: فرورفتگی هایی به صورت دو مریع کنار هم

شکافات mm.)	قطر (cm.)	وزن (گرم)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اموال	شماره سکه
۳	۱/۱	۲/۷۰	۵۵۰ ق.م	لیدی - کرزوس	طلاء	۲۱۲۴	۶

روی سکه: تصویر نیم تنہ شیر و گاو روپریوی هم
پشت سکه: فرورفتگی هایی به صورت دو مریع کنار هم

امپراتوری هخامنشی

شماره سکه	شماره احوال	سال ضرب	وزن	قطر	مشخصات
۷	۳۹۳	۴۸۵-۵۳۱ ق.م	۱۰.۴۰	۱۱۵۰	هخامنشی - داریوش اول

روزی سکه: تصویر تمثیل قدر داریوش اول، با نیزه‌ای به دست: اسد و کمان در دست چوب که زانو زده پشت سکه: چهارگوش، فرورفتگی ناهموار دارد.

شماره سکه	شماره احوال	وزن	سال ضرب	قطر	مشخصات
۸	۴۱۷۵	۸.۳۰	۴۸۵-۴۳۱ ق.م	۱۱۵	هخامنشی - داریوش اول

روزی سکه: تصویر داریوش اول به صورت کمدانز پارسی با تاج پادشاهی دندانه بوسیله که زانو زده پشت سکه: چهارگوش، عروز شنگی ناهموار دارد.

شماره سکه	شماره احوال	وزن	سال ضرب	قطر	مشخصات
۹	۴۶۴	۱۰.۲۰	۴۸۵-۴۶۵ ق.م	۱۱۴	هخامنشی - خسایا اول

دوی سکه: تصویر خسایا به سمت راست به وضع کماندار پارسی که به زمین زانو زده و کمان در دست چوب دارد.

پشت سکه: چهارگوش، فرورفتگی ناهموار دارد.

شماره سکه	شماره احوال	وزن	سال ضرب	قطر	مشخصات
۱۰	۴۱۷۲	۸.۵	۴۶۵-۴۲۲ ق.م	۱۱۵۵	هخامنشی - داریوش اول

روزی سکه: تصویر داریوش به صورت کماندار پارسی به سمت راست که کمان در دست و آبردگان در پستانه دارد.

پشت سکه: چهارگوش، فرورفتگی ناهموار دارد.

شماره سکه	شماره احوال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن	قطر	خدمات
۱۱	۲۱۲۰	طلاء	هخامنشی-اردشیر دوم	۵۲۵۹-۴۰ ق.م	۸/۴۰	۱/۸	۴

روی سکه: تصویر اردشیر به صورت کماندار پارسی که نیزه به دست راست و کمان به دست چپ دارد
پشت سکه: نقش فرورفته نامنظم

شماره سکه	شماره احوال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن	قطر	خدمات
۱۲	۱۵۵	طلاء	هخامنشی-اردشیر سوم	۳۳۷-۲۵۹ ق.م	۱۶/۸۰	۲	۰/۵

روی سکه: تصویر شاه زانوزده به سمت راست که کمان به دست چپ و نیزه به دست راست دارد
پشت سکه: فرورفتگی دارد.

شماره سکه	شماره احوال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن	قطر	خدمات
۱۳	۲۱۲۶	طلاء	هخامنشی-اردشیر سوم	۳۳۷-۲۵۹ ق.م	۸/۲۰	۱/۶	۲/۵

روی سکه: تصویر اردشیر به صورت کماندار پارسی کمان در دست چپ و نیزه در دست راست با تاجی بر سر
پشت سکه: نقش فرورفته نامنظم

شماره سکه	شماره احوال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن	قطر	خدمات
۱۳	۲۱۲۲	طلاء	هخامنشی-داریوش سوم	۲۳۰-۲۲۷ ق.م	۱۶/۸	۱/۷	۶

روی سکه: تصویر داریوش به صورت کماندار پارسی زانوزده با کمان در دست چپ و نیزه در دست راست
پشت سکه: نقش فرورفته نامنظم

شماره سکه	شماره احوال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن	قطر	خدمات
۱۵	۲۱۱۸	طلاء	هخامنشی-داریوش سوم	۲۳۰-۲۲۷ ق.م	۱۶/۵	۱/۶۵	۷

روی سکه: تصویر داریوش به صورت کماندار پارسی با نیزه ای به دست راست و کمانی در دست چپ.
پشت سکه: نقش فرورفتگی نامنظم

شماره سکه	شماره احوال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۶	۴۵	نقشه	هخامنشی	۴۰۵-۳۳۰ ق.م	۵/۶	۱/۵۵	۲/۵
۱۷	۳ عدد				۵/۳	۱/۵	۲/۵
۱۸					۵/۴	۱/۲۵	۲/۵

روی سکه: سکل های هخامنشی که بواسطه ساریاب های متألق مختلف سورشار شده و از نو به جریان
گذاشته افزایه است.

بشت سکه: فروفتگی نامنظم همراه با سورشار های مختلف.

ساترای های هخامنشی

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۹	۳۷۲	نقره	شاہان صور	۴۵۰-۳۲۲ ق.م	۱۲/۴۰	۲۲/۲	۴/۸

روی سکه: تصویر ماهی که روی آمواج دریا شنا می کند و در پائین، تصویر صدف نزدیک است.
بشت سکه: تصویر سهت راست ایستاده چند ایست پرندۀ عصای سلطنت و چندگاه خرس کوبی فرازدید.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۲۰	۳۶۲	نقره	منطقه پاپلاغونیا ساترای سینوب	۳۱۰-۳۵۰ ق.م	۵/۶	۱/۹۶	۳/۲

روی سکه: تصویر الهه سینوب به سمت چپ با گوشواره ای یک آویزه با موهای در هم بیجیند
بشت سکه: پرندۀ ای در حال صید ماهی که هر دو به سمت چپ نگاه می کند / زیر سکم ماهی کلمه
πΟΣΙ (پوسی) نویته شده است.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۲۱	۴۶۱-۱	نقره	ساترای داسیلون - فرنایاز	۴۱۰ ق.م	۲۱	۲/۳	۴/۵

روی سکه: نیم رخ فرنایاز به سمت چپ با کلاه خود (رویه روپیش با خط ارامی اسم فرنایاز نقر شده است)
بشت سکه: تصویر تمام رخ فردی با موهای مجده (احتمالاً آنا)

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۲۲	۴۶۲-۲	نقره	ساترای داسیلون فرنایاز	۴۱۰ ق.م	۲۱	۲۲/۳۲	۴/۵

روی سکه: نیم رخ فرنایاز به سمت چپ با کلاه خود (رویه روپیش به خط ارامی اسم فرنایاز نقر شده است)
بشت سکه: تصویر تمام رخ فردی با موهای مجده (احتمالاً آنا)

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	شکاف (mm)
۲۲	۵۰۱	نقره	ساتراپ داسپاون - فرتاپاز	۴۱۰ق.م	۱۰/۲۰	۲/۵۵	۴/۵

روزی سکه: به عنوان ساتراپ فرتاپاز با کلاه خود که روپریش به خط اینجمنه (کشکوئ) نظر سده است. این سکه در غرب آسیا سورپاش شده است.
بشت سکه: تصویر شاه خواره ای موهانی مجرد (اخناتون) است.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	شکاف (mm)
۲۲	۳۲۳	نقره	ساتراپ آهاتونت-روتیکوس	۲۹۰ق.م	۲/۵۰	۱/۱۱	۳/۱

روزی سکه: به عنوان ساتراپ فرتاپاز در حواله عده کشکوئ
بشت سکه: تصویر شاه خواره ای موهانی مجرد (اخناتون) خسرو ایخانه است.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	شکاف (mm)
۲۵	۴۸۰	نقره	ساتراپ کلیکیده - داتام	۳۸۶ق.م	۱۰/۵	۲/۵۵	۳

روزی سکه: تصویر ای - کلاه خود مخصوص این ها
بشت سکه: ای امپراتوری خسرو ایکه به عنوان شاه رومی تحسیه شد و روپریش ای راک خواسته است. در این دو طرح هایی که به ترتیب ایکه (زیده ایشان) است.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	شکاف (mm)
۲۶	۳۶۶	نقره	ساتراپ خسدا - استراتون اول	۳۶۲-۳۷۴ق.م	۷/۱۰	۱/۷۹	۴

روزی سکه: ای ایشان به عنوان شاه خواره ای ایکه به عنوان شاه رومی تحسیه شد و روپریش ای راک خواسته است.
بشت سکه: ای ایشان به عنوان شاه خواره ای ایکه به عنوان شاه رومی تحسیه شد و روپریش ای راک خواسته است.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	شکاف (mm)
۲۷	۳۶۰	نقره	ساتراپ ماڑه - مازابوس	۳۶۰ق.م	۱۶/۸۰	۲/۳۵	۵/۲

روزی سکه: تصویر ای - به عنوان شاه خواره ای ایکه به عنوان شاه رومی تحسیه شد و روپریش ای راک خواسته است.
بشت سکه: تصویر ایشان به عنوان شاه خواره ای ایکه به عنوان شاه رومی تحسیه شد و روپریش ای راک خواسته است.
برای ایشان سر و علامت اختصاری زاریخ (زیر زمین) است.

امپراتوری یونان

نخامت (mm)	قطر (mm)	وزن (گروه)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اموال	شماره سکه
۶/۵	۲/۲	۱۷/۲	۲۶۴ ق.م	یونانی	نقره	۲۹۹	۲۸

روی سکه: نم رخ راست آتنا با گوشواره و ناجی مزین به برگ درختان
 پشت سکه: تصویر جند و به خط یونانی نوشته آتن

نخامت (mm)	قطر (mm)	وزن (گروه)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اموال	شماره سکه
۴	۲/۲۵	۱۶/۸	۱۶۸-۵۰ ق.م	یونانی	نقره	۲۹۵	۳۹

روی سکه: تصویر نم رخ راست آتنا با کلاه خود آتنی
 پشت سکه: تصویر جند ایوانه بر روی سوین (به سمت راست) / خوش نشید در بابن جند / طرفین
 تصویر علامت احصاری ضرایحانه و کلمانی ناخوانا به خط یونانی / جانبی سکه ناج گل

(جانتیان بطریموس سرخ اسکندر در عصر ا

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (mm)	فتخامت (mm)
۳۰	۳۷۳	نقره	بطالسه - پتوالی دوم	۲۸۵-۲۶۶ ق.م	۱۴/۲۰	۲/۵۵	۳/۵

روی سکه: نهر زرخ ساده سبز راست

پشت سکه: تصویر حفاری استاده که در اطرافش به خط یونانی کلمه: ساده کیم زرخ سده ای

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (mm)	فتخامت (mm)
۳۱	۳۵۷	نقره	بطالسه -	۷۶ ق.م	۱۴/۲۰	۲/۹۴	۲

روی سکه: تصویر سه زرخ ایه مذکور باشد

پشت سکه: تصویر حفاری استاده بدمایه کشید که تصویر سه زرخ روی سینه خس سده ضرب، تصویر علامت احتمالی خبرنگاره و همچنین کلماتی به خط یونانی

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	فتخامت (mm)
۲۲	۲۹۳	نقره	مقدونی - اسکندر	۳۲۶-۳۲۳ ق.م	۱۷/۱	۲/۸۲	۵/۱
۳۲	۲	نقره	مقدونی - اسکندر	۳۲۶-۳۲۳ ق.م	۱۷/۲	۲/۸۳	۵/۱

روی سکه: نیم رخ راست اسکندر با تاج مخصوص یونانی شده از جمجمه شیر پشت سکه: زنوس خدای یونانی با عقابی در دست ایست سر ان به خط یونانی نام اسکندر / زیر بای آن به خط یونانی کلمه شاه / جلوی بای زنوس نماد اختصاری ضربخانه

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	فتخامت (mm)
۳۴	۳۲۴	نقره	مقدونی - اسکندر	۳۲۶-۳۲۳ ق.م	۱۶/۳	۲/۵۵	۳/۱

روی سکه: نیم رخ راست اسکندر با تاج مخصوص
پشت سکه: عدوی زنوس نشسته با عقابی بر دست ایست سر زنوس به خط یونانی نام اسکندر / جلوی بای زنوس نماد اختصاری ضربخانه

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	فتخامت (mm)
۳۵	۲۱۳۰	طلاء	مقدونی - اسکندر	۳۲۶-۳۲۳ ق.م	۸/۶۰	۱/۸	۳/۵

روی سکه: نیم رخ راست شاه با کلاه خود مقدونی
پشت سکه: الهه پیروزی با دو بال باز که در دست چیش چنگک خرم کوبی و در دست راستش تاج از شاخه های زینون / سمت راست زیر بال الهه داخل شاخه های زینون به خط یونانی (ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ) و سمت چپ زیر بال الهه نیم رخ چپ شاهی که به دست الهه می نگرد / در اطراف الهه کلماتی به خط یونانی به معنی (اسکندر شاه) دیده می شود.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	فتخامت (mm)
۳۶	۱۵۶	طلاء	سلوکی - اسکندر	۳۲۶-۳۲۳ ق.م	۱۴/۱۰	۲/۷۲	۴

روی سکه: نیم رخ اسکندر با کلاه خود مقدونی / پشت کلاه خود: حروف ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
پشت سکه: اسب بالدار در حال تاخت / روپرتوی اسب بالدار: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ به معنای: اسکندر از زیر شکم اسب: N/ زیر بای اسب: شاخص گندم و یک علامت اختصاری مشاهده می شود.

شماره سکه	شماره اموال	شماره	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۳۷	۳۱۲	روی سکه	نقه	سلوکی - لیزیماخوس	۳۰۵-۲۸۱ ق.م	۴/۲۰	۱/۶۳	۲/۲

روی سکه: بیه راخ راست لیزیماخوس با سرت

بنت سکه: شهود بر آن استنسته رو به چپ در صورتی که به سرت و نیزه ای تکیه گردد و بر روی نسبت این ایله بشهود میگذرد ایله شهودی را در دست دارد استاده است طراف آن کلامان به خطاب پیش از مهدی شاه لیزیماخوس

شماره سکه	شماره اموال	شماره	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۳۸	۳۰۰	روی سکه	نقه	سلوکی - لیزیماخوس	۳۰۵-۲۸۱ ق.م	۱۲	۲/۱۶	۴/۱

روی سکه: بیه راخ راست لیزیماخوس با سرت

بنت سکه: شهود آن استنسته رو به چپ در صورتی که به سرت و نیزه ای تکیه گردد و بر روی نسبت ایله شهودی که علامت شهریاری را در دست دارد استاده است طراف آن کلامان به خطاب پیش از مهدی شاه لیزیماخوس ریز باش که علامت احصاری فراخانه به نواس است در سوت

شماره سکه	شماره اموال	شماره	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۳۹	۲۹۷	روی سکه	نقه	سلوکی - لیزیماخوس	۳۰۵-۲۸۱ ق.م	۱۷	۲/۲	۵

روی سکه: بیه راخ راست لیزیماخوس با سرت

بنت سکه: تصویر آن استنسته رو به چپ در صورتی که به سرت و نیزه ای تکیه گردد و بر روی نسبت ایله بشهود میگذرد ایله شهودی را در دست دارد استاده است طراف آن کلامان به خطاب پیش از مهدی شاه لیزیماخوس ریز باش که علامت احصاری فراخانه به سکل ۱

نامه	قطر (mm)	وزن (g)	سال ضرب ق.م ۲۸۱-۳۰۵	دوره تاریخی	جنس	نماده	نامه اول	نامه سکه
سلوکی - لیزیماخوس	۳	۱/۹	۸	طلا	دوهه	۱۶۳	۴۰	

روی سکه: نیمه رخ راست لیزیماخوس با سرپند پشت سکه: تصویر آتنا نشسته رو به چپ در صورتی که به سبز و نیزه ای نکیه کرده و بروزی دست راست را بر نیزه در حالی که علامت شیدریاری را در دست دارد ایستاده است.
پشت آتنا: ΒΑΣΙΛΕΩΣ / روبروی آتنا: ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ · به معنای شاه لیزیماخوس زیر پای آتنا:
XOI · زیر پای نیزه علامت اختصاری ضرابخانه

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	نمایه امت
۴۱	۳۳۰	مس	سلوکی - سلوکوس	۲۸۱-۳۱۲ق.م	۱۶/۵	۲/۹	۴/۱

روی سکه: تصویر تم ته لب، ناخداگی که در حال شیوه زدن است و رویه راست نگاه می‌کند.
بست سکه: تصویر لگر سمت راست: ΒΑΣΙΛΕΩΣ / سمت چپ: ΛΕΥΚΟΥ / به معنای
سلوکوس شاه

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	نمایه امت
۴۲	۴۱	نقره	سلوکی - آنتیوخوس چهارم	۱۶۴-۱۷۵ق.م	۱۷/۲۰	۳/۱	۴

روی سکه: بین رخ راست آنتیوخوس ما سربرد
بست سکه: پیکره پنهان عربان آبولون، نشسته بر روی سکو با پیکانی در دست راست و گمانی در دست چپ
بست سر آبولون به خط یونانی ANTIKOY و حلوی آبولون به یونانی ΦΕΟΥ ΕΘΙΦ ΑΝΟΥΣ
به معنای: آنتیوخوس، خدا مشهور و سرور NIKΗΦΟΡΟΥ

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	نمایه امت
۴۳	۳۳۹	نقره	سلوکی - آنتیوخوس چهارم	۱۶۴-۱۷۵ق.م	۱۶/۲۰	۳/۰۹	۴

روی سکه: تصویر به رخ راست آنتیوخوس با سربرد
بست سکه: رئوس نسنه بر حالی بر روی دست راست الهه تیکه قرار دارد و داده چپ بر جهای قدرت
نکه زده است این تصویر رئوس به خط یونانی ΒΑΣΙΛΕΩΣ ANTIKOY و حلوی تصویر
رئوس به خط یونانی ΦΕΟΥ ΕΘΙΦ ΑΝΟΥΣ به معنای شاه آنتیوخوس خدا مشهور

شماره سکه	شماره احوال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	ضخامت (mm)
۴۴	۳۷۲	مس	سلوکی - آنتیوخوس چهارم	۱۷۵-۱۶۴ ق.م	۱۷/۲۰	۲/۸	۵/۲

روی سکه: نیم روح راست آنتیوخوس با سرمه
پشت سکه: نیم فیل که بر سکه شام علامت اختصاری خسروانیه و پشت فیل علامت نگار شاهزاده مژده باشد
و در اطرافش به خط یونانی ΒΑΣΙΛΕΩΣ ANTIKHOY به معنای شاه آنتیوخوس امده است.

شماره سکه	شماره احوال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	ضخامت (mm)
۴۵	۴۴	نقره	سلوکی - دیمتریوس اول	۱۵۰-۱۴۶ ق.م	۱۶/۲۰	۲/۵	۵

روی سکه: نیم روح راست دیمتریوس با سرمه
پشت سکه: تصویر الهه اتنا که بر سکه نشسته و با دست جب حامی از عدو را در بر گرفته و باین تخته الهه
نیکه قرار دارد در اطراف الهه اتنا به خط یونانی ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ به
معنای شاه دیمتریوس؟ زیر بانی الهه اتنا HNP تاریخ ۱۵۸ سلوکی برابر با سال ۱۵۴ قبل از میلادی دیده
من شود.

شماره سکه	شماره احوال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	ضخامت (mm)
۴۶	۳۰۵	نقره	سلوکی - دیمتریوس اول	۱۵۰-۱۴۶ ق.م	۳/۷۰	۱/۶	۳

روی سکه: تصویر نیم روح راست دیمتریوس با سرمه
پشت سکه: بیکره بیمه عربان ابولون نشسته بر سکه با یکاتنی در دست راست و گمامش در دست جب
اطراف تصویر ابولن به خط یونانی ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ به معنای شاه دیمتریوس

شماره سکه	شماره احوال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	ضخامت (mm)
۴۷	۳۶۰	نقره	سلوکی - دیمتریوس دوم	۱۳۸-۱۴۶ ق.م	۱۰/۵	۲/۰	۴/۵

روی سکه: نیم روح راست دیمتریوس با سرمه
پشت سکه: تصویر شاهزاده های میانی در میان دو خوشه گندم و زیتون در اطراف تصویر به خط یونانی
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ به معنای شاه دیمتریوس

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	نمایات
۲۸	۲۲۲	نقره	سلوکی - آنتیوخوس ششم	۱۴۴-۱۴۲ ق.م	۱۶/۷	۲۱	۴/۵

روی سکه: نیزه رخ راست آنتیوخوس با سریند

پشت سکه: پیکره نیمه عربان ابولون شسته بر سکو با پیکانی در دست راست و کمانی در دست چپ زیر پای ابولون و روپوش علامت اختصاری خرابخانه و در اطراف تصویر ابولون به خط یونانی **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ** به معنای شاه آنتیوخوس امده است.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	نمایات
۳۶	۳۲۸	نقره	سلوکی - آنتیوخوس هفتم	۱۲۸-۱۲۷ ق.م	۱۶/۲	۳	۴

روی سکه: نیزه رخ راست آنتیوخوس با سریند

پشت سکه: تصویر الهه آتنا ایستاده رو به سوی چپ گه بر دست راست الهه نیکه قرار دارد و با دست چپ به سبیر و نیزه جنگی تکیه گرده است و در زیر پای الهه نیکه علامات اختصاری خرابخانه نوشته شده و در اطراف تصویر به خط یونانی **ΒΑΣΙΛΕΩΣ Ε ΕΡΓΕΤΟΥ** به معنای شاه آنتیوخوس نیکوکار امده است.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	نمایات
۵۰	۳۹۸	نقره	سلوکی - آنتیوخوس هفتم	۱۲۸-۱۲۷ ق.م	۱۶/۵	۲/۲	۵

روی سکه: تصویر نیزه رخ راست آنتیوخوس با سریند

پشت سکه: تصویر الهه آتنا ایستاده رو به سوی چپ گه بر دست راست الهه نیکه قرار دارد و با دست چپ به سبیر و نیزه جنگی تکیه گرده است و در زیر پای الهه نیکه علامات اختصاری خرابخانه نوشته شده و در اطراف تصویر به خط یونانی **ΒΑΣΙΛΕΩΣ Ε ΕΡΓΕΤΟΥ** به معنای شاه آنتیوخوس نیکوکار امده است.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	فتخات (mm)
۵۱	۳۶۲	نقره	سلوکی - کلتوپاترا و آنتیوخوس هشتم	۱۲۵-۹۶ ق.م	۱۹/۹۰	۱/۷۵	۶/۲

روی سکه: نیم رخ جب کلتوپاترا و آنتیوخوس هشتم در کنار هم پشت سکه: زنون نشسته در حالی به دست جشن کمانی را گرفته و با دست راست بر عصای فدرت تکه زده است. پشت تصویر زنون به خط یونانی نوشته ΒΑΣΙΛΕΩΣ ANTIKHOY و جلوی تصویر زنون به خط یونانی ΦΕΟΥ ΕΘΙΦ ANOY به معنای شاه آنتیوخوس خدا مشهور.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	فتخات (mm)
۵۲	۳۳۷	نقره	سلوکی - آنتیوخوس هشتم	۱۲۵-۹۶ ق.م	۱۶/۸	۲/۹۵	۲/۵

روی سکه: نیم رخ راست آنتیوخوس با سرپند پشت سکه: تصویر زنون با خورشید در دست راست و بیزه ای در دست جب و هلال ماه بر بالان سر / سمت جب تصویر به خط یونانی ΕΘΙΦ ANOY و در پایین آن // سمت راست تصویر به خط یونانی ΒΑΣΙΛΕΩΣ ANTIKHOY به معنای شاه آنتیوخوس مشهور آمده است.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	فتخات (mm)
۵۳	۳۴۰	نقره	سلوکی - آنتیوخوس نهم	۱۱۴-۹۶ ق.م	۱۶/۲	۲/۸۵	۵

روی سکه: نیم رخ راست آنتیوخوس با سرپند پشت سکه: الیه آتنا به حمورت ایستاده که با دست چپ به یک نیزه و سر جنگی تکه داده است و در دست راستش الیه نیکه در حالی که حلقه شهریاری را در دست دارد فرارداده زیر یا نیکه علامت اختصاری خرابخانه / سمت راست تصویر به خط یونانی نوشته ΒΑΣΙΛΕΩΣ ANTIKHOY و سمت چپ تصویر به خط یونانی MAO ATOPROS به معنی شاه آنتیوخوس فرماتوا آمده است.

شاهان کاپادوکیه

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن گرو	قطر cm	ضخامت mm
۵۴	۲۱۳	نفره	کاپادوکیه - آریوبورزن اول	۲۹۵ ق.م	۴/۲۰	۱/۸	۲/۲

روی سکه: تصویر سه رخ راست آریوبورزن
پشت سکه: الیه اتا به صورت استاندارد که راست چپ به سک نبرد و سپر هنگام تکمیل داده شده است و در دست راستش اینه سکه تبر حذلی که خلقه شیده باری را در دست دارد هزار زاره آریوبورز با یکه علامت اختصاری سر برآمده کاپادوکیه نفر است در اطراف تصویر به خط یونانی ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΡΙ - Ρ Ν MIKOΦPPI Y به معنای شاه آریوبورزن آمده است.

امپراتوری روم

فخامت (mm)	قطر (cm)	وزن (gr)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اموال	شماره سکه
۲	۱/۶	۷/۳	۱۹۳-۲۱۱ م	روم - سینتھیوس بیوروس	تقریباً	۳۶	۵۵
۲	۲	۳/۲				عدد ۳	۵۶

روی سکه: نیم رخ راست فیぐر

بشت سکه: تصویر آلهه بیروزی و خطوطاً لاتین در اطراف سکه

فخامت (mm)	قطر (cm)	وزن (gr)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اموال	شماره سکه
۱/۱	۱/۷	۲/۵۰	۴۵۷-۴۷۴ م	روم - اتو اول	طلاء	۳۷۸	۵۷

روی سکه: تصویر نیم آنہ امپراطور و کلماتی در اطرافش به خط لاتین

بشت سکه: آلهه بیروزی، استاده و هیلیپی تکیه کرده و در اطرافش کلماتی به خط لاتین

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۵۸	۱۶۸	طلاء	بیزانس - چستینیان اول	۵۶۵-۵۲۷	۱/۵۰	۱/۵۸	۰/۹

روی سکه: نیم رخ راست شاه با خطوطاً لاتین در اطرافش

پشت سکه: آلهه بیروزی ایستاده و در دست راستش حلقه بیروزی و در دست چشم صلیب را دارد و کلماتی به خط لاتین در اطراف تصویر دیده می شود.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۵۹	۱۶۹	طلاء	بیزانس - آنونیموس ایوس	۵۸۲-۵۶۵	۱/۵۰	۱/۶	۱

روی سکه: نیم رخ راست شاه با تاجی زیبا و کلماتی به خط لاتین در اطراف تصویر دیده می شود.

پشت سکه: نقش یک صلیب و کلماتی به خط لاتین در اطراف تصویر دیده می شود.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۶۰	۱۶۷	طلاء	بیزانس - قوکاس	۴۰۲-۴۶۰	۲/۵۰	۲/۱۵	۱/۱

روی سکه: تصویر تمام رخ شاه با خطوطاً لاتین در اطراف تصویر

پشت سکه: تصویر تمام رخ آلهه بیروزی با عصایی در دست راست و صلیب و گویی در دست چپ و کلماتی به خط لاتین در اطراف تصویر دیده می شود.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	نمای سکه
۶۱	۲۷۷	طلا	بیزانس - فوکاس	۲۶۱-۲۶۰ق.م	۴/۵۰	۲/۱	۱/۱

روی سکه: تصویر تمام روح از نیم تنه امپراتور و کلماتی به خط لاتین در اطراف تصویر دیده می شود
پشت سکه: تصویر تمام روح الیه بیرونی با عصایی در دست راست و صلیب و گویی در دست چپ و کلماتی به خط لاتین در اطراف تصویر دیده می شود.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	نمای سکه
۶۲	۲۷۴	طلا	بیزانس - هراکلیوس	۴۱-۴۰ق.م	۴/۲۰	۲	۱/۱

روی سکه: تصویر تمام قد از جند شخصیت مذهبی که با دستان خود صلیب و گویی را گرفته است
پشت سکه: تصویر صلیب بزرگی که بر روی بلکاس فرار دارد و کلماتی به خط لاتین در اطراف تصویر دیده می شود.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	نمای سکه
۶۳	۲۷۶	طلا	بیزانس - روماتوس دوم	۹۵۳-۹۵۹ق.م	۴/۵۰	۲/۱	۱/۵

روی سکه: نیم تنه یک شخص مذهبی (احتمالاً عیسی مسیح) و نوشته های لاتین در اطراف تصویر پیش
پشت سکه: دو نفر ایستاده با صلیبی در دست و کلماتی به خط لاتین در اطراف تصویر دیده می شود.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	نمای سکه
۶۴	۲۸۰	طلا	بیزانس - روماتوس دوم	۹۵۹-۹۶۳ق.م	۴/۴	۲	۱/۵
۶۵	۲۸۲	طلا	بیزانس - روماتوس دوم	۹۵۹-۹۶۳ق.م	۴/۳	۲	۱/۵

روی سکه: تصویر شخص مذهبی نشسته بر روی تخت / احتمالاً حضرت عیسی مسیح / کلماتی به خط لاتین در اطراف تصویر دیده می شود
پشت سکه: دو نفر ایستاده صلیب به دست و کلماتی به خط لاتین در اطراف تصویر دیده می شود.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرو)	قطر (mm)	ضخامت (mm)
۶۶	۲۷۵	طلاء	بیزانس- میشل چهارم	۱۰۴۱- ۱۰۳۴ م	۴	۱/۹	۱/۱

روی سکه: تصویر یک شخص (احمالاً عیسی مسیح) با نوشه های لاتین در اطرافش
پشت سکه: یک نفر ایستاده در کتار صلیب بزرگی که بر روی پلکانی فرار دارد و کلماتی به خط لاتین در اطراف تصویر دیده می شود.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرو)	قطر (mm)	ضخامت (mm)
۶۷	۵۳	قره	بیزانس- تیودور اول	۱۲۲۲- ۱۲۰۸ م	۳/۹	۲/۱	۱
۶۸	۳ عدد	قره	بیزانس- تیودور اول	۱۲۲۲- ۱۲۰۸ م	۴	۲/۲	۱
۶۹	۱	قره	بیزانس- تیودور اول	۱۲۲۲- ۱۲۰۸ م	۳/۸	۲/۱	۱

روی سکه: تصویر حضرت عیسی مسیح نشسته بر تخت و در اطراف تصویرش کلماتی به خط لاتین
پشت سکه: تصویر دو شخصیت منحی ایستاده عصا به دست با خلطوا لاتین در اطرافشان

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرو)	قطر (mm)	ضخامت (mm)
۷۰	۲۸۴	قره	بیزانس- آندرونیکوس دوم	۱۲۲۸- ۱۲۸۲ م	۵/۱	۲/۲۹	۱/۱
۷۱	۲	قره	بیزانس- آندرونیکوس دوم	۱۲۲۸- ۱۲۸۲ م	۵/۱	۲/۱	۱

روی سکه: تصویر فردی ایستاده و عصا به دست دارد با خلطوا لاتین در اطرافش
پشت سکه: تصویر حضرت مسیح با عصا و ایستاده با خلطوا لاتین در اطراف تصویرش

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (mm)	ضخامت (mm)
۷۲	۳۹۸	نقره	اشکانی - فرهد اول	۱۷۶-۱۷۱ ق.م	۲/۸	۱/۸۲	۲/۶
۷۳	۳ عدد	نقره	اشکانی - فرهد اول	۱۷۶-۱۷۱ ق.م	۲/۸	۱/۹۵	۲/۲
۷۴		نقره	اشکانی - فرهد اول	۱۷۶-۱۷۱ ق.م	۲/۹	۲/۲	۲/۳

روی سکه: نیم رخ چپ فرهد اول با کلاه یا شلقی که جلوی کلاهش با تعدادی مروارید مزین شده و دونوار بلند در پشت آن گره خورده و آویزان شده است.
پشت سکه: تصویر اشکانی اول نشسته بر روی سکو که بر دستائی تیرو کمانی فرزندار و در اطرافش به خط یونانی نوشته: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ به معنای: شاه بزرگ ارشک

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (mm)	ضخامت (mm)
۷۵	۵۲۷	نقره	اشکانی - مهرداد اول	۱۳۸-۱۷۱ ق.م	۴/۷۰	۲/۱	۲

روی سکه: نیم رخ چپ مهرداد اول با سریند
پشت سکه: تصویر اشکانی اول نشسته بر روی سکو که بر دستائی تیرو کمانی فرزندار و در اطراف آن به خط یونانی نوشته: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ به معنای: شاه بزرگ ارشک

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (mm)	ضخامت (mm)
۷۶	۳۹۹	نقره	اشکانی - فرهداد دوم	۱۲۷-۱۳۸ ق.م	۲/۷	۱/۹۵	۲
۷۷	۳ عدد	نقره	اشکانی - فرهداد دوم	۱۲۷-۱۳۸ ق.م	۲/۹	۱/۹۵	۲
۷۸			اشکانی - فرهداد دوم	۱۲۷-۱۳۸ ق.م	۲/۹	۱/۹۰	۲/۵

روی سکه: نیم رخ چپ فرهداد دوم با سریند که پشت سرش وازه (تام) دیده می شود
پشت سکه: تصویر اشک اول نشسته بر روی سکو که بر دستانش تیرو کمانی فرارداد و در اطرافش به خط یونانی نوشته: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΦΕΟΠΑΤΟΡΟΣ به معنای: شاه ارشک بزرگ فرزند خدا

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (mm)	ضخامت (mm)
۷۹	۴۰۰	نقره	اشکانی - اردوان اول	۱۲۳-۱۲۷ ق.م	۴/۱۰	۱/۸۸	۲

روی سکه: نیم رخ چپ اردوان اول با سریند
پشت سکه: تصویر اشک اول نشسته بر روی سکو که بر دستانش تیرو کمانی فرارداد و در اطرافش به خط یونانی نوشته: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΦΕΟΠΑΤΟΡΟΣ به معنای: شاه ارشک بزرگ فرزند خدا

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (mm)	ضخامت (mm)
۸۰	۵-	مس	اشکانی - مهرداد دوم	۱۲۳-۱۲۲ ق.م	۱/۸۰	۱/۴۱	۲

روی سکه: نیم رخ چپ مهرداد دوم با سریند
پشت سکه: تصویر تبردان و کمان و در اطراف تصویر به خط یونانی نوشته: ΦΕΟΠΑΤΟΡΟΣ به معنای: شاه ارشک بزرگ فرزند خدا
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ

شکافات (mm)	قطر (mm)	وزن (g)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اول	شماره سکه
۱/۱	۲/۲۹	۲/۴				۳۸۷	۸۱
۱	۲/۱	۲/۵	۸۸-۱۲۲ ق.م	اشکانی - مهرداد دوم	مسی	۲ عدد	۸۲

روی سکه: نیم رخ چپ مهرداد دوم با سریند

پشت سکه: تصویر یک اسب و در اطراف تصویر به خط یونانی نوشته: ΦΕΟΠΑΤΟΡΟΣ

به معنای: شاه ارشک بزرگ فرزند خدا ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ

شکافات (mm)	قطر (mm)	وزن (g)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اول	شماره سکه
۴	۲/۲۵	۳/۴				۴۲۲	۸۳
۴	۲/۲	۳/۵	۸۸-۱۲۲ ق.م	اشکانی - مهرداد دوم	مس	۲ عدد	۸۴

روی سکه: نیم رخ مهرداد دوم به سمت چپ با ریش بلند و سریند

پشت سکه: تصویر یک اسب و در اطراف تصویر به خط یونانی نوشته: ΦΕΟΠΑΤΟΡΟΣ

به معنای: شاه ارشک بزرگ فرزند خدا ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ

شکافات (mm)	قطر (mm)	وزن (g)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اول	شماره سکه
۲	۲/۱	۳/۹				۴۰۳	۸۵
۲	۲/۲۵	۲/۸	۸۸-۱۲۲ ق.م	اشکانی - مهرداد دوم	نقشه	۳۳۶	۸۶
۲/۵	۲/۱	۳/۹					۸۷

روی سکه: نیم رخ چپ مهرداد دوم با سریند و ریش بلند

پشت سکه: ارشک نشسته بر تخت با کمانی در دست و در اطراف تصویر به خط یونانی نوشته:

به معنای: شاه ارشک بزرگ فرزند خدا ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΦΕΟΠΑΤΟΡΟΣ

شماره سکه	اموال	شماره	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۸۸	۴۲۰	۴۲۰	نقره	اشکانی - مهرداد دوم	۱۲۲-۸۸ ق.م	۴	۱/۹۲	۲/۵

روی سکه: نیم رخ چپ مهرداد دوم با سریند و ریش بلند

بشت سکه: ارشک نشسته بر نخت با کمانی در دست و در اطراف تصویر به خط یونانی نوشته:

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΦΕΟΠΑΤΟΡΟΣ به معنای: شاه ارشک بزرگ فرزند خدا

شماره سکه	اموال	شماره	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۸۹	۴۲۲	۴۲۲	نقره	اشکانی - مهرداد دوم	۱۲۲-۸۸ ق.م	۲/۷۰	۲	۲/۲

روی سکه: نیم رخ چپ شاه با سریند

بشت سکه: تصویر ارشک نشسته بر نخت در حالی که تیروگمان به دست دارد اطراف تصویر نوشته به خط یونانی به معنای: شاه شاهان بزرگ ، ارشک نامدار

شماره سکه	اموال	شماره	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۹۰	۴۲۳	۴۲۳	نقره	اشکانی - مهرداد دوم	۸۸-۱۲۲ ق.م	۴/۱	۲	۲/۲

روی سکه: تصویر نیم رخ چپ مهرداد دوم با تاج پارتنی | وسط تاج گل زیبای گوهر نشانی به شکل ساره که به صروارید و سایر گوهر ها مزین است

بشت سکه: ارشک نشسته بر نخت با کمانی در دست و در اطراف تصویر به خط یونانی نوشته: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΦΕΟΠΑΤΟΡΟΣ به معنای: شاه ارشک بزرگ فرزند خدا

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	نمایه امت
۹۱					۲/۹	۲/۰۸	۲/۲
۹۲					۴	۲/۰۸	۲/۸
۹۳	۳۳۵	نقشه	اشکانی - مهرداد دوم	۸۸-۱۲۲ ق.م	۴	۱/۹۸	۲/۸
۹۴	۳۳۶	خط یونانی			۴/۱	۲	۲
۹۵					۴/۲	۲	۲/۵
۹۶					۳/۸	۲/۲۲	۲/۵
۹۷					۳/۸	۱/۹۸	۲/۸

روی سکه: تصویر نیمه روح جب مهرداد دوم ما تاج بارتیم (او سلطان تاج گل زیبای گوهر شانی به شکل ستاره که به مرور ازد و سایر گوهرها مربوط است) پشت سکه: ارشک شسته بر تخت با گهانی در دست و در اطراف تصویر به خط یونانی نوشته: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΦΕΟΠΑΤΟΡΟΣ خدا

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	نمایه امت
۹۸	۳۳۷	نقشه	اشکانی - اردوان دوم	۸۸-۷۷ ق.م	۱۵/۸	۳/۰۵	۳/۵

روی سکه: نیمه روح جب اردوان دوم با سریند پشت سکه: ارشک موسن سلنه شسته بر تخت ما تبر و گهانی در دست و گلماتی به خط یونانی اطراف تصویر به معنای شاه بزرگ ارشک پسر خدا تیکوکار یونان دوست و ناپدرا روى گمان ارشک علامت اختصاری ضرایب چانه ذیده می شود.

شماره سکه	شماره احوال	تصاویر	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (mm)	ف الخاتم
۹۹	۴۲۷					۱۵/۸	۲۰/۸	۴/۱
۱۰۰	۳ عدد					۱۵/۷	۲۰/۲	۴
۱۰۱						۱۵/۸	۲۰/۵	۴

روی سکه: نیم رخ چپ اردوان دوم با سریند
پشت سکه: ارشک موسس سلسله نشسته بر تخت با تبر و کمانی در دست و کلماتی به خط یونانی اطراف
تصویر به معنای شاه بزرگ ارشک پسر خدا بیکوکار یونان دوست و نامدار / روی کمان ارشک علامت
اختصاری صرابخانه دیده می شود.

شماره سکه	شماره احوال	تصاویر	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (mm)	ف الخاتم
۱۰۲	۳۳۹					۱۶	۲	۴

روی سکه: نیم رخ چپ ستروک با تاج گل زیبای گوهر نشانی به شکل ستاره که به
مروارید و سایر گوهر ها مزین است
پشت سکه: ارشک موسس سلسله نشسته بر تخت با تبر و کمان و روپرورش شاهه گندمی قرار دارد
و کلماتی به خط یونانی اطراف تصویر به معنای شاه بزرگ ارشک مطلق العنان دوستدار پدر نامدار دوستدار
یونان دیده می شود.

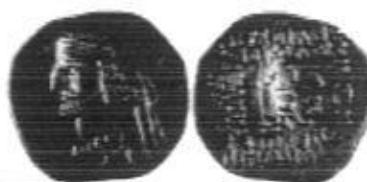
شماره سکه	شماره احوال	تصاویر	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (mm)	ف الخاتم
۱۰۳	۳۵۵					۱۵/۸۰	۳	۴

روی سکه: نیم رخ چپ ستروک با تاج گل زیبای گوهر نشانی به شکل ستاره که به
مروارید و سایر گوهر ها مزین است
پشت سکه: ارشک موسس سلسله نشسته بر تخت با تبر و کمانی در دست و کلماتی به خط یونانی اطراف
تصویر به معنای شاه بزرگ ارشک مطلق العنان دوستدار پدر نامدار دوستدار یونان دیده می شود.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۰۴	۴۰۷	نقره	اشکانی - مهرداد سوم	۵۷-۵۴ ق.م	۲/۷	۲/۱۵	۲

روی سکه: نیم روح جب مهرداد سوم با سرمه
پشت سکه: ارسک با سیرو کمان در دست سنه بر روی تخت و کلماتی به خط یونانی در اطراف تصویر به
معنای: شاه بزرگ ارسک خدابدر بیکوکار تامدار و دوستدار یونان به جسم می خورد

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۰۵	۲۰۹	نقره	اشکانی - مهرداد سوم	۵۷-۵۴ ق.م	۲/۹۰	۲	۲/۵

روی سکه: نیم روح جب مهرداد سوم با سرمه
پشت سکه: ارسک با سیرو کمانی در دست سنه بر روی تخت و کلماتی به خط یونانی در اطراف تصویر به
معنای: شاه بزرگ ارسک خدابدر بیکوکار تامدار و دوستدار یونان به جسم می خورد

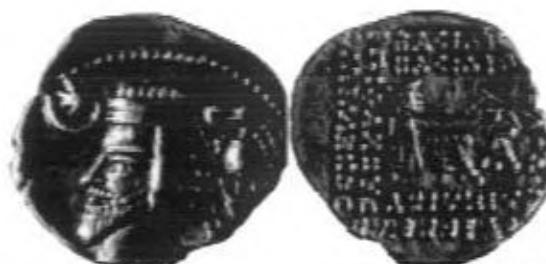
شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۰۶	۴۴۶	نفره	اشکانی - ارد دوم	۵۷-۳۸ ق.م	۲/۸۰	۲/۰۵	۲/۸

روی سکه: نیم روح ارد دوم با سرمه اشکانی و نعنوش یک ستاره در پشت سر شاه
پشت سکه: ارسک تنه سرتخت با سیرو کمان در دست. اطراف سکه کلماتی به خط یونانی به معنای: شاه
شاه ارسک سیکوکار لامپستن تامدار و دوستدار یونان به جسم می خورد

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (mm)	فخامت (mm)
۱۰۷	۵۰۵	نقره	اشکانی - ارد دوم	۲۸-۷ ق.م	۱۵/۲۰	۲۹/۲	۴

روی سکه: بیه رخ جبه ارد با سرمه اشکانی و گردبندی زیبا به شکل اسب بالدار
پشت سکه: تصویر الیه دستور در حال اها خوش گنم به شاه اشکانی که بر تخت نشسته در اطراف
تصویر کلمانی به خطاب یونانی به معنای شاه شاهان ارشک نیکوکار دادگستر ناصلار و دوستدار یونان در پایین
نوشته های تاریخ خوب سکه مطابق سال سلوکی به جسمه من خورد.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (mm)	فخامت (mm)
۱۰۸	۴۴۳	نقره	اشکانی - فرهاد چهارم	۲۸-۲ ق.م	۲	۲	۲۱/۰۸

روی سکه: بیه رخ سنت جب فرهاد چهارم را تصویر هلال ماه و ستاره روبرو صورت و تصویر پرنده ای که
حلقه ای قدرت بر دهن دارد در پشت سر شاه زده من شود.
پشت سکه: ارشک نشسته بر تخت با تیرو کمان در دست و علامت اختصاری صریحانه هگمتانه و اطراف
سکه کلماتی به خطاب یونانی به معنای: شاه شاهان ارشک نیکوکار دادگستر ناصلار و دوستدار یونان به جسمه
من خورد.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (mm)	فخامت (mm)
۱۰۹	۴۱۷	نقره	اشکانی - فرهاد چهارم	۲۸-۲ ق.م	۲/۱۰	۱۹	۳

روی سکه: بیه رخ جب فرهاد چهارم را تصویر هلال ماه و ستاره روبرو صورت و تصویر پرنده ای که حلقه
ای قدرت بر دهن دارد در پشت سر شاه زده من شود.
پشت سکه: ارشک نشسته بر تخت با تیرو کمان در دست و علامت اختصاری صریحانه هگمتانه و اطراف
سکه کلماتی به خطاب یونانی به معنای: شاه شاهان ارشک نیکوکار دادگستر ناصلار و دوستدار یونان به جسمه
من خورد.

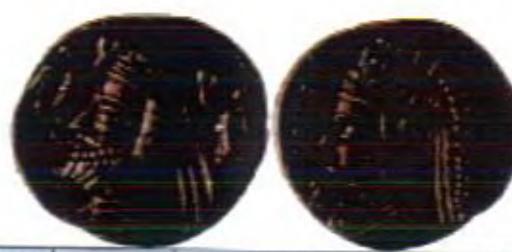
شکافت (mm)	قطر (cm)	وزن (gr)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره احوال	شماره سکه
۲/۵	۲/۲	۲/۸	۴-۳ ق.م	اشکانی - فرهد پنجم	نقره	۳۱۸	۱۱۰

روی سکه: نیم رخ چپ فرهد پنجم با تصویر دو فرشته در اطرافش که حلقه قدرت را بدمست دارد.
پشت سکه: ارتش نشسته بر تخت با تیرو کمان در دست و علامت اختصاری ضرایخانه هگمتانه و اطراف سکه کلماتی به خط یونانی به معنای: ساه شاهان ارتش نیکوکار دادگستر نامدار و دوستدار بونان به جشم می خورد.

شکافت (mm)	قطر (cm)	وزن (gr)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره احوال	شماره سکه
۲	۲/۴	۳/۶۰	۴-۲ ق.م	اشکانی - فرهد پنجم	نقره	۵۱۳	۱۱۱

روی سکه: نیم رخ چپ فرهد پنجم با تصویر دو فرشته در اطرافش که حلقه قدرت را بدمست دارد.
پشت سکه: نیم رخ چپ ملکه موزا با تاجی زیبا و مجلل که از سه طبقه تشکیل و مزین به انواع گوهر و مروارید است و علامت اختصاری ضرایخانه هگمتانه و کلماتی به خط یونانی در مقابل تصویر به معنای

شکافت (mm)	قطر (cm)	وزن (gr)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره احوال	شماره سکه
۲/۵	۲/۱	۳/۸۰	۴-۲ ق.م	اشکانی - فرهد پنجم	نقره	۵۲۹	۱۱۲

روی سکه: نیم رخ چپ فرهد پنجم با تصویر دو فرشته در اطرافش که حلقه قدرت را بدمست دارد.
پشت سکه: نیم رخ چپ ملکه موزا با تاجی زیبا و مجلل که از سه طبقه تشکیل و مزین به انواع گوهر و مروارید است و علامت اختصاری ضرایخانه هگمتانه و کلماتی به خط یونانی در مقابل تصویر به معنای

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۱۳	۳۲۵	نقره	اشکانی - فرهد پنجم	۴-۳ م	۱۴۲	۲	۲/۵

روزی سکه: نیم رخ چپ فرهد اگر یا سریندو گردنه زیبایی به شکل اسب بالدار
پشت سکه: تصویر الده زعیتر در حال اهدا خوش نگدم به شاه اشکانی که بر نخست نشسته در اطراف
تصویر کلماتی به خط بونانی به معنای شاه شاهان ارشک نیکوکار دادگستر نامدار و دوستدار بونان / در یادین
نوشته ها تاریخ ضرب سکه مطابق سال ۳۱۶ میلادی و برابر با سال ۴ م به چشم می خورد.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۱۴	۳۲۷	نقره	اشکانی - گودرز	۴۰-۵۱	۲/۲	۲	۲/۱
۱۱۵	۳ عدد	نقره	اشکانی - گودرز	۴۰-۵۱	۲/۳	۲	۲/۲
۱۱۶	۳ عدد	نقره	اشکانی - گودرز	۴۰-۵۱	۲/۵	۲	۲/۴

روزی سکه: نیم رخ چپ گودرز دوم با سریند
پشت سکه: ارشک با تبر و کمانی به دست نشسته و علامت اختصاری ضرایخانه هگمتانه و کلماتی به خط
بونانی در اطراف تصویر به معنای: شاه شاهان ارشک نیکوکار دادگستر نامدار و دوستدار بونان

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۱۷	۴۲۱	نقره	اشکانی- سوتون دوم	۵۱	۲/۶	۲/۲۵	۲/۵
۱۱۸	۳ عدد	نقره	اشکانی- سوتون دوم	۵۱	۲/۴	۲/۱۵	۲
۱۱۹	۳ عدد	نقره	اشکانی- سوتون دوم	۵۱	۲/۵	۲/۲	۲/۵

روزی سکه: تصویر تمام رخ و نوبن دوم با تاج پارتی و دو ستاره در اطراف تصویر
پشت سکه: ارشک با تبر و کمانی به دست نشسته و علامت اختصاری ضرایخانه هگمتانه و کلماتی به خط
بونانی در اطراف تصویر به معنای: شاه شاهان ارشک نیکوکار دادگستر نامدار و دوستدار بونان به چشم می
خورد.

شکافت (mm)	قطر (cm)	وزن (gr)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اموال	شماره سکه
۲/۲	۲/۲	۲/۷۰	۵۵۵-۵۸	اشکانی - وردان دوم	نفره	۴۲۸	۱۲۰

روی سکه: نیم رخ چپ وردان دوم با سریند
پشت سکه: ارشک با تبروکمانی به دست نشسته و علامت اختصاری خرابخانه هگمتانه و کلمانی به خط
بوناتی در اطراف تصویر به معنای: شاه شاهان ارشک نیکوکار دادگستر نامدار و دوستدار بونان به چشم می
خورد.

شکافت (mm)	قطر (cm)	وزن (gr)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اموال	شماره سکه
۲/۱	۲/۱	۳/۵۰	۷۷۸-۱۰۵	اشکانی - پاکر دوم	نفره	۴۱۹	۱۲۱

روی سکه: تصویر نیم رخ چپ پاکر بدون ریش با سریندی ساده
پشت سکه: ارشک با تبروکمانی به دست نشسته و علامت اختصاری خرابخانه هگمتانه و کلمانی به خط
بوناتی در اطراف تصویر به معنای: شاه شاهان ارشک نیکوکار دادگستر نامدار و دوستدار بونان به چشم می
خورد.

شکافت (mm)	قطر (cm)	وزن (gr)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اموال	شماره سکه
۲/۲	۲/۰۲	۳/۶۰	۷۷۸-۱۰۵	اشکانی - پاکر دوم	نفره	۵۲۶	۱۲۲

روی سکه: تصویر نیم رخ چپ پاکر بدون ریش با سریندی ساده
پشت سکه: ارشک با تبروکمانی به دست نشسته و علامت اختصاری خرابخانه هگمتانه و کلمانی به خط
بوناتی در اطراف تصویر به معنای: شاه شاهان ارشک نیکوکار دادگستر نامدار و دوستدار بونان به چشم می
خورد.

شکافت (mm)	قطر (cm)	وزن (gr)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اموال	شماره سکه
۲	۲/۲	۲/۸۰	۷۷۸-۱۰۵	اشکانی - پاکر دوم	نفره	۴۴۲	۱۲۳

روی سکه: نیم رخ چپ پاکر دوم با تاج یاری مزین شده به جواهرات
پشت سکه: ارشک با تبروکمانی به دست نشسته و علامت اختصاری خرابخانه هگمتانه و کلمانی به خط
بوناتی در اطراف تصویر به معنای: شاه شاهان ارشک نیکوکار دادگستر نامدار و دوستدار بونان به چشم می
خورد.

شماره سکه	شماره اموال	شماره تاریخی	جنس	سال ضرب	قطر (cm)	وزن (gr)	ضخامت (mm)
۱۲۴	۴۲۰	نقره	اشکانی - پارتا ماسپاس	م ۱۱۶	۲	۲/۵۰	۲/۵

روی سکه: نیم رخ چب با تاج پارتنی هرین به گوهر و جواهرات پشت سکه: ارشک با تیز و کمانی به دست نشنه و علامت اختصاری خرابخانه هگمنانه و کلماتی به خط یونانی در اطراف تصویر به معنای: شاه شاهان ارشک نیکوکار دادگستر نامدار و دوستدار یونان به چشم من خورد.

شماره سکه	شماره اموال	شماره تاریخی	جنس	سال ضرب	قطر (cm)	وزن (gr)	ضخامت (mm)
۱۲۵	۴۲۵	نقره	اشکانی - Mehrdad چهارم	م ۱۴۰-۱۳۹	۲/۲۵	۲/۷	۲/۵

روی سکه: نیم رخ چب Mehrdad چهارم با سریند پشت سکه: ارشک با تیز و کمانی به دست نشنه و علامت اختصاری خرابخانه هگمنانه و کلماتی به خط یونانی در اطراف تصویر به معنای: شاه شاهان ارشک نیکوکار دادگستر نامدار و دوستدار یونان به چشم من خورد.

شماره سکه	شماره اموال	شماره تاریخی	جنس	سال ضرب	قطر (cm)	وزن (gr)	ضخامت (mm)
۱۲۷	۴۳۹	نقره	اشکانی - بلاش چهارم	م ۱۹۱-۱۴۷	۲/۱	۲/۹۰	۲/۵

روی سکه: نیم رخ چب بلاش چهارم با تاج اشکانی هرین به جواهرات پشت سکه: ارشک با تیز و کمانی به دست نشنه و علامت اختصاری خرابخانه هگمنانه و کلماتی به خط یونانی در اطراف تصویر به معنای: شاه شاهان ارشک نیکوکار دادگستر نامدار و دوستدار یونان به چشم من خورد.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	فتخامت (mm)
۱۲۸	۴۴-	نقره	اشکانی - پلاش چهارم	۱۹۱-۱۲۷ م	۲/۷	۲/۱۱	۲/۱
۱۲۹	۵۵۲	نقره	اشکانی - پلاش چهارم	۱۹۱-۱۲۷ م	۲/۷	۲/۱	۲/۲

روی سکه: بیم رخ چب پلاش چهارم با تاج اشکانی مزین به جواهرات
پشت سکه: ارشک با تیروکمانی به دست نشسته و علامت اختصاری فرایخانه هگمتانه و کلماتی به خط
يونانی در اطراف تصویر به معنای: شاه شاهان ارشک پیکوکار نادگستر نادر و دوستدار یونان به جسمه من
خورد.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	فتخامت (mm)
۱۳۰	۳۳۶	نقره	اشکانی - پلاش چهارم	۱۹۱-۱۲۷ م	۱۲/۷	۲/۷۳	۴

روی سکه: بیم رخ چب پلاش چهارم با تاج پارسی و پشت سرش حرف H
پشت سکه: تصویر الپه نی شه در حالی که حلقه شهریاری را به شاه اشکانی که بر تخت نشسته تقدیم
میکند و در اطراف تصویر کلماتی به خط یونانی به معنای: شاه شاهان ارشک پلاش نادر نادل نادر و دوستدار
یونان / ضرب شهر سلوکیه و به حروف یونانی سال ضرب سکه مطابق سال ۴۸۹ سلوکی و برابر سال ۱۷۸ م

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	فتخامت (mm)
۱۳۱	۵۰۸	نقره	اشکانی - پلاش پنجم	۲۰۸-۱۹۱ م	۲/۶۰	۱/۹	۳

روی سکه: تصویر نعام رخ نز بیم تنه پلاش پنجم با لایس مخصوص مو در سه قسمت و رسی ملت
شکل بلند
پشت سکه: ارشک با تیروکمانی به دست نشسته و علامت اختصاری فرایخانه هگمتانه و کلماتی به خط
يونانی در اطراف تصویر به معنای: شاه شاهان ارشک / نام پلاش به خط آرامی (پهلوی اشکانی) به عنوان
ولکنی ملکا به معنی پلاش شاه به چشم می خورد.

شماره سکه	شماره احوال	شماره ستاره	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن	قطر	ضخامت
۱۲۲	۴۹	۴۹	نقره	الیمایی - کامناسکیرس یازدهم	۲۸-۴۴ق.م	۲/۵	۱/۲	۳

روی سکه: نیم رخ چپ کامناسکیرس یازدهم که پشت سرپ تصویر ستاره و لنگر الیمایی قرار دارد.
پشت سکه: نقش سرو دیسه شاه پیشین و در اطراف آن کلماتی تاخوانا به خط یونانی

شماره سکه	شماره احوال	شماره ستاره	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن	قطر	ضخامت
۱۲۳	۴۸	۴۸	مس	الیمایی - کامناسکیرس سیزدهم	۱۰-۲۰ق.م	۱۵/۵	۲/۲	۴

روی سکه: نیم رخ چپ کامناسکیرس سیزدهم و تصویر ماد و ستاره و لنگر الیمایی در پشت سرپ
پشت سکه: نقش سرو دیسه شاه پیشین و در اطراف آن کلماتی تاخوانا به خط یونانی

سکه های رام

شماره موالی	شماره سکه	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	فتخامت (mm)
۱۳۴	۳۶	نقره	شاهان بارس - هورز	۱۶/۸	۲/۷۵	۳/۲	۵/۵
۱۳۵	۳۷	نقره	شاهان بارس - هورز	۱۶/۷	۲/۷۵	۳/۲	۴

روی سکه: نیم رخ راست هورز با کلاه باشلقی و دهان بوس
پشت سکه: تصویر آتشدان رزتست و در کنار آن فرماتروا بر رادای بلند. نیمه مغان با باشلق و دهان بوس در
حالی که به نشان احترام دست راست خود را بلند کرده است استاده است و در اطراف آن کلمات به خط
آرامی آمده به معنای: هورز فرماتروا از ایزدان

شماره موالی	شماره سکه	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	فتخامت (mm)
۱۲۶	۳۵۴	نقره	شاهان بارس - توغرادات اول	۱۶/۸	۳۳۰	۳	۷

روی سکه: تصویر نیم رخ راست اتوغرادات اول با کلاه باشلقی و دهان بوس
پشت سکه: تصویر آتشدان رزتست و در کنار آن فرماتروا با رادای بلند نیمه مغان با باشلق و دهان بوس در
حالی که به نشان احترام دست راست خود را بلند کرده است دیده می شود و در اطراف آن کلمات به خط
آرامی آمده به معنای: اتوغرادات فرماتروا از ایزدان / در بالای آتشدان تصویر فروهر دیده می شود.

شماره موالی	شماره سکه	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	فتخامت (mm)
۱۳۷	۲۸۲	نقره	شاهان بارس - تاریوش دوم	۹۰	۳/۶۰	۲/۲	۱/۵

روی سکه: نقش نیم رخ جب داریوش دوم با تاج باری
پشت سکه: تصویر فرماتروا در حال عبادت در برابر آتشدان در حالی که پرشنی در دست دارد و در اطراف
تصویر کلماتی ناخوانا به خط آرامی دیده می شود

شکمانت (mm)	قطر (mm)	وزن (گرم)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اموال	شماره سکه
۳	۲/۶	۸/۸۰	۵۷۵ق.م	کوشانی-سasanی	نقره	۲۷	۱۳۸

روی سکه: تصویر سوارکاری روی اسب با تیزه در دست و خطوط میانی در اطراف تصویر
پشت سکه: تصویر الهه با خوش خرما در دست و خطوط میانی در اطراف

شکمانت (mm)	قطر (mm)	وزن (گرم)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اموال	شماره سکه
۴	۲	۷/۲۰	۱۵۲-۱۲۷م	کوشانی-کاشیکا اول	طلاء	۱۶۵	۱۳۹

روی سکه: کاشیکا با انتشار کوچک در مقابلش
پشت سکه: فردی ایستاده و عصای قدرت را در دست دارد و در اطرافش کلماتی به خط میانی

شکمانت (mm)	قطر (mm)	وزن (گرم)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اموال	شماره سکه
۲/۵	۲۱۱	۷/۹۰	۲۲۵-۱۹۲م	کوشانی-واسودرا اول	طلاء	۱۶۴	۱۴۰

روی سکه: پادشاه ایستاده با تیزه ای به دست و در اطرافش کلماتی ناخوانا
پشت سکه: پادشاه سوار بر حیوانی مثل گاو و کلماتی ناخوانا در اطرافش

امبراطوری ساسانیان

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (mm)	ضخامت (mm)
۱۴۱	۲۰۲۲	نقشه	ساسانی - اردشیر اول	۲۲۳-۲۲۰ م	۱/۶۰	۱/۸	۱/۱۴

روی سکه: نقش نیم رخ راست اردشیر اول با تاج پیارست و اطرافش کلماتی به خط پهلوی به معنای (مزدابرست خدایگان اردشیر شاهنشاه ایران)

پشت سکه: تصویر آتشدان که شعله های آتش بروی پایه اصلی و ستونی بلند به زبانه می کشد و پایه ای جانبی آتشدان در دو طرف به شکل دست های شیر بروی دو مجسمه قرار گرفته است. اطراف آن کلماتی به خط پهلوی به معنای (آتش اردشیر) نقر شده است.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (mm)	ضخامت (mm)
۱۴۲	۲۸۳	نقشه	ساسانی - اردشیر اول	۲۲۴-۲۲۰ م	۴/۲۰	۲/۵	۱/۵

روی سکه: نیم رخ اردشیر به سمت راست با تاج کروی مزین که اطرافش کلماتی به خط پهلوی به معنای (مزدابرست خدایگان اردشیر شاهنشاه ایران که چهره از ایزدان دارد) نوشته شده است.

پشت سکه: تصویر آتشدان که شعله های آتش بروی پایه اصلی و ستونی بلند به زبانه می کشد و پایه ای جانبی آتشدان در دو طرف به شکل دست های شیر بروی دو مجسمه قرار گرفته است. اطراف آن کلماتی به خط پهلوی به معنای (آتش اردشیر) نقر شده است.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (mm)	ضخامت (mm)
۱۴۳	۲۰۰۷	نقشه	ساسانی - اردشیر اول	۲۲۴-۲۲۰ م	۴/۱۰	۲/۵	۲

روی سکه: نیم رخ اردشیر به سمت راست با تاج کروی مزین با موهای باز که اطرافش کلماتی به خط پهلوی به معنای (مزدابرست خدایگان اردشیر شاهنشاه ایران که چهره از ایزدان دارد) نوشته شده است.

پشت سکه: تصویر آتشدان که شعله های آتش بروی پایه اصلی و ستونی بلند به زبانه می کشد و پایه ای جانبی آتشدان در دو طرف به شکل دست های شیر بروی دو مجسمه قرار گرفته است. اطراف آن کلماتی به خط پهلوی به معنای (آتش اردشیر) نقر شده است.

شماره سکه	شماره اموال	نمایه	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۴۴	۲۰۹۳	نقره	ساسانی - اردشیر اول	م ۲۲۴-۲۲۰	۲۱/۸	۴/۲۰	۲/۸	۱/۵

روز سکه: نیم رخ اردشیر به سمت راست با تاج کوروی مزین با موهای باز که اطرافش کلامی به خط پهلوی به معنای (امزادپرست خدابگان اردشیر شاهنشاه ایران که چهره از ایزدان دارد) نوشته شده است.
پشت سکه: تصویر آتشدان که شعله های آتش ببروی پایه اصلی و ستونی بلند به زبانه می کشد و پایه ای جانبی آتشدان در دو طرف به شکل دست های شیر ببروی دو مجسمه قرار گرفته است. اطراف آن کلامی به خط پهلوی به معنای (آتش اردشیر) نقر شده است.

شماره سکه	شماره اموال	نمایه	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۴۵	۵۳۳	نقره	ساسانی - اردشیر اول	م ۲۲۴-۲۲۰	۲/۵	۴/۲۰	۲/۵	۲

روز سکه: نیم رخ اردشیر به سمت راست با تاج کنگره دار و اطرافش کلامی به خط پهلوی به معنای (امزادپرست خدابگان اردشیر شاهنشاه ایران که چهره از ایزدان دارد) نوشته شده است.
پشت سکه: تصویر آتشدان که شعله های آتش ببروی پایه اصلی و ستونی بلند به زبانه می کشد و پایه ای جانبی آتشدان در دو طرف به شکل دست های شیر ببروی دو مجسمه قرار گرفته است. اطراف آن کلامی به خط پهلوی به معنای (آتش اردشیر) نقر شده است.

شماره سکه	شماره اموال	نمایه	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۴۶	۲۱۳۴	طلا	ساسانی - اردشیر اول	م ۲۲۴-۲۲۰	۲/۸۵	۳/۶۰	۲/۸۵	۴/۵

روز سکه: نیم رخ اردشیر به سمت راست با تاج کوروی مزین به جواهرات با موهای باز که اطرافش کلامی به خط پهلوی به معنای (امزادپرست خدابگان اردشیر شاهنشاه ایران که چهره از ایزدان دارد) نوشته شده است.

پشت سکه: تصویر آتشدان که شعله های آتش ببروی پایه اصلی و ستونی بلند به زبانه می کشد و پایه ای جانبی آتشدان در دو طرف به شکل دست های شیر ببروی دو مجسمه قرار گرفته است. اطراف آن کلامی به خط پهلوی به معنای (آتش اردشیر) نقر شده است.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	شکافت (mm)
۱۳۷	۲۱۰۲	نقره	ساسانی - شاپور اول	۲۷۱-۲۴۰م	۴/۱۰	۲/۴۵	۲

روی سکه: نیم رخ راست شاپور اول با تاج کنگره دار و گویی بر روی آن، خطوط پهلوی در اطراف سکه به معنای: مزدابرست ، خدایگان، شاپور شاهنشاه ایران که چهره از ایزدانی دارد.
 پشت سکه: تصویر آتشدان و در کنار آن دو شخصیت ایستاده با عصا (سمت راست، پیکره شاه و سمت چپ ، پیکره اهدا کننده حلقه قدرت) و اطراف تصویر کلماتی به خط پهلوی به معنای: آتش شاپور ، نقره شده است.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	شکافت (mm)
۱۲۸	۲۰۰۳	نقره	ساسانی - شاپور اول	۲۷۱-۲۴۰م	۴/۲۰	۲/۳	۱/۵

روی سکه: نیم رخ راست شاپور اول با تاج کنگره دار و گویی بر روی آن، خطوط پهلوی در اطراف سکه به معنای: مزدابرست ، خدایگان، شاپور شاهنشاه ایران که چهره از ایزدانی دارد.
 پشت سکه: تصویر آتشدان و در کنار آن دو شخصیت ایستاده با عصا (سمت راست، پیکره شاه و سمت چپ ، پیکره اهدا کننده حلقه قدرت) و اطراف تصویر کلماتی به خط پهلوی به معنای: آتش شاپور ، نقره شده است.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	شکافت (mm)
۱۴۹	۱۱۸	نقره	ساسانی - شاپور اول	۲۷۱-۲۴۰م	۴	۲/۲۵	۲

روی سکه: نیم رخ راست شاپور اول با تاج کنگره دار و گویی بر روی آن، خطوط پهلوی در اطراف سکه به معنای: مزدابرست ، خدایگان، شاپور شاهنشاه ایران که چهره از ایزدانی دارد.
 پشت سکه: تصویر آتشدان و در کنار آن دو شخصیت ایستاده با عصا (سمت راست، پیکره شاه و سمت چپ ، پیکره اهدا کننده حلقه قدرت) و اطراف تصویر کلماتی به خط پهلوی به معنای: آتش شاپور ، نقره شده است.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	شکمانت (mm)
۱۵۰	۱۲۹	نقره	ساسانی - شاپور اول	۲۶۰-۲۷۱	۳/۷۰	۲/۶	۱/۵

روی سکه: نیم رخ راست شاپور اول با تاج کنگره دار و گوشی بر روی آن، خطوط پهلوی در اطراف سکه به معنای: مزدابرست، خدایگان، شاپور شاهنشاه ایران که چهره از ایزدانی دارد.
پشت سکه: تصویر آتشدان و در کنار آن دو شخصیت ایستاده با عصا (سمت راست، پیکره شاه و سمت چپ، پیکره اهدا کننده حلقه قدرت و در طرفین آتشدان حلقه قدرت و حلقه روپاندار) و اطراف تصویر کلماتی به خط پهلوی به معنای: آتش شاپور، نقره شده است.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	شکمانت (mm)
۱۵۱	۲۰۰۴	نقره	ساسانی - شاپور اول	۲۶۰-۲۷۱	۴/۱۰	۲/۶	۱/۵

روی سکه: نیم رخ راست شاپور اول با تاج کنگره دار و گوشی بر روی آن، خطوط پهلوی در اطراف سکه به معنای: مزدابرست، خدایگان، شاپور شاهنشاه ایران که چهره از ایزدانی دارد.
پشت سکه: تصویر آتشدان و در کنار آن دو شخصیت ایستاده با عصا (سمت راست، پیکره شاه و سمت چپ، پیکره اهدا کننده حلقه قدرت) و اطراف تصویر کلماتی به خط پهلوی به معنای: آتش شاپور، نقره شده است.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	شکمانت (mm)
۱۵۲	۲۰۱۲	نقره	ساسانی - شاپور اول	۲۶۰-۲۷۱	۴/۱۰	۲/۵	۱

روی سکه: نیم رخ راست شاپور اول با تاج کنگره دار و گوشی بر روی آن، خطوط پهلوی در اطراف سکه به معنای: مزدابرست، خدایگان، شاپور شاهنشاه ایران که چهره از ایزدانی دارد.
پشت سکه: تصویر آتشدان و در کنار آن دو شخصیت ایستاده با عصا (سمت راست، پیکره شاه و سمت چپ، پیکره اهدا کننده حلقه قدرت) و اطراف تصویر کلماتی به خط پهلوی به معنای: آتش شاپور، نقره شده است.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۵۳	۲۰۰۵	نقره	ساسانی - شاپور اول	۲۷۱-۲۴۰ م	۴/۱۰	۲/۶۵	۱

روی سکه: نیم رخ راست شاپور اول با تاج کنگره دار و گویی بر روی آن، خطوط پهلوی در اطراف سکه به معنای: مزدابرست ، خدایگان، شاپور شاهنشاه ایران که چهره از ایزدانی دارد.
پشت سکه: تصویر آتشدان و در کنار آن دو شخصیت ایستاده با عصا (سمت راست، پیکره شاه و سمت چپ ، پیکره اهدا کننده حلقه قدرت) و اطراف تصویر کلماتی به خط پهلوی به معنای: آتش شاپور ، نقره شده است.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۵۴	۲۱۳۳	طلاء	ساسانی - شاپور اول	۲۷۱-۲۴۰ م	۷/۵۰	۲/۱	۲

روی سکه: نیم رخ راست شاپور اول با تاج کنگره دار و گویی بر روی آن، خطوط پهلوی در اطراف سکه به معنای: مزدابرست ، خدایگان، شاپور شاهنشاه ایران که چهره از ایزدانی دارد.
پشت سکه: تصویر آتشدان و در کنار آن دو شخصیت ایستاده با عصا (سمت راست، پیکره شاه و سمت چپ ، پیکره اهدا کننده حلقه قدرت و سمت چپ شعله آتش تصویر حلقه روباندار) و اطراف تصویر کلماتی به خط پهلوی به معنای: آتش شاپور ، نقره شده است.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۵۵	۱۲۰	نقره	ساسانی - بهرام اول	۲۷۶-۲۷۳ م	۳/۸۰	۲/۵	۱/۵

روی سکه: نیم رخ راست بهرام اول که بر سرش تاجی با شعاع خورشید گون که گوی کروی، شکلی بروی آن قرار دارد دیده می شود و در اطراف تصویر کلماتی به خطوط پهلوی به معنای (مزدابرست خدایگان بهرام شاهنشاه ایران که چهره از ایزدان دارد) دیده می شود.
پشت سکه: تصویر آتشدان در وسط و دو نفر ایستاده در کنار آن با عصایی در دست (اهورا مزدا و شاهنشاه) و اطراف آن کلماتی به خط پهلوی به معنای: آتش بهرام ، نقر شده است.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۵۶	۱۲۲	نقره	ساسانی - بهرام اول	۲۷۳-۲۷۶ م	.۴۹۰	.۱/۴	۱

روی سکه: نیم رخ راست بهرام اول که بر سرش تاج با شعاع خورشید گون که گوی کروی شکلی بروی آن قرار دارد دیده می شود و در اطراف تصویرش کلماتی به خطوط پهلوی به معنای (مزدابرست خدایگان بهرام شاهنشاه ایران که چهره از ایزدان دارد) دیده می شود.

پشت سکه: تصویر آتشدان در وسط و دونفر ایستاده در کنار آن با عصایی در دست (اهورا مزدا و شاهنشاه) و اطراف آن کلماتی به خط پهلوی به معنای: آتش بهرام ، نقر شده است.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۵۷	۱۵۹	طلاء	ساسانی - بهرام اول	۲۷۳-۲۷۶	.۱۰۰	.۲/۳	۲

روی سکه: نیم رخ راست بهرام اول که بر سرش تاج با شعاع خورشید گون که گوی کروی شکلی بروی آن قرار دارد دیده می شود و در اطراف تصویرش کلماتی به خطوط پهلوی به معنای (مزدابرست خدایگان بهرام شاهنشاه ایران و ایران که چهره از ایزدان دارد) دیده می شود.

پشت سکه: تصویر آتشدان در وسط و دونفر ایستاده در کنار آن با عصایی در دست (اهورا مزدا و شاهنشاه) و اطراف آن کلماتی به خط پهلوی به معنای: آتش بهرام ، نقر شده است.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۵۸	۱۲۸	نقره	ساسانی - بهرام دوم	۲۹۳-۲۹۶	.۱۰	.۲/۶	۲

روی سکه: نیم رخ راست بهرام دوم یا تاج بالدار که گوی کروی شکل بروی آن قرار دارد و موهای باز در پشت سر و کلماتی به خط پهلوی در اطراف تصویر به معنای (مزدابرست خدایگان بهرام شاهنشاه ایران و ایران که چهره از ایزدان دارد)

پشت سکه: نقش آتشدان و دونفر ایستاده با عصا در کنار آن (اهورامزدا و شاهنشاه) و کلماتی به خط پهلوی به معنای: آتش بهرام

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۵۹	۶۲	نقره	ساسانی - بهرام دوم	۲۷۶-۲۹۳ م	۲/۵	۲/۵۵	۱/۵

روی سکه: نیم رخ راست بهرام دوم با تاج بالدار که گوی کوروی شکل ببروی آن قرار دارد و موهای باز در پشت سر و کلماتی به خط پهلوی در اطراف تصویر به معنای (مزدایپرست خدایگان بهرام شاهنشاه ایران و ایران که چهره از ایزدان دارد)
پشت سکه: نقش آتشدان و دو نفر ایستاده با عصا در کتار آن (اهورامزدا و شاهنشاه) و کلماتی به خط پهلوی به معنای: آتش بهرام

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۶۰	۲۰۳۸	نقره	ساسانی - بهرام دوم	۲۷۶-۲۹۳ م	۴	۲/۵۱	۱/۵

روی سکه: نیم رخ راست بهرام دوم با تاج بالدار که گوی کوروی شکل ببروی آن قرار دارد و موهای باز در پشت سر و کلماتی به خط پهلوی در اطراف تصویر به معنای (مزدایپرست خدایگان بهرام شاهنشاه ایران و ایران که چهره از ایزدان دارد)
پشت سکه: نقش آتشدان و دو نفر ایستاده با عصا در کتار آن (اهورامزدا و شاهنشاه) و کلماتی به خط پهلوی به معنای: آتش بهرام

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۶۱	۲۰۳۶	نقره	ساسانی - بهرام دوم	۲۷۶-۲۹۳ م	۴/۲۰	۲/۷	۱/۵

روی سکه: نیم رخ راست بهرام دوم با تاج بالدار که گوی کوروی شکل ببروی آن قرار دارد و موهای باز در پشت سر که روپریوش و یمهد قرار دارد و کلماتی به خط پهلوی در اطراف تصویر به معنای (مزدایپرست خدایگان بهرام شاهنشاه ایران و ایران که چهره از ایزدان دارد)
پشت سکه: نقش آتشدان و دو نفر ایستاده با عصا در کتار آن (اهورامزدا و شاهنشاه) و کلماتی به خط پهلوی به معنای: آتش بهرام

شکافات mm	قطر mm	وزن گیم	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اموال	شماره سکه
۱/۵	۲۷/۶	۴/۱	۳۷۶-۳۹۳ م	ساسانی-پهرام دوم	نقره	۲۱۴۹	۱۶۲

روی سکه: نیم رخ راست پهram دوم و ملکه که در مقابل آن ها نم رخ چب و لیجهده قرار دارد (تاج ملکه و لیجهده مزین به سر جوان می باشد و تاج پهram دوم بالدار که گویی کروی بر روی آن قرار داد) در اطراف تصویر کلماتی به خط پهلوی به معنای: مزادیرست خدابگان پهram شاهنشاه ایران و ایران که چهره از ایزدان دارد

پشت سکه: نقش اتشدان با دو نفر ایستاده در کتار آن ، سمت راست ملکه در حال اهدا حلقه قدرت / سمت چب : پهram دوم در حال دریافت حلقه قدرت (سمت چب شعله های اتش تصویر حلقه رو باندار و در سمت راست نقش هلال ماه مشهود است) در اطراف آن کلماتی به خط پهلوی به معنای : اتش پهram ، دیده می شود.

شکافات mm	قطر mm	وزن گیم	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اموال	شماره سکه
۱	۲۷/۸	۳۱/۰	۳۷۶-۳۹۳ م	ساسانی-پهram دوم	نقره	۳۴۱	۱۶۳

روی سکه: نیم رخ راست پهram دوم و ملکه که در مقابل آن ها نم رخ چب و لیجهده قرار دارد (تاج ملکه و لیجهده مزین به سر جوان می باشد و تاج پهram دوم بالدار که گویی کروی بر روی آن قرار داد) در اطراف تصویر کلماتی به خط پهلوی به معنای: مزادیرست خدابگان پهram شاهنشاه ایران و ایران که چهره از ایزدان دارد.

پشت سکه: نقش اتشدان با دو نفر ایستاده در کتار آن ، سمت راست ملکه در حال اهدا حلقه قدرت / سمت چب : پهram دوم در حال دریافت حلقه قدرت (سمت چب شعله های اتش تصویر حلقه رو باندار دیده می شود) در اطراف آن کلماتی به خط پهلوی به معنای : اتش پهram ، دیده می شود.

شماره سکه	شماره احوال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	فتخامت (mm)
۱۶۴	۲۰۳۲	نقره	ساسانی - بهرام دوم	۲۷۶-۲۹۲ م	۲۹۰	۲۱/۸	۱

روی سکه: نیم رخ راست بهرام دوم و ملکه که در مقابل آن ها نیم رخ چپ و لیجهده فراردارد (تاج ملکه و لیجهده مزین به سرخیوان می باشد و تاج بهرام دوم بالدار که گویی کروی بر روی آن فرارداد) در اطراف تصویر کلامی به خط پهلوی به معنای : مزدابرست خدایگان بهرام شاهنشاه ایران و ایران که چهره از ایزدان دارد.

پشت سکه: اشdan و دونفر ایستاده در کنار آن عصا به دست (اهورا مزدا و شاهنشاه) در کنار شعله های آتش ، حلقه روپاندار نفس دارد) در اطراف کلامی به خط پهلوی به معنای : آتش بهرام

شماره سکه	شماره احوال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	فتخامت (mm)
۱۶۵	۱۶۰	طلاء	ساسانی - بهرام دوم	۲۷۶-۲۹۳ م	۷/۲۰	۲	۲

روی سکه: نیم رخ راست بهرام دوم با تاج بالدار که گویی کروی آن فرار دارد و موهای باز در بشت سر و کلامی به خط پهلوی در اطراف تصویر به معنای (مزدابرست خدایگان بهرام شاهنشاه ایران و ایران که چهره از ایزدان دارد)

پشت سکه: نقش اشdan و دونفر ایستاده با عصا در کنار آن (اهورامزدا و شاهنشاه) که بر روی تنه اشdan تصویر حلقه روپاندار نفس شده است و کلامی به خط پهلوی به معنای : آتش بهرام منشاهده من شود.

شماره سکه	شماره احوال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	فتخامت (mm)
۱۶۶	۲۱۳۸	طلاء	ساسانی - نرسی	۲۹۳-۳۰۳ م	۷/۲۰	۲/۲	۱/۵

روی سکه: نیم رخ نرسی به سمت راست با موهای بلند و مرتب در بشت سر و ناخن گویی دار مزین به برگ زینون، خطوط پهلوی در اطراف سکه به معنای : مزدابرست خدایگان نرسی شاهنشاه ایران و ایران که چهره از ایزدان دارد.

پشت سکه: تصویر اشdan در وسط و دونفر ایستاده در کنار آن در حال عبادت که برسمی در دست دارد (شاهنشاه و مود) سمت چپ شعله آتش حلقه روپاندار و در اطراف تصاویر کلامی به خط پهلوی به معنای آتش نرسی، مشهود است.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن ضرب	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۶۷	۵۱	نقره	ساسانی - هرمز دوم	م ۳۰۹-۳۰۴	۲/۸۰	۲/۸	۱/۵

روی سکه: نیم رخ راست هرمز دوم با تاج بالدار که بر آن سر عقایی که مرواریدی به دهان دارد و گویی کروی شکل نقش شده است و در اطراف آن کلماتی به خط پهلوی به معنای: مزدابرست خدایگان اهورمزد شاهنشاه ایران و اتیران که جهره از ایزدان دارد.

پشت سکه: نقش آتشدان در وسط با دو نفر در کنار آن ایستاده در حال عبادت که برسی در دست داردند (شاهنشاه و موبید) در وسط شعله های آتش تصویر ایزد بهرام دیده می شود؛ در اطراف تصاویر کلماتی به خط پهلوی به معنای (آتش هرمزد) دیده می شود.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن ضرب	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۶۸	۲۰۳۷	نقره	ساسانی - هرمز دوم	م ۳۰۹-۳۰۴	۲	۲/۶۱	۱/۲

روی سکه: نیم رخ راست هرمز دوم با تاج بالدار که بر آن سر عقایی که مرواریدی به دهان دارد و گویی کروی شکل نقش شده است و در اطراف آن کلماتی به خط پهلوی به معنای: مزدابرست خدایگان اهورمزد شاهنشاه ایران و اتیران که جهره از ایزدان دارد.

پشت سکه: نقش آتشدان در وسط با دو نفر در کنار آن ایستاده در حال عبادت که برسی در دست داردند (شاهنشاه و موبید) در وسط شعله های آتش تصویر ایزد بهرام دیده می شود؛ در اطراف تصاویر کلماتی به خط پهلوی به معنای (آتش هرمزد) دیده می شود.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن ضرب	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۶۹	۲۱۲۸	طلاء	ساسانی - هرمز دوم	م ۳۰۹-۳۰۴	۷/۰۸	۷/۲	۱/۵

روی سکه: نیم رخ راست هرمز دوم با تاج بالدار که بر آن سر عقایی که مرواریدی به دهان دارد و گویی کروی شکل نقش شده است و در اطراف آن کلماتی به خط پهلوی به معنای: مزدابرست خدایگان اهورمزد شاهنشاه ایران و اتیران که جهره از ایزدان دارد.

پشت سکه: نقش آتشدان در وسط با دو نفر در کنار آن ایستاده در حال عبادت که برسی در دست داردند (شاهنشاه و موبید) در وسط شعله های آتش تصویر ایزد بهرام دیده می شود؛ در اطراف تصاویر کلماتی به خط پهلوی به معنای (آتش هرمزد) دیده می شود.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (mm)	ضخامت (mm)
۱۷۱	۱۲۲	نقره	ساسانی - شاپور دوم	۳۰۹-۳۷۹ م	۴/۱۰	۲/۲	۲

روی سکه: نیم رخ راست شاپور دوم با تاج کنگره دار که گویی کوروی بزرگی آن قرار دارد و در اطرافش کلماتی به خط پهلوی به معنای: (خدایگان شاپور شاهنشاه ایران)
پشت سکه: تصویر آتشدان با دو نفر در کنار آن در حال عبادت که برسمی در دست دارند و تصویر ایزد مهر در شعله آتش دیده می شود

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (mm)	ضخامت (mm)
۱۷۲	۲۰۴۳	نقره	ساسانی - شاپور دوم	۳۰۹-۳۷۹	۴	۲/۲۸	۱/۵

روی سکه: نیم رخ راست شاپور دوم با تاج کنگره دار که گویی کوروی بزرگی آن قرار دارد و در اطرافش کلماتی به خط پهلوی به معنای: (خدایگان شاپور شاهنشاه ایران)
پشت سکه: تصویر آتشدان با دو نفر در کنار آن در حال عبادت که برسمی در دست دارند و تصویر ایزد مهر در شعله آتش دیده می شود.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (mm)	ضخامت (mm)
۱۷۳	۲۱۴۴	نقره	ساسانی - شاپور دوم	۳۰۹-۳۷۹ م	۴	۲/۴	۱/۵

روی سکه: نیم رخ راست شاپور دوم با تاج کنگره دار که گویی کوروی بزرگی آن قرار دارد و در اطرافش کلماتی به خط پهلوی به معنای: (خدایگان شاپور شاهنشاه ایران)
پشت سکه: تصویر آتشدان با دو نفر در کنار آن در حال عبادت که برسمی در دست دارند و تصویر ایزد مهر در شعله آتش دیده می شود.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (mm)	ضخامت (mm)
۱۷۴	۲۱۴۶-۱	نقره	ساسانی - شاپور دوم	۳۰۹-۳۷۹ م	۳/۸۰	۲/۵	۱/۵
۱۷۵	۲۱۴۶-۲	نقره	ساسانی - شاپور دوم	۳۰۹-۳۷۹ م	۳/۸۰	۲/۱	۲/۲

روی سکه: نیم رخ راست شاپور دوم با تاج کنگره دار که گویی کوروی بزرگی آن قرار دارد و در اطرافش کلماتی به خط پهلوی به معنای: (خدایگان شاپور شاهنشاه ایران)
پشت سکه: تصویر آتشدان با دو نفر در کنار آن در حال عبادت که برسمی در دست دارند و تصویر ایزد مهر در شعله آتش دیده می شود.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرو)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۷۶	۱۴۹	طلاء	ساسانی - شاپور دوم	۳۰۹-۳۷۹	۷/۲۰	۱/۹	۲/۵

روی سکه: نیم رخ راست شاپور دوم با تاج کنگره دار که گویی کروی بر روی آن قرار دارد و در اطراف تصویر کلماتی به خط پهلوی به معنای (امزادا برمست خدابگان شاپور شاهنشاه ایران و ایران) مشاهده می شود.
 پشت سکه: تصویر انتداب سه پایه از دشیز اول

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرو)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۷۷	۲۱۳۹	طلاء	ساسانی - شاپور دوم	-	۷/۲۰	۲/۰۱	۲/۵

روی سکه: نیم رخ راست شاپور دوم با تاج کنگره دار که گویی کروی بر روی آن قرار دارد و در اطراف تصویر کلماتی به خط پهلوی به معنای (امزادا برمست خدابگان شاپور شاهنشاه ایران و ایران) مشاهده می شود.
 پشت سکه: تصویر انتداب سه پایه از دشیز اول

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرو)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۷۸	۳۱۴۱	طلاء	ساسانی - شاپور دوم	۳۰۹-۳۷۹	۷/۱۰	۱/۹۲	۲/۵

روی سکه: نیم رخ راست شاپور دوم با تاج کنگره دار که گویی کروی بر روی آن قرار دارد و در اطراف تصویر کلماتی به خط پهلوی به معنای (امزادا برمست خدابگان شاپور شاهنشاه ایران و ایران) مشاهده می شود.
 پشت سکه: تصویر انتداب سه پایه از دشیز اول

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن گروه	قطر cm	ضخامت mm
۱۷۹	۱۵۸	طلا	ساسانی - شاپور دوم	۳۰۹-۳۷۶ م	۶/۲۰	۲/۲۵	۱/۲

روی سکه: نیم رخ راست شاپور دوم با تاج گشته دار که گویی کروی بر روی آن قرار دارد و در اطراف تصویر کلماتی به خط پهلوی به معنای (مزدا) بروست خدایگان شاپور شاهنشاه ایران و اتیران مشاهده می شود.

پشت سکه: ائمدان روشن با دونفر کنار آن ایستاده در حال عبادت که برسی در دست دارد و در اطراف کلماتی به خط پهلوی به معنای: (ائش شاپور) مشاهده می شود

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن گروه	قطر cm	ضخامت mm
۱۸۰	۲۱۲۶	طلا	ساسانی - شاپور دوم	۳۰۹-۳۷۶ م	۷/۲۰	۲/۲۵	۲/۵

روی سکه: نیم رخ راست شاپور دوم با تاج گشته دار که گویی کروی بر روی آن قرار دارد و در اطراف تصویر کلماتی به خط پهلوی به معنای (مزدا) بروست خدایگان شاپور شاهنشاه ایران و اتیران مشاهده می شود.

پشت سکه: ائمدان روشن با دونفر کنار آن ایستاده در حال عبادت که برسی در دست دارد و در اطراف کلماتی به خط پهلوی به معنای: (ائش شاپور) و بر روی تنه ائمدان حلقه روماندار نقش دارد.

شماره سکه	اموال	شماره	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۸۱	۲۱۲۶	ملا	ساده	ساسانی - شاپور دوم	۳۶۹-۳۶۰ م	۴/۲۰	۱/۸۲	۲

روی سکه: نیم رخ راست شاپور دوم با دیده شاهن (سریوشه ساده یانمدی) و اطراف تصویر کلماتی به خط پهلوی به معنای: مزدابرست خدایگان شاپور شاهنشاه ایران دیده من شود.
پشت سکه: تصویر آتشدان با دو نفر در کنار آن در حال عبادت که برسمی در دست دارند و تصویر ایزد مهر در شعله آتش دیده من شود.

شماره سکه	اموال	شماره	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۸۲	۲۰۴۸	نقره	ساده	ساسانی - اردشیر دوم	۲۸۳-۲۷۹ م	۴/۲۰	۲/۶	۱/۵

روی سکه: نیم رخ راست اردشیر دوم که اطراف آن کلماتی به خط پهلوی به معنی: مزدابرست خدایگان اردشیر شاهنشاه ایران و ایران ، دیده من شود.
پشت سکه: تصویر آتشدان و دو نفر ایستاده در اطراف آن در حال عبادت که برسمی در دست دارند .

شماره سکه	اموال	شماره	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۸۳	۱۲۴	نقره	ساده	ساسانی - شاپور سوم	۲۸۸-۲۸۲ م	۴/۲۰	۲/۶	۲

روی سکه: نیم رخ راست شاپور سوم با تاج مشبک که گوین مدور ببروی آن قرار دارد اطراف تصویر کلماتی به خط پهلوی به معنی (شاپور شاهنشاه) دیده من شود.
پشت سکه: تصویر آتشدان با دو نفر در کنار آن در حال عبادت که برسمی در دست دارند و تصویر ایزد مهر در شعله آتش دیده من شود

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۸۴	۱۲۵	نقره	ساسانی - شاپور سوم	۳۸۳-۲۸۸	۴/۲۰	۲/۶	۱/۵

روی سکه: نیم رخ راست شاپور سوم با تاج مشبک که گویین حدور بربروی آن قرار دارد اطراف تصویر کلماتی به خط پهلوی به معنی (مزدا پرست خدایگان شاپور شاهنشاه ایران) دیده می شود.
پشت سکه: تصویر آتشدان با دو نفر در گنبد آن در حال عبادت که برسمی در دست دارند و تصویر ایزد مهر در شعله آتش دیده می شود.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۸۵	۲۰۹۶	نقره	ساسانی - شاپور سوم	۳۸۳-۲۸۸	۴	۲/۵	۱/۵

روی سکه: نیم رخ راست شاپور سوم با تاج مشبک که گویین حدور بربروی آن قرار دارد اطراف تصویر کلماتی به خط پهلوی به معنی (شاپور شاه) دیده می شود.
پشت سکه: تصویر آتشدان با دو نفر در گنبد آن در حال عبادت که برسمی در دست دارند و تصویر ایزد مهر در شعله آتش دیده می شود.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۸۶	۱۱۹	نقره	ساسانی - بهرام چهارم	۳۹۹-۳۸۸	۳/۸۰	۲/۵	۱/۵

روی سکه: نیم رخ راست بهرام چهارم با تاج بالدار که گویین حدور بربروی آن قرار دارد در اطراف تصویر کلماتی به خط پهلوی به معنی (مزدا پرست خدایگان بهرام شاهنشاه) دیده می شود.
پشت سکه: تصویر آتشدان و دو نفر ایستاده در اطراف آن در حال عبادت که برسمی در دست دارند.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۸۷	۱۱۳	نقره	ساسانی - بزدگرد اول	۴۲۰-۳۹۹	۳/۵۰	۲/۶۵	۱

روی سکه: نیم رخ راست بزدگرد اول با تاج عزیز به هلال ماه و گویی کوروی نشکل، در اطراف تصویر کلماتی به خط پهلوی به معنی (مزدا پرست خدایگان بزدگرد شاه شاهنشاه) دیده می شود.
پشت سکه: وسط آتشدان و دو نفر ایستاده در اطراف آن در حال عبادت که برسمی در دست دارند و در طرقین شعله های آتش هلال ماه مشاهده می شود.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن ضرب	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۸۸	۲۰۹۸	نقره	ساسانی - بزدگرد اول	م ۴۲۰-۴۹۹	۳/۹۰	۲/۵	۱/۵

روی سکه: نیم رخ راست بزدگرد اول با تاج مزین به هلال ماه و گوی گروی شکل، در اطراف تصویر کلماتی به خط پهلوی به معنی (مزدایپرست خنایگان بزدگرد شاه شاهان) دیده می شود.
پشت سکه: وسط مأتشدان و دو نفر ایستاده در اطراف آن در حال عبادت که برسی در دست دارند.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن ضرب	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۸۹	۲۱۱۳	نقره	ساسانی - بزدگرد اول	م ۴۲۰-۴۹۹	۳	۲/۶	۱

روی سکه: نیم رخ راست بزدگرد اول با تاج مزین به هلال ماه و گوی گروی شکل، در اطراف تصویر کلماتی به خط پهلوی به معنی (مزدایپرست خنایگان بزدگرد شاه شاهان) دیده می شود.
پشت سکه: وسط مأتشدان و دو نفر ایستاده در اطراف آن در حال عبادت که برسی در دست دارند و در طرفین شعله های آتش هلال ماه مشاهده می شود.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن ضرب	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۱۹۰	۲۰۴۹	نقره	ساسانی - پهرام پنجم	م ۴۲۸-۴۴۰	۴	۳/۱۱	۱

روی سکه: نیم رخ راست پهRAM گور با تاج گنگره دار مزین به هلال ماه و گوی گروی شکل ، در اطراف تصویر کلماتی به خط پهلوی به معنی (مزدایپرست خنایگان ، آرامش بخش کشور ، پهRAM شاهنشاه) دیده می شود.

پشت سکه: وسط مأتشدان و دو نفر ایستاده در اطراف آن در حال عبادت که برسی در دست دارند و تصویر ایزد پهRAM داخل شعله های آتش به چشم می خورد.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	فکامت (mm)
۱۹۱	۱۲۲	نقره	ساسانی - بزدگرد دوم	م ۲۲۸-۲۴۵	۳/۶۰	۳	۱

روی سکه: نیم رخ راست بزدگرد دوم با تاج کنگره دار مزین به هلال ماه و گوی کروی در اطراف تصویر کلماتی به خط پهلوی به معنی (مزدایرست بزرگ ، بزدگرد) دیده می شود.
پشت سکه: تصویر آتشدان با دو نفر ایستاده در کنار آن در حال عبادت که برسمی در دست دارند و سمت راست به خطا پهلوی کلمه آتش نفر شده است.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	فکامت (mm)
۱۹۲	۱۵۱	طلاء	ساسانی - بزدگرد دوم	م ۴۳۸-۴۵۷	۳/۷۰	۲/۳۰	۱

روی سکه: نیم رخ راست بزدگرد دوم با تاج کنگره دار مزین به هلال ماه و گوی کروی، در اطراف تصویر کلماتی به خط پهلوی به معنی (مزدایرست بزرگ ، بزدگرد) دیده می شود.
پشت سکه: تصویر آتشدان با دو نفر ایستاده در کنار آن در حال عبادت که برسمی در دست دارند و سمت راست به خطا پهلوی کلمه آتش نفر شده است.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	فکامت (mm)
۱۹۳	۲۰۴۲	نقره	ساسانی - پیروز	م ۴۵۹-۴۸۴	۴	۲/۸۱	۱/۸

روی سکه: نیم رخ راست پیروز با تاجی دو پر و هلال ماه و گویی بر روی آن و در اطراف آن کلماتی به خطا پهلوی به معنای : مزدایرست بزرگ پیروز
پشت سکه: تصویر آتشدان و دونفر ایستاده در اطراف آن و نقش ماه و ستاره / سمت راست : علامت احتماری ضرایخانه / سمت چپ : به خط پهلوی : پیروز

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (mm)	نمای
۱۹۳	۲۰۵۰	نقره	ساسانی - بلاش	۴۸۴-۴۸۸ م	۴	۲۷۷۵	۱/۵

روی سکه: نیم رخ راست بلاش با تاج کنگره دار و هلال ماه و گویی بر روی آن، کلماتی به خط پهلوی در اطراف به معنای (خوش اقبال) دیده می شود.
پشت سکه: تصویر اشنان که داخل آن تصویر ایزد پهرام دیده می شود و دو نفر ایستاده در کنار آن در حال عبادت، سمت چپ به خط پهلوی کلمه: بلاش اطرافین شعله های آتش تصویر هلال ماه و ستاره دیده می شود.

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (mm)	نمای
۱۹۵	۵۲	نقره	ساسانی - قباد اول	۴۸۸-۵۳۱ م	۴	۲۸۸	۱/۵

روی سکه: نیم رخ راست قباد اول با تاج کنگره دار مزین به هلال ماه / روی روی صورتی کلمه ای به خط پهلوی، به معنای: افرون
پشت سکه: تصویر اشنان با دو نفر ایستاده در کنار آن و اطراف اشنان تصویر هلال ماه و ستاره / ضرب جن، سال؟

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (mm)	نمای
۱۹۶	۷۳۰	نقره	ساسانی - قباد اول	۴۸۸-۵۳۱ م	۷/۳۰	۲۷/۸	۲

روی سکه: نیم رخ راست قباد اول با تاج کنگره دار مزین به هلال ماه / روی روی صورتی کلمه ای به خط پهلوی به معنای: افرون
پشت سکه: تصویر اشنان با دو نفر ایستاده در کنار آن و نقش هلال ماه و ستاره در اطراف / ضرب کرمان، سال ۲۴

شماره سکه	شماره احوال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	شکمت (mm)
۱۹۷	۱۱۷	نقره	ساسانی - قیاد اول	۴۸۸-۵۳۱ م	۴	۲/۷	۱

روی سکه: نیم رخ راست قیاد اول با تاج کنگره دار مزین به هلال ماه / روپریوی صورت شش کلمه ای به خط
پهلوی به معنای: افرون
پشت سکه: تصویر آتشدان با دو نفر ایستاده در کنار آن و اطراف آتشدان نقش هلال ماه و ستاره / ضرب
جن: سال ۲۴

شماره سکه	شماره احوال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	شکمت (mm)
۱۹۸	۱۳۱	نقره	ساسانی - خسرو اول	۵۳۱-۵۷۹ م	۲	۲/۹۵	۱

روی سکه: نیم رخ راست خسرو اول با تاج کنگره دار مزین به گوی کروی و هلال ماه و ستاره / تصویر
هلال ماه و ستاره در چهار طرف سکه / روپریوی صورت خسرو نامش به خط پهلوی ذکر شده است.
پشت سکه: تصویر آتشدان و دو نفر ایستاده در کنار آن و اطراف آتشدان نقش هلال ماه و ستاره / ضرب
آشوریانگان، سال ؟

شماره سکه	شماره احوال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	شکمت (mm)
۱۹۹	۲۰۵۶	نقره	ساسانی - خسرو اول	۵۳۱-۵۷۹ م	۴/۱۰	۲/۰۵	۱/۵

روی سکه: نیم رخ راست خسرو اول با تاج کنگره دار مزین به گوی کروی و هلال ماه و ستاره / تصویر هلال ماه و
ستاره در چهار طرف سکه / روپریوی صورت خسرو نامش به خط پهلوی ذکر شده است.
پشت سکه: تصویر آتشدان و دو نفر ایستاده در کنار آن و اطراف آتشدان نقش هلال ماه و ستاره / ضرب ایرانشهر
شاپور، سال ؟

شماره سکه	شماره اموال	تعداد	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۲۰۰	۲۰۶۲	۱	نقره	ساسانی - خسرو اول	۵۳۱-۵۷۹	۴	۱/۹۵	۱ میلی متر

روی سکه: نیم رخ راست خسرو اول با تاج کنگره دار مزین به گوی کروی و هلال ماه و ستاره / تصویر هلال ماه و ستاره در چهار طرف سکه / روپریوی صورت خسرو نامش به خط پهلوی ذکر شده است.
پشت سکه: تصویر آتشدان و دو نفر ایستاده در کنار آن و اطراف آتشدان نقش هلال ماه و ستاره / ضرب امواز، سال ۱۴

شماره سکه	شماره اموال	تعداد	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۲۰۱	۲۰۵۷	۱	نقره	ساسانی - خسرو اول	۵۳۱-۵۷۹	۴	۲/۰۵	۱

روی سکه: نیم رخ راست خسرو اول با تاج کنگره دار مزین به گوی کروی و هلال ماه و ستاره / تصویر هلال ماه و ستاره در چهار طرف سکه / روپریوی صورت خسرو نامش به خط پهلوی ذکر شده است.
پشت سکه: تصویر آتشدان و دو نفر ایستاده در کنار آن و اطراف آتشدان نقش هلال ماه و ستاره / ضرب وه اردشیر، سال ۲۶

شماره سکه	شماره اموال	تعداد	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۲۰۲	۲۰۵۳	۱	نقره	ساسانی - خسرو اول	۵۳۱-۵۷۹	۴	۲/۸۵	۲/۲۰

روی سکه: نیم رخ راست خسرو اول با تاج کنگره دار مزین به گوی کروی و هلال ماه و ستاره / تصویر هلال ماه و ستاره در چهار طرف سکه / روپریوی صورت خسرو نامش به خط پهلوی ذکر شده است.
پشت سکه: تصویر آتشدان و دو نفر ایستاده در کنار آن و اطراف آتشدان نقش هلال ماه و ستاره / ضرب ابر شاهنشاهی، سال ۴۰

شماره سکه	شماره اموال	تعداد	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۲۰۳	۲۰۷۵	۱	نقره	ساسانی - هرمز چهارم	۵۷۹-۵۹۰	۴	۲/۱	۱/۵

روی سکه: نیم رخ راست هرمز چهارم با تاج کنگره دار مزین به گوی کروی و هلال ماه و ستاره و همسین تصویر ماه و ستاره در چهار طرف حاشیه سکه و روپریوی صورت هرمز به خط پهلوی نامش نقر شده است.
پشت سکه: آتشدان و دو نفر ایستاده در کنار آن با نقش هلال ماه و ستاره / ضرب جی، سال ۴

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۲۰۴	۱۲۷	نقره	ساسانی- هرمز چهارم	۵۷۹-۵۹۰ م	۳/۵۰	۲/۹	۱

روی سکه: نیم رخ راست هرمز چهارم با تاج کنگره دار میزین به گوی کروی و هلال ماه و ستاره و همچنین تصویر ماه و ستاره در چهار طرف حاشیه سکه و روپروری صورت هرمز به خط پهلوی نامش نقر شده است.
پشت سکه: آتشدان و دو نفرایستاده در کنار آن با نقش هلال ماه و ستاره / ضرب جی سال ۶

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۲۰۵	۲۰۶۸	نقره	ساسانی- هرمز چهارم	۵۷۹-۵۹۰ م	۳	۲/۱	۱

روی سکه: نیم رخ راست هرمز چهارم با تاج کنگره دار میزین به گوی کروی و هلال ماه و ستاره و همچنین تصویر ماه و ستاره در چهار طرف حاشیه سکه و روپروری صورت هرمز به خط پهلوی نامش نقر شده است.
پشت سکه: آتشدان و دو نفرایستاده در کنار آن با نقش هلال ماه و ستاره / ضرب جی سال ۹

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۲۰۶	۲۰۷۰	نقره	ساسانی- هرمز چهارم	۵۷۹-۵۹۰ م	۴	۲/۲	۱

روی سکه: نیم رخ راست هرمز چهارم با تاج کنگره دار میزین به گوی کروی و هلال ماه و ستاره و همچنین تصویر ماه و ستاره در چهار طرف حاشیه سکه و روپروری صورت هرمز به خط پهلوی نامش نقر شده است.
پشت سکه: آتشدان و دو نفرایستاده در کنار آن با نقش هلال ماه و ستاره / ضرب ابرشهر سال ۱۱

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۲۰۷	۲۰۶۹	نقره	ساسانی- خسرو دوم	۵۹۰-۶۲۸ م	۴	۲/۲	۱

روی سکه: نیم رخ راست خسرو پرویز با تاج بالدار و نقش هلال ماه و ستاره در ۳ طرف حاشیه سکه / روپروری صورت خسرو نامش به خط پهلوی درج شده است.
پشت سکه: نقش آتشدان با دونفر ایستاده در کنار به همراه هلال ماه و ستاره و همچنین تصویر ماه و ستاره در چهار طرف سکه / ضرب ایرانشهر نایبور ، سال ۶

شماره سکه	شماره اموال	تصاره	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (mm)	نخامت (mm)
۲۰۸	۱۱۲	نقره	سازانی - خسرو دوم	دوره تاریخی	۵۶۸-۵۹۵م	۳/۲۰	۳	۱

روی سکه: نیم رخ راست خسرو پروریز با تاج بالدار و نقش هلال ماه و ستاره در ۴ طرف حاشیه سکه / روپریوی صورت خسرو نامش به خط پهلوی درج شده است.

پشت سکه: نقش آتشدان با دونفر ایستاده در کنار به همراه هلال ماه و ستاره و همچنین تصویر ماه و ستاره در چهار طرف سکه / ضرب: همدان ، سال ۲۵

شماره سکه	شماره اموال	تصاره	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (mm)	نخامت (mm)
۲۰۹	۲۰۶۷	نقره	سازانی - خسرو دوم	دوره تاریخی	۵۶۸-۵۹۵م	۳/۲۰	۳	۱

روی سکه: نیم رخ راست خسرو پروریز با تاج بالدار و نقش هلال ماه و ستاره در ۴ طرف حاشیه سکه / روپریوی صورت خسرو نامش به خط پهلوی درج شده است. در حاشیه سکه به خط پهلوی واژه (اید) به معنی آبادانی درج شده است.

پشت سکه: نقش آتشدان با دونفر ایستاده در کنار به همراه هلال ماه و ستاره و همچنین تصویر ماه و ستاره در چهار طرف سکه / ضرب: تبریز ، سال ۲۵

شماره سکه	شماره اموال	تصاره	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (mm)	نخامت (mm)
۲۱۰	۲۰۶۶	نقره	سازانی - خسرو دوم	دوره تاریخی	۵۶۸-۵۹۵م	۲/۸۰	۲/۲	۱

روی سکه: نیم رخ راست خسرو پروریز با تاج بالدار و نقش هلال ماه و ستاره در ۴ طرف حاشیه سکه / روپریوی صورت خسرو نامش به خط پهلوی درج شده است. در حاشیه سکه به خط پهلوی واژه (اید) به معنی آبادانی درج شده است.

پشت سکه: نقش آتشدان با دونفر ایستاده در کنار به همراه هلال ماه و ستاره و همچنین تصویر ماه و ستاره در چهار طرف سکه / ضرب: بیرون گرد ، سال ۲۵

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۲۱۱	۲۰۷۱	نقره	ساسانی - خسرو دوم	۵۲۸-۵۹۰ م	۴/۱۰	۲/۲۵	۱

روی سکه: نیم رخ راست خسرو برویز با تاج بالدار و نقش هلال ماه و ستاره در ۴ طرف، حاشیه سکه روبروی صورت خسرو نامش به خط پهلوی درج شده است.
پشت سکه: نقش انسان با دونفر ایستاده در کنار به همراه هلال ماه و ستاره و همچنین تصویر ماه و ستاره در چهار طرف سکه / ضرب بلخ ، سال ۲۶

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۲۱۲	۲۱۰۷	نقره	ساسانی - اردشیر سوم	۵۲۲-۵۳۱ م	۴/۲۰	۲/۲	۱

دوی سکه: نیم رخ راست اردشیر سوم با تاجی زیبا و ساده (کنگره دار مزین به گوی گروی و هلال ماه و ستاره) که پشت سرش به پهلوی واژه (افزون) و روبرویش نامش به خط پهلوی درج شده است. در حاشیه سکه سه طرف نقش هلال ماه و ستاره نقر شده است.
پشت سکه: تصویر انسان در وسط و دو نفر ایستاده در کنار آن به همراه هلال ماه و ستاره و در چهار طرف حاشیه سکه نیز نقش هلال ماه و ستاره دیده می شود / ضرب اموی / سال ۱

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۲۱۳	۲۰۶۱	نقره	ساسانی - اردشیر سوم	۵۲۲-۵۳۱ م	۴	۲/۰۴	۱/۰۶۱ متر

دوی سکه: نیم رخ راست اردشیر سوم با تاجی زیبا و ساده (کنگره دار مزین به گوی گروی و هلال ماه و ستاره) که پشت سرش به پهلوی واژه (افزون) و روبرویش نامش به خط پهلوی درج شده است. در حاشیه سکه سه طرف نقش هلال ماه و ستاره نقر شده است.
پشت سکه: تصویر انسان در وسط و دو نفر ایستاده در کنار آن به همراه هلال ماه و ستاره و در چهار طرف حاشیه سکه نیز نقش هلال ماه و ستاره دیده می شود / ضرب هرت / سال ۱

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرو)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۲۱۴	۶۰	نقره	ساسانی - اردشیر سوم	۶۲۲-۶۲۱ق	۴/۲۰	۲/۵	۱

روی سکه: نیم رخ راست اردشیر سوم را ناجی زیبا و ساده (کنگره دار مزین به گوی کبروی و هلال ماه و ستاره) که بست سرش به یقه‌لوی وزره (الغون) و روپروریش نامش به خط یقه‌لوی درج شده است. در حاشیه سکه سه طرف نفس هلال ماه و ستاره نقر شده است.
بشت سکه: تصویر آتشدان در وسط و دو نفر ایساده در کنار آن به همراه هلال ماه و ستاره و در چهار طرف حاشیه سکه نیز نفس هلال ماه و ستاره دیده می‌شود/ ضرب هرات / سال ۱

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرو)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۲۱۵	۲۰۷۲	نقره	ساسانی - اردشیر سوم	۶۲۲-۶۲۱ق	۴/۱۰	۲/۶	۱

روی سکه: نیم رخ راست اردشیر سوم را ناجی زیبا و ساده (کنگره دار مزین به گوی کبروی و هلال ماه و ستاره) که بست سرش به یقه‌لوی وزره (الغون) و روپروریش نامش به خط یقه‌لوی درج شده است. در حاشیه سکه سه طرف نفس هلال ماه و ستاره نقر شده است.
بشت سکه: تصویر آتشدان در وسط و دو نفر ایساده در کنار آن به همراه هلال ماه و ستاره و در چهار طرف حاشیه سکه نیز نفس هلال ماه و ستاره دیده می‌شود/ ضرب اتوریادگان / سال ۲

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	فتخامت (mm)
۲۱۶	۱۱۴	نقره	ساسانی - اردشیر سوم	ع۵۳۲-۵۳۱	۴/۲۰	۲/۵	۱

روی سکه: نیم رخ راست اردشیر سوم با تاجی زیبا و ساده کنگره دار مزین به گوی کروی و هلال ماه و ستاره) که پشت سرش به یهلوی واژه (افزون) و روبرویش نامش به خط یهلوی درج شده است. در حاشیه سکه سه طرف نقش هلال ماه و ستاره نقر شده است.
پشت سکه: تصویر آتشدان در وسط و دو نفر ایستاده در کار آن به همراه هلال ماه و ستاره و در چهار طرف حاشیه سکه نیز نقش هلال ماه و ستاره دیده می شود / ضرب ایران (دربار) / سال ۲

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	فتخامت (mm)
۲۱۷	۱۱۵	نقره	ساسانی - اردشیر سوم	ع۵۳۱-۵۳۲	۴/۲۰	۲/۲۵	۱

روی سکه: نیم رخ راست اردشیر سوم با تاج کنگره دار بالدار که پشت سرش به یهلوی واژه (افزون) و روبرویش نامش به خط یهلوی درج شده است، در حاشیه سکه سه طرف نقش هلال ماه و ستاره نقر شده است.
پشت سکه: تصویر آتشدان در وسط و دو نفر ایستاده در کار آن به همراه هلال ماه و ستاره و در چهار طرف حاشیه سکه نیز نقش هلال ماه و ستاره دیده می شود / ضرب ایران (دربار) / سال ۲

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (mm)	فخامت (mm)
۲۱۸	۱۱۵	نقره	ساسانی - اردشیر سوم	۶۲۲-۶۳۱ق	۴/۲۰	۲/۲۲	۱

روی سکه: نیم رخ راست اردشیر سوم با ناج کنگره دار بالدار که پشت سرپوش به یهلوی و آژه (افزون) و روپریش نامش به خط یهلوی درج شده است. در حاشیه سکه سه طرف نقش هلال ماه و ستاره نقر شده است.

پشت سکه: تصویر آتشدان در وسط و دو نفر ایستاده در کنار آن به همراه هلال ماه و ستاره و در چهار طرف حاشیه سکه نیز نقش هلال ماه و ستاره دیده می شود / ضرب بیشاپور / سال ۲

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (mm)	فخامت (mm)
۲۱۹	۲۱۱۰	مس	ساسانی - فرخزاد	۶۵۸-۶۵۱ق	۴	۲/۷	۱/۵

روی سکه: نیم رخ راست شاه که روپریش به خط یهلوی نامش درج شده و در سه طرف حاشیه سکه نقش هلال ماه و ستاره نقر است.

پشت سکه: تصویر آتشدان و دو نفر ایستاده در کنار آن و در چهار طرف حاشیه سکه نقش هلال ماه و ستاره / ضرب دودر(دربار دوم). سال ۸

شکافات (mm)	قطر (cm)	وزن (gr)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اموال	شماره سکه
۱	۲/۹	۴	۶۵-۷۰	عرب ساسانی - عمر بن عبیدالله	نقره	۱۳۷	۲۲۰

روی سکه: نیم رخ راست شاه ساسانی و نام عمر بن عبیدالله به خط پهلوی روی روی صورت شاه، حاشیه به خط پهلوی واژه (دوقان) و پایین آن به خط کوفی (الله الحمد) درج شده است/ هلال ماه و ستاره در چهار طرف سکه

پشت سکه: تصویر اشنان در وسط و دو نفر ایستاده، هلال ماه و ستاره در چهار طرف حاشیه خارجی سکه / ضرب استخر، سال ۷۰ هـ

شکافات (mm)	قطر (cm)	وزن (gr)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اموال	شماره سکه
۱	۲	۲	۶۵-۸۰	عرب ساسانی - عبدالملک بن مروان	نقره	۱۳۶	۲۲۱

روی سکه: نیم رخ راست شاه ساسانی با تاج بالدار و به خط پهلوی نام خلیفه اموی: عبدالملک امیری (عبدالملک امیری) و حاشیه خارجی به خط کوفی: بسم الله / هلال ماه و ستاره در چهار طرف سکه پشت سکه: اشنان در وسط و دو نفر ایستاده در کنار آن، هلال ماه و ستاره در چهار طرف حاشیه سکه / ضرب دارابگرد سال ۶۰ (بزد گردی)= ۷۲ هـ

شکافات (mm)	قطر (cm)	وزن (gr)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اموال	شماره سکه
۱	۲/۱	۴	۷۲	عرب ساسانی - حصران بن آیان	نقره	۲۰۲۸	۲۲۲

روی سکه: نیم رخ راست شاه ساسانی با تاج بالدار و نام حاکم به خط پهلوی روی روی صورت شاه: حصران آیان، در حاشیه به خط کوفی: بسم الله + حصران بن آیان

پشت سکه: اشنان با دو نفر ایستاده در کنار آن و چهار طرف حاشیه سکه هلال ماه و ستاره / ضرب اردشیر خورد سال ۷۲

شماره سکه	اموال	شماره	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	نحوه تراشمان
۲۲۲	۲۰۳۱	۱	نقره	عرب ساسانی - المطلب بن ابی صفرة	۷۵-۷۶ هـ	۴۱۰	۲/۱	

روی سکه: نیم رخ شاه ساسانی به راست، نام حاکم به خط پهلوی رو بروی صورت شاه، حاشیه بسم الله
هلال ماه و ستاره در چهار طرف سکه
پشت سکه: نقش آتشدان با دو نفر ایستاده در کنار آن، نقش هلال ماه و ستاره در چهار سوی سکه / ضرب
دارای گرد، سال ۷۶ هـ

شماره سکه	اموال	شماره	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	نحوه تراشمان
۲۲۴	۲۱۱۵	۱	نقره	عرب ساسانی - حجاج بن یوسف	۷۵-۹۴ هـ	۴۲۰	۲/۲	

روی سکه: نیم رخ راست شاه ساسانی ما تاج بالدار، نام الحجاج بن یوسف رو بروی صورت شاه به خط کوفی،
حاشیه: بسم الله لا اله الا الله وحده محمد رسول الله / تصویر رسول الله / هلال ماه و ستاره در چهار طرف سکه
پشت سکه: نقش آتشدان و دو نفر ایستاده در کنار آن با هلال ماه و ستاره / هلال ماه و ستاره در چهار
طرف حاشیه سکه / ضرب بالمدائن، سنت و سبعین (ضرب مدائن - سال ۷۶)

شماره سکه	اموال	شماره	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	نحوه تراشمان
۲۲۵	۱۳۸	۱	نقره	عرب ساسانی - حجاج بن یوسف	۷۵-۹۴ هـ	۴	۲/۳	

روی سکه: نیم رخ راست شاه ساسانی با تاج بالدار، نام الحجاج بن یوسف رو بروی صورت شاه به خط کوفی،
حاشیه: بسم الله لا اله الا الله وحده محمد رسول الله / تصویر رسول الله / هلال ماه و ستاره در چهار طرف سکه
پشت سکه: نقش آتشدان و دو نفر ایستاده در کنار آن با هلال ماه و ستاره / هلال ماه و ستاره در چهار
طرف حاشیه سکه / ضرب بیشاپور، سال ۷۷

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۲۲۶	۱۳۹	نقره	عرب ساسانی - حجاج بن یوسف	۷۵-۹۴	۴	۲/۲	۱

روی سکه: نیم رخ راست شاه ساسانی با ناج بالدار، نام الحجاج بن یوسف روپرتوی صورت شاه به خط کوفی.
حاشیه: بسم الله لا إله إلا الله وحده محمد رسول الله / تصویر هلال ماه و ستاره در چهار طرف سکه
پشت سکه: نقش آتشدان و دو نفر ایستاده در کنار آن با هلال ماه و ستاره / هلال ماه و ستاره در چهار طرف
حاشیه سکه / ضرب بیشاپور، سال ۷۷

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۲۲۷	۳۰۳۶	نقره	عرب ساسانی - حجاج بن یوسف	۷۵-۹۴	۴	۲۱۲۵	۱

روی سکه: نیم رخ راست شاه ساسانی با ناج بالدار، نام الحجاج بن یوسف روپرتوی صورت شاه به خط کوفی.
حاشیه: بسم الله لا إله إلا الله وحده محمد رسول الله / تصویر هلال ماه و ستاره در چهار طرف سکه
پشت سکه: نقش آتشدان و دو نفر ایستاده در کنار آن با هلال ماه و ستاره / هلال ماه و ستاره در چهار طرف
حاشیه سکه / ضرب بیشاپور، سال ۷۷

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
۲۲۸	۱۴۱	نقره	عرب ساسانی - حجاج بن یوسف	۷۵-۹۴	۴	۲/۲	۱

روی سکه: نیم رخ راست شاه ساسانی با ناج بالدار، نام الحجاج بن یوسف روپرتوی صورت شاه به خط کوفی.
حاشیه: بسم الله لا إله إلا الله وحده محمد رسول الله / تصویر هلال ماه و ستاره در چهار طرف سکه
پشت سکه: نقش آتشدان و دو نفر ایستاده در کنار آن با هلال ماه و ستاره / هلال ماه و ستاره در چهار طرف
حاشیه سکه / ضرب بیشاپور، سال ۷۹

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن [گذا]	قطر [میلی متر]	حروف مخفات
۲۲۹	۲۱۱۳	نقره	عرب ساسانی - عبدالرحمان بن محمد	۸۴-۸۱ هـ	۴	۲/۳	۱

روی سکه: نیم رخ راست شاه ساسانی با تاج بالدار؛ به خط کوفی نام عبدالرحمان بن محمد روپرتوی صورت شاه، حاشیه به خط کوفی: **الحمد لله** * به خط یهلوی: **تصور / هلال ماه و ستاره در چهار طرف سکه پشت سکه: آتشدان در وسط و دو نفر ایستاده در اطراف آن / هلال ماه و ستاره در چهار طرف** **تصور، هلال ماه و ستاره در چهار جهت سکه / ضرب بیشاپور، سال ۸۱**

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن [گذا]	قطر [میلی متر]	حروف مخفات
۲۳۰	۱۴۰	نقره	عرب ساسانی - عبدالرحمان بن محمد	۸۲-۸۱ هـ	۴	۲/۲	۱

روی سکه: نیم رخ راست شاه ساسانی با تاج بالدار روپرتوی شاه به خط یهلوی نام: عبدالرحمان بن محمد (عبدالرحمان بن محمد) حاشیه بیرونی به خط کوفی: **سے اللہ** * زین پشت سکه: آتشدان در وسط و دو نفر ایستاده در اطراف آن / هلال ماه و ستاره در چهار طرف حاشیه سکه ضرب سیستان سال ۸۲

شماره سکه	شماره اموال	نوع	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرو)	قطر (cm)	خصامت (mm)
۲۳۱	۵۷	نقره	عرب طبرستانی - عمرین العلاء	عرب طبرستانی و ازه (ایزوت) دیده می شود / حاشیه بیرونی سکه به خط پهلوی و ازه (ایزوت) به معنای آزادانی نقر شده و در چهار طرف سکه هلال ماه و ستاره دیده می شود.	۱۴۷-۱۵۸ هـ	۵	۲۱/۴	۱

روی سکه: نیم رخ راست شاه ساسانی و روپرتوی تصویر نام عمر به خط پهلوی پشت سر شاه به خط پهلوی و ازه (ایزوت) دیده می شود / حاشیه بیرونی سکه به خط پهلوی و ازه (ایزوت) به معنای آزادانی نقر شده و در چهار طرف سکه هلال ماه و ستاره دیده می شود.
پشت سکه: نقش آتشدان با دو نفر در گنبد آن / هلال ماه و ستاره در چهار طرف سکه ضرب تیورستان (تبرستان)، سال ۱۲۱ اسپهبدی = ۱۴۸ هجری

شماره سکه	شماره اموال	نوع	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرو)	قطر (cm)	خصامت (mm)
۲۳۲	۲۰۸۷	نقره	عرب طبرستانی - سعید بن دلخ	دودی سکه: نیم رخ راست شاه ساسانی با تاج بالدار و نام سعید روپرتوی صورت شاه به خط کوفی، هلال ماه و ستاره در چهار طرف گنار سکه / پشت سر شاه به پهلوی و ازه ایزوت (افزون) پشت سکه: آتشدان در وسعا و دو نفر ایستاده در اطراف آن / هلال ماه و ستاره در چهار طرف سکه ضرب تیورستان (تبرستان)، سال ۱۲۵ اسپهبدی = ۱۴۹ هجری	۱۴۸-۱۵۷ هـ	۱/۸۰	۲۱/۳۰	۱

دوی سکه: نیم رخ راست شاه ساسانی با تاج بالدار و نام سعید روپرتوی صورت شاه به خط کوفی، هلال ماه و ستاره در چهار طرف گنار سکه / پشت سر شاه به پهلوی و ازه ایزوت (افزون) پشت سکه: آتشدان در وسعا و دو نفر ایستاده در اطراف آن / هلال ماه و ستاره در چهار طرف سکه ضرب تیورستان (تبرستان)، سال ۱۲۵ اسپهبدی = ۱۴۹ هجری

شماره سکه	شماره اموال	نوع	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرو)	قطر (cm)	خصامت (mm)
۲۳۳	۷۶	نقره	عرب طبرستانی - عمرین العلاء	دوی سکه: نیم رخ راست شاه ساسانی روپرتوی تصویر به خط کوفی نام عمر / نقش هلال ماه و ستاره در سه طرف سکه پشت سکه: نقش آتشدان با دو نفر در گنبد آن / هلال ماه و ستاره در چهار طرف سکه / ضرب تیورستان (تبرستان)، سال ۱۲۹ اسپهبدی = ۱۵۲ هجری	۱۴۷-۱۵۸ هـ	۱/۸۰	۲۱/۴	۱

دوی سکه: نیم رخ راست شاه ساسانی روپرتوی تصویر به خط کوفی نام عمر / نقش هلال ماه و ستاره در سه طرف سکه پشت سکه: نقش آتشدان با دو نفر در گنبد آن / هلال ماه و ستاره در چهار طرف سکه / ضرب تیورستان (تبرستان)، سال ۱۲۹ اسپهبدی = ۱۵۲ هجری

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	نمایه
۲۲۴	۲۰۸۳	نقره	عرب طبرستانی - سلیمان	۱۶۶-۱۶۴ هـ	۲/۲	۲/۲۵	۱

روی سکه: به جای تصویر شاه ، شکل لوزی با تاجی بالدار (داخل شکل واژه بخ او نام سلیمان به خط کوفی روپروری شکل . هلال ماه و ستاره در چهار طرف سکه پشت سکه: آتشدان و دو نفر ایستاده در اطراف آن / هلال ماه و ستاره در چهار طرف سکه / ضرب تیمورستان (تبرستان) سال ۱۳۷ اسپهبدی = ۱۶۵ هجری

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	نمایه
۲۲۵	۵۴	نقره	عرب طبرستانی - مقائل	۱۶۹-۱۵۳ هـ	۲/۲۰	۲/۵	۱/۵

روی سکه: نیم خ شاه ساسانی که روپروری شد و در حاشیه سکه به خط پهلوی واژه (ابد) به معنی ابدانی / در چهار طرف سکه هلال ماه و ستاره دیده می شود پشت سکه: نقش آتشدان با دو نفر ایستاده در اطراف آن / هلال ماه و ستاره در چهار طرف سکه / ضرب تیمورستان (تبرستان) ، سال ۱۳۸ اسپهبدی = ۱۶۶ هجری

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	نمایه
۲۲۶	۲۰۸۹	نقره	عرب طبرستانی - هاتی	۱۶۸-۱۶۴ هـ	۱/۹۰	۲/۳	۱

روی سکه: نیم رخ راست شاه ساسانی با تاج بالدار ، به خط کوفی نام هاتی روپروری صورت شاه ، تصویر هلال ماه و ستاره در چهار طرف سکه پشت سکه: تصویر آتشدان در وسط و دو نفر ایستاده در کنار آن / هلال ماه و ستاره در چهار طرف سکه / ضرب تیمورستان (تبرستان) ، سال ۱۳۸ اسپهبدی = ۱۶۶ هجری

شماره سکه	شماره اموال	دورة تاريخي	جنس	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
٢٣٧	١١١	اموى - عبد العالك بن مروان	نقرة	٦٧٩	٢/٩	٢/٨

روى سكّه: الله أَحَدُ الله الصَّمْدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوَلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهْ كَفُواً أَحَدٌ
حاتمية: محمد رسول الله أرسّله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله و لو كره المشركون
بشت سكّه: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
حاتمية: بسم الله خرب هذا الدرهم بالковفة سنة تسع و سبعين

شماره سکه	شماره اموال	دورة تاريخي	جنس	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
٢٣٨	١٣٦٢	اموى - عبد العالك بن مروان	نقرة	٨٠	٢/١٠	٢/٣

روى سكّه: الله أَحَدُ الله الصَّمْدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوَلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهْ كَفُواً أَحَدٌ
حاتمية: محمد رسول الله أرسّله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله و لو كره المشركون
بشت سكّه: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
حاتمية: بسم الله خرب هذا الدرهم بالبصرة في سنة تسعين

شماره سکه	شماره اموال	دورة تاريخي	جنس	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
٢٣٩	٧٦	اموى - عبد العالك بن مروان	نقرة	٨٣	٢/٦٠	٢/٦٢

روى سكّه: الله أَحَدُ الله الصَّمْدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوَلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهْ كَفُواً أَحَدٌ
حاتمية: محمد رسول الله أرسّله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله و لو كره المشركون
بشت سكّه: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
حاتمية: بسم الله خرب هذا الدرهم بمسان في سنه تلت و تسعين

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
٢٤٠	٣٢	نقره	اموى - ولید بن عبدالملک	٩٠ هـ	٢٦٤	٢٧٤	١

روي سکه: الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا أحد

حاتمه: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله و لو كره المشركون

پشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له

حاتمه: بسم الله صریب هذا الدرهم بواسع فی سنه تسین

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
٢٤١	٨٣	نقره	اموى - ولید بن عبدالملک	٩١ هـ	٢٨٠	٢٦	١

روي سکه: الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا أحد

حاتمه: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله و لو كره المشركون

پشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له

حاتمه: بسم الله صریب هذا الدرهم بساقور فی سنه احدی و تسین

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
٢٤٢	١٦٨٢	نقره	اموى - ولید بن عبدالملک	٩١ هـ	٢٥	٢٦٠	٠/٥

روي سکه: الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا أحد

حاتمه: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله و لو كره المشركون

پشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له

حاتمه: بسم الله صریب هذا الدرهم بعاه الكوفة فی سنه احدی و تسین

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
٢٤٣	٣٩	نقره	اموى - ولید بن عبدالملک	٩١ هـ	٢٧٠	٢٦٥	٠/٧

روي سکه: الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا أحد

حاتمه: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله و لو كره المشركون

پشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له

حاتمه: بسم الله صریب هذا الدرهم بعاصي فی سنه احدی و تسین

شماره سکه	شماره اموال	شماره	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	ضخامت (mm)
٢٤٤	٧٨	٢٤٤	نقره	اموي - ولید بن عبدالملک	٩٢ هـ	٢١٥٠	٢٦٢	١

روی سکه: الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد
حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدی و دین الحق ليظهره على الدين کله و لو کره المشركون
بشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
حاشیه: بسم الله ضرب هذا الدرهم بالهاواز في سنة اثنين و تسعين

شماره سکه	شماره اموال	شماره	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	ضخامت (mm)
٢٤٥	٥	٢٤٥	نقره	اموي - سليمان بن عبدالملک	٩٢ هـ	٢١٥٠	٢٦٦	٠٧

روی سکه: الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد
حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدی و دین الحق ليظهره على الدين کله و لو کره المشركون
بشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
حاشیه: بسم الله ضرب هذا الدرهم بسايور في سنة ثنتين و تسعين

شماره سکه	شماره اموال	شماره	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	ضخامت (mm)
٢٤٦	٧٩	٢٤٦	نقره	اموي - ولید بن عبدالملک	٩٢ هـ	٢١٨٠	٢٦٢	١

روی سکه: الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد
حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدی و دین الحق ليظهره على الدين کله و لو کره المشركون
بشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
حاشیه: بسم الله ضرب هذا الدرهم بکرمان في سنة اثنين و تسعين

نحوه النحاسة (mm)	قطر (cm)	وزن (g)	سال ضرب	دورة تاريخي	جنس	شماره الموال	شماره سكه
٠/٧	٢/٦٥	٢/٢٠	٩٣ هـ	اموي - ولید بن عبدالملك	نقره	١١٨	٢٤٧

روى سكّة الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفواً احد
حاتمية: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله و لو كره المشركون
بشت سكّة: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
حاتمية: بسم الله ضرب هذا الدرهم بدرجرد في سنة ثلث و تسعين

نحوه النحاسة (mm)	قطر (cm)	وزن (g)	سال ضرب	دورة تاريخي	جنس	شماره الموال	شماره سكه
٠/٧	٢/٦	٢/٦٠	٩٣ هـ	اموي - ولید بن عبدالملك	نقره	١٧	٢٤٨

روى سكّة الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفواً احد
حاتمية: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله و لو كره المشركون
بشت سكّة: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
حاتمية: بسم الله ضرب هذا الدرهم برق في سنة ثلث و تسعين

نحوه النحاسة (mm)	قطر (cm)	وزن (g)	سال ضرب	دورة تاريخي	جنس	شماره الموال	شماره سكه
١	٢/٦١	٢/٨٠	٩٤ هـ	اموي - ولید بن عبدالملك	نقره	٤٣	٢٤٩

روى سكّة الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفواً احد
حاتمية: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله و لو كره المشركون
بشت سكّة: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
حاتمية: بسم الله ضرب هذا الدرهم بارديسر خوره في سنة اربع و تسعين

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ساخت (mm)
٢٥٠	٣٦	نقره	اموى - ولید بن عبدالملک	٩٤ هـ	٢٦٠	٢٧	٠٧

روى سكة: الله احْمَدْ لِمَ يَلْدُ وَلَمْ يُولَدْ لَمْ يَكُنْ لَهْ كَفُواً أَحَدْ
 حاشية: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله و لو كره المشركون
 بشت سكة: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
 حاشية: بسم الله ضرب هذا الدرهم بالتيمبرة في سنة اربع و تسعين

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ساخت (mm)
٢٥١	٧٧	نقره	اموى - ولید بن عبدالملک	٩٥ هـ	٢٣٠	٢٨	١

روى سكة: الله احْمَدْ لِمَ يَلْدُ وَلَمْ يُولَدْ لَمْ يَكُنْ لَهْ كَفُواً أَحَدْ
 حاشية: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله و لو كره المشركون
 بشت سكة: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
 حاشية: بسم الله ضرب هذا الدرهم بأمر بيته سنة خمس و تسعين

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ساخت (mm)
٢٥٢	٤	نقره	اموى - ولید بن عبدالملک	٩٥ هـ	٢٧٠	٢٦	٠٧

روى سكة: الله احْمَدْ لِمَ يَلْدُ وَلَمْ يُولَدْ لَمْ يَكُنْ لَهْ كَفُواً أَحَدْ
 حاشية: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله و لو كره المشركون
 بشت سكة: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
 حاشية: بسم الله ضرب هذا الدرهم بساذر في سنة خمس و تسعين

نوع سکه	شماره اموال	شماره سکه	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
نقره	٣٢	٢٥٣	اموی - ولید بن عبدالملک	٩٥ هـ	-	٢/٨٠	٢/٧	١

روی سکه: الله احد الله الصمد لم يلد و لم يولد و لم يكن له كفواً احد
حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدی و دین الحق لیظہره علی الدین کله و لو کره المشرکون
پشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
حاشیه: بسم الله ضرب هذا الدرهم بنهرتیری فی سنه خمس و تسعين

نوع سکه	شماره اموال	شماره سکه	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
نقره	٧٣	٢٥٤	اموی - سلیمان بن عبدالملک	٩٦ هـ	-	٢/٧٠	٢/٧٥	٠/٨

روی سکه: الله احد الله الصمد لم يلد و لم يولد و لم يكن له كفواً احد
حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدی و دین الحق لیظہره علی الدین کله و لو کره المشرکون
پشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
حاشیه: بسم الله ضرب هذا الدرهم بارمینیه فی سنه ست و تسعين

نوع سکه	شماره اموال	شماره سکه	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
نقره	١١٧	٢٥٦	اموی - سلیمان بن عبدالملک	٩٦ هـ	-	٢/٨٠	٢/٧	١

روی سکه: الله احد الله الصمد لم يلد و لم يولد و لم يكن له كفواً احد
حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدی و دین الحق لیظہره علی الدین کله و لو کره المشرکون
پشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
حاشیه: بسم الله ضرب هذا الدرهم بالفترات فی سنه ست و تسعين

شخامت (mm)	قطر (cm)	وزن (gr)	سال ضرب	دوره تاريخي	جنس	شماره اموال	شماره سکه
.٩٦	٢/٦	٢/٤٠	٩٦ هـ	أموي - سليمان بن عبد الملك	نقرة	٥٨	٢٥٧

روى سكّه: الله احد الله الصمد لم يلد و لم يولد و لم يكن له كفواً أحد
حاشية: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله و لو كره المشركون
بشت سكّه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
حاشية: بسم الله ضرب هذا الدرهم يماهى في سنة ست و تسعين

شخامت (mm)	قطر (cm)	وزن (gr)	سال ضرب	دوره تاريخي	جنس	شماره اموال	شماره سکه
١	٢/٣	٢/١٠	٩٦ هـ	أموي - سليمان بن عبد الملك	نقرة	٦٩	٢٥٨

روى سكّه: الله احد الله الصمد لم يلد و لم يولد و لم يكن له كفواً أحد
حاشية: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله و لو كره المشركون
بشت سكّه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
حاشية: بسم الله ضرب هذا الدرهم بواسطها في سنة ست و تسعين

شخامت (mm)	قطر (cm)	وزن (gr)	سال ضرب	دوره تاريخي	جنس	شماره اموال	شماره سکه
.٩٦	٢/٨	٢/٧٠	٩٦ هـ	أموي - سليمان بن عبد الملك	نقرة	٣	٢٥٩

روى سكّه: الله احد الله الصمد لم يلد و لم يولد و لم يكن له كفواً أحد
حاشية: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله و لو كره المشركون
بشت سكّه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
حاشية: بسم الله ضرب هذا الدرهم بهمن (اهمدان) في سنة ست و تسعين

نمبر	جنس	شماره اموال	شماره سکه
فخامت mm	قطر mm	وزن g	سال ضرب
١/٥	٢٧٢	٢٦٠	٩٧ هـ نقره اموي - سليمان بن عبد الملك

روي سکه: الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد
حاسیه: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دین الحق ليطهّر علی الدين کله و لو کره المشركون
بشت سکه: لا إله إلا الله وهذه لا شريك له
حاسیه: بسم الله ضرب هذا الدرهم بكرمان في سنة سبع و تسعين

نمبر	جنس	شماره اموال	شماره سکه
فخامت mm	قطر mm	وزن g	سال ضرب
١	٢٧٥	٢٩٠	٩٨ هـ نقره اموي - سليمان بن عبد الملك

روي سکه: الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد
حاسیه: رسول الله ارسله بالهدى و دین الحق ليطهّر علی الدين کله و لو کره المشركون
بشت سکه: لا إله إلا الله وهذه لا شريك له
حاسیه: بسم الله ضرب هذا الدرهم باحظاطر في سنة ثمان و سعین

نمبر	جنس	شماره اموال	شماره سکه
فخامت mm	قطر mm	وزن g	سال ضرب
١	٢٧	٢٧٠	٩٨ هـ نقره اموي - سليمان بن عبد الملك

روي سکه: الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد
حاسیه: رسول الله ارسله بالهدى و دین الحق ليطهّر علی الدين کله و لو کره المشركون
بشت سکه: لا إله إلا الله وهذه لا شريك له
حاسیه: بسم الله ضرب هذا الدرهم بجني في سنة ثمان و سعین

شخامة (mm)	قطر (mm)	وزن (g)	سال ضرب	دوره تاريخي	جنس	شماره اموال	شماره سكه
.٩٠	٢٧٥	٢٥٠	٩٨ هـ	اموي - سليمان بن عبد العالى	نقرة	٦٠	٢٦٣

روى سكة: الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفواً احد
حاشية: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله ولو كره المشركون
بشت سكة: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
حاشية: بسم الله ضرب هذا الدرهم ساپور في سنة تسع و سبعين

شخامة (mm)	قطر (mm)	وزن (g)	سال ضرب	دوره تاريخي	جنس	شماره اموال	شماره سكه
١	٢٨	٢٦٠	٩٩ هـ	اموي - عمر بن عبدالعزيز	نقرة	٨١	٢٦٤

روى سكة: الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفواً احد
حاشية: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله ولو كره المشركون
بشت سكة: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
حاشية: بسم الله ضرب هذا الدرهم ساپور في سنة تسع و سبعين

شخامة (mm)	قطر (mm)	وزن (g)	سال ضرب	دوره تاريخي	جنس	شماره اموال	شماره سكه
.٨٠	٢٥	١٦٠	١٠٠ هـ	اموي - عمر بن عبدالعزيز	نقرة	٧٥	٢٦٥

روى سكة: الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفواً احد
حاشية: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله ولو كره المشركون
بشت سكة: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
حاشية: بسم الله ضرب هذا الدرهم ساجستان سنة مائه

نوع سکه	شماره اموال	شماره سکه	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن	قطر	ضخامت
-	١٢	٢٦٦	من	اموی - عسیر بن عبدالعزیز	١٠١ هـ	٢/٥٠	٢	(mm)

روی سکه: بسم الله شرب هذا الفلس بالری سنه الحدی و مائه
بشت سکه: امر الله بالوفا و العدل

نوع سکه	شماره اموال	شماره سکه	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن	قطر	ضخامت
نقره	٥٩	٢٦٧	من	اموی - هشام بن عبدالملك	١٠٧ هـ	٢/٧٠	٢/٦١	(mm)

روی سکه: انه احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد
حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدی و دین الحق ليظهره على الدين كلہ و لو كره المشركون
بشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
حاشیه: بسم الله ضرب هذا الدرهم بالandalus سنه سبع و مائه

نوع سکه	شماره اموال	شماره سکه	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن	قطر	ضخامت
من	١٦٩	٢٦٨	من	اموی - هشام بن عبدالملك	١٠٧ هـ	٢/٥٠	٢/٧	(mm)

روی سکه: امر الامیر عبدالحمید بالوفا و العدل له
بشت سکه: نقره سه ضرب به مدفن سنه مائه

نوع سکه	شماره اموال	شماره سکه	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن	قطر	ضخامت
نقره	٢٤	٢٦٩	من	اموی - هشام بن عبدالملك	١٠٩ هـ	٢/٨٠	٢/٧	(mm)

روی سکه: انه احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد
حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدی و دین الحق ليظهره على الدين كلہ و لو كره المشركون
بشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
حاشیه: بسم الله ضرب هذا الدرهم بالandalus سنه سبع و مائه

نوع سکه	شماره اموال	شماره سکه	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (centimeters)	نمای سطح
روی سکه: الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد حاشیه: بسم الله ضرب هذا الدين سنه شع و مائه پشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله	١٦٦٣	٢٧٠	طلاء	اموى - هشام بن عبد الملك	١٠٩ هـ	٤/٢٠	٢/٤	١

روی سکه: الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد
حاشیه: بسم الله ضرب هذا الدين سنه شع و مائه
پشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله

نوع سکه	شماره اموال	شماره سکه	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (centimeters)	نمای سطح
روی سکه: الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله و لو كره المشركون پشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له حاشیه: بسم الله ضرب هذا الدرهم يعبره سنه عشر و منه	٣٣	٢٧١	نقره	اموى - هشام بن عبد الملك	١١٠ هـ	٢٤٠	٢٥١	٠٧

روی سکه: الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد
حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله و لو كره المشركون
پشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
حاشیه: بسم الله ضرب هذا الدرهم يعبره سنه عشر و منه

نوع سکه	شماره اموال	شماره سکه	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (گرم)	قطر (centimeters)	نمای سطح
روی سکه: الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد حاشیه: بسم الله ضرب هذا الدين سنه احد عشره و مائه پشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله	١٦٧٣	٢٧٢	طلاء	اموى - هشام بن عبد الملك	١١١ هـ	٤/٢٠	٢	١

روی سکه: الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد
حاشیه: بسم الله ضرب هذا الدين سنه احد عشره و مائه
پشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله

نحاشات (mm)	قطر (cm)	وزن (g)	سال ضرب	دورة تاريخي	جنس	شماره احوال	شماره سكه
١	١/٩	١٢٠	١١٦ هـ	اموى - هشام بن عبد الملك	من	٤٤	٣٧٣

روى سكك امر الله بالواط والعدل ...

بشت سکه: بسم الله ضرب هذا الفلس بالری سنہ سنت عشرہ و مائه

نحاشات (mm)	قطر (cm)	وزن (g)	سال ضرب	دورة تاريخي	جنس	شماره احوال	شماره سكه
٠/٥	٢/٨	٢٧٠	١١٧ هـ	اموى - هشام بن عبد الملك	نقراة	٤٩	٣٧٤

روى سکه: الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفواً احد

حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدی و دین الحق ليظهره على الدين کله و لو كره المشركون

بشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له

حاشیه: بسم الله ضرب هذا الدرهم بالميرکه سنہ سبع عشرہ و مائه

نحاشات (mm)	قطر (cm)	وزن (g)	سال ضرب	دورة تاريخي	جنس	شماره احوال	شماره سكه
١	٢/٨	٢٧٠	١٢٠ هـ	اموى - هشام بن عبد الملك	نقراة	٢٩	٣٧٥

روى سکه: الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفواً احد

حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدی و دین الحق ليظهره على الدين کله و لو كره المشركون

بشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له

حاشیه: بسم الله ضرب هذا الدرهم بالباب سنہ عشرين و مائه

نوع سکه	جنس	شماره اموال	شماره سکه	
فخامت (mm)	قطر (mm)	وزن (گروه)	سال ضرب	دوره تاریخی
١	٢/٥	٢/٩٠	١٢٨ هـ	اموی - مروان بن محمد نقره

روای سکه: اللہ احده اللہ الصمد لم يلد و لم يولد و لم يكن له كفواً احد

حاشیه: محمد رسول الله بالهدی و دین الحق لیطہرہ علی الدین کله و لو کره المشرکون

پشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له

حاشیه: بسم الله ضرب هذا الدرهم بواسط ثمان و عشرين و مائه

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
٣٧٧	٨١٦	نقراة	عباسی - المنصور	١٣٧ هـ	٢٩٠	٢٦	١

روی سکه: محمد رسول الله

حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدی و دین الحق لیظہره علی الدین کله و لو کرہ المشرکون

پشت سکه: لا الہ الا الله وحدہ لا شریک له

حاشیه: بسم الله ضرب هذا الدرهم بجندی شاپور سنہ سیع و نویں و مائے

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
٣٧٨	٨١٥	نقراة	عباسی - المنصور	١٣٧ هـ	٢٩٠	٢٤٥	١

روی سکه: محمد رسول الله

حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدی و دین الحق لیظہره علی الدین کله و لو کرہ المشرکون

پشت سکه: لا الہ الا الله وحدہ لا شریک له

حاشیه: بسم الله ضرب هذا الدرهم بالکوفہ سنہ سیع و نویں و مائے

شماره سکه	شماره اموال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
٣٧٩	٨١٧	نقراة	عباسی - المنصور	١٣٤ هـ	٢٩٠	٢٥	١

روی سکه: محمد رسول الله

حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدی و دین الحق لیظہره علی الدین کله و لو کرہ المشرکون

پشت سکه: لا الہ الا الله وحدہ لا شریک له

حاشیه: بسم الله ضرب هذا درهم بالکوفہ سنہ اربع و اربعین و مائے

نوع سکه	قطر (mm)	قطر (cm)	وزن (g)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اموال	شماره سکه
١	٢٦٢	٢٨٠	٢٨٠	١٥٣ هـ	عیاسی - المنصور	نقیره	٨١٨	٢٨٠

روی سکه: مما امر به المهدی محمد بن امیر المؤمنین / بح
حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدی و دین الحق لیظہره علی الدین کله و لو کره المترکون
پشت سکه: لا اله الا الله وحده لا شریک له
حاشیه: بسم الله ضرب هذا الدرهم بالمحمدیه سنہ ثلث و خمسین و منه

نوع سکه	قطر (mm)	قطر (cm)	وزن (g)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اموال	شماره سکه
٢	٢٢٥	٥٢٠	٥٢٠	١٥٨ هـ	عیاسی - المنصور	مس	٨٣٩	٢٨١

روی سکه: مما امر به المهدی محمد بن امیر المؤمنین
حاشیه: بسم الله / محمد رسول الله / ضرب هذا الفلس بالمری سنہ ثمان و خمسین و منه
پشت سکه: لا اله الا الله وحده لا شریک له

نوع سکه	قطر (mm)	قطر (cm)	وزن (g)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اموال	شماره سکه
١	١٩	٣٩٠	٣٩٠	١٥٨ هـ	عیاسی - المنصور	طلاء	٨٠٧	٢٨٢

روی سکه: محمد رسول الله
حاشیه: بسم الله ضرب هذا الدینار سنہ ثمان و خمسین و منه
پشت سکه: لا اله الا الله وحده لا شریک له
حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدی و دین الحق لیظہره علی الدین کله

نوع المطبعه	قطر (mm)	وزن (gr)	سال ضرب	دورة تاريخي	جنس	شماره اموال	شماره سکه
نقره	٢٥١	٢٨٠	١٦٠ هـ	عباسي - المهدى	نقره	٨١٩	٢٨٣

روى سكّه: محمد رسول الله صلى الله عليه و سلم / الخليفة المهدى
 حاشية: محمد رسول الله ارسله بالهدي و دين الحق ليظهره على الدين كله و لو كره المشركون
 بثت سكّه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
 حاشية: بسم الله ضرب هذا الدرهم بالحمد لله سنة ستين و منه

نوع المطبعه	قطر (mm)	وزن (gr)	سال ضرب	دورة تاريخي	جنس	شماره اموال	شماره سکه
نقره	٢٦	٢٩٠	١٦٢ هـ	عباسي - المهدى	نقره	٨٢٠	٢٨٤

روى سكّه: محمد رسول الله صلى الله عليه و سلم / الخليفة المهدى / يحيى
 حاشية: محمد رسول الله ارسله بالهدي و دين الحق ليظهره على الدين كله و لو كره المشركون
 بثت سكّه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
 حاشية: بسم الله ضرب هذا الدرهم بعدينه ؟ سنة اربعين و ستين و منه

نوع المطبعه	قطر (mm)	وزن (gr)	سال ضرب	دورة تاريخي	جنس	شماره اموال	شماره سکه
طلا	١٩	٤١٠	١٦٨ هـ	عباسي - المهدى	طلا	٨٠٨	٢٨٥

روى سكّه: محمد رسول الله
 حاشية: بسم الله ضرب هذا الدينار سنه تمان و ستين و منه
 بثت سكّه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
 حاشية: محمد رسول الله ارسله بالهدي و دين الحق ليظهره على الدين كله

شخامت (mm)	قطر (cm)	وزن (gr)	سال ضرب	دورة تاريخي	جنس	شماره الموال	شماره سکه
١	٢/٢١	٢/٨٠	١٧٢ هـ	عيسى - هارون الرشيد	نقرة	٨٢٦	٢٨٦

روي سکه: بن خزيم / محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم / الخليفة هرون اربع
حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدی و دین الحق ليظهره على الدين کله و لو کره المشركون
پشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
حاشیه: بسم الله ضرب هذا الدرهم بسجستان سنه اثنين و سبعين و مائه

شخامت (mm)	قطر (cm)	وزن (gr)	سال ضرب	دورة تاريخي	جنس	شماره الموال	شماره سکه
١/٥	١/٨	٤/١٠	١٧٤ هـ	عيسى - هارون الرشيد	طلا	٨٠٩	٢٨٧

روي سکه: محمد رسول الله الخليفة
حاشیه: بسم الله ضرب هذا الديutar سنه اربع و سبعين و مائه
پشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدی و دین الحق ليظهره على الدين کله

شخامت (mm)	قطر (cm)	وزن (gr)	سال ضرب	دورة تاريخي	جنس	شماره الموال	شماره سکه
١	٢/٥٥	٢/٩٠	١٨٢ هـ	عيسى - هارون الرشيد	نقرة	٨٢٢	٢٨٨

روي سکه: محمد رسول الله / مما امر به الامير الاصلين محمد بن امير المؤمنين / جعفر
حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدی و دین الحق ليظهره على الدين کله و لو کره المشركون
پشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له
حاشیه: بسم الله ضرب هذا الدرهم بمدينه السلام سنه اثنين و ثمانين مائه

نوع سکه	قطر (mm)	فخامت (mm)	وزن (gr)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اموال	شماره سکه
١/١	١٧٥	٣٩٠	-	١٨٢ هـ	عیاضی - هارون الرشید	طلاء	٢٦٠	٢٨٩

روی سکه: محمد رسول الله / جعفر

حاشیه: بسم الله ضرب هذا الدينار سنه اربع و نصين و منه

بشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له

حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دین الحق ليظهره على الدين كله

نوع سکه	قطر (mm)	فخامت (mm)	وزن (gr)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اموال	شماره سکه
١/١	١٨	٣٨٠	-	١٨٢ هـ	عیاضی - هارون الرشید	طلاء	١٩١	٢٩٠

روی سکه: محمد رسول الله / جعفر

حاشیه: بسم الله ضرب هذا الدينار سنه اربع و نصين و منه

بشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له

حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دین الحق ليظهره على الدين كله

نوع سکه	قطر (mm)	فخامت (mm)	وزن (gr)	سال ضرب	دوره تاریخی	جنس	شماره اموال	شماره سکه
١	٢٥	٢٩٠	-	١٨٦ هـ	عیاضی - هارون الرشید	نقره	٨٢٣	٣٩١

روی سکه: محمد رسول الله / مما امر به الامیر المأمور عبد الله بن امير المؤمنين ولی ولی عهد الصلميين اربع

حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دین الحق ليظهره على الدين كله ولو كره المشركون

بشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له

حاشیه: بسم الله ضرب هذا الدرهم بمدینه بلخ سنه ست و نصين و منه

شماره سکه	شماره احوال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
٢٩٣	٨١٠	طلا	عباسی - هارون الرشید	١٨٧	٤/٢٠	١/٨١	١/٥

روی سکه: محمد رسول الله / خلد

حاشیه: بسم الله خرب هذا الدينار سنه سبع و ثمانين و مائه

پشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له

حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله

شماره سکه	شماره احوال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
٢٩٣	٨١٤	نقره	عباسی - هارون الرشید	١٨٩	٢/٩٠	٢/٥٥	٠/٨

روی سکه: على / محمد رسول الله / مما امر به الامير المأمور عبد الله بن امير المؤمنين ولی ولی عهد المسلمين

حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله ولو كره المشركون

پشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له

حاشیه: بسم الله خرب هذا الدرهم بمدينه بلخ سنه سبع و ثمانين و مائه

شماره سکه	شماره احوال	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (cm)	ضخامت (mm)
٢٩٤	٨١١	طلا	عباسی - هارون الرشید	١٩٢	٣/٧٠	١/٨٥	١/٤

روی سکه: محمد رسول الله

حاشیه: بسم الله خرب هذا الدينار سنه التسعين و تسعين و مائه

پشت سکه: لا إله إلا الله وحده لا شريك له

حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله

سکه	شماره اموال	شماره	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	ضخامت (mm)
٣٩٥	٨٢٤	٨٢٤	نقره	عیاسی - هارون الرشید	١٩٣ هـ	٢٥٠	٢٥١	٠/٨

روی سکه: محمد رسول الله

حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدی و دین الحق لیظہره علی الدین کله و لو کره المشرکون

پشت سکه: لا اله الا الله وحدة لا شريك له

حاشیه: سم الله خرب هذا الدرهم سنه ثلث و تسعين ماه

سکه	شماره اموال	شماره	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	ضخامت (mm)
٣٩٦	٨٢٥	٨٢٥	نقره	عیاسی - المأمون	١٩٥ هـ	٢٩٠	٢٥٥	١

روی سکه: الله / محمد رسول الله مما امر به الامام المأمون / الفصل^{١٩}

حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدی و دین الحق لیظہره علی الدین کله و لو کره المشرکون

پشت سکه: لا اله الا الله وحدة لا شريك له

حاشیه: بسم الله خرب هذا الدرهم بمدینه سرقند سنه خمس و تسعين و منه

سکه	شماره اموال	شماره	جنس	دوره تاریخی	سال ضرب	وزن (gr)	قطر (mm)	ضخامت (mm)
٣٩٧	٨٢٦	٨٢٦	نقره	عیاسی - المأمون	١٩٦ هـ	٢٦٠	٢٢٥	١

روی سکه: الله ا محمد رسول الله مما امر به الامام المأمون امير المؤمنین / الفصل

حاشیه: محمد رسول الله ارسله بالهدی و دین الحق لیظہره علی الدین کله و لو کره المشرکون

پشت سکه: لا اله الا الله وحدة لا شريك له

حاشیه: بسم الله خرب هذا الدرهم بمدینه سرقند سنه ست و تسعين و منه

قدیمی‌ترین و با ارزش‌ترین سکه‌های کشف شده روم (مورد استفاده شاهان و درباریان)

